

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PASSION. LUST. SUSPICION. GUILT.
A RECKLESS COMBINATION

Reckless

S.C. Stephens

FROM THE BESTSELLING AUTHOR OF *THOUGHTLESS*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

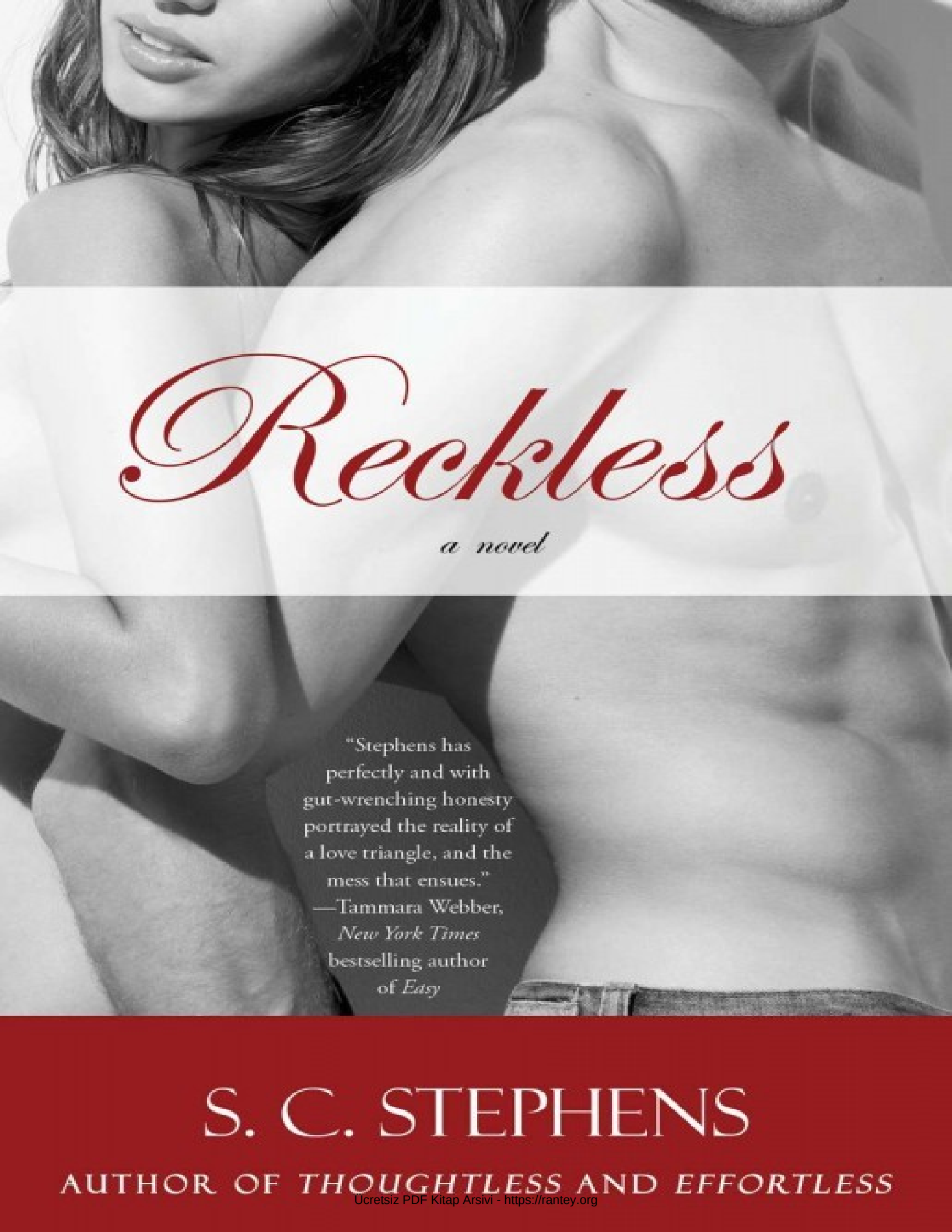
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Reckless

a novel

"Stephens has perfectly and with gut-wrenching honesty portrayed the reality of a love triangle, and the mess that ensues."

—Tammara Webber,
New York Times
bestselling author
of *Easy*

S. C. STEPHENS

AUTHOR OF *THOUGHTLESS* AND *EFFORTLESS*

*Her zaman oldukları için arkadaşlarıma, beni
her zaman destekledikleri için aileme,
ve hayranlarıma bana her zaman inandıkları için teşekkür ederim.
Hepinize tapıyorum!*

Pervasız

Bölüm 1

GEÇİCİ MUTLULUK

Kalçamda gezinen bir el beni uykumdan uyandırdı. Gülümseyerek gergin uzuvlarımı gerdim ve avucumu gezinen parmakların üzerine koydum. El sıcak ve yumuşaktı ve benimkini sıkıca kavradı. Beni sıkıca kavradığında sert metalin soğuk halkası tenime battı ve ben daha geniş bir şekilde gülümseyerek elimin yüzük parmağındaki eşleşen bandı parmakladım.

Dün gece evlenmişim ... en azından manevi anlamda. Sonsuz bağlılığın ruh dolu yemini şu anda bizim için yeterliydi. Gerçekten de evliliği evlilik yapan şey resmi bir tören ve bir kağıt parçası değildi. Göğsümde patlayan o duyguydu.

Doğarken ikiye ve mucizevi bir şekilde diğer yarımı bulmayı başarmıştım. Ve daha da mucizevi olanı, o da aynı şeyi hissetti.

Yumuşak dudaklar omzuma dokundu ve teselli arayan bedenime daha da sokuldum. Etrafımızı saran çarşaflar şimdiye kadar uyuduğum en güzel çarşaflardı ama lüksleri yanımdaki adamın yanında sönük kalıyordu. Sıcak bacakları bacaklarıma dolanmış, geniş göğsü sırtıma yaslanmış, kolları altımda ve üstümde dolanıp bedenimi kendisine sarmışken, pahalı yataktan çok daha rahattı.

Parmaklarımı dudaklarıma götürerek sol elindeki söz yüzüğünü öptüm. Kısık bir kıkırdama duyuldu, ardından o şehvetli dudakları boynuma doğru ilerledi. Sıcak ve hoşnut bir şekilde, içimde küçük elektrik şimşekleri çakarken tenim anında tüylerim diken diken oldu.

Kulağıma yaklaştığında, "Günaydın, Bayan Kyle" diye fısıldadı.

Kalbim bir anda göğsümde güm güm atmaya başladı. Onu görebilene kadar kucağında döndüm. Alacakaranlık gökyüzünün rengindeki gözleri bana baktı ve yüz hatlarımı incelerken ağzını küçük bir gülümseme kapladı. Onun yüzü

mükemmeldi - çenesinin açısı, burnunun eğimi, dudaklarının dolgunluğu. Şu anda, az önce bana adını veren adam kadar güzel bir şey hatırlayamıyordum.

"Günaydın, Bay Kyle."

Küçük bir inançsızlık kıkırdaması benden kaçtı ve Kellan'ın gülümsemesi genişledi. Gözlerindeki memnuniyet neredeyse elle tutulur gibiydi. Bu kalbimi ısıttı.

onu bu şekilde hissettirdi. Hayatında yeterince acı çekmişti; huzuru hak ediyordu. Onun sevgisinin derinliği ve benim ona ilham verdiğim gerçeği bana biraz gerçeküstü geliyordu. Bazen kendimi ona layık hissetmiyordum ama her gün onun için minnettardım.

"Bunu yaptığımıza inanamıyorum, Kellan."

Bir kaşını kaldırdı, sırtışı anında . "Ne? Akıllara durgunluk veren bir seks mi? Bu seni gerçekten şaşırtmamalı." İfadesi yumuşayarak hayranlığa dönüştü. "Seninle her zaman inanılmaz."

Dudağımı ısırarak, bana hissettirdiği kızarıklığı bir kenara ittim. "Ben bundan bahsetmiyordum." Boştaki elimi uzatıp parmağımla çenesini okşadım. "Evlenmekten bahsediyordum."

Kellan dirseğinin üzerinde doğrulup bana baktı. Bakışları birbirine kenetlenmiş ellerimize, parmağını çevreleyen yüzüğe kaydı. Yüzündeki memnuniyet ifadesi düpedüz mutluluğa dönüştü. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. "Ölüm bizi ayırana dek," diye fısıldadı.

Parmaklarımı göğsünde gezdirirken, saçma bir şekilde belirginleşmiş vücudunun tepeleri ve vadileri benimkini tutuşturmaya başladığında mırıldandım, "Ailem, benimle koridorda yürüyene kadar seni kocam olarak kabul etmeyecek, biliyorsun."

Telesekretere belli belirsiz bir mesaj bıraktığımı hatırlıyorum.

Dünkü mezuniyetim için hâlâ şehirde olduklarından, Kellan'ın evindeki makinede kaşlarımı çattım. onları dahil etmeden kaçıp evlendiğimi duyduklarında çok kızacaklardı.

Dürüst olmak gerekirse, telefonumun henüz çalmamış olmasına ya da otel odasının kapısının kırılmamış olmasına biraz şaşırdım.

Kellan güldü ve bedenlerimizi yeniden konumlandırı, böylece yatıyordu. Ona yumuşak bir gülümseme vererek parmak uçlarımı sırtında gezdirdim. Ürperdi. "Ve yapacağım....." Eğilerek boynuma bir öpücük kondurdu, Sonra köprücük kemiğim. Kalbim . "Onlara istedikleri töreni vereceğim. " Bana bakarak, dudaklarının köprücük kemiğimden aşağıya doğru inmesine izin verdi.

göğsümün üstünde. Kıvrınmamak için kendimi zor tuttum. "Sana hayallerinin düğününü yaşatacağım, Kiera."

Dudakları meme ucunun üzerine kapandı ve dün geceki tüm tutku bana geri döndü. Karı koca olarak ilk birlikteliğimiz ne kadar tatmin edici olsa da, daha fazlasını istiyordum, onu tekrar istiyordum. Onu her yönden arzulamaktan vazgeçebileceğimi hiç sanmıyordum.

Parmaklarım saçlarının arasında gezinirken, nefesim sıradanlığı çoktan geçmişti, dudakları buldukları erojen bölgeyi terk etti. O bana bakarken ben de ona baktım. Sırtarak önce göğüslerimin arasını, sonra da karnımı öptü. Güneydeki yoluna devam edeceği düşüncesi bile beni anında tahrik etmişti. Bunu biliyormuş gibi sırtışı ukalalığa dönüştü.

"Sana her şeyi vereceğim Kiera, ama bunu düzgün bir şekilde yapana kadar ..." Dili karnımdan aşağı inmeden önce göbek deliğime daldı. İnledim ve gözlerimi kapattım, aynı anda kalçalarımı yukarı kaydurdum ve başını aşağı ittim. Dudaklarından gırtlaktan gelen bir kahkaha duydum.

gezindi. Nefesi tenime değerken sonunda cümlesini bitirdi: "... bunun keyfini çıkarabiliriz."

Sonra dili göbeğimin üzerinde gezindi ve ben tüm kontrolümü kaybettim.

Birkaç saat sonra nihayet giyinmiş ve gösterişli otel odamızdan çıkmaya hazırдық. Cep telefonumu hızlıca incelediğimde Kellan'ın dün gece bir ara kapattığını gördüm. Sanırım bu neden hiç kesinti yaşamadığımızı açıklıyor. Dün gece vaftiz ettiğimiz makyaj masasının önündeki pelüş banktan ceketini alırken ona sırtarak cep telefonumu tekrar açtım. Yeni bir sesli mesaj uyarısı cıvıladı; bunlardan birkaç tane olduğundan emindim.

Çok mutsuz ebeveynlerimi yakında göreceğimiz gerçeğini göz önünde bulundurarak sesli mesajları dinlemeye zahmet etmedim. Zaten hepsinin ne dediğini bildiğimden emindim. " ne geçiyordu? Onunla evlenemezsin, Kiera. Kıçını buraya getir ki seni eve uçurabilelim!" Vesaire. Bu birlikteliği kabullenmeleri biraz zaman alacaktı.

Yakında yeni kocamla birlikte yola çıkacağım gerçeğini kabullenmeleri daha da uzun sürecekti. Ben bile hâlâ şoktaydım. Okula devam ederken Kellan'la ülke çapında turneye çıkmam söz konusu değildi ama artık mezun olmuştum ve özgürdüm. Ne istersem yapabilirdim. Ve nerede olursa olsun Kellan'la birlikte olmak istiyordum.

Babam biraz eski kafalıydı; üniversiteye git, mezun ol ve iyi bir iş bul. Kellan üniversiteye bile gitmemişti. Hemen evden kaçmıştı.

Liseden sonra Evan, Matt ve Griffin ile birlikte Los Angeles müzik piyasasına girdi. O zamandan beri onlarla birlikte çalıyordu. Babam Kellan'ın hayat tercihleri karşısında şaşkındı. Ve benimkine de çok kızacaktı.

Ama bu benim hayatımdı ve doğru hissettiğim şeyi yapacaktım. Ve Kellan'la birlikte olmak harika hissettiriyordu. Onun yanında olmaktan başka tercih edeceğim bir yer yoktu. Yine de Kellan'ın hayalleriyle yaşamak için kendi hayallerimden vazgeçmeyecektim. Hayır, ben de hayallerimi gerçekleştirmek için çabalayacaktım ve öyle oldu ki hayalimdeki iş onunkiyile mkemmел bir şekilde örtüştü.

Yazar olmak istiyordum ve bu bana belli bir özgürlük veriyordu. Çünkü biraz mahremiyetim olduğu sürece bunu her yerde yapabilirdim. Gürültücü çocuklarla dolu bir tur otobüsünde bu biraz zor ama her gün birkaç saatimi ayırıp kağıda anlamlı bir şeyler dkebileceğimden emindim. Gerçek olaylara dayandığı için bir anlamda otobiyografik olan ilk kitabımı yazmanın ortasıındaydım. Denny, Kellan ve benim aramda geçen her şeyin ayrıntılı ve samimi bir tasviriydi. Aşk, şehvet, ihanet, hepsi oradaydı.

Yazmak işkence gibiydi ama tedavi ediciydi. Bir adım geri çekilip duruma eleştirel bir gözle baktığımda birçok hatamı görmek kolaydı. Mızımız, yapışkan, küçük, huysuz olduğum noktalar vardı. . düpedüz sinir bozucuydum. Tüm kusurlarımın ortaya döküldüğünü görmek alkagnll bir deneyimdi. Kitap o kadar kişiseldi ki, kendimi bu kadar rahat bırakıp bırakamayacağımdan neredeyse emin değildim.

Başka kimse okumadı. Özellikle de Kellan. Ama o sormuştu ve ben de okuyabileceğini söylemiştim. Szmden dönmek istemiyordum, bu yüzden her acı dolu sayfada ona artık o zayıf, zavallı kız olmadığım konusunda güvence vermem gerekecekti. Ne istediğimi biliyordum ve bu oydu.

Bir şey unutmadığımdan emin olmak için odayı tararken gözlerim dağınık yatağın üzerinde gezindi. Zengin, kırmızı yorgan karmakarışık ve altındaki krem si, saten çarşaf lar da bklmşt. Kellan ve ben birbirimizi keşfederken her santiminde yuvarlanarak kral boy alanı iyi bir şekilde kullandı. İnemelerimiz ve zevk ığlıklarımız hâlâ kafamın içinde yankılanıyordu ve Kellan'ın balayımız için bir otel odası kiralama fikrimi kabul etmesine milyonuncu kez minnettar oldum. Dün gece bizim evde yaptığımız şeyleri, ailem yan odadayken yapmayı hayal bile edemiyordum.

Arkamdan yaklaşan Kellan kollarını belime doladı. Derin derin içime çektim, sadece ona özgü olan taze, canlandırıcı kokunun tadını çıkardım.

Kulağımı öperek mırıldandı, "Gitmeliyiz. Gavin'e bugün onunla kahvaltı yapacağımı söyledim ve çoktan geç kaldık. Daha çok Şimdi brunch."

Omzumun üzerinden ona bakarken gülümsememi engelleyemedim. Gavin Carter Kellan'ın biyolojik babasıydı. Kellan adamla tanışmayı aylarca ertelemişti; onu görmekten çok korkuyordu. Ama nihayet dün tanışmışlardı ve şimdi Kellan kendisinin yaratılmasına yardım eden kişiyle bir ilişki kurmaya çalışacaktı.

Kollarında kıvrılarak benimkini boynuna doladım. Parmaklarımı saçlarının arkasında gezdirerek ona yumuşak bir öpücük verdim. "Eminim bugün gecenizin biraz uzun sürmesini anlayışla karşılayacaktır."

Kellan içini çekti ve beni sıkıca kendine sardı. Vücudu benimkiyle aynı hızadaydı, sert ve inatçıydı. Parmaklarım onun belirgin fiziğinin kıvrımlarını hissetmek için kaşınıyordu, ama bu her zaman onun benimkini keşfetmesine yol açıyordu, bu da genellikle uzun süren bir sevişme seansına neden oluyordu ve gerçekten ayrılmak zorunda kaldık.

Elimden geldiğince kendimi tutmaya çalışarak parmaklarımı saçlarına sıkıca .

Kellan başımı öptü. "Hâlâ karım olduğuna inanamıyorum."

Yüzümü göğsüne yasladığımda kalbim yerinden gibi hissediyordum. Tanrım, onu seviyordum. Birbirimize sarıldıkça ona karşı içimde bir arzu oluşmaya başladı ve ben yine içimdeki arzuyu bastırmak zorunda kaldım. Ona fiziksel olarak aşıktım. Geri çekilirken kaşlarımı çattım. "Haklısın, gitmeliyiz."

Kellan yüz ifadem karşısında sırtıttı. "Tekrar seks yapmak istiyorsun, değil mi?"

Kızarak göğsünü kendimden uzaklaştırdım. "Sanırım dün gece yeterince rekor kırdık.ve bu sabah." Yanaklarımın ısındığını hissettim ve gözlerimi kaçırdım.

Önümde çömelen Kellan çenemi tuttu ve ona bakmamı sağladı. "Benimle seks yapmak istiyor musun?" diye sordu, sesinde ufak bir alay yoktu.

Sorusu o kadar açıktı ki gözlerimi onunkilere zorlandım. İçgüdüsel olarak başka tarafa bakmak istedim. Ama yapmadım. "Evet" diye fısıldarken kendimi onun lacivert derinliklerine bakmaya zorladım.

Kellan bana gururlu bir sırıtış attı. "Bunu itiraf etmek o kadar zor muydu?" diye sordu, gözlerinde bir parıltıyla.

Gözlerimi kapatmaya başladım ama kendimi durdurdum. Onun yanında utanmamamı istiyordu. Ve şu anda benimle dalga geçmeye çalışmıyordu; büyümeme yardımcı olmaya çalışıyordu. Onunla bakışlarımızı kilitleyerek tekrar başımı salladım. "Aslında, evet, bu biraz utanç vericiydi."

Kellan dudaklarını bükerek benden uzaklaştı. "Seninle seks yapmamı istemeni istiyorum. . hemen şimdi."

Ağzım açık kaldı. "Kellan. . ." Kendimi mahcup hissederek kollarımla göğsümü kapattım. Hâlâ kız kardeşim Anna'nın mezuniyet törenim için ödünç verdiği dar elbiseyi giydiğimden, örtmem gereken çok fazla ten vardı. "Senden daha önce de seks istemiştım. Neden daha önce bilerek beni utandırıyor musun?"

İç çekerek tekrar eğildi ve göz göze geldik. "Bana o anın sıcaklığıyla sordun, zaten o yöne doğru gidiyorduk. Bana her zaman, her yerde sorabilecek kadar rahat hissetmeni istiyorum."

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Herhangi bir yere mi?"

Kellan bana muzip bir gülümseme verdi. "*Her yere.*"

Bu işin peşini bırakmayacağını bildiğim için hoşnutsuz bir nefes aldım. Ellerimi yanlarıma bırakıp ona kadar saydım. Gerçekten, bu o kadar da zor değildi. Ondan benimle seks yapmasını isteyebilmeliydim. Birkaç kez bunu istemek için bedenimi kullandım. Yine de bunu açıkça söylemek farklıydı. Kendimi çok daha savunmasız hissediyordum.

Çenemi kaldırarak kendimden emin bir şekilde, "Kellan, benimle seks yapar mısın?" diye sordum. Aslında kendimden emin bir şekilde söylemek istemiştım ama sesim yüksek ve cırtlak çıkmıştı - seksi olmaktan başka her şey.

Ama Kellan'ın yüzüne bakınca, ona kucak dansı yaptığımı sanırdınız. Yanan gözleri vücudumda aşağı doğru kayarak beni ateşledi. Dudaklarımda, göğsümde, kalçalarımda oyalandılar ve bana dokunmadığı halde vücudum sanki dokunuyormuş gibi tepki verdi. Yatak odasındaki gözleri nihayet benimkilere döndüğünde bir adım öne çıktı. Kalçası bana değdi ve nefesim kesildi.

, nefesi tenime degecek kadar sıcak bir şekilde kulağıma mırıldandı: "Bu söylediğin hayatımda duyduğum en ateşli şey."

Gözlerim dalgalanarak kapandı. Bana dokunmasını beklerken titreşiyormuş gibi hissediyordum. Üzerimdeki her hassas nokta beklentiyle uğulduyordu. Tek yapması gereken dudaklarını değdirmek, başparmağını göğsümde gezdirmek ya da kıcımlı okşamaktı ve ben patlayacaktım
.....Emindim.

Dudakları kulak mememin üzerine kapandı ve içimden hafif bir inilti çıktı.

"Ama biz

gitmek zorundayım." Bu sözlerle birlikte elimi tuttu ve beni ileri doğru çekti.

Ani hareket karşısında irkilerek gözlerimi açtım. Çıkışa doğru geri geri giderken sırtışı eğleniyordu. . . ve yatağa değil.

O gülerken kaşlarımı çattım. "Üzgünüm, Kiera, ama bir süre tatminsiz kalman gerekecek." Başını eğerek gülümsemesi daha da genişledi. "Bu bir çeşit ... karma . "Beni her seferinde tahrik olmuş ve yalnız bıraktığın için."

Suçluluk duygusu bana doğru yaklaştı ama onu geri ittim. Geçmişimiz artık önemli değildi. "Çok kabasın," diye mırıldandım.

Yanağımdan öptü. "Hmmm, belki de öyleyimdir." İçime girerek arkamdan kavradı ve kalçalarımı kendine doğru çekti. Anında içimi bir ateş kapladı ve kendimi kontrol etmeden önce biraz inledim. Burnunu çenemde gezdirerek, "Çünkü bütün gün seninle dalga geçmeyi dört gözle bekliyorum," diye mırıldandı.

Ne kadar tahrik olduğumu görünce sinirlenerek onu geri ittim. "Berbatsın."

Kapıyı açarken güldü. Çantamı kaptığım gibi, *burada tutkulu bir boğuşma oldu* diye bağırarak buruşuk yatağa ! "Bekle, Kellan. Gitmeden önce yatağı toplayalım mı?"

Kellan yüzümle bükülmüş çarşafın arasına bakarken kaşlarını çattı. Başını bana doğru sallayarak, "Çok sevimlisin," diye mırıldandı. Yatağa tekrar baktığında sevgi dolu sırtışı eğlenceye dönüştü. "Hayır, odayı olduğu gibi bırakıyoruz. Burada neler olduğunu tüm dünyanın bilmesini istiyorum. . . evliliğimizi tamamladığımız gece," dedi, gözlerini benimkilere çevirerek.

Sözlerinden etkilenerik iç çektim. Sonra ekledi, "Ayrıca... çok sıcak."

Gözlerimi devirerek onu otel odamızdan çıkarken takip ettim.

Resepsiyondaki kadın bizi kontrol ettiği süre boyunca gözlerini Kellan'dan ayırmadı. Kredi kartını uzattığında bakışlarının evlilik yüzüğüne kaydığını gördüm, ama gözlerindeki ilgi ışıltısından Kellan'ın evli olmasını pek umursadığını sanmıyorum.

Kellan nefes kesici bir adamdı ve muhteşem erkekler bir odaya girdiklerinde dikkat çekerlerdi. Şimdiye kadar bu tepkiye alışmışım ve artık beni gerçekten rahatsız etmiyordu. En azından eskisi kadar rahatsız etmiyordu.

Hevesli otel çalışanı Kellan'a fişi uzatırken kaşlarını çattı. Kellan bakmadan teşekkür ettiğinde gözlerinde beliren hayal kırıklığına bakılırsa, sanırım Kellan'üst katta eşlik etmesini teklif edeceğini umuyordu. Gözleri nihayet bana kaydığında gülümsemekten kendimi alıkoydum. O

lobisinden çıkmak üzere olan seksi adamla hızlı bir ilişki kurmayı umuyor olabilirdi ama Kellan artık ilişki kurmuyordu.

Kellan'ın yanına sokularak, bu hoş konaklama için ona kibarca teşekkür ettim. Bunu söyledikten sonra kıkırdadım, düğün gecemin etkisinden hâlâ biraz kurtulamamıştım. Kellan bizi çıkışa doğru çevirirken başımı öptü. "Eve döndüğümüzde Gavin'i arayıp brunch için evimize gelmesini söyleyeceğim. İki aile resmen tanışmış olur, değil mi?" dedi.

Kellan'ın gülümsemesi memnuniyet vericiydi ve kalbimi ısıttı. Babasına "ailem" diye hitap etmişti. Bu, onunla hiçbir şey yapmak istemediği zamanlardan çok farklıydı. "Evet, kulağa harika geliyor." İçim burkuldu. "Ailem beni öldürecek ama." Yüzüğümü gösterdim. "Sonra da seni öldürürler."

Kellan bizi otoparktaki arabasına götürürken yorumuma sadece omuz silkti. Kapımı cesurca açtı ve ben Chevelle'in içine girerken yanağıma bir öpücük kondurdu. Yüzünde kocaman bir sırıtişla sürücü tarafına doğru koştu. Sonunda beni karısı olarak kabul ettiği, onun olduğumu ve hiçbir yere gitmeyeceğimi bildiği için çok mutlu görünüyordu. Her zaman evlendiğim adamın beni mantığın ötesinde seveceğini ummuştum, ama Kellan . . . beni her şeyin ötesinde seviyordu. Sevgisinin derinliği bazen beni şaşkına çeviriyordu ama benim ona olan sevgim de bir o kadar güçlüydü. O benim her şeyimdi.

Araca adımını attığında, ona mümkün olduğunca yakın olabilmek için bank koltuğına geçtim. Kolunu omzuma atarken sırıttı. "Beni özledin mi?" diye sordu, sesi kısık ve boğuktu.

Başımı sallayarak onu öpmek için eğildim. Kellan hevesle sevgime karşılık verdi, eli yanağıma avuçlamak için geldi. Dilimi hafifçe onunkine değdirdim ve inledi, sonra beni geri itti. "Hey, bugün seninle dalga geçmem gerekiyordu, tam tersi değil."

Yüzünde sevimli bir ifade vardı ve benden kaçan kıkırdamayı durduramadım. "Üzgünüm, ustamdan öğrendim."

Kellan dramatik bir nefes verdi ve arabasını çalıştırabilmek için kolunu omzumdan çekti. "Hak ettiğimi buldum sanırım." Motor gürültüyle çalıştı ve Kellan'ın memnun ifadesi geri döndü.

Başımı omzuna yasladığımda yüzüm onunkinin aynadaki görüntüsüydü. Otel resepsiyonisti kocama pervasızca bakmış olsa da, babam onu tekrar gördüğümde beni cezalandırmaya çalışacak olsa da ve Kellan'ın yeni keşfettiği babası bu öğleden sonra ziyarete gelecek olsa da, bugün mükemmel bir gündü; hiçbir şey mutluluğumu bastıramayacaktı.

Kellan'ın sıkışık sokağına saptık ve içimi bir eve dönüş hissi kapladı. Uzakta geçirdiğimiz geceden keyif almıştım ama eve döndüğüm için mutluydum.

bizim evimiz. Ve birkaç hafta önce geri taşındığım için *gerçekten çok* mutluydum.

Kellan iki katlı beyaz evinin önüne geldiğinde, garaj yoluna bir araba park . Kellan parlak kırmızı sportif Jetta'ya baktı ve kaşlarını çatı. Burada kimin olduğunu merak ederek ben de baktım; araba tanıdığım birine ait değildi.

Chevelle'in motorunu kapatan Kellan, "Hmmm," diye mırıldandı ve kapısını araladı. Ben de benimkini açtım, belki Gavin ve çocukları buradadır diye düşündüm. Şehir dışından ziyarete gelmişti. Belki de arabayı o kiralamıştı? Yine de Gavin'in önce Kellan'a uğrayıp uğrayamayacağını sormadan ortaya çıkacağına inanmakta güçlük çekiyordum. Ayrıca, Kellan'ın evini tarif etmesi gerekirdi. Ve kiralık bir arabanın tamponunda bir etiket olacağından gerçekten şüpheliydim: *Eğer kıcıma bineceksen, en azından saçımı çek.*

Şoförün kadın olduğunu ve muhtemelen Kellan'ın pek çok eski sevgilisinden biri olduğunu bildiğimden, isteksizce Kellan'ı ön kapıya kadar takip ettim. Tanrım, annemler buradayken bir piliç sadece uzun bir palto giyerek gelseydi . . . ölecektim.

Ön kapının kilidi açıldı ve Kellan içeri girdi. Elimi tutarak bana girişe kadar eşlik etti. Kellan'ın evi çok büyük değildi. Ön kapıdan sağa dönüp üst kattaki yatak odalarına çıkabilir, sola dönüp mutfığa girebilir ya da düz devam edip oturma odasına geçebilirdiniz. Annemle babam şu anda Kellan'ın oturma odasındaki hantal kanepede oturuyorlardı ve babamın yüzünde derin bir kaş çatma ifadesi vardı. Annem kendini tutmaya çalışıyordu ama onun da mutlu olmadığı belliydi.

Hayal kırıklıklarının doğaçlama kaçışından mı yoksa Kellan'ın rahat koltuğuna uzanan kişiden mi kaynaklandığından emin değildim; bu koltuk Kellan'dan ayrıldığımızda bana verildiği için benim için büyük bir manevi değer taşıyordu. Kellan'ın beni hiç düşünmediğim bir zamanda düşünecek kadar önemsemiş olması benim için çok şey ifade ediyordu. nezaketini hak ediyordu. Üzerinde oturan, yüksek topuklu bacaklarını kolçağın üzerinden sarkıtmış tuhaf bir kız midemin gerilmesine neden oldu.

Girişimizi duyan kız kapıyı görebilmek için başını arkaya eğdi. Kellan ona iyice baktığında, "Kahretsin," diye mırıldandı ve endişeli bir ifadeyle bana baktı. Bu kızın kim olduğunu merak ettiğimde midemdeki gerginlik yerini buza .

Elimi sıkkan Kellan, yeni karşılayabilmek için oturma odasına doğru yürüdü. Görüş alanına girdiğimizde Kellan'a baktı ve gözlerini kıstı. Uzun siyah saçları ve aynı derecede koyu renk gözleri vardı. Dumanlı gri göz kapaklarını kapatarak onları daha da karanlık göstermişti. Gölge. Dudakları parlak kırmızıya boyanmıştı ve sinirli ama erotik bir surat ifadesiyle büzülmüştü. Çok güzeldi ama bunu bekliyordum. Kellan'ın fethettiklerinin çoğu öyleydi.

Yüzü küçümseme dolu, sesi kısık ve boğuk, "Becer beni, Kellan Kyle." diye ısırdı. Kendisiyle eğlenirken gülümsedi ve ekledi, "Ah, bekle, zaten yaptın." Kaşları tekrar çatıldığında yüz ifadem karardı; bu kişiden zaten hoşlanmıyordum.

Kellan onun yorumunu görmezden gelerek önce annemle babamı selamladı. "Martin, Caroline." Sonra bakışlarını tekrar en sevdiğim sandalyede uzanan kaba kıza çevirdi. "Joey."

Kellan'a ters ters bakan kıza bakarken kaşlarım alnımdan yukarı fırladı. Joey mi? Eski ev arkadaşı Joey mi? İki yıl önce Denny ve ben buraya taşınmadan sadece birkaç hafta önce burada yaşayan kız mı? Geri döneceğini hiç düşünmemiştim. Şimdi burada ne işi vardı?

Yüzü gergin olan Kellan düşüncelerimi yineledi, "Burada ne yapıyorsun?"

Zıplayarak ayağa kalktı. Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak çenesini kaldırdı. Gözleri alev alev yanarak, "Eşyalarım nerede Kellan?" diye hırladı.

Kellan'ın ağzı biraz düştü ve yüz ifadesine biraz öfke sızdı. Elim biraz daha sıkı tutarak, "Sen iki yıl oldu. Onu fırlattım."

Ağlamamak için dudağımı ısırdım. Aslında onun eşyalarını atmıştım. Joey, Kellan'ın kendisiyle yatıp hemen ardından başka biriyle birlikte olmasından sonra hışımla kaçıp gitmişti. Her zaman o tatlı, sadık aşık değildi.

şimdi oldu. Kellan, Joey'nin onu önemsemediği, sadece sahiplenici olduğu konusunda ısrar etmişti. Yatağını başka bir kadınla paylaşarak onu gücendirmişti... hem de yatağını başka erkeklerle paylaşmasına rağmen.

Denny ve ben taşındığımızda onun mobilyalarını kullanmıştık. Kötü ayrılığımızdan sonra mobilyalar bana lekelenmiş gibi gelmişti, sanki eski ilişkimin hayaleti bir şekilde koyu renkli ahşaba karışmıştı. Evi temizlemek için onun tüm eşyalarını . Belki de bunu yapmamalıydım, çünkü atacak olan ben değildim, ama Kellan ve ben yeni bir başlangıç yapabilelim diye gitmelerini istemiştik. Muhtemelen bu kararın beni kıcımdan ısırmasını beklemeliydim.

Yüzü teatral bir şekilde öfkelenen Joey, Kellan'ın omzunu geriye itti. "Ne yaptın? Ondan kurtulmak sana düşmezdi, pislik herif!"

Yüzü kızaran Kellan bir adım öne çıktı. "Sen kaçtın. Her şeyi geride bıraktıysan bu benim sorunum değil!" Küçümseyen gözlerle onun yüzünü taradı. "Benim evim senin kişisel depon değil."

Alay etti ve elini umursamaz bir şekilde kaldırdı. "Her neyse, Kellan. Senin huysuz saçmalıklarına ihtiyacım yok. Eğer benim eşyalarım yoksa, parasını ödeyebilirsin." Sırıttı. "Bin beş yüz her şeyi karşılar."

Boğuk bir ses çıkardım ve Joey bana ters ters bakmak için başını çevirdi. "Sen de kimsin be?" Bir kaşını kaldırdı. "Kellan'ın günün lezzeti mi?"

Babam ayağa kalktı, yanakları kıpkırmızı olmuştu. "Kim olduğunu bilmiyorum küçük hanım ama kızım! bu şekilde konuşamazsın!"

Babamın kalp krizi geçirmesinden korkuyordum, çok öfkeli görünüyordu ama öfkesi Kellan'ınkinin yanında hiç kalırdı. Elimi bırakarak Joey'e yaklaştı ve gözlerini ona dikti. "Çok dikkatli ol Josephine. Konuştuğun kişi benim karım."

Joey bir an için Kellan'dan çekinmiş gibi göründü ve bir adım geri çekildi. Sonra sözleri ona çarptı. Koyu renk gözleri yuvalarından fırladı ve bana . Sonra gülmeye başladı. "Aman Tanrım, ciddi misin? Sen, tanıdığım en büyük erkek fahişesi, gerçekten evlendin mi? Ne şaka ama."

Kellan kollarını göğsünde kavuştururken babam içini çekti ve tekrar kanepeye uzandı. Tüm bu evlilik olayından hiç memnun değildi. Annemin burnunu çektiğini duyduğumu sandım ama Joey'e o kadar odaklanmışım ki bakamadım. Kendi öfkem hızla yükseliyordu, bu davetsiz misafir küçük kaltağın gitmesini bekliyordum.

Kellan da öyleydi. Kapıyı göstererek, "Tamam. Mobilyalar için sana bin beş yüz dolar vereceğim. Şimdi defol git."

Joey başını salladı. "Sanmıyorum... artık değil, Kellan."

Başını eğdi, anlamamıştı. Ben de anlamadım. Ellerimi yumruk yapıp ona doğru hışım ile yürüdüm. "Onu duydun! Paranı alacaksın." Onu bir elimle kovaladım. "Şimdi hangi delikten çıktıysan oraya geri dön."

Joey gözleriyle beni hançerledi. Bakışlarını benden ayırmadı ama Kellan'la konuştu. "Bende sana ait bir şey var, onu geri veriyorum" -ona baktı- "çünkü işime yaramıyor." Kellan kaşlarını çattı ve Joey onun şaşkın ifadesine sırıttı. "Ve eğer onu geri istiyorsan ... tatlım ... o zaman fiyatımı iki katına çıkaracaksın."

"Siz delisiniz, bayan!" Tersledim.

Joey beni görmezden gelerek gözlerini Kellan'a çevirdi. Sonra eğildi ve sandalyeden çantasını aldı, kısa eteği neredeyse tüm kalçasını ortaya çıkarıyordu. Çantayı açarak, dijital fotoğraf makinelerine, video kameralara ve bazı cep telefonlarına takılan türden, küçük, dikdörtgen bir medya kartı çıkardı.

Bunu görünce Kellan'ın gözleri büyüdü. Gözlerini onunkilere dikti ve ben daha ne haltlar döndüğünü sormadan, "Tamam, sana üç bin veririm," dedi.

Joey bana muzaffer bir gülümseme atarak SD kartı Kellan'a uzattı. Kellan'ın bu kadar çok para ödemeye razı olduğu o kartta ne olduğu konusunda zihnim dönüyordu. Karnımdaki ateş mide bulantısına dönüştü. Kellan elini silahın etrafında sıktı, sonra da kapıyı işaret etti. "Onu sana getireceğim. yarın."

Joey onun yanağını okşadı. "Yapsan iyi edersin. Çünkü eğer yapmazsan hayatını cehenneme çeviririm." Hinzır bir sırıtişla bana baktı.

Kellan gözlerini kapattı. "Evimden defol git, Joey." Gözlerini tekrar açarak ekledi, "Ve bir daha asla buraya gelme."

Annemle babama parmak sallayan Joey ön kapıya doğru yürüdü. O evden çıkarken kimse hareket etmedi ya da konuşmadı. Arabasının çalıştırılma sesi kapıdan içeri süzülürken, Kellan nihayet rahatlamış görünüyordu. Annemlere dönerek elindeki kartı gizlice cebine soktu.

"Bunun için üzgünüm. Umarım biz yokken size çok fazla sorun çıkarmamıştır."

Kellan'a bakarken babamın duruşu sertleşti. Kırışan saçlarının her geçen saniye daha da ağardığına yemin edebilirdim. "Dün gece ikinizin ne yaptığınızdan çok, o iğrenç arkadaşınız beni endişelendiriyor." Yanakları kızarmış bir halde yeni kocamla bana baktı. "Senin kaçıp evlenmen de neyin nesi?" Sıcak kahverengi gözlerini bana odakladı. "Sen aklını mı kaçırdın, Kiera?"

Annem yine burnunu çekti ve babam onun elini okşadı. Oturup onlarla dün gece hakkında konuşmak istedim ama hâlâ şoktaydım. Kellan'ın cebinde ne vardı? Ve neden onun için üç bin dolar değerindeydi?

Babam ısrarla kanepeyi okşarken Kellan bana baktı. Yüzünde eğlence, boyun eğme ve korku karışımı bir ifade vardı. Bunu bilerek mi yaptığınızdan emin değildim ama kalçasını öyle bir eğmişti ki artık kart tuttuğu cebini göremiyordum. Yine de o lanet şeyin orada olduğunu biliyordum.

Kellan babamın yanındaki boş yere oturmamı işaret ettikten sonra ön kapıyı gösterdi. "Hemen döneceğim. Gidip arabamı kontrol etmek istiyorum, Joeynin bozmadığından emin olmak için." Bana sıkıca gülümseyerek ekledi, "Eğer bebeğimi anahtarladıysa, beni zapt etmeniz gerekebilir, çünkü onu öldürebilirim." Kapıya doğru ilerlemeye başlarken güldü.

Sözlerim onu durdurdu. "SD kartta ne var?"

Eğlenen gülümseme Kellan'ın yüzünü anında terk etti. Yutkunarak başını salladı. "Önemli bir şey değil. Endişelenme, Kiera."

Bir an için ailemi görmezden gelerek Kellan'a yaklaştım. Etrafından dolaşıp cebine uzanmaya çalıştım ama çevik bir hareketle benden uzaklaştı. Midemde kabaran öfkeyi kontrol etmek için büyük çaba harcayarak, "Kartta ne var?" diye tekrarladım.

adım atmayacağımı gören Kellan eğildi ve fısıldayarak, "Bunu daha sonra özel olarak konuşabilir miyiz?" diye sordu.

Başımı sallamak ve oturup "sembolik" açıklamamı yapmak istedim. Ama Joey'nin yüzündeki sırtışı aklımdan çıkaramıyordum. Bozuk plak gibi konuştuğumun farkındaydım ama kendimi durduramıyordum, tekrar sordum, "Kartta ne var?"

Şimdi bana sinirlenen Kellan gözlerini kıstı ve tersledi, "Ne olduğunu sanıyorsun, Kiera? Kendimizi sevişirken filme aldık!" Az önce bana kabaca ne söylediğini fark ettiğinde anında pişmanlık duydu. Kellan sinirlendiğinde bazen ağzındaki filtreyi kaybediyordu ve Joey'nin onunla yüzleşmesi onu sinirlendirmişti. Sanırım benim aralıksız sorularım onu bunu aşmaya itti.

Ağzım bir karış açık kaldı ve sanki beni buzlu suyla ıslatmış gibi hissettim. Söyleyeceği şeyin bu olduğunu biliyordum, gerçekten biliyordum ama bunu itiraf duymak canımı yaktı. Tüm vücudum çatlamış, parçalanmış gibi hissediyordum. Gözlerim hızla sulanarak, "Onunla seks kaseti mi yaptın?" diye mırıldandım.

Annem boğazını temizledi ve koltuğa doğru kaydı. İşte o zaman birden Kellan'la yalnız olmadığımızı hatırladım. Hayır, aptalca bir şekilde bu konuşmaya başlamak için baş başa kalmamızı bekleyememiştim. Merakımı bastırabilmeyi gerçekten çok istedim. Yeni kocamın cebinde başka bir kızla sevişirken çekilmiş bir belgeseli olduğunu bilmemek için her şeyimi verirdim. Ve ailemin de bunu bilmemesi için her şeyimi verirdim.

Acı çektiğimi gören Kellan kollarını açarak bana doğru geldi. "Kiera, açıklayabilirim."

Gözyaşlarım yanaklarıma süzülürken avuçlarımı ona doğru kaldırdım. Şu anda bir açıklama istemiyordum. Sadece yalnız kalmak istiyordum. Ondan ve ailemden uzaklaşarak merdivenlerden yukarı fırladım. Kellan'ın beklememi istediğini ve annemin adımı söylediğini duydum ama onları duymazdan geldim. Yatak odasının kapısını arkamdan çarparak ayakkabılarımı odanın diğer ucuna fırlattım, yatağıma yığıldım ve gözyaşlarımın serbestçe akmasına izin verdim.

Mutluluğumu mahveden hiçbir şey için çok fazla.

Bölüm 2

Aşık Olmak

Gözyaşlarım boşaldıktan sonra durum hakkında daha iyi hissettim. Aşırı tepki verdiğimi ; sanki Kellan kaseti yeni çekmiş falan değildi. Beni şoka sokmuştu, hepsi bu. Ve tiksinti. Ne zaman olmuş olursa olsun, başka bir kadının ellerinin onun üzerinde olması fikrine dayanamıyordum. Ben koridorun karşısındayken onun başka kızları memnun ettiğini duymak yeterince kötüydü. Bunu izleme fikri bile kusma isteği uyandırıyor. Hatta her ihtimale karşı elimi ağzıma götürdüm.

Hıçkırıklarım dindiğinde, alt kattan mırıltılar duydum. Babam muhtemelen Kellan'a ağzının payını veriyordu. Bunu atlatmam gerektiğini bildiğimden, Joey'nin Kellan'ın gövdesine sarılmış sarı topuklu ayakkabıları dışında bir şey düşünmeye çalıştım. Yine de bu görüntüyü kafamdan atmak gerçekten zordu.

Şimdiki zamandan biraz yardıma ihtiyaç duyarak söz yüzüğümü çıkardım ve kenarlarını kaplayan minik elmaslara baktım. Her bir pırlantayı incelerken, bana başka hiç kimseye söylemediği tüm romantik ve dokunaklı şeyleri hatırladım.

Yarın yara bere içinde olmaktansa güzel bir kıza sarılmayı tercih ederim. Sana yakın olmalıyım. Her kız benim için sensin. Tek gördüğüm sensin. Tek istediğim sensin.

Birlikte harika olabiliriz. Beni mahvediyorsun. Kal. Benimle kal. Benimle çalış. Sadece beni bırakma. Lütfen. Hayatımda hep senin olmanı istediğimden eminim. Biz evliyiz. Sen benim karımsın. Seni seviyorum.

Kapıya hafifçe vurulduğunu duyduğumda, duygularım ve midem dengelenmişti. Aslında tüm bu olanlardan dolayı kendimi biraz aptal gibi hissediyordum. Kellan kapıyı araladı ama odaya girmede. "Kiera. . . içeri girebilir miyim?"

Yüzümü kapıya dönerek kuruladım ve kısa elbisemi yeniden düzelttim. "Evet," diye mırıldandım, sesim cızırtılıydı.

Kapı hemen açılmadı ve ben kapalı tahtaya kaşlarımı çatarak baktım. Bir süre daha durakladıktan sonra Kellan, "Bana bir şey fırlatmayacaksın, değil mi?" diye sordu.

Benden bir kıkırdama kaçtı ve bunu duyan Kellan kapıyı iterek açtı. Endişeli ifadesine gülümsedim ve başımı salladım. "Hayır, güvenli."

Kellan sessizce kapıyı arkasından kapattı, sonra yatağa doğru yürüdü. Gözleri hâlâ parmaklamakta olduğum elimdeki yüzüğe kilitlendi. Adımları yavaşladı ve gözleri kamaştı. Bakışlarını mücevherlerimden çekemeyerek, "Beni terk mi ediyorsun?" diye fısıldadı.

Dertli yüzüne bakarken, kıpırdanmalarımın ona muhtemelen nasıl görüldüğünü düşündüm. Sinirlenmişim, dramatik bir şekilde ondan kaçmışım ve sonra beni alyansımı artık takmak istemiyormuşum gibi tutarken bulmuştu. Hemen parmağıma geri taktım. Hâlâ akmayan gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilere dikildi. Kollarımı ona açtığımda kalbim kırıldı. "Hayır, tabii ki seni terk etmiyorum."

Hâlâ emin görünmüyordu, ben de dizlerimin üzerine oturdum ve tişörtünü tuttum. Onu kendime çekerek kollarımı boynuna doladım. Kollarını bana doladığında anında rahatladı. Kokusunu içime çekerek kulağına fısıldadım: "Seni bu kadar çok sevmemin tüm nedenlerini hatırlıyordum. Yaptığın ve olduğun her şeyi takdir ediyordum. İçime düşüyordum "Seninle yeniden aşk yaşıyorum."

Kellan geri çekildi, yüzünde şaşkınlık vardı. "Evlendiğimizizin ertesi günü başka bir kızla seks kasetim olduğunu öğrendin ... ve *bu* seni bana tekrar aşık mı etti?" Hasta olduğumdan eminmiş gibi alnımı yokladı.

Tekrar güldüm ve onu yatağa, yanıma çektim. "Şey, hayır, kaset beni heyecanlandırmıyor, ama"-başımı omzuna yaslayarak onun masmavi gözlerine baktım-"sende heyecanlandıran çok şey var ve bu tek şeyin bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim... ..bizi mahvetmesine."

Kellan gülümsedi ve alnımdan öptü. "Bugün seni ne kadar çok sevdiğimi söyledim mi?"

Kolunun kıvrımına sokuldum, bacaklarımı onunkilere doladım ve yanağıma göğsüne, tam da adımın tenine kazındığı noktaya yasladım. "Muhtemelen, ama bunu söylediğini duymaktan asla bıkmayacağım."

Gömleğini ellerimin arasına alarak rahatlığının tadını çıkarmak için bir an durdum. Sessizliği bozarken derin sesi kulağımda gümbürdedi. "Gerçekten üzgünüm, Kiera. Bunu öğrenmeni hiç istememiştim."

Cebinde hâlâ kart olup olmadığını merak ederek kalçasına baktım, sonra özür dileyen yüzüne baktım. "Bir şeyleri saklamayı istemiyorum. çünkü gerçeğin beni mutsuz edeceğini düşünüyorsun. Bu şekilde başımızı çok kez belaya soktuk zaten."

Kellan başını salladı, gözleri dalgındı. "Haklısın. Ve sanırım eninde sonunda sana söyleyecektim ... gerçi, kesinlikle düğün gecemizin ertesi sabahı değil. Ama dürüst olmak gerekirse, Joey ile olan kaseti unutmuş gibiydim." Dudaklarını büzdü, Joey'nin tesadüfen ortaya çıkıp ona hatırlatmasından dolayı mutsuz olduğu belliydi.

Bakışlarımı güçlü, temiz traşlı çenesine sabitleyerek : "Oda arkadaşınla seks kaseti çektiğini nasıl unutursun? Böyle bir şeyin göze çarpacağını düşünürdüm."

Kellan altımda gerildi ve odağımı gözlerine kaydırdım. İçimi dehşetle dolduran soruyu soramadan Kellan içini çekti ve başını salladı. "Gerçekten üzgünüm, Kiera. O sordu ... Umurumda değildi. O zamanlar pek çok şeye hayır diyemezdim ve o-" Ağzını kapadı ve gözlerini kapattı. Gözlerini yeniden açtığına fısıldadı, "Geleceği, geride bıraktıklarımı düşünmüyordum ... ve özür dilerim."

Kendimi çok kötü hissederek . "tek kaset bu değil, değil mi?"

Kellan yüzünü buruşturdu ve ben de hemen cevabımı aldım. "Çok üzgünüm Kiera," diye tekrar fısıldadı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak inanamayarak başımı salladım. "Aman Tanrım. Ron Jeremy ile evlendim."

Kellan ifadesini nötr tutmak için çabaladı ama çok uzun süre başaramadı. Yüksek sesle güldüğünde omzuna bir şaplak attım. Ellerimi tutarak ayağa kalktı ve kollarımı beline doladı. Beni göğsüne çekerek yatıştırıcı bir şekilde sırtımı ovdu. Bana sarıldığında içimdeki kısa süreli öfke kıvılcımı söndü. Sonra içimi bir melankoli duygusu kapladı.

"Hepsi asla gizli kalmayacak, Kellan. Grubun yayınlara başladığında değil. Adın duyulduktan sonra olmaz. İnsanlar senin üzerinden para kazanabileceklerini öğrendiklerinde" -yüzüne baktım- "o kasetler her yerde."

Hüzünlü bir gülümsemeyle başını salladı. "Biliyorum... ve ne kadar özür dileysem azdır."

Yüz ifadesini incelediğimde içimde bir sempati uyandı. "Satılan *benim* bedenim değil, Kellan. Yıllar önce yaptığın bir şey için özür dilemene gerek yok. Ben sadece Özel hayatının bu kadar aleni olması beni üzüyor."

Kellan omuz silkti. "Bu umurumda değil." Yanağını avuçladı. "Sadece seni incitmesini istemiyorum."

Eline doğru eğilerek uzun bir nefes verdim. "En azından buna hazırlıklı olacağım." Ona sııttım. "Ve onları *hiç* izlemeyecek değilim." Kellan güldü ve ben başımı sallayıp gözlerimi kapadım. Dünyanın eninde sonunda kocamı tüm ihtişamıyla göreceğ olmasa biraz acı veriyordu ama bunun pek de önemi yoktu. O artık o adam değildi. O *benim* erkeğimdi.

Gözlerimi açarak onun endişeli yüzüne baktım. Onu bu yüzden reddedeceğim korkusunu hafifletmek isteyerek, şakacı bir şekilde mırıldandım, "Sen çok Fahişe."

Başını bana doğru sallayarak beni tekrar yatağa çekti. Bir an sonra ikimizin de bugün yapacak işleri olduğunu, bizi bekleyen insanlar olduğunu hatırladım. Tam Kellan'a Gavin'i araması gerektiğini hatırlatmak için kıpırdanmışım ki, yatak odamızın kapısı tıklatıldı. Annemin endişeli sesi "Kiera, tatlım, her şey yolunda mı?" diye sordu.

Kellan altımda kıpırdandı, ayağa kalkabilmek için beni kenara çekti. Onu kollarıma geri çekebilmeyi dileyerek doğruldum ve dar elbisemi düzelttim. "Evet, içeri gel."

Odaya girdiğinde Kellan'a karışık duygularla baktı. Aşağıda duyduklarından pek hoşlanmadığı belliydi. Annem Kellan'ı çok severdi ama o da babam kadar korumacıydı ve Kellan onu tedirgin ediyordu. Çekicilik, şöhret, gençlik ve tek eşlilik genellikle iyi bir uyum sağlamazdı. Sevgilime güvenmek için elinden geleni yapsa da, onun eninde sonunda benden uzaklaşacağından emindi.

Ama Kellan'ı benim gibi tanımıyordu. Onun da tanımayacağından emindim. O hayatı zaten yaşamıştı ve daha fazlasını arıyordu. Benimle bir ömür geçirmek istiyordu.

Bana doğru yürürken yüzüme parlak bir gülümseme yayıldı. Kellan aramıza baktı, sonra eğilip yanağımdan öptü. "Gidip Gavin'i arayacağım ve arabamı kontrol edeceğim. Bir dakika içinde görüşürüz." Ona başımı salladım ve gitmeden önce parmaklarını öptüm.

Annem onun gidişini izledi, sonra benimle birlikte yatağa oturdu. Bana bir şey sormadı ama az önceki sorusu yeşil gözlerinde hâlâ netti. Elimi dizine koyarak önceki cevabımı tekrarlardım. "Ben iyiyim anne, gerçekten."

Cevabım karşısında şaşırılmış görünüyordu. "Onunla ve o kızla nasıl iyi olabiliyorsun? ?"

Sorusunu bitirmedi ve ben de omuz silktim. "Yıllar önceydi, uzun zaman benimle tanışmadan önce. O kasetin benimle hiçbir ilgisi yok ve şimdi bunun şoku geçtiğine göre ... Ben iyiyim."

Annemin yüzünde şaşkın bir ifade vardı ve başımı omzuna biraz güldüm. "O artık o adam değil ve ..." Durakladım, kendi başarısızlıklar aniden beni vuruyor. "Geçmişini ona karşı kullanamam."

Ses tonumu duyan annem geri çekildi, böylece ona bakmak zorunda kaldım. "Peki ya *senin* geçmişin?" Yüzümü taradı. "Denny ile aranızda gerçekte neler olduğunu bana anlatmak ister misin tatlım?"

Gözlerimi kırpıttım, şaşırmıştım. Denny'nin ülkesindeki bir iş için beni terk ettiğini söylediğimde annem ve babam bunu kabul etmişlerdi. Ama annem gözlemci, endişeli ve meraklıydı ve ona itiraf ettiğim küçük parçadan çok daha büyük bir Denny-Kellan-Kiera bulmacası oluşturmak için suçlu bakışları ve sessiz yorumları bir araya getirdiğine şüphe yoktu. Gerçeklerden şüphelendiğinden emindim. Gözlerimin dolduğunu hissederek başımı sallamaya başladım. Hayır, ona ne kadar korkunç bir insan olduğumu, *böyle* bir kız yetiştirdiğini, eski ev arkadaşıyla seks kaseti yapan adamdan bile daha kusurlu olduğumu söylemek istemiyordum. Beni tatlı ve masum biri olarak görmeye devam etmesini tercih ederdim. Ama sonra . . . Böyle düşünmeye devam etmesine izin verirsem yalancı olurum.

Başımı eğerek fısıldadım, "Kellan'la bir ilişkim vardı. Denny öğrendi ve ... beni terk etti." Suçlu gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü. Ona bakarak, "Çok üzgünüm anne," dedim.

Acımı izlerken gözleri parlıyordu. Isırmasını bekledim. Kınama sözcükleri, ama onlar gelmedi. Onun yerine kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. Bu beni sadece daha çok ağlattı. Yanağımı omzuna yaslayarak pişmanlığımı engelleyen barajın yıkılmasına izin verdim. O yatıştırıcı bir şekilde kulağıma mırıldanırken ve sırtımı ovarken kollarında hıçkıra hıçkıra ağladım.

Gözyaşlarım dinince başımı kaldırdım. "Benden nefret mi ediyorsun?" Sözlerim boğazımda düğümlendi.

Annem gözyaşlarımı başparmağıyla kuruladı. Dudaklarında yumuşak bir gülümsemeyle başını salladı. "Hayır, tabii ki senden nefret etmiyorum."

Ona başımı salladım. "Bağırmayacak mısın? Ne kadar kötü olduğumu söylemeyecek misin?"

Başımı eğmeye başladım ve çenemi tuttu. Cevap vermeden önce bakışlarımı uzun saniyeler boyunca tuttu. "Sana söyleyebileceğim hiçbir şey seni zaten kendini cezalandırdığından daha fazla cezalandıramaz." Başını salladı, uzun kahverengi saçları omuzlarının etrafında sallanıyordu. "Şimdi, eğer hiç pişmanlık duymasaydın, baban ve ben sırayla sana yeni bir bir tane." Daha geniş gülümsedi ve yanağımı okşadı. "Ama belli ki bu senin içini parçalayan bir şey ve bunu kendine bir daha yapabileceğini hayal bile edemiyorum."

Başımı şiddetle salladım. Hayır, bu işkenceyi bir daha asla yaşamak istemiyordum. Elini bırakırken bana sıırttı. "Ben aslında Benden habersiz evlendiğin için daha çok üzüldüm." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak dudaklarını büzdü ve bir kaşını kaldırdı. "Bunu açıklamak ister misin?"

İçimi çektim, bundan o kadar kolay biliyordum.

Biraz zamanımı aldı ama sonunda annemi gerçekten dün gece nişanlandığıma ikna ettim. Kellan ve ben bardaki anımızı evlilik olarak görüyorduk ama dış dünyanın bunu bu şekilde görmeyeceğini ve kesinlikle yasal olarak bağlayıcı bir tören olmadığını biliyordum. Annem ve babama gönderdiğim mesaj oldukça kısıydı ve hiçbir açıklama içermiyordu. Onlara sadece Kellan'la evlendiğimizi ve sabaha kadar evde olamayacağımı söyledim. Babamın S.W.A.T.'ı göndermemiş olması gerçekten bir mucizeydi.

Annem ne rahatlayarak güldü. "Oh iyi, Vegas'a gidip Elvis taklidi biriyle evleneceğinden korkuyordum." Başını salladı ve elimi tutarak Söz yüzüğü inceleyin. "Bu birlikte bir hayata başlamak için uygun bir yol değil... Eğer hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediğinden eminsen onu?"

Kesinlikle başımı salladım. Kesinlikle emin tek şey buydu.

Annemin yüz hatlarında derin bir kararlılık belirdi, sonra gülümsedi. "O zaman şu düğün planlamasına başlasak iyi olacak sanırım?" Gözleri daha da parlayarak ellerini birbirine kenetledi. "Aralık ayında yapabiliriz, Anna bebeğini doğurduktan sonra ... oh, ya da baharda, her şey hazır olduğunda Çiçek mi?"

Annem şu andan düğün tarihine kadar yapmamız gerekenleri sıralamaya başladığında aklım başımdan gitti. Benim için kesinlikle şunları seçecekti:

gelinlik, nedime elbiselerim, davetli listesi, davetiyeler, çiçekler, müzik, mekan, yemek şirketi, düğün pastası, smokinler ...

Liste uzayıp gidiyordu ve ben de saçmalamaya devam etmesini engellemek için ellerimi onunkilerin üzerine koydum. "Anne, süslü bir şeye ihtiyacım yok." Aşk dolu bir şekilde gülümsedim. "Kellan ve ben zaten evliyiz. Sadece bunu yasal hale getirmemiz gerekiyor."

Annem bana boş boş baktı ve sonra sordu: "Burada Seattle'da mı yoksa Atina'da mı yapmak istersin? Çünkü tüm ailemiz orada ve onları uçakla sana getirmek pek hoş olmaz."

İç çektim. Annem bu işin peşini bırakmayacaktı. İstesem de de süslenip püslenip güllerle kaplı bir koridordan geçecektim. Bunu düşünmek bile midemi düğüm düğüm .

Odağı değiştirmek isteyerek, "Gidip babamla konuşmalıyım, onu sakinleştirmeliyim" diye mırıldandım. Muhtemelen hem seks kaseti hem de evlilik meselesi yüzünden hâlâ biraz sarsılmıştı. Zavallı babam. Bugün onun günü değildi.

Babamla yüzleşmeden önce üzerime rahat bir şeyler giymeye karar verdim. Bu elbise kalçalarımı yukarı kaldırmaya meyilliydi ve beni azarlarken sürekli yeniden ayarlamak istemiyordum. Ayrıca sütyen giymeme de izin vermiyordu.

Kare, süper düşük kesimli yakası sayesinde; düğün gecemde bir avantaj, ancak babamla bire bir için o kadar da harika değil.

Annem bir kot pantolon ve tişört giymemi izlerken neşeliydi; hala düğün detaylarını planlıyor, ideal çiçek aranjmanı hakkında konuşup duruyordu.

Giyindikten sonra aşağıya indim. Annemin tarifi

Düğün törenim hiç bitmedi ve attığım her adımda onun sözleri zihnime doldu. Basamakları ağır ağır inerken, kendimi koridorda kocama doğru yürürken hayal ettim. En alt basamağa ulaştığımda Kellan pencerelerin yanında durmuş, yüzünde ciddi bir ifadeyle babamı selamlıyordu. Kellan'ı smokin içinde, beni de saten bir gelinlik içinde hayal ettim.

Zihnimde o her zamanki gibi göz kamaştırıcıydı ve ben de bir kez olsun güzeldim. Odanın insanlarla dolu olduğu düşüncesi biraz midemi bulandırdı, bu yüzden bunun yerine Kellan ve benim yalnız olduğumuzu hayal ettim. Düğün marşı kafamın içinde çalarken kelekler midemi gıdıklamaya başladı.

Kellan bana baktı ve gülümsedi. Onun benim gördüğüm imgelemi görmediğinden emindim ama muhteşem yüzündeki ifade

Yüzü en az benimki kadar sevgi ve merakla doluydu. Düğün törenimizin ne kadar harika olabileceği beklentisiyle Kellan'a doğru yürüdüm ve kollarımı beline doladım. Sırtarak

Beni kollarının arasına aldı ve başımdan öptü. Babam boğazını temizlediğinde birbirimize sersemce bakıyorduk.

Romantik hayallerimden sıyrılıp ona baktım. Kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı, "Her şey ... yolunda mı?" diye sordu.

Gülümseyip başımı salladım ve babam iç geçirdi, yirmi dakika içinde nasıl bir uçtan diğere geçtiğimi anlamadığı belliydi. Kellan'ı bırakıp babama sarılırken kıkırdadım. Ruh hali değişimleri Kellan'ın yanında hayatın bir gerçeği idi. Beni kaldırabilir ya da yere düşürebilirdi. Bazen salıncaklardan hoşlansam da, onunla dengeyi bulmak gerçekten istediğim bir şeydi. Birlikteliğimizi sürdürebilmek için bu sakinliğe ihtiyacımız vardı. uzun süreli bir ilişki. Ve evlilik oldukça uzun süreliydi. En azından benim için.

Babama bakmak için geri çekildiğimde omzumun üzerinden Kellan'a baktı. Kalbindeki bölünmeyi açıkça görebiliyordum. Babam mutlu olmamı istiyordu ama bir rock yıldızıyla birlikte olmam onu heyecanlandırmıyordu. Cebinde seks kaseti olan bir rock yıldızıyla. Eğilerek, "Kellan bana barda senin ... evliliğinden bahsetti" dedi. Kaşlarını çatı ve Kellan'a baktı. "Bundan emin misin, Kiera?"

Parlak bir şekilde gülümseyerek babamı yanağından öptüm. "Kesinlikle, baba."

Cevabım babamın yüz hatlarını hiç aydınlatmadı. Hatta gözlerimin önünde yaşlanıyor gibiydi. Çatık kaşlarındaki somurtkanlığı görünce kollarını kavradım. "Kellan sana babasının brunch için geleceğini söyledi mi?" Tekrar Kellan'a bakarak, "Ona ulaşabildin mi?" diye sordum.

Kellan elindeki cep telefonunu kaldırdı. "Az önce çıktı. Yarım saat içinde burada olur." Kellan'ın masmavi gözleri sevinçle parladı. Bir aile üyesine karşı olumlu duygular beslemek onun için yeni bir duyguydu ve bunu hissetmek konusunda isteksiz davranıyordu. Sanırım bir parçası hâlâ tereddüt ediyordu, sanki kendini kaçınılmaz duygusal patlamaya hazırlıyordu. Ama bu konuda iyimser davranıyordu.

Kellan hâlâ gülümseyerek ön kapıyı işaret etti. "Benim arabam da iyi." Yüzündeki rahatlamış ifadeye güldüm. Bebeğine zarar vermiş olsaydı muhtemelen Joey'nin peşine düşerdi.

Kellan'ın ailesinin gelmesini beklerken annem bana düğün için renk temaları hakkında sorular sordu; sorduğu her soruda babamdan gelen hançerler uzuyordu. Kellan annemi dinlerken yüzünde eğlenen bir gülümsemeyle elimi tuttu. Teklif ettiği tuhaf töreni kabul edeceğinden emindim. Herkesin ilgi odağı olmayı ve annemin düğününü izlemeyi kesinlikle umursamıyordu.

Ben de her şeyin merkezinde olurdum. Kendime daha fazla güvenmem ve dışa dönük olmam için beni sürekli zorluyordu. Utanç verici olsa da, Kellan'ın beni büyümem için nazikçe teşvik edecek kadar önemsemesini sevdim.

Gavin tam zamanında Kellan'ın kapı zilini çaldı. Yavaş ve kontrollü bir nefes veren Kellan ayağa kalktı ve avuçlarını kot pantolonuna sildi. Elini cebine attığında cebinde bir şişkinlik görmedim ve Kellan'ın seks kasetini çöpe atmış olabileceğini düşündüm. Umarım öyledir. Onu başka bir kadınla görmek istemiyordum ama kasete rastlarsam merakımın beni öldüreceğini de biliyordum. Beni izleyecek kadar delirtmesi de mümkündü. Ve bazı şeyleri asla unutamazsınız. Kellan'ın eski sevgilisini ciyaklatması beynime kazınmasını istediğim bir şey değildi. Bunu hayal etmek bile yeterince kötüydü.

Kellan ön kapıya doğru yürürken gözle görülür bir şekilde gergindi. Bu çok güzeldi; çok nadiren gergin olurdu. Ama babasını görmek onun için gerçekten büyük bir olaydı. Tam olarak ne hissettiğinden emin değildim ama ben olsaydım heyecan, endişe ve dehşetin bir karışımını hissederdim. Kalbinizi başka birine, özellikle de akrabanız birine açtığınızda pek çok şey ters gidebilir. Kellan şu anda son derece cesur davranıyordu ve onunla daha fazla gurur duyamazdım.

Zihinsel olarak kendini güçlendiriyormuş gibi, Kellan kapıya vardığında kısa bir nefes daha verdi. Zahmetsiz sırtışını takınarak ağır ahşabı içeri doğru çekti. Kellan'ın babası görüldüğünde koltuktan kalktım. Gavin, Kellan'a o kadar benziyordu ki soyları inkâr edilemezdi. Aynı yapı, aynı boy, aynı tonda kumral saçlar,

Aynı derin, gece mavisi gözler, aynı güçlü, dik açılı çene. İkisine yan yana bakmak Kellan'ın geleceğine bir bakış atmak gibiydi. Ve görebildiğim kadarıyla Kellan çok ama çok iyi yaşlanacaktı. Gavin umutsuzca çekiciydi.

Yanımdan annemin "Aman ... aman ..." diye mırıldandığını duydum.

Kellan ve babası el sıkışırken annem ve ben birbirimize bilmiş bakışlar attık. Yüzünde sevinç ifadesi beliren Kellan eliyle evin içini işaret etti. "Çok sevindim. buradasın. İçeri gel."

Gavin başıyla onayladı ve içeri girdi. Hemen arkasında iki çocuğu, Kellan'ın üvey kardeşleri vardı. Kellan'ın kız kardeşi Hailey'e el salladım. O da kıkırdarak bana el salladı. Hailey benim yaşıma yakındı, belki bir yaş kadar daha küçüktü. Babasının masmavi gözleri ona da miras kalmıştı ama doğal ışık altında, açık kahverengi saçlarının daha güzel olduğunu görebiliyordum.

Sadece çocuklarınkinden biraz daha sarışındı. Hemen arkasından Kellan'ın küçük kardeşi Riley geliyordu. Bir düğme kadar sevimli olan Riley on yaşlarında görünüyordu, Kellan'ın karşı cinsle ilk deneyimini yaşadığı yaştan sadece birkaç yaş gerideydi. Riley'nin henüz yapmamış olmasını ; çok küçüktü. Bir bahar sabahı gözleriyle Riley, Kellan'a hayranlıkla bakıyordu. Belli ki Riley şimdiden rock yıldızı ağabeyini idol olarak görüyordu.

Kellan kapıdan içeri girerken Riley'nin saçlarını okşadı. Üçlü içeri girdiğinde Kellan küçük oturma odasını işaret etti. "Lütfen, oturun."

Kellan'ın babası oturabilsin diye kanepeden uzaklaştım. Benim Gavin'in elini sıkabilmek için anne ve babası ayağa kalktı. Babam onunla sert ve içten bir tokalaşma gerçekleştirdi. Annem kıkırdadı, sonra boğazını temizleyerek bunu örtmeye çalıştı. Babam, karısının Kellan'ın daha yaşlı versiyonuyla tokalaşmasını izlerken kaşlarını çatıyordu. Akıllıca hareket ederek kanepede Gavin'in yanında otururken annemin oturmamasını sağladı.

Riley yere çöktü ve Kellan'ın evinin etrafına bakarken bacaklarını uzattı. Kısa süre önce oturma odasını boyamak için en iyi arkadaşım Jenny'den yardım almıştım. Ben burada olduğum sürece sıkıcı, kirli beyaz bir renkteydi. Koyu kırmızı bir odak duvarı ile sıcak, bej bir renge boyamama yardım etti. Kırmızı duvarın köşeleri boyunca Jenny sanatsal yeteneğini kullanarak müzik notalarını serbestçe çizmişti. Ayrıca Kellan'ın şarkılarından birinin sözlerini de çizmişti. Sürgülü cam kapının üzerinde büyük, kalın harflerle şöyle yazıyordu: *Benden ne kadar uzakta olursan ol, seni her gün yanımda tutacağım.* Kellan kendi duvarlarına sözlerini yazmanın biraz gösterişli olduğunu düşündü, ama ben bunun güzel olduğunu düşündüm ve üzerini boyamasına izin vermedim. Bu artık benim de evimdi.

Yanıma gelen Hailey kollarını bana doladı. Yüzündeki sevinçten, sadece Kellan'ın tavsiyesiyle bile beni sevdiği anlaşılıyordu. Bir zamanlar Kellan'ın beni onunla aldattığından şüphelenmiş olmamı şimdi neredeyse gülünç buluyordum. Ama o oldukça Öz babasını keşfetme konusunda ketumdu ve bunu ben dahil herkesten saklıyordu. Sanırım çoğu kız arkadaşı benimle aynı sonuca varırdı.

Sırıtsı o kadar büyüktü ki Kellan'ın yüzü parçalanacak sandım. Gözleri annem ve babamla sohbet eden ebeveynine takılınca ellerini vurdu. "Pekâlâ, ben brunch'a başlayayım, çünkü vakit yaklaşıyor.

öğle kadar." Hafifçe gülerek avuçlarını babasına doğru kaldırdı. "Seni aramakta bu kadar geciktiğim için özür dilerim."

Gavin'in masmavi gözleri oğlunu süzdükten sonra bana doğru döndü. Bakışları altında yanaklarımın ısındığını hissederken, bu adamın evli bir kadını nasıl baştan çıkardığını hayal etmek kolaydı. Elbette, bu korkunç bir durumdu - tıpkı birkaç yıl önce kendimi içinde bulduğum durum kadar korkunçtu - ama

neden görebiliyordu. Gavin'in yüzü pek çok kadının hayır diyeceği bir yüz değildi. Babamın Gavin ve annem arasında bir tampon görevi gördüğü için anında minnettar oldum. Gavin buradayken anneme asılacağından değil, annemin de oraya gideceğinden değil, ama yine de

Gavin'in dudaklarında sıcak bir gülümseme belirdi ve bana başıyla onay verdi. "Evet, dün gece evlendiğinizi duydum. Tebrik ederim."

Hailey beni sıkıca kavrayıp ciyaklayınca yanaklarım daha da sıcaklaştı. "Artık ailenin bir parçasısın, Kiera! Hoşuna gitsin ya da gitmesin!"

Babam iç çekti.

Bana doğru yürüyen Kellan beni kız kardeşinden ayırdı ve yumuşak bir öpücük verdi. Gözleri beni daha önce hiç görmemiş gibi içine çekti. Bana bakışı dizlerimin titremesine, kalp atışlarımın hızlanmasına ve nefesimin hızlanmasına neden oldu. İnanılmaz biriydi.

Beni tekrar öpmeden önce "Hoşuna gitsin ya da ," diye mırıldandı. Kendimi hüznü ve romantik hissederek, "Beğen" diye nefes aldım.

Babam yine iç çekti.

Bir kolunu omuzlarıma dolayan Kellan ailelerimizle yüzleşti. "Biz mutfakta olacağız. Bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Annem Gavin'e bakarken sırtarak, "Hayır, burada iyiyiz," diye mırıldandı. Babam ona doğru baktı ve biraz öne eğilerek Kellan'ın babasını görmesini engelledi.

Gavin umursamaz bir tavırla başını salladı. "Biz , teşekkürler evlat."

Köşeyi dönüp mutfığa girdiğimizde Kellan kıkırdıyordu. Kulağıma eğilerek fısıldadı, "Bana 'oğlum' dedi."

Ona gülümsedim, babasıyla arasında gelişen bağdan dolayı mest olmuştum. Kellan bizi buzdolabının önünde durdurdu ve yüzündeki gülümseme kayboldu. Mükemmel yumuşaklıktaki dudakları kaşlarını çatarak aşağı doğru çekildi. "Onlara ne yedireceğim ben?" Bana baktı, yüzündeki ifade

panik ve endişe. "Ben iyi bir aşçı değilim."

Kellan beni bırakarak buzdolabının kapağını açtı ve amaçsızca içine baktı. Yarım yamalak yaptığım yemekleri düşünmeye çalışıyordu,

"Yumurta yapabilir miyim?" diye sordum.

Buzdolabında bir karton bulduğunda Kellan'ın parlak gülümsemesi geri döndü. "Evet, tamam. Bu işe yarar." Kartonu bana uzatırken bir an için gözlerini kapattı. "Lütfen bana pastırmamız olduğunu söyle." Tam ona geçen gün biraz aldığımı söyleyecektim ki dondurucunun kapağını açtı ve pastırmayı gördü. Yüzü rahatlamayla dolup taşarken, "Tanrıya şükür" diye nefes verdi.

Sinirli haliyle eğlenerek yumurtaları üzerine bıraktım ve yanaklarını avuçladım. "Hey, sakın ol. Buraya senin için geldiler, yemek için değil."

Kellan uzun, temizleyici bir nefes verdi. "Evet, biliyorum. Ben sadece Bunu mahvetmek istemiyorum." Başını sallayarak yere baktı. "Ben her şeyi berbat ederim, Kiera."

Yüzündeki acı dolu ifadeyi görünce midem bulandı. Kollarımı boynuna doladım ve vücudunu kendime çektim. "Hayır, çekmiyorsun." Ciddi bir ifadeyle gözlerinin içine bakmak için geri çekildim. "Sen bizi mahvetmedin."

Dudakları bunun doğru olmadığından eminmiş gibi eğlenerek büküldü. Yine de doğru değildi. Karanlık taraflarımızın tek sorumlusu o olamazdı. Hayır, sorunlarımız bir grup çalışmasıydı.

Sesi yumuşaktı, lavabonun altındaki dolabı işaret etti. "Hayır mı? Az önce bir seks kasetini çöpe attım, Kiera."

Midem garip bir şekilde döndü. Hâlâ cebinde olmadığı için heyecanlıydım ve tam olarak nerede olduğunu bilmek beni dehşete düşürmüştü. Olabildiğince doğal bir şekilde gülümseyerek kendimi Kellan'dan kurtardım. Yumurtalar için bir tava kaparak ona, "Aynen öyle. Onu çöpe attın." Çekmecede bir çatal bulup şakacı bir şekilde göğsüne sapladım. "Şimdi, eğer daha sonra izlemek için çekmeceye saklasaydın, o zaman bir pislik olurdun."

Kellan dondurucu soğukluktaki pastırma paketiyle popoma vururken bana kıkırdadı.

Tam ben ondan uzaklaşırken, kız kardeşi köşeyi . "Kimmiş pislik?"

Kıçımı ovuşturarak otomatik olarak Kellan'ı işaret ettim. Kaşlarını çatı, sonra omuz silkti. "Ben ... görünüşe göre."

Hailey mutfak sandalyesini çekerken ona geniş bir sırıtış attı. İçinde ters oturarak düzgün bir yemek hazırlamaya çalışmamızı izledi. Kellan çözöldü Ben bir fincan kahve yaparken pastırmayı mikrodalgaya koydum. Kabaran Kellan'ın pastırma dilimleri kızartma tavasına girerken yeni demlenmiş Java'nın gürültüsü, yağlı yağın patlaması ve karıştı. Yumurtalara başladım,

Birkaç tanesini bir tavaya kırdıktan sonra beyaz kısmın katı bir renge dönüşmesi birkaç dakika bekledim. Hazır göründüklerinde ters çevirmeye çalıştım.

Ben bir yumurtanın daha sarısını kırarken Kellan tavama baktı. "Sanırım biraz daha beklemeleri gerekiyor," diye mırıldandı.

Cızırdayan et tavaasına bakarken, havayı dolduran hoş olmayan koyu bir duman fark ettim. Onu işaret ederek, "Ve sanırım pastırmayı yakıyorsun" diye karşılık verdim.

Hailey yüksek sesle gülerken o hemen kendi yemeğine geri döndü. "Tanrım, siz ikiniz nasıl bu kadar uzun süre hayatta kaldınız?"

Ayağa kalkarak Kellan ve benim kahvaltı hazırladığımız yere doğru yürüdü. "Ben buradan aldım. Siz gidip bir yerlerde dinlenin."

Kellan ona özür dileyen bir gülümseme verdi. "Teşekkürler. . . abla."

Bir yumurtayı kusursuzca çevirdikten sonra ona gülümsedi. "Sorun değil, ağabey."

bakarken gülümsemelerindeki benzerliğe dikkat etmeden edemedim. Kellan'ın sırtışının genetik gibi görünmesi içimi ısıttı. Belki de bu inanılmaz gülümsemeyi çocuklarımıza aktaracaktı? Çocuklarımız olduğunda. Bundan yıllar sonra.

Kellan kolunu omzuma attı ve mutlu bir iç geçirdi. Bana bakarak başını salladı. "Yıllardır kendim için yemek yapıyorum. Bu sabah neden yapamayacağımı bilmiyorum."

Kocaman sırtarak karnını okşadım. "Gerçekten kötü bir sinir vakasının harika yan etkisine hoş geldin, Kellan Kyle."

Değerlendirmem karşısında kaşlarını çatı. "Gergin değilim."

Hailey yemek pişirirken duraklayıp ona baktı. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Senden yayılan korkunun kokusunu alabiliyorum." Kendi kendine eğlenerek kıkırdadı.

Kellan'ın kaşları daha da çatıldı. "Artık kardeşlerim olduğu için çok mutluyum."

Kardeşler arasındaki eğlenceli şakalaşmayı severek kollarımı Kellan'a daha sıkı sardım. Hailey sinirleri konusunda haklıydı, kokusu konusunda ise yanılıyordu. Her zaman olduğu gibi muhteşem kokuyordu. Sadece ona ait olan o muhteşem koku, ona yaslandığımda duyularımı doldurdu. Kahve ve pastırmadan daha güzel kokuyordu.

Riley birkaç dakika sonra odaya girdi, yüzünde heyecanlı bir ifade . "Kellan, bana gitarını gösterebilir misin?"

Kellan ona gülümsedi. "Elbette." Riley'nin omzunu sıvazladı, sonra başımı öptü. "Hemen döneceğim."

Odadan çıkarken arkasından baktım, kendimi son derece memnun hissediyordum.

Sonra Hailey memnuniyetimi biraz olsun kıran bir şey söyledi. Odada bizimle birlikte oturan küçük kardeşine bakarak sordu: "Kellan gerçekten ... bir kaset yapalım mı?" Kaşları anlamlı bir şekilde kalktı.

Bunu duymuş olmasından nefret ederek irkildim. Tepkimi gören Hailey'nin gözleri hemen açıldı ve dikkatini hazırladığı yemeğe verdi. "Özür dilerim, sormamalıyım. Eminim bu konuda konuşmak istemezsin." Biraz utanmış görünüyordu.

Riley onun neden bahsettiğini pek anlamamıştı, kafası karışmış görünüyordu. "Bir sürü kaset yaptı, Hail." Bana baktı, gözlerinde saf bir masumiyet vardı. "İnternette tonlarca video var."

Kızardım ve dudağımı ısırdım. "Evet, bu doğru ... dışarıda bir sürü kaset var." Bu ifadenin ne kadar doğru olduğunu bilerek iç çektim.

Hailey yüzünü buruşturdu ve "Özür dilerim" dedi.

Ona başımı salladım. Kellan'ın muhtemelen bir gün sızdırılacak olan tüm görüntüleri hakkında endişelenmenin bir anlamı yoktu. Bir önemi yoktu. Bununla başa çıkabilirdim. Bedeli buna değerdı. Onunla birlikte olmak için muhtemelen çok daha kötüsüne katlanabilirdim. İstedğimden değil ama, iş başa düşerse, onun karısı olacağım anlamına geliyorsa, başıma gelecek her türlü pisliğe katlanabilirdim.

Kellan birkaç dakika sonra elinde gitarının sapıyla odaya geri döndü. Los Angeles'taki albüm kayıtlarına ara vermişti ve her zaman olduğu gibi en sevdiği enstrümanını da yanında götürüyordu. Kellan için neredeyse bir güvenlik battaniyesi gibiydi ve uzun süre yanından ayırmak istemiyordu.

Riley'yi mutfak sandalyesine oturtup değerli enstrümanı ona verirken ona gülümsedim. Riley'nin düşünmüştüm; onu tuttuğu için çok heyecanlıydı. Çocuğun coşkusunu izlerken Kellan'ın gözlerinde bir parıltı vardı, sanki Riley ona kendisini hatırlatıyordu. İkisini birbirleriyle kaynaşmaları için yalnız bıraktım ve Hailey'e brunch için yardım etmeye çalıştım. Buzdolabında taze bir ballı kavun buldum ve onu ısırık büyüklüğünde dilimlemeye başladım.

uyumsuz bir tını havayı doldurdu.

Kellan Riley'nin tekniğini ayarlamasına yardım etti ve ben onun talimatlarını dinlerken Kellan'ın gitarını çalmama yardım etmek için yaptığı ilk girişimi hatırladım. Ellerini kulağımın üzerinde gezdirmesi ve nefesini kulağımda hissetmem beni gülümsetti. O zamanlar, bundan ne kadar keyif aldığım için kendimi gerçekten suçlu hissetmişim. Doğrusu, bu konuda hâlâ kendimi suçlu hissediyordum. Muhtemelen hep yapardım. Ne yapmıştık yanlıştı ve ben bunu biliyordum. Flörtümüzü başka bir şeymiş gibi göstermişim.

masum okşamalardan daha fazla, ama asla masum olmamıştı. Ben onu istedim, o da beni istedi. Ben onu sevmiştim, o da beni. Yaptığımız hiçbir şey doğru değildi. Ama hatırası hala sırtımama neden oluyordu.

Riley'nin tıngırtıları ve pastırmanın cızırtısı arasında Gavin ve annemle babamın konuşmalarını duydum. Şaşırtıcı bir şekilde babamın güçlü bir kahkaha attığını duydum.

Gavin de oğlu kadar çekici olmalıydı gen havuzunda bulunan başka bir şey. *Bir gün Kellan'la benim bir oğlumuz olursa Tanrı kadın nüfusunun yardımcısı olsun,* diye düşündüm.

Yemek neredeyse bittiğinde, Gavin yemek odasını oturma odasından ayıran kemerli geçitte belirdi. Üç çocuğuna bakarken yüzü gülüyordu. Benimle göz göze geldiğinde ona geniş bir gülümseme verdim, Kellan'la yalvardığı ikinci şansı yaşayacağı için mutluydum. Kellan bana da bir şans verdiği için ikinci şansın ne kadar kutsal olduğunu biliyordum. Riley'nin yanındaki sandalyeye oturan Gavin'e başımla onay verdim.

Riley ona doğru baktı. "Duydun mu baba? Sonunda o bölümü doğru yaptım!"

Gavin'in gururlu gülümsemesi en küçük oğluna kaydı. "Mükemmel! Şimdiden yıldızlığa giden yoldasın." Gözleri Kellan'a kaydı. "Tıpkı ağabeyin gibi."

Riley enstrümana döndü ama Gavin gözlerini Kellan'dan . Sesini alçaltarak, "Seninle biraz konuşabilir miyim?" diye sorduğunu duydum.

Kellan'ın ifadesi bir anda temkinli bir hal aldı ama başıyla koridoru işaret etti. Kellan yanımdan geçerken yanağıma bir öpücük kondurdu, sonra da babasıyla birlikte köşeyi dönerek gözden kayboldu. Tekrar Hailey'e baktım ama o sadece omuz silkti; Gavin'in ona ne söylemek istediğini bilmiyordu.

Kavunla işim bitince parçaları aceleyle bir kâseye koydum, sonra da bir havluyla ellerimdeki suyu sildim. Merakla mutfaktan çıktım ve onları takip ettim.

Kellan ve babası hemen köşede, çamaşır odası ve alt kattaki banyonun bulunduğu kapının yanındaydılar. Kellan'a yakın dururken Gavin'in, "Bunu Hailey ve Riley'nin önünde tartışmak istemedim ama-" dediğini duydum. Beni fark edince konuşmayı kesti. Kellan başını kaldırdı ve bana kısa bir gülümseme verdi, ben de ona doğru yürümekte bir sakınca görmedim. Gavin benim yanımda konuşması gerekip gerekmediğinden emin değil gibiydi ama Kellan ona başını salladı

devam etmek için. "Şey, Martin ve Caroline bana daha önce ziyaretçinizden bahsetti. Sana bir tür şantaj yaptığını söylediler."

Yanaklarım Kellan iç çekti. Gavin ikimizin arasına baktı. "Her şey yolunda mı?"

Kellan çenesini sıkı ve yumruklarını sıkı; parmak eklemleri beyazlaştı. "Evet, sorun değil. Bu . . . bir şey değil. Ayrılmadan önce icabına bakacağım. yarın."

Kellan'ın bu kadar erken ayrılıyor olması kalbimi kırdı. Henüz ona katılamazdım. Ailem birkaç gün daha şehirdeydi ve benim de bırakmam gereken bir işim vardı. Pete bana iyi davranmıştı, bu yüzden doğru olanı yapmak istedim.

Bu sefer ona iki hafta önceden haber vereceğim. Ayrıca uçarı kız kardeşime bir sonraki doktor randevusuna onunla birlikte gideceğime dair söz vermiştim. Ne yazık ki Kellan Los Angeles'a bensiz dönüyordu. Ama önce o kadınla buluşması gerekecekti. *Sürtük.*

Bölüm 3

Dürüstlük

Gavin ve çocukları bütün öğleden sonra bizim evde kaldılar. Güneşli günün büyük bir kısmını oturma odasında masa oyunları oynayarak geçirdik; Hailey Monopoly'de ortalığı kasıp kavurdu, babam Scrabble'da herkesin canına okudu, Kellan ve ben de Pictionary'de üstünlük sağladık ki bu beni şaşırttı çünkü çizim konusunda hiçbir yeteneğim yoktu. Kellan sadece son derece iyi bir tahminciydi.

Akşam olduğunda Kellan yeni kurduğu ailesiyle son derece rahat görünüyordu ve Joey ile daha önce yaşadığı olay herkesin aklının bir köşesine itilmişti. İşte tam o sırada, hayatının baharında olan kız kardeşim, bebek babası da yanında olduğu halde çıkageldi.

Herhangi bir uyarı olmadan Kellan'ın ön kapısı patlayarak açıldı ve duvara çarptı. Yerimden sıçradım, kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Herkesin dikkati girişe yöneldi. Saldırıya uğradığımızdan ve bir polis sürüsünün silahlarını çekmiş bir şekilde odaya dalmak üzere olduğundan emindim.

Ayakta dururken Kellan korumacı bir şekilde önüme geçti. Tam o sırada Kellan'ın sarışın başçısı kapıdan içeri girdi. Kimin burada olduğunu anlayınca rahatlayan Kellan, grup arkadaşına ters ters baktı. "Griffin? Kapı çalmak diye bir şey duydun mu?"

Griffin burnunu çekti ve çene hizasındaki saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Biz aileyiz dostum, kapıyı çalmama gerek yok."

İçimi çektim, Kellan'ın bu konuda tartışıp tartışamayacağından emin değildim - Griffin kız kardeşimi hamile bıraktığından beri. O artık gerçekten ailedendi. Tanrı olsun.

Kellan yine de tartışmak için ağzını açtı ama Anna, Griffin'ardından kapıdan içeri girdi ve onun kafasının arkasına sert bir tokat attı. "Neandertal," diye mırıldandı.

Annem ve babam Anna'yı karşılamak için koltuktan kalktılar. Torununun incelerken babamın yüz ifadesi karardı. Babamın Griffin'e bakışına bakılırsa, Kellan'ın birdenbire mükemmel bir çocuk haline geldiğinden emindim. "altın" damadı yanlış yapamazdı.

Griffin'in sürpriz girişinin şokunu atlattıktan sonra Ailem kız kardeşimi selamlarken. Anna tanıdığım en güzel kadınlardan biriydi. Yüzü erkekleri dizlerinin üzerine çöktürür, vücudu ise erkeklerin onu aşık köpek yavruları gibi takip etmesini sağlardı. Hamile olsa bile kıvrımlı vücudu erkeklerin çekmeye devam ederdi. Yürüdüğünde dalgalanan inanılmaz ipeksi saçları ve neredeyse bakmaktan kendini alamayacağı kadar yeşil gözleri vardı. O bir afetti ve onun mükemmelliğiyle büyümek her zaman kolay olmamıştı. Ama kendi tenimde daha rahat olmaya başlamıştım ve Bir keresinde onun absürt güzelliği omurgamda bir kıskançlık zonklaması yaratmamıştı. Hayır, ona sıkıca sarıldığımda hissettiğim tek şey onu gördüğüm için duyduğum mutluluktu. Neanderthal'i yanında getirmiş olsa bile.

"Selam, abla." Geri çekildiğimde gözlerim giydiği dar hamile bluzuna takıldı. Kız kardeşimin böyle bir bluzu nasıl bulabildiğinden emin değildim. Kışkırtıcı hamilelik kıyafetleri vardı ama sahip olduğu neredeyse her şey göğüs dekoltesini gösterecek şekilde tasarlanmıştı. Griffin domuz cennetinde olmalı. Tanrım, böyle şeyler düşünmekten gerçekten nefret ediyordum.

Anna hamileliğinin sevimli dönemindeydi ve dördüncü ayına giriyordu. Artık eskisi kadar kusmuyordu ve enerji seviyesi geri geliyordu. Yürürken paytak paytak yürümesinden bunu anlayamazdınız; Anna fırsat buldukça durumuyla oynardı. Ama söylediğinden daha aktif olduğunu biliyordum. Ben oldukça

Griffin'le geçirdiği akşamın özellikle atletik olduğundan emindi.

Anna, Gavin ve çocuklarının kibarca beklediği yere doğru baktı. Kaşları onu daha da çekici kılacak şekilde çatıldı. "Özür dilerim, misafiriniz olduğunu fark etmemiştim."

Kellan onun gözleriyle buluştu. "Her şey . İçeri gelin."

Babası Anna'yı oturma odasına götürdü, yardım etmezse düşecekmiş gibi kolundan tutuyordu. Kellan ona kısa bir süre sarıldı ve sonra onu ailesiyle tanıştırdı. "Hey, Anna, dün gece seni tanıştırma fırsatım olmadı. Bu Gavin, benim ... biyolojik babam." Başını kaşıyarak omuz silkti.

Kellan'ın böylesine derin ve kişisel bir şeyi bu kadar kolay itiraf etmesinden dolayı içimde bir gurur parıltısı oluştu. O gerçekten rahat olmaya başlamıştı.

tekrar bir ebeveyne sahip olma fikri.

Kellan'ın itirafı karşısında Anna'nın gözleri biraz büyüdü. Kellan'ın kirli geçmişinden haberi yoktu. Anna Gavin'in elini sıkarken, Kellan onu üvey kardeşleriyle tanıştırdı. Anna'nın iri gözleri aileye katılan her kişiyle daha da açıldı. Gavin kanepede Anna için bir yer açtı ve babası da oturmasına yardım etti.

Bir kolunu Hailey'nin omzuna atarak ayakta duran Kellan, Anna'ya, "Gavin, Riley ve Hails doğudan ziyarete geliyorlar. Pennsylvania'dan." Dikkati Gavin'e kaydı. "Orada başka bir ailem var mı?"

Gavin gülümsedi; sırtışı ürkütücü bir şekilde Kellan'inkine benziyordu. "Kardeşim ve ailesi orada yaşıyor, annemle babam da öyle."

Hailey, Kellan'ın kaburgalarına dirsek attı. "Büyükanneni seveceksin, Kellan. Çok alıngandır."

Yüzü harikulade olan Kellan bana baktı. "Büyükannem ve büyükbabam var, Kiera." Tekrar Hailey'e baktı. "Aslında benim hiç yaşayan büyükanne ve büyükbabam ya da bir amcam olmadı." Bu bilgi karşısında hem eğlenmiş hem de şaşırılmış bir halde kıkırdadı. Kellan'ın ailesi gittikçe büyürken kalbim kabardı.

Griffin konuşulanları özümsemiş ama hiçbir şey anlamamış bir halde odaya baktı. "Bir dakika. Dostum, babanın öldüğünü sanıyordum. Bu insanlar da kim?"

Herkes onu görmezden geldi.

Anna'nın bakışları da en az annesininki kadar Gavin'in . Griffin, ya kayıtsız ya da ilgisiz, fark etmedi. Ama yine de, o hâlâ Gavin'in kim olduğunu bulmaya çalışıyordu. Anna dudaklarında hoş bir gülümsemeyle, "Ee Gavin, karın da burada mı?" diye sordu.

Gavin yerde oturmuş bir masa oyununu bitirmekte olan çocuklarına baktı. "Hayır, ben ... değilim. Evli değilim." Dudaklarında hüznü bir gülümsemeyle Anna'ya baktı. "Riley iki yaşından beri dulum." Hailey babasına baktı, onun da yüz ifadesi aynı derecede asıktı.

Anna'nın küçük gülümsemesi düştü. "Ah, özür dilerim."

Herkes Gavin'in açıklamasını düşünürken bir an sessizlik oldu. Griffin sessizliği Kellan'ın yanına gidip fısıldayarak bozdu: "Dostum, cidden, kim bu insanlar?"

Kellan kıkırdarak Griffin'in omzuna vurdu. ", sana bir bira getireyim ve bir diyagram çizeyim." Kellan başçısını kökenleri hakkındaki gerçeği anlatması için mutfığa götürürken kahkahalar odadaki gerginliği azalttı.

Griffin, Kellan'ın merhum babasının aslında kendi babası olmadığını resmen öğrenen ilk grup üyesi olacaktı. Umarım embesil bu kavramı kavrayabilir.

Herkes yollarını ayırdığında gece geç olmuştu, neredeyse sabah olmak üzereydi. Anna ve Griffin, birlikte geçirdikleri kısıtlı zamanı en iyi şekilde değerlendirmek için onun dairesine doğru yola çıktılar. Gavin ve çocukları otellerine geri döndüler; sabah uçağa bineceklerdi. Annem ve babam eski, topaklı bir gece daha geçirmek üzere misafir odasına doğru yol aldılar. Kellan ve ben yatak odamızın kapısından el sallayarak iyi geceler dilediğimizde babam iç çekti.

Birlikte geçirdiğimiz azıcık zamanı uyuyarak harcamak istemeyen Kellan ve ben gecenin geri kalanında uyanık kaldık. Hâlâ giyinik bir şekilde yatakta birbirimize sarıldık ve sabahın erken saatlerindeki gri ışık pencereden süzülene kadar konuştuk. Başımı göğsüne yaslayıp kalp atışlarını ve yatıştırıcı sesini dinlerken Kellan saçlarımı okşadı. Kollarında hissettiğim rahatlık elle tutulur gibiydi. Kucaklaması beni en ölümcül buz fırtınasını bile durdurabilecek bir sıcaklıkla sarmaladı, bundan emindim.

Birkaç saat içinde beni terk etmek zorunda olmamasını dileyerek gömleğini sıktım ve ona sıkıca sarıldım. Konuşmayı kesti ve saçlarımı öptü. Bir anlık sessizlikten sonra, "Kiera?" diye fısıldadı.

Yüzüne baktım. Gözleri soluk ışıktaki karanlıktı ama mutlulukla parlıyordu. Küçük bir gülümsemeyle dudaklarını bükerek, "Benimle evlenir misin?" diye sordu.

Dirseklerimin üzerinde doğrulduğumda kalbim göğüs kafesime çarpıyordu. "Ne?" Gülümsemesi genişledi. "Benimle evlenir misin?"

Önce sol elimdeki yüzüğe, sonra da onunkine baktım. "Biz zaten evlenmemiş miydik?"

Kellan'ın kollarımın altındaki göğsü gürlerken, neşesi derin bir kahkahaya dönüştü. "Evet ama aslında sana hiç evlenme teklif etmediğimi şimdi fark ettim." İç çekerek parmağını kaldırıp bir tutam saçı kulağımın arkasına sıkıstırdı.

Bitirdiğinde yanağımı okşadı. "Ve düzgün bir teklifi hak ediyorsun."

Bunu söyledikten sonra yüzü düşünceli bir ifadeye büründü. Sorusuna cevap veremeden bedenimi nazikçe kendisinden uzaklaştırdı. Onu geri çekmeye, hevesle evet demeye çalıştım ama altımdan kaydı ve ayağa kalktı. Yatağın diğer tarafına doğru yürüdü ve uzun birkaç saniye boyunca bana baktı. Tam ona ne olduğunu soracaktım ki

yavaş ve kontrollü bir nefes verdi ve yavaşça tek dizinin üzerine çöktü.

Neden bilmiyorum ama onun yere düşmesini izlemek bile içimi sızlattı. boğazıma kadar yükseldi. Görüşüm bulanıklaştı ve gözyaşlarımı temizlemek için parmaklarımı gözlerimin altına götürdüm. Bunun her parçasını görmek istiyordum.

Loş ışıkta gözleri parlayan Kellan bana baktı. "Kiera Michelle Allen, karım olma onurunu bana bahşeder misin? Benimle evlenir misin?"

O konuşmasını bitirmeden çok önce başımı sallıyordum. Uzanıp yüzünü tuttum. "Evet, elbette, evet." Onu tekrar kollarıma çekerken tekrar tekrar .

Vücudu benimkinin üzerine yerleşti ve soluk sabah ışığı parlak güneş ışınlarına dönüşene kadar öpüştük, güldük ve hatta biraz ağladık. Babamın, bir zamanlar Denny ile paylaştığım oda olan boş yatak odasından çıktığını duydum. Kellan ve ben birbirimizi öperken durup kapalı yatak odamızın kapısına baktık.

Babam bu konuda çok uzun zaman harcadı ama sonunda kahve yapmak için aşağıya indi. Yüzünde kendinden geçmiş bir sırıtişla Kellan bana baktı. Parmaklarımızı birbirine geçirerek, "Neden dolapta saklanmam gerekiyormuş gibi hissediyorum?" diye fısıldadı.

Kalçalarını benimkilere bastırdı ve boynumu öpmek için eğildi. Gözlerimi kapattım ve başımı tamamen memnun bir şekilde eğdim. Kellan'ın ilgisi bedenimi uyandırmaya başlamıştı. Kellan'la ne kadar sessiz olabileceğimizi merak ederek bacaklarımı onunkilere doladım. Onunla sessiz seks yapmak zordu ama imkânsız değildi. Dudakları boynumda gezinirken mırıldandım, "Mmm... çünkü sen beni sadece aşağılık içgüdülerini tatmin etmek için kullanan kötü bir çocuksun."

Kellan beni öpmekten vazgeçti. "Baban benim hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyor?"

Ani hız değişikliği karşısında hazırlıksız yakalandım, gözlerimi kırpıştırdım ve kekeledim, "Ah, ben ... hayır ... sanmıyorum. Sanmıyorum."

Kellan yanıma doğru kaydı ve ben de vücudumu ona bakacak şekilde çevirdim. "Evet, düşünüyor. Senden tek istediğimin seks olduğunu ve ziyaret ettiğim her şehirde senin farklı bir versiyonun olduğunu düşünüyor."

Kellan'ın değerlendirmesinde küçük bir yanlışlık bulmaya çalışarak dudaklarımı büzdüm. Ne yazık ki, babamın bana söylediklerinin büyük bir kısmının bu olduğundan emindim.

Kellan'la sorunu vardı. Sadece yaşam tarzı konusunda ona güvenmiyordu. Omuz silktim. "Eminim bunun *her* şehirde olduğunu düşünmüyordur."

Kellan kaşlarını çattı, sonra tekrar yataktan fırladı. Doğrulduğumda bıkkın bir homurtu çıkardım. "Şimdi ne yapıyorsun?"

Kellan şifonyerine doğru yürüdü ve soyunmaya başladı. Boxerı yere düştüğünde itirazım dudaklarımdan döküldü. Kellan sırtarak onu izlememi seyretti. Yeni iç çamaşırlarını ve kot pantolonunu giydikten sonra, ben ona bakarken bir gömlek aramaya başladı. Çıplak vücudu ne kadar baştan çıkarıcı olsa da, kot pantolonunun düğmelerini açmış bir şekilde orada durmasında aşırı erotik bir şeyler vardı. Özellikle de o hareket ettikçe gerilen ve esneyen mükemmel şekilli karnındaki ilgi çekici belirginlik çizgileriyle. O vücudun tekrar üzerimde uzanmasını gerçekten istiyordum.

Benim yoğun incelememle eğlenen Kellan beğendiği bir tişört buldu ve başının üzerinden geçirdi. O muhteşem vücut koyu kırmızı pamukla kaplanırken gülümsedim. Giyinikken bile göz kamaştırıcıydı. Pantolonunun fermuarını çeken Kellan bana doğru yürürken başını salladı.

"Senin bana baktığın gibi ben de sana baksaydım bana bağırırlardı, biliyorsun değil mi?"

Bana doğru eğildiğinde ona hafif bir öpücük verdim. "Ben asla bağırmam. . . ama evet, biliyorum." Geri çekildiğinde yüzünde eğlence ve kızgınlık karışımı bir ifade vardı. Kıkırdayarak ona "Hayat adaletsizliklerle dolu" dedim. Kaşlarımı çattım. "Beni şu anda terk etmen gibi. Nereye gidiyorsun?"

Kellan parmaklarını saçlarında gezdirirken gülümsedi, uzun katları zahmetsizce düzenleyerek karşı konulmaz bir yatak başı karmaşasına dönüştürdü. "Ben gidiyorum

Babana benim düşündüğünden daha fazlası olduğumu göster. Benim *tek* ilgim onun kızıyla yatmak değil." Göz kırptı, sonra gitmek için döndü. Elini kapı koluna koyarak geri döndü. "Gerçi şu anda yapmak istediğim şey gerçekten de bu." Gözleri vücudumda gezinerek beni ateşledi. Kellan, ben onun bakışları altında kıpırdandıkça iç çekti. Gözlerime bakarak ekledi, "Gördün mü?"

"Senin için yaptığım fedakârlıkları?"

Sırıttı ve ben yorum yapamadan odadan çıktı.

Kellan ve babama katılmayı düşündüm ama vazgeçtim. Babamın Kellan'la bağ kurabilmesi için onu bire bir tanıması gerekiyordu. Ayrıca, seksi cazibemle Kellan'ın dikkatini dağıtmak istemiyordum.

Evet, doğru, seksi. Kendi saçmalığıma gülümseyerek yataktan zıpladım. İlişkide çekici olan Kellan'dı, bu da benim için bir avantajdı. Şanslı olan bendim.

Banyoya giderken koridorda annemle karşılaştım. Kellan'ın evi biraz küçüktü. Üst katta sadece iki mütevazı yatak odası ve bunların arasına sıkıştırılmış bir banyo vardı. Koridorda insanlarla karşılaşmak neredeyse kaçınılmazdı. Kellan'la resmi olarak ilk kez böyle tanışmıştım.

Annem kocasının benimkiyle yaptığı medeni sohbeti dinlerken gülümsedi. Ben de onu dinlerken kısa bir süre sarıldım. Babam Kellan'a grup "şeyinden" gerçekten para kazanıp kazanamayacağını soruyordu. Kellan muhtemelen "iyi" kazanacağını açıklamaya başladığında, annem dikkatini bana odakladı. "Ben şehirdeyken birkaç düğün butiğine uğramalıyız. Ben eve dönmeden önce sana bir gelinlik buluruz."

Bu fikir karşısında irkildim. "Anne, gerçekten büyük bir prodüksiyona ihtiyacım yok. Sadece basit tutmak istiyorum."

Annem elini salladı. "Basit bile olsa, yine de bir elbiseye ihtiyacın olacak."

Ciğerlerimde kıpırdanan yenilgi sesini bastırdım. Buna gerçekten itiraz edemezdim. "Tamam, elbette."

O daha fazla yorum yapamadan banyoya ve kapıyı hızla arkamdan kilitledim. Annem gitmeden önce düğünümün yüzde planlanmış olacağını biliyordum. Düğünlere bu kadar takıntılı olduğunu kim bilebilirdi? Bundan önce kesinlikle hiç konuşmamıştık. Denny'yle birlikteyken hiç gündeme gelmemişti.

Belki de annem Kellan'la aramızdaki bağı gördü ve tıpkı benim gibi aradığım *kişiyi* bulduğumu anladı. Ruhumu. Benim iyi yarım. Benim nedenim olmak. Bu hayatta hiçbir şey beni Kellan neşe ve huzurla dolduramazdı. Onsuz ne yapacağımı gerçekten bilmiyordum.

Çok uzun süren düşümlerimden banyodan çıktığımda Kellan yatak odamızdaydı ama eşofmanlarını giymiş, koşu ayakkabılarını bağlıyordu. Yüz ifadem tuhaf olmalı ki beni fark ettiğinde iki kez baktı. Tabii ki, bu Çünkü üzerimde sadece vücudumu zar zor örten ince, beyaz bir havlu vardı. Gerçekten çamaşır yıkamam gerekiyordu.

Dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle ayakkabılarını bağlamayı bitirdi. "Ne?" diye sordum. Kapıyı arkamdan kapatarak sordum.

Kellan başını salladı. "Hiçbir şey." Onu bu kadar eğlendiren şeyin ne olduğunu tekrar sormaya başladım ama ayakkabılarını giymeyi bitirdi ve ayağa kalktı. "Hızlı bir koşuya çıkacağım."

"." Ben yokken babamın ona sert davranıp davranmadığını merak ederek, "Her şey yolunda mı?" diye ekledim.

Masmavi gözleri neredeyse çıplak olan vücudumda gezindi. İç çamaşırı giymediğim gerçeğini anında fark ettim. Gözleri benimkilere döndüğünde, içlerinde belirgin bir sıcaklık vardı. "Her şey yolunda. Sadece biraz bakım yapmam gerekiyor." İfadesini değiştirerek rahat bir gülümsemeyle elini gömleğinin üzerinde gezdirdi ve taş gibi sert karın kaslarını okşadı. *Şanslı el*. Bana doğru yürürken elini gömleğinin altından çekti, sonra uzanıp popomu çimdikledi. "Artık evli olduğum için sarkık olmak istemem."

Kıkırdadım ve eli havluma doğru kaymaya başlayınca elini savuşturdum. Kollarımı boynuna dolayarak onun fiziksel mükemmelliğinde kaybolmama izin verdim. "Gitmektense sarkık olmanı tercih ederim."

Kellan beni kendine yakın tuttu; bana kendini biraz kaybetmiş görünüyordu. "Sadece ... ihtiyacım var." Bir an durakladı ve sonra bana dedi ki biraz temiz hava." Bana hızlı bir öpücük verdi ve gayet rahat ama yemin ederim bana söyleyeceği şeyi değiştirmişti. Ya da belki sadece paranoyaklaşıyordum. İlişkimiz her zaman en dürüst ilişki olmamıştı. Ama artık birbirimizden hiçbir şey saklamayacağımıza yemin etmiştik ve ben ona güveniyordum.

Başımı sallayarak onu serbest bıraktım. Gülümsemesi hiç bozulmadı ama benden uzaklaşırken gözlerindeki ışığın biraz söndüğünü düşündüm. Şifonyerimi açarak Kellan'ın kapıyı açmaya başlamasını izledim. Ama açmadan önce durdu. Başını kapı pervazına yaslayarak, "Kahretsin, bunu yapamam," diye mırıldandı.

Kıyafetlerimi görmezden gelerek ona doğru döndüm. "Kellan?" Şu anda haklı mıydım?
Bana yalan mı söyledi?

Derin bir nefes alan Kellan uzun bir süre sessizce bana baktı. Her saniye geçtikçe odadaki gerilim üç katına çıkıyordu. Serin hava nemli tenimi yıkayarak beni ürpertti ve saçlarımdan düşen her bir su damlası vücudumu delen bir buz saçağı gibi hissettirdi. Sinirlerim bu hissi güçlendirdikçe titremeye başladım.

Korkumu gören Kellan bana doğru bir adım attı. "Tam ve eksiksiz dürüstlük demiştin, değil mi?"

Başımı salladım, henüz konuşamıyordum. Kellan başka tarafa baktı. Aklının bir sorunla meşgul olduğu belliydi. Sadece ne olduğunu bilmiyordum.
Yutkunmak

Boğazımdaki yumrudan kurtulmak için "Ne oldu?" diye sormayı başardım.

Tekrar bana baktı. "Özür dilerim. Şu anda seni bilerek yanlış yönlendirdim. Egzersiz yapmak ya da hava almak istediğim için evden çıkmıyorum. Bir şey yapmam gerekiyor ve bunu yalnız yapmam gerekiyor."

Tenimin üzerine yerleşen buz anında alev aldı; cızırtıyı duyabildiğime yemin edebilirim. "Sen. . . bana yalan mı söyledin? Ne hakkında? Yalnızken tam olarak ne yapman gerekiyor?"

Kellan yüzünü buruşturdu ve ellerini havaya kaldırdı. "Bak, bu tepkiden kaçınmak istedim, bu yüzden yalan söyledim. Ama dürüstlük olayını yapmaya çalışıyoruz, bu yüzden fikrimi değiştirdim ve sana gerçeği söylemeye karar verdim. O yüzden kızmayın."

Öylesine öfkeliydim ki saçlarım beş saniye içinde kendiliğinden kuruyacakmış gibi hissediyordum, "Ama bana gerçeği söylemedin. Bana hiçbir şey söylemedin. Belirsiz ve gizemli davranıyorsun... ve ben Bu."

Kellan gözlerini kapattı. "Yürümeye devam etmek daha kolay olurdu." Ayağımı vurmaya başladım ve Kellan yavaşça gözlerini yeniden açtı. "Sen duştayken Joey aradı. Onunla buluşmaya gideceğim ve senin burada ailenle kalmanı istiyorum."

Çenem düştü. "Hayır! Onunla bensiz tanışmanı istemiyorum. Ben de seninle geliyorum!"

Kellan başını salladı. "Seni onun yakınında istemiyorum. Burada kalmanı istiyorum." Sesi sert ve emrediciydi. Bu beni gerçekten kızdırdı.

"Sen benim patronum değilsin. Eğer gitmek istersem-" Kellan iç çekerek benden uzaklaştı. Dirseğinden tuttum ve yüzüme bakması için onu döndürdüm. "Hey, seninle konuşmam bitmemişti."

Kellan ağzını sert bir şekilde kapatarak, "Senin patronun olmadığımı biliyorum, Kiera. Denny hayatına tekrar girdiğinde ve sen bana tek kelime etmediğinde bunu açıkça anladım. Ama sen de benim patronum değilsin ve eğer bunu kendi başıma yapmak istersem, yaparım."

Bununla birlikte, döndü ve gitti. Ben de ona izin verdim.

Yatağa oturduğumda gözlerimden yaşlar boşanıyordu. Mutlak dürüstlük öyle sanıldığı gibi bir şey değildi.

O gittikten sonra uzun süre hayıflandım. Babam belki de Kellan'ın benim için doğru kişi olmadığını söyleyerek kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalıştı. Soğuk bakışlarım ölümcül bir hal alınca konuşmayı kesti. Annem bir düğün dergisini karıştırırken şüphe uyandıracak sessizdi; dergiyi nereden aldığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama sayfaları karıştırırken yüzündeki sevinç ve

Açıkça belli olan hoşnutsuzluğum karşısında sessiz kalırken, Kellan ve benim

arayı düzeltereğini düşündüm. Ve ben istedim. Ona kızgın olmaktan .
Birbirimizi terslememizden hoşlanmıyordum.

Yine de anlaşmazlıkların kaçınılmaz olduğunu biliyordum. Bir ilişkiyi yürüten ya da tamamen koparan şey anlaşmazlıkların üstesinden gelmenin bir yolunu bulmaktı. Kellan ve ben daha önce pek çok kez kavga etmiştik ama kavgalarımızın çoğu büyük meseleler yüzünden çıkmıştı. Ufak tefek tartışmalarımız olmamıştı. Pek sayılmaz. Bu bizim için yeni bir şeydi ve nasıl yapacağımı gerçekten bilmiyordum.
hallet.

O yokken tek düşündüğüm Joey'e ne söyleyeceği ya da ne yapacaktıydı. Hayır, gerçekten onunla bir şey yapacağını düşünmüyordum. Beni seviyordu, evli olduğumuzu düşünüyordu. Yıllar önce seks yaptığı bir fahişe için bunu bozmazdı.

Peki ne söyleyeceğinden korktum mu? Hayır, ne söyleyeceğini az çok biliyordum. Ona isimler takacak, büyük bir hata yaptığını söyleyecek ve umuduyla bir tomar para fırlatacaktı. Onun sinirli görüntüsüne gülümsedim. Öfkeli olduğunda saçma bir şekilde çekici oluyordu.

Küçük gülümsemem sinirlerimi yatıştırdı. Hayır, tüm olurken *Kellan* için endişelenmiyor ya da kaygılanmıyordum. Bilinmeyen şey vardı. Joey'di. Ona ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini bilmiyordum ve bu beni endişelendiriyordu. Kellan'ın gitmemi istememesinin nedeni de tam olarak buydu. Onu tanıyordu, eskiden onunla yaşıyordu. Ateşli bir mizacı olduğunu biliyordu. Onunla yalnız buluşarak beni korumaya çalışıyordu ve ben de bunun için onun kafasını koparmıştım.

Kellan'ın duruma bakışını düşündükçe öfkem azaldı. Utanmış olmalıydı. Kaset için değil ama kasetin ortaya çıkma şekli için -ailemin ve benim önümde. Joey'i yatıştırmak istiyordu, böylece yoluna devam edecekti. Beni yanına almanın süreci sadece uzatacağını, hatta belki de durduracağını biliyor olmalıydı. Şüphesiz Joey beni kızdıracak bir şey söyleyecek ya da yapacaktı ve ben de sonunda kadına saldıracaktım. Kellan geride kalmam konusunda muhtemelen haklıydı. Onun yerinde olsaydım, sanırım ben de geride kalmamı isterdim.

Kellan yaklaşık bir buçuk saat sonra nihayet eve geldiğinde, öfkem yok olmuştu. Kellan eve girdiğinde herkes ona baktı. Kapıyı kapatırken derin bir nefes aldı. Bana gergin bakışlar atıyor, bir türlü tam olarak dönüp bana bakmıyordu. Saçlarından ter damlıyordu ve Kolları parlıyordu. Her şeye rağmen sıkı bir koşuya çıkmaya karar verdiğini düşündüm. Belki de o sürtükle uğraştıktan sonra buna ihtiyacı vardı.

Özür dilemem gerektiğini bildiğimden, yazmakta olduğum defteri bıraktım ve dikkatlice ona doğru ilerledim. Gözlerini benden kaçırdı ve havaalanına önce düş alması gerektiğine dair bir şeyler mırıldandı. Onun gideceğini düşününce içimde bir acı hissettim ama şu anda onun bu kaçamağı beni daha çok endişelendiriyordu. Ben girişe doğru yürürken o döndü ve hızla merdivenlerden yukarı çıktı.

"Kellan?"

Bir köşede gözden kayboldu ama "Hemen döneceğim... sadece temizlenmem gerek" diye seslendi.

Bunu dürüstlükten başka bir şekilde yorumlamamaya çalıştım; terliydi ve yolculuğu için zinde olmak istiyordu. Annemle babama kısa bir bakış attıktan sonra Kellan'ı merdivenlerden yukarı kadar takip ettim. Ona yetiştiğimde banyo aynasında kendini inceliyordu.

"Kellan?" Tekrar sordum.

Bana baktı ve nefesim kesildi. Aynada yırtık ve kanlı deriden oluşan kızgın kırmızı bir çizgi görebiliyordum. Yanağından başlayıp çenesine kadar uzanıyordu. Bu yüzden aşağıda bana bakmıyordu - o kaltak ona saldırmıştı.

"Sana vurdu mu?" Ona doğru koşarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Kellan aynada yarasına baktı, sonra yansımada onu görebildiğimi fark edince iç çekti. "Ben iyiyim, Kiera."

Yüzünü tutarak, yarayı daha yakından incelemek için başını dikkatlice çevirdim. "Kan çekti. O kaltak kan akıttı!"

"değil." Sırıttı. "Bir kadın beni ilk kez kesmiyor."

Espresso standındaki buharlı randevumuza yaptığı kışkırtıcı göndermeyi görmezden geldim, gözlerim sulanmıştı. Benim onun yüzünü incelediğim gibi o da benim yüzümü incelerken gülümsemesi kayboldu. "İşler ... pek iyi gitmedi. Belki de her şeye rağmen peşime takılmalıydın."

Yaralanmamış yanağını avuçladım. "Belki de daha iyi oldu. Muhtemelen saldırıdan tutuklanırdım."

Kellan'ın dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi ama hemen kayboldu. "Sana karşı bir tür eşeklik için özür dilerim. Sadece seni onun çirkinliğine bulaştırmak istemedim."

Başparmağımla nemli tenini okşadım. "Onunla bir ilişkim yok, seninle bir ilişkim var ve seni desteklemek için orada olmak istedim. "

Kellan yere baktı, yüzünde takdir ve endişe karışımı bir ifade vardı. "Biliyorum. Ben sadece ... Onu tanıyorum ve nasıl davranacağını biliyordum." Yukarı baktı

Ben. "Özellikle de artık benim için ne ifade ettiğini bildiği için. Seni korumak istedim."

Çenesine hafif bir öpücük kondurdum; teni hafif tuzluydu. "Ben zayıf değilim. Bununla başa çıkabilirim."

Kellan banyo tezgahının üzerine otururken gülümsemesi huzur vericiydi. "Zayıf olmadığını biliyorum. Bence zayıf olan benim. Güvende olduğunu, korunduğunu bilmem gerekiyordu. Duymak zorunda kalmanı istemedim..." Düşüncelerinin ölmesine izin verirken sesi kesildi. "Bu tamamen benimle ilgiliydi, Kiera . . . ve özür dilerim."

Joey' bana neler söyleyeceğini kolayca hayal edebiliyordum - anlatacağı her yakınlığı, Kellan'dan gördüğü her kötü davranışı. Aramızı açmaya çalışırdı, sadece

Çünkü Kellan'ı erkek oyuncaklarından birine dönüştürememişti. Bu bana kıskançlığın ne kadar tehlikeli olabileceğini bir kez daha gösterdi.

Omuzlarımı dikleştirerek kollarımı Kellan'ın boynuna doladım. "Özür dilemeyi bırakabilirsin, biliyorsun. Seni bir süre önce affettim."

Gülümsemesi geniş olan Kellan kollarını belime doladı. Çenesindeki sivri çizgi, mutlulukla parlayan gözleriyle o kadar da kötü görünmüyordu. "Öyle mi?"

Ona bir adım daha yaklaşarak omzumu silktim. "Elbette. Sen ve ben her zaman aynı fikirde olmayacağız; her zaman iyi geçinmeyeceğiz." Kesiğinden kaçınmaya dikkat ederek, sıcak yanaklarının ikisini de tuttum. "Ve Gerçekten yalan söylemek istediğin halde bana doğruyu söylediğin için seninle gurur duyuyorum. Bu şu anlama geliyor ... şey, bu benim için her şey demek." Boğazım ve baskıyı hafifletmek için yutkunmak zorunda kaldım.

Kellan ellerimi başıyla onaylarken gözleri benimkileri aradı. İlişkimizi lekeleyen birçok yalanı düşündüğümde gözlerim nemlendi. Dürüstlük, zaman zaman acı verici olsa da, birbirimiz için yapabileceğimiz en iyi şeydi.

O anki duygu yoğunluğu beni alıp götürmeden önce ruh halimi düzelttim ve ona "Bana ne anlatmak ister misin?" diye sordum.

Kellan bana uzun uzun iç çekerek dün gece ikimizin de uyumadığını hatırlattı. Bunu fark ettikten sonra bir esnemeyi bastırdım. "Burada, evde buluşmak istedi ama ben ona köşede buluşacağımızı söyledim. Zaten buraya gelmesin diye ondan önce davranmak istedim, o yüzden gelmedim. bankaya gidecek vaktim yoktu. Yeterince nakit param yoktu ve geri kalanı için ona bir çek yazdığımda çıldırdı. bir bankaya gitmeyi teklif ettim ama bana tokat attı ve ben de ona siktirip söyledim. Ondan sonra koşuya çıktım.

Biraz stres at." *Kaltak*. Ben kısarken o gözlerini devirdi. "O biraz deli. Onunla nasıl yaşadığımı bilmiyorum."

Ben daha çok onunla nasıl yattığını merak ediyordum. Ama zaten sinirliydi, o yüzden söylemedim. Başımı öperek mırıldandı, "Şimdi duş alıp gitmek için hazırlanmak istiyorum."

Kellan lavabodan uzaklaşabilsin diye geri adım attım. Onun bugün gidiyor olmasından ve benim gitmiyor olmamdan nefret ediyordum. Keşke o kalabilseydi. Keşke ben de gidebilseydim. Ama dilemek hiçbir şeyi değiştirmiyordu ve ikimizin de sabırlı olması gerekiyordu. Ben banyonun kapısını kapatırken Kellan suyu açtı. Tezgâhta onun yerini aldım ve duşun sıcaklığını ayarlamasını izledim. Umarım daha önceki epik uzun duşumdan beri sıcak su yeniden dolmuştur.

Su mükemmel olduğunda Kellan ayakkabılarını, çoraplarını ve tişörtünü çıkardı; çıkarırken nemli tişört tenine yapıştı. Görünür olduğunda, benim Gözleri kalbinin üzerindeki dövmeye sabitlenmişti. Joey'nin derisine kazınmış adımı görmemiş olması iyi bir şeydi. Kellan'ın yüzünde kanlı bir çizgiden daha fazlası olabilirdi. Ama Kellan dövmesini dünyaya pek göstermezdi. O bizim dövmemizdi, özeldi. O öldüğünde bu harfleri görmeyi gerçekten özleyecektim. Özleyeceğim binlerce şeyden sadece biri.

Kellan'ın parmakları üzerinde durakladı. Melankolik düşüncelerimden uyanıp yüzüne baktım. Kaşlarını çatıyordu. "Bir şey mi yapıyorum? Hata mı?" fısıldadı duşun sesi üzerine.

Referans çerçevem olmadığı için bununla ne kastettiğinden emin değildim. Yüzümdeki şaşkın ifadeyi gören Kellan açıklık getirdi. "Bir albüm yapmak, turneye çıkmak... hata mı yapıyorum?" Tezgâhtan atladığımda oda buharla doldu. Önüne geçtiğimde Kellan elimi tuttu. "Tek istediğim seninle sakın bir hayat," diye devam etti. "Az önce imza attığım şey pek de sakın bir hayat sayılmaz."

Onu nasıl teselli edeceğimi düşünürken -ki ben de sık sık aynı şeyi düşünürdüm- uzandım ve başparmağımı iyileşmekte olan yarasının üzerinde gezdirdim. "Kellan, ne yaparsan yap hayatın asla sessiz olmayacak." Yaptığım göndermeye güldü, Yüzündeki şaşkınlık kalktı. Elimi göğsüne koydum ve gözlerinin içine baktım. "Sen sahneye aitsin. Bunu yapmak için doğmuşsun."

Her ne kadar ikimizin de istediği huzur ve sessizlikle çelişiyor olsa da, söylediklerimin doğru olduğundan hiç kuşum yoktu. Kellan yapması gerekeni yapıyordu. Kaderini yaşıyordu. Ama bu

birlikte huzurlu bir yaşamdan vazgeçeceğimiz anlamına gelmemeliydi. Bu sadece esnek olmamız gerektiği anlamına geliyordu. Ona yumuşak bir öpücük vererek mırıldandım, "Sadece kaosun içinde sessiz anlar bulmamız gerekecek ve biz bu konuda oldukça iyiyiz.

Bu."

Kellan yumuşak öpücüğüme karşılık verdi. "Evet... öyleyiz." Başını duşa doğru eğerek soru sorar gibi bir kaşını kaldırdı. Ne sorduğunu biliyordum: *Bana katılmak ister misin?* Büyük bir parçam evet demek istiyordu ama bugün yapmamız gereken önemli şeyler vardı ve her zaman dikkatli olan iki ebeveynim vardı

Alt katta, itidalimizle etkilemeye çalışıyorduk. Ve depoda yeterince sıcak su kalmadığından oldukça emindim.

Başımı sallayarak ona son bir öpücük verdim, sonra da çamaşırlarını topladım. Bana kaşlarını çattı, sonra kalan giysilerini kollarıma bıraktı. "Moral konuşması için teşekkür ederim," dedi ve eğilip yanağımdan öptü.

Gözlerimi yüzünden ayırmamaya çalıştım, gerçekten öyle yaptım ama vücuduna bir iki kez bakmadan da edemedim. "Bir şey değil."

Duşa girmesini izlerken yanaklarım kızardı. Perdeyi yerine yerleştirdi ve bir şarkı mırıldanmaya başladı. Elimini duşun üzerine koyarak durakladım. kapı kolunu tutmuş, onu dinliyordum; onu bütün gün dinleyebilirdim. Birden keskin bir nefes aldı ve küfretti. Soluk perdenin arkasından gölgesine baktım. "İyi misin?"

Başını uzattı; dağınık saçları tamamen arkaya kaymıştı ve normalde olduğundan daha koyu görünüyordu, neredeyse Denny'ninki kadar koyu. "Evet... lanet olası çizik acıtıyor."

Kaltağın ona verdiği acıya kaşlarımı çatmak istedim ama yüzündeki huysuz ifade o kadar sevimliydi ki kıkırdamakla . Bundan hiç hoşlanmadı ve tekrar duşa girdi. "Biraz ayarlayabilirim İstersen senin için bandajları çıkarabilirim?" Ses tonumda neşeli bir tını ile sordum.

Kellan yüksek sesle nefes verdi. "Böyle iyiyim, teşekkürler." "Koca bebek," diye mırıldandım, kapıyı açarken.

Koridora çıktığımda annem merdivenlerden yukarı çıkıyordu. Beni görünce yüzü aydınlandı. Uzun, zarif parmağıyla koridorun bir bölümünü işaret etti. elinde tuttuğu parlak dergiye baktı. "Az önce dünyanın en güzel buketini buldum. Buna bir göz atmalısınız."

Kollarım Kellan'ın terli giysileriyle doluyken gülümsedim. "Elbette, anne... sorun değil. Önce şunları çamaşırhaneye götüreyim."

Beni yatak odasına kadar takip ederken hevesle başını salladı.

O ve babam yine ne zaman gidiyorlardı?

Bölüm 4

Şimdilik Hoşçakalın

Kellan duşu bitirdiğinde annemle birlikte misafir odasındaydım. Annem bembeyaz bir buket yaptırmanın artılarını ve eksilerini anlatıyordu. Annem tartışmaya o kadar dalmıştı ki, Kellan'ın belinde sadece küçük bir havluyla yatak odamıza girdiğini fark etmedi. Zaten onu görmesi de konuşmayı değiştirmezdi.

Bir an için Kellan'ı buraya çağırıp çiçek aranjmanı hakkında fikir vermesini istesem mi diye düşündüm. Ama yapmadım. Birincisi, gitmek için hazırlanması gerekiyordu. İkincisi, annemin onun fikrini gerçekten önemseydiğini sanmıyordum. Şimdiye kadar ona bu konuda hiçbir şey sormamıştı. Nedense düğünle ilgili tüm ayrıntılar sadece benim üzerime yıkılmıştı, sanki sadece benim söz hakkım varmış gibi.

bu doğru değildi. Benim söz hakkım yoktu. Anneme defalarca basit, kısa ve özel bir tören istediğimi söylemiştim. Pete'in evindeki doğaçlama evliliğim mükemmeldi ve adliyeye gidip bunu resmileştirecek belgeleri rahatça imzalamakta bir sakınca görmüyordum.

Sonra birkaç arkadaşımız ve ailemizle küçük, sessiz bir resepsiyon yapabiliriz. Ama annem bunu duymak istemedi. O devasa bir partide kararlıydı.

Kellan giyindikten sonra misafir odasına geldi. Telefonunda bir şeyler okuyor ve kulaktan kulağa sırtıyordu. Annem kır çiçeklerinin bir düğün için yeterince şık olmadığını söylemeyi bıraktı ve Kellan'baktı. Cildi temiz ve nem dolu olduğu için Joey'nin çizdiği şimdi daha iyi görünüyordu. Yine de kırmızı çizgi barizdi ve annem onu fark ettikten sonra bana baktı.

Sessiz sorusunu duymazdan gelerek Kellan'a "Ne oldu?" diye sordum.

Gülümsemesi hâlâ kocaman olan Kellan telefonunu cebine soktu. "Arayan Gavin'di. Uçağı üzere. Bana teşekkür etmek istedi.

Sonunda onunla buluştum ve onu ziyaret edebileceğimi söyledim. istediğim zaman." Küçük bir kahkaha attı ve yere baktı. "Beni sevdiğini söyledi."

Kellan bana baktı ve kaşları çatıldı, sanki bu dünyada birinin, özellikle de bir ebeveynin onu neden sevdiğini anlayamıyormuş gibiydi. Sevmek onun için hâlâ yeni bir deneyimdi. Ya da en azından sevildiği gerçeğini kabullenmek yeniydi. Kellan sevgiyi biliyordu - grubu onu kesinlikle seviyordu, Denny onu seviyordu - ama Kellan'ın kendine bakışı o kadar uzun süredir çarpıktı ki, tam önündeki sevgiyi fark etmemişti. Bunu görmesi ve gerçekten hissetmesi için benim hayatına girip onu altüst etmem gerekti. Ancak bir ömür boyu kendini istenmeyen biri olarak hissetmekten kurtulması zordu ve hala zaman zaman bununla mücadele ediyordu.

Ayağa kalkarak kollarımı beline doladım. "Tabii ki seni seviyor. Sen onun ."

Yüzündeki küçük gülümseme kaybolurken, "Bu bir şey ifade etmiyor," diye fısıldadı.

Kalbim parçalanırken, alnındaki nemli saç telini fırçaladım. Eğilerek kulağına mırıldandım: "Seni her zaman seveceğim Kellan. Kalbin benimle güvende."

Kellan beni ve bana sarılırken uzun, titrek bir nefes verdi. "Söz mü?" diye fısıldadı.

Onu biraz daha sıktım. "Söz veriyorum." Geri çekilerek alnımı onunkine yasladım. "Seni sevmemek mümkün değil. İnan bana, denedim." Kellan sırtıttı, sonra bana yumuşak bir öpücük verdi. Hassas anımız birinin boğazını temizlemesiyle kesildi. Kellan ve ben kapı aralığında durmuş bizi izleyen babama baktık.

"Bir şeyler mi ?" diye sordu, sesini rahat tutmaya çalışarak. Ama alttan alta bir hoşnutsuzluk duyabiliyordum.

Kellan beni bıraktı ve başını salladı. Babama cevap verirken benimle bakışlarını kilitledi; gece mavisi derinlikler sıcak ve sorunsuzdu. "Her şey yolunda... sadece gitmeye hazırlanıyorum."

Babam neşelendi ve onu sırtından alkışladı. "Peki o zaman, yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Kellan başımı öperken verdiği cevap karşısında kıkırdadı. "Hayır, böyle iyiyim, teşekkür ederim."

Etrafindan dolaşp odamıza dönerken babamın omzuna vurdu. İnançsızlıkla ellerimi babama doğru kaldırdım. Görünüşe göre şaşkın,

Babam tekrar anneme baktı. "Ne? Müstakbel damadıma yardım etmeyi teklif edemez miyim?"

İstediğimden daha kısa bir süre sonra dördümüz Pete'in barına gidiyorduk. Grup için orada buluşacaktı. Kellan artık onu havaalanından izin vermiyordu. İçinde kendisi varken uçağın uzaklaşmasını izlemenin çok dramatik olduğunu söyledi.

Kellan sevgili Chevelle'sinin motorunu kapatırken iç çekti. Bana bakmadan önce direksiyonu sevgiyle okşadı bile. Gözlerini kısarak, yüzünde belirgin bir isteksizlikle anahtarları bana uzattı. Konuşmak için ağzını açtı ama ben önce davrandım. "Ben biliyorum. Ona iyi davran, en iyi gazı kullan, yavaş git. Ben hallederim." Anahtarları parmaklarının arasından kaptım ve Kellan kaşlarını çattı.

Kapısını araladı. "Bana katılmaya geldiğinde onu garaja koymayı düşünürüz. Onu garaj yolunda o kadar uzun süre yalnız bırakmak istemiyorum."

Bu yorum karşısında irkildim ve babama dönüp baktım. Ona Seattle'dan ayrılacağımı söylememiştim. Babamın gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ona katılmak mı? Nereye katılacaksın?" diye sordu.

Hemen kapımı açtım. "Sana sonra anlatırım, baba." "Bekle, Kiera. . ."

Babamın tartışması üzerine kapıyı kapattım. Babam arkadan çıkarken Kellan arabanın üstünden bana özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaptı. "Ne kadar süre için? Kiera?"

İçimi çektim, da o anda ailemle bu konuyu tartışmak istemiyordum. Neyse ki, mükemmel bir dikkat dağıtıcı durdu. Griffin'in Vanagon'u Chevelle'in hemen yanındaki yere park etti. Anna yolcu tarafına tırmandı. Kapının pervazına tutunmuştu.

Çok hızlı hareket ederse patlayacaktı. Arka kapı kayarak açıldı ve Matt dışarı fırladı. Bize el salladı, sonra elini tekrar aracın içine uzattı ve kız arkadaşı Rachel'in minibüsten inmesine yardım etti.

Matt ve Griffin'in akraba olduklarına inanmakta hâlâ güçlük çekiyordum. Matt daha çok bana benziyordu: sessiz, içine kapanık. Griffin daha çok ... gerçek bir serseri gibiydi. Bazen kız kardeşimin Griffin yerine Matt'le birlikte olmasını dilerdim. Tamam, ben de sık sık bunu dilerdim. Ama Matt Rachel'la mutluydu.

Matt beni nazikçe başını selamladı, sonra da Kellan'ın omzuna vurdu. Griffin minibüsün etrafından dolaşarak grubumuzun bulunduğu yere geldi.

araçların arkasında toplanıyordu. Anna'nın arkasına yanaştı, kalçalarını kavradı ve hatasız bir itme hareketiyle onu içine çekti. Babamın yüzü kırmızının hoş olmayan bir tonuna dönüştü ve benimle yapmaya çalıştığı konuşmayı hemen unuttu.

Griffin'in en büyük kızını kuru kuru becermesini engellemek için yürüdüğü sırada Evan'ın arabası yanaştı. Motor kapandı ve iki kapı da aynı anda açıldı. Evan ve Jenny el ele bizim toplandığımız yere doğru yürüdüler.

Evan ve Jenny Kellan'ın ve benim en iyi arkadaşlarımdı. Kellan tüm grup üyelerini, hatta tuhaf bir şekilde Griffin'i bile seviyordu ama en çok açıldığı kişi Evan'dı. Dövmeli, piercingli ve vızıltılı kesimli rockçı Tanıdığım en tatlı adamdı. En başından beri birbirimize bağlıydık. Jenny benim en yakın arkadaşım ve sırdaşımdı. Çok tatlı, sarışın ve şımarıktı, erkeklerin fark ettiği türden bir kızdı. Ayrıca çok büyük bir kalbi vardı; tatlılığı erkek arkadaşınıninkine rakipti. Tanıdığım tüm çiftler arasında Evan ve Jenny

gerek olmayanlardı. Birlikte başaracaklardı; kadar mükemmellerdi.

Jenny'ye her şeyi anlattım, muhtemelen ona söylememem gereken şeyleri bile. Ama o beni iyi ya da kötü her zaman kabul etmiş ve Seattle'a taşındığımdan beri hayatımdaki tüm iniş çıkışlarda yanımda olmuştu. Kellan'la yoldayken Jenny'yi gerçekten özleyecektim.

Bana yaklaştığında, aniden ona henüz iyi haberi vermediğimi fark ettim. O ve Evan bize katıldığında yüzüm gülüyordu. Yüzümdeki sevinçli ifadeyi fark edince dudakları büzüldü. Kellan beni terk ettiğinde genellikle neşeli olmazdım. Genelde somurtkan, üzgün ve depresif olurdum. Yakında gideceği için biraz üzgündüm ama aldığım haber beni melankoliye sürükleyemeyecek kadar heyecan vericiydi. Sevinçten havalara uçuyordum.

Jenny'ye hiçbir şey söylemedim, sadece sol elimi kaldırdım. Yüzüğümü gördü ve hemen anladı. Annemle babamı ürküten bir çığlık attı ve kollarını bana dolamak için Evan'ın yanından ayrıldı. İkimiz de aşağı yukarı zıplıyorduk, bu sırada adamlar bize aniden aklımızı kaçırmışız gibi bakıyorlardı.

Merak eden Rachel başını uzattı. Kız benden bile utangaçtı ama tüm bu yaygaranın nedenini anlayınca o da soluk soluğa kaldı ve bana sarıldı. Anna da çemberimize katıldı ve hepsi alyansımı inceledi. Güneş ışığında parlıyordu, ışıltısı benim neşeli halime uyuyordu.

Rachel elimi tutarken iç çekti. "Nişanlanmışsın." Gözleri omzumun üzerinden Matt'e kaydı, sonra hızla yeniden yüzüğüme odaklandı.

Başımı salladım. "Hayır, biz evliyiz."

Jenny kafasını kaldırdı. "Ne? Evlendin mi? Bensiz mi?" Jenny'nin incinmiş ifadesi anneminkiyle örtüşüyordu ve artık iki düğün planlayıcı olduğundan emindim.

Anna homurdandı. "Sakin ol. Barda yüzüklerini değiştirdiler. Gerçekten evli değiller."

Annemle babam Anna'nın biraz gerisindeydi ve babamın dudaklarında küçük bir gülümseme oluştuğunu açıkça görebiliyordum. Kellan onların yanındaydı ve Anna'nın ilişki durumumuzla ilgili değerlendirmesine kaşlarını çatı. Ben de öyle yaptım. "Biz kalplerimizde evliyiz, önemli olan bu. Yasal şeyler daha sonra gelecek."

Griffin aniden solgunlaşan Matt'in yanından ayrılıp sohbetimize katıldı. O da tıpkı Anna gibi homurdandı. "Lütfen, siz evli değilsiniz." Kollarını göğsünde kavuşturdu ve Kellan'a ters ters baktı. "Bekârlığa veda partisi yoksa evlilik de yok. Kanun böyle."

Griffin'in duruşuna uydum. "Bu bir kanun *değil*, Griffin."

Bana bakmak için başını çevirdi. "Öyle olmalı. T ve A yok, top ve zincir yok." Yüzünde sinir bozucu bir gülümseme vardı ve ben gerçekten onu tokatlamak istedim. Yine de direndim.

Anna kafasının arkasına vurarak bana yardım etti. Gözlerini ona dikti. "Ne? Bu adil bir fedakârlık. Eğer hayatının geri kalanında tek bir hatunla birlikte olacaksan, o zaman en azından bir patlama ile gitmelisin. Ya da iki. Ya da üç."

Anna kaşlarını mükemmel bir şekilde kaldırdı. "Gerçekten mi? Bir ahmağın kızıma bunu yapmasını ister miydin?" Anna'nın eli karnını okşadı ve Griffin'in gözleri çocuğunun huzur içinde büyüdüğü yere kaydı.

"Yok artık. Benim kızıma böyle bir şey yapmaya kalkarsa o küçük piçin taşaklarını koparırım," diye kaşlarını çatı.

"Hmmm." Anna gülümseyerek onun yanağına bir öpücük kondurdu ve konuşmanın bitmesine izin verdi. Griffin'in hâlâ onun söylediklerini düşündüğü belliydi. Ve Kellan için hayal ettiği senaryonun kendi çocuğuna uygulanmasından hoşlanmadığı açıktı. Kız kardeşimle gizli bir gülümseme paylaştım. Belki Griffin için hâlâ umut vardı.

Grubumuz, taksileri onları havaalanına götürmek üzere gelmeden önce grubu tebrik etmek için bara yöneldi. Gece ekibi henüz başlamamıştı ama etrafta birkaç tanıdık yüz vardı: Hun, Sweetie, Emily ve Kellan'a bitmek bilmeyen bir aşkla bağlı olan barmen Troy. Birlikte içeri girdiğimizde oldukça .

Hepimiz grubun her zamanki masasına doğru döndüğümüzde, yolumda durdum. Çok iyi tanıdığım bir adam masada oturmuş grubu bekliyordu. Denny Harris, hayatımın eski aşkı. Kellan dikkatimi kimin çektiğini fark etti ve o da durdu. Denny ayağa kalktı, ellerini rahatça kot pantolonunun ceplerine soktu.

Denny Seattle'a döndüğünden beri biraz değişmişti. Daha yaşlı, daha olgun görünüyordu. Kendini taşıma biçiminde bir güven vardı ve koyu kahverengi gözleri kendine güvenle parlıyordu. Kim olduğunu ve ne istediğini biliyor gibiydi ve bu artık ben değildim. Kız arkadaşı Abby'ye umutsuzca aşıktı. Onun hayatına devam etmesi ilk başta canımı acıtmıştı ama ben de devam etmiştim ve şimdi onun adına daha mutlu olamazdım.

Kellan şaşkınlıkla alay ederken Denny bize sırtıttı. Yanına geçtik ve Kellan hemen onu tek koluyla kucaklamak için kendine çekti. "Beni uğurlamaya mı geldin?"

Denny omuz silkti. "Siz çocuklar büyük başarılarla imza atmak üzeresiniz. Bu sizi görmek için son şansım olabilir."

Kellan gözlerini kaçırdı, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Bundan emin değilim." Tekrar Denny'ye baktı. "Ama burada olmana sevindim."

İki arkadaş ayrıldıktan sonra Denny'ye sarılmak için öne çıktım. Kellan'ın Denny'yle fazla samimi olmam konusunda hâlâ biraz tedirgin olduğundan emin olduğum için, bana arkadaşlığımızla bir sorunu olmadığını kaç kez söylemiş olsa da, sarılmayı mümkün olduğunca kibarca kısa tuttum.

Denny beni selamladıktan sonra diğer grup üyelerine döndü. As Herkes masanın etrafında toplanmıştı, ben de Kellan'a yakın bir yere oturdum. Denny herkesi tebrik etmeyi bitirdiğinde, masanın ucunda benim yanımdaki tek boş yere oturdu. İronik bir şekilde, Denny, Kellan ve ben Denny ve benim gruba ilk kez bira içmek için katıldığımız koltuklarda oturuyorduk.

Kellan masaya içki siparişi verirken Denny bana baktı. Eski sevgilimin yüzünden duygusal bir ifadenin geçtiğini gördüm. Belki o da bizim için her şeyin ne kadar değiştiğini düşünüyordu. Sessiz bir soruyla ona bir kaşımı kaldırdım ve düşünceli ruh hali buharlaştı. Hafif bir kıkırdamayla başını salladı ve Emily'nin içkilerimizle masamıza yaklaşmasını izlemek için döndü.

Herkesin önüne kadehler konurken Kellan beni izliyordu. Hep birlikte olduğumuzda hissettiğim suçluluk duygusunu hissetmiyordum.

Bunun yerine, Kellan'ın elini tuttum ve parmaklarını öptüm, onun olduğunu, ruhuma bağlı olduğunu bilmesini sağladım.

Kellan bana gevşek ve rahat bir gülümseme verdi. Anlamıştı. Annem üçümüzün arasındaki dinamiği kaşları çatık bir şekilde izledi. Sanırım hepimizin arkadaş olması onu hâlâ şaşırtıyordu, özellikle de Kellan ve benim aramda neler geçtiğini artık tam olarak biliyordu.

Herkes içkisini içtiğinde ki masanın diğer ucunda bir bardak elma suyuna zehirli bir şeymiş gibi bakan kız kardeşim hariç- kadeh kaldırmak için onları kaldırdık.

Matt konuşmak için ağzını açtı ama geveze kuzeni ondan davrandı. "Şöhrete, servete ve bir sürü hafifmeşrep kadına!" Griffin yudumlarırken hepimiz ona bakıyorduk; babam ters ters bakıyordu, ama Griffin'in yanında genelde öyle yapardı.

Griffin boğ bardağını masaya vurduğunda Matt hiçbir şey olmamış gibi kadeh kaldırmaya devam etti. "İyi arkadaşlara ve iyi müziğe. Her zaman ikisine de sahip olalım."

", buyurun." Hepimiz kadehlerimizi tokuşturduk, Denny ve ben Anna ve Rachel'a ulaşmak için masanın öbür ucuna uzandık, sonra da güçlü içkilerimizi yudumladık. Yandı ama Matt'in iyi dilekleri acısına değdi.

Asık suratlı Troy masaya gelene kadar hepimiz konuştuk, anılarımızı tazeledik ve birbirimizin arkadaşlığından keyif aldık. Gözlerini Kellan'a dikerek gruba "Taksiniz geldi" dedi. Kalbim biraz sıkıştı ve midemi güçlendirdim. Vedalaşmalar

Kellan'ın hayatının bir parçasıydı ve ben buna alışmak zorundaydım.

Matt duvardaki saate bakıp gülümsedi; grubun sözde yöneticisi olarak tüm seyahat ayarlamalarını o yapmıştı. Rengârenk ekibini görev başında ve zamanında tutmak onu mutlu ediyordu. Kellan ayağa kalkmama yardım etti ve hep birlikte park yerine doğru yola çıktık. Matt'in onlar için ayarladığı taksi elbette oradaydı.

Grup vedalaşmaya başladı. Kellan, bir daha ne zaman göreceğinden emin olmadığı insanlarla vedalaşmak için dönmeden önce bana hızlı bir öpücük verdi. Anneme sarıldı, babamla tokalaştı ve Anna'nın karnını okşadı. Rachel'a dostça sarıldı, Jenny kıkırdarken bir ayağını havaya kaldırdı ve Troy'u omzundan alkışladı. Troy'un sırtışı bundan sonra muhteşemdi. Kellan meşgulken ben de Evan ve Matt'le vedalaştım. Evan bana kocaman, ciğerlerimi parçalayan bir ayı gibi sarıldı, Matt ise nazikçe, çekingen bir şekilde sıktı. Griffin'le aramdaki mesafeyi korudum ve grubun diğer tarafından ona el salladım. Sonra Kellan yine yanımda duruyordu.

Parmaklarımı onunkilerle birleştirerek Denny'ye baktı ve elini uzattı. "Benim için kıızıma göz kulak olur musun?" Denny'nin ifadesi Kellan ve benim aramda gidip gelirken donuklaştı. Kellan sırttı ve ekledi, "Ama çok iyi değil, tamam mı?"

Denny eğlenen bir homurtu çıkardı. "Bunu istemezdim ..." Kellan'ın elini tuttu ve sıkıca sıktı. "Evet, ona göz kulak olurum. Elma olacak." Denny'nin bu sözüne kıkırdadım ve o da bana en sevdiğim şapşal sırtışımı yaptı. Ama Kellan'ın elini bıraktığında yüzü ciddileşti. "Umarım işler senin için yolunda gider, dostum."

Kellan sırttı ve bana baktı. "Evet, ben de." Kellanın gözlerindeki ifadeye bakılırsa, büyük bir başarıya ulaşmayı mı yoksa ulaşmamayı mı kastettiğini anlayamamıştım. Birlikte olduğumuz sürece her iki senaryonun da iyi olduğu hissine kapıldım. Kollarımı beline dolayarak başımı omzuna yasladım.

Kellan beni son bir kez sıktı ve "Yakında görüşürüz" diye fısıldadı. Arabasına doğru koşup tek eşyasını, değerli gitarının bulunduğu siyah çantayı almasını izlerken başımı salladım. Onu arabasının üzerine omzunda, taksiye doğru yürüdü. Kellan arka koltuğa geçerken şoför onu bagaja yerleştirdi. İçimdeki hüznün artmasını engellemek için dudağımı ısırarak zorunda kaldım. Kısa süre sonra ona katılacaktım. Bekleyebilirdim.

Tüm grup yeleri taksiye bindikten sonra taksi hareket etti. Kellan pencerenin yanındaydı ve bana el sallamak için elini dışarı uzattı, evlilik yüzüğü öğleden sonra güneşinde parlıyordu. Aptal gibi sırtarak, taksi bir köşeyi dönüp gözden kaybolana kadar el salladım.

Elimi yanıma bıraktığımda Denny bana baktı. "Evlilik hayatı sana nasıl davranıyor Kiera?" Aksanı ismimi harika bir şekilde sarmıştı. İlişkimiz ne kadar değişmiş olursa olsun, sesinin tınısı hâlâ kulaklarımı büyülüyordu.

Koyu renk gözlerini inceledim, herhangi bir acı belirtisi aradım. Rahatça yanımda dururken herhangi bir acı belirtisi . Doğaçlama dğnmden bu yana geçen kısa süre içinde olanları düşünürken omuz silktim. "İyi . . ." Joey'nin beklenmedik ziyaretini hatırlayınca sesim beni terk etti.

Denny belirsizliği yakaladı. "Bu konuda pek emin görünmüyorsun."

Bir parçam gerçekten de evlilik sorunlarımdan bahsetmek istemiyordu.

Denny. Biz bir iftken olan onca şeyden sonra, yaşadığım zorlukları itiraf etmek bana yanlış geliyordu. Onları hak etmiyor muydum? Ama Denny olağanüstü bir insandı ve birini bir kez affettikten sonra

acı ve kızgınlık ve devam etti. En azından denedi. Etrafımda olmakla mücadele ettiğini görmüştüm. Sesinde ihanetin acısını duydum. Ama kaçmamıştı. Hâlâ hayatımdaydı. Hâlâ arkadaşımı. Ve ona dürüst bir cevap borçluydum.

"Evde bir olay oldu," diye mırıldandım ve Anna, Jenny ve Rachel'la konuşmakta olan annemle babama dönüp baktım.

"Kellan'ın çenesi mi?" Gözlerimi Denny'ye çevirdim. "Bunu sen mi yaptın?" diye sordu. Ona sıırtım. "Hayır. Eski oda arkadaşı geldi..."

Zihni bazen çelik bir kapana dönüşen Denny onun kim olduğunu hatırladı.

"Joey mi?"

Onunla yattıktan sonra kaçan kız mı?"

Midemde korkunç bir şey kıpırdandı ama onu bastırdım. "Evet, Joey. Her neyse, eşyaları için geri geldi ama bir süre önce onları bir kenara attım. Kellan ona parasını ödemek zorunda kaldı."

"Onun *olduğunu* düşünürsek, bu mantıklı görünüyor." Durakladı, sonra ekledi, "Sanırım hikâyenin devamı var. Başka ne oldu?"

Denny'ye bundan bahsetmek istemiyordum ama birine söylemeliydim ve Jenny dışında Denny benim en iyi arkadaşımı. "Ona geri verdi . . . seks kaseti . . . sonra da bunun için ona para ödetti."

Denny uzun süre bana cevap vermedi. Zihninin döndüğünü ve nasıl cevap vereceğinden emin olmadığını söyleyebilirdim. Ilık bir hava dalgası saçlarımı sararken, ondan ne söylemesini istediğimden emin değildim. Belki de en iyisi hiçbir şey söylememektir. Ayaklarıma baktım ve bir tür yanıt beklerken çimentodaki bir çakıl taşını tekmeledim.

"Eğer parayı ödemedi önce geri verseyse... o zaman tek kopyası değildi. Ondan tekrar haber alacaksınız" dedi.

Gözlerim onunkilere dikildi. Bunu hiç düşünmemiştim. Biliyordum ki diğer seks

ama Joey'nin Kellan'ı kandırdığını düşünmemiştim. Benden haberi olmadan önce kaseti iade etmek için eve getirmişti. Elindeki tek kopyaymış ve Kellan'dan o kadar nefret ediyormuş ki artık onun yanında olmasını istemiyormuş gibi davranmıştı. Elbette, belki de bu bir numaraydı, Kellan'a ona ihtiyacı olmadığını, onun onun altında olduğunu göstermenin bir yoluydu. Fetihlerinin hatıralarını saklayacak bir tipe benziyordu ve video görüntülerinden daha büyük bir hatırası olabilir miydi?

Denny haklıydı; birden fazla kopyası vardı. Kellan'a tek kaydı vermeyi hiç düşünmemişti.

Denny özür dileyen ve sempatik bir ifadeyle baktı. "Onu tanımıyorum, o yüzden kesin bir şey söyleyemem ama eğer büyük bir iş yaparsa

biraz para kazanmak için. Bir gün her yerde olabilir, Kiera. Üzgünüm."

Gelecekteki sıkıntıları bir kenara bırakarak ona "Sorun değil. Önemli değil, gerçekten." Denny bana bir kaşını kaldırdı ve ben de güldüm. Serbest kalmak iyi hissettirdi ve havadaki endişeyi biraz olsun ortadan kaldırdı. "O tek filmine sahip değil, bu yüzden çok iyi bir fiyat alamayacak. Aşırı doygunluk falan." Bu düşünceyle yüzümü buruşturmak istedim. ama Denny'nin yüzündeki ifade paha biçilemezdi ve ben yine güldüm.

Denny başını salladı. "Değişmişsin."

Gülümsedim ve omuz silktim, olabildiğince iyi davranmaya çalıştım. Kellan'ın hayatı artık özel değildi ve bazı kısımları ikimiz için de rahatsız ediciydi. Ama ben onun kalbini biliyordum, o da benimkini biliyordu ve birlikte zor dönemleri atlatacaktık.

Ben kötüyü bir kenara itip iyiye odaklanırken Denny gözlerini devirdi. "Kendini filme aldığına inanamıyorum." Gözlerini kapatarak ekledi, "Aslında evet, ." Denny'nin yanakları birden kızardı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Karanlık derinliklerde sormak istemediği açık bir soru vardı. Ama merak onu yiyip bitiriyordu.

Kafasının nerede olduğunu bildiğim için omzuna bir şaplak attım. "Hayır! Ona izin vermedim... vermedik... Hayır!" Kellan'la seks kaseti yapmadığımı ve yapmayacağımı kelimelere dökemeyerek kekeledim.

Denny kıkırdadı ve benden uzaklaştı. "Özür dilerim, durduramadan aklıma geldi."

Denny daha da sert gülerken Anna yanımıza geldi. "Neler oluyor?"

Anna Denny'ye soğuk bir bakış attı, düşmanca değildi ama sıcak da değildi. Denny'nin Kellan'a ve istemeden de olsa bana yaptığı acımasız saldırıyı hâlâ atlatamamıştı. Denny doğruldu, kahkahası kesildi. "Yok bir şey. Sadece arayı kapatıyordum."

Anna gözlerini kıstı, sanki Denny'nin beni Kellan'dan uzaklaştırmaya çalışacağını falan düşünüyordu. Ona kaç kez aramızda arkadaşlıktan başka bir şey olmadığını söyledim bilmiyorum ama bana gerçekten inanacağını hiç sanmıyordum. "Ben gidiyorum, Kiera. Biraz kestirmem lazım." Onun Gözleri sadece bana odaklanmıştı. "Kızlar ve ben çok üzgünüz."

Karnındaki çocuktan bahsetmediğini bildiğim için dudağımı büktüm. "Evet, tamam."

Paytak paytak Griffin'in minibüsüne doğru ilerlerken, annem ve babam Jenny ile konuşmalarını bitirip bana doğru gelmeye başladılar. Babamın yüzündeki ifadeye bakılırsa, Kellan'a katılma planım hakkında benimle konuşmak istediğinden emindim.

İçimi çektim ve Denny bana baktı. "Eve gitmeleri için hazır mısınız?"

Sırıttım. "Evet." Annemle babamı beklerken Denny'ye söylemeyi düşündüm. Sanırım bu ona Kellan'ın seks kasetini itiraf etmekten daha kolay bir şey olmalıydı ama nedense daha zor geliyordu.

Annem bana doğru gelirken yerdeki bir bozuk para dikkatini dağıttı. Annem bulabildiği her bozuk parayı topladı, hatta bozuk paraları bile. Yetmişli yıllardan daha eski tarihli bulduğu her parayı saklardı. Evde eski paralarla dolu düzinelerce kap vardı.

Babam anneme bu işin peşini bırakması için homurdanırken, ben de aslında söylemek istemediğim şeyi ağızımdan kaçırdım. "Yakında Los Angeles'ta Kellan'a katılacağım ve sonra onunla turneye çıkacağım. Seattle'dan ayrılıyorum."

Denny'nin ağzı açıldı ve yüzü soldu. Sanki karnına bir yumruk atmışım gibi görünüyordu. İçimden bir acı geçti. Denny'yi daha önce hiç terk etmemiştim. Beni terk eden hep o olmuştu. Ruhumun bir parçası ağrırken, terk etmenin terk edilmekten daha kolay olduğuna dair inancımı yeniden gözden geçirdim. Bu hiç kolay değildi ve ben daha gitmemiştim bile.

Denny gözlerini kaçırdı ve kendini toparladı. Kendini az çok toparladıktan sonra dikkatini annemle babama yöneltti. Sinsi bir gülümseme yüzünü aydınlattı ama gözlerini aydınlatmadı. "Babana Ohio'dan ayrılacağımızı söylediğimiz zamanı hatırlıyorum." Tekrar bana baktı. "İyi şanslar. İhtiyacın olacak."

Başımı salladım ve Denny'nin omzunu okşadım. bir anlık keder geçti. Birlikte sahip olduklarımız için keder. Kaybettiklerimiz için keder. Şu anda ikimiz de ilişki açısından iyi bir yerdeydik ama bu bir zamanlar ne olduğumuzu unuttuğumuz ve bazen özlediğimiz anlamına gelmiyordu.

Denny bana kalbimi biraz kıran küçük, anlayışlı bir gülümseme verdi. Jenny ve Anna'yı ne kadar özleyecek olsam da, sanırım Denny'yi daha çok özleyecektim. Bunu ona itiraf edip etmemem gerektiğinden emin değildim.

Ona elimden geldiğince inandırıcı bir gülümseme verdim. "Ama Anna'yı kontrol etmek ve iyi olduğundan emin olmak için sık sık geri geleceğim."

Annemle babam nihayet bize katılırken Denny başıyla onayladı. "Bu muhtemelen iyi bir fikir. Senin için ona göz kulak olmayı teklif ederdim ama benim hakkımda ne hissettiğini biliyorsun."

Annemle babamın duyabileceği şekilde Denny'ye sadece hafifçe başımı sallayarak karşılık verdim. Anna'nın Denny ile neden sorun yaşadığını ailemin önünde konuşmak istemiyordum. Denny'nin ne yaptığını, onu neye ittiğini bilmiyorlardı ve hiç bilmemelerini tercih ederdim. Babam Denny'yi hayatımdan sonsuza dek çıkarmam konusunda ısrar edecekti ve ben bunu istemiyordum. O benim bir parçamdı.

Babam bitkin görünüyordu, tatilden tatile çıkmaya hazırdı. Kollarını göğsünde kavuşturarak dimdik durdu ve heybetli görünmeye çalıştı. "Kiera, bence oturup Kellan'a katılman konusunda konuşmalıyız." Yüz ifadesinden bu fikrin saçma olduğunu düşündüğü anlaşılıyordu. "Gerçekten Los Angeles'a mı gideceksin? Çünkü o büyüklükte bir şehirde olman benim için iyi değil." Durakladı, sonra ekledi: "Etrafın bir sürü rock yıldızıyla çevrili."

Babama gülümsedim ve cevap vermeye başladım ama Jenny babamı duydu ve hemen yanıma geldi. "Gerçekten oraya mı gidiyorsun? Albümü kaydederken onlarla birlikte olmak için mi?"

Jenny'ye bunu anlatacak zamanım da olmamıştı. O kadar çok şey o kadar hızlı gelişmişti ki. Hâlâ biraz başım dönüyordu. Jenny'nin kollarından tuttum ve ona ve babama cevap verdim. "Kellan gerçekten orada olmamı istiyor ve ben de Okul bitti, bir sürü boş zamanım var."

Babam kaşlarını çattı. "İş başvurusu yapmadan önce hiç vakit kaybetmemelisin, Kiera. Özgeçmişinde kötü görünecek."

Kolumu Jenny'ye dolayarak ona sarıldığımda içim burkuldu; aniden onun desteğine ihtiyacım oldu. "Aslında, baba. . . İş bulunmayacağım. Kellan albümü bitirdiğinde, tekrar turneye çıkacak. ve ben de onunla gideceğim."

Sesim kısık tonda çıkıyordu. Bir an için tek gürültü yoldan hızla geçen trafikti. Sonra Jenny ve babam aynı anda konuştular. Şaşırtıcı bir şekilde, ikisi de aynı şeyi söyledi, sadece tamamen farklı şekillerde.

"Asla olmaz!"

Jenny'nin çıkışı bir şaşkınlık ünlemiydi; babamınki ise bir emirdi. İkisinin arasına baktım, Jenny heyecanlı bir çığlık attı, babam da empatik bir gülümseme. "Ani olduğunu biliyorum ama gerçekten yapmak istediğim şey bu."

Jenny bana sarıldı. Kulağıma dedi ki, "Seni çok kıskanıyorum. Sen!" Geri çekildi, solgun gözleri parlıyordu. "Seni özleyeceğim. . ama sen çok eğleneceksin."

Ona kıkırdadım, onun enerjisi benimkini besledi. Sonra babamın sesi neşemi bozdu. "Hayır, Kiera. Bu kabul edilemez."

Ona dönüp baktım, heyecanım azalıyordu. Kaşları daha da çatıldı. "Seni dört yıl boyunca okula göndermedik ki her şeyi bir kenara atıp ülkenin öbür ucundaki bir *grubu* takip et." Grup kelimesini alaycı bir tavırla söyledi ve sinirim tepeme çıktı.

Babama suratımı asarak okulumun büyük bir kısmını burslarımın karşıladığını, onun katkısının buna kıyasla oldukça önemsiz olduğunu söylemek istedim ama tartışılan konu bu değildi. "Bu 'bir grup' değil baba. *Kocanın grubu*."

Babam gözlerini devirdi. "Sen aslında evli değilsin, Kiera." Yorumunu görmezden geldim. "Ve bana yanında ihtiyacı var."

Babam buna inanmıyormuş gibi, Kellan'ın yolda tek başına olmayı tercih ettiğine inanıyormuş gibi homurdandı. Ama babam Kellan'ın son turnesinin onun için ne kadar zor olduğunu görmemişti. Doğru, çalkantıların çoğu babası yüzünden olmuştu ama bence büyük bir kısmı da benim yüzümdendi, çünkü benimle birlikte olmak istemiş ama olamamıştı. Onun hakkında böyle hissettiğimi biliyorum.

Babam itiraz edemedi ben ekledim: "Ayrıca eğitimimi bir kenara atmıyorum. Bir yazar olacağım ve bunu Kellan'la birlikte yolda da yapabilirim."

Babam bana boş boş baktı. "Yazar mı? Yazar olarak hayatını kazanamazsın."

Annem babamın kaburgalarına dirsek atınca babam ona baktı. "Ne?" Annem onu görmezden gelerek bana döndü. "Eminim çok iyi olacaksın, tatlım. Baban sadece senin mücadele etmen konusunda endişeli ... tabii ki sadece başlangıçta."

Babama kaşlarımı çattım. Bu tamamen onun itirazı değildi. Büyük bir gazete için yazan bir gazeteci olmadığım sürece, babam yazmanın müzik yapmak kadar anlamsızdı. Gerçek bir iş, belirli saatler, belirli bir yer ve belirli bir maaş çekinden oluşurdu. Babam güvenebileceği şeyleri severdi. Ben de severdim ama Kellan'ın hayatının patlamak üzere olduğunu da biliyordum. Babam buna henüz inanmıyor olabilirdi ama yakında inanacaktı. Kellan dünyanın dikkatini çekmeyecek kadar yetenekliydi.

Çatık kaşlarımı yatıştırıcı bir gülümsemeye çevirerek ona güvence verdim, "Kellan ve ben gayet iyi idare edeceğiz. Endişelenmene gerek yok."

Sinirli ifadesi endişeye dönüştü. "Senin için her zaman endişeleneceğim, Kiera."

Öfkem yumuşadı. İç çekerek Jenny'yi tuttuğum yerden bıraktım ve babama doğru yürüdüm. Kollarımı ona dolayarak, "İyi olacağım ve ben de seni seviyorum," dedim.

Kollarını bana sararken burnunu çektiğini duydum. O zaman babamın eninde sonunda yola geleceğini . Belki kararımı hiçbir zaman tam olarak desteklemeyecekti ama Anna'nın kötü kararlarını ona karşı kullanmadığı gibi bana karşı da . Ailem bizi tüm iniş ve çıkışlarımızda sevdi. Ve bu onlar için bir düşüş olsa da, benim için bir yükselişti.

Babamdan uzaklaşarak, ona parlak bir şekilde söyledim. "Hadi eve gidelim, sana her şeyi anlatacağım."

Babam başını salladı, sonra iç çekti.

Bölüm 5

Uygun Bir Uğurlama

Bir hafta sonra, uğurlamak için tüm aile havaalanına gittik. Teslim alanına vardığımızda, elimde olmadan özlemle dışarıda bekleyen uçaklara baktım. Keşke birine binip Kellan'la birlikte olsaydım diye düşündüm. Onu şimdiden özledim. O da beni özlemişti. Bir gün önce ondan postayla bir kartpostal almıştım, Hollywood tabelasının resmiydi. Arkasında *"Acele et ve buraya gel ki seni hayal etmeyi bırakabileyim"* yazıyordu.

Annem Anna'yı sıcak bir şekilde kucaklarken, babam da her gün onu kontrol etmem gerektiğini söyledi. "Ben ciddiym, Kiera. Ve eğer senden birkaç gün haber alamazsam... o zaman... Seni almak için uçağa atlarım." Yüzü sertti ama gözleri benim için duyduğu gerçek endişeyi gizliyordu. Gitme fikrimden gerçekten hoşlanmamıştı.

Kollarımı boynuna dolayarak alnına hızlı bir öpücük kondurdum. "Baba, ben iyi olacağım. Kellan her zaman benimle olacak." Onu bıraktığımda babam kaşlarını çatmıştı. Teselli sözlerim onu pek de rahatlatmamıştı. Babam Kellan'a henüz tam olarak ısınamamıştı ve Kellan babamın gözünde ideal bir koruma değildi.

Anna onu şakacı bir kucaklamayla sarıp sarmalayarak üzüntüsünden uzaklaştırdı. "Hoşça kal baba."

Babamın kaşları çatıldı ve annemin sırtını sıvazlarken yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Anneme veda etmek için döndüm. Başımı öpüp beni sevdiğini söyledikten sonra, "Kış düğünü mü yoksa bahar düğünü mü yapacağınıza karar verdiniz mi?" diye sordu. Çünkü başlanmamız gereken bir sürü iş var."

Kucağından inerken iç çekişimi bastırdım. Bu soruyu zaten yüzlerce kez duymuştum. "Sana haber veririm anne."

Kaşlarını kaldırdı. "Çok beklemeyin. Duyuruları yayınlamam gerekiyor."
O zaman iç çektim.

Ailemiz güvenli bir şekilde uçağa bindiğinde Anna bana döndü. Uzun bir iç çekişle, "Sadece hamile olduğum için mi, yoksa her zaman bu kadar yorucu mu?" diye sordu.

Ona güldüm ve omuz silktim. Hamilelik kısmı için bir şey diyemem ama durumunun sorunu daha da derinleştirdiğini düşünmek zorundaydım. İyi niyetli ya da değil, ebeveynlerimiz yorucu olabiliyordu.

Kellan'ı görmek için ne kadar hevesliysen, Seattle'dan ayrılmak için de bir o kadar isteksizdim. Burada demir atmıştım. Kellan'a daha önce de söylediğim gibi, bir yer sadece bir yerdi, ama yerler insanlarla birlikte gelirdi ve gerçekten özleyeceğim birkaç kişi vardı. Jenny ve ben son vardiyamdan önceki gece barı kapattığımızda, bu bana gerçeküstü geldi. Yarın Pete'de çalışacağım son gündü. Jenny beni otoparkta yakaladı ve sıkı bir kucaklaşma için içeri çaktı; orada gözlerinde yaşlar vardı. "Seni çok özleyeceğim, Kiera."

Ben de kendi gözyaşlarımı tutarak onu aynı sıkılıkla geri çektim. "Dur, beni ağlatacaksın," diye mırıldandım. Beni bıraktı ve ben de omzunu ovdum. "Ve henüz hiçbir yere gitmiyorum. Yarın hâlâ çalışmak zorundayım, hatırlıyor musun?"

Jenny burnunu çaktı ve parmaklarını gözlerinin altına götürdü. "Biliyorum. Ben sadece Vedalardan nefret ediyorum."

Jenny'nin yavaş ve kontrollü bir nefes verişini izlerken boğazımdaki yumruyu yuttum. "Bu henüz bir veda değil. Ve geri döneceğim."

Jenny elini sallarken parladı. "Oh, yapacağını biliyorum. Ayrıca, fırsat buldukça sizi ziyaret edeceğim." Ani sırtışı coşkuluydu; platin saçlarının ışıltısıyla uyumluydu. "Pete's'ten ayrılmanın iyi bir yanı var ama."

Bunun ne olabileceğinden pek emin olmadığım için ona boş bir ifade verdim. Jenny ayak parmaklarının üzerinde zıpladı ve "Yarın gece sana bir parti vereceğiz!" diye haykırdı.

Ürperdim. Bir veda partisinde ilgi odağı olmayı gerçekten istemiyordum. Tepkimi gören Jenny yüz hatlarını düzeltti. "Oh, merak etme. Çok gösterişsiz olacak. Sadece arka odada biraz pasta."

Her nasılsa, durumun böyle olmayacağından emindim.

Kellan'ın Chevelle'siyle boş evime dönerken birden yalnızlık duygusuna kapıldım. Kellan gideli sadece birkaç hafta olmuştu ama bana sonsuzmuş gibi gelmişti. İki katlı küçük beyaz evimiz yaklaştığımda soğuk ve davetkâr görünmüyordu. Kellan'ın burada olmasında evi canlı gösteren bir şey vardı. Onun enerjisi evi hayatla, müzikle dolduruyordu.

Kapının kilidini açarken çantamı karıştırıp telefonumu aradım. Geç olmuştu ama muhtemelen çok geç olmayacaktı. Kellan bir tür gece kuşuydu. Aynı zamanda erken kalkan biriydi, bu yüzden onu özlersem, boğucu sesini duymak için çok fazla beklemem gerekmeyecekti.

Numarasını çevirirken kapıyı kapattım ve yeniden kilitledim. Neredeyse anında açtı. "Hey, sen. Seni düşündüğümü nereden bildin?"

Selamına güldüm. "Çünkü hep beni düşünüyorsun." "Çok doğru," diye mırıldandı. "Seni özlüyorum. Yakında gelecek misin?"

Çantamı ve ceketimi asarken gülümsemem mutluluk vericiydi. "Anna ve ben Cuma sabahı uçakta olacağız." Anna beni güvenli bir şekilde Los Angeles'a ulaştırabilmek için 4 Temmuz tatilinde işten izin almıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu babamın fikriydi. Ama Anna her türlü ve hevesle kabul etmişti. Aslında yarın Pete'in evinde işim bittikten hemen sonra bizi kırmızı gözle gezdirecekti ama ertesi gün çok önemli bir doktor randevusu vardı.

"Güzel. Odamızı hazırlıyordum. Bayılacaksın." Sırıtişım daha da genişledi. "Bizim odamız mı?"

"Evet." Diğer insanların gülme seslerini duydum ve bu saatte başka kimlerin uyanık olduğunu merak ettim. "Ve bundan bahsettim mi emin değilim ama takım elbiseni getir. Evin havuzu var."

Kellan ve grup plak şirketine ait bir evde kalıyorlardı. Kellan'ın bana şimdiye kadar anlattıklarına bakılırsa güzel bir yerdi, bu yüzden havuzlu olmasına çok şaşırmadım. Kaliforniya'da havuzlar Washington'dakinden çok daha yaygın gibi görünüyordu. Bizde her köşede espresso büfeleri vardı; onlarınsa her arka bahçede havuzları.

Üst kata çıkarken Kellan'a ona katılacağım için ne kadar heyecanlı olduğumu söyledim. Bu evde tek başıma kalmak bazen biraz korkutucuydu. Sabahın erken saatlerine kadar yatakta yazma alışkanlığı bile edinmiştim; kendimi romantik anı kitabıma kaptırmak, dolapta bir öcünün pusuya yatmış olma ihtimalini düşünmemi engelliyordu. Kellan'ın beni sözlü olarak yatağa yatırması da gece geç saatlerde yaşadığım korkuları hafifletmeye yardımcı oldu. Onun

sesin her zaman yatıştırıcı bir etkisi olmuştur. Belki de "yatıştırıcı" en iyi kelime değildi. Sesi beni her zaman etkilemiş olsa da Ağzından çıkan boğucu sesin rahatlatıcı olmaktan başka bir şey olmadığı zamanlar.

Telefon kulağımdayken yatmak için hazırlandım. Onu özlediğim için normalde giymediğim bir tişört giydim. Kellan'ın kokusuyla doymuştu ve bunun solmasını istemiyordum. Üzerinde parlak beyaz kalın harflerle "Dangalak" yazan siyah tişörtü giyerek yatağıma girdim.

Kellan bana programının özetini anlatırken, tişörtümün kumaşını burnuma götürdüm ve onun kokusunu içime çektim. İnanılmazdı - erkeksi ama temiz. Bu kokuyu yaratmak için hangi ürün kombinasyonunu kullandığından hâlâ emin değildim ama bu dünyadaki en duyusal kokuydu. Bunun üretilmiş bir koku olmamasının mümkün olduğunu düşündüm. Belki de doğal olarak harika kokuyordu; sonuçta çıplak teni oldukça yenilebilirdi.

Bu düşünce karşısında biraz kıkırdadım ve Kellan konuşmayı kesti. "Ne yapıyorsun?" diye sordu, sesinde açık bir gülümseme vardı.

"Yatağa sürünerek girdim-"

Hemen sözümü kesti. "Çıplak mısın?"

Her tarafım kızardı ve sadece onun sözleriyle bile vücudumda bir kıpırdanma hissettim. Arka planda hâlâ belli belirsiz sesler duyabiliyordum, bu yüzden Kellan'ın tek başına olmadığını biliyordum. Ama belki de olabilirdi.

"Hayır. Uzun zaman önce bana verdiğin gömleği giyiyorum. En sevdiğim gömleğimdir. Genelde takmam ama." Gözlerimi kapattım. ona ne kadar takıntılı olduğumu itiraf ettim. "Senin gibi kokuyor ve öyle kalmasını istiyorum."

Kellan kısık bir sesle kıkırdadı; , karnımda daha önce körüklediği ateşin kıvılcımını tutuşturdu. İçimdeki yalnızlık acısı büyürken bir elimi vücudumda gezdirdim. Onu çok özlemiştim - dokunuşunu, gülümsemesini, gözlerini, dövmesini... kalbini. Her şeyini.

"Gerçekten mi?" diye sordu. "Kokuyor muyum?"

Alçak sesle . "Evet, öyle ve bu dünyadaki en güzel koku. Kahveden daha iyi."

Kellan inledi. "Tanrım, Kiera, beni tahrik ediyorsun."

Onun da benim gibi huzursuz olduğunu hayal gülümsedim. "Yalnız mısın?" Fısıldadım, bir şekilde birinin beni ya da Kellan'ı duymasından korkuyordum.

Halka açık samimi performanslara tam olarak karşı değildi.

"Bekleyin," diye mırıldandı hemen. Bir saniye sonra odadakilere seslendiğini duydum. "İyi geceler çocuklar, sabah görüşürüz." Orada Arka planda bir şeyler , sonra sustu ve tek duyduğum Kellan'ın bana "Artık benim. Bir şey mi istemiştin?"

Elimi yüzümde gezdirdim. Bu kısımda hâlâ zorlanıyordum; ona ne istediğimi, neye ihtiyacım olduğunu açıkça sormak. Ama düğün gecemizin ertesi sabahı söylediği şeyi hatırladım; ondan herhangi bir şey isterken, onunla herhangi bir şey hakkında konuşurken rahat hissetmemi istiyordu. Utanmamalıyım. Kellan beni canı gönülden seviyordu ve asla kasıtlı olarak

beni incitti. Ara sıra benimle dalga geçebilirdi ama bu gece geçeceğini sanmıyordum. "Kellan," diye mırıldandım, sesim daha önce onu tahrik eden o inleme-kükreme şeyini yapıyordu. "Seni özlüyorum ve seninle sevişmek istiyorum." Ne dediğimi anlayamadan hemen ekledim: "Kıyafetlerini çıkar. kapalı

."

Bunu söyledikten sonra elimi alnıma götürdüm, pek de seksi bir istek sayılmazdı. Kellan'ın kıkırdamasını ve bana ukalaca bir cevap vermesini bekliyordum ama yapmadı. Hızlı bir nefes çekerek inledi, "Tanrım, bu çok seksiydi. Şu anda çok sertim. Keşke sen de görebilseydin."

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken, onun görüntüsü doldurdu. Aklıma bir düşünce geldi ve tam olarak istemeden bunu ona tekrarladım. "Bana bir resim gönder."

Dudağımı öyle bir sıktım ki, kan akacak sandım. Cidden az önce ona bana bir fotoğraf göndermesini mi söyledim? Ondan bunu isteyebileceğimi hiç düşünmemiştim. Yine de Kellan'la yapacağımı hiç ummadığım pek çok şey vardı. Beni beklenmedik şekillerde açtı.

Tam Kellan'ın gerçekten bir resim gönderip göndermeyeceğini merak ederken bana "Bekle" dedi. Belki hayal görüyordum ama kot pantolonunun fermuarının açıldığını duyduğumu sandım. Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Bana göndermek üzere olduğu erotik görüntüyle başa çıkıp çıkamayacağımdan emin değildim. Vücudum zaten bana dokunması için can atıyordu. Beni ne kadar özlediğini, beni ne kadar istediğini görmek beni mahvedebilirdi.

Telefon sustu, sonra ağır nefesi kulağıma geri döndü. Yapıp yapmadığından emin değildim, sonra telefonum cıvıladı. Bir an için gözlerimi kapattım, sinir ve heyecan üzerime çökmüştü. Tanrım, onu çok özlemiştim. "Kellan," diye mırıldandım telefonumu kulağımdan çekerken.

Telefonu yüzüne kapatmamaya dikkat ederek bana gönderdiği mesajı kontrol ettim. Açtığımda çenem düştü. Yapmıştı. Gerçekten yaptı. Bana

en açık ve savunmasız halini gösteren bir resim. Doğru, Kellan benim kadar çekingen değildi ve bu muhtemelen onun için benim için olduğu kadar anıtsal değildi, ama yine de

Fotoğrafa bakmaktan kendimi alamadım. Garip bir şekilde, konu göz önüne alındığında, sanatsal ve güzeldi. Kellan'ın fotoğrafları genellikle . Cesur ve gururluydu, ılık gurur vericiydi ve sol eli öyle bir şekilde düzenlenmişti ki, alyansı bana doğru parlıyor gibiydi, sanki *"Bu senin karın ve sadece senin"* der gibiydi. Büyüleyici, nefes kesici, tatlı ve ateşliydi, hepsi aynı anda. Daha önce içimi titreten ateş, tamamen alev almıştı. Ona hemen ihtiyacım vardı.

"Kiera? Hâlâ orada mısın?"

Telefonu hızla kulağıma götürdüm. "Bana dokunmanı istiyorum Kellan. . hemen şimdi."

Bu sefer kıkırdadı. "Söylemeye gerek yok, benim de bana dokunmana ihtiyacım var."

Vücudunun görüntüsü beynime kalıcı olarak kazınmıştı, adını inledim ... ve bu, o gece adının dudaklarımdan son çıkışı değildi. . .

Ertesi akşam işe giderken yüzümde aptalca bir gülümseme vardı. Jenny'nin bara ne yaptığını fark ettiğimde dudaklarımdan düştü. Benim isteklerimin aksine, Jenny veda partim için dekore etmişti. Her kemer ve masa kıvrımlı pembe ve beyaz flamalarla vurgulanmıştı. Gökkuşağının her renginden balonlar tavanı süslüyordu. Her birine uzun ipler bağlanmış, insanların yakalayabileceği kadar aşağıya sarkıtılmıştı.

Müşteriler onları aşağı çekerken ve tekrar yukarı süzölmelerini izlerken harika vakit geçiriyorlardı. Sahnenin arkasındaki siyah duvara, grubun çiziminin hemen üzerine büyük bir afiş yapıştırılmıştı. Utanç verici büyüklükteki harflerle şöyle bağırıyordu: ELVEDA KIERA! İYİ ŞANSLAR! SENİ ÖZLEYECEĞİZ!

Beni hem ısıttı hem de utandırdı. Gösterişsizmiş, kıcımın kenarı!

Ben kapı aralığında şaşkın şaşkın dururken Jenny koşarak yanıma geldi. Ben "Jenny!" diye haykırırken o bana hızla sarıldı. Arka odada küçük bir pasta yemeye ne oldu?"

Gülümsemesi büyük ve güzeldi, ayrıldığımızda omuz silkti. "Merak etme, arka odada senin için hâlâ bir pasta var." Solgun gözleri barda gezindi, sonra tekrar bana döndü. "Sadece seni uğurlarken biraz daha . . . pizzazz. Ne de olsa bu senin için büyük bir an. Sadece bardan ayrılıyorsun, Seattle'dan da ayrılıyorsun." Kaşlarını çattı.

İçimi çektim ama tartışmadım, özellikle de gözlerinin buğulanmasını izlerken. Bu yüzden her ne kadar her şeyi yıkmak istesem de ve her balonu patlatmak yerine onu bir kez daha kucakladım. I Sanırım bir akşam için birkaç süslemeye katlanabilirdim; yine de benim için çıkardığı parti şapkasında çizgiyi çektim. Bu gece kendimi aptal gibi hissetmek zorunda kalabilirdim ama öyle görünmek de istemiyordum.

Seattle'da tanıdığım neredeyse herkes Pete's'e gelip bana yeni yolculuğumda başarılar diledi - kız kardeşim, okuldan çalışma arkadaşlarım, her zamanki

Neredeyse her gece hizmet ettiğim müşteriler, sanat dersinde birkaç arkadaş. Denny geldi ve grubun masasına oturdu, fedai Sam ile şakalaşıp güleştüler.

Değer verdiğim herkesin bana bu kadar yakın olması rahatlatıcıydı. Birkaç gün içinde hepsinden ayrılmayı hayal bile edemiyordum. Değişiklik neredeyse çok büyük görünüyordu ve bir parçam bunu yapabileceğimi düşünmüyordu ama bir gece önce Kellan'la yaptığım telefon görüşmesini ve Los Angeles'ta beni nelerin beklediğini hatırladım ve bunu yapabileceğimi biliyordum. Gitmek acı verecekti ama yapmam gereken buydu. Ayrıca, büyüme sancılarının biraz acıtması gerekirdi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde okuldaki en yakın arkadaşlarımdan biri olan Cheyenne geldi. Sıcak ve dışa dönük biriydi, herkesin sevdiği kızlardan biriydi. Benden hemen hoşlanmış ve şiir dersimizde kıcımlı kurtarmıştı. O olmasaydı mezun olamayacağıma emindim. Tamam, muhtemelen mezun olurum ama o kesinlikle bu süreci kolaylaştırmıştı.

Cheyenne'in ardından kız arkadaşı Meadow ve Poetic Bliss'in diğer üyeleri bara girdi. Grubu orada görünce şaşırdım; bu gece çalmaları planlanmamıştı. Cheyenne bana sarılırken, Sunshine, Tuesday ve Blessing enstrümanlarını taktılar. Rain baş mikrofonun arkasındaki yerini alırken, Meadow da davulun arkasına saklandı. Evet, grup üyelerinin hepsinin tuhaf isimleri vardı. İsimlerini doğrudan onlara söylemek ilk başta zor olmuştu. Birine yüzüm kızarmadan Salı demek benim için biraz zor.

Enerji dolu bir uğultu barı doldururken, iki sarışın, şımarık arkadaşımın arasına baktım. Cheyenne çok iyi bildiğim bir hayranlık kız grubuna bakıyordu - D-Bag'lere de aynı şekilde bakma eğilimindeydim. Jenny ayak parmaklarının üzerinde zıplıyordu, başarılı partisinin verdiği baş dönmesi onu bastırıyordu.

"Bu gece sadece benim için mi çalışıyorlar?" Şaşıracak sordum.

Cheyenne bana baktı, sırtışı memleketi Teksas'tan bile daha genişti. "Elbette öyle! Meadow'a sana düzgün bir yemek verip veremeyeceklerini sordum.

Hoşça kal." Kız arkadaşına dönüp bakarken iç çekti. "Birkaç konseri yeniden düzenlemek zorunda kaldılar ama bunu yapmaktan mutluluk duydular. Kız arkadaşım Kiera için her şeyi yaparım!"

Gözlerimi kırıştırdım, Kellan eski aşkına böyle düşünceli bir hediye vermek istese o kadar havalı olur muydum diye düşündüm. Yine de Meadow beni tanıyordu ve Kellan'la birlikte olduğumu biliyordu. . . ve heteroseksüel olduğumu biliyordu. Sanırım bu kıskançlığı azalttı, eğer varsa bile; Cheyenne ve ben daha onlar çıkmaya başlamadan önce arkadaş statümüzü pekiştirmiştik.

Grup tüm hızıyla çalmaya başladığında garsonluk görevime konsantre olmakta zorlandım. Arkadaşlarım her köşede benimle sohbet etmeye devam etti ve benim için orada olmayan birkaç müşteri bu durumdan biraz rahatsız oldu. Her şeyi. Sonunda Pete ofisinden çıktı ve gitmeme izin verdi.

saat erken. Ona önlüğümü uzatırken yüksek sesle alkışlar ve ıslıklar vardı. Pete omzumu okşadı, barda geçirdiğim zaman için teşekkür etti ve bana elma aromalı bir enayi uzattı. Gözyaşlarımı tutmaya çalıştım ama iş arkadaşım Kate bana sarılınca kendimi kaybettim.

Kate gözyaşları içinde beni bara götürdü. Rita neredeyse her gece yaptığı gibi bara bakıyordu ve Jenny arka odadan pastayı getirirken o da bize shot doldurdu. Rita'yı beri ilk kez kaya gibi kocamdan bahsetmedi. Genelde uyumakla övünürdü.

ya da ima kokan belirsiz bir yorumda bulunurdu, ama bu gece pasta yerken ve onu bir kutlama shot'ıyla kovalarken neredeyse saygılı görünüyordu.

Grubumuz pastayı bitirdiğinde, yaklaşık altı kutlama shot'ı içmiştim. Mucizevi bir şekilde önümde belirmeye devam ettiler ve biri -genellikle kız kardeşim- onları içmem için beni cesaretlendirmeye devam etti. Başka biri beni dans pistine çektiğinde kafam bulanıktı.

Cheyenne, sanırım. Grubun hayranlarının ortasına çekildiğimde, çekingenliğimi bir kenara bıraktım ve içimden gibi dans ettim. Dans etmeyi her zaman özgürleştirici, kafamdan çıkmanın bir yolu olarak görmüşümdür. Alkolün sistemimde yarattığı dalgalanma da buna yardımcı oldu elbette. Etrafımda dönerken kendimi havada süzülüyormuş gibi hissediyordum.

Sonsuza kadar içkiyle karışık dans ettikten sonra terlemiştim, kendimde değildim ve hiç acı hissetmiyordum. Tanıdık, atletik bir vücuda çarptım ve Denny'nin sıcak, karanlık gözlerine bakmak için döndüm. Bana gülümsedi.

beni sabitledi. Müzik, kalabalık... bana Denny ile çok daha farklı bir durumda dans ettiğimi hatırlattı. Yüzümü inceleyen Denny, "İyi misin, Kiera?" diye sordu.

Barda etrafa bakarken Denny'nin kız arkadaşının onunla olup olmadığını merak ettim. O ve Denny başarılı bir reklam şirketinde çalışıyorlardı. Denny onun patronu sayılırdı. "Abby burada mı?" Sorum biraz bulanık çıkmıştı. Denny bana cevap vermeye başladığında, aklıma rastgele bir düşünce geldi ve hemen ağzımdan fırladı. "Birlikte çalışıyorsunuz... yani gündüzleri sen sorumlu olduğuna göre, geceleri o mu senin patronun?"

Yanakları kıpkırmızı olan Denny, kızın dışarıda olmasıyla ilgili bir şeyler mırıldandı.

Bu gece arkadaşlarımla birlikte kafama iyice kazınan görüntüye kıkırdadım.

Ben kıkırdarken bir arkadaşımın bana bir kadeh daha uzattığını fark ettim. Hevesle aldım ve Denny'nin vücudunun üzerinden uzanıp aldım. Kolumu omzuna atıp bardağı geri çekerken birlikte aynı hızadaydık. Kıkırdayarak boş bardağı arkadaşıma uzattım ve diğer kolunu Denny'ye doladı; gözlerimiz kilitlendiğinde içimi bir aşinalık duygusu kapladı.

Jose Cuervo kişisel sınırlara pek önem vermese de, içimden bir ses birbirimize çok yakın olduğumuzu söylüyordu. Denny kaşlarını çatarak bana bakarken, göğüslerimiz artık birbirine değmeyecek şekilde onu nazikçe geriye ittim. Aslında onu itmek istemiştim. Sonunda *kendimi* bir adım geri atmaya zorladım. Arkamdaki adama çarptım ve neredeyse dengemi kaybediyordum. Denny'nin kaşları çatılırken beni dik tutmak için dirseğimi tuttu.

", değil mi?"

Cevabım tiz bir kahkaha olarak geldi.

Denny gözlerini devirdi ve başını salladı. "Ben de tam eve gitmek üzereydin ama seni burada tek başına bırakamam. Kız kardeşin çoktan gitti mi?"

Dudaklarımı büzdüm, sisin içinden hatırlamaya çalıştım. Kız kardeşim hâlâ burada mıydı? Hiç burada bulunmuş muydu? Tam olarak hatırlayamıyordum... ve sonra puslu beynim birkaç dakika öncesine ait bir anıyı ortaya çıkardı. Anna kendini biraz bitkin hissetmeye başlamış ve eve gidip yatağa girmek istemişti. Beni de kendisiyle birlikte götürmeye çalışmıştı ama ben dans etmeye devam etmek istemiş ve beni götürmesine izin vermemiştim. Sinirlenen Anna, Jenny'nin yanından geçerken onu yakalamış ve kapıdan çıkmadan önce beni eve götürmesini söylemişti. Bu beni biraz şok etmişti. Anna daha önce hiç bir partiyi ilk terk eden kişi olmamıştı.

Başımı salladım. "Hayır, kakasını yaptı... gitti."

Kıkırdadım ve Denny iç çekti. "O zaman sanırım seni eve ben bırakacağım."

Teklifinden etkilenererek onu sıkıca kavradım. "Sen en iyisisin, Denny."

İçimden hafif bir hıçkırık çıktı. "Seni aldattığım için çok üzgünüm."

Denny beni arka odaya doğru götürmeye başladı. "Evet, sanırım kesinlikle gitme vaktin geldi. Gel hadi."

Keder ve sersemlik içimde savaşıırken ona bir can simidi gibi sarıldım. Bir yanım ona bu kadar kötü davrandıktan sonra ilgilenmesinden nefret ediyor, bir yanım da hâlâ iyi arkadaş olduğumuz için iyi olduğumdan emin olmak istemesine seviniyordu. Ben eşyalarımı toplarken arkada Jenny ile karşılaştık.

"Neler oluyor?" diye temkinli bir şekilde sordu. Denny beni eve götüreceğini açıklarken pek mutlu görünmüyordu. "Anna'ya onu işten sonra götüreceğimi söyledim."

Denny bana . Düz duramıyordum ve biraz sallanıyordum.

Bu da beni güldürdü. "O kadar bekleyebileceğini sanmıyorum, Jenny."

Endişelenmesini istemediğim için kollarımı ona doladım ve onu sevdiğimi söyledim. Ben giderken daha da endişeli görünüyordu.

Denny elini sırtıma koyarak Chevelle'e binmeme yardım etti. Ben anahtarları almak için çantamı karıştırırken grup hâlâ çalışıyordu. Veda partimin sonunu kaçırdığım için biraz kötü hissediyordum ve bir yanım hâlâ dans etmek istiyordu ama başım dönmeye başlamıştı. Gözlerim yarı kapalı, Denny'ye anahtarlarımı uzattım. Yolcu kapısını açıp oturmama yardım ederken, "Araban ne olacak?" diye sordum.

Yüzünde bir sırıtişla beni bağladı. "Şu an için endişelenme. Daha sonra hallederim. Önemli olan seni eve sağ salım götürmek."

Kapımı kapattı ve arkadan dolaşarak sürücü tarafına geçti. Yine içimi bir keder kapladı. Neden bana karşı bu kadar iyiydi? Ona korkunç, çok korkunç şeyler yapmıştım. Korkunç, korkunç bir insandım. Tüm kusurlarımı görmezden gelebilecek ve beni hala sevebilecek kadar bana karşı güçlü hisler besliyor muydu?

otururken ona hemen bunu sordum. "Bana hâlâ aşık mısın? Bu yüzden mi benimle ilgileniyorsun?"

Denny'nin parmakları kontağa doğru giderken durakladı. Gözlerinde boşlukla bana baktı. "Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum, Kiera. Ve şu anda vermem gerektiğini de sanmıyorum." Başını salladı ve arabayı çalıştırdı.

Elimi koluna koydum, anlamamıştım. "Neden?" Dünyam eğilmeye başladı ve uzun, yavaş bir nefes verdim.

Denny'nin gözleri bir saniye beni inceledikten sonra kaslı arabayı geri geri çekerek yerinden kaldırdı. "Çünkü sen sarhoşsun ve yanlış bir fikre kapılmanı istemiyorum."

Elimi kaldırıp saçlarımin arasından geçirdim ve aceleyle at kuyruğumu çözdüm. "Hiçbir fikrim yok ..." Gözlerimi kapatarak mırıldandım.

Denny'nin iç çektiğini duydum ve "Evet, bilmediğini biliyorum" dediğini sandım.

Denny eve dönerken Abby'yi aradı. Onunla konuşurken yüzü aydınlandı. Konuşmanın yarısını duyabildiğim kadarıyla, Denny'nin benimle olmasından endişeli görünmüyordu. Ona barda çok içtiğimi ve beni eve götüreceğini söylemiş. Kadının ne cevap verdiğinden emin değildim ama adam güldü, gözleri berrak ve sorunsuzdu. Biraz midem bulanmaya başlamış olsa da onu mutlu görmek beni de mutlu etmişti.

Öylece oturdukça kendimi daha da kötü hissediyordum. Denny arabayı durdurduğunda midem çalkalanıyordu. Kendimi kızarmış ve iğrenç hissederek sızlandım ve başımı cama yasladım. Denny bana endişeli bir bakış attı. "İyi misin?"

Başımı salladım ve elimi ağzıma kapattım. Hayır, kesinlikle iyi değildim. Denny küfretti ve hızla arabadan çıktı. Koşarak yanıma geldi ve inip ayağa kalkmama yardım etti. Hareket ettiğimde karnım guruldadı. "Denny," diye mırıldandım, "kendimi iyi hissetmiyorum."

Tökezledim ve Denny beni kollarının arasına aldı. Ağzımı kapattım ve mide bulantısının durması için yalvardım. Yine de durmadı. Aksine daha da güçlendi. Denny bizi aceleyle eve götürdü ve bana, "Biliyorum istemiyorsun, Kiera. Her şey yoluna girecek, sadece ." Kapının kilidini açmak için çömeldiğinde gözlerimden yaşlar süzülüyordu - hasta olmaktan gerçekten nefret ediyordum.

Ön kapıyı ayağıyla kapatan Denny bizi aceleyle üst kata çıkardı. Tam kontrolümü kaybettiğim sırada beni banyoya bıraktı. Dizlerimin üzerine çökerek gürültüyle midemi tuvalete boşalttım. Denny iç çekti ve sırtımı sıvazladı. Ben birkaç kez daha kasılırken çantamı omzumdan aldı. Başımı koltuğa yasladığımda, bir havluyu ıslattığını duyabiliyordum. Havluyu bana uzattı ve ben de minnetle sıcak bezle ağzımı sildim. "Teşekkürler," diye mırıldandım, sonra tekrar kustum.

Saatlerce hasta gibi hissettim. Hiç bitmeyecek gibiydi. Burnumu çekiyordum, hüngür hüngür ağlıyordum ama Denny yanımdan ayrılmadı. Hiçbir şey olmadığında

Karnımda bir ağrı kalmıştı, serin banyo fayanslarının üzerine uzandım. Harika hissettiriyorlardı. Gözlerimi kapattığımda Denny, "Kiera?" diye fısıldadı.

Çok yorgundum, cevap veremedim.

Bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırırken uzun, yavaş bir nefes verdi. Yüz ifadesini görmek için gözlerimi açmak istedim ama göz kapaklarım kurşun gibi olmuştu. Denny'nin güçlü kollarının beni tekrar kucakladığını hissettim, sonra beni yavaşça Kellan'ın ve benim yatak odama götürdü ve yatağa yatırdı. Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkardıktan sonra kendimi yorganın içine gömdüm; hayatım boyunca hiçbir şey bu kadar inanılmaz hissettirmemişti.

Denny üzerime eğildi, beni içine çekti, sonra duraksadı; varlığının olduğunu hissedebiliyordum. Tekrar gözlerimi açmaya ama sanki yapışmış gibiydiler. Bir duraksamadan sonra dudaklarının saçlarıma indiğini hissettim. Şefkatli

Bu jest beni gülümsetti. Kendini geri çekti ve beni terk edecekmiş gibi hissettim. Gücsüzce uzandım ve elini tuttum. Gitmesini istemiyordum. Bu şekilde yalnız kalmak istemiyordum.

"Kal," mırıldandım. "Lütfen."

Denny tekrar iç çekti. "Evet, Abby'yi arayıp haber vermem gerekecek ama sorun değil. Olursa ben burada kalırım. Bir şeye ihtiyacın olursa yan odada olacağım."

Başımı salladım ve elini bıraktım. Uykunun üzerime çöktüğünü hissediyordum ama Denny hâlâ etrafımda dolanıyordu, ben de bu hissi geri itmeye çalıştım. Uzun bir süre sessizce beni izledi, sonra fısıldadı, "Sana karşı ne hissettiğimi bilmiyorum, Kiera Seni önemsiyorum. Mutlu olmanı önemsiyorum. Üzgünsen önemsiyorum. Güvende olmanı önemsiyorum. Ve eğer bu aşksa... o zaman, evet, ben Sanırım seni seviyorum. Seni seviyorum ama sana aşık değilim. Öyle mi? mantıklı mı?"

Büyük bir çaba harcadım ama ve gözlerimi açtım.

Bana yumuşak bir gülümseme veriyordu üçü birden. Gözlerimi kapattım ve

Başını salladı. Bulanık beynime bile mantıklı gelmişti. Onu ben de seviyordum, sadece ona aşık değildim. O benim kalbim ve ruhum değildi. Her parçamı tüketmiyordu. O Kellan değildi.

Denny bacağını okşadı, sonra ayrıldı. Tam uyku beni ele geçirmeye başlamıştı ki telefonum çaldı. Çantam hâlâ banyodaydı ve Denny'nin durup çantamı karıştırdığını duydum. Birkaç saniye sonra, "Kiera ben Kellan. Geleyim mi?"

Buna cevap verir misin?"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Denny'nin gece geç saatte cep telefonuma cevap vermesi iyi görünmezdi. Ama son gecemde Kellan'ın aramasına cevap

vermemek

vardiya da iyi görünmezdi. Sadece bu da değil, Kellan ve ben tamamen dürüst olmayı deniyorduk ... yani gerçekten başka seçeneğim yoktu. Çenemi sıkarak, "Evet... lütfen." diye ciyakladım.

Denny'nin hattı açtığını duydum. Kısık bir sesle birkaç kelime söyledi, sonra yatak odasına geri döndü. Elini omzuma koyarak beni çevirdi. Karnım tekrar ağrımaya başladı. "Seninle konuşmak istiyor."

Başımı salladım, burnumdan nefes alıp ağzımdan verdim. Titrek Telefonu ondan alırken parmaklarım Denny'ninkilere değdi. Neredeyse duyulmayan bir sesle, "Alo?" dedim.

"Kiera? Sen iyi misin? Denny hasta olduğunu söyledi."

Denny dediğinde Kellan'ın sesinde garip bir ton vardı; ne tam acı, ne tam öfke, ama ikisinin arasında bir yerde. "İyi olacağım. Sadece Pete'in yerinde birkaç kadeh fazla içtim." "Shot" kelimesini söylerken içim daha da daraldı.

Kellan öfkeli bir nefes verdi. "Seninle ilgilenmek için yanında olmadığım zamanlarda sarhoş olman hoşuma gitmiyor."

Hiç düşünmeden ona, " değil, Denny benimle ilgileniyor," dedim. Sesi titreyen Kellan, "Evet, biliyorum" diye cevap verdi.

"Kellan, lütfen endişelenme," diye mırıldandım. "Seni sevdiğimi biliyorsun. Seninle evlendim, değil mi?"

Kellan güldü, sesindeki gerginlik azalmıştı. Denny'nin kapımı kapatarak odadan çıktığını duydum. Bu söz onu incitti mi diye endişelenmemeye çalıştım. Üzmemeliydi. Ne de olsa bana karşı sadece dostluk hissettiğini söylemişti.

Midem alt üst olurken telefona doğru inledim. "Kellan, kendimi berbat hissediyorum."

Kellan yine kıkırdadı. "Bensiz içmek sana yakışıyor. Hem de senden faydalanamadığım halde."

Dün gece yaptıklarını bana da yapmasını dileyerek gülümsedim. Sonra karnım guruldadı ve yatakta kendimi kaybedebileceğimi düşündüm. Hayır, bu gece seksi zaman yok. Ağzımdan yüksek sesle nefes alarak, "Sanırım yine hasta olacağım," diye sızlandım.

Kellan'ın sesi sakinleştiriciydi, "Hayır, değilsin tatlım. Karnından başka odaklanacak bir şeye ihtiyacın var. Uyuman için sana şarkı söylememi ister misin?"

Karnımı sıkıca sıkarken sırtışım kocaman olmuştu. "Bunu çok isterim," dedim ona.

Bir dakika sonra Kellan'ın gitarını duyabildim. Sonra sesi kulağıma doldu ve Kellan en sevdiğim D-Bags şarkılarından oluşan akustik bir set çalmaya başladı ... sadece benim için. Duygusal ses karnımdaki sıkıntıyı hafifletti ve midem aniden milyonlarca kez daha iyi hissetti. Tüm gece boyunca onu dinlemek istedim ama uykuya ve alkole yenik düşüp uyuyakaldım.

Bölüm 6

Kız Zamanı

Uyandığımda susuzluktan kavruluyordum. Kavrulmuş ve kafam karışmıştı. Bardan ayrıldığımı hatırlayamıyordum. Dün gece çok fazla içki içtiğimi hatırlıyordum, sonra grubun müziği eşliğinde dans ettiğimi hatırlıyordum ... ama eve nasıl gittiğimi . Tanrım, umarım eve arabayla dönmemiştim. Kellan bana çok kızacaktı. *Ben* de kendime kızardım.

Kellan'ı düşünmek bana şarkı , gitarının hafif tınısıyla beni uyuttuğu belli belirsiz bir anıyı canlandırdı. Bunun gerçek bir anı mı olduğu yoksa rüya mı gördüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Yine de huzur vericiydi ve sırt üstü yatarken gülümsedim.

Midem de başım da bundan hoşlanmadı.

İnledim ve kendimi bir topun içine kıvrıldım. Kendimi ölümün eşiğinden dönmüş gibi hissediyordum ve bir daha asla içmeyeceğime dair sessizce yemin ettim. Evde başka birinin sesini duydum ve içimi bir telaş kapladı. Kim vardı burada? Anna'nın dün gece beni eve bırakmış olması gerektiğini fark ettiğimde rahatladım. Sarhoşken araba kullanmama izin vermesine imkân yoktu.

Kendimi iğrenç hissederek yataktan kalktım. Sadece duş almak istiyordum. Kusmuk gibi kokuyordum. Kırmızı Pete gömleğimi çıkarırken birkaç adım tökezledim. Midemin tolere edilebilir bir bulantı seviyesinde kalması için yalvararak kot pantolonumun düğmelerini açtım ve aşağı doğru ittim. Odanın diğer tarafına, çamaşır sepetinin genel çevresine doğru tekmelemek için kendimi duvara yaslamak zorunda kaldım. Saçlarımda kurumuş yapışkan maddelerin sert tellerini görünce tekrar inledim. Çok iğrençti.

Sütyenimi çözerken kız kardeşimin merdivenleri tıkırdatarak çıktığını duyabiliyordum. Sepete doğru bir fiske attım ve bana bir bardak su getirmesi için dua ettim - buna çok ihtiyacım vardı. İç çamaşırimdan sıyrılıp çamaşırların içine atmaya çalıştım ama kumaşın bir kısmı iç çamaşırimın altına sıkıştı.

Ayak. Koordineli olamayacak kadar yorgun ve hastaydım, dengemi kaybettim ve kırımın üzerine düştüm. Sert bir şekilde.

Yüksek sesle küfrettiğimde, yatak odamın kapısı hızla açıldı.

"Anna!" diye bağırdım. Şaşırılmış ve utanmış bir halde ellerimle kendimi örtmeye çalıştım. "Sen de kapı çalma konusunda Griffin kadar kötüsün! Elbise giymiyorum
."

Kapımın önünde duran kişiye bakarken konuşmayı kestim. O benim kız kardeşim değildi. Bir kız bile değildi. "Denny? Sen ne-"

Denny'nin yüzü kıpkırmızıydı ve hemen gözlerini çıplak bedenimden . Kızardığımı hissettim. Aman Tanrım, ben tam bir aptalım. Kesinlikle içkiyle işim bitmişti. Denny kekeleyerek özür dileyip kapımı kapatırken anılar beynime hücum etti. Dün gece beni kurtarmaya Anna gelmemişi, Denny . Anna hastalanmamı izlememişi, Denny . Ve Anna iyi olduğumdan emin olmak için beni yatağıma yatırmamış ve bütün gece orada kalmamıştı. Denny, en iyi arkadaşıma dönüşen muhteşem eski erkek arkadaşım, bunların hepsini yapmıştı. Ben de ona çakmışım. Lanet olsun.

Midem ve başım gururumun yanında sönük kalıyordu, ayağa fırladım ve şifonyerin üzerinde duran havluyu kaptım. Yatak odasının kapısını açtım ve Denny'yi kapının diğer tarafında buldum. Hâlâ kırmızıydı, hâlâ bana bakmıyordu ama bana doğru bir bardak su tutuyordu. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Sesin yardıma ihtiyacın varmış gibi geliyordu."

Bardağı aldım, aynı hem minnettar hem de utanç içindeydim. "Teşekkür ." Suyu içime çektim ve Denny dikkatle bana baktı. Hâlâ dün gece giydiğini hayal meyal hatırladığım kıyafetleri giymişti -güzel pantolon ve keskin bir elbise gömleği vardı. Gömleğinde çok fazla kırıksıklık yoktu, bu yüzden boş odamızdaki topaklı şilteye tırmanmadan önce çıkarmış olmalıydı.

Ona boş bardağı uzattım, keşke daha fazla olsaydı diye düşündüm. Denny aklımdan geçenleri okudu. "İşe gitmem gerekiyor ama gitmeden önce sana bir tane daha getiririm. Nasıl hissediyorsun?"

Gözlerimi kapattım. "Gerçekten, gerçekten utandım." Tek gözümü kırarak açtım. "İçeri girdiğin için çok üzgünüm."

Denny'nin dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve başını benden yana çevirdi. "Karnını kastetmişim."

Yanaklarımdaki sıcaklık biraz daha arttı. *Doğru ya. Evet.* "Oh, um, çok daha iyi ... teşekkür ederim."

Denny başıyla onayladı ve buzdolabından biraz daha soğuk, temiz su almak için aşağıya başladı. O uzaklaşırken ben de ona "Dün gece bana göz kulak olduğun için teşekkür ederim. Gerçekten . . . Gerçekten minnettarım."

Denny başını çevirerek bana o kendine özgü sırıtışını yaptı. "Ne zaman istersen, dostum.

Eminim siz de benim için aynı şeyi yapardınız."

Ona hevesle başımı salladım. "Senin için her şeyi yaparım, Denny."

Yüzündeki gülümseme biraz azaldı ve ne düşündüğünü hemen anladım - *bana sadık kalmaktan başka* her şeyi. Yine de bunu dile getirmedi. Bunun yerine başını salladı ve benimle ilgilenmeyi bitirmek için arkasını döndü. Gözlerimi kapatarak başımı kapıya yasladım. Bir gün ona ihanet ettiğim için kendimi suçlu hissetmeyi bırakacaktım, değil mi? Hayır, muhtemelen olmayacaktı.

Denny daha fazla suyla dönerken ben dişlerimi fırçaladım. Banyo kapısını aralık bırakmama rağmen kapıyı çaldı. İkinci bardağımı da içtikten sonra kendimi çok daha iyi hissettim. Kaymadan ya da şişmeden duş alabilecek gibiydim. Denny gitmek için döndüğünde ona "Arabanı nasıl alacaksın?" diye sordum.

Omuz silkti. "Abby'yi aradım. Bir dakika içinde burada olur." Başımı sallayarak tekrar, "Teşekkür ederim Denny," dedim.

Bana bir şey olmadığını söyledi ve aşağıya inmeden önce bana el salladı. Ben dumanı tüten ılık duşun keyfini çıkarırken bir arabanın "hoşça kal" diye korna çaldığını duyduğumu sandım. Kellan'ın Denny'nin geceyi benimle geçirmesi konusunda ne düşüneceğinden emin değildim ama sonra zaten bildiğini hatırladım. Bu düşünce beni gülümsetti. Ona karşı dürüst olmak, bir kez olsun sır saklamamak iyi hissettirdi. Kellan'ın bana şarkı söyleyerek uyuttuğunu hatırlayınca daha da iyi hissettim. Öfkeden deliye dönmemiş ve ilk uçakla şehre dönmemişti. Sarhoş halimde bile ona sadık kalacağım konusunda bana güvenmişti. Ben de güvenmiştim.

Saçımdaki çamuru yıkarken kendimle gurur duyuyordum. Bedava içkilere fazla düşkün olduğum için değil -bu benim en iyi anlarımdan biri değildi- ama alkolün beni Denny'yle hatırladığım bir tutku anına sürüklemesine izin vermediğim . Kendimi test edilmiş ve geçmiş gibi hissediyordum.

Anna'yı kontrol etmem, hayatta ve iyi olduğumu ve randevusuna gelmeye devam ettiğimi bildirmem gerektiğini düşünerek cep telefonumu bulmak için yatağı karıştırdım. Telefonu yorganın altında buldum; şarjı çoktan bitmişti. Telefonumun bağlantısı kesilene kadar Kellan bana şarkı söyleyerek uyutmuş olmalı. Ne zaman olduğunu hatırlayamadım.

Uyuyakalmıştım ama Kellan'ın beni uyurken dinlerken hattı açık tuttuğunu kolayca hayal edebiliyordum. Belki de bu şekilde uykuya dalmış, yatakta birlikteymişiz gibi davranmıştı. Tanrım, umarım horlamamışımdır.

Telefonu şarja taktığımda Jenny, Kate ve Cheyenne'den gelen birkaç cevapsız arama vardı. Hepsine iyi olduğumu söyledim, sonra Anna'ya mesaj atıp yolda olduğumu bildirdim.

Her zamankinden iki kat daha uzun sürdü ama sonunda eski daireme varabildim. Anna arabaya bindiğinde parlak gözlü ve gür kuyrukluysa. Gelecek haberler için heyecanlıydı; bebeğinin cinsiyeti. Bugün ultrasona girecekti ve eğer yeğenlerim işbirliği yaparsa, çocuk odasını pembe mi yoksa mavi mi dekore edeceğimizi öğrenecektik. Elbette Anna hamileliği kabul ettiği andan itibaren bebeğin kız olduğunu "biliyordu" ve eski dolabımı soluk pembeler içinde düzinelerce kıyafetle doldurmuştu bile, açık morlar ve koyu kırmızılar. Sanki Sevgililer Günü oraya kusmuş gibiydi. Ve bu düşünce mideme iyi *gelmedi*.

Anna yüzümün rengini fark edince sıırttı. "İyi geceler mi?" sordu rahatsız edici derecede yüksek bir sesle.

Ona ters ters bakarken yüzümü buruşturdum. "Pek sayılmaz." Bu tam olarak doğru değildi.

Sıvı arkadaşlarım partiyi mümkün olan en rahatsız edici şekilde terk karar verene kadar harika vakit geçiriyordum.

Ben yola odaklanırken Anna güldü. "Seni yarı yolda bıraktığım için kendimi biraz kötü hissediyorum. Bu hiç bana göre değil. Jenny seni eve götürür, tamam mı?"

Denny ile bardan ayrılırken Jenny'nin yüzündeki ifadeyi hatırlayarak kaşlarımı çattım ve kiminle konuştuğumu düşünmeden kız kardeşime cevap verdim. "Hayır, beni eve o götürmedi. Denny götürdü."

"Ne? *Denny* ile eve mi gittin?" diye tersledi.

Zihinsel olarak kendimi tokatladım. Ona bundan bahsetmeyi gerçekten planlamamıştım. "Onunla 'eve gitmedim'. Beni eve bıraktı, iyi olduğumdan emin olmak için." geceyi geçirdiğini söylemekten kendimi ; onu erken doğuma göndermek istemiyordum.

Ona baktığımda Anna zümrüt gözlerini kısmıştı. Hormonal olarak uzamış kalın kirpiklerinin bakışları her zamankinden daha da heybetliydi. "Evet, eminim senin iyi olduğundan emin olmuştur." Kaşları açık bir suçlamayla kalktı. "Onunla yattın mı?"

Ağzım o açıldı ki bademciklerimin görüldüğünden emindim. "Aman Tanrım, Anna! Hayır, ben yapmadım. ve bana olan inancınız için teşekkür ederim."

Dudaklarını bükerek, "Sana çok güveniyorum, Kiera. Şüphe duyduğum şey tükettiğin aşırı miktarda alkol. Yani gerçekten onunla yatmadın mı?"

Kaba sorusuna cevap vermeyerek, gözlerimi titizlikle yoldan ayırmadım. Bir anlık sessizlikten sonra Anna sonunda, "Tamam, eğer sen öyle diyorsan Sana inanıyorum." Ses tonundan bana tam olarak inanmadığını .

Yüz ifademi gevşeterek yenilgiyle iç çektim. "Onunla gerçekten hiçbir şey yapmadım, Anna. Artık sadece arkadaşız, yemin ederim. Ve eğer merak ediyorsan, evet, Kellan'a söyledim. Dün gece Denny benimle ilgilenaradı."

Bir süre sözlerimi düşündü, sonra "Denny seni bıraktı sanıyordum?" dedi.

Göz ucuyla ona baktım ve Anna kıkırdadı. "Tamam, Kiera. Sana inanıyorum. Eğer hiçbir şey diyorsan, hiçbir şey olmamıştır." Neredeyse anında ekledi, "Ayrıca, sen zaten berbat bir yalancısın." Ona en hınzır yüz ifademi verdim. Tekrar güldü.

Doktorun muayenehanesinde, soluk sarı önlüklü bir ultrason teknisyeni bizi neşeyle loş bir odaya soktu. Hafif bir antiseptik kokusu vardı ve yakındaki bir bilgisayar vızıldayıp uğuldayarak sessizliği dolduruyordu. Kadın Anna'ya kağıtla kaplı bir muayene masasına uzanmasını söyledi. Anna merak dolu bir gülümsemeyle tombul vücudunu dikkatlice yasladı ve streç pantolonunu karnının büyük kısmı açıkta kalacak şekilde ayarladı.

"Tamam, küçük kızıma bir bakalım," diye neşeyle haykırdı.

"Oh," dedi teknisyen, "cinsiyeti zaten biliyor musunuz?" Sıktı Anna'nın karnına biraz jel sürdü. Sonradan aklına gelmiş gibi ona "Bu soğuk olacak" dedi.

Jel cildine değdiğinde Anna hızlı bir nefes çekti. "Hayır, bu benim ilk ultrasonum." Jeli bilgisayara bağlı bir şok tabancasıyla - yemin ederim öyleydi - etrafa yayan kadına baktı. "Sadece kızım olacağını biliyorum, hepsi bu."

Kadın ona gülümsedi ama yorum yapmadı. Cinsiyeti bildiğini iddia eden hamile kadınlardan kitaptaki tüm kocakarı masallarını duyduğunu sanıyordum.

Anna'nın karnının görüntüsü monitörde belirdiğinde, ayırt edilemeyen gri şekillerden oluşan bir lekeydi. Teknisyen neye baktığını biliyor gibiydi ve bize birkaç vücut parçasını işaret etti. Anna ve ben birbirimize baktık, sonra omuz silktik. İkimiz de gerçekten bir şey görmüyorduk.

bir insana benziyordu. Ama sonra omurgası ortaya çıktı. Belirgindi, tanımlanmıştı ... hatasızdı. Ekranda kendimle ilişkilendirebileceğim bir şey gözlerim yaşırdı. Sonra bir el odak noktasına sürüklendi; mükemmel, beş parmaklı bir el. Teknisyen asayı sabit tutarken parmaklar biraz kıvrıldı.

"Aman Tanrım, Kiera . . şuna bak," diye mırıldandı Anna, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Kızım bana el salladı."

Duygusal kız kardeşime sarıldım, şimdi ben de biraz duygusaldım. Ölçümleri ve yüzün mükemmel profilini gösteren fotoğraf da dahil olmak üzere fotoğraf çekimlerini bitirdikten sonra teknisyen kaşlarını çattı. "Hmmm."

Panik vücuduma yayıldı. Bebekle ilgili bir sorun mu vardı? Anna doğrulmaya çalıştı ama karnının etrafından dolanamadı. Teknisyen kaşlarını çattı.

daha fazla ve baktığı şeyi bulmak için asayı hareket ettirdi. "Kıpırdamadan durun lütfen."

"Ne oldu? var?" Anna'nın bir korku vardı.

Teknisyen yüzünü gevşetti, sonra gülümsedi. "Oh, bir sorun yok, sadece ..." diye devam etti ve tekrar ekrana baktı.

"Sadece ne?" Ne gördüğünü görmek için eğilerek sordum. Ben kayda değer bir şey görmedim. Ama teknisyen gördü.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Üzgünüm ama bir olacak." Anna dirseklerinin üzerinde doğruldu. "Ben ne oluyorum?"

Teknisyen irkildi. "Umarım çok fazla pembe şey almamışsınızdır."

"Hayır, bir hata olmalı. Tekrar kontrol et. Bir kızım olacak." Anna kaşlarını çattı.

Yaptı, sonra tekrarladı, "Üzgünüm . . . kesinlikle bir erkek."

Anna'nın yanaklarından yine yaşlar süzölmeye başladı, ama bu kez tamamen farklı bir nedenden dolayı. "Hayır, , hayır. Bir kızım olacak." Başını bana doğru çevirdi. "Bir kızım olması gerekiyordu!"

Omzunu okşadım. " değil. Bir erkekle harika olacaksın."

Anna masaya geri çökerken başını salladı. "Biliyorum... Ben sadece gerçekten ..." Söylememek için dudağını ısırıldı. Yine de anlıyordum. Anna kız gibi bir kızdı ve çok umutlanmıştı.

giydirecek küçük bir var. Bir erkekle nereden başlayacağını bildiğinden bile şüpheliyim. Ama bir yolunu bulacağını biliyordum.

Teknisyen Anna'ya bir mendil uzattı. "Bunun için üzgünüm."

Anna gözlerini sildi ama sessiz kaldı. Arabaya dönene kadar sessiz kaldı. Sonra tanıdığım ve sevdiğim o ateşli hormonal öfke devreye girdi. Kapıyı çarparak kapattı ve "Yarın gördüğümde o pisliği öldüreceğim" diye bağırdı. Sadece Griffin'i kastettiğini varsayabilirdim.

Kellan'ın değerli aracına yapılan sert muamele karşısında irkilerek kapımı usulca kapattım. "Her şey girecek, Anna. Küçük çocuklar eğlencelidir." Erkek ya da kız, çocuklarla çok fazla vakit geçirmemiştım, bu yüzden bunun doğru olup olmadığından emin değildim. Ama bunu söylemen gerekirdi, değil mi?

Görünüşe göre öyle değil. Anna bana ters ters baktı. Teknisyene, Griffin'e, hatta evrene duyduğu tüm öfkeyi gözlerine yönlendirmişti. O bana bakarken iç organlarımin kaynamaya başladığından emindim.

"Küçük bir çocuk yetiştirmek hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ve bakın kim onun rol modeli olacak." Bakışlarını pencereden dışarı yöneltti, zavallı beynim yerine camı eritmeyi seçti. "Kendini beğenmiş, kadın düşkünü bir Neandertal olacak, tıpkı babası gibi."

"Griffin'de sevdiğin şeyin bu olduğunu sanıyordum?" Bunu mırıldandım ama Anna beni duydu ve öfkesini tekrar bana yöneltti. Akıllıca bir şekilde hiçbir şey söylemedim.

ve arabayı çalıştırdı. Anna Griffin her ne yaşıyorlarsa, bunu aralarında bırakmak en iyisiydi.

Eve döndüğümüzde Anna'nın siniri biraz dağılmıştı ve yerini melankoli almaya başlamıştı; hatta birkaç damla sessiz gözyaşı döktü. Kalbini gerçekten bir kıza kaptırmıştı. Bu noktada beni mecazi ya da belki de gerçek anlamda ısırıp ısırmayacağını merak ederek elimi omzuna koydum. "Oğlunu da kızını sevdiğin kadar çok seveceksin. Griffin için de endişelenme. Kellan, Matt ve Evan'ın onun çocuğunu çok fazla bozmasına izin vermeyeceklerini biliyorsun."

Anna bana bir an boş boş baktıktan sonra yüzünde minik bir gülümseme belirdi. Yanakları lekeli, burnu akıyor ve gözleri kızarmış olsa da, yine de muhteşemdi.

bir süre Anna'nın yanında kaldım, iyi olduğundan emin oldum ve toplanmasına yardım ettim. Anna sadece hafta sonu Los Angeles'ta olacak olmasına rağmen benden daha fazla eşya toplamıştı. Çantasını kapatırken bana her şeye hazırlıklı olmak istediğini söyledi. Bunu söyledikten sonra karnına bakmaktan kendimi alamadım. Eğer kız kardeşim bir biraz daha "her şeye hazırlıklı" olsaydı, şu anda içinde bulunduğu durumda olmazdı - dünyaya mini bir Griffin getirmek üzere.

Eve geldiğimde beni bir sürpriz bekliyordu. Jenny'nin arabası garaj yolundaydı ve açık olan sürücü kapısının yanında durmuş bana el sallıyordu. Yanına park ettiğimde Rachel, Kate ve Cheyenne diğer kapılardan çıktılar. Kız arkadaşlarımı görünce kulaktan kulağa sııttım.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?"

Jenny zıplayarak geldi, adımlarında bir sıçrama vardı. "Seattle'daki son geceni kutlamana yardım etmek için buradayız."

Şımarık sarışın kollarını bana doladığında başımı tuttum. "Sanırım dün yeterince kutlama yaptım," diye mırıldandım.

Cheyenne Jenny'nin arabasına geri döndü. "Çok daha sakın bir parti yapacağız." Elinde bir gece çantasıyla arabadan çıktı. "Hepimiz yatıya kalırız diye düşündük."

Omuz silkerek sııttım ve evi gösterdim. "Kulağa harika geliyor."

Ben ön kapının kilidini açarken Jenny, Rachel ve Kate çantalarını aldılar. Zaman zaman üzerime yapışmaya başlayan anahtar çıkarmaya çalışırken Jenny yanıma geldi ve elini omzuma koydu. "Hey, dün gece her şey yolunda mıydı?"

Kaşlarının çatıklığından asıl söylemek istediğinin, "*Denny ile aranızda bir şey oldu mu?*" olduğunu anlayabiliyordum. Bunu doğrudan bana söylemeyecek kadar kibardı ama kız kardeşimle aynı şeyi merak ediyordu: Kellan'ı aldatıp aldatmadığımı. Sinirlenmemeye çalışarak ona başımı salladım. Bu benim hatamdı, gerçekten.

"Denny'nin bütün gece tuvalete kusarken beni izlemesi dışında hiçbir şey olmadı."

Jenny yüzünü buruşturdu. "Seni sarhoş ettiğimiz için özür dileriz. Kasıtlı değildi."

Ona sııttım. "Kötü kararlarım için özür dilemene gerek yok." Akşamı alkole boğmak için neden bu kadar acele ettiğimi hatırlayınca kaşlarımı çattım. "Seattle'dan düşündüğümünden çok daha zormuş." Sesim fısıltıya dönüştü ve gözlerim akmayan yaşlarla bulandı. Tanrım, şimdiden aklımı mı kaçıırıyordum?

Jenny bana sarıldı. "Sakın bana ağlamaya başlama! Eğer sen , ben de başlarım ve ikimiz de bütün gece boyunca hüngür hüngür ağlarız."

Ona sıkıca sarılırken güldüm. Çok geçmeden diğer kız arkadaşlarım da bizi grup halinde kucakladılar. O anın moralsizliği beni kıkırdattı. "Tamam, bu kadar yeter," dedim onlara, çemberden ayrılarak. "Bu gece eğlenmekle ilgili, değil." Her birine tek tek baktım ve ekledim: "Ve geri döneceğim. Seattle benim için Atina kadar bir ev."

Kate parmaklarını gözlerinin altında gezdirdi, sonra yüzü aydınlandı. "Şekerim ve patlamış mısırim var."

Cheyenne kolunu Kate'in koluna doladı. "Ve güneşin altındaki tüm piliç filmleri bende var."

Çok tam teşekkürllü bir pijama partisi düzenledik. Sekizinci sınıftan beri pijama partisine gitmemiştim ama kızlar hazinelerini ortaya saçtıklarında çocukluk anılarım bir anda canlandı. Bir hafta yetecek kadar film, küçük bir ülkeyi doyuracak kadar şeker ve kız kardeşimi bir ay boyunca stokta tutacak kadar güzellik ürünü vardı. Oturma odamda diğer dört kızla birlikte kendime yüz bakımı yapmak bana ciddi bir kıkırdama vakası yaşattı. O kadar eğlenceliydi ki ne kadar gülünç görüldüğümüz umurumda bile değildi.

İkinci filmin yarısında kapım çaldı. Üzerimde pijamalarım ve yeşil yüz maskem rağmen aceleyle cevap verdim. Bir atlet ve Kellan'ın siyah boxer'ını giyerek kapıyı sonuna kadar açtım.

Umarım pizzamız gelmiştir. Ve umarım teslimatçı kız Kellan'ın iç çamaşırını giydiğimi fark etmiştir ... çünkü Kellan strip poker gecemiz sırasında yemek siparişi verdiğinde onları görmüştü.

Kapımın önünde duran kişiye bakarken eğlenerek attığım kahkaha dudaklarımda söndü. Pizzacı kız değildi. Joey kapımın önünde duruyordu. Gözlerini üzerimde gezdirdi ve alaycı bir homurtu çıkardı. Yanaklarımdan ısındığını hissettim.

Serinletici yeşil çay maskesini cildime sürdüm. "Burada ne işin var?"

Kellan sana asla geri dönmemeni söyledi." koptu, iyi ruh halim gitti.

Joey tavrımı geldi ve başını eğerek yanımdan geçip evin içine baktı. "Kellan burada mı?"

Görüşünü engellemek için yanından geçtim. "Hayır, o L.A.'de."

Siyah saçlarından uzun bir tutam aldı ve cevabımı özümserken parmağının etrafında döndürdü. Tırnakları uzun, sivri ve parlak kırmızıya boyalıydı. Kellan'ın çenesindeki uzun çizdiği hatırlayarak dişlerimi birbirine geçirdim ve kapıyı yüzüne çarpmayı düşündüm.

Mutsuzluğumdan etkilenmemiş görünüyordu. "Cidden bir albüm mü kaydediyor? Yoksa bu sadece kızları tavlama için kullandığı bir söz mü?" Koyu renk gözleri parmağımdaki yüzüğe kayarken sırtıttı.

Bunun beni rahatsız etmemesi gerektiğini bilsem de, bu kadının ilişkimizi küçümsemesi beni gerçekten derinden etkiledi. Kellan ve ben birlikte çok şey yaşadık. Onun için bunu küçümsemek ve

gündelik ilişki kanımı kaydetti. "Evet, bir albüm kaydediyor." Kapıyı kapatmaya başladım. "Ona uğradığını söylerim."

Ayak parmaklarını kapının yoluna soktu. "İlginç. Yani ... yakında seksi bir bok mu olacak? Yani, her halükarda şu an olduğundan daha seksi."

Kapımın önünde durmuş dudağını çiğnerken, yüz hatlarına bana *Bir Noel Şarkısı*'ndaki Ebenezer Scrooge'u hatırlatan bir ifade sızdı. Kadının zihninde, başkasının sırtından kazandığı para yığınlarını sayarkenki görüntüsünü net bir şekilde görebiliyordum.

"Kasetin başka kopyaları da var, değil mi?" diye iç geçirirken arkadaşlarımın temkinli bir şekilde kapıya yaklaştıklarını hissedebiliyordum.

Joey omuz silkerken ayağını kaldırdı. "Ben sadece *onun* kopyasını iade ediyordum. Başka bir sürü var." Jenny yanıma geldiğinde, yüzü eşit derecede Yeşil yapışkan maddeye Joey neşeyle sordu: "İzlemek ister misiniz? Oldukça ateşli. Kellan şu şeyi yaptı-"

Açıklamasını durdurmak için elimi kaldırdım. Tanrım, hayır, onu başka biriyle seks yaparken izlemek istemiyordum. Ve kesinlikle bir play-by-play istemiyordum. "Seninle ya da kasetinle ilgili hiçbir şey yapmak istemiyorum. Kellan sana ödeme yaptı ve benim için bu iş bitti."

Arkamdaki kızlardan bazılarının neler olduğunu anladıklarında nefes nefese kaldıklarını duydum. Aralarında seks kasetinden bahsettiğim tek kişi Jenny'ydi; anlaşılan o ki bilgiyi aktarmamıştı. Jenny bu yönden harikaydı.

Joey kısa eteğini düzeltirken omuz silkti. "Her neyse, ben sadece sana yılın filmi için bir ön gösterim teklif ediyordum."

Gitmek için topuğunun üzerinde döndü. Öfkelendim, utandım ve Kellan adına mahcup oldum, öne çıktım ve ağzımdan kaçırđım, "Bunu gerçekten satacak mısınız? Yani, sen de işin içindesin. Bir avuç serseri adamın senin özel hayatınla eğlenmesini gerçekten istiyor musun?"

Joey kaldırımında durdu ve kara kafasını çevirerek bana baktı. "Eğer bu hayatım boyunca hazır olacağım anlamına geliyorsa, evet." Dudağının bir kenarını kaldırarak ekledi, "Ayrıca, zengin ve ünlü bir rock yıldızına sonsuza dek bağlı olacağım. Ünlü olacağım ve bundan daha iyi ne olabilir ki?"

Başımı salladım, bedeli ne olursa olsun ünlü olma arzusunu anlamıyordum. Ben Kellan'ın spot ışıklarından uzak durmanın bir yolunu bulmaya çalışırken, Joey spot ışıklarının altına girmek için derisini satmakta bir sakınca görmüyordu.

İlgiyi elde etmek için her şeyi yapabilecek kadar çaresiz olması ne kadar üzücü. Garip bir şekilde, ona bakarken öfkem azaldı.

Şaşkın bir sessizlik. Joey benden bir yanıt beklerken, onun için hissettiğim tek şey acıydı.

Kellan'la birlikte evimin sıcaklığına çekilirken ona, "Umarım bulursun Joey," dedim. bir tepki beklemediğinden, kapıyı yüzüne kapattığımda kaşları derin bir şaşkınlık içindeydi.

Bölüm 7

Elveda Seattle

Göğsümde sayıklamaya varan bir hisle uyandım. Bugün cumaydı, Seattle'daki son günümdü. Öğleden sonra Los Angeles'ta Kellan'ın kollarında olacaktım. Sabırsızlanıyordum. Derme çatma yatağımdan fırladım ve neredeyse oturma odasının zeminine yayılmış kız arkadaşlarıma takılıp düşüyordum.

Dirseğine çarptığımda Jenny inledi ama . Sersemlemiş bir halde, duş almak ve gitmeye hazırlanmak için aceleyle yukarı çıktım. Anna birazdan beni alacaktı ve Kellan'la yeniden bir araya geldiğimde zinde ve pırıl pırıl olmak istiyordum. Beni terk edeli sadece birkaç hafta olmuştu ama bana sonsuzluk gibi gelmişti. O gittiğinde hep böyle olurdu. Zamanın Süreklilik Kellan'ın bana olan yakınlığına bağlı gibiydi; o ne kadar uzaktaysa zaman da o kadar uzuyordu.

Duştan çıktığımda, taze demlenmiş kahvenin cennet kokusunu aldım. Koku ağzımı sulandırdı ve Kellan anında aklıma geldi... aslında hiç gitmemişti. O genellikle ama kahve onu her zaman ön plana çıkarırdı.

Giyindikten ve gitmeye hazır olduktan sonra çantalarımı aldım ve aceleyle aşağı inip ön kapının yanına koydular. O sırada kızların çoğu uyanmış, gözlerini ovuşturuyor, bir yandan kahve fincanlarını yudumlarken bir yandan da eşyalarını toplamaya başlamışlardı. Jenny bana bir fincan kahve uzatırken tek koluyla sarıldı. "Anna az önce aradı. Yoldaymış."

Bir yudum alırken başımı salladım -dilimi biraz yaktı ama muhteşem kremalıydı. Jenny hâlâ dolu olan oturma odasına baktı. "Kızların eve gittiğinden emin olacağım, sonra da gitmeden önce evi kilitleyeceğim."

Onun sözleri bana bir şeyi hatırlatınca, anahtarlığımı bulmak için çantamı karıştırdım. Uçakta okumayı umduğum kitaptan kurtardıktan sonra, Chevelle için olanı bulana kadar anahtarları çevirdim. "Bugün bana bir iyilik yapar mısın?" Kellan'ın bebeğinin anahtarını ona uzatırken Jenny başıyla onayladı. "Evan'ın çatı katının altındaki kaportacı ile anlaştım. Ben dönene kadar Chevelle'i benim için garajda tutacaklar. Evan'ın arabasını Babe-ette?"

Jenny, Kellan'ın arabasına taktığım lakap karşısında sırıttı. "Elbette. Rachel ve ben öğleden sonra bırakacağız."

Rachel gelip Jenny'nin yanında durdu ve yorgun başını onun omzuna yasladı. Dün gece çok geç yatmıştık. Egzotik güzel yüksek sesle esnedi ve Jenny sempatik bir şekilde onun koyu renkli başını okşadı. Onun badem Gözlerini bir an bana kırıştırdı, sonra başını kaldırdı. Rachel kısık bir sesle, "Matt'e selam söyler misin? Ve ona keşke yanında olabilseydim?"

Ağırbaşlı kız dudağını ısırdı ve yanaklarında hafif bir kızarma oldu. Ona hemen yapacağımı söyledim. Sevdiğin insandan ayrı tutulmanın nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordum. Berbat bir şeydi. Ama Matt ve Rachel uzun mesafeli ilişkilerini çok iyi idare ediyor gibiydiler ve çocukların sahip olduğu ya da sahip olmak üzere oldukları çılgın yaşam tarzının üstesinden gelebilecekleri konusunda kendimi oldukça iyi hissediyordum.

Ayrıca Evan ve Jenny'nin ilişkisi hakkında da iyi hissediyordum. En iyi arkadaşşıma bakarak, "Ben de Evan'a senin için kocaman sarılacağım," dedim.

Jenny bana geniş bir gülümseme verdikten sonra elini arka cebine attı. Düzleştirilmiş ve üçe limon yeşili bir şeker kutusu çıkardı. Yaramaz bir sırıtışla bana uzattı. "Ona verebilir misin Bu da mı?"

Merakla, bir kutu Jujubes olduğu ortaya çıkan şeyi açtım. Kutuyu tekrar katlarken, "Çöpünü ona vermemi ister misin?" diye sordum.

Jenny kıkırdamaya başladı. "etme, ."

Kutuyu çantama tıktırdım, nasıl bir iç şakanın habercisi merak ediyordum. Nasıl yardım edebilirim edeyim, benim için sorun yoktu. Ne de olsa Evan ve Jenny benim rock yıldızı rol model çiftimdi.

Cheyenne ve Kate bana sarılıp vedalaşmak için yanıma geldiler. Kate uzaklaşırken, "Hey, Justin şu anda Los Angeles'ta. Eğer onu görürsen, selamımı söyler misin?" dedi.

Güldü ve yaylı at kuyruğu omuzlarının etrafında zıpladı. Justin zaten oldukça büyük olan bir grubun solistiydi.

Kefaret. Beş kişilik grup D- Bags'i "keşfetmiş" ve onları kapalı gişe turnelerine davet etmişti. Kellan'ın grubu bu turne sırasında endüstri tarafından fark edildi. Aslında, Justin'in plak şirketi D-Bags'i satın alan şirketti. Kate, Justin'e karşı bir şeyler hissediyordu ve sanırım Justin de ona karşı bir şeyler hissediyordu. İkili tanıştıklarından beri düzenli olarak birbirlerine mesaj atıyorlardı. Ona Justin'e göz kulak olacağımı söylediğimde altın sarısı kahverengi gözleri heyecanla parladı.

Tam kapı zili çaldığı sırada Cheyenne bana sarıldı. "O küçük güzel kıcını aşağıda güvende tut, duydun mu?"

Jenny kız kardeşime kapıyı açarken ona kıkırdadım. Anna hışımla odaya girdiğinde kıkırdamam kesildi. Çantasını dramatik bir şekilde girişteki yarım ay masanın üzerine fırlattı. "Böyle zamanlarda içki içebilmeyi gerçekten çok isterdim," diye mırıldandı.

"Sorun mu var?" Jenny kapıyı kapatırken sordu.

Anna omzunun üzerinden baktı. "Los Angeles'a gittiğimde o pisliği öldüreceğim gerçeğinin yanı sıra mı?"

Kimsenin söz konusu şerefsizin kim olduğunu sormasına gerek yoktu. Jenny dudaklarını bükerek, "Ne yaptı?" diye sordu. Yüzü bomboştu, sanki dünyada onu şok edecek bir cevap yokmuş gibiydi. Bu hissi anlıyordum. Gerçekten de Jenny'nin soracağı en iyi soru, "*Griffin ne yapmadı?*" olurdu.

Anna'nın sorununun ne olduğunu bildiğim için iç çektim. "O kadar da büyük bir mesele değil, Anna."

Bana ters ters baktı. Diğer kızlar da şaşkın ifadelerle bana baktılar. Genelde Griffin'i savunmazdım. "Bir oğlan, Kiera. Bana bir oğlan verdi. Bütün bu fiyaskodan tek istediğim . fiyaskodan tek istediğim bana küçük bir kız vermesiydi, ama aptal bunu bile beceremedi."

Kaşlarımı çatarak ona "Kontrol edebileceği bir şey değil-" dedim.

Buzbakışları sesimi kesti. Diğer kızlar Anna'nın sıkıntısının kaynağını anladıklarında Kate, "Aman Tanrım! Küçük bir oğlun olacak.

-Tebrikler! Erkekler çok ... dor yetenekli." Anna'nın bakışları ona kayınca Kate'in sesi kesildi.

Bir an sessizlik oldu, sonra Jenny temkinli bir şekilde, "Eminim her şey girecek," dedi. Anna ayağını yere vurmaya başlayınca Jenny omuz silkti pes etti. "Haklısın, Griffin bir alet."

Anna hemen parladı. "Biliyorum! Değil mi?" Anna beş dakika boyunca erkek arkadaşına söylenirken başımı sallamak zorunda kaldım.

Bazen, ne olursa olsun, birinin sizinle körü körüne aynı fikirde olmasını istersiniz.

sorunun ne olduğunu. Anna içinde bulunduğu durumu olsa bile, hiçbirimiz Griffin'in gerçekten de bir alet olduğu gerçeğini tartışmayacaktık.

Sonunda Anna herkese veda edecek ve eşyalarımı Denny'nin eski Honda'sına yerleştirmeme yardım edecek kadar sakinleşti. Tamam, ben bavullarımı arabaya yerleştirirken o da bana nezaret etti. Benim iki vardı, ki bence ucu açık bir konaklama için oldukça mütevazıydı. Anna'nın üç tane doldurulmuş çantalar ve baş üstü bölmesine kabul edilebilir şekilde sığma sınırlarını zorlayan bir el çantası.

Tam koltuğuma yerleşirken ve uçuş görevlisi elektrikli cihazlarımızı kapatmamızı söylerken cep telefonum çaldı. Ayrılmak üzere olduğumuzu bildirmek için ona mesaj attığımdan Kellan olduğunu düşünerek, gizlice telefonumu kontrol ettim. Ekranda Denny'den bir mesaj görünce gülümsedim. *Seni özleyeceğim, dostum. İyi şanslar ve dikkatli ol.*

Denny'nin bitmek bilmeyen düşünceliliği karşısında başımı sallamak zorunda kaldım. Belki Denny hakkındaki fikrini değiştirir diye mesajı Anna'ya gösterecektim ama mesaja bakıp hemen geçen gece onunla yattığımı düşünecekti. Masumiyetimi tekrar savunmak istemediğim için telefonumu kapattım ve çantama attım.

Los Angeles'a uçuş uzun sürmedi ama havada olduğumuz süre boyunca ayaklarımı zıplattım, gitar şeklindeki kolyemle oynadım ve dudağımı endişelendirdim. Biraz yazmayı bile denedim ama yeterince konsantre olamadım ve sonunda not defterimi bir kenara bıraktım. Tek istediğim Kellan'la birlikte olmaktı.

Uçak yere indiğinde kalbim göğsümde güm güm atıyordu ve sanırım nihayet taksiye bindiğimizde daha sert nefes alıyordum. Anna homurdandı ve bana "Sakin ol, boynuz köpek" dedi. Ama ben sakinleşemedim.

Azgın da değildim, sadece ona ihtiyacım vardı.

Uçaktan çıkmak herkes için serbestti, bu yüzden çantamı aldım ve Anna daha ayağa kalkmadan kapıya doğru koştum. Uçağın ortasına yakın bir yerde oturuyor olmamıza rağmen, uçağı terk eden ikinci kişi bendim. Rampayı koşar adım çıkarken sinirlerim karnıma sıçradı. Bu devasa havaalanındaki yolcular ve ziyaretçiler denizinde Kellan'ı nasıl fark edeceğimden emin değildim. Bagaj tesliminde hemen göremezsem ona mesaj atabileceğimi düşündüm.

Koridordan geçerek ziyaretçilerin bekleme alanına doğru ilerledim. Arkadaşlarını ve sevdiklerini heyecanla bekleyen kalabalığa kısa bir göz attım,

Sonra gülmeye başladım. Kellan kollarıyla önde ve ortada duruyordu.

Say Anything'deki John Cusack gibi havaya uzanıyordu. Ama elinde Peter Gabriel çalan bir müzik kutusu yoktu. Hayır, Kellan gururla üzerinde utanç verici büyüklükte siyah harflerle "BAYAN" yazan bir tabela tutuyordu.

KELLAN KYLE.

Kellan'ı fark etmenin zor olmayacağını bilmeliydim. Tabela olmadan bile göze çarpıyordu.

Ona doğru koşarken boğuk bir kahkaha attım. Sonunda onunla birlikte olduğuma inanamıyordum ve bu sefer gitmiyordum. Kellan'ın tabelayı bırakıp kollarına atladığımda beni yakalaması için zar zor zamanı oldu. I Başımı boynuna gömdüm, bacaklarımı beline doladım ve olabildiğince sıkı tuttum. Sıcak elleri sırtımı okşarken erkeksi, temiz, sarhoş edici kokusu bana çarptı. Gergin sinirlerim anında buharlaştı. Oradaydım. Birlikteydik.

Hafif kahkahaların göğsümü titrettiğini hissettiğimde geri çekildim. Kellan bana bakarken ıslıl ıslıldı. Belki benim hayal gücümdü ama gece mavisi gözlerinin rengi daha da derin, kirpikleri daha uzun görünüyordu. Eğlenen gülümsemesinin kıvrımı bile hatırladığımdan daha şehvetliydi. Bunun mümkün olduğunu bilmiyordum ama kısa yokluğumda daha da çekici hale gelmişti.

"Beni özledin mi?" diye *mırıldandı*, açıkça *dudaklarını hissetmek istiyorum* diyen bir hareketle eğildi.

Sırıtarak ona itaat ettim. Ağzı bile daha tatlı, daha şefkatliydi. Dili benimkine değdiğinde ve eli gizlice popoma indiğinde, birden çok halka açık bir yerde olduğumuzu hatırladım, genç, masum gözlerle dolu bir yerde.

Kıvrınarak ellerinden kurtuldum ve ayaklarımı yere bastım. Bana kaşlarını çattı; eğer mümkünse, somurtması gülümsemesinden bile daha sevimliydi. "Hey, ben de bundan zevk alıyordum."

"Evet, biliyorum." Elimi karnına dayadım ve parmaklarımı tutmak için ; kaşları anında çatıldı. Kıkırdadı ve hoş geldin tabelasını almak için eğildi. Parmaklarımı onun inanılmaz derecede seksi, dağınık, yatak başı saçlarında gezdirme dürtüsüne direnmek zorunda kaldım. Doğrulduğunda elindeki gösterişli pankartı işaret ettim. "Tabelanı beğendim."

Sırıttı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Kalçasında sallanırken tekrar okuyunca kaşlarımı çattım. "Ama bil diye söylüyorum, Bayan *Kellan* Kyle ismini kullanmayacağım. Çok eski moda."

Kellan kalçasının yanındaki poster panosuna bir göz attı, sonra tekrar bana baktı. "Ne? Kocanın tam adını almak çok sevimli, değil mi?" *Koca* derken başparmağı alyansımı okşamak için uzandı ve karısı olmamdan duyduğu gurur yüz hatlarından okunuyordu.

"Bu cinsiyet ayrımcılığı, Kellan. Benim kendi adım var. Seninkini varsaymama gerek yok." Elimi göğüs kaslarını kaplayan yumuşak, siyah pamuğun üzerinde gezdirdim. Ne demek istediğimi anlatmak için, gizli dövme boyunca adımın yazılı harflerini takip ettim Kalbinin üstünde. Kellan ürperdi ve gözleri alev alev yanmaya başladı. "Sadece soyadın," diye fısıldadım.

Kellan'ın boğucu bakışları ağzıma kaydı. Dudakları aralandı ve ben büyülenmiş bir halde izlerken dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi, ardından dişlerini yavaşça dolgun derinin üzerinde gezdirdi. En hafif tabiriyle dikkat dağıtıcıydı.

Tam da TSA tarafından götürülmeden önce ne kadar PDA yapabileceğimizi merak ederken, havaalanı gürültüsünün kakofonisi arasında yüksek bir ses patladı. "Teşekkürler, Kiera! Bavulumu almaya çalışırken neredeyse doğum yapıyordum.

Aşağı!"

Kellan ve ben ikimiz de kırmızı yüzlü kız kardeşime baktık. Bize doğru yürürken, gözüne yakın bir yerden sarkan bir tutam saçı için içinini çekti. Abartılı bir ifadeyle herkese tükendiğini haykırıyordu. Kellan elimi bıraktı ve ona doğru bir adım attı. "Sanırım yardım etmeliyim."

"Griffin burada mı?" Başçıyı ararken fısıldadım. Anna'nın benimle geleceğini bildiğinden emindim.

Kellan durakladı ve bir elini saçlarında gezdirdi. "O ... evde beklemeye karar verdi." Özür dilercesine omuz silkti.

İlk başta sinirlendim ama sonra boş verdim. Griffin hiçbir zaman özenli bir erkek arkadaş. Griffin hiçbir zaman gerçek bir erkek arkadaş olmamıştı. O bir f-buddy idi. Bunu kendisi söylemişti. Anna'nın hamile olduğunu öğrendiğinde değişeceğini, belki biraz büyüyeceğini düşünmüştüm. Ama Kellan'ın bana hep söylediği gibi, Griffin ... yani Griffin'di.

Tüm bavulları almak biraz zaman aldı ama sonunda her parçayı topladık ve Kellan'ın arabasına doğru yola çıktık. Plak şirketi, grup evde kalırken kendi arabalarından birini kullanmasına izin veriyordu. Parlak gümüş rengi üstü açık bir Audi'ydi. Anna görür görmez yaltaklandı ama ben pek etkilenmedim. Kellan sağlam, şık Chevelle'siyle çok daha iyi görünüyordu. Kellan direksiyona geçtiğinde yumuşak bir iç geçirdi ve onun da gösterişli araba hakkında aynı şekilde hissettiğini söyleyebilirdim.

Bu arabanın bagajı fazla geniş olmadığı için Anna arka koltukta neredeyse bavullara gömülmüştü. Ama Los Angeles'ın güneşten kavrulan caddelerinde arabanın üstü açık bir şekilde ilerlerken buna aldırıyor gibiydi. Gülümsemesi Saçları savrulurken kocaman oldu. "Buna kesinlikle alışabilirim," diye mırıldanarak başını koltuğa yasladı.

Seattle'da çiseleyen, kapalı bir gündü ve orada yaşayanlar aslında bundan memnundu - her şey biraz ıslaksa evinizin başıboş bir havai fişek yüzünden yanma riski daha azdı. Burada gökyüzü açık, parlak bir maviydi. Sanırım bu mavilik şehrin üzerinde dolaşan sis tabakası yüzünden biraz bozulmuştu ama yine de parlak ve güzeldi.

Parmaklarımı esintiye tuttuğumda parmaklarımın arasından geçen hava da evdekinden farklıydı; serin yerine ılıktı. Geniş, yayılan şehri mutlak bir huşu içinde seyrettim. Baktığınız her yerde kültürler ve etnik kökenler birbirine karışmıştı. Birbirine bağlanan otoyollar ve otobanlar daha önce gördüklerimden çok daha karmaşıktı ama Kellan Bizi şehrin kalbine götürürken rahatça geçip gidiyordum. Her şeyi kavramaya çalışırken gözlerim her yerdeydi. Kellan şaşkın yüzüme güldü. Yine de kendimi tutamadım. Los Angeles ikonik, efsanevi bir yerdi. Büyüklüğü ve kapsamı göz korkutucuydu. İnsanların Los Angeles'a çekilmesinin bir nedeni vardı -hayaller orada kurulur ve orada yıkılırdı. Ilık havada hayatın nabzını neredeyse hissedebiliyordunuz.

Şehir merkezinden uzaklaşarak yerleşim bölgelerine yaklaşmaya başladık. İlerlemeye devam ettikçe, şehrin daha varlıklı bölgelerinden birine girmekte olduğumuz mahallelerden anlaşılıyordu. Mülkler ferah, evler saçma bir şekilde büyük, çimler gülünç derecede yeşil ve pelüştü; Seattle'daki bahçelerden bile daha güzeldi.

Evler birbirinden uzaklaştıkça, bir kapıyla kapatılmış bir sokağa saptık. Bir kulübede kapıyı denetleyen göbekli, yaşlı bir adam vardı ve bir an için yabancı bir ülkeye sınırı geçiyormuşuz gibi garip bir hisse kapıldım. Adam pasaportlarımızı görmek isteseydi hiç şaşırırmazdım.

Kellan arabayı durdururken elini arka cebine attı. Adama bir kart uzatırken, "İyi günler Walter," dedi.

"Hemen döndünüz mü Bay Kyle? Bu çok hızlı oldu. Ve görüyorum ki dışarıdayken iki güzel genç bayan almışsınız." Kellan'a kartını geri verip kapıyı kaldırırken bana şapka çıkardı.

Kellan motoru devirirken sırttı. "Dikkatli ol Walter. Karıma asılmaya çalıştığımı düşünebilirim."

Walter utanmış görünüyordu. "bile geçmezdi, efendim." Artık temizlenmiş olan yolu gösterirken bana göz kırptı. Kellan arabayı öne çekerken iyi huylu bir şekilde başını sallıyordu. Koyu renkli spor arabasının içinde rahat Gözlerini kapatan güneş gözlükleriyle yeni yerinde çoktan rahatlamış görünüyordu. Gerçi Kellan liseden sonra bir yıl boyunca Los Angeles'ta yaşamıştı ama muhtemelen o kadar da güzel yaşamamıştı.

Muhtemelen çoğu insanın hayatları boyunca kazandığından daha paraya mal olan yekpare evlerin yanından geçerken, Kellan'ın buraya yerleşmek istemediğini umdum. Doğru, onu her yerde takip ederdim ama bu şehir bana Seattle kadar çekici gelmiyordu. Buradaki her şey benim için biraz fazla gösterişliydi.

Örneğin Kellan'ın sonunda durduğu ev gibi. Üç katlı, kumlanmış beyaz duvarları olan çağdaş bir evdi. Biri , diğeri solda olmak üzere evden dışarı doğru çıkıntı yapan geniş balkonlar vardı, böylece her kat mümkün olduğunca engelsiz güneş ışığı alıyordu. Tüm balkon korkulukları buzlu cam ve parlak kromdu ve park alanından bile en üst katın güvertesinde bir havuz olduğunu anlayabiliyordum.

Bana bir "parti evini" hatırlattı. Bir parti evinde görebileceğiniz türden. Şımarık gençlerin, hali vakti yerinde ebeveynleri "yurt dışındayken" bir eğlence düzenlemesini konu alan kaba bir komedi. Düzinelerce güzel, az giyimli

Henüz öğle vakti bile olmamasına rağmen insanların ellerinde içkilerle etrafta dolaşması da bu görüntüyü bozmuyordu. Minicik bikinili bir kadın arabanın geçerken kaşlarını çatarak Kellan'a baktım.

Ben daha tüm bu insanların kim olduğunu soramadan bana cevap verdi. "Burası plak şirketinin evi. Şirketlerine bağlı her sanatçı buraya gelebilir ve bazıları misafirlerini de davet edebilir. Aslında, neredeyse hepsi davet ediyor.

... günün ve gecenin her saatinde." Gözlerini devirdi.

Bu durum kaşlarımı daha da neden oldu, çünkü onu hep sessiz, gözlerden uzak bir yerde, özenle albümü üzerinde çalışırken hayal etmişim. Ben okulu bitirirken onun bir öğrenci yurdunda kaldığını hayal etmemişim. Ve gerçekten de Kellan ve benim burada çok ihtiyaç duyduğumuz mahremiyeti yaşayacağımızı düşünmüştüm. Görünüşe göre yanılmışım.

Kellan bana özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaparak güneş gözlüklerini vizördeki klipsine geri taktı. Arabadan atladı ve Anna'nın çantasını kapmaya başladı.

arka koltuktan çantalar. Ben ona yardım ederken kız kardeşim gözlerindeki onay dolu bakışlarla etrafına bakındı; yedinci cenneteydi. Geniş bir gülümsemeyle gözlerini sarışın, mavi gözlü, sekiz paket spor yapan bir adama kilitledi. "Oh, evet, buna kesinlikle alışabilirim."

Gözlerim sarışın adamın karşısındakini yakınlaştırdı. Üzerinde bir Üçgen üst bikinisi kıvrımlarını zar zor tutuyordu; doğal olamayacak kadar yuvarlak ve diri kıvrımlar. Arabanın yanından geçerken, kıvrımlı kadın kocama şöyle bir baktı ve "Hey, Kellan" diye seslendi.

Kellan ona başını salladı, sonra bana hızlı bir bakış attı. Büyük bir çabayla yüzümü pürüzsüz tuttum. Bir sürü güzel sarışın tanıyor olması önemli değildi. Onun yatağını paylaşacak tek kadın bendim. Keşke yapamasaydım Yine de uzaklaşırken kışının tamamını görebiliyordum. Yani, gerçekten, giydiği o kadar az şeyle, kıyafetlerle hiç uğraşmaması gerekirdi. Belli ki çıplak olmak istiyordu ve eminim ki muhtemelen bugün bir noktada.

Bavullarımızı yüklenip üçümüz içeri girdik. geniş bir ev. Her şey birinci sınıftı - duvarlardaki pahalı sanat eserleri, odayı süsleyen deri koltuklar, parke zeminleri kaplayan İran halıları. Her şey para diye bağıırıyordu ve sonuç olarak herhangi bir şeye dokunmaktan biraz korkuyordum. Evin etrafında kendi evleriymiş gibi uzanan yarı giyinik çiftler benim çekincelerimi paylaşmıyor gibiydi. Giysilerini Koltukların üzerinde vücutlar, bardak altlığı olmayan sehpa, inanılmaz derecede bakımlı ağaçlardan yapraklar topladılar. Hatta biri köşede sigara içiyordu.

Asi.

Kellan hepsini görmezden gelerek bizi üst kata çıkardı. Dışarıda bangır bangır müzik çalıyordu. Ama evin içine doğru ilerledikçe çok daha hafiflemişti. Kıvrımlı merdivendeki büyük cam bölmeler bana insanların çoğunun aylak aylak dolaştığı arka bahçedeki merkezi havuzun manzarasını veriyordu. Emin değildim ama Griffin'i gördüğümü ve kucağında bikinili bir kış olduğunu sandım. Etrafındaki güzellikler dikkatini dağıttığı için Anna erkek arkadaşının nerede olduğunu fark etti. Umursayacağından değil. En azından umursayacağını sanmıyordum.

İkinci kata çıktığımızda Kellan bizi geniş bir oturma odasına götürdü. Düzenlenme şekli bana bir yatakhaneyi hatırlattı: ana oda ortak toplanma alanıydı, solumdaki kapı herkese açık bir banyoydu ve kavisli duvarın çevresi boyunca uzanan beş kapı açıkça yatak odalarıydı. İkinci kattaki güverteye açılan bir sürgü tam önümüzdeydi.

Kellan ve ben çantalarımızı yere bırakırken Evan ve Matt kapıdan içeri adım attılar.

Sarışın gitarist gülüyor ve elindeki su balonuyla hokkabazlık yaparken Evan'a "İyi atıştı" gibi bir şey söylüyordu. Evan omuz silkti, dövme kaplı kollarını sevimli bir tevazu gösterisiyle kaldırdı.

Anna bizim çocukları görünce neşelendi ve arkalarından Griffin'i aradı; genellikle kuzeninden çok uzakta olmazdı. Griffin'in beline kadar yarı çıplak bebeklere battığından emin olduğumu ona söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Etrafa hızlıca bir göz attığımda, bu katta D-Bags'ten başka kimsenin görünmemesi beni heyecanlandırdı. Eğlenenler partiyi alt katta ve dışarıda sürdürüyor olmalıydı. Bu benim için sorun değildi. Belki de Kellan ve ben artık baş başa kalabilecektik.

Matt ve Evan bizi fark ettiklerinde, şakacı tavırları sıcak ve misafirperver bir hal aldı. Matt beni kısa bir süre kucakladı, ardından Evan beni kocaman bir ayı gibi ; ayaklarım yerden kesildi. Anna onları selamladıktan sonra Matt'e "Griffin nerede?" diye sordu. Büyüyen karnını ovuştururken mükemmel dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Matt önce Evan'a, sonra Kellan'a baktı. Grup arkadaşlarından onay almaya çalışırken solgun, mavi gözlerindeki soruyu duydum: *Ona söyleyecek miyiz?* Bir "erkek kuralı" yoldaşlığı beni rahatsız etti ama buna kızmamaya karar verdim. Grup uzun zamandır birlikteydi. Birlikte çok zor zamanlar geçirdiklerinden emindim. Onlar bir aileydi ve aileler birbirlerine destek olurdu... kardeşlerden biri ahmak olsa bile.

Sonunda aradığı yanıtı bulan Matt dikkatini Anna'ya verdi. Başparmağıyla arkasındaki güverteyi göstererek, "Havuzun yanında," dedi.

Evan gülümsedi ve ekledi, "Yüzünden ekşi süt damlayan sinirli olanı arayın."

Matt homurdandı ve elini Evan'a doğru kaldırdı. "Çok iyi atıştı, dostum." İki çocuk beşlik çaktı ve ben Matt'in elinde kalan balona baktım. Parlak pembeydi ve şimdi daha dikkatli baktığım için içinde berrak değil, opak bir sıvı olduğunu görebiliyordum. O zaman kesinlikle su değildi. Süt mü? Ve herhangi bir süt de değil. Artık yeterince yakın olduğum için balonun kokusunu alabiliyordum. .. ve hiç de güzel kokmuyordu.

Süt kokusu bombası mı? Ew. İğrenç. İyi ki Matt ve Evan'ın kurbanları bir havuzun kenarında duruyordu. Benim için yanlış olsa da.

Kellan'la açıkça flört eden küçük üçgen saçlı kızı enselediklerini umuyordu.

Anna, erkeğinin tam olarak nerede olduğunu fark ettiğinde elini karnının üzerinde kenetledi - arabasını taşımasına yardım etmek yerine açık saçık kadınlarla parti yapıyordu

çantalar yukarı. Bir an çileden çıkmış gibi göründü, sonra yüzüne hoş bir gülümseme yayıldı. Elini uzatarak Matt'e döndü. "Bunu ödünç almamın bir sakıncası var mı?"

Matt gülerek süt balonunu ona uzattı. "Misafirim ol."

Anna hâlâ tatlı tatlı gülümseyerek güverteye doğru yürüdü. Matt ve Evan beş saniye bekledikten sonra onun peşinden koştular. Kellan başını salladı ve bana baktı. "Odamızı mı görmek istersin, yoksa Griffin'in saldırıya uğramasını mı izlemek?"

Dudağımı ısırdım. "Vay canına, bu gerçekten zor bir seçim."

Kellan kıkırdadı ve elimi tuttu. Beni duvardaki ilk kapıya doğru götürürken mırıldandı, "Son zamanlarda Griffin'den bıktım ama senden bıkmadım."

Kapıyı ardına kadar açtı ve içeri adım attığımda nefes nefese kaldım. Bir misafir odasından çok bir stüdyo daireye benziyordu; Seattle'daki odamızın yaklaşık üç katı büyüklüğündeydi. Duvarlar şaşırtıcı derecede sıcak bir gri tonuna boyanmıştı, mobilyalar ise koyu kiraz . Yatak örtüsü siyahtı ve üzerinde karmaşık gümüş desenler vardı. Çarşaf ve yastıklar bembeyazdı ve yorganla aynı desenlere sahipti ama siyah renkteydi.

Gümüş ve siyah lambalar komodinleri süslüyordu ve gri şezlonglar köşede okumak veya yazmak için mükemmel olan sessiz bir alan yaratıyordu. Yatağın karşısındaki duvara dev bir düz ekran televizyon sabitlenmişti.

Sonuç olarak, çok erkeksi bir odaydı ama bazı kadınsı dokunuşları da vardı. Odanın ortasında kristal bir avize asılıydı. Koyu mor yastıklar yatağın ustalıkla yerleştirilmişti ve yatağın ayakucunda pelüş mor bir halı seriliydi. Uzun sütun mumlar odanın her tarafına üçerli kümeler halinde yerleştirilmişti ve beyaz zambaklarla dolup taşan bir vazo süslü bir lowboy şifonyeri vurguluyordu.

Oda göz kamaştırıcıydı ama nefesimi kesen şey bu değildi. Kellan parlak kırmızı gül yaprakları almış ve onları yere ve yatağın üstüne . Kırmızı, siyah yatak örtüsünün üzerinde daha da derin görünüyordu. Kırmızı yaprakların üzerine Kellan dikkatlice beyaz yapraklardan bir katman yerleştirmişti. Bu yapraklar bir kalp oluşturuyordu ve kalbin içinde bir kutu vardı. Küçük, kadife bir kutu. Ona bakarken kalbim yerinden çıkacak gibiydi.

Kapıyı arkamızdan kapatan Kellan kulağıma mırıldandı: "Beğendin mi?"

Ona cevap veremedim. Lazerle beni bekleyen hediyeye odaklanırken sadece başımı sallayabildim. Kellan beni ileri doğru çekti ve taze çiçeklerin kokusu burnumu harika bir şekilde gıdıkladı. Yürürken sandaletlerimi çıkardım, böylece ipeksi yaprakları ayak parmaklarımın altında hissedebiliyordum. Bahçenin kenarına geldiğimizde Kellan durdu ve benimle birlikte kutuya baktı. Bir süre sonra, sanat eseri beyaz kalbi bozmamaya dikkat ederek yatağın üzerinden çekti. Gözlerim onun parmaklarını takip etti. Kellan tek kelime etmeden dizlerinin üzerine çöktü. Bunu daha önce de yapmış olsa da, kalbimizde zaten evli olsak da, onu diz çökmüş halde görmek gözlerimi yaşarttı.

Bana gülümseyerek fısıldadı, "Kiera Michelle Allen, karım olur musun?"

Kutuyu açtığında gözlerimdeki yaşlar yanaklarıma düştü. Pencereden süzülen güneş ışığında parıltıyan elmaslara bakarken başımı sallamaya başlamıştım bile. Ortadaki elmas, ışığı kırarak hayatla parıltıyan büyük bir yuvarlak güzellikteydi. Daha küçük bir "hale" Elmaslar yüzüğün sararak ışıltısını artırırken, benzer bir dizisi de gümüş bandın her iki yanında sıralanmıştı. Şimdiye kadar gördüğüm en inanılmaz yüzüktü.

Kellan yüzüğü kutudan çıkarırken sakın ve rahattı. Benim Yeni yüzüğü sol elime, alyans olarak taktığım söz yüzüğünün üstüne takarken parmaklarım titriyordu. İki yüzük birbirini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu ve ben onlara bakmaktan kendimi alamıyordum. Kellan ayağa kalkarken kıkırdıyordu.

Kendimi daha sakın hissettiğimde ona baktım ve aklıma gelen ilk şeyi söyledim. "Bunu yapmana gerek yoktu. Eski yüzüğüm İyi." Bunu ona hemen söylediğim için içim ama bu yüzük pahalı görünüyordu ve benim için o kadar para harcamasına gerek yoktu. Beni kazanmasına gerek yoktu, ben zaten kazanmıştım.

Kellan gülümsedi ve kollarını belime doladı. "Evet, öyle yaptım."

Başımı salladım. "Beni yanlış anlama, bu ... inanılmaz ... ama eski gruptan memnundum. Bunu yapmak zorunda değildin."

Kellan'ın gülümsemesi değişmedi. "Evet, yaptım."

"Kellan-"

Dudaklarını dudaklarıma değdirerek sözümü kesti. "Evet, yaptım Kiera," diye mırıldandı tenime karşı.

Gözlerim kapandı ve anlamsız itirazımdan vazgeçtim. Bu onun parasıydı, ben kim oluyordum da ona nasıl harcayacağını söylüyordum? Kolları sıkılaştıkça

belime dolandı, parmaklarım saçlarına dolandı. O anın duygusu, haftalar süren ayrılığımızın acısıyla karıştığında öpüşmemiz derinleşti. Onun kollarında olmayalı çok uzun zaman olmuştu ve bu ev insan kaynıyor olsa da, birdenbire bana verdiği yeni, parlak yüzükten başka bir şey takmak istemedim.

Sessizce ona yalvararak gömleğini çektim. Anladı ve hemen çıkardı. Parmaklarımı göğsünde gezdirdim, sıcak, pürüzsüz teninden, kazınmış çizgilerden ve vadilerden zevk aldım. Eğilerek yumuşak bir öpücük kondurdum.

Kalbinin üzerine çizdiği ismimi öptü. Kellan iç çekti ve başımı göğsüne bastırdı.

Ona baktım, gözleri kapalıydı. Yüz ifadesi huzurlu ve mutluydu. Gözlerinin cızırdadığını görmek isteyerek eğildim ve dilimi meme ucunun etrafında gezdirdim. Sonra ağzımı üzerine kapattım ve dişlerimi hassas deride nazikçe gezdirdim. Göğsünün o kadar da benimki kadar hassastı, ama bir yerde erkeklerin biraz uyarmaktan hoşlandıklarını okumuştum. Kellan'ın gözleri parlayarak açıldı ve pürüzsüz yüzü şeytani, tek taraflı bir sırıtışa dönüştü.

Parmaklarının uçları sırtımdan aşağı iniyor, omurgamdaki yolculuklarında bana zar zor sürtünüyordu; her temas noktasından ısı dalgaları yayılıyordu. Gömleğimin alt kısmına geldiğinde, parmaklarını etek ucunun altından geçirdi ve ustalıkla vücudumun üzerinden çekti. Gözleri sütyenime kilitlendi.

Geleneksel olarak çok pratik giyinen biriydim, özellikle de iç çamaşırı konusunda. Temel beyaz ya da krem rengi, tam kapatıcı sütyenler bana hitap ederdi.

en çok. Ama kız kardeşim gardırop seçimlerime karışmaya başlamıştı. Bana bir rock yıldızıyla evli birinin sütyen giyemeyeceğini söylüyordu.

Sloganı "*Nihayet Kadın Oldum*" olan bu *kadın* beni iç çamaşırı alışverişine götürmüştü. Başta önerilerini dikkate almamıştım, çünkü bana zorla giydirmeye çalıştığı kumaş parçaları sütyen bile sayılmazdı, ama sonra bana gerçekten sevdiğim güzel, zarif parçalar. Şu anda giydiğim dantelli, açık pembe, push-up bir sütyendi. Başlangıçta çok fazla varlığım yoktu, ama sütyen sahip olduğum şeyleri aldı ve onları öyle bir şekilde bir araya getirdi ki çok daha fazlasına sahipmişim gibi göründü. Bunu giyerek dürüstlük anlaşılmamızı esnettiğimi söyleyebilirdim ama Kellan vücudumu zaten iyi tanıyordu. Ben sadece paketi giydiriyordum, ya da kız kardeşim öyle diyordu. Eşleşen iç çamaşırını görmesi için sabırsızlanıyordum.

Bakışlarını tekrar yüzüme çevirmesi tam on beş saniye sürdü. Bunu yaptığında, gözleri daha önce görmek istediğim tutkuyla yanıyordu. O

Bir an dudağını çiğnedi, sonra başını salladı. "Bunu yapmak zorunda değildin. "dedi bana şakacı bir şekilde. "çok severdim." Sözlerimi bana karşı kullanırken eğlenen gülümsemesi büyüdü.

Hafifçe gülerek şortunun kemerini çekiştirdim ve kalçalarını kendime yaklaştırdım. "Evet, yaptım," diye mırıldandım, dudaklarımı onunkilere yapıştırmadan önce.

Ağzımın içinde güldü ama şortunun düğmesini açtığımda durdu. Elimi içine soktuğumda kısık bir ses çıkardı. Benim için tamamen hazırды, vücudu ipeksi boxer'ına karşı sertti. O yumuşak teni doğrudan hissetmek istedim ama Kellan beni yatağa geri itti. Dudakları aralandı, ben bir yaprak denizinin üzerinde otururken kapüşonlu gözleri vücudumu taradı. Eğilerek şortumun altından tuttu ve üzerimden çıkardı. Yukarıda bahsi geçen iç çamaşırını gördüğünde inledi. Açık pembe

hafif şeffaftı, kalçalarımın üzerindeki askılar utanç verici derecede inceydi.

Hem arzu hem de kızgınlıkla karışık bir ifadeyle bana bakarak homurdandı, "Bunu beş dakika kadar sürdürmeye mi çalışıyorsun? saniye?" Güldüm ve onun muzip sırıtışı geri döndü. "Beni öldürüyorsun, Kiera." Karnımı öptü. "Beni gerçekten öldürüyorsun."

Dudakları karnımda gezinirken, *beni* öldürdüğüne inanmaya başladım; içimde zonklayan ağır acı verici sınırdıydı.

Güzel, sanatsal çiçek aranjmanını yerinden oynatarak, Kellan'ın üstüme uzanabilmesi için yatakta kaydım. Ona doğru uzandığımda kadife yapraklar tenime yapıştı. Gözleri yumuşayarak sevgi ve hayranlık dolu bir ifadeye dönüştü. "Çok güzelsin... bunu biliyor musun?"

Yanaklarımın ısındığını hissettim ve gözlerimi kaçırdım. Sevimliydim elbette, ama "güzel" gibi bir kelime egzotik kız kardeşim için ayrılmıştı. Kellan ayakkabılarını ve şortunu çıkardı ve benimle birlikte yatağa girdi. Yanımda uzanırken çenemi tuttu ve başımı kendisine doğru çevirdi. "Bunu biliyor musun?" diye tekrarladı.

Söyleyecek bir şey bulamadığım için başımı salladım. Kellan iç geçirdi ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi. "Ben seviyorum," diye fısıldadı.

Dudakları benimkilere döndü, yumuşak ama ateşli. Kalçalarını benimkilerin üzerinde gezdirdi ve birbirimize bastırdığımızda haykırdım. Külotumun aramızdaki ince bariyeri bu hissi daha da güçlendirdi. İçimizdeki ateş daha da yükselirken öpüşmemiz de hararetlendi. Hızlı nefes alan Kellan dudaklarını kulağıma götürdü ve "Seni seviyorum" diye mırıldandı.

Bana karşı tekrar sallandı ve ben de arkamı dönüp gözlerimi kapattım. Ona benim de onu sevdiğimi söylemek istiyordum ama çıkaracağım herhangi bir sestten korkuyordum.

Ŗu anda yapsam tutkulu bir çığlık atabilirdim ve beynimin küçük kısmı hala bu evde dolaŖan birçok insanın farkındaydı. Bunun yerine inledim ve parmaklarımı omuzlarına geçirdim.

Kellan styenimi çözüp muhteŖem dilini meme ucumda gezdirdiğinde, ona daha önce yaptıklarımı taklit ederek, etrafta baŖka birinin olduğu dŖncesi bilincimi terk etti ve çığlık attım. O kadar hızlı nefes alıyordum ki neredeyse hiperventilasyon geçiriyordum, kafasını aŖaęı doğru ittim. Bundan daha fazla yönlendirmeye ihtiyaı yoktu. Parmaklarını ince boynuma doladı.

İ amaŖırımın askılarını çekip çıkardı ve vücudumun güney bölgesini keŖfetmeye devam etti. Dili göbeğimin etrafında döndüğünde çığlık attım.

Nefes nefese kaldığım, yastıklara tutunduğum ve yaprakların nemli tenimin her yerine yapıŖtıęı noktaya kadar bedenimi serbest bırakmanın sınırına kadar zorladı. Zirveye ulaŖmadan önce durdu ve kaybettiğim için acı çektim. Yine de Kellan uzun süre acı ekmeme izin vermedi. Boxerını hızlıca çıkararak ıktı. Ağzını benimkine yaklaŖtırırken aynı anda içime kaydı. "Oh, Tanrım... Seni özledim," diye mırıldandım içimi doldururken. Ya da belki de bağırdım, emin değildim.

Kellan rahatlamıŖ bir inilti çıkarırken baŖını boynumun kıvrımına yasladı. "Beni bir daha asla özlemek zorunda kalmayacaksın," diye nefes nefese kaldı. Sonra hareket etmeye baŖladı; bu dünyada onun içimde hareket hissinden daha harika bir Ŗey yoktu.

Onu sıkıca kavrarken bacaklarım onunkilerin etrafına dolandı. Onun hissi Kendini üzerimde tutarken gerilen ve esneyen kasları lezzetli bir Ŗekilde erotikti. Teni benimki kadar nemliydi ve her nasılsa baŖboŖ yapraklar sırtına doğru yol bulmuŖtu. Buna ok ŖaŖırmadım. Eğer bir ta yaprağı , ben de Kellan Kyle'ın teninde yolumu bulurdum. Dudakları boynuma doğru ilerlerken nefesi hızlanıyordu. Vücudunun titremeye baŖladıęını hissetmeme rağmen, beni ruhumu parçalayan bir doruğa ulaŖtıran yavaŖ ve istikrarlı ritmini sürdürdü. Kellan'ın kokusu hafif ter ve iek kokusuyla karıŖarak duyularımı dolduruyordu. Bu anı asla unutabileceğimi sanmıyordum.

Sona yaklaŖırken, bir parçam istemese de, sırtımı dikleŖtirdim. Kellan'ın vücudunun katılaŖtıęını, titremesinin arttığını hissettim; o da sona yaklaŖıyordu ama yüzündeki ifadeden kendini tutmaya alıŖtıęını anlayabiliyordum. Ben yapamadım. Gözlerimi kapatarak, coŖku patlaması üzerime gerildim. Mutluluğun tadını çıkarırken uzun bir inleme dizisi halinde haykırdım.

Sona yakın bir yerde Kellan'ın "Siktir" diye mırıldandığını duydum ve sonra kulağıma inlerken serbest kaldığını hissettim. Bu sadece içimdeki zevki daha da arttırdı.

Yorgun ve tatmin olmuş bir halde birbirimizin kollarına yığıldık. Nefeslerimiz bir nebze normale döndüğünde Kellan, "Özür dilerim. ama ." Başını kaldırdı ve bir kaşını kaldırdı. "Bunun suçunu tamamen iç çamaşırına atıyorum."

Kıkırdayarak ona hafif bir verdim. "İlki doğru yapıldıysa ikincisine gerek yok."

Kellan kıkırdadı ve birbirimize sarılırken yavaşça öpüştük, ikimiz de artık başıboş yapraklarla kaplıydık. Kellan göğsüme yakın birkaç tanesini koparıırken mırıldandı, "Bana bir dakika ver, muhtemelen bu konudaki fikrini değiştirebilirim."

Verdiği cevaba gülüyordum ki yatak odasının kapısı aniden çarparak açıldı.

Çılgılık attım ve vücudumu koruyabilecek herhangi bir şeye tutundum. Kellan yardım etti, üzerimden geçti, böylece herkes sadece onu görebilecekti, ki bu konuda endişeli görünmüyordu. Dehşete düşmüş bir halde, en kötü kâbusumun gözlerimin önünde gerçekleşmesini çaresizce izledim. Griffin odaya girdi. Kellan'a gülümserken yüzünde hoppa bir ifade vardı. Belki de yanlış yorumluyordum ama mutluluğunun bizi seks sonrası yakalamaktan kaynaklandığını düşünmüyordum. Aslında orada olduğumu bile fark etmemiş gibiydi.

Artık bu anı asla unutamayacağımdan emindim.

Çok özel anımıza izinsiz giren kişiye ters ters bakan Kellan, "Ne oluyor Griffin?" diye bağırdı.

Ayaklarının üzerinde zıplayan Griffin onu görmezden geldi. "Kellan, bir daha

Kimin burada olduğuna inanamıyorum!" Gömleği ve saçları beyaz, kesif bir yapışkan maddeyle kaplıydı; berbat kokuyordu, evimi dolduran mükemmel gül aromasını bastırıyordu.

Birkaç saniye öncesine kadar aşk yuvasıydı.

Kellan sinirlenerek ona kalın, mor bir yastık fırlattı. "Umurumda değil! Siktir git buradan!"

Yastık yüzüne çarpınca Griffin bir adım geri çekildi. Kızardığımı hissettim ama Griffin hâlâ beni fark etmemişti. "Dostum, onu gördüğünde umursayacaksın. Kalk lan yataktan, tembel herif!" Griffin ancak o zaman Kellan'ın misafiri olduğunu fark eder gibi oldu. Gülümsemesi büyüyen Griffin, "Hey, Kiera . Seni görmek güzel."

Bunu mümkün olan en kışkırtıcı şekilde ifade etti. Eğer vücudunu benimkinin büyük kısmını Griffin'in gözünden saklamak için kullanmakla meşgul olmasaydı, Kellan'ın Griffin'e saldırıp onu yere sereceğinden emindim. Sıkıştığını fark eden Kellan bağırdı: "Matt! Onu balkondan aşağı atmadan önce kuzenini yatak odamdan çıkar!"

Biraz zaman aldı ama sonunda Matt ve Evan, ölmek istediği her halinden belli olan başçılarını çıkarmak için odaya daldılar. İnledim ve yüzümü kapattım. Lanet olsun! Şimdi bu gerçekten de en kötü kâbusumdu. Matt ve Evan bize doğrudan bakmayacak kadar naziktiler ama yine de utanç vericiydi. Anna kıkırdayarak kafasını odaya uzattığında, Matt ve Evan itiraz eden Griffin'i sürükleyerek dışarı çıkardılar. "Dostum, daha sonra kemikleşebilirler! Kim olduğunu görmesi gerek.

Buraya!" Griffin dikkatini bize geri verdi. "Seni soruyor, dostum. Seni!"

Matt onun kafasının arkasına bir şaplak attı. "Kiera buraya geldiğinde Kellan'a biraz zaman tanımak konusunda ne söylediğimizi hatırlıyor musun? . ona vereceği *Çey* yüzünden?" Griffin bu sözlerden habersiz görününce Matt ona bir kez daha vurdu. "Lanet olası moron," diye mırıldanarak onu odadan dığarı çektii. "Üzgünüm, Kell!" diye bağırdı kapıyı kapatırken.

Mahcup bir şekilde Kellan'a sarıldım. "Aman Tanrım! Bu az önce , *değil* mi?"

Kellan iç geçirdi ve sırtımı ovdu. "Maalesef öyle oldu. Üzgünüm, kapıyı kilitlemeyi unutmuşum." Kıkırdadı. "Biraz dalgındım."

Ona ters ters bakmak için geri çekildim. Bunların hiçbirii komik değildi. Griffin'in sözlerini hatırlayarak -çünkü onları nasıl unutabilirdim ki- sordum: "Neden bahsettiğini biliyor musun? Seni görmeye kim geldi?"

Kellan başını salladı. "Hiçbir fikrim yok." Başını kapıya çevirdi, Griffin ve Matt'in Griffin'in genel ahlaktan tamamen yoksun oluşu hakkında tartıştıklarını duyabiliyorduk. "Sanırım gidip bakmalıyım."

Bölüm 8

Bir Teklif

İkimizin de üzerindeki gül yaprakları sayesinde, Kellan ve benim üzerimizi düzeltmemiz birkaç dakikamızı aldı. Kellan kendi kendine gülüyordu. Saçlarımdan yapraklar dökülmüştü - eminim ki saçlarım az önce bir öğleden sonra keyfi ya da daha doğru bir ifadeyle sabah keyfi yaşadığımı tüm dünyaya haykıran karmakarışık bir karmaşaydı. Her şey daha kötü olabilirdi. Tüm grup bizi çırılçıplak ve açıkta bırakmış olabilirdi. Evet, doğru, geldiler.

Ayağa kalkıp buruşuk yatağa bakarken kaşlarımı çatıyordum. Kellan ayakkabılarını giyerken bakışlarımı takip etti. Yavaşça yanımda durdu, gülümsedi, derin bir nefes aldı ve sonra alnımdan öptü. "Burada kal. Ben Griffin'i öldüreceğim."

Anında sııttım ve hışım la kapıdan çıkarken onu takip ettim. Eğer Kellan Griffin'e zarar vermek üzereyse, benim de ona zarar vermeme imkân yoktu. özledim. Griffin oturma odasının diğer tarafında, kuzeninin onu götürebileceği kadar kapımızdan uzaktaydı. Kısmen soyunmuş, tişörtünü çene hizasındaki saçlarındaki ekşi sütü temizlemek için kullanıyordu. Matt ve Evan ona bir şeyler anlatıyorlardı ve Anna da ayağını yere vuruyordu. Ona bir oğlan çocuğu verdiği için onu azarlamak istediğinden emindim ama ortaya diğer sıkıntılar yüzünden bunu ona söylemeye henüz fırsat bulamamıştı. Bir insanın başının bu kadar çabuk nasıl bu kadar derde girdiğini anlayamıyordum.

Griffin, Kellan'ın hışım la kendisine geldiğini görünce başını kaldırdı. Geniş bir gülümseme ince dudaklarını gerdi. "Dude-"

Griffin başka bir şey söyleyemedi. Kellan ona doğru yürüdü, iki avucunu göğsüne koydu ve onu yere itti. Kıçına sertçe vurdu ve sonunda yüzündeki gülümseme kayboldu. "Ne oluyor Kell?"

Dudakları sert bir çizgi halinde olan Kellan, Griffin'e baktı. Kellan'ın daha önce de başkalarına ve hatta bana kızdığını ama bu öfkesini grubuna yönelttiğini hiç görmemiştim. Griffin'in beni taciz etmesine sinirlenip ona kes şunu diye bağırduğu tek sefer hariç. Yine de bu farklı görünüyordu. Bitmiş gibiydi, sanki Griffin sonunda ona karşı sınırı aşmıştı.

Cevap vermeyince Griffin gözlerini devirdi. "Sakin ol, senin kığın dışında bir şey görmedim."

Kellan alt kata inen koridoru işaret etti. Sesi alçak ve soğuktu, Griffin'e "Eşyalarını topla ve dışarı çık," dedi.

Matt ve Evan şok olmuş bir halde Kellan'a bakıyorlardı. Anna'nın bile nutku tutulmuştu.

Griffin homurdandı ve kalktı. "Oh, , Kell." Yatak odamızı işaret etti. "Burada olduğunu bilmiyordum ki."

Kız kardeşimin "Ayrı ayrı uçtuğumuzu mu sanıyordun?" diye mırıldandığını duydum. Griffin burnunu çekti ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Griffin'in vücudunda bir sürü dövme vardı ama nedense denizci kıyafeti giymiş, kılıç kuşanmış koca memeli bir kızın resmine bakmaktan kendimi alamıyordum. Sanırım o anda evime biraz yakın geldi. Bir de Griffin'in yüzüne henüz tam olarak bakamıyordum.

"Ayrıca, beni gruptan atamazsın, dostum."

Kellan, Griffin'le burun buruna geldi ve diğerleri gerildi. Matt ve Evan kısa bir bakış alışverişinde bulundular ve neredeyse gözlerindeki konuşmayı duyabiliyordum: *Tamam, üç deyinince, sen Kellan'ı al, ben de Griffin'i alacağım.*

"Seni neden tutayım ki?" Kellan gözlerini sertleştirerek öfkeleni.

Korkmuş görünmeyen Griffin sırtıttı ve onun kalçasına doğru gevşedi.

"Çünkü ben bir bok değilim ve bunu biliyorsun." Ona masum bir gülümseme verdi. "Ve biz en iyi arkadaşız."

Kellan gözlerini kapadı ve bir adım geri çekildi. Matt ve Evan da duruşlarını gevşettiler. Sakinleştirici bir nefes alan Kellan sonunda gözlerini açtı. "*Karımla* bir yerde-her yerde- kapıyı çalar ve içeri girmek için izin beklersiniz. O küçücük beynin bunu anlayabilir mi?"

Griffin omuz silkti. "İyi, her neyse, dostum." Kellan başını sallayarak arkasını döndü ve elimi tuttu. Yanaklarım alev alev yanıyor olsa da, Matt ve Evan'a daha önceki yardımları için küçük bir minnettarlık göstergesi olarak gülümsemeye zorladım kendimi.

Griffin, hararetli anın sona erdiğini görünce her şeyin yeniden yoluna girdiğini olmalı. Biz uzaklaşırken Kellan'a yaklaştı.

Bir kolunu omzuna attı. Bozulmuş süt ürünlerinin ekşi kokusunu Kellan'ın diğer tarafından bile alabiliyordum. Tanrım, Porta Potties daha iyi kokuyordu. "Şimdi sana burada kimin olduğunu gösterebilir miyim?" diye sordu.

Kellan yarı çıplak başıdan yayılan pis koku karşısında yüzünü ve onu itti. Belki de Kellan'ın hâlâ kızgın olduğunu düşünen Griffin kaşlarını çatı. "Hey, hadi ama, içeri daldığım için özür dilerim, tamam mı? Sadece heyecanlandım." Sırıtarak ayak parmaklarının üzerinde zıpladı, yine hevesliydi. "Yani, bir porno yıldızıyla ne sıklıkla tanışırsın ki!"

Burada kimin olduğuna dair içimde kötü bir his belirmeye başlayınca kalbim sıkıştı. Kellan kaşlarını çatarken Matt mırıldandı: "O bir porno yıldızı değil Griff. Ona öyle demeyi kes."

Griffin Matt'e kaşlarını çatı. "Domates, domates, ahabap. Kasette seks yaptı. Ben de bundan zevk aldım. Bom-porno yıldızı."

Gözlerimi kapattım ve burnumun kenarını sıktım. Tam da ondan daha fazla dehşete düşemeyeceğimi düşündüğüm anda Griffin bir yolunu bulup yanıldığımı kanıtla. Matt'in gözlerini devirmesine ve Anna'nın ilgiyle bakmasına aldırmayan Griffin, Kellan'a odaklandı. "Ve seni görmek istiyor. . . ismiyle! Buna inanabiliyor musun?"

Kellan yürümeyi bıraktı ve odanın etrafına bakındı. "Kimden bahsediyor bu? Kim var burada?"

Evan tıraşlı kafasını kaşıdı. "Sienna Sexton."

Kellan'ın çenesi düştü. Benimki de öyle. Sienna Sexton büyük bir ünlüydü. -Herkes onun adını biliyordu. Ve sadece Griffin'in bahsettiği sebepten dolayı da değil. Evet, eski bir erkek arkadaşı bir seks kaseti sızdırmıştı ve evet, kaset internette yaygın olarak bulunuyordu ama tüm bunlar bir yana, o aslında çok yetenekli bir sanatçıydı. Bir çocuk oyuncu olarak spot ışıkları altında büyümüşü. Olgunlaşmaya başladığında, müzikle ilgilenmeye başladı. Ne zaman

Seks kaseti skandalı patladığında kariyerini bitirebilirdi, ama o yeni kışkırtıcı imajını müziğini daha yetişkin bir sese dönüştürmek için kullandı. Sürekli olarak listelerin tepesindeydi. Ve kocamın adını biliyordu ve onu görmek istiyordu. Buna inanamıyordum.

Kellan Matt ile Evan'ın arasına baktı. "Sen ciddi misin? Sienna Sexton mı? Sienna Sexton mı? Neden beni görmek istiyor? Benim kim olduğumu nereden biliyor?"

Gkisi de omuz silkti, sonra Matt ona, "Bilmiyorum, dostum. Birkaç dakika önce maiyetiyle birlikte geldi ve seni görmek istedi," dedi. Tavanı işaret etti. "Yukarıda seni bekliyorlar." Matt'e ters ters baktı.

Griffin. "Kiera'ya vermeyi bitirdiğinde sana anlatacaktık. . . bilirsin." Elimi işaret ederken yanaklarına renk . "Yüzüğü beğendim. Sana çok yakışmış, Kiera."

Mahcup bir şekilde, "Teşekkür ederim" diye fısıldadım.

Hâlâ şaşkın olan Kellan başını salladı. Anna sevinçle yanıma geldi ve elimi tuttu. Yüzüğüme üstünkörü bir bakış attıktan sonra ciyakladı, "Vay anasını, Kiera! Sienna Sexton'la tanışacağız." Zümrüt gözleri o kadar parlıyordu ki, bu sabah Griffin'i öldürmek istediği sorunu tamamen unuttuğundan emin oldum.

İçimi çektim, bu konuda onun kadar heyecanlı olup olmadığımıdan emin değildim. Kellan'ın sonunda onu dinlediğini gören Griffin kolunu tekrar omzuna doladı. "Artık gidebilir miyiz?"

Kellan öğürüyormuş gibi bir yüz ifadesi takındı. "Berbat kokuyorsun. Önce duş alabilir misin?"

Griffin Matt'e yine kaşlarını çatı, çöplük gibi koktuğu için onu -ve sadece onu- suçladıgı belliydi. "Evet, bana iki saniye ver."

Koşarak yatak odalarından birine gitti ve ben de duş sesinin açıldığını duydum. Henüz araştırarak zamanım olmamıştı ama odaların hepsinde duşlu banyo var gibiydi. Kellan Griffin'in gidişini izledi, sonra Matt ve Evan'a döndü. "Hadi gidelim." Sırıttı, Griffin'e verdiği bu küçük intikamla eğlendiği her halinden belliydi.

En üst kata çıkan merdivenlerden yukarı doğru yürürken Kellan saçımdan bir yaprak kopardı. Bana uzatırken gülümsememi engelleyemedim. Kırmızı kadife parçasını avuçlarken eğildim ve fısıldadım, "Gerçekten Griffin'i gruptan atacak mıydın?"

Kellan omzunun üzerinden bakarak, "Hayır, sadece bir noktaya değinmek istedim," diye mırıldandı. Yüzünde düşünceli bir ifadeyle arkasına döndü. Yüzünde sevimli bir yarım gülümsemeye bana baktı ve ekledi, "Şey, belki. Yapmamı ister misin?"

Bunu bir an düşündüm ama sonra yavaşça başımı salladım. Ne kadar büyük bir pislik olsa da, o gruba aitti. Ayrıca, bebeğinin babasının aniden işsiz kalması kız kardeşimin durumuna hiç yardımcı olmazdı.

Üst kattaki süitlere vardığımızda, eşleşen bir koruma grubu yolumuzu kesti. Kordonlu kulaklıklar ve güneş gözlükleri takan bu çift daha çok Pop yıldızı muhafızlarından çok gizli servis üyeleri gibiydiler. Kellan yolunu kesen iki hantalın arasına baktı. "Ben Kellan Kyle, bu da benim grubum." Hepimizi işaret etti. "Bayan Sexton bizi görmek istedi."

Muhafızlardan biri avucunun içine gizlice bir şey sıkıştırdı ve kulaklığın diğer ucundaki kişiye Kellan'ın orada olduğunu söyledi. Bir anlık duraksamadan sonra muhafız uzaklaştı ve hepimizin geçmesine izin verdi. Kas dağlarının arasında yürümek beni biraz tedirgin etti. Sıkı güvenlik. Sanırım Sienna Sexton dünyanın zirvesinde olduğu ve her fırsatta hayranları ona yaklaştığı için bunu anlıyordum. Bunun bir gün Kellan'ın da başına gelip gelmeyeceğini merak ettim. Şey 1 ve Şey 2'nin onu izlemesine ihtiyacı olur muydu? Beni izlemelerine?

Daha önce Kellan'ın kendisiyle ilişkisi olduğuna yanlışlıkla inandığımda tanıştığım plak şirketinin temsilcisi Lana grubumuzun yanına geldi. Halle Berry'nin yerine rahatlıkla geçebilecek olan kadın, elemanlarına sıcak bir şekilde başını salladı. "Kellan, çocuklar."

Kellan başını sevimli bir şekilde eğerek onu onayladı. "Lana." Elini boşluğu göstermek için salladı. "Bayan Lana. Sexton seninle konuşmak istiyor, Kellan, eğer müsaitsen?" Lana bana bilmiş bir bakış attı ve ben de yanaklarımdan süzölmek üzere olan kızarıklığa karşı koydum. Griffin tarafından içeri alındıktan sonra, imalar birdenbire çok daha az utanç verici. Hah. Belki de bana bir iyilik yapmıştı.

Yüz hatlarını düzeltmeden önce Kellan'ın dudağının kenarı yukarı kıvrıldı. "Elbette."

Lana bizi bir dizi beyaz Fransız kapısından geçirdi. Sienna'yı hemen görmeyi bekliyordum ama odada sadece içki dolu bir dolabı karıştıran genç bir çift ve bir kanepede sabırla oturup elindeki kâğıtları karıştıran takım elbiseli bir adam vardı. Bir çift süslü Çift kapı dışarıya, çatı bir havuzun olduğunu bildiğim yere açılıyordu. Kapılar açıktı, içeri güneş ışığı ve hafif, ılık bir esinti giriyordu. Bir başka kapalı çift kapı, ebeveyn yatak odası olduğunu tahmin ettiğim yere açılıyordu. Orada mıydı? Gerçek bir pop yıldızıyla tanışma düşüncesi kalbimi hızlandırdı ve Kellan'ın elini sıktım.

Kanepeye yaklaştığımızda takım elbiseli adam ayağa kalktı ve elini uzattı. "Kellan, tanıştığınıza memnun oldum. Ben Nick Wallace, Vivasec'in başkan yardımcısıyım. Kayıtlar."

Adamın elini sıkarken Kellan'ın yüzünde bir şok ifadesi belirdi. Şimdiye kadar bir sürü önemli insanla tanıştığından emindim ama yüz ifadesinden komuta zincirinin bu kadar üstündeki biriyle tanışmadığı anlaşılıyordu. "Tanıştığınıza memnun oldum."

Neler olup bittiğini merak ederken, dış güverteden üç kişi odaya girdi. tanıyamadım ama aralarında yürüyen kişi çok netti. Sienna Sexton. Fiziksel olarak, bir ünlünün olmasını beklediğim her şeye - kusursuz zeytin rengi teni, mükemmel kemik yapısı ve bikini giydiği için görebildiğim kadarıyla sıfır vücut yağı. Saçları bu sıcakta bile pürüzsüz ve düzdü ve omuzlarının üzerinden mükemmel, siyah bir perde halinde dökülüyordu. Gözleri de bir o kadar koyu renkliydi ve ustalıkla sürülmüş rimel ve göz makyajıyla çerçevelenmişti.

Astar; kocaman görünüyorlardı, sanki her şeyi içine alıyorlardı. Her iki elini de Kellan'a uzatırken gülümsemesi sıcak ve parlaktı.

Büyüleyici bir İngiliz aksanıyla, "Kellan, seninle tanıştığım için çok heyecanlıyım. Büyük bir hayranıyım." Kellan'ın parmaklarını kendi parmaklarıyla sıkarak eğildi ve her bir yanağını öptü. Bana o kadar yakın duruyordu ki, bikinisinin üzerine giydiği şeffaf beyaz bornozun etekleri elime değdi. Hindistan cevizli güneş losyonu gibi kokuyordu ve derinlemesine bronzlaşmış teni sağlık ve canlılıkla parlıyor gibiydi. Böyle bir cildi sadece nemlendirici reklamlarında görmüştüm.

Kellan'dan uzaklaştığında, ona hayranlık ve ilgi dolu bir ifadeyle baktı. Bu onun hayranlarında görmeye alışık olduğum bir ifadeydi, bu yüzden ifadesinin doğru olduğunu anladım. Sahiplenici bir şekilde onun yanına eğilmemek için yanağımın içini ısırdım. Hayranları ona dokunabilirdi... hatta zengin, ünlü ve muhteşem olanlara bile.

Kellan şaşkın görünüyor, ki bu onda görülmesi garip bir şeydi. Genelde çok rahattı. "Ah, teşekkür . Ben de büyük bir hayranınızım." Ona gülümsedi ve dudaklarına yayılan bir anlık kaş çatmaya engel olamadım. *Büyük hayranı mı?* Radyoda bir ya da iki kez şarkı söylediğini duymuştum ama o kadar. Kellan'ın tercihleri daha çok klasik rock'tan yanaydı. Ama muhtemelen sadece nazik davranıyordu. Ona tam olarak *"Teşekkürler, eşyaların iyi diyemezdi."*

Sienna kıkırdarak parmaklarını bıraktı ve bir adım geri çekildi. Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi bıraktım. "Ah, aşkım, ne kadar tatlısın bir tane."

Sienna'nın takılanları televizyonu açıp kendilerini evlerinde gibi hissederken, Kellan grubunun geri kalanını tanıttı; Griffin hariç tabii ki, o da muhtemelen koridordaki defans oyuncularına onu içeri almaları için bağıırıyordu. Sienna onları kibarca selamladı ama sadece ağırbaşlı bir el sıkışma ile. Sanırım dudakları

sadece Kellan'ı selamlamak için ayrılmıştı. Umarım bu tek seferlik bir şeydir... yoksa pop prensesiyle konuşmak zorunda kalabilirim.

Grupla tanışma faslı bittiğinde Anna öne çıktı ve Sienna'nın elini tuttu. "Anna Allen, büyük hayranınım. Sen benim idolüm sayılırsın."

İki güzel birbirlerine gülümsedikten sonra Sienna Anna'nın karnını okşadı. "Yakında doğuracak mısın, aşkım?"

Anna bir an kaşlarını çattı, sonra başını salladı. "Hayır, Kasım ..." Sesi kesildi ve Anna'nın Sienna'nın her an patlayacakmış gibi iri görüldüğünü düşünmesinden rahatsız olup olmadığını ya da yaklaşan doğum fikrinin onu hâlâ korkutup korkutmadığını merak ettim. Her ikisinden de biraz olduğunu düşündüm.

Sienna kaşlarını kaldırarak Kellan'a baktı. "Senin mi?"

Kellan Anna'nın karnına baktı ve başını salladı. Bir kolunu omzuma beni kendi tarafına çekti. "Benimkini."

Sienna'ya elimi uzatırken ona sııttım; parmaklarım titriyordu ve fark etmemesi için dua ettim. "Kiera . . . selam."

Kellan'la benim aramda gelirken Sienna'nın yüzündeki gülümseme kayboldu. Elim sıkıktığında sorunsuz bir şekilde geri döndü. "Tanıştığımıza oldum." Aksanı bana biraz Denny'yi hatırlattı. Yakında onu arayıp sağ salim indiğimi haber vermek için aklıma bir not aldım. Bu arada babamı da.

Herkes tanıştırdıktan sonra Kellan sordu, "Sen . . . beni mi görmek istedin?"

Sienna ellerini birbirine kenetledi. Bu hareket onun genişliğini vurguluyordu. Göğüs dekoltesini görünce iç geçirmeden edemedim; orası da mükemmeldi, hormonlarla güçlendirilmiş kız kardeşimden bile daha fazla donanıma sahipti. Gerçek olup olmadıklarını merak ettim.

"Evet! Sana bir teklifim var. Sizin için en iyisi olacağını düşündüğüm bir teklif. Senin ve benim." Kellan'ın kafası daha az karışmış gibi görünmüyordu. Sienna daha da geniş gülümsedi ve birbirine kenetlenmiş parmaklarıyla onu işaret etti. "Seni istiyorum."

Tam kibarca onu alamayacağını söylemek üzereydim ki Nick nihayet konuştu. "Bildiğiniz gibi Sienna şirketin en büyük yıldızı." Sienna Nick'in övgüsüne göz kırptı. Nick ona gülümsedi ve devam etti: "Bitirdiğin parçaları dinledi ve en hafif tabirle çok etkilendi." Nick parmaklarını açarak "en büyük yıldızını" işaret etti. "Sienna'nın sesini canlandırmanın, ona biraz canlılık katmanın bir yolunu arıyorduk."

Sienna başıyla onayladı. "Yeni bir şey... taze."

"Onun eşsiz tarzıyla iyi uyum sağlayacak bir işbirliği arıyorduk." Nick ellerini Kellan'a doğru götürdü, gülümsemesi genişti. "Ve işte burada sen devreye giriyorsun."

Kellan gözlerini kırıştırdı. "Ben mi?"

Nick onun omzuna vurdu. "Evet. Sesiniz tam da Sienna'nın aradığı gibi. Ve senin için mükemmel bir şarkımız var: 'Regretfully'. Sienna şarkının yarısını kaydetti bile." Omuz silkti. "Sadece sana ihtiyacımız var."

Kellan bir an ona baktı, sonra tekrar Matt ve Evan'a döndü. "Hepimizi kastediyorsun, değil mi?"

Sienna ona tatlı bir gülümseme verdi. "Tabii ki."

Matt ve Evan soğukkanlılıklarını korumaya çalıştılar ama heyecandan patladıkları belliydi. Listelerdeki en seksi kişiyle bir şarkı - anında sansasyon yaratırlardı. Kellan bana dönüp baktığında kalbim yerinden gibi oldu. Bir gün büyük biri olacağını hep ama buna alışmak için yıllar gerekecek sanıyordum. Bu onun bir gecede yıldızlaşmasını garantileyecekti.

Sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi Kellan dudağını çiğnedi. Birkaç saniye sonra Nick'e döndü. "Tarzlarımız çok farklı. Önce şarkıyı dinleyip bizim için iyi bir eşleşme olduğundan emin olabilir miyim?"

Nick dudaklarını büzdü, belli ki Kellan'ın ondan istediği her şeyi yapmasını istiyordu. Sıkı bir gülümsemeyle ona, "Kesinlikle," dedi.

"Gel, senin için çalayım." Sienna Kellan'ın elinden tuttu ve onu odanın arka tarafındaki piyanoya doğru çekti. Ona ne kadar rahat dokunduğunu ya da kaçmak için ne kadar az çaba gösterdiğini görüp rahatsız olmamaya çalıştım. Ayrıca vücudunun ne kadar büyük bir kısmının örtüsünün görüldüğünü de görmezden gelmeye çalıştım. İş toplantılarının tamamen Giyinik mi? Dünyaca ünlü bir pop yıldızıysan değilsin sanırım.

Özel bir performans için heyecanlanan Anna kıkırdadı ve elimi tuttu. Sienna piyanonun otururken, Kellan kollarını göğsünde kavuşturmuş, piyanonun yanında duruyordu. Sienna çalmaya başladığında Matt ve Evan Kellan'ın yanına doğru ilerlediler. Bu kışkırtıcı, güzel kadının ne kadar muhteşem bir yeteneğe sahip olduğunu duymak istemediğim için isteksizce onu takip ettim. Ama sonra Sienna'nın sesi

ve bunu inkar edemezdim - inanılmazdı. Aynı anda hem net ve güçlü, hem tatlı hem de şımarıktı. Şarkının ritmi çok güzeldi, ne tam bir balad ne de tam bir yüksek tempoydu. Sözler Kellan'ın yazabileceği bir şeye benziyordu.

İyiydiler, gerçekten iyiydiler.

Unutulmaz, duygulu, biraz derin ve ... romantik. "Regretfully" bir

Kaybetmenin şarkısı. Biriyle her şeye sahip olmanın, sonra hepsini kaybetmenin ve parçaları toplamaya çalışmanın şarkısı.

Evan piyanonun tepesine bir melodi vurmaya bağıladı, Matt de sadece kendisinin duyabildiği bir ritme bağıını sallıyordu. Kellan başını eğmiş, iki tarzın birbirine nasıl uyum sağlayacağını düşünüyordu. Sienna'ya eşlik eden D-Bag'leri neredeyse kafamın içinde duyabiliyordum ve hayali ses inanılmazdı. Gerçek ses inanılmaz olacaktı.

Şarkı bittiğinde Matt ve Evan satılmış görünüyordu. Kellan hâlâ emin görünmüyordu. Lana elini onun sırtına koydu ve ona doğru döndü. "Bu, bahsettiğimiz hayatta bir kez yaşanacak anlardan biri, Kellan. Yerinde olsam evet derdim."

Kellan gülümseyerek Lana'ya başını salladı ve tavsiyesini takdir etti. Bu odada, Kellan'ı benim bilmediğim yönleriyle tanıyan insanlarla birlikte olmak, birden kendimi çok küçük ve önemsiz hissetmeme neden oldu. Bu duyguyu geri iterek, kendime öyle olmadığımı hatırlattım. Bir sesim vardı ve bu önemli bir sestti. En azından Kellan için. Kolumu beline dolayarak, "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Sen ne düşünüyorsun?"

Ona doğru şeyi söyleyip söylemediğimden emin olmadan, şarkı hakkındaki dürüst ve tarafsız fikrimi söyledim. "Bence bu inanılmaz. Bence hayır demek yeteneğini boşa harcamak olur." *Evet dersin seni kaybedeceğimden korkuyorum.*

Gerçi son kısmı ona söylemedim.

Kellan bana gülümsedi, sonra Nick'e baktı. "Sanırım ilk iş olarak bunun üzerinde çalışacağız."

Nick gülümsedi, belli ki bu sonucu bekliyordu. Sienna sevinçle ciyakladı ve piyanoda başka bir şarkı çalmaya başladı. Şaşırtıcı bir şekilde bir D-Bags şarkısı çalıyordu; gerçekten de hayranıydı. O söylemeye başlamadan önce bile şarkının favorilerimden biri olduğunu anlamıştım. Kellan'ı ilk fark etmemi sağlayan şarkıydı; kalbimde özel bir yeri vardı.

İlk dizenin yarısında bize "Bu en sevdiğim şarkınız. Bir gün bunu coverlamam gerekebilir, tabii ki izninizle." Kellan'a göz kırptı. Kellan da ona kocaman sırttı.

Beni sıkıca tutarak Sienna'ya, "Bu Kiera'nın da favorisi," dedi.

Sienna ışıltısını bana çevirdi. "Peki, çok şeyimiz yok mu? Ortak mı?" Gözleri tekrar Kellan'a kayarken, ikimizin umursadığımdan daha fazla ortak noktası olduğunu düşündüm.

On beş dakika sonra ikinci kata geri dönmüştük. Matt, Evan ve Anna yaklaşan işbirliği için çılgına dönmüşlerdi. Griffin

Köşede tek başına otururken kaşları çatık, sinirli bir haldeydi. Anna sonunda kucağına oturup kulağını kemirerek onu neşelendirdi. Sanırım onunla tanışmak "İdol" Griffin'e olan kızgınlığını yok etmişti. Tabii ki ona kızgınlığı çok uzun sürmedi. Kellan kanepede yanıma , başparmağıyla elimi okşarken derin düşüncelere dalmıştı. Aklının nerede olduğundan emin değildim ama Sienna'yı düşündüğünden oldukça emindim. Düşünce akışını bozmak istedim ama söyleyecek bir şey bulamadım.

Sonunda defterimi çıkarıp hikâyem üzerinde çalışmaya karar verdim. Kellan ne düşünüyorsa düşünmeye devam etmesine izin . Onun sık sık olduğu gibi destekleyici ve cesaretlendirici bir insan olmak istedim. Kellan neyi çözmeye çalışıyorsa onu çözecekti ve biz iyi olacaktık, çünkü birbirimize güveniyorduk. Kafamda çok sayıda korkunç senaryo dönüyor olsa da, bunların üzerinde durarak onlara üzerimde güç vermeyecektim.

Sienna tüm tatil hafta sonu boyunca evde kaldı. Nereye gitse bir grup etrafını sarıyordu; onu tek gördüğümü hiç sanmıyorum. Kız kardeşimin de onun çevresinin bir üyesi olması uzun sürmedi. Sienna Cumartesi öğleden sonra ana havuza indiğinde kız kardeşim de bikinisini giyip ona katıldı. Yemin ederim, hamile bir göbeği puantiyelerle eşleştirmeyi ancak benim heybetli kız kardeşim başarabilirdi.

Sienna sürekli Kellan'la sohbet ediyordu. Kellan ne zaman güneşlenmek ya da havuza girmek için dışarı çıksa, Sienna hemen oradaydı ve ona bekârlıklarının ne kadar harika olacağını anlatıyordu. Onunla konuşurken kara gözlerindeki ışığı görmezden gelmeye çalıştım. Onunla ne kadar rahat bir şekilde sohbet ettiğini fark etmemeye çalıştım. Ve gerçekten düşünmemeye çalıştım

ne kadar çok ortak noktaları vardı. Kellan ve Sienna, birbirlerine çok benziyorlardı.

Kellan'ın hayatına hiç girmemiş olsaydım, süperstarla bir çırpıda çıkacağını hayal etmek zorundaydım.

Ama onun yanındayken asla uygunsuz bir şey söylemedi ya da yapmadı. Aslında, onunla konuşurken genellikle bana bir şekilde dokunuyordu. -Bir eli kalçamdaydı, dizi dizime yapışmıştı, çıplak kollarımız birbirine sürtünüyordu. neredeyse her zaman küçük bir temas oluyordu, sanki bilinçaltında bana endişelenecek bir şey olmadığını söylüyordu.

Kız kardeşimin Kaliforniya'daki son gününde Kellan ve ben havuz kenarında güneşin tadını çıkarıyorduk. Misafirlerin çoğu dün gece havai fişek gösterisinden sonra evlerine gitmişti ve ilk kez Kellan'la tamamen yalnızdık. O

şezlongda dinleniyordu, üzerinde siyah yüzme şortu vardı ve başka hiçbir şey giymemişti. Yanındaki sandalyede oturuyordum, sol elim sağ eliyle sarmaş dolaştı. Gözleri kapalı, o alyansıyla oynarken ben de üstündeki dövmeyle bakıyordum

onun kalbini. Kız kardeşimin sinirli sesi huzurlu sisi yırttığında, ismimin yazılı harflerini zihnimde takip ederken neredeyse trans halindeydim. Yalnızlık buraya kadarmış.

"Hayır, bu iyi bir şey değil. Ben bir kız istiyordum!"

Anna görüş alanımdan geçti ve ben de gözlerimle onu takip ettim. Bir masaya doğru hışımla yürüdü ve meyve suyunu o kadar sert bıraktı ki birazını döktü. Griffin de onu takip etti. Kellan gibi o da sadece yüzme şortu giymişti. Griffin fit bir vücuda ve bu görünümün altından kesinlikle kalkabilirdi ama Kellan kadar belirgin değildi.

"Bir erkekle aram iyi. Bence harika olur. Myrtle yerine ona Myrt ya da Mort diyebiliriz. Mortimus." Kız kardeşim yüzünü buruştururken o bir dakika durakladı. Ben de öyle yaptım. *Mortimus mu?* Bir bebeğe böyle *seslenemezdim*.

Griffin aniden bir parmağını havaya kaldırdı. "Maximus!" diye bağırdı.

Kellan'a baktım ve ikimiz de gülümseyip omuz silktik. Maximus, Mortimus'tan çok daha iyiydi. Kız kardeşim homurdandı ve ben ona baktım. Dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle Griffin'in omzunu geriye itti.

"Maximus

.. gladyatör gibi mi?"

Griffin gülümsedi ve ellerini kalçalarına götürdü. "O bir avcı olacak." Kalçalarını öne doğru itti ve ben bıraktım. Anna güldü ve elini Griffin'in göğsünde gezdirdi. Şortunu çekiştirerek onu çıplak karnına doğru çekti. Dudakları anında onun boynuna yapıştı.

Ellerim hemen bikini altının arka tarafına kaydı. Tekrar Kellan'a döndüm. Benden üç metre uzaktayken başka bir bebek yapmaya çalışmamalarını umuyordum.

Kellan bir dakika daha onları izledikten sonra gözlerini kapadı ve başını sandalyeye . Sienna'nın dolgun bacakları onun diğer tarafında belirdi. Üzerindeki şeffaf bornozu çıkarırken, kız kardeşimin D-Bags'in başçısı tarafından hırpalanmasını izlerken kaşlarını çatı. "Bu ikisi gerçekten bir çift mi? Bana bir düzine kez asıldı."

Sienna da Anna ve Griffin'in ilişkisi konusunda benim kadar şaşkın görünüyordu.

bazen öyleydi. Onun yontulmuş vücudunun mükemmelliği karşısında ağzımı açmamaya çalışıyordum,

Kellan ona baktı ve sırıttı. "Bu senin tanımına bağlı

'çift'." Gözlerini kız kardeşime çevirerek ekledi: "Hepimiz hâlâ onları anlamaya çalışıyoruz."

Sienna gülümsedi; beyaz dişlerinin parlaklığı beni neredeyse kör ediyordu. "İkiniz kadar özel değiller o zaman?" Gözleri Kellan'ın dövmesinin üzerinde gezindikten sonra alyansına kaydı.

Kellan yüzüğümü dudaklarına götürürken ona gülümsedi. "Hayır, kesinlikle olmaz."

Sienna onu izlerken kibarca gülümsedi. Kellan'ın bana olan bağlılığı onu hayal kırıklığına da ben bunu anlayamadım. Ama yine de o bir sanatçıydı ve oyunculuk bunun büyük bir parçasıydı. Çevresindekiler havuzun etrafına dağılırken Sienna yüzüstü döndü. Arka tarafı inanılmaz derecede dikti ve ben de mütevazı tankinin altını dikkat çekmeden düzelttim.

Koyu renk saçlarını omuzlarından çeken Sienna üstünü çıkardı. Başını kollarına yaslayarak, "Sabah Londra'ya geri döneceğim. Siz ikiniz bu akşam benimle yemek yemek ister misiniz?"

Kellan sessizdi, cevabı tamamen bana bırakmıştı. "Dünyanın En Etkili İnsanları" listesindeki on numarayla bir yemeği kaçıramayacağımı düşünerek omuz silktim ve başımı salladım. "Evet, tabii... kulağa harika geliyor."

Sienna gözlerini kapatarak, "Muhteşem," diye mırıldandı. Aynı fikirde olmak istiyordum ama korkunç bir hata yapmadığımdan tam olarak emin değildim.

Anna yeni en iyi arkadaşıyla yemeğe davet edilmediği için üzgündü. Griffin de öyleydi. Havuzun kenarında yarı çıplak güneşlendiği süre boyunca gözleri Sienna'nın vücudundan neredeyse hiç ayrılmadı. Onun bu dikkati kız kardeşimi rahatsız etmiş gibi görünmüyordu. Ona karşı dikkatli ve bana karşı saygılı olduğu sürece Griffin'in ne yaptığını gerçekten umursamıyor gibiydi. Dürüst olmak gerekirse, bu ikisinin nasıl ebeveyn olacakları konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Daha sonra banyoda boy aynasının önünde dururken, Sienna Sexton'la birlikte görünecek kadar iyi görünüp görünmediğimi tartıştım. Hazırlanırken dışarıda şık bir akşam yemeği planlamamıştım ve yanımdaki tek yarı şık şey ayak bileklerime kadar inen, yumuşak pamuktan yapılmış uzun, sade siyah bir elbiseydi. Geniş askıları, v yakası ve beli vardı. Seksi olmaktan çok rahattı ama sahip olduğum tek şey buydu. İçimi çekerek, elbisemi Parmaklarım saçımın dalgalı bir tutamında geziniyordu; elbisenin sadeliğini büyük, kabarık buklelerle dengelemeyi düşünmüştüm ama sadece dalgalı olmayı başarabilmiştim.

Arkamdan yaklaşan Kellan çıplak omzumu öptü. "İnanılmaz görünüyorsun."

Omzumun üzerinden onun yansımasına baktım. Koyu mavi kot pantolonunun üzerine bol bir mavi elbise gömleği giymişti. Gömleğinin rengi gözlerinin derinliğini ortaya çıkarıyordu. Büyüleyiciydi. Her zamanki gibi.

Bir yanıma ona Sienna gibi bir bombanın yanında harika görünmeyeceğimi söylemek ama aynı fikirde olmayacağını bildiğim için söylemedim. Yansımana dönüp , Kellan'ın bana baktığında ne gördüğünü anlamaya çalıştım. Gözlerim "etkileyici "ydi, yani iriydi.

Genelde deniz yosunu kahverengisi , ancak bu ışıktaki yeşil biraz daha belirgindi. Sürdüğüm basit bir maskara katmanı ile güzel olduklarını bile söyleyebilirim. Güzel elmacık kemiklerim, sevimli bir burnum ve dolgun dudaklarım vardı. Belki çenem biraz fazla sivriydi ama sonuçta orantılı ve simetriktim. Muhteşem değildim, ama ... belki de güzeldim.

Ona gülümseyerek dudak parlatıcımı çıkardım ve bir kat açık pembe sürdüm. "Teşekkür ederim."

Kellan şaşırarak gözlerini kırıştırdı. "Benimle tartışmayacak mısın? Seni çekici olduğuna ikna etmemi sağlamayacak mısın?" Başımı salladım ve dudakları onaylayan küçük bir gülümsemeye dönüştü. "Bu yeni bir şey. Hoşuma gitti. Öz güven sende seksi duruyor." Bana hınzırca bir sırıtış fırlattı.

Yatak odasındaki gözleri aynada benimkilerle kilitlenince yanaklarımın ısındığını hissettim. Tanrım, bana *bu* şekilde bakmaya devam ederse yemeğe asla yetişemeyecektik. Onu döndürerek kapıdan dışarı ittim. Ben eşyalarımın geri kalanını toplarken Kellan kendi kendine kıkırdadı, sonra grubun geri kalanının uzandığı oturma alanına yöneldik.

Evan yanıma geldi ve dövmeli kolunu bana doladı. "Sen bir bebeksin, Kiera."

Ona gülümsedim, sonra Jenny'nin günler önce benden yapmamı istediği iyiliği hatırladım. Unuttuğum için utanarak aceleyle odama döndüm ve yassılaştırmış şeker kutusunu bulana kadar çantamı karıştırdım. Özür dileyerek gülümsedim ve Evan'a uzattım. "Jenny seni , seninle birlikte olmak istediğini söyledi ve bunu sana vermemi istedi."

Evan onu aldığı anda yanaklarının renkten renge girdiğine yemin edebilirim. Sıcak kahverengi gözleriyle bana bakarak, "Sana bunun ne olduğunu söyledi mi?" diye sordu.

Başımı salladım ve arka cebine koyarken güldü. "Teşekkür ederim, Kiera." Cep telefonunu almak için diğer cebini karıştırarak yatak odasına . Kapıyı kapatırken gülüşünü hâlâ duyabiliyordum. Hmmm, Sanırım içerideki şakayı açıklamayacaktı.

Kellan beni kapıya doğru çekerken, Rachel'ın Matt'e mesajını ilettim. Gülümsedi, başını salladı ve el sallayarak veda etti. Biz ayrılırken Griffin ve Anna suratlarını astılar. Kız kardeşimin gönlünü bir şekilde almalıydım. Griffin için fazla endişelenmiyordum; istediği kadar somurtabilirdi.

Sienna Şey 1'i bizimle yemeğe getirdi. İri yarı korumanın siyah Escalade'in sürücü koltuğuna tırmanması beni biraz şaşırttı.

Belki de Sienna restorandan birinin ona yaklaşmasını bekliyordu? Ya da Belki de restorana girerken ve çıkarken saldırıya uğramaktan endişe ediyordu. Daha önce onun şöhret seviyesinde biriyle hiç vakit geçirmemiştım, bu yüzden ne bekleyeceğimden emin değildim. Onun ilgi odağı olma fikri beni bir masada oturup onunla sohbet etme fikrinden daha çok geriyordu.

Belki de yüzümdeki gerginliği gören Kellan bana gizlice bir şey uzattı. Soluk pembe bir gül yaprağıydı. Zihnim anında benim için hazırladığı kırmızı ve beyaz yapraklarla kaplı yatağa geri döndü. İpeksi yaprağı okşarken, ince uçlu bir Sharpie ile yazılmış kelimelere gülümsedim. Şey, değil kelimesi . Çok dikkatli bir şekilde, bir göz resmi, bir kalp sembolü ve sadece bir hayvan olduğunu tahmin edebileceğim bir hayvan çizmişti Dişi koyun, *seni seviyorum*. Onun eğlenen yüzüne bakıp biraz güldükten sonra yaprağı çantama tıktırdım. Hiç ; Kellan her zaman endişelerimi hafifletmenin bir yolunu bulurdu.

Yirmi dakika sonra, sadece girişinden bile fiyat aralığımın çok dışında olduğunu anlayabildiğim bir restorana giriyorduk. Takım elbiseli başka bir adam kapıyı bizim için açarken bir vale Sienna'nın arabasını uzaklaştırdı. Sienna'yı ismiyle selamladı ve bana o kadar geniş şekilde gülümsedi ki neredeyse tüm dişlerini sayabiliyordum. İçeri yalnız girseydim bu kadar içten karşılanmayacağımı hissediyordum.

Sienna kapıcıya teşekkür etti ve Kellan'la benim ona yetişmemizi bekledi. Kellan onunla aynı seviyeye geldiğinde kollarını onun kollarına doladı. Dirsek. "Hazır mısın? Açlıktan ölüyorum." Benimle konuşmak için ona doğru eğildi. "Buraya bayılacaksın. Yemekler için ölünür."

Vücudunun ne kadar büyük bir kısmının Kellan'ınkine bastırıldığını görmezden gelmeye çalıştım. Ve mini eteğinde ne kadar çok kalça görüldüğünü. Ve onun üstünün Önü bol ve dalgalı, ama neredeyse sırtı açık, derin V'si neredeyse eteğine kadar uzanıyordu; sütyen giydim dünyaya haykırıyordu ve bu gibi kıyafetlerin tam da bu yüzden üstünü açarak güneşlendiğini düşündüm.

Kellan kibarca ona açık restoran kapısına doğru eşlik ederken, arkamızda 15 ışık parlamaları gördüm. Omzumun üzerinden baktığımda, Şey 1 önlerine çıkıp sert bir şekilde gitmelerini isteyene kadar fotoğraf makineli adamların fotoğraf üstüne fotoğraf çektiğini fark ettim.

Az önce paparazzi tarafından fotoğrafım mı çekildi? Gerçekten mi? Tanrım, umarım değildir.

Restoranın içi de o kadar gösterişliydi ve ben birden kendimi az giyinmiş hissettim. Zarif ev sahibi Sienna'ya şöyle bir baktı ve Anında bizi restoranın arka tarafındaki تنها bir masaya götürmeye başladı. Sienna kendinden emin bir şekilde garsonu takip etti; pop yıldızının yürüyüşünde, topuklu ayakkabılarının büyüklüğü düşünüldüğünde etkileyici olan hafif bir çalım vardı. Kellan da bir elini sırtıma koyarak onu takip etti.

Beyaz keten bir masa örtüsü, dört yer ayarlı samimi bir yuvarlak masanın üzerine örtülmüştü. Garson kız bir takımı ustalıkla kaldırdı ve kalan üç yeri gösterirken gümüş çatal bıçak takımını cebine attı. Etrafıma baktığımda Sienna'nın korumasının bizimle birlikte restorana gelmediğini gördüm. Sanırım burada yeterince güvende olduğunu düşünmüştü. Diğer bazı konukların oraya buraya göz attığını fark ettim ama kimse bizi rahatsız edeceğine dair bir işaret vermedi. Yemeğiniz bir haftalık market alışverişi kadar tutuyorsa, birkaç masa ötede ünlü biri oturuyor olsa bile, muhtemelen tadını çıkarmak istersiniz.

Sipariş verdikten kısa bir süre sonra kokteyllerimiz geldi ve yemeğimizin gelmesini beklerken onları yudumladık. Sienna ile ilk kez gerçekten bire bir konuşma fırsatı buldum. Beklemediğim kadar sıcak, hoş ve samimi biriydi. onun konumundaki birinin olması gerektiği gibi. Hatta son derece komikti. Dünyanın ona neden bu kadar aşık olduğunu anlamak kolaydı.

Kalori yüklü yemeğimiz geldiğinde elini karnına götürdü ve "Antrenörüm bunun için beni öldürecek" diye inledi. Mükemmel kaşlarını kaldırarak ekledi: "Benim kadar dikkatle incelendikleri için formda kalmaya çalışıyorum. Görmek isteyeceğim son şey, bir magazin dergisinin kapağında dalgalanan kıçım olur." Çatalını kaldırarak mırıldandı: "Yani kısacası on yıldır açlıktan ölüyorum."

Makarna kaplı çatalı ağzına götürdü ve neredeyse yemek masası için fazla erotik bir ses çıkardı.

Kellan ona kıkırdadı ve tabağıma imalı bir bakış attı, sanki onun memnuniyetini bir üst seviyeye çıkarmamı ister gibiydi. Ona gözlerimi devirerek Sienna'ya söyledim,

"Hiç tanımadığınız insanların sizi sürekli eleştirmesi zor olmalı."

Yemeğini yerken gülümsedi. "Hiçbir fikrin yok." Gözlerini Kellan'a çevirerek onun omzuna kendi omzuyla vurdu. "Erkeklerin işi çok kolay. Tek yapman gereken

Harika bir gülümsemen var ve altın gibisin." Yüz hatlarını incelerken ona göz kamaştırıcı bir sırıtış attı.

Kellan ona "Bu işte nasıl bir şeydi?" diye sorarken ben boğazımı temizledim.

Lokmalar arasında durakladı, sonra çatalını indirdi. "Kolay değildi. Otoriter, sahne annesi tipinde ebeveynlerim vardı. Mükemmel olmasaydım pek sempati duymazlardı. Bu tür bir beklenti en hafif tabirle zorlayıcı." Yere baktı. "Bir repliği yanlış söylememi ya da yüksek notayı kaçırmamı umursamayan normal, sevgi dolu ebeveynler istediğim birçok gece oldu." Tekrar yukarı baktı ve gözleri parlıyordu. "Ne olursa olsun sevildiğimi hissetmek güzel olurdu."

Kellan bardağına bakıyordu, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Bir süre sonra, "Ne demek istediğini anlıyorum," diye fısıldadı.

Neyi kastettiğini anlayarak elimi onunkinin üzerine koydum. , gözleri hâlâ içkisindeydi. Sienna aramıza baktı, sonra ifadesi aydınlandı. "Bu işte bir şey öğrendiysem, o da ya yumruklarla yuvarlanırsın ya da basitçe yuvarlanırsın." Ağzına bir lokma attı. "Ve ben kimse için pes etmeyeceğim."

Sienna'nın şöhret basamaklarını nasıl hızla tırmandığını -özellikle de çok özel bir anının dünyaya ifşa edilmesini- hatırlayınca gözlerimi tabağıma diktim. Tüm dünyanın onun hakkında bu kadar çok şey bilmesiyle nasıl başa çıktığını bilmiyordum. Ben bunu kaldıramazdım. Kellan'ın mahrem hareketleri ortaya çıktığında bununla nasıl başa çıkacağını merak ediyordum.

Yüzümü gören Sienna, "Kaseti merak ediyorsun, değil mi aşkım?" diye sordu.

Başımı kaldırdım. "Hayır, ben ... belki. Daha korkunç bir şey düşünemiyorum." Kellan'a baktım ve iç çekti; sesindeki özür çok netti.

Sienna cevap vermeden önce bir dakika boyunca bizi inceledi. "Evet, bu asla unutamayacağım bir andı. Medya bayram etmişti -Sienna Sexton'ın *Skandal Yaratan Seks Kaseti*." Gözlerini devirdi. "Aliterasyon bağımlıları."

Duraklayarak içkisinden bir yudum aldı. "Ama dediğim gibi, bu işte kalın bir deri geliştirmelisiniz, yoksa sizi canlı canlı yer." Omuz silkti. "Bir zamanlar güvendiğim birinin bana ihanet etmesi beni heyecanlandırdı mı? Hayır. Ama cin şişeden çıkmıştı ve ben farkına bile varmadan görüntüler her yerdeydi, ne yapabilirdim ki? Sonunda yapabileceğim tek şeyi yaptım. Onu kucakladım. Heyecana kapıldım ve kariyerimi istediğim şekilde yönlendirdim." Dudaklarına utangaç bir gülümseme değdi. "Planladığım gibi olmadı ama inanılmaz bir yolculuktu ve geriye dönüp bakmadım." Kellan'a sert bir bakış attı. "Pişmanlık yok. Bu kasabada hayatta kalmanın tek yolu bu."

Bölüm 9

Son Rötüşlar

Ertesi sabah Kellan ve ben Anna'yı havaalanına geri götürdük. Los Angeles'a vardığımızda havaalanında olmadığı için haklı olarak azarlanan Griffin de bizimle birlikte onun gidişini görmeye geldi. Kız kardeşimi uğurlamak çok garipti. Kendimi sürekli

Sanki onunla uçağa binmediğim için uçağımı kaçıırıyormuşum gibi. Anna ailemizle birlikte doğuya döndüğünde Seattle'da tek başıma birkaç ay geçirmiş da, onun olmasına alışmışım. Kız kardeşimin şehirden ayrılışını izlemek zordu.

Ama Kellan hâlâ yanımdaydı ve bu işleri oldukça kolaylaştırıyordu.

Anna görüş alanımızdan çıktıktan sonra Griffin Kellan'a döndü. "Duydun mu dostum? Bir oğlu olacakmış... benim oğlum." yukarı kaldırdı, açık mavi gözlerinde belirgin bir gurur vardı.

Kellan gülümsedi ve belimdeki kavrayışını sıkılaştırdı. "Evet, bunu bir yerlerde duyduğumu hatırlıyor gibiyim."

Gülümsememi geldiğince bastırdım. Anna mümkün olan her anda bebeğinin cinsiyetinden bahsetmenin bir yolunu bulmuştu, çoğu zaman yüzünde tedirgin bir ifade vardı. Maximus için hâlâ çok heyecanlı değildi ama Maximus geldiğinde heyecanlanacağını biliyordum.

Kellan, Griffin'in omzuna vurdu ve sonra arabaya doğru yola koyulduk. Erkeklerle genellikle olduğu gibi, aralarında her ne sorun varsa bitmişti. Kellan ve Griffin havaalanından ayrılırken şakalaşırken her zamanki gibi görünüyorlardı. Ben de utancımı üzerimden atmaya başlamışım; nihayet Griffin'in gözlerinin içine tekrar bakabiliyordum.

Griffin, Anna ve Sienna'nın havuz kenarında birlikte uzanırken ne kadar ateşli olduklarını anlatıp dururken, Sienna da bugün şehirden ayrıldığı için kadere şükrettim. Aslında yanlış bir şey yapmamıştı ve ondan hoşlanıyordum ama Kellan'a olan ilgisi beni biraz rahatsız ediyordu. Elbette, bu

Esasen profesyonel bir ilgiydi, ama her şeyin bundan ibaret olduğunu düşünecek kadar saf değildim. Onu yetenekli bulduğu kadar çekici de bulmuştum.

Onun kaçırıldığını biliyordu, ama bu onun için bir oyun oynamasına engel olur muydu? Gerçekten öğrenmek istemedim. Mesafe iyi bir şeydi.

Havaalanından doğruca kayıt stüdyosuna gittik. Kellan ve çocuklar Sienna ile yeni şarkıya başlayabilmek için işlerini bitiriyorlardı. Kayıt sürecini göreceğim için heyecanlıydım. Kellan'ı duymuştum.

Binlerce kez anlattım ama kendi gözlerimle görmek için sabırsızlanıyordum. Ayrıca, Kellan'ı uzun zamandır şarkı söylerken görmemiştum ve bunu gerçekten özlemiştim.

Güvenliğe gerekli kimlik belgelerini gösteren Kellan, kendinden emin bir şekilde beni stüdyonun çalışma alanına geri götürdü. Her zamanki gibi Kellan tercih ettiği enstrümanı omzuna asmış, bir sürü stüdyo çalışanı da aletler herkesin kullanmasını bekliyordu.

"Canlı oda" mümkün olan en iyi akustığı elde etmek için tasarlanmış ses geçirmez geniş bir alandı ya da Kellan bana öyle söyledi. Arkada, içinde davul seti bulunan bir oda içinde bir oda vardı. Yan tarafta sadece mikrofon olan bir oda daha vardı. Ana odanın farklı bölümleri, sesi izole eden hareketli panellerle ayrılmıştı. İki gitara amfi ve mikrofon yerleştirilmişti, üçüncü bir alan ise boştu ve Kellan'ın gitarını bekliyordu.

Orada olmak bile heyecanla midemin bulanmasına neden oldu. Bir parçam bir enstrüman alıp çalmaya başlamak istiyordu. Ne yazık ki her şeyi çalma konusunda şaşırtıcı derecede kötüydüm. Diğer çocuklar odaya girerken, Kellan büyük bir camın ardından bizi izleyen bazı insanlara el salladı pencere. Gitar çantasını yere bırakan Kellan beni sihrin gerçekleştiği miks odasına götürdü. İçeride, albümün arkasındaki beyin olan yaklaşık beş farklı kişiyle tanıştırdım.

Eli, kolum kadar uzun bir özgeçmişe sahip, son derece saygın bir yapımcıydı. Justin ve Sienna'nın ödüllü albümlerinde çalışmıştı ve bunlar kazandığı ödüllerden sadece birkaçıydı. Bana onun kadar üretken olamayacak kadar genç görünüyordu ama kafa karıştırıcı kollar, düğmeler ve kadranlar arasında nasıl hareket edeceğini çok iyi biliyordu.

Koyu tenli adam Kellan'ı selamlamak için karmaşık bir el sıkışma hareketi yaptı. Bana el sallayarak selam sonra Kellan'a döndü ve "Sienna'nın şarkısına evet dediğini duydum?" dedi.

Kellan başını salladı ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Evet, ilginç olacak."

Eli onun göğsüne bir şaplak attı. "İlginç mi? Çok ateşli olacak! Şimdiden ortaya koyduklarını duyana kadar bekle."

Kapının yanındaki bir sandalyeye oturdum ve kendimi biraz yabancılaştırmış hissederek odaya baktım. Kellan bana destekleyici gülümsemeler attı ama şu anda işteydi ve müziğine odaklanmıştı. Benim de işe gitmem gerektiğini fark edince odadaki adamlardan birine köşede durup durmadığımı sordum. Bana sorun olmadığını söyledi ve ben de çantamı karıştırıp defterimi ve öykü notlarımı çıkardım. Her gün biraz yazmak için zaman ayırıyordum ve romanımın yarısından fazlasını bitirmiştım. Hâlâ Kellan'a göstermemiştim. Saygılıydı, beni rahat bırakıyordu. Ama merak ettiği belliydi.

Kalemin kapağını dudağıma götürürken, dünyayı görmemeye çalıştım ve Kellan'ın Denny'yi bırakıp onunla kalmam için bana sessizce yalvarmasının nasıl bir his olduğunu hatırladım - ruhumu dağlayan ultimatomu verdiğinde. Hatırlamak bile gözlerimi yaşartıyordu.

Tam bir şeyler yazmak üzereyken düşüncelerime bir ses karıştı. "Hey, Kiera. İyi misin?"

Başımı kaldırıp baktım, sonra da bir daha baktım. Avoiding Redemption'ın solisti Justin Vettel tam duruyordu. Onunla bir ya da iki kez karşılaşmıştım, kim olduğunun şoku üzerimden çabucak kalktı. Ona sıcak bir gülümseme vererek başımı salladım. "Evet, burada ne yapıyorsun?"

Hâlâ Eli ile konuşmakta olan Kellan'a başıyla selam verdi. "Albümün nasıl gittiğini görmek istedim." Açık mavi gözleri ve sadece bir rock yıldızının başarılı bir şekilde yapabileceği kat kat kesilmiş sarı saçlarıyla Justin kesinlikle sevimliydi. O

yakalı bir gömlek giyiyordu ve bir köprücük kemiğinden diğerine uzanan dövmenin bir kısmını görebiliyordum. Ne yazdığı hakkında hâlâ bir fikrim yoktu ama güzel bir parçaydı. Ben bakmamaya çalışırken o gülümsedi. "Bir sonraki turneyi kesinleştiriyoruz ve Kellan'ın da katılmasını istiyorum."

"Buna bayılırdı. Grubunuzla turneye çıkarken çok eğlendi."

Justin gülümsedi. "Evet, iyi anlaştığın erkeklerle turneye çıkmak çok daha eğlenceli oluyor." Bir dakika durakladı, sonra ekledi: "Sence Kate istesem birkaç haftalığına bana katılır mı?" Kekeleyerek "Yoksa teknik olarak çıkmadığımıza göre bu çok mu ileri gitmek olur?" diye ekledi.

Yanakları biraz pembeleşmişti ve bu ünlünün -herhangi birine sahip olabilecekken- arkadaşım için telaşlanmasına hayret ettim. Ünlü ya da değil, sonuçta Justin sıradan bir çocuktü.

"Sanırım bu hoşuna giderdi, Justin. Aslında, seninle karşılaşırsam sana 'merhaba' dememi istedi. O yüzden merhaba," dedim.

Gözlerimi kendime çevirdim. İyi mesaj verdin. Justin'in sırtışı büyüdü ve dudağını ısırıldı. Kellanın bir keresinde bana söylediği bir şeyi hatırlayarak, "Kız arkadaşların otobüse binmesine izin verilmediğini sanıyordum, sadece eşler." diye sordum.

Justin kaşlarını çatdı. "*Biz* otobüste olduğumuz sürece şirket otobüste kimin olduğunu umursamıyor." Yüzüne muzip bir gülümseme yayıldı. "Bunu sana kim söyledi?"

Dudaklarımı bükerek Kellan'a baktım. O da bana ve gözlerimiz buluştuğunda ona hafifçe başımı salladım. Tüm bu eş meselesi hakkında dalga geçiyordu. Kellan bana soru soran bir bakış fırlattı ve ben de kıkırdadım. "*Kocam*," dedim Justin'e.

Justin güldü, sonra omzumu sıvazladı. "Ah, peki, tebrikler."

Justin bir dakika sonra Kellan'a merhaba demek için ayrıldı ve ben de romanım üzerinde çalışmaya geri döndüm. Birkaç saniye içinde kendimi hikâyeye kaptırmış ve etrafımdaki her şeyi unutmuştum. Bir el dizimi okşadığında başladım.

Kellan çömelmiş, yontulmuş yüzünde eğlenen bir gülümsemeye duruyordu. "Biz de başlamak üzereydik. Burada iyi misin?"

Kâğıtlarımı kaldırdım ve başımı salladım. Kellan notlarla dolu çantama baktı ve kaşlarını çatı. "Bir dizüstü bilgisayar almalısın böylece Bu kadar kâğıdın arasında." Dudağını bükerek ekledi, "Sanırım burada işimiz bittiğinde alışverişe gideceğiz."

Düşünceli tavrına gülümseyerek eğildim ve onu öptüm. "Eski moda yaklaşımımı takdir edeceğini düşündüm."

Dudakları benimkilere yapıştı, sıcak ve duygulu. "İstiyorum ama artık yirmi birinci yüzyıla adım atmanın zamanı geldi, Kiera."

Kadınlara yakışmayan bir gülme sesi çıkardım, neredeyse . "Bunu senden duymak çok komik."

"Hmmm," diye mırıldandı ağızıma karşı. "Komik olmayan ne biliyor musun?"

Geri çekildi ve ben biraz somurttum. *Dudakların artık benimkilere dokunmuyor mu?* Yüzüme bakarken eğlenen ifadesi geri döndü, sonra dudaklarında küçük bir kaş çatma oluştu. Elimdeki kâğıda dokundu. "En çok satan kitabına hâlâ erişim izni alamadığım için."

İçimi çektim ve üstteki çarşafı kolumla gizlice kapattım. "Bittiğinde erişebileceksin. Mükemmel olduğunda."

Başını iki yana salladı; üstteki uzun, tüylü katlar bu sabah dayanılmaz bir şekilde kıvrılmıştı. Alt taraftaki daha kısa katlar kulaklarının etrafında hafifçe kıvrılmış, onları kucaklıyordu. "Mükemmellik umurumda değil." Parmağıyla alnına dokundu. "Orada neler olup bittiğini önemsiyorum. Ne düşündüğünüzü önemsiyorum." Gözlerini kaçırarak daha sakın bir sesle ekledi: "Ben

ne düşündüğün umurumda değil... bize ne olduğu hakkında."

Bana tekrar baktığında kalbim kırıldı. Derin mavi gözleri bazen çok fazla acı barındırabiliyordu. Hiçbir şey söyleyemeden başımı salladım. Bu beni incitebilirdi, onu da incitebilirdi ama dürüstlük anlaşmamıza sadık kalacak ve kalbimin, ruhumun en derin, en karanlık köşelerini görmesine izin verecektim. Adil olan buydu, çünkü sürekli onunkini görmeme izin veriyordu.

Kellan gülümsedi, bana son bir öpücük verdi ve başyapıtını kaydetmek üzere kontrol odasından çıktı. Kulaklıklar, enstrümanlar takıldı, panodaki ışıklar. Kellan vokal odasına geçerken Evan da kendi özel davul odasına girdi. İzlemesi büyüleyiciydi ama bir süre sonra biraz sıkıcı olmaya başladı. Kayıta çok fazla tekrar vardı. En iyi kayıtların kullanılabilmesi için şarkı birkaç kez çalınıyordu. Şarkının beşinci ya da altıncı tekrarında dinlemeyi bıraktım ve kitabıma çalıştım. Acı veren kısmı Kellan ve ekibinin çocuklar günü bitiriyorlardı.

"Hazır mısınız?" Kellan gözlerinde bir parıltıyla sordu.

Başımı salladım ve gerinmek için ayağa kalktım. Uzun süre oturmak kıkımın bir kısmını uyuşturmuştu. Seçtiğim mesleğin tehlikesi, sanırım. Kellan dedi ki Miksajını yeni bitirdikleri şarkıyı dikkatle dinleyen odadakilere veda ettim. Ses inanılmazdı; canlı versiyonundan milyonlarca kat daha net ve berraktı. Kellan'ın sesini bu kadar kusursuz duymak tüylerimi diken diken etti. Çok büyük olacaktı.

Eli, Kellan'ın elini sıktı ve ona, "Siz birkaç gün çalıştıktan sonra yeni şarkıya başlayacağız. Tamam mı?"

Kellan başını salladı ve kalbim biraz burkuldu. Eğer bir şey öğreneceklerse Kellan'ı pek fazla göremeyecektim. Ama sorun değildi, çünkü ikimiz de bir yere gitmiyorduk. Görünüşe göre alışveriş dışında.

Sonraki birkaç hafta rahatlatıcı ve huzurluydu - en azından benim için. Ailemi olabildiğince sık aradım. Ona yeni yüzüğümün resmini gönderdiğimde annem ağlamaya başladı. Babam, biraz daha az duygusal, bana bir şeyler anlattı

"Şimdi, Kellan olmadan hiçbir yere gitme, duydun mu beni?" Babamın Kellan'ı artık benim koruyucum olarak görmesi beni gülümsetti.

Kellan oldukça meşguldü. Grup yeni şarkıyı düşündüğünden daha hızlı öğrendi. Tabii ki sadece öğrenmeleri gerekiyordu, yaratmaları değil. Yeni bir müzik parçası yaratmak zaman alan bir süreçti. Bir keresinde çocukların otuz saniyelik bir şarkı girişi hakkında üç saat boyunca tartışmalarını izlemiştim. Pete's'teki masalarına her yaklaştığımda bunu tartışıyorlardı. Matt, Evan ve Kellan tartışıyor. Griffin dinleyen herkesi Starbucks'ın logosunun müstehcen olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.

Grup yeni şarkıyı belirledikten sonra kaydetmeye başladı. Her gün Kellan'la birlikte elimde yeni dizüstü bilgisayarımı işe gidiyordum ve Kellan albümü üzerinde çalışırken ben de kitabım üzerinde çalışıyordum. Kariyerlerimizin bu kadar barışçıl bir şekilde bir arada var olabilmesi beni son derece memnun etti. Kellan'ınki aslında benimkine yardımcı oldu. Grubu, müziği ve sesi zihnimi açtı ve kelimeler içimden döküldü. Aslında, birkaç kez Kellan'ın

ve devam etmek istedim. Ama Kellan beni bilgisayarımı bırakıp onunla eve gitmeye ikna etmekte oldukça başarılıydı. Baştan çıkarma sanatı her zaman onun en büyük yeteneklerinden biri olmuştur. Müzikle birlikte, gerçekten.

Temmuz ayının sonunda, Kellan ve çocuklar kendi paylarına düşen Albümün geri kalanını miksaj ekibi tamamlayacaktı. Çocukların tek yapması gereken albüm kapağı için fotoğraf çekti. Stüdyoya giderken Kellan'ın suratı asıktı. "Neden kapakta olmamız gerektiğini anlamıyorum. Ördek ya da başka bir şeyin genel bir fotoğrafı olamaz mı?"

"Ördek mi? Gerçekten mi?" Rüzgârın sürekli ağzıma doğru savurduğu bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırırken sordum. Lanet olası üstü açık araba.

"Ne? Ördekler seksi, değil mi?" Kellan bana sinsî bir sırıtış attı. Gözlerimi devirdim ve o da kıkırdadı. "Uzun, düz gagaları, dolgun karınları, geniş, perdeli ayakları var." Hâlâ sırtarak gözlerini tekrar yola çevirdi. "Bundan daha ateşli ne olabilir ki?"

Koyu renk güneş gözlüklerinin yüzünü çerçeveye alıp çekiciliğini artırmasına bakarken aklıma ilk gelen şey "Sen" oldu. Saçma önerisine gülümseyerek yüksek sesle güldüm. "Hemen hemen her şey."

Mükemmel yüzü bana doğru döndü. "Bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul etmemiz gerekecek."

Tam ona tartışmanın kendi tarafında yalnız kalacağını söylemek üzereydim ki cep telefonum çaldı. Hızla çantamdan çıkarıp cevap vermeden önce ekrana bir göz attım. "Selam Denny. Nasılsın?"

Radyoyu kapatırken Kellan'ın gözleri ön tarafa kaydı. Denny'nin cevabını beklerken boğazımdaki gitar şeklindeki kolyeyle oynadım. Gelmesi uzun sürdü. "Ben iyiyim. Sen nasılsın?" Aksanındaki endişe açıktı ve kafa karıştırıcıydı.

"Ben harikayım. Neden sesin garip geliyor?"

Kellan arabayı bir yan sokağa çekerken bana kısa bir sorgulayıcı bakış fırlattı. Ondan daha fazlasını için omuz silktim. Denny'nin sıcak sesi kulağımda, "İyi misin... gerçekten iyi misin?" diye sordu.

"Tabii ki." Dehşet midemi doldurmaya başladı. "Neden? Bir şey mi oldu?" Düşüncelerim hemen kız kardeşime ve doğmamış çocuğuma gitti. Yeğenim. "Anna iyi mi? Bebek iyi mi?" Korku mideme sızdı ve onu bastırmaya çalıştım. Bebeğe bir şey olsaydı Anna, Kate ya da Jenny beni arardı.

Denny hemen atıldı, "Hayır, hayır, onlar iyi. Öyle bir şey değil. Sadece ... son zamanlarda magazin gazetelerini gördün mü? Dedikodu sitelerine girdin mi?"

Hemen rahatladım. Kellan'ın endişeli yüzüne başımı sallayarak Anna'yla ilgili her şeyin yolunda olduğunu bildirdim. Cevabının ilk kısmına odaklanarak Denny'ye, "Oh iyi, beni korkuttun," dedim. Sorduğu soru kafamı kurcalarken kaşlarımı çattım. Gazeteler mi? "Hayır, bunun için çok meşguldüm. Magazin dergileri ve dedikodu siteleri neden umurumda olsun ki?"

Denny iç çekti. "Lanet olsun. Seni daha önce arayacaktım ama bugün fark ettim. Buralar hala oldukça sessiz ve kimsenin henüz iki ile ikiyi bir araya getirdiğini sanmıyorum, ama dışarıda neler olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm, böylece hazırlıklı olabilirsin."

Kafam öncekinden daha da karışık bir şekilde, "Ne için hazırlandınız?" diye sordum.

Denny tekrar durakladı ve endişem yeniden su yüzüne çıkmaya başladı. "Bu ayın başlarında Sienna ile ortak bir çalışma yapacağınızı . Sexton."

Sesinde bir huşu ve şaşkınlık izi vardı, tamamen anladığımı bir duyuydu; beni de şaşırttı. Ama konuyu neden değiştirdiğini anlamamıştım ve sesim tedirgin çıkmıştı. "Evet ama bunun magazin dergileriyle ne ilgisi var?"

Kellan'ın yolunu değiştirmesini izlerken, dinlerken dudaklarında hafif bir çatıklık vardı, Denny, "Kellan . . onunla takılıyor mu?"

Kaşlarım . "Hayır. Burada bile değil. Şarkının kendi bölümünü kaydettikten sonra Londra'ya geri döndü." Bakışlarımı Kellan'dan çekerek eski sevgilime açıkça "Neler oluyor Denny?" diye sordum.

İç çekti. "Sienna ve Kellan'ın internette dolaşan bir fotoğrafı var. Tüm dergilerde de var. Henüz kimse Kellan'ın kim olduğunu bilmiyor gibi görünüyor. Fotoğrafta çoğunlukla sırtı görünüyor ama Sienna ve yeni gizemli erkek arkadaşı hakkında ciddi söylentiler var."

Çenem o kadar düştü ki ameliyatla yeniden takılması gerekebilir diye düşündüm. "Erkek arkadaş mı? Bekle, ne resmi?"

Denny'nin nefes verışı sempattikti. "Bilmiyorum. Birlikte bir restorana giriyorlarmış gibi görünüyor. Kadın adamın kolunu tutuyor. Adam gülümsüyor ve ona bakıyor. Her şey çok inandırıcı. Sen iyi misin?"

Zihnim bulanıklaştı, sonra dışarıdaki fotoğrafçıları hatırladım. Sienna ile akşam yemeği için gittiğimiz yer. Restorana girerken üçümüzün de çekiyorlardı. Sienna biz kapıdan girmeden önce Kellan'ın kişisel alanını biraz işgal etmişti ama ben de fotoğrafta yer almıştım; Kellan sürekli elimi tutuyordu. Ama tabii ki bunu göstermediler. Ben önemsiz biriydim. Sienna ise ünlü biriydi.

Ve Kellan artık onun yeni gizemli erkek arkadaşıydı. Birbirlerine çoktan bağlanmışlardı ... ve henüz kimse bekâr olduklarını bilmiyordu. Öğrendiklerinde ne olacaktı? Araba durduğunda midem bulandı.

"Göründüğü gibi değil. Ben oradaydım, sadece beni göremiyorsun." Bunu Denny'ye fısıldadığımda, ironinin boğazımı sararak kapattığını hissettim. Görünmez olmak, Kellan'ın spot ışıklarının üzerimde parlamasına izin vermemek istememiş miydim? *Ne dilediğine dikkat et.* Artık görünmezdim. "Gitmem gerek Denny. Hoşça kal," diye mırıldandım telefona.

"Kiera, bekle, iyi misin?"

Ona cevap vermeden hattı kapattım. Hayır, iyi olduğumu düşünmüyordum. Kellan arabayı kapatırken, şok olmuş bir sessizlikle telefonuma baktım. Az önce ne oldu öyle? Halkın gözünde Sienna ve Kellan çıkıyorlar mıydı? Bu benim için bir şeyi değiştirdi mi? Hayır, pek sayılmaz. Önemli değildi. Halkın gerçek sandığı şeyin ne biliyordum. Yine de midemi bulandırıyor.

"Kiera, iyi misin?"

Kellan'ın endişeli sözleri Denny'ninkilerle örtüşüyordu. Başımın hissederek ona baktım. "Ben iyiyim," diye fısıldadım.

Kaşlarını çattı. "Gerçekten, iyi misin?"

İçimden homurdandım, şu anda her ne pahasına olursa olsun dürüstlük anlaştığımızdan gerçekten nefret "Ne olduğumu bilmiyorum."

Kellan başını salladı. "Tamam, bana bunun ne hakkında olduğunu söyleyebilir misin? Belki ne hissettiğini birlikte anlayabiliriz."

Dudağımı ısırdım ve bir parmağımı kaldırdım, böylece mümkün olduğunda konuşacağımı biliyordu. Kellan elimi tuttu ve sabırla bekledi. Başparmağını alyansımın üzerinde gezdirirken, Denny'nin ifşaatının şoku geçti ve kendimi gerçekten iyi hissettim. Harika değil ama iyiyim.

Yüzünü ona döndüğümde kaşları da çatıldı. Güneş gözlüklerini çıkarmıştı ve gece mavisi gözlüğünün arkasından yayılan endişe gözleri neredeyse elle tutulur gibiydi. "Konuş benimle," diye fısıldadı.

Kalbinin neredede olduğunu bildiğim için kendimi biraz aptal gibi hissederek gülümsedim ve başımı salladım. "Denny benim için endişeleniyor çünkü Sienna'yla çekilmiş bir fotoğrafınız internette dolaşıyor.

Gezegendeki herkes senin onun yeni 'bilinmeyen' erkek arkadaşı olduğunu düşünüyor. Görünüşe göre fotoğraf ikna edici. Denny doğrudan söylemedi ama sanırım senin beni terk ettiğini düşündü." Gülmeye başladım, ta ki Kellan'ın beni gerçekten onunla aldattığı düşüncesi sesimi bastırana kadar. Boğazımı rahatlatmak için üç kez yutkunmak zorunda kaldım.

Kellan'ın gözleri omzumun üzerinden bakarken odaklanmadı. "Fotoğraf?"

Onun

Bakışları hemen tekrar bana döndü. "İlgilenmediğimi biliyorsun, değil mi? Onunla hiç ilgilenmiyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı sallayarak yanağını okşadım; üzerimize vuran güneş yüzünden sıcaktı. "Biliyorum," diye fısıldadım. Arabanın üzerine çöken karanlık havadan sıyrılıp ona, "Şu fotoğraf çekimini bitirelim mi?" diye sordum. Dudaklarıma zorla bir gülümseme ve sesime mizah kattım. "Belki arka plan için bir ördek isteyebilirsin?"

Arabadan indiğimde Kellan kaşlarını çatmış bana bakıyordu. "Kiera-"

Söylemesi gerektiğini düşündüğü her neyse onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Ben iyiyim. Gerçekten. Artık bu konu hakkında konuşmasak olur mu? Zaten bir önemi yok. Bu doğru değil."

Kellan tereddüt etti, sonra başını salladı ve arabadan indi.

Grubun geri kalanıyla büyük bir stüdyo binasında buluştuk. Dalgalanan beyaz kumaştan devasa bir fon uzak duvarı tabandan tavana kaplıyordu. İnsanlar her yerde vızıldayarak ışıkları ayarlıyor, hareket ediyordu. yansıtıcı paneller, arka planı düzeltmek, kız kardeşiminkine rakip saç ve makyaj malzemeleriyle dolup taşan istasyonları yönetmek.

Beşimiz şaşkın bir sessizlik içinde kaosu izlerken, dar kot pantolonlu ve balıkçı yakalı ufak tefek bir adam bize doğru işaret etti. "Ah, yetenek geldi." Sesinden iltifat mı ettiğini yoksa küçümsediğini mi anlayamadım.

Bir elinde gevşekçe bir kamera tutarken diğer eliyle parmaklarını şıklattı; dolgun bir sarışın anında yanında bitiverdi. İnce dikdörtgen gözlüklerinin ardından grubumuza bakarak parmaklarını salladı ve ona "Düzelt şunları" dedi.

Sarışın, makyaj istasyonlarının etrafında dolaşan bir grup kadına baktı. Sanki hepsi kraliçeleri tarafından sessizce komuta ediliyormuş gibi, anında güzellik malzemelerini bırakıp bize doğru gelmeye başladılar. Kellan kaşlarını çattı. Griffin sırıttı.

Koca memeli sarışın ona doğru yaklaşırken Kellan mırıldandı, "Sanırım ihtiyacımız yok-"

Elini uzatarak onu susturdu. "Adım Bridgette. Bugün seninle ben ilgileneceğim." Elini tutarak onu makyaj masasına doğru çekti.

"Gerçekten ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum-" diye tekrar denedi.

Onu koltuğa iterek, ikinci itirazını tamamlayamadan parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Muhteşem bir kadının parmaklarını kocamın saçlarında dolaştırması dünyadaki en sevdiğim şey olmasa da, yüzündeki huysuzluk ifadesine gülümsemek zorunda kaldım. Bridgette kocamı en iyi nasıl güzelleştirebileceğini tartışırken fotoğrafçı bize doğru yürüdü.

Parmağını ve başparmağını keçi sakalında gezdiren fotoğrafçı ona, "Bunun üzerinde fazla durma. Bu gayet iyi." Gri gözleri Kellan'ın vücudunda gezindi. "Yine de önce gardırobu görsün."

Bununla birlikte, grubun geri kalanını incelemek için ayaklarını sürüyerek uzaklaştı. Kellan iç çekti. Bridgette ve neşeli hizmetçileri D- ile işlerini bitirdiğinde

Çantalar, iyi göründüklerini kabul etmek zorundaydım. Her biri göz alıcıydı, Griffin bile. Ama Kellan. . . ölümüne muhteşemdi.

Yanıyor. Sade fonun önüne geçtiğinde çenem düştü. Stüdyoya bol, solmuş mavi bir kot pantolon ve beyaz bir tişört giyerek gelmişti. Ona doğru yerlerinden yıpranmış dar bir kot pantolon giydirmişlerdi ve basit beyaz gömleğini koyu kahverengi deri bir ceketle kaplamışlardı. Ceket vücudunu sımsıkı sarıyordu, bu yüzden daha çok vücuda oturan bir gömlek gibi görünüyordu ve fermuarı göğsünün ortasına kadar açıktı. Belinin hemen üzerinde duruyordu, böylece çivili kemerinin tamamı görünüyordu; bir miktar teni de görünüyordu. Çok ateşliydi. Saçları genellikle dağınık, seksi bir karmaşaydı ama Bridgette saçlarını kusursuz bir şekilde şekillendirmişti, böylece her bir tutam en çekici yerdeydi

Mmkn. Gözünün yanından sarkan bir tutam vardı ki, beni neredeyse öldürüyordu.

Babamı her gün endişelendiren seksi, kötü ocuk rock yıldızı gibi görünüyordu ama bana doğru yürürken kaşlarını atıyordu.

"Harika görünüyorsun. Neyin var?"

"Makyaj yapıyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

Tenini inceledim ama gerçekten bir Şey giydiğini söyleyemiyordum, belki sadece gözlerinin etrafında biraz belirginlik vardı; mavilik o kadar çok gözüme çarpıyordu ki kalbim biraz daha hızlı atıyordu. "Anlayamıyorum bile. İyisin."

Bir elini saçlarında gezdirmeye başladı, sonra kendini durdurdu. Yardım edemedim ama yüzüğünün yerinde olmadığını fark ettim. "Gz kalemi sürdüm ... ve bana ruj sürdüğünden oldukça eminim."

Gülümsememi saklamak imkânsızdı. "İnanılmaz görünüyorsun... neredeyse nefis."

Kellan başıını eğerek kollarını bana doladı. "yle mi? Bir ısırık ister misin?" Yanaklarımın ısındığını hissettiğimde Kellan etrafına bakındı, sonra kulağına eğildi; deri kokusuyla karışan kokusu sarhoş ediciydi. "Birkaç dakikalığına ortadan kaybolabiliriz."

Onu kendimden uzaklaştırdığımda sırtışı kesinlikle uygunsuzdu. "Sanırım Bridgette'in el işlerini bozarsam kafamı koparır."

Muhtemelen Bridgette'in dudaklarına yaptığı her Şeyi mahveden Kellan, gözleri vücudumda gezinirken alttakini emdi. "Evet, ama bir düşünsene... albüm kapağını her gördüğünde, hiç Şüphesiz yüzüme o gülümsemeyi *senin* koyduğunu bileceksin."

Elleri popomda geziniyor, nazıkçe sıkıyordu ve gözlerim yuvalarından kısa bir süre boş bir odaya girmeyi düşündüm.

bir yerde . . ama fotoğrafçının parmaklarını şıklattığını duydum ve gözlerim parlayarak açıldı.

"Hadi yapalım Şunu, millet!" diye seslendi.

Kellan benden ayrılırken kısık bir kahkaha attı. Uzaklaşırken eli kolumda gezindi. Parmaklarını tuttum, öne doğru eğildim ve makyajlı yanağına bir öpücük kondurdum. Alyansının yokluğunu hissederek ona "Yzğn nerede?" diye sordum.

Kaşlarını atarken cebini yokladı. "Etiket bekâr olmadığımızın reklamını yapmamızı istemiyor." Gözlerini devirdi. "Görünüşe göre satışlar düşüyor yirmi

eğer piyasadan çekilirsek. Ya da Frank öyle diyor." Fotoğraf makinesinde bir şeylerle uğraşan fotoğrafçıyı işaret etti.

Kellan bir dakika tereddüt etti, sonra etrafına bakındı. Bana şeytani bir sırıtış atarak elini cebine attı ve yüzüğünü çıkardı. Yasaları çiğniyormuş gibi etrafına bakındıktan sonra hızla parmağına taktı. "İnsanların ne düşündüğü umurunda değil, değil mi?" Yüzü asıldı. "Yine de Sienna'yla olan o fotoğrafı önemsiyorum. Onunla ilgileneceğim, Kiera."

Başımı salladım ve ona bunun önemli olmadığını söylemek üzereydim ki Frank'in "yardımcılarından" biri tarafından aniden arkadan çekildi. Kellan yerine oturtulduktan sonra Frank çekmeye başladı. Bu beni Kellan'ın yüzüğü her çekimde biraz daha parlıyordu. Bu onun sisteme karşı küçük bir isyan gösterisiydi.

Yaklaşık üç düzine fotoğraftan sonra çekim tamamlandı. Son kapakta hangisinin yer alacağını seçmek zorunda olmadığım için mutluydum; hepsinin nefes kesici olacağından emindim. Bittiği için rahatlamış görünen Kellan yanağını öptü ve mırıldandı, "Gidip üstümü değiştireceğim ve yüzümdeki bu pisliği yıkayacağım."

Ben ona kıkırdarken Griffin çemberimize girdi. Deri ceketini düzeltirken Kellan'a "Sence bu kıyafetleri bize mi?" diye sordu. Bana gülümsedi; tüylerim diken diken oldu. "Bu gece *kesinlikle* sevişeceğim."

İçimdeki kızgınlık hızla haklı bir öfkeye dönüştü. Gözlerimi onun duygusuz kalbini delip geçecek noktalara kadar kısarak, "Beni hasta ediyorsun!" diye bağırđım.

Griffin gözlerini kırptırdı; hem kafası karışmış hem de sinirlenmiş görünüyordu. "Senin sorunun ne?"

Ellerimi yumruk yaparak ona vurma isteğıme direndim. "Kız kardeşimden bir bebeğın olmak üzere ve sen hala Hulk. . . yeterince uzun süre hareketsiz duran her şeyin içine. Bu iğrenç!"

Ellerini kalçalarına koyan Griffin geçti. "Ben bir rock yıldızıyım. İstedığım her şeyi beceririm. Bizim işimiz bu."

Başımı sallayarak Matt'e, Evan'a ve son olarak Kellan'a baktım. Hiçbiri Griffin gibi . "Hayır, değil."

Griffin omzunun üzerinden Kellan'a baktı ve gözlerini devirdi. "Oh, lütfen. Onu kırbaçladın diye beni de kırbaçlayamazsın." Bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi. "Ayrıca, bu Anna gibi değil

istediği her erkekle . Ve benim bu konuda ne kadar sinirlendiğimi görüyor musun?"

olduğunu biliyordum ve hiçbir Şey söylememem gerektiğini de biliyordum, ama o kadar ... ugh! "O artık öyle biri değil. Hamile kaldığından beri senden başka kimseyle birlikte olmadı. Şu anda hakkında konuştuğu tek erkek sensin."

Griffin bu durum karşısında Şaşırtıcı derecede Şaşırmış görünüyordu. "Gerçekten mi?" Etrafında bize bakan herkese bakarken bir an düşünmüş gibi görünüyordu.

Sonra gözlerini benimkilere çevirdi ve ellerini havaya kaldırdı. "Sadece sikiŐiyoruz. B y tecek ne var?"

Ona sadece başımı sallayabildim. "İkiniz de ebeveyn olacaksınız Griffin. Bu Anna'nın ölesiye korktuğu, hayatını deđiŐtirecek bir olay. Ve sen buradasın, hayatını yaşıyorsun, hala sağda solda bebeklerle yatıyorsun. Onun neler yaşadığı umurunda mı? Anna'yla seks yapmaktan zevk alıyorsun ama kız kardeşimi hiç umursuyor musun?"

Griffin bana boş boş baktı, yüzü ifadesizdi. Bir süre daha durakladıktan sonra bana alaycı bir homurtu verdi. "Sadece Şaka yapıyordum. Sakin ol, Kiera." Bununla birlikte, hışımla soyunma odalarına doğru gitti.

Matt, Evan ve Kellan onun gidişini izledikten sonra Matt iri gözlerle bana döndü. "Emin değilim ama sanırım az önce ona düŐünmesi için yiyecek verdin." Bana elini uzattı, ben de gülerek elini sıktım. "İyi oynadınız, Bayan Kyle." Matt bana göz kırptı ve Evan'ın sırtını sıvazladı. Hafifçe kıkırdayarak Griffin'in peşinden gittiler.

Herkes gittikten sonra Kellan kolunu bana doladı. "Hâlâ çabalıyor olman çok güzel."

Ona sırtttım, sonra ceketine baktım. "Griffin iyi bir soru sordu. Sence kıyafetlerin sende kalmasına izin verirler mi?"

BakiŐlarımın stratejik olarak yırtılmış kot pantolonunda gezinmesine izin verdim. Kellan kulağıma sıcak bir nefes vererek mırıldandı: "Onları saklamama gerek yok... sadece ayak altında duruyorlar."

Gözlerimi kapattım, anında sıcak teni, hafif inlemeleri ve yumuşak dudakları hayal ettim. Gözlerimi açtığımda Kellan benden uzaklaŐıyordu ama hâlâ beni izliyordu. Gözleri ateşli bir vaatle kaynıyordu ve içime çektiğimde nefesim titriyordu. Tanrım, çok çekiciydi.

Bölüm 10

Buzz

Albümün çıkış tarihi on üç Eylül olarak belirlendi. İlk single Sienna ile kaydettikleri şarkı olacaktı. Bu şarkı hakkında şimdiden büyük bir heyecan vardı, özellikle de

Fotoğraftaki gizemli adam Sienna'nın yeni şarkısında yer alan grubun solistiydi. Nasıl oldu bilmiyorum ama magazin basını Kellan'ın kim olduğunu anladı ve iki genç müzisyenin düet yaparken birbirlerine aşık oldukları hikâyesini yaydı. İlişkileri hakkında her yerde söylentiler çıktı. Artık benim de dikkatimi çekmişti ve bundan kaçamıyordum -TV, bakkaldaki dergi rafları, radyo. O lanet fotoğrafı elli milyon kez görmüş ya da . Tamam, çekici bir fotoğraftı. Kellan'ın Sienna'ya kibarca gülümsediği ve onun da Kellan'a gülümsediği anı yakalamışlardı. Profilden çekmeyi başaramamıştım ama Kellan ve Sienna yandan da en az karşıdan göründükleri kadar iyi görünüyorlardı; bu hiç adil değildi.

Nedense herkes bu hayali romantizm konusunda heyecanlıydı. Ve herkes bu iki inanılmaz derecede çekici insanın nasıl bir ses çıkaracağını duymak için sabırsızlanıyordu ki bu da bana Kellan'ın adını sızdıranın plak şirketi olduğunu düşündürdü. Hatta fotoğrafçılara o gece yemeğe nereye gittiğimizi söyleyenler de onlar olsaydı hiç şaşırılmazdım. İlgi çekmek için her şeyi yaparlardı.

Kellan dedikoduları bastırmak için elinden geleni yapmıştı. Fotoğraf çekiminden sonra eve dönerken Sienna'yı aramıştı. Kellan'ın cep telefonunda Sienna Sexton'ın numarasının olması beni şaşırtmıştı. Garipti. Daha da tuhafı, Sienna'nın telefonunda Kellan'ın adı vardı; onu aradığında kim olduğunu hemen anlıyordu.

"Merhaba Sienna, ben Kell-" Durakladı. "Evet, benim. Merhaba." O gülerken, ben de boşu boşuna konuşmanın onun tarafını duymaya çalıştım. Tek duyabildiğim Kellan'inkiydi. "Şu fotoğrafımızı gördün mü? Evet, şu fotoğrafı. Bir şey söyledin mi? Bir açıklama falan yaptın mı?" Dinlerken kaşlarını çattı. "İnsanlar bizi romantik olarak ilişkilendiriyor." Kaşları birbirine yaklaştı. "Bence bu büyük bir mesele." Elini kız karşısındaymış gibi uzattı. "Çünkü ben evliyim ve ikimiz hakkında böyle bir algı oluşmasını istemiyorum-"

Kellan bana baktı ve başını salladı. "Hayır, resmi olarak değil, ama kendimizi hala karı koca olarak görüyoruz-" Kaşlarını çatarak gözlerini tekrar yola çevirdi. "Bak, sadece birlikte çalıştığımızı ve ilişkimizin tamamen profesyonel olduğunu söyleyebilir misin?" Gülümsedi. "Tamam, teşekkür ederim."

Telefonu kapattıktan sonra bana "söyledi." . "Sence halledecek mi?"

Bana baktı, güneş gözlükleri yüz ifadesini gizliyordu. "Tabii ki. Neden yapmasın ki?"

Ona söylemek istemedim, ama dürüstlük konusunda anlaşıştık, bu yüzden iç çekerek .

"Çünkü sanırım seninle ilgileniyor. Çünkü bence ikinizin olmasını *istiyor*. Çünkü ikinizin birlikte olmasının single için daha güçlü bir vızıltı yaratacağını düşünüyorum. Ve bence istediğini elde etmek için kamuoyunun algısını manipüle etmekte çok iyi."

Kellan bunu söyledikten sonra sustu, bu da bana onun da en azından kısmen aynı fikirde olduğunu düşündürdü. Uzun bir süre sonra, "Ve sen onun ne istediğini düşünüyorsun.

. . ben miyim?"

Başımı koltuğa yaslayıp gözlerimi kapattım. *Seni kim istemez ki?*

Beni şaşırtan bir şekilde, Sienna Kellan'ın ölümünden kısa bir süre sonra bir açıklama yaptı telefon ederek, şu anda bekar olduğunu ve bunu sevdiğini ve Söz konusu adam "Sadece benimle birlikte hayranların bayılacağı bir proje üzerinde çalışan yakın bir arkadaşım!" dedi.

Kellan'ın istediğini yapmış olsa da, bu açıklamanın bir işe yarayıp yaramadığından emin . Kimse "yakın arkadaş "ın gerçekten "yakın arkadaş" anlamına geldiğine inanmıyor gibiydi. Hepsi bunun "ilişkimizi henüz duyurmak istemiyoruz" anlamına geldiğini düşünüyordu. Bu kesinlikle single için heyecanı artırdı. Kellan'ın ilk albümünün heyecan verici olacağını biliyordum ama bu albümde

Kellan ve Sienna'nın özel hayatıyla ilgili söylentiler ve spekülasyonlarla körüklenen enerji, yayın etrafında çok fazla enerji olacak.

Jenny, Kate ve Cheyenne endişelerimi sempatik kulaklarıyla dinlediler. Kız kardeşim bu konuda endişelenmememi söyledi. Ona fotoğrafı görüp görmediğini sorduğumda bana şöyle dedi: "O mu? Evet, döndükten bir hafta kadar sonra gördüm. Bu arada Kellan o fotoğrafta süper seksi görünüyor!" İç çekti. "Kameraya daha fazla dönük olmaması çok kötü. Çıkış fotoğrafı çekmek için gerçekten beklemeleri gerekirdi."

Biz restorandan ayrılmadan önce Şey 1'in kaldırımı temizlediğini hatırlayarak, "Neden gördüğün anda bana söylemedin?" diye çıkıştım.

Anna uzun, alçak bir nefes verdi. "Çünkü çıldıracağını ve resmin hiçbir şey olmadığını biliyordum."

"Onları bir çift olarak ilişkilendiriyorlar, Anna." Yatağında uzanırken başımın üzerindeki avizeye . "Bu hiçbir şey değil."

"Evet, öyle. Halkın ne düşündüğünü neden umursuyorsun? İkimiz de onunla birlikte olmadığını biliyorum. Onun orada olduğu süre boyunca ben de oradaydım ve hiçbir şey geçmediğini biliyorum. Bu büyük bir mesele değil, Kiera."

"Bu çok garip." Kellan'ın yastığının üzerinde bir gül yaprağı görünce onu kaldırdım ve ipeksi yaprağı parmaklarımın arasında ovaladım. Bu mercan rengindeydi ve hizmetçinin dün koridora koyduğu taze bir buketten gelmişti. Kellan'ın koşmaya gitmiş ve yaprağı benim için yatağa bırakmıştı. Üzerine "*Yakında*" yazmıştı.

Anna yine iç çekti, ama daha şefkatli bir şekilde. "Sadece tuhaf olmasına izin verirsen tuhaf olur. Zararsız bir fotoğraf yüzünden kendini bu kadar sıkma. Yani, en kötü ne olabilir ki?"

Kız kardeşim haklıydı elbette. Ama yine de tüm dünyanın kocanızın başka biriyle birlikte olmasını umması biraz ... yürek parçalayıcıydı.

Albüm çıkmadan birkaç hafta önce, çocuklar fırtınalı bir tanıtım turuna çıkacaklardı. ABD'nin hemen hemen her eyaletindeki en büyük şehirleri ziyaret edeceklerdi. Programlarına bakmak akıllara durgunluk veriyordu. Uçak yolculukları, radyo röportajları ve özel performanslardan oluşan durmak bilmeyen bir karmaşaydı. Öyle zamanlar oluyordu ki bir günde üç farklı şehirde görünmek. Programa bakarken bile yoruluyordum. Eğer bunu atlatabilsek, turne kolay olacaktı.

Tanıtım turunun ilk durağı Los Angeles'taki popüler bir radyo istasyonuydu. Hayır, sadece popüler değildi, şehrin bir numaralı radyosuydu ve çocuklar Los Angeles'tayken single'ın çıkışını orada yapacaklardı.

Stüdyoda. Midemde kelekler uçuşuyordu. Bu şarkının yayınlanmasının Kellan ve Sienna'nın formüle edilmiş ilişkisinin alevlerini körükleyeceğini bilsem de, Kellan'ın sesinin radyo dalgalarında yayınlanmasını duymak için sabırsızlanıyordum. Bu çok gerçeküstü bir düşünceydi.

Hayatın çok yakında çok yoğun bir hal alacağını bildiğimizden, Kellan ve ben birlikte geçirebileceğimiz her anın tadını çıkardık. Kellan bana şehirde bir tur attırdı ve D-Bags ile burada geçirdikleri süre boyunca çaldıkları bazı barları gösterdi. Liseden yeni mezun olmuş bir Kellan'ın Hollywood yıldız adaylarının iç çamaşırlarını okşadığını hayal edebiliyordum. Burada "randevu" ayarlamak onun için çok kolay olmuş olmalı.

Kellan bana turistik yerleri de gösterdi -Disneyland, Seaworld, Walk of Fame- ama en sevdiğim anlar plak şirketinin evinde havuz kenarında uzanmaktı. Özellikle de herkes gittiğinde ve sadece ikimiz kaldığımızda. Güneşli bir Ağustos sabahı, Kellan'ın kariyerinin kaotik kısmının birkaç gün önce, havuzda özel bir dalışın tadını çıkarıyorduk. Ben havuza inen serin beyaz basamaklara yaslanmıştım.

turkuaz renkli suda, bacaklarımı önümde hafifçe tekmelediğimde oluşan minik dalgaları izliyordum. Klor ve güneş kremi kokusu duyularımı dolduruyordu ve yakındaki bir ağaçta ciyaklayan birkaç kuş dışında her şey sessizdi. Bu huzurun uzun sürmeyeceğini bildiğim için tadını çıkardım.

Suyun altında karanlık bir şekil bana yaklaştı. Suyun altındaki beden tam üzerimde yüzerken bacaklarımda gezinerek onları hareketsizleştirdi. Belimde duran Kellan başını sudan çıkardı ve bana doğru sırtıttı. "Hey."

"Hey," diye mırıldandım dudağımı ısırarak. Saçları yüzünden geriye doğru kaymıştı ve yanaklarından boncuk boncuk sular süzülüyordu. Güneş ışığı gözlerinde parıltıyor, koyu mavi rengini aydınlatıyordu. Muhteşemdi ve o an için tamamen benim olmuştu.

İç çekerek doğruldum ve kollarımı boynuna doladım; bacaklarım otomatik olarak beline dolandı. Dizlerinin üzerine çöktü ve sıg suda beni kollarının arasına aldı. Eğer memnuniyet, güneşin sıcaklığı ya da sıcak bir günde serin bir esinti gibi fiziksel bir şey olarak hissedilebiliyorsa, o zaman başımı omzuna koyup kendimi onun varlığıyla tüketmeye izin verdiğimde şu anda beni sardığını hissediyordum.

Kellan bana bakmak için geri çekildiğinde, yüzündeki huzur benimkiyle eşleştiğinde, Griffin evden çıktı. Basamaklara doğru yürüdü, kaşlarını çatı ve sanki bir şeyi nasıl yapacağını bulmaya çalışıyormuş gibi kafasını kaşdı. Sonra omuz silkti ve basamakları ayıran korkuluğa vurdu.

Kellan yüzünü dik tutmaya çalışarak ona baktı. "Evet?" "Kayıttaki adam burada. Seninle konuşmak istiyor."

Beni yanına oturtan Kellan sudan çıktı. Vücudunun hatlarından ve kıvrımlarından aşağıya doğru ırmaklar akıyordu. Arkalarında nem tanecikleri bırakmışlardı; sanki onu terk etmek istemiyorlarmış gibi tenine yapışmışlardı. Bu duyguyu tamamen anlıyordum.

"Hangi adam?" Kellan sordu.

Griffin omuz silkti, etmeden beni süzdü. "Bilmiyorum. Takım elbiseli kibirli biri."

Kellan hafifçe geçti. "Nick mi? Şirketin başkan yardımcısı mı?"

Griffin bakışlarını Kellan'a doğru kaldırdı. "Bilmiyorum. Elbette."

Kellan bana baktı. Şirketin başkan yardımcısı en son Kellan'a büyük bir fırsat sunmak için gelmişti. Şimdi istediği şeyin de aynı derecede büyük olacağına dair bir his vardı içimde. Yine de nedense midem bulandı.

Hızlıca kurulanırken Kellan bir tişört, ben de bir şort giydim. Bir kodamanla tamamen giyinik ve tamamen kuru bir şekilde buluşmayı tercih ederdim ama tankini üstüm ve ıslak saçlarım şimdilik idare etmek zorundaydı. Kocamın kaderini kontrol eden adamı bekletmemek en iyisiydi.

Griffin bizi üst, Nick ve Sienna ile en son buluştuğumuz yere götürdü. Kellan'ı odaya kadar takip etmek üzereyken Griffin dirseğimi tuttu. Yüzüne baktığımda anında gerildim. Kaşlarını çatarak şöyle dedi, "Anna benden hoşlanmadığını söyledi. Bu doğru mu? Aramızın iyi olduğunu sanıyordum."

Griffin'in neden şimdi bu konu hakkında konuşmak istediğini merak ederek kolumu yavaşça onun elinden çektim. "Biz ... iyiyiz. Tabii." *Uzak dur benden yatak odası, bana bir daha dokunma, ve kız kardeşimle oynamayı bırak, ve biz harikayız.*

Saçlarının bir kısmını kulaklarının arkasına sıkıştırırken solgun gözleri sertleşti. "Tamamen yalan söyledin." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Seninle yatmıyorum, bu yüzden benim hakkımda ne düşündüğün umurumda değil, ama seninle yatmak istiyorum. Sana iyi davranmaktan başka bir şey yapmadığım için benden neden nefret ettiğini biliyorum."

Hoş mu? Bana böyle mi davranıyor? Gözlerimi devirerek Griffin'in omzunun üzerinden baktım; Kellan'ın "takım elbiseli kibirli" Nick'le el sıkıştığını görebiliyordum. Orada neler olup bittiğini gerçekten duymak istiyordum, Griffin'i anlamsız bir sohbete dahil etmek değil. Ben Griffin'in sorusuna cevap vermekten kaçınıırken, o ekledi: "Sevişmek istediğimi söylediğim için mi? Çünkü tamamen şaka yapıyordum."

Ona tekrar bakarken gözlerim istemsizce yarıklara dönüştü. "Hayır, şaka yapmıyormuşsun. Kaba, iğrenç ve Kellan'ın olduğundan daha büyük bir erkek fahişesisin!"

Griffin bana "evet, doğru" der gibi bir yüz ifadesi takındı, ben de kendimi zorlayarak bunu görmezden geldim. "Rock yıldızlarıyla ilgili nefret ettiğim her şeyi temsil ediyorsun. Partiler, kadınlar, seks. Kellan'ın dönüşmesinden korktuğum her şeysin!"

Griffin omzumu dürttü. "Yani senin sorunun aslında benimle değil. Sen yokken Kell'in yapabileceklerinden korkuyorsun, yani senin sorunun *sensin*." Ellerini iki yana açtı. "Anna benden hiçbir zaman etrafta olmamamı istemedi. Hiçbir zaman özel olmadık. Kiminle seks yaptığım onun umurunda değil... o zaman sen neden umurunda olasan ki?" Çenesini kaldırarak ekledi, "Ve bilmeni isterim ki, bu yıl sadece beş kişiyle yattım ve Anna bana hamile olduğunu söylediğinden beri kimseyle . Yani, evet, onu gerçekten önemsiyorum. Sanırım onu seviyor bile olabilirim."

Arkasını dönüp hışımla odaya girdi ve ben sadece şok içinde ona baktım. Az önce Griffin'den ders mi aldım? Bu kıyamet alametlerinden biri olmalı. Ama haklı olduğu bir nokta vardı. Ondan hoşlanmıyordum çünkü Kellan'ın onun gibi olmasını istemiyordum. Ve Kellan onun gibi değildi. Gece-gündüz farklıydılar. Griffin çok kabaydı. Ama çok benim kardeşimdi ve onu çok severdim. Kahretsin. Şimdi Griffin'den hoşlanmak için gerçek bir girişimde bulunmam gerekiyordu. Ve, vay canına, Anna'yı sevdiğini söyledi. Bu aklımı başımdan aldı.

Nick'in bana söyleyeceği hiçbir şeyin beni Griffin'in az önce daha fazla şok edemeyeceğini düşünerek nihayet odaya girdim. Kellan, Nick'in karşısındaki koltuklardan birinde oturuyordu. Evan ve Matt de onun yanında oturuyorlardı ama

sadece bana yetecek kadar yer vardı. Konuşmayı tamamen bölüyormuşum gibi hissederek Matt ve Evan'ın önünden geçip Kellan'ın yanına oturdum. Griffin ağırlığını karşımızdaki sandalyeye bıraktı.

Nick, Kellan'ın yanına yerleşmemi beklemek için konuşmasına ara verdi. Sarışın, mavi gözlü adam başparmağını çapraz bacağına vurduğunda yanaklarım kızardı. Dışarısı doksan derece olmasına rağmen,

Nick takım elbise giymişti. Hem de pahalı bir takım. Muhtemelen Armani. Kravatı parlak kırmızıydı, bir güç rengi. Başkan yardımcısı olmak için oldukça genç görünüyordu, en iyi ihtimalle otuzlu yaşların ortasındaydı, bu yüzden kendine güvenen ve azimli, istediğini elde etmeye alışkın bir adam olduğunu düşündüm.

Yerimi aldığında Nick bana kısa bir gülümseme verdi. Hesapçı gözleriyle görünüşümü inceledi ve "Gördüğüm kadarıyla evin olanaklarını iyi kullanıyorsun," dedi. Gözleri Kellan'a kaydı. "Bu çok iyi. Kalkışa kadar dinlenmeye ihtiyacın olacak."

Kellan bana baktı ve başını salladı. Odadaki kimse Nick'in ne istediğini sormadan, Nick bize "İyi haberlerim var. Harika haberlerim var." Öne doğru eğilerek parmaklarını birbirine kenetledi. Alyansının olmaması dikkatimi çekti. "Diedrick Kraus 'Regretfully'nin klibini çekmeyi kabul etti." Kimse bir şey söylemeyince Nick gülümsedi. "Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok, değil mi?"

"Üzgünüm, hayır," dedi Kellan ona.

Kellan'ın özrünü elinin tersiyle itti. "Diedrick Kraus zamanımızın en iyi müzik videolarından bazılarının arkasındaki dehadır. O özeldir. zor. Ona şarkınızın bir örneğini verdik ve o da istiyor." Nick ellerini birbirine vurdu. "Hayır, çok ısrar etti."

Bu kadar yüksek profilli bir kişinin küfürlü konuşması karşısında gözümü kırptım ama Nick hemen devam etti. Kellan'ı işaret ederek, "Diedrick'in birkaç

Ay sonunda müsait günler var, Sienna'nın programında küçük bir ara var ve tanıtım turu sırasında senin için araya sıkıştıracağız." Ellerini gökyüzüne kaldırdı. "Yemin ederim yıldızlar bunun için aynı hizaya geldi."

Kellan grup arkadaşlarına bakarken ağzı bir karış açık kaldı. "Bir müzik videosu mu çekiyoruz?" Tekrar Nick'e baktı. "İnsanlar hâlâ bunları izliyor mu?"

Yöneticinin tekrar düzeltmeden önce küçük bir kaş çatıldı. "Evet, öyle." Gülümsemesi genişledi, o kadar öne eğildi ki koltuktan düşeceğini sandım. "Ve arı kovanına çomak sokmak için elimizde bir fırsat var."

Şaşkınlık Kellan'ın yüz hatlarını gölgeledi. "Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok." Nick başını salladı. "Bu, bu videoyla ciddi bir ses getireceğimiz anlamına geliyor. Halk seni ve Sienna'yı o videoda gördüğünden beri

Fotoğraf, bir ilgi fırtınası oldu. Herkes Sienna'nın yeni erkeğini merak ediyor."

"Ben onun erkeği değilim," diye araya girdi Kellan.

Nick onu görmezden geldi. "Kellan ve Sienna çılgınlığının alevlerini körükleyeceğiz ve bu heyecanı listelerin zirvesine taşıyacağız."

Nick'in yüzündeki hevesli ifadeye bakınca kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bununla ne demek istediğinden emin değildim ama bundan hoşlanmayacağıma emindim. Temkinli bir tavır sergileyen Kellan, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Yüzündeki heyecanla Nick parmaklarını açtı. "Şarkının romantik kısmını öne çıkaracağız, videoyu ciddi anlamda ateşli hale getireceğiz. Çıplak vücutlar, derin öpüşmeler, inlemeler, ne yapabilirsek ile." Kellan'a göz kırparak ekledi, "Bunu izleyen herkesin derhal çok soğuk bir duş alması gerekecek. Sen ve Sienna'nın etrafındaki dedikodular tavan yapacak."

Ayağa kalkıp bu entrikacı para babasına Kellan'ın böyle bir şey yapmayacağını söylemek istedim ama şu anda bir şey söylemenin bana düşmeyeceğini bildiğim için çenemi sıktım. Kellan'ın yüzü tam tersine döndü; ağzı açık kaldı. "Şarkı bir ayrılık hakkında," diye mırıldandı şaşkınlıkla.

Nick başını salladı, parmaklarını çenesinin altında birleştirdi. "Evet, hangi büyük ayrılık ateşli bir aşkla başlamamıştır ki?"

Oda bir an sessiz kaldı. Evan ve Matt bana bakıyor, yanaklarımın ısınmasına neden oluyorlardı. Griffin kulaktan kulağa gülümsüyordu. Genel olarak klip çekiminden mi, yoksa Kellan'ın Sienna'yla "çok soğuk bir duş alma" ihtiyacı duymasına neden olacak bir sahne çekmesini izlemekten mi mutlu olduğundan emin değildim. Muhtemelen ikisinden de biraz.

Sonunda Kellan Nick'e, "Ben evliyim. Bunu yapamam."

Griffin hemen gönüllü oldu. "Yapabilirim!"

Griffin'in çıkışını görmezden gelen Nick, Kellan'a sert bir bakış attı. Yüzündeki ifade kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Kesinlikle elde etmeye alışkın bir adamdı. "Senden o kadınla bir ilişki yaşamamı istemiyorum. Bu kısım tamamen size kalmış." Sırıttı ve hızlı bir hareketle

bana baktı. Ben ters ters bakarken, gözleri Kellan'ınkilere döndü. "Senden sadece daha önce kaydettiğin bir şarkıya onunla birlikte *kurgusal* bir video çekmeni istiyorum, bu arada bizim olan bir şarkı." Bağlantılı parmaklarıyla Kellan'ı işaret etti ve dudaklarına soğuk bir gülümseme dokundu.

Arkasına yaslanarak, ayakta duracakmış gibi ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Kitleleri eğlendirmek iş tanımınızın bir parçası ve Bazen buna oyunculuk da dahil. Bunu yapmak istemediğini bilseydik ... bunu yapmak istemediğini bilseydik, seninle sözleşme imzalamazdık." Ayağa kalkarak gözlerini kıstı ve Kellan'ın üzerinde korkutucu bir duruş sergiledi. "Senden tek istediğim, kendine gelmen ve lanet olası işini yapman. Ve eğer anlayamadıysan

. . . Gerçekten sormuyorum." buz gibiydi; ensemdeki tüyleri diken diken etti ve midemi kurşunla doldurdu. Dikkatini Kellan'dan uzaklaştıran Nick odadan çıktı.

Nick gittikten sonra odada kalın bir sessizlik oldu. Bir iğne düşse duyabilirdiniz. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Griffin yüksek sesli bir ünlemle durgunluk. "Ahbap! Sienna Sexton'ı filme alacaksın! Çak bir beşlik!" Elini havaya kaldırdı, avucunu Kellan'a doğru açarak tebrik etti.

Olayların bu şekilde gelişmesi karşısında hâlâ şoktayken Griffin'in açıklamasına bir yorum getiremedim. Kellan başçıya ters ters baktı, sonra bunun anlamsız olduğunu fark etmiş gibiydi ve bakışlarını yere kaydırды.

Bir süre daha sessiz kaldı, sonra aniden ayağa kalktı. Nick'in girdiği kapıya bakan Kellan'ın yüzü sertleşti. "Bu saçmalık."

Hışımlla odadan çıktı, bu sırada bacaklarıma sertçe dokunarak geçti. Evan onun arkasında durdu. "Kellan?"

Kellan ona cevap vermedi. Ellerini yumruk yapıp grubuna dönüp bakmadan gözden kayboldu. Hepimiz ayağa kalktık ve bakakaldık. "Ne yapacak?" Matt odadakilere sordu. Kimsenin bir cevabı yoktu ve içimi bir korku kapladı. Ne yapacağını çok iyi biliyordum. İşler çok zorlaştığında her zaman yaptığı şeyi. Kaçacaktı.

Kellan'ın peşinden çıktım, çocuklar da beni takip ediyordu. Kellan merdivenlerde değildi ve ilk kez muhteşem manzara beni etkilememişti. Şu anda hiçbir şey beni etkilemiyordu çünkü yapmak istemediğim bir şeyi yapmak zorunda kalacağımdan oldukça emindim. Kellan'ı başka bir kadınla öpüşmeye ikna etmem gerekecekti. Hayır, sadece öpüşmek değil. Bir aşk sahnesi canlandırmak. Her nasılsa, bu her şeyi on kat daha kötü yapıyordu.

Kellan'ı odamızda buldum. Yüzü fırtınalıydı, gömleklerini çantasına tıktırıyordu. Benim boş çantam onunkinin yanında duruyordu. Bir parçam sessizce eşyalarımı başlamak istedi. Bu çok daha kolay bir seçim olurdu. Bunun yerine, Evan, Matt ve Griffin arkamdan odaya girerken, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordum.

Kellan bana baktı, gözleri parlıyordu. "Eşyalarını topla. Eve gidiyoruz. Benden bu kadar."

Griffin hemen patladı, "Ne oluyor Kellan?"

Evan elini Kellan'ın omzuna koyarak onu çalıştı; omuz silkti. Matt sessizce karşılık verdi: "Bir sözleşme imzaladık Kellan. Öylece çekip gidemeyiz."

Kellan Matt'e ters ters bakarak, "O zaman bizi dava edebilirler! Onlar için kendimi pazarlamayacağım. Pete'e geri dönüyorum. Siz benimle geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?" Bütün bunların eninde sonunda benim yüzümden olduğunu bildiğinden, kalbim göğsümde acılı bir ritimle gümbürdüyordu.

Griffin ona bön bön baktı. "Sen lanet olası en büyük amcısın-"

Kellan, Griffin'e doğru iki agresif adım atarak onu susturdu. Evan ikilinin arasına girerek ellerini Kellan'ın omuzlarına koydu. Matt bir elini Griffin'in göğsüne koyarak onu da geride tuttu. Havada aniden o kadar bir gerilim oluşmuştu ki, yapıcı bir şey olmayacağını biliyordum herkes oradayken. Kellan'ın sakinleştirilmeye ihtiyacı vardı, yüzleştirilmeye değil. Ve şu anda bunu yapabilecek tek kişi bendim. Gücün benim elimde olmasından nefret ediyordum. Özellikle de Pete'in evine dönmek kulağa harika bir fikir gibi gelirken.

Gözlerimi Kellan'dan ayırmadan çocuklara, "Bana kocamla biraz izin verir misiniz lütfen?" dedim.

Kellan gözlerini benimkilere dikti, ifadesi hâlâ yakıcıydı. Evan Kellan'dan uzaklaştı ve gitmeden önce kolumu sıktı. Matt, Griffin'i odadan dışarı sürükledi ama Griffin bağırmadan önce değil, "Ona biraz akıl ver, Kiera! *Bu saçmalık!*"

Kapının kapandığını duyduğumda Kellan'a doğru bir adım attım. Odada başka kimse olmadığı için Kellan'ın öfkesi ve hayal kırıklığı sadece bana yöneldi. I

Yine de buna hazırlıklıydım; Kellan'ın hırçın hırıltılarına birden fazla kez maruz kalmıştım. "Bana da mı korkak diyeceksin? Sırf bir şeyi kanıtlamak için gidip Sienna'yı becermem gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Biraz ürperdim, ama sırtımdan kaymasına izin verdim. Öfkesi aslında bana yönelik değildi. Ona doğru yürüyüp ellerini tuttum; hâlâ yumruk halindeydiler. "Kellan. .. şimdi pes edemezsin."

Kellan bir elini çözdü ve kapıyı işaret etti. "O toplantıda sen de var mıydın? Benden ne yapmamı istediklerini duydu mu?"

Tekrar elini tutarak başımı salladım. "Evet ve sorun yok." Bu sözleri söylemek bile midemi bulandırıyordu ama yapılması gerekiyordu.

Kellan bana bakakaldı. "Tamam mı? Birini 'sikerken film çekmem' nasıl iyi olabilir?"

Vücuduna doğru adım atarak parmaklarımı kollarında gezdirdim ve ensesine doladım. Önce kaskatı kesildi ama ben ona sarıldıkça yavaş yavaş gevşedi. "Pekala, belki de 'tamam' en iyi kelime değil. Onunla birlikte olma düşüncesi aslında biraz dehşet verici." Kellan'ın

Vücudum tekrar gerilmeye başladı ve hemen ona "Ama bu gerekli bir kötülük" dedim.

Kellan başını salladı, kolları belime dolandı. "Hayır, buna gerek yok." Öfkesi dinerken başını benimkine yasladı. "Seni incitmek istemiyorum. Ve bunların seni nasıl incitmeyeceğini anlamıyorum."

Ondan uzaklaşarak, "Ve benim yüzümden hayallerinden vazgeçmeni istemiyorum" dedim. Başını salladı, gözlerini benden kaçırdı ve ben de yanağını tuttum. "Çok yakınsın, hem de çok yakın. Sadece kendi kariyerini ve diğerlerinin kariyerini hızlandırmak için bu işi yap. Sonra, sözleşme şartlarınızı tamamladığınızda ve sektörde en çok aranan grup olduğunuzda, başka bir şirket bulun. *Bu* sizin ne demek istediğinizi çok daha iyi kanıtlayacaktır."

Kellan bana sırtıttı ve ben de onun mizahının bir kısmının geri geldiğini görerek gülümsedim. Ancak uzun bir nefes verdiğinde yüzündeki ciddiyet geri döndü.

Birkaç saniye boyunca hiçbir şey söylemedi. Zihninin çalkalandığını, tartıştığını görebiliyordum ve ona az önce kendisine atılan her şeyi sindirmesi için bir an . Sonunda konuştuğunda sesi çok kısıktı. "Çocukları hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum, gerçekten istemiyorum ve ne dediğini anlıyorum. Ama diğer kızlarla işimin bittiğini söylediğimde ciddiydim. Benim için o sensin. Ona dokunmak istemiyorum."

Başparmağımla tenini okşayarak mırıldandım, "Biliyorum. Ve bunun için seni çok seviyorum. Ama izin vermezsek bu bizi etkilemek zorunda değil. Sen hâlâ benim kocamsın. Ben hala senin karınım. Farklı hissediyormuşsun gibi davranmak

kamera bunların hiçbirini değiştirmmez. Tamam mı?"

Kellan yavaşça başını salladı, sonra içini çekti. "Senden başka biriyle bir aşk sahnesi çekebileceğimden bile emin değilim."

Bir elimi hâlâ kaygan olan saçlarında gezdirerek, "Elbette . Sadece o benmişim gibi davran. Bu ilk kez olmaz."

Dalga geçtiğimi anlaması için ona alaycı bir gülümseme verdim. O da bana şeytani bir sırıtışla karşılık verdi. Ama yüzü anında asıldı. "Gerçekten bunu yapmamı istiyor musun?"

Dudağımı ısırdım. Bunu istiyor muydum? Hayır. Vücudunun Sienna'nınkine yaklaşmasını istemiyordum. Ama onun için başarı istiyordum ve şimdi çekip gitmesini istiyordum.

. *Bu* onun ödeyemeyeceği kadar büyük bir bedel gibi görünüyordu. Başımı salladım. "Evet, anlıyorum." Kellan bir kez başını sallayarak gözlerini kapattı. Ona hafif bir öpücük verdim, o mucizevi ağza yakında başka birinin dokunacak olmasından nefret ediyordum. "Ve,

Kellan"-gözleri fal taşı gibi açıldı-"eğer bu gerçekten , benim de orada olmam gerek. İzlemem gerekiyor."

Gözleri sonuna kadar açıldı. "Hayır."

Başımı salladım ve onu tekrar öptüm. "Yapmak zorundayım Kellan."

"Neden?" diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Neden bunu görmek istiyorsun, Kiera?"

Çünkü cezalandırılmaya aç biriyim. "Çünkü yapmazsam kafamda çok daha kötü olacak."

"Kiera," diye yalvardı. "Bunu istemiyorum, ama eğer yapmak zorundaysam, o zaman seni mümkün olduğunca uzakta istiyorum." Omzumu geriye iterek gözlerimin içine bakmak için çömeldi. "Seni incitmek istemiyorum ve rollerimiz tersine dönseydi, seni başka bir erkekle görmeye dayanamazdım."

"Zaten yaptın" diye fısıldarken ona hüzünlü bir gülümseme verdim.

Kellan'ın ağzı aralandı ve yüz hatlarını bir hüzün dalgası kapladı. Bu benim kalbimi kırdı. "Seni seviyorum," dedim ona, dudaklarımı dudaklarına götürerek.

Üzüntüsünü silmek için elimden geleni yaparak dudaklarını tekrar tekrar tattım. İçindeki tutkulu ateş benim yönetimim altında kıvılcımlanırken nefesi sonunda hızlandı. Elleri saçlarıma dolandı ve başımı sıkıca tuttu. Dili benimkinin üzerinden geçerek beni kızdırdı ve kısık bir inilti yatak odamızın sessizliğini bozdu. Kellan'ın göğsünden erotik bir ses yükseldi ve benim nefesli soluk verişlerimle karıştı. Sabırsız ellerim yukarı ve gömleğinin altına uzandı. Aramızdaki tüm engellerin kalkmasını istiyordum. *Şimdi.*

Kellan hevesli parmaklarımın gömleğini çıkarmasına yardım etmek için benden ayrıldı, sonra malzeme serbest kaldığında anında dudaklarımı tekrar aradı. Çok iyi bildiğim ve sevdiğim çizgileri ve vadileri izledim. Parmaklarım karnının alt kısmındaki derin V'yi buldu ve nemli şortunun bel bandını çekiştirerek onu da çıkarmam gerekti. Kellan orada da bana yardım etti ve ben daha ne olduğunu anlayamadan, tamamen çıplak bir halde karşımda duruyordu.

Bu konuda en ufak bir utanç duymuyorum.

Benim gözlerim vücudunda gezinirken onun gözleri kapalıydı. O benimdi, kalbim ve ruhum. Sienna onunla kısa bir an geçirebilirdi; çok küçük, minicik bir tat.

-Ama bu çarpıcı adamın tüm ihtişamına asla sahip olamayacaktı. Onun için neredeyse biraz üzüliyordum. Neredeyse.

Hızlı nefes alarak kollarımı boynuna doladım ve onu yatağa çektim. Sırtım yatağa değer değmez kıyafetlerimi çıkarmaya başladı. Nemli şortum yerde onunla buluştu, hemen ardından tankini külotum geldi. Elleri yanlarımdan yukarı kayarak üstümü de aldı,

Göğsüm serbest kaldığında inledim. Ağzı bir meme ucunu çevreledi ve onunla çekemeyeceğini bildiğim bir şeyden zevk aldım. PG-13 müzik videosu için değil.

Kellan da sadece kendisine ait olanın tadını çıkararak bacağıma kalçasından yukarı kaldırdı ve hemen içime girdi. Onu sıkıca kavradım, inledim. Muhtemelen söylemem çok daha yüksek sesle "Evet" dedim.

Kellan dişlerinin arasından bir nefes çekti. "Tanrım, Kiera . " diye mırıldandı, hareket etmeye başlamadan önce.

Belki de bu andan hemen önce yaşadığımız çılgınca salınan duygulardı, ama vücudumdaki her hücre enerjik, canlı ve duyularla karıncalanıyor gibi hissediyordu. Kellan ve ben birlikte sallanırken hiçbir şeyi saklamadım. Bu bizim anımızdı ve Sienna bunu asla paylaşmayacaktı. Yakınımızda olmamasına rağmen, sanki o da duyabilecekmiş gibi sevincimi haykırdım.

Kellan da öyle yaptı. Ve ikimizin de tepeye yaklaşması çok uzun sürmedi, vücutlarımız hafifçe titriyordu, efordan hafifçe nemliydi. Doruk noktam içimde patlarken, tırnaklarımı Kellan'ın sırtına geçirdim. Kan akıtacak kadar değil ama bir süre hissedeceği kadar güçlüydü. Kim olduğumuza ve neler yaşadığımıza dair küçük hatırlatıcım. Kellan başını omzuma gömdü. Vücudu gerilirken haykırdı, sonra serbest bıraktı. Onu hissettiğimde, duyduğumda, onunla bir olduğumda inledim.

Hayır, Sienna buna asla sahip olamazdı. Onun soluk taklidi bu anın yanına bile yaklaşamazdı.

Nefes nefese kalan Kellan yanıma yuvarlandı. Yanağından öptüm ve gözleri hâlâ kapalıyken gülümsedi. İyileşirken onu izledim, büyülenmiş gibiydim. Gülümsemesi hiç solmadı ama nefes alış verışı yavaşladı ve düzleşti. Yüzü gevşediğinde ve nefes alış verışı sığlaştığında, onu uykuya dalması için rahatlattığımı fark ettim. Bu bana garip bir coşku hissi verdi. Ama sonra Çarşamba gününü düşünmeye başladım ve önceki cesaretim azaldı. Belki Sienna onunla böyle bir an yaşayamayacaktı, ama ben bir konserve kutusu mu açıyordum?

birbirlerinin tadına baktırarak solucanlar mı? Bunun olmasına izin vererek büyük bir hata mı yapıyordum?

Yataktan gizlice kayarak çıktım ve yorganı Kellan'ın üzerine katlayarak üzerini örttüm. Temiz ve kuru giysilerimi giydikten sonra Kellan'ın telefonunu komodinden aldım ve uyuyan kocamın yanından sessizce ayrıldım. Ana dinlenme alanına geri döndüğümde, diğer D'yi görmeyi bekliyordum.

Çantalar Kellan'ın söyleyeceklerini duymak için bekliyordu. Ama sonra aklım

Son birkaç dakikayı tekrar oynattım ve Kellan'la ikimizin de oldukça açık sözlü olduğumuzu fark ettim ve muhtemelen onun fikrini başarıyla değiştirdiğimi zaten biliyorlardı. Yanaklarım kızardı ama utancımı görmezden geldim. En azından bu sefer kimse bizi basmamıştı.

Ben güverteye doğru ilerlerken Griffin umumi tuvaletten çıktı. Onu gördüğümde donakaldım, ne gibi müstehcen bir yorum yapacağını merak ediyordum. Yüzünde gururlu bir ifadeyle kapalı yatak odamın kapısını işaret etti. "Az önce ona boyun eğdirmek için mi siktin?" Elini tuttu parmaklarını bana doğru uzattı. "Güzel."

İlk tepkim alay etmek, ona domuz demek ve mahcup bir hışımla çekip gitmek oldu. Ama kendime ona iyi davranmaya çalışacağıma dair söz vermiştim, bu yüzden omuz silktim ve kendimi onunla konuşmaya zorladım. "Video çekimi konusunda fikrini değiştirdim, ama ... şimdi bir hata yaptığımdan endişeleniyorum."

Griffin elini saçlarında gezdirirken, bunun onunla yaptığım ilk konuşma olduğunu fark ettim. Garipti ve ne söyleyeceği ya da bunu rahatsız edici bulup bulmayacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Dudaklarıyla küçümseyici bir ses çıkardı. "Hayır, merak etme. Sizler paylaşmayı sevmiyorsunuz, bu yüzden onunla hiçbir şey yapmayacak." Bana göz kırptı ve ben bunu garip bir şekilde ürkütücü değil de çekici buldum. "Kell sikinin hangi tarafının tereyağlı olduğunu biliyor."

Saçma ifadesinin tuhaf bir şekilde beni rahatlattığını hissederek mırıldandım: "Teşekkür ederim. . . Sanırım."

Griffin odadan çıkarken güldü. "Ne zaman istersen, Kiera."

Başımı sallayarak, Kellan'ı başka kadınlarla öpüşmeye teşvik ettiğim ve Griffin'in tavsiyelerini rahatlatıcı bulduğum garip bir tür zıt dünyaya mı girdiğimi merak etmeye başladım. Başka neler olacaktı? Anna ve Denny birlikte olup evlenmeye ve Griffin'in bebeğini kendi bebekleri gibi büyütmeye mi karar vereceklerdi? Dışarıda yürürken bu beni güldürdü. Hayır, bu ikisi asla bir araya gelemezdi. Anna Denny'yi canlı canlı yerd.

Avuçlarım ter içinde, parmaklıkların yanında volta atmaya başladım. Arka bahçedeki havuzu görebiliyordum ve Matt ile Evan'ı kenarda, büyük olasılıkla Rachel ve Jenny ile cep telefonlarıyla konuşurken görebiliyordum. Muhtemelen onlara Sienna Sexton'la çektikleri klipe ilgili heyecan verici haberleri anlatıyorlardı. İçimden homurdanarak Kellan'ın kişi listesini açtım ve Sienna'nın numarasını bulana kadar kaydırdım. Kellan benimdi ve bir başkasının onu elimden almasına izin verecek değildim.

Neredeyse hemen telefonu açtı. "Kellan, ne harika bir sürpriz. Senin için ne yapabilirim, aşkım?"

Onun bu sevimli hitap şeklini yadırgadım ama çok da önemsememeye çalıştım. Herkese "aşkım" derdi. "Aslında ben Kiera. Kellan'ın telefonunu ödünç alıyorum."

"Senin için ne yapabilirim, Kiera?" Aksanında küçük bir hayal kırıklığı izi vardı ama bunu neşeli bir kibarlıkla örtbas etti.

"Kellan'ı seninle klipte oynaması için ikna ettiğimi bilmeni istedim," dedim.

Bu kez hayal kırıklığını gizleyemedi. "Videoyu çekmek istemedi mi?"

İçimi çektim, iki tarafı da yatıştırmak zorunda kalmaktan nefret ediyordum. "Yönetmenin seninle bir aşk sahnesi çekerek filmi götürmek istediği yönü . Ama ona sorun olmadığını söyledim."

"Senden izin almak zorunda mıydı? Ne kadar tuhaf." Eğlendiği her halinden belliydi. Sienna Sexton muhtemelen hiçbir şey için izin istememişti.

Kellan'ın hareketlerini savunmak istemediğim için tereddüt ettim. Zaten telefon görüşmemin asıl amacı da bu değildi. "Bunu yapmayı kabul olması önemli olan tek şey. Ama ben sadece bilmek istedim." Derin bir nefes aldım. *İşte hiçbir şey.* "Seninle samimi bir sahne çekmesi için onu cesaretlendirerek hata mı yaptım? İstedliğini elde etmeye alışkınsın. Kadın kadına, bana karşı dürüst ol ... kocamı istiyor musun?"

Sienna'nın uzun bir duraklama oldu. Evet demesini beklerken midem asla çözemeyeceğimden emin olduğum bir düğüme dönüştü. Bunu yaptığında hiç şaşırmadım. "Evet, istiyorum... ama düşündüğün şekilde değil." Gözlerimi kıptım. Bu beni şaşırtmıştı. Bana saf diyebilirsiniz ama başka ne yolu olabilirdi ki?

Sienna ben sormadan devam etti. "Kariyerim durma noktasına geldi. Yakıt ikmal için Kellan'a ihtiyacım var. Sadece bu kısa süre içinde onunla birlikte magazin gündeminde olmak benim için harikalar yarattı. Şimdiden başka müzisyenlerden işbirliği teklifleri aldım ve daha dün bir film teklifi aldım. senaryo." Sözleri aklına yatınca ekledi: "Yani, evet, onu ... umutsuzca .. istiyorum ama sadece vızıltı için."

"Oh," diye mırıldandım.

"Benden başka bir şey ister misin aşkım?"

Zihnim hala dönüyordu, ona dedim ki, "Hayır ... buydu. Dürüst olduğun için teşekkür ederim."

"Elbette. Ta-ta!" Hattı kapattı ve ben uzun saniyeler boyunca Kellan'ın telefonuna baktım. Ona inanıyor muydum? Ona güvenebilir miydim? Bunu sadece zaman gösterecekti.

Bölüm 11

Çılgınlık Başlıyor

Single'ın yayınlanmasından önceki gece havada bir enerji vardı; hatta Kellan'ın başka bir kadınla yapacağı seks sahnesiyle ilgili endişelerini bile hafifletti. Grubu canlandıran somut bir duyguydu bu.

Noel sabahını bekleyen çocuklar gibi, hepsi sersemlemiş, heyecanlı ve huzursuzdu. Her zamanki gibi çocuklar fazla enerjilerini Griffin'e eziyet ederek attılar. Ben hararetle kitabım üzerinde çalışırken, çocuklar Halo oyunlarından birini oynadılar. Griffin söze dökmeden, bir şekilde herkesin "hedefi" haline gelmişti. Griffin yavaş yavaş soğukkanlılığını kaybederken etrafta bir sürü küfür uçuşuyordu.

"Beni öldürmeyi bırak, Matt!"

Gözleri ekrana yapışmış olan sarışın gitarist gülümsememek için elinden geleni yaptı. "Üzgünüm, öyle demek istemedim."

"Evan, dostum! Beni kafamdan vurdun!" Evan da gülümsememeye çalıştı. "Oops, benim hatam." "Kellan, Tanrım! Nişan almayı öğren!"

Grup arkadaşları gülmeye başlayınca Kellan sevincini saklamakta o kadar başarılı olamadı. Griffin kumandasını yere fırlattı. "Berbatsınız çocuklar!"

Hışımla odasına gitti ve herkes gülmeye başladı. Griffin bir dakika sonra iki tam boy Super Soakers ile yeniden ortaya çıktığında gülmeleri durdu. "Geberin pislikler!" diye bağırdı dördümüzün üzerine salmadan önce.

Çılgılık attım ve elimden geldiğince dizüstü bilgisayarımı kapattım. Çocuklar şaşırmış bir şekilde haykırdılar ve her biri farklı bir geri çekilme noktasına doğru fırladı. Griffin manyakça bir kahkaha attı, sonra da aşağıya koşan Matt'in peşinden gitti. Evan elinde bir kova su balonuyla odasından çıktı. En azından bu sefer su balonu olduklarını umuyordum. Griffin'in peşinden gitti ve giderken şiddetli bir savaş çığlığı attı. Gülüyordu,

Kellan onun peşinden gitti, saldırıya katılmaya hevesliydi. Kaosu dinlerken başımı . *Erkekler*.

Bağrıışmalar, vuruşmalar, küfürler oldu ve bir noktada Griffin yüksek sesle "Hortum hile yapıyor, Kellan!" diye bağırdı.

Kırk beş dakika sonra nihayet yeniden ortaya çıktıklarında, her biri sıırıslıklamdı. Dizüstü bilgisayarımı yanımdaki masaya koyup kollarımı kavuşturdum ve mırııldandım: "Aşağıda yaptığın pıslığı temizleyeceğimi sanıyorsan çok yanılıyorsun."

Kellan sıırılarak başını salladı. Saçlarından, gömleğinden ve pantolonundan su damlacıkları döküldü. "Merak etme, hizmetçi sabah gelir."

Bununla birlikte vücudunu döndürdü ve kovayı ortaya çıkardı. Kovayı fırlatmadan önce ona "Sakın buna cüret etme!" diyecek kadar zamanım vardı. buz gibi soğuk suyla ıslattı.

Çığlık atarak koltuktan fırladım. "Sen öldün Kellan Kyle!"

Yakında ölecek olan kocama ulaşmak için yanından geçerken Griffin dudaklarını büzdü. "Oh, kızdığı zaman alinganlaşıyor. Bu çok seksi!"

Çocukların ertesi gün sabahın köründe bir radyo programı röportajı olduğunu düşünürsek, hepimizin çok geç saatlere kadar uyanık kaldığını söylemeye gerek yok. Sonra da röportajından sonra, D-Bags'in albümlerinin kaotik tanıtım turunun ilk ayağına başlamak için hemen uçağı biniyorduk. *Hazır olun ya da olmayın, bırakın*
Çılgınlık başlıyor.

Sabah hepimiz ellerimizde çantalarla aşağıya indiğimizde Nick çoktan orada bekliyordu. Kaşlarını kaldırarak, "Herkes hazır mı?" diye sordu. Kellan esneyerek başını salladı. Onun esnemesi bulaşıcıydı, ben de esnedim. Nick bize gülümsedi, sonra sağındaki bir kadını işaret etti. Uzun boylu, uzun bacaklı bir ve en az onun kadar şık giyinmişti. Yüzü sert, soğuk, vurdumduymazdı, pek sıcak bir ifade yoktu. "Bu Tory. Tüm seyahatiniz boyunca sizinle ilgilenecek. medya röportajları."

Tory elini Kellan'a uzattı. "Sizinle resmen tanıştığıma memnun oldum. Nick bana çok güzel şeyler anlattı," dedi. Yüzü ifadesiz kalırken, gözleri onun vücudunda gezindi.

Kellan onun elini sıktı ve Nick'e "Bir idareci mi?" diye sordu.

Tory, bir idarecinin ne olduğu ve neden bir idareciye ihtiyaç duyduğu konusundaki imalı sorusunu yanıtladı. "Tüm mülakatlarınızı ben ayarladım. Her biri için sizi kontrol edeceğim ve mülakatçılara hangilerinin

izin vermeyeceğiniz sorular soracağım. Ayrıca firmanın isteklerine saygı göstermediklerini hissedersen görüşmeyi sonlandıracağım."

Kellan kaşlarını çatı. "Şirketin istekleri. Benim değil o zaman?"

Tory gülümsedi. "Nick özel hayatınız hakkında konuşmamanızı rica etti." Çelik mavisi gözleri benimkilere kaydı ve ima ettiği şey çok açıktı. *Evli olduğunuzdan bahsetmeyin.*

Kellan başını Nick'e doğru çevirdi. "Karım hakkında konuşmamı istemiyor musun? Yani Sienna ile neler olduğunu sorduklarında ... demem mi gerekiyor? ?" Uzun süren sorusunu noktalamak için ellerini havaya kaldırdı.

Nick ona sakın bir gülümseme verdi. "Onlara yorum yok de ve bırak istedikleri gibi düşünsünler."

Kellan ellerini indirdi. "'Yorum yok' mu? Onlara her gün onun beynini dağıttığımı da söyleyebilirim."

Nick omuz silkti. "Senden yalan söylemeni istemiyorum, sadece cevap vermemeni ve gereksiz bilgileri ifşa etmemeni istiyorum." Kaşları meydan okurcasına kalkıktı. "Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Ben onun elini tutarken çocuklar Kellan'a temkinli bakışlar attılar. Eğer Kellan şimdiden yayılmaya başlayan dedikoduları yalanlamazsa, aslında onları doğrulamış olacaktı. Sienna'yla birlikte çekmeyi kabul ettiği müstehcen müzik klipi onu zaten rahatsız . Her ne kadar özel hayatı hakkında konuşmaktan kaçınmak, dilini başka bir kadının boğazına sokmakla aynı şey olmasa da, bir şekilde bu da aynı derecede müdahaleci görünüyordu. Nick'e ne diyeceğinden emin değildim.

Nick de emin görünmüyordu ve ekledi: "Bu single'ın bir numaraya ulaşmasını bekliyoruz. Albümünüz birkaç hafta içinde yayınlandığında ilk yirmiye girerse hiç şaşırman. Tüm bunlar büyük ölçüde halkın Sienna ve size karşı zaafi olmasından kaynaklanıyor. Siz

Onların gözünde bir çift haline gelirler ve bu tür bir tanıtım satın alınamaz.

Videonuz piyasaya çıktığında, ikinizin etrafındaki vızıltı

Bu dünya. Ve eğer bundan , gelgit dalgası sürerken, momentumu

kaybedeceğiz ve albümünüz bir kaya gibi düşük yüzlüklere batacak. Çok kalabalık bir pazar, sizin gibi yetenekli, muhteşem bireylerle dolu.

Kariyerinize onların tepesinde mi başlamak istersiniz, yoksa onların dibinde mi?

bilinmezlik?" Kendinden emin bir yüz ifadesiyle, etkilenmemiş gibi görünen bir omuz kaldırdı. "Seçim sizin."

Umurunda değilmiş gibi görünse de ses tonu umurunda açıkça gösteriyordu. Ayrıca seçimin Kellan'a ait olmadığı da çok açıktı. Seçim Nick'e aitti ve Kellan'ın kaderine çoktan karar vermişti.

Çenesi gergin olan Kellan hiçbir şey söylemedi. Kellan'ın ne yapması gerektiğinden emin olamayınca, sessiz bir destekle elini daha sıkı kavradım.

Eşyalarımızı alarak dışarı çıktık ve koyu renkli camları olan bir çift devasa, simsiyah SUV'un bizi beklediği yere gittik.  ikizlerin Araçlar biraz dikkat çekici görünüyordu, sanki casus ya da h k met ajanı gibiydik. Siyah Giyen Adamlar. Eğer şirket dikkat çekmemek için Bu kasabada bir limuzin kiralasalar daha iyi olurdu. Ama herkesin içeride kimin olduğunu merak etmesini istiyorlarsa, sanırım doğru seçimi yapmışlar.

şof rlerden biri bizi karşıladı ve çantalarımızı almak için eğilmeden önce bir SUV'un arka kapısını açtı. Kellan ona yardım etmeye çalıştı ama kibarca uzaklaştırıldı. şoförümüz şık bir takım elbise giyyordu ve günün erken saatleri olmasına rağmen koyu renk havacı güneş gözlükleri takmıştı. O ve diğer şoför çantaları ve enstrümanları her iki araca da doldururken biz de araca bindik. Griffin hemen  n koltuğu kaptı, Matt ve Evan ise orta koltuğa oturdu. sıra. Kellan ve ben üçüncü sıraya tırmandık; biraz sıkışıktı ama yine de rahattı. Aracın i i lükstü; her şeyin üzerinde dijital kumandalar, ipek gibi yumuşak taba rengi deri ve bir bütün olarak ele alındığında göz alıcı bir desen oluşturan gösterge paneli, konsol ve kapı  er veleri boyunca açık ve koyu renkli ahşap kaplamalar vardı. Sanki yeni detaylandırılmış gibi yeni araba kokusu vardı. Büyüklüğüne rağmen güzel bir araçtı.

Neyse ki Nick ve Tory önümüzde duran araca bindiler. Tüm eşyalarımızı toplayıp yerleştirdikten sonra şoför arabaya bindi ve yola çıktık. Araçta bir heyecan uğultusu vardı ve bu sadece yaklaşan radyo röportajı nedeniyle -  ocuklar Nick'in evde söylediklerinden, albümün ilk yirmiye girebileceğinden heyecan duyuyorlardı.

Matt ve Evan, Kellan'la yüzleşmek için döndüler. "Sence haklı mı? Gerçekten o kadar yükseğe çıkacağımızı düşünüyor musun?"

Kellan omuz silkti, yüzü . "Bilmiyorum, belki." Sesi başını çevirip pencereden dışarı bakarken küçüktü; hemen yanımdaydı ama milyonlarca kilometre uzaktaymış gibi görünüyordu.

Griffin  n taraftan bağırdı, "Evet, ilk yirmiye gireceğiz! Bir kurşunla bir numara, bebeğim!"

Matt ve Evan arkalarını döndüler ve daha istekli olan grup arkadaşlarıyla sohbet etmek için öne doğru eğildiler. Kellan içini çekti ve başını cama yasladı. Endişeyle çenemi omzuna yasladım. "Hey, iyi misin?"

Kellan başını kaldırarak arkadaşlarına özlemle baktı. "Ben sadece Keşke ben de bu konuda onlar kadar heyecanlı ." Bana baktı, kaşları çatılmıştı. "Onları hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyorum, çünkü Bu."

İki elimle onun elini kavradım ve alyansımı onunkinin üzerine geçirdim. "Sizin için durum onlar için olduğundan farklı. Etiket senden şunu yapmanı istiyor

rahatsız edici şeyler. Anlıyorlar. Matt ve Evan anlıyor." Ruh halini hafifletmek umuduyla ona küçük bir sırıtış attım.

Dudağının kenarı yukarı doğru seğirdi, sonra kaşlarını çatı. Başlarımızı birbirine yaklaştırmak için eğilerek sesini alçalttı. "Bu çok uydurma. Neden iğrenç, hayali bir romantizmle ilgili bu kadar saçmalık olması gerektiğini anlamıyorum. Sadece albümün ve müziğin kendi başına ayakta durabilmesini diliyorum. Eğer bunu yapacaksak.

Çünkü biz iyiyiz, insanlar benim özel hayatıma hayran oldukları için değil." Kaşlarını çatı, sanki onun ideal, arzulanan, rock tanrısı bir hayalperest olduğu fikri saçmaydı, sanki neden birinin onunla kısa süreli bir tutku anından fazlasını isteyeceğini hâlâ anlamıyordu. Saçma değildi. O bir arzulanan bir erkek arkadaş, arzulanan bir koca. Ama Kellan'ın ne demek istediğini anladım. "Ve bu müzikle ilgili olacak, Kellan. Yüksek çıkış belki de

Ama albüm orada kalacak çünkü siz harikasınız, şimdiye kadar dinlediğim en iyi gruplardan birisiniz."

Kellan kaşlarını kaldırdı. "Biri mi?" Ona gözlerimi devirdim ve Kellan diğer D-Bag'lere baktı. "Pek çok şeyde yanımda oldular." Bana baktı, gözlerinde keder vardı. "Hiç kimsem yokken onlar benim ailemdi. Kelimenin tam anlamıyla hiç kimse. Ve her şeyi Los Angeles'ta bıraktığımda Angeles'tan Seattle'a geri dönmek için, orada sahip olduğumuz her şeyden vazgeçip beni takip ettiler, yanımda durdular." Bir elini yüzünde gezdirdi. "Onlara çok şey borçluyum."

Elini bırakarak kucağına baktı. "İmzalayabilirdik Los Angeles'ta kalsaydık yıllar önce bu hayatı onlardan bir kez aldım. Bunu bir daha yapmayacağım." İç çekerek bana baktı. "Onlara büyük olma, bu işte gerçekten başarılı olma şansını borçluyum. Ve Nick bir konuda haklı. Bu bir

Paketlenmiş endüstri ve Matt, Evan, Griffin'in sırtlarını dayayacakları başka bir şeyleri yok. Onlar için ya bu ya hiç, yani ..."

Nereye gittiğini görünce, "Yani... yorum yok mu?" diye mırıldandım.

Kellan başını salladı. "Kırılmanı, endişelenmeni ya da incinmeni istemiyorum.

Ve bir ilişkim yok, hatta bir ilişkiyle ilgilenmiyorum bile. Bir ... sıçrama ... yapmak için tek yapmam gereken bir video çekmek ve röportajlar sırasında çenemi kapalı tutmaksa, o zaman onlara bu kadarını borçluyum."

Derin bir nefes alarak Kellan'ın sessizliğinin sonuçlarını düşündüm.

Dünya onun Sienna'yla birlikte olduğunu düşünecekti. o kadar çok dedikodu çıkacaktı ki, muhtemelen bundan kaçamayacaktım. Gizli buluşma hikâyeleri, bitmek bilmeyen gizli düğünler ve bir sürü hamilelik söylentisiyle bombardımana . Ama bunlar sadece söylenti olurdu. Ve Kellan onun yakınında bile olamazdı. Onun skandal yaratan kişiliğini görmezden gelerek Her şeyin arkasındaki sıcak, sevecen adam adil bir uzlaşma gibi görünüyordu. Zaten hiçbir zaman onun ilgi odağı olmak istememiştim.

"Anlıyorum ve sorun değil."

Kellan gözlerini kırptırdı. "Öyle mi? Biri bana Sienna'yla evli olup olmadığımı sorarsa," vurgu yapmak için birbirine bağlı alyanslarımızı kaldırdı, "ve ben hiçbir şey söylemezsem, sorun olur mu?"

Başımı salladım. "Ünlü olmak bir zamanlar olduğu kadar basit değil. Eskiden bir yeteneğiniz vardı, insanlar onu severdi ve siz de ona göre başarılı olurdunuz.

Artık mesele daha çok sosyal sularda gezinmekte usta olmakla ilgili. Yeteneğe ve halkı etkileme yeteneğine ihtiyacınız var. Nick manipülasyon kısmında iyi, sen de yetenek kısmında çok iyisin. Bırak o kendi işini yapsın, sen de kendi işini yap ve eminim her şey yolunda gidecektir."

Kellan bana sonunda mutlu görünen bir sırıtış attı. "Akıllı mısın yoksa hala saf mı . yoksa hala saf mısın bilemiyorum."

Çenemi kaldırdım. "Akıllıca diyeceğim." Kellan gülerken aklıma bir düşünce geldi. "Yine de evlenebilecek miyiz? Bir törenle falan?" Dudağımı çiğnedim. "Çünkü vazgeçmeye kalkarsam annem anevrizma geçirir."

Kellan eğilerek yanağıma bir öpücük kondurdu. "Biz hâlâ evleniyoruz, Kiera. Bana sadece halka bir şey söylemememi söyledi." Yanağıma okşayarak, "Ve sadece sana 'evet' demeyi planlıyorum," diye fısıldadı. Sırıttı. "Ve bir

birkaç yüz arkadaş ve aile."

İnleyerek başımı koltuğa yasladım. "Oh Tanrım."

Kellan kaburgalarımı dürttü. "İyi olacaksın. Eğer ben bunları yapabiliyorsam, sen de küçük bir kalabalığın önünde bana sonsuz aşkını, bağlılığını ve sadakatini sunmayı başarabilirsin."

Geri çekilerek homurdandım. "Sadakat mi?"

Kellan bana masum bir gülümseme verdi. "Ne? Bu da yeminlerden biri değil mi?"

Radyo istasyonuna vardığımızda dışarıda bekleyen bir insan sürüsü vardı. Kalın kadife ipler onları kaldırımda tutarken, boyunlarına renkli kordonlar takmış taze yüzlü birkaç üniversite öğrencisi ipin diğer tarafında ileri geri yürüyordu - muhtemelen radyo istasyonunun stajyerleri.

Nick'in arabasının yanaşıp Tory'yi bırakmasını izlerken hepimiz ağzımız açık kalmıştı. Aracından inen ikinci bir adam arkadan iki gitar kutusu aldı; çocuklar bu sabah kanalın Sienna'yla yaptıkları single'ı tanıtmasının ardından şarkılarından birini canlı olarak çalacaklardı.

"Bütün bu insanlar bizim için mi burada?" Evan mırıldandı.

Kimse bilmiyordu, bu yüzden kimse ona cevap vermedi.

Arabamız durup bizi indirdiğinde, kadın kalabalığı çılgılık atmaya başladı. Arabanın içinden kulaklarımı acıtıyordu. Günün bu saatinde bu kadar çok insanın D-Bag'leri bir an olsun görebilmek umuduyla bir radyo istasyonunun etrafında dolandığına inanamıyordum. Kellan arabadan indiğinde, az önceki patlamanın sessiz kalmıştı. Kaldırıma adımımı attığımda kulaklarım çınlıyordu.

Kellan elini bana doğru uzattı, Nick ona PDA konusunda herhangi bir uyarıda bulunmadığı için küçük bir isyan hareketiydi, ama Tory onu öne çekti Ben elini tutamadan. İstasyonun ön kapıları aynı anda açıldı ve Sienna iki korumasının eşliğinde dışarı çıktı. Bu görüşmeye geleceğini tahmin etmediğim için onu gördüğüme şaşırmıştım. Sanırım bu kalabalığın çoğu onun için buradaydı. Tanrım, tüm tanıtım turuna katılmayacaktı, değil mi?

Kellan da şaşırmış görünüyordu. Özellikle de Sienna kollarını boynuna dolayıp her bir yanağını öptüğünde. Etrafıma baktığımda, "aşk kuşlarının" yeniden bir araya geldiği her anı kaydeden çok sayıda cep telefonunu fark ettim. Kızlardan oluşan kalabalık, bu nefes kesici çifti iş başında izlemenin hoplayıp zıplıyordu. Kalabalığın biraz gerisinde, elinde son model bir kamera olan bir adam fark ettim. Paparazzi ya da eğlence dergilerinden biri olmalıydı; Kellan ve Sienna'nın fotoğraflarını peş peşe çekerken yüzünde memnun bir gülümseme vardı.

Ve Sienna, her zaman etrafının farkında olarak, ona para atışını yaptı. Yüzü açıkça görülebilecek şekilde uzun siyah saçlarını savurduktan sonra eğildi ve Kellan'ın dudaklarına hafif bir öpücük kondurarak selamlaşmasını tamamladı. Kellan ondan uzaklaşırken onu itti ama olan olmuştu, fotoğrafçının o anı yakaladığından emindim. Kellan kaşlarını çatmaya başlayınca Sienna onu binanın içine doğru çekerek halkın bakışlarından uzaklaştırdı.

Kendimi solistin karısından çok grubun unutulmuş asistanı gibi hissederek grubun peşinden koştum. Kellan lobide Sienna'dan ayrıldı. "O da neydi öyle?" diye tersledi onu.

Sienna onun yanağını okşadı. "Bu, aşkım, pazarlamaydı." Kellan'ın kaşları çatıldı ve Sienna'nın dolgun dudakları aşağıya döndü. "Sakin ol. Kitleleri gıdıklamak için zararsız bir fotoğraf."

Kellan başını salladı. "Dudaklarında değil. Onlar karıma ait."

Sienna ve belki de ben hayal *görüyordum* ama yemin ederim, "*Birkaç hafta içinde benimle yatakta yuvarlanırken olmayacaklar*" diye düşünüyordu. "İyi. Sesin nasıl? Single'ımızı başlatmak için akustik bir set yapmaya hazır mısın?"

Bu beni geçmişe götürdü. Yeni şarkıyı çalacaklarını fark etmemiştim. bu sabah bekârdı. Kellan'ın yüzündeki boş ifadeye bakılırsa, ona da bundan bahsedilmemişti. Plan, kanal düetinin resmi kaydını çaldıktan sonra albümlerinden birini çalmaktı. Sanırım Sienna, çok ses getireceği kesin olan şarkısının daha gösterişli bir çıkış yapmasını istemişti.

Kellan ona cevap veremeden Sienna onu süpürüp götürdü. Ben maiyetin arkasından giderken Kellan bana baktı. Ona iyi olduğumu belli eden sıcak bir gülümseme verdim. Sienna ve korumaları onu ite kaka bir asansöre bindirirken, D-Bag'lerin geri kalanı da ikinci bir asansöre bindi.

Ben ikisine de binmeden iki kapı da kapanınca iç geçirdim ve stajyerlerle birlikte boş bir araba beklemeye başladım. Kıkırdadılar ve bir stajyerin "Vay anasını, Sienna'nın erkek arkadaşı çok seksi!" diye fısıldadığını duydum.

Tory'yi etrafta göremeyince onlara, "Çıkıyorlar," dedim. Nick bana sessiz kalmam gerektiğini söylememişti ama her bakışında bunu ima ediyordu. Evli olduğumuzu açıklayarak Kellan'ın keyfini kaçırmak istemediğim için başka bir şey söylemedim ama zaten bir önemi de yoktu. Stajyerler bana alaycı gözlerle baktılar; bana inanmadıkları belliydi.

Sonunda radyo istasyonunun kayıt yaptığı binanın katına çıktığımda Kellan ve çocuklar Sienna'yla birlikte odaya girmiş, kulaklıklarını takmış ve disk jockeyleriyle sohbet ediyorlardı. Onların Enstrümanlar getirilip kuruldu ve ben sessizce köşedeki bir tabureye oturup her şeyi özümsedim.

Çocukların hepsi kendilerini tanıttı. Kellan adını söyledikten sonra Kadın DJ ona, "Bu kadar itici olman gerçekten utanç verici, Kellan. İyi ki radyodayız hanımlar, çünkü hepiniz bu adam için gerçekten üzüldünüz." Kadının sesinden damlayan alaycı ifadeden, tüm dinleyicilerin onun şaka yaptığını anlaması gerekiyordu.

Kellan gülümsedi ve başını salladı. Kadın inledi. "Tanrım... beni öldürüyorsun."

Erkek meslektaş kolunu onu tutuyormuş gibi uzattı. "Sakin ol, daha çalmaya fırsat bulamadan üzerine gitmeyelim."

Kadın DJ abartılı bir iç geçirdi. "Denerim ama beni ve yakışıklı erkekleri bilirsin."

Erkek DJ hemen ekledi, "Bütün şehir sizi ve yakışıklı erkekleri biliyor." Kellan ve çocuklar kıkırdadı ve ekledi, "Sienna Sexton da burada stüdyoda ve her yerde dinleyen erkekler adına şunu söyleyebilir miyim ... çok seksisin!"

Sienna siyah saçlarını omzundan uzaklaştırırken ona bir gülümseme attı. "Ah, teşekkür ederim. . çok tatlısın," diye büyüleyici aksanıyla mırıldandı.

Kadın parmağıyla Sienna ve Kellan'ı işaret ederek, "Sienna, Kellan, dedikodulara göre ikiniz sevgili misiniz?" diye sordu.

Sienna, Kellan'a bakarken o da ona baktı. Kellan çenesini sıktı. Sienna omuz silkti ve "Şey, o oldukça . . yenilebilir." Komplocu bir sırıtışla kadın jokeye . "Onu kaçırmak için aptal olmam gerekir, değil mi?"

Kadın Sienna'yla kankaymış gibi eğildi. "Bu evet demek mi oluyor?"

Sienna utangaç bir gülümsemeyle karşılık verdi ama cevap vermedi. Muhtemelen daha sonra konuşabileceği ilginç bir şeyler bulmayı uman kadın dikkatini Kellan'a çevirdi ve, "Hadi, bana bilgi ver Kellan. Sienna ile aranızda neler oluyor?"

Çok rahatsız görünen Kellan başını kaşıdı. Tory duruyordu, ama sarmal bir engerek yılanı gibi görünüyordu, saldırmaya hazırdı.

DJ'lere yanlış bir soru sorduklarında ya da Kellan'a plak şirketinin istemediği bir şekilde cevap verdiğinde. Onun bastırılmış enerjisinin yanında durmak bile beni geriyordu. Sonunda Kellan mırıldandı, "Ah ... single'ımız bugün çıktı ... albüm Eylül'de çıkacak."

Her iki DJ de onun konuyu değiştirmeye yönelik üzücü girişimine güldü. yüzlerinde gülümsemeler. Vücudumda keskin bir sızı hissettim, sanki ruhumdan bir yara bandı koparılmış gibiydi. Bunu o yapmıştı. Kellan sorularından kaçarak Sienna'yla olan ilişkisini doğrulamıştı. Bundan sonra nereye varacaktı, bilmiyordum ama daha yeni başladığını biliyordum. Kellan'ın cevabıyla kibrit çakılmıştı; çıkan yangının küçük olması ve kolayca kontrol altına alınması için dua ettim.

Kellan bana baktı, gözlerinde bir özür vardı. Cesaret verici gülümsememi sürdürdüm. Halkın ne düşündüğü önemli değildi. Biz gerçeği biliyorduk.

DJ'ler sonraki birkaç dakikayı sırayla her çocukla konuşarak geçirdiler. Evan Jenny'den bahsederken tamamen rahat görünüyordu. Matt röportajın her saniyesinden nefret eder gibiydi ve hayatı hakkında Kellan'dan bile daha belirsizdi. Griffin ilgiyi açlıktan ölmek üzere olan bir köpeğin bir kase mamayı mideye indirmesi gibi yalayıp yuttu. Tüm Los Angeles'a, özel bir performans isteyen olursa "müsait" olduğunu söyledi. Ama sonra kız arkadaşıyla çocuk yapmak üzere olduğundan bahsetmeye devam etti. Bu konuda bir fikrim yoktu.

bekârlığı konusunda ciddi miydi yoksa sadece rock yıldızı imajı mı çiziyordu? Her iki durumda da Anna'dan ve yakında doğacak çocuğundan bahsetmesi beni şaşırttı.

Çocuklar daha sonra çalmak için hazırlandılar. Griffin ve Matt ellerine akustik gitarlarını alırken, Evan asistanlardan birinin getirmiş olması gereken kompakt bir davulun arkasına oturdu. Kellan mikrofonun başında durmuş, rahat ve gevşemiş görünüyordu. Onun yerinde olsaydım, binlerce kişiye, belki de internet üzerinden yayın yapıyorlarsa yüz binlerce kişiye konser vermek üzere olduğum için ter içinde kalırdım. Ve akustik performans sergilemek daha da zordu; kusurlarınızı gizleyecek yakıcı bir elektro gitar yoktu. Ama Kellan oldukça kusursuzdu, bu yüzden başarılı olacağını biliyordum.

DJ'ler onlara izin verdiğinde Evan introya başladı. Griffin ve Matt kendi bölümlerine katıldılar ve Kellan da onlardan birkaç vuruş sonra geldi. Şarkının ilk bölümü sessizdi ama Kellan'ın yumuşak sesi küçük alanı doldurmaya devam ediyordu. Şarkı daha duygusal bir bölüme geçtiğinde, sesi güçlü, emredici ve aynı zamanda yürek parçalayıcıydı. Yapacağını bildiğim gibi

Kellan mükemmeldi. Seyircinin şimdi onun hakkında keşfettiği şey, benim en başından beri bildiğim bir şeydi-Kellan güzel bir yüzden çok daha fazlasıydı. Gerçek bir yeteneği vardı.

Aynı derecede yetenekli olan Sienna, yeri geldiğinde rolünün verdi. İki şarkıcı yan yana duruyor, her biri bedenleriyle müziğe hafifçe ayak uyduruyordu, ancak şarkı bir irade savaşına dönüştüğünde, ikili doğrudan birbirlerine dönerek şarkı söylemeye başladı. Belki o andı, belki de Belki şarkıydı, belki de Kellan'ın Sienna'yla alay ederken yüzünde beliren ifadeydi ama sonunda tüylerim diken diken oldu.

Bittiğinde alkışlamak istedim ama DJ'ler hemen övgülere başladı, ben de yapmadım. Tüm dünyanın D-Bag'lerin ne kadar muhteşem olduğunu duymasını istedim. Ve dünya bunu duyuyor gibi görünüyordu. Erkek DJ'in önündeki bilgisayar ekranında hiç bitmeyen bir metin akışı vardı dinleyicilerden gelen mesajlar. Geri bildirimler inanılmazdı. *"Vay canına! Bunun canlı olduğuna inanamıyorum! Kim bu adamlar, çünkü onların Albüm! Sienna harikaydı, ama Kellan . . . Tanrım! Sesinin yarısı kadar bile iyi görünse, oracıkta ölebilirim! Ömür boyu D-Bag hayranıyım!"*

Övgülerin arkası kesilmedi. Herkes havalara . Göğsüm parçalanıyordu, onunla o kadar gurur duyuyordum ki!

Çocuklar toparlandılar ve vedalaştılar. Stüdyodan ayrılırken Kellan'ın yüzü gülüyordu. Beni kucağına aldı ve grubumuzun üyeleri geçerken beni havada döndürdü. Sienna bize tuhaf bir ifadeyle baktı ama bir şey söylemedi. Tam bir arabanın kapısı açılırken beni asansörlerin yanına bıraktı. Bizi içeri sokan Kellan, kimse içeri girmeden "kapıyı kapat" düğmesine bastı. Aralıktan Sienna ve Tory'ye el salladı, sonra bana doğru döndü.

Yüzünde küçük bir çocuk sırtışıyla "Nasıldı?" diye sordu.

Bu soruya verdiğim cevabın hep aynı olacağının farkında olup olmadığını merak ederek başımı salladım. Düşen asansör midemin kaymasına neden olurken kollarımı boynuna dolayarak ona, "Harika! Mükemmel! Harika! Daha da devam edebilirim."

Beni arka duvara yaslayan Kellan, beni öpmek için eğilirken, "Belki sonra," diye mırıldandı. Dudaklarımız buluşmadan hemen önce durdu. Sanırım inledim. Geri çekilirken endişeli görünüyordu. "Sienna beni öptü. Seni öpmeden önce dudaklarımı ağartmam gerekiyormuş gibi hissediyorum."

Ona sırtıtarak ağzını kendime çektim. "Sanırım yaşayacağım."

Ağızlarımız birlikte hareket ederken, sessizce çok yüksek bir binanın en üst katında olmayı diledim. Kellan'ın dili benimkine sürtünürken kalçaları beni duvara doğru itti ve parmakları gömleğimin altından kayarak girintisini okşarken, yeryüzündeki hiçbir binanın yeterince yüksek olamayacağını biliyordum.

Araba durduğunda Kellan beni bıraktı. Pişman bir yüz ifadesiyle, "Özür dilerim," diye fısıldadı.

kısa ve hararetli anın etkisiyle biraz sarhoş hissederek gülerek karşılık verdim. "Bunun için üzölmene hiç gerek yok."

Asansöre girmeye çalışan küçük insan kalabalığının yanından beni çekerek geçen Kellan başını salladı. "Hayır, daha önce, röportajda ... senin hakkında hiçbir şey söylemediğim zaman için." Bizi durdurarak bana bakmak için döndü. "Gerçekten istedim."

Yanaklarını sıkıca kavrayarak ona kararlı bir şekilde "Bunu yapma. Bu anı kendini suçlu hissettiğin bir şeye dönüştürme. Sana anladığımı söyledim ve bunda ciddiyydim. Şu anda ne yapman gerekiyorsa onu yapmalısın." Kocaman sırtarak ekledim, "Ve tepkileri duydun mu? Dinleyiciler seni orada olduğun için sevdi. Albümünüz yayınlandıktan sonra, istediğinizi yapabilir ve söyleyebilirsiniz ve bunun bir önemi olmayacaktır ... çünkü *sizi* seveceklerdir . . seni değil ve Sienna."

Ona bakarken gözlerim yaşardı. "Az önce akustik bir şehrin en büyük radyo istasyonlarından birinde performans sergileyecek. Single'ınız yakında tüm radyolarda yayınlanacak. Şu anda seninle inanılmaz gurur duyuyorum."

Kellan'ın gülümsemesi muhteşemdi. "Benimle evlenir misin?" diye fısıldadı.

Sık sık tekrarladığı sorusuna güldüm. Ona cevabımı veremedenden diğer asansör vagonu geldi ve Tory diğer çocuklarla birlikte oraya doğru yürüdü. girerek Kellan'a vermesi gereken daha çok röportaj ve yetişmesi gereken bir uçak olduğunu, bu yüzden oyalanacak zaman olmadığını söyledi. Yine de dışarıdaki hayranlarını selamlaması için ona birkaç dakika verdi.

Kellan sohbet ederken ve imza dağıtırken kendi halindeydi. Hayranlarıyla konuşmasını izlerken Kellan'ın onlara duyduğu gerçek sevgiyi ve takdiri görmek çok kolaydı. Onlar çığlık atıp kıkırdadıkça o da gülüyor, kendisine attıkları her şeyi imzalamayı kabul ve vakti olduğu kadarıyla hepsiyle fotoğraf çektiyordu. Bu işin Kellan'ın umursamadığı yanları da vardı ama hayranlarıyla buluşmak bunlardan biri değildi.

Tory parmaklarını şıklatıp artık toparlanma vaktinin geldiğini söylediği anda bir limuzin kaldırıma yanaştı. Bir an için bizim için geldiğini düşündüm ama sonra Sienna binadan çıktı. Arabasına doğru giderken el sallayıp birkaç CD kapağı imzalarken toplanan hayranları patladı. Kellan'ın yanından geçerken ona yanağından uzun bir öpücük verdi. "Sonra görüşürüz," diye mırıldandı, etraftaki herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Kellan'ın ona sadece başını sallayacak vakti vardı, o da hızla uzaklaştı. Kellan bana baktı ve ben de omuz silktim. En azından onu yine dudaklarından öpmemişti. Belki de gerçekten onun isteklerine saygı gösterecekti.

Sonraki birkaç gün seyahat, hayranlar, röportajlar, akustik performanslar ve Taskmaster Tory ile geçti. Bir idarecim olup olmadığına karar veremedim. ya yardımcı oldu ya da baş oldu. Gittiğimiz her yerde o vardı, herkesi hizada ve odakta tutuyordu. Bazılarını hatırlıyorum

Matt'in grubu tek başına yönetirken yaşadığı sıkıntıları ben de yaşadım. Görevinin ne kadar zor olduğunu farkındaydı - sadece Griffin'le uğraşmak bile tam zamanlı bir işti - ama herkesin sinirini bozan bir şirretliği vardı.

Ve sürekli Kellan'la arasındaki hassas anları bölüyordu.

I. Bilinçli ya da , toplum içindeyken bizi ayrı tutmanın yollarını buldu. L.A. radyo istasyonunun lobisindeki kısa süreli yakınlaşmamız bir süre için yaşadığımız son andı. Uçakta bile birlikte oturamadık. Ama kaostun içinde yine de birbirimizi takdir edecek zaman bulduk. Kellan buna mecbur olduğumuzu, aksi takdirde bunların hiçbirine değmeyeceğini söyledi. Ben de kabul ettim. Romantik notları birbirimize ilettik ve Kellan bana Tory bakmadığında gül yapraklı mesajlar gönderirdi. Çiçek yapraklarını otel lobilerinden, sokak satıcılarından, yeşil odalardan nereden aldığından emin değildim ama bana ne zaman bir tane uzatsa, günümü aydınlatıyordu. *Ateşlisin, seni seviyorum, seni istiyorum* ve en sevdiğim, *evlen* benimle.

Nick'in Tory'ye bizi bilerek ayrı tutması için talimat vermiş olması beni hiç şaşırtmaz. Kimsenin Kellan ve Sienna'nın gerçekte birlikte olmadıklarını anlamasını istemezdi. Kellan'ın Los Angeles'taki radyo röportajından sonra dünya buna kesin olarak inandı. Bir anlık dudak kilitlenmelerinin fotoğrafıyla birlikte, genel kanı Kellan'ın Sienna'yı "yapıyordu"; dedikodu siteleri ateşli ilişkilerinin tamamen sahte detaylarıyla yanıyordu.

vızıltı o kadar yoğundu ki, gittiğimiz her yerde havadaki titreşimi neredeyse hissedebiliyordum. Neyse ki Sienna, D-Bag'lerle yollarını ayırdı.

Los Angeles'tan sonra yangına daha fazla körükle gidilmiyordu ama Kellan'a her röportajda hâlâ onun hakkında sorular soruluyordu. Ne zaman o gündeme gelse, Kellan elinden geldiğince soruyu geçiştiriyordu. Tanıtım turuna bir hafta kala, sen misin yoksa değil misin sorusu o kadar tahmin edilebilir hale gelmişti ki, Kellan ve ben yalnız kalma şansı bulduğumuzda buna gülmeye başladık. O noktada yapabileceğimiz tek şey buydu. Ya katlanacaktık ya da yuvarlanacaktık.

Günün son görüşmesinden ayrılan Kellan başını seyahat ettiğimiz kiralık cipin koltuk başlığına yasladı. "Çok yorgunum," diye mırıldandı. Turun yarısına gelmiştik ve doğru kıyısına doğru ilerliyorduk.

Başımı omzuna yaslayarak bir tür anlaşma homurdandım. Etrafta bitmek bilmeyen koşuşturmalar şaşırtıcı derecede yorucuydu. Sadece sıcak bir banyo, iyi bir kitap ve uzun bir uyku istiyordum... tabii ki çok rahat Kellan yastığımla birlikte.

Arabadaki diğer herkes de bitkin düşmüştü. Matt ve Evan arkamızda oturdukları için fareler kadar sessizdiler, Griffin ise şoförün yanında oturuyor ve anladığım kadarıyla horluyordu. Gözlerim kapalı, gönülsüzce radyoyu dinliyordum. Tanıdık bir şarkı çaldığında sessizce eşlik etmeye başladım. Ne söylediğimi fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı ve şok içinde Kellan'a baktım. O da çatık kaşlarıyla bana baktı. "Ne . . . ?"

O da duyunca sesi kesildi. Bu *onun* sesiydi. Hoparlörler. Kellan koltuğun üzerinde öne doğru eğilerek sürücüyeye doğru döndü. "Hey, dostum, sesini açabilir misin?"

Şoför düğmeyi çevirdi ve Kellan'ın sesi arabanın içinde yankılandı. Koltuğumda zıplarken ellerime doğru ciyakladım. Matt ve Evan arka koltukta çıldırmaya başladılar. Griffin homurdanarak uyandı, çalan bas sesini duydu ve gürültüye anında katıldı. Herkesin kahkahaları ve bağırışları yüzünden şarkıyı artık duyamıyordum bile.

Tory bize D-Bags'in Sienna'yla birlikte söylediği şarkının ülkenin her yerinde yoğun bir şekilde çalındığını söylemişti ama biz oraya buraya uçmakla o kadar meşguldük ki şarkıyı daha önce radyoda duymamıştık. Hoparlörlerden Kellan'ın sesini duymanın gerçeküstü bir yanı vardı.

Kellan'a döndüm. "Radyodasın!"

Gözlerini kocaman açarak başını salladı. "Biliyorum! Ne oluyor be?"

Kollarımı ona dolayarak olabildiğince sıkıca sarıldım. Yapıyordu. Gerçekten yapıyordu. Ve ben daha mutlu olamazdım.

Saniyeler sonra herkes cep telefonuna sarılmış, şarkının sonunu dinletmek için birilerini arıyordu. Bizim dışımızdaki herkesin şarkıyı daha önce radyoda dinlediğinden emindim - annemin, Jenny'nin ve Anna'nın dinlediğini biliyordum, çünkü daha sonra ciyak ciyak bağırarak beni aramışlardı - ama bu

çocukların ilk anıydı ve bunu paylaşmak istediler. Matt Rachel'ı, Evan Jenny'yi ve Griffin de kız kardeşimi aradı. Kellan babasını aradı, ben de . Denny'i aradı.

"Selam Kiera," diye cevap verdi, aksanı sıcaktı. "Partide falan mısınız?"

Onu duyabilmek için bir kulağımı tıkayarak telefona "Radyodaki şarkıyı duyabiliyor musun?" diye bağırdım. Telefonu arabanın ön tarafına doğru tuttum, sonra tekrar kulağıma götürdüm. "Bu Kellan'ın şarkısı! Lanet olası radyoda o var!"

Gülmeye başladım ve Denny'nin şöyle dediğini duyabiliyordum: "Evet! Ben de duydum. Burada durmadan çalışıyorlar."

Şarkı bittiğinde, sürücü radyoyu tekrar kapattı. Cep telefonu Konuşmalar yumuşak kıkırdamalara ve şaşkınlık haykırıışlarına dönüştü. Kellan ailesiyle konuşurken bacağımı sıktı. Gözlerindeki parıltıyı görebiliyordum ve babasının ona ne kadar gurur duyduğunu söylediğini hayal edebiliyordum ... ve bir ebeveynin bunları söylediğini hiç duymadığı için bu sözlerin Kellan'a ne kadar şaşırtıcı geldiğini.

Şimdi daha iyi duyabildiğim için Denny'nin sözleri beni çok net bir şekilde etkiledi. "Etrafta dolaşan son resimleri gördüm. Sen, uh, bununla iyi misin?"

Denny'nin kamuoyundaki Kellan ve Sienna algısının asılsız olduğunu bilip bilmediğini merak ederek ona "Birlikte değiller, biliyorsun. Dedikodu siteleri yanılıyor."

Denny içini çekti ve elini tıknaz, siyah saçlarında gezdirdiğini kolayca hayal edebildim. "Evet, Jenny de öyle diyor, ama o ... içinde Azınlık. Konuştuğum çoğu insan Kellan ve Sienna'nın birlikte düşünüyor. Üzgünüm."

Bu haber karşısında kaşlarımı çattım. "Sienna ile birlikte olsaydı neden hâlâ onunla birlikte olayım ki?"

Denny tereddüt etti, açıkça cevap vermek istemiyordu. Ama sonunda cevap verdi. "Kellan zengin ve ünlü olma yolunda hızla ilerliyor. Onun statüsü yüzünden buna katlandığınızı sanıyorlar."

Alay ettim. "Ben öyle biri değilim. Bunların hiçbiri umurumda değil. Aksine, bu her şeyi daha da zorlaştırıyor!"

"Biliyorum Kiera," dedi yatıştırıcı bir sesle. "İşte bu yüzden söylentilere pek inanmıyorum. Çünkü seni tanıyorum ve onun seni aldatmasına katlanmayacağını biliyorum." İçimi suçluluk duygusu kaplayınca, "Bu yönden birbirimize çok benziyoruz," diye ekledi.

Diğer herkes konuşmasını bitirmişti, ben ise ağzım açık oturuyordum ve ne söylemem gerektiğinden emin değildim. Sonunda ona basitçe "Evet, biliyorum" dedim. Bir anlık sessizlikten sonra, "Gitmem gerek ama seni sonra ararım, tamam mı?" diye ekledim.

"Tamam. Kellan'a benim adıma tebriklerimi ilet." "Söyleyeceğim."

Telefonu kapattığımda Kellan bana bakıyordu. Bir kolunu omuzlarıma dolayarak, "Gavin henüz duymadı," dedi. Derin bir kahkaha attı. "Sanırım o da en az benim kadar heyecanlıydı. Hailey de öyle." Çınlıyormuş gibi parmağını kulağında oynattı.

Gülümseyerek telefonumu kaldırdım. "Denny tebrikler diyor. Geçen gün duymuş."

Kellan'ın yüzü gülüyordu, ben de Denny ile yaptığım konuşmanın geri kalanından bahsetmedim. Ona sonra anlatırdım. Şimdilik, güneşin altında geçirdiği anın tadını çıkarmasını istiyordum. Bunu hak etmişti.

Bölüm 12

Video Lovin'

Tanıtım turunun iki haftasında, Sienna ile birlikte "Regretfully" klibini çekebilmek için Los Angeles'a geri döndük. Kellan ve ben plak şirketinin evindeki odamıza döndüğümüzde havada bir melankoli hissi vardı. Bunun nedeni sadece yorgun olmamız değildi. Albümü tanıtmakla o kadar meşguldük ki, video mutlu bir şekilde aklımızdan çıkmıştı, ama şimdi düşünebildiğimiz tek şey oydu. İkimiz de bu konuda heyecanlı değildik. Kellan başka bir kadınla sevişiyormuş gibi yapmak zorundaydı. Ve ben de onu izlemek zorundaydım, böylece zihnim onu çılgın, tutkulu bir pornoya dönüştürmeyecekti. Aşk sahnelerini çekmenin antiseptik ve klinik olduğunu hep duymuştum. Umarım bu doğrudur.

Çekim sabahı, Kellan'dan önce onu kalp atışlarını hızlandıran bir sevişme seansı ile şaşırtarak gerginliği hafifletmeye çalıştım, ancak saldırının arkasındaki neden ikimiz için de çok açıktı ve bu samimi an ince bir çaresizlik katmanıyla örülmüştü.

Kellan stüdyoya giderken sessizdi. Diğer çocuklar enerji doluydu ve durmadan ne kadar heyecanlı oldukları hakkında sohbet ediyorlardı. resmi bir video . Bu konuda hem heyecanlı hem de korku doluydum.

Sienna'nın bizim için ayarladığı limuzin bizi doğrudan doğruya bir film stüdyosu götürdü. Devasa, uzun dikdörtgen binalar göz uzanıyordu. Her binanın üzerinde bir numara vardı ve şoför labirentin içinde yavaşça ilerlerken, hangi şaheserlerin filme alınıyordu. Bu düşünce yüzüme kocaman bir sırıtış yerleştirdi ve Kellan'ın kıkırdamasına neden oldu. Bu benim gülümsememi daha da genişletti; benimle eğlenmesi somurtkan olmasından çok daha iyiydi.

B7 etiketli bir binada durduk. Şoför bizi indirdi ve gitmemiz gereken yeri işaret etti. Buna gerek yoktu çünkü Sienna kapının girişinde durmuş, muhtemelen küçük bir şehri aydınlatabilecek parlak bir gülümsemeyle bize el sallıyordu. Beyaz bir atlet ve daracık kot pantolon giymiş Sienna kusursuz görünüyordu. Böyle mi gelmişti, yoksa çoktan saç ve makyaja mı gitmişti?

Bize yaklaşırken uzun siyah saçları güneş ışığında parlıyordu. Kollarını Kellan'a dolayarak selamlamak için her bir yanağını öptü. "Hepinizi tekrar görmek çok güzel," diye mırıldandı.

Elini bana doğru uzatan Kellan ona kibarca başını salladı. Kellan ve benim fiziksel olarak birbirimize bağlı olmamızdan hiç rahatsız olmayan Sienna, kolunu onun dirseğine doladı ve onu binanın içine çekti. İçerideki insanlar Her yerde kulaklıklar vardı. O kadar çok hareketlilik vardı ki, sadece hareketsiz durarak kendimi bir anda yerimde hissetmedim. Bir şeyler yapmam gerektiğini hissediyordum ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Çocuklar önlerindeki prodüksiyona aval aval bakarken Sienna bize etrafı gezdirmeye başladı. Stüdyo binasının içinde birden fazla set vardı ama biz bunlardan sadece birkaçını kullanacaktık. Aslında çoğunlukla iki tanesini kullanacaktık. Sahne gibi giydirilmiş bir set vardı. Bu içimi sıcaklık ve rahatlıkla doldurdu - bu dünyada Kellan'ın sahnede olmasından daha doğal çok az şey vardı. Sahne seti grubu bir arada çekmek için kullanılacaktı. Onların sahneleri, videonun kalbinin etrafına sıkıştırılacak küçük parçacıklar olacaktı. Ve videonun kalbi iki numaralı setin etrafında toplanıyordu - ana odak noktası olarak büyük bir yatağın bulunduğu geniş bir oda. Bu seti görmek midemin hoş olmayan şekillerde çalkalanmasına neden oldu.

Bana endişeli bir bakış atan Kellan elimi daha sıkı sıktı. Çünkü Sienna yatağa oturmuş, cilveli bir şekilde kıkırdıyordu, bunu izleyebileceğimden şüphe duymaya başladım. Onu yatağın üzerinde otururken görmek bile midemi kaybetmek istiyordum. Ama bu gerçek değildi ve bununla başa çıkabilirdim. Zaten çok daha kötüleriyle başa çıkmıştım.

Kellan tam bana bir şey söyleyecekken arkamızdan yaklaştılar. Nick, alametifarikası olan kusursuz takım elbisesini giymiş, uzun boylu, kız kardeşimin saçlarından daha uzun saçlı bir adamla birlikte odaya girdi. Düzgün bir atkuyruğu şeklinde geriye çekilen sarı bukleler neredeyse arkasına kadar uzanıyordu. Nick Sienna kollarını iki yana açarak yılan yağı gibi gülümsedi. "Sienna, bebeğim, harika görünüyorsun."

Nicholas'ın övgüsü karşısında eridi yataktan sıçrayarak onu selamlamak için yanağına bir öpücük kondurdu. "Sen de öyle Nicholas."

Bir kolunu pop yıldızı dehasına dolayan Nick, Kellan'a döndü. "Seni görmek güzel, Kellan." Bir kaşını kaldırdı; sanki Kellan'ın bunu kabul edeceğini başından beri biliyordu.

Çenesi gergin olan Kellan başını salladı. Kellan'ın bakışlarındaki harareti görmezden gelen Nick, Atkuyruklu Adam'ı gösterdi. "Çocuklar, bu Diedrich Kraus, ileri görüşlü dahi." D-Bag'leri işaret etti. "Diedrich, bunlar Kellan, Matt, Evan ve

Griffin." Sienna'nın belini sıktı. "Ve sen Sienna'yı zaten tanıyorsun."

Tanışma faslında tamamen atlandığım gerçeğini görmezden gelmeye çalışarak, Diedrich'in Sienna'ya gülümsemesini ve ardından Kellan'a hitap etmesini izledim. Elini uzatarak, tam olarak çıkaramadığım kalın bir aksanla konuştu. İsveççe olabilir mi? "Sizinle tanışmak çok güzel." Her iki elini de Kellan'inkilere dolayarak, "Kamera seni çok sevecek!

Siz ve Bayan Sexton buradaki her ekipmanı cızıdatacaksınız."

Elinde pano olan bir adam grubun yanına gelip herkesin gardırop, saç ve makyaja gitmesi gerektiğini söylediğinde kendi kendine gülüyordu. Sienna bir yöne doğru yürürken oğlanlar başka bir yöne yönlendirildi. Kellan yanağıma bir öpücük kondurdu ve bir dakika içinde döneceğini söyledi. Gardırobunun oluşacağını merak etmekten kendimi alamıyordum. Umarım en azından iç çamaşırlarını çıkarmazdı.

Ben ne yapacağımı düşünürken Diedrich çağrıldı ve sadece Nick ile ben kaldık. Mavi gözleri sertleşmişti, bana döndü ve "Sorun çıkaracak mısınız?" diye sordu.

Çenemi kaldırarak mümkün olduğunca kendimden emin olmaya çalıştım. Zordu ama kararlı bir "Hayır" demeyi başardım.

Nick bana orantısız bir sırıtma yaptı. "Güzel. Çünkü bu prodüksiyonu bozarsan seni buradan attırırım." Eğilerek fısıldadı, "Ve eminim ki gerekirse seni Seattle'a kadar fırlatabilirim. Bunları tatsız bulma ihtimaline karşı aklınızda bulundurmanız gereken bir şey." Nick dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi görünerek aniden ellerini birbirine vurdu. "Şimdi yapalım şu işi!"

Gergin enerjimle bir şeyler yapma ihtiyacı duyarak atıştırmalık masasına yöneldim. Griffin odaya girdiğinde ağırlığımca havucu mideye indiriyordum. Tamamen giyinikti; dar siyah bir pantolon ve gri bir gömlek giymişti, bol bir deri ceket ve çivili bir bileklik. Her zaman Griffin'in

Kişiliği dikkat dağıtıcıydı ama fiziksel olarak sevimli bir adamdı ve bugün gerçekten iyi görünüyordu. Setin yanında dururken yüzünde derin bir kaş çatma ifadesi vardı. Odaya bakarken beni fark etti ve bana doğru gelmeye başladı. Şu anda onunla konuşmak isteyip istemediğimi merak ederek ağzıma bir havuç daha attım ve çikolatalara geçmeyi düşündüm.

Bir nane alan Griffin, hızla paketini açtı ve ağzına attı. "Bu berbat," diye mırıldandı.

Kabul eder gibi oldum ama tepkisi beni şaşırttı ve "İlk videonu çekeceğin için heyecanlı değil misin?" diye sordum.

Onun varlığını kabul ettiğim için biraz şaşırmış görünen Griffin cevap vermeden önce bir saniye bekledi. Cevap verdiğinde bana doğru döndü ve tüm dikkatini bana verdi. Bir adım geri çekilmek için içimden gelen doğal dürtüyle savaştım zorunda kaldım. "Evet, çok heyecanlıyım. Ama grup sahnelerini Aynı anda sevişme sahnesini de çekiyorlar," diyerek tertemiz yatağı işaret etti, "yani Sienna Sexton'ın yarı çıplak yuvarlanışını izleyemeyeceğim. Bu hiç adil değil."

Belki de Kellan yerine çocuklara ben bakmalıyım diye düşünerek, "Evet, bu adil değil," diye iç geçirdim.

Griffin onunla aynı fikirde olmama daha da şaşırmış görünüyordu. Onunla aynı fikirde değildim, sadece şu anda hiçbir şeyden zevk almıyordum. Sebzeleri bırakıp bir Kit-Kat aldım ve huysuzca çiğnedim. içine. Griffin şekerini çiğnerken beni izledi. "Sienna ve Kellan konusunda hâlâ korkuyor musun?"

Griffin'in nasıl olup da sırdaşım haline geldiğini merak ederek omuz silktim ve başımı salladım. "Evet. Bunu gerçekten dört gözle beklemiyorum."

Şekerinin son parçalarını da yuttuktan sonra başını salladı ve içimi korkuyla dolduran yatak odası takımına baktı. ". Sadece bademcik hokeyi ... belki biraz gıcırdama." Ben yüzümü buruştururken o bana baktı.

Taşlama mı? "Kellan bugün o kadar sinirli ki, yarım göğüs bile alacağından şüpheliyim." Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bütün bu kâbus boyunca Kellan'ın tahrik olacağını düşünmemiştim bile. Ama elbette bu da bir olasılıktı; kan akışı insanın kontrol edebileceği bir şey değildi.

Griffin gözlerini devirdi. "Gardıropta şikayet ettiğini duymalıydın." Sesi Kellan'ınkinin kötü bir taklidi olarak bir oktav yükseldi.

"Zavallı ben, seksi bir süperstarla öpüşmek zorundayım. Nereye gitsem kadınlar bana . Harika saçlarım ve sekiz paket çantam var. Boo-hoo."

Dudaklarını küçümseyen bir ifadeyle bükerek mahrem yerlerine doğru müstehcen bir hareket yaptı. Yüzüme yayılan küçük gülümsemeye engel olamadım. Kaba ve kabaydı ve bazen duymak istemediğim şeyler söylüyordu ama

Griffin her nasılsa rahatlatıcı bir şekilde eğlenceliydi ve kendimi gerçekten daha iyi hissettim. Tanrım, bana yardım et.

Griffin, Sienna ortaya çıkmadan birkaç dakika önce sürüklenerek götürüldü. Kabarık beyaz bir bornoz giymişti ve inanılmaz görünüyordu. Sahte yatak odasına yaklaştığımda Diedrich ona yaklaştı. Kalabalığa işaret etti. Odadaki insanlar muhtemelen ona kapalı bir set isteyip istemediğini soruyorlardı. Sienna etrafına bakındı, omuz silkti ve başını salladı. Bu kadını hiçbir şey rahatsız etmiyordu. Bornozu omuzlarından sıyrıp yakınlarda duran bir yardımcısına uzattı. Gururla giydiği iç çamaşırları karşısında çenem düştü. Onu daha önce bu kadar açık bir bikiniyle görmüş olsam da, iç çamaşırında bunu on kat daha fazla hissettiren bir şey vardı. daha kışkırtıcı.

Odanın arka tarafında biri ıslık çaldı ve Sienna o tarafa doğru bir sırtış fırlattı. Diedrich kaşlarını çattı ve başka bir yardımcısına bir şeyler söyledi. Birinin kovulduğunu düşündüm. Setteki yatakta sadece ince, ipeksi bir çarşaf vardı. Bir yardımcı onun için çarşafı geri çekti ve Sienna baştan çıkarıcı bir şekilde sert şiltenin üzerine emekledi. Yerine yerleşirken, Kellan ortaya çıktı. Sienna gibi o da bornoz giymişti. Odanın ortasında durdum ve onu izledim. Saten çarşafın üzerine yayılmış Sienna'ya bakıyordu. Yüzünde öyle bir ifade vardı ki

üzüntüye yakındı. Bu bende ona sarılma isteği uyandırdı.

Sienna onun yüz ifadesine kaşlarını çattı ve yanındaki yatağı okşadı. Diedrich Kellan'la konuşmaya başladı, belki de ona bir kadınla nasıl sevişeceğine dair ipuçları veriyordu - Kellan'ın ipuçlarına ihtiyacı vardı. Diedrich'in Kellan'a odanın boşaltılmasını isteyip istemediğini sormadığını fark ettim. Sanırım bu düşünce sadece kadınlar içindi. Kellan bornozunu çıkarmaya başlarken başını sallıyordu. Güzel teni önüne geldiğinde dudağımı çiğnedim. Neyse ki iç çamaşırı giyyordu ama normalde giydiği gibi boxer giymiyordu. Onun yerine düşük askılı boxer-şort giymişti. Ona çok yakışmıştı. Mürettebatın bazı kadın üyeleri durup baktı ama hiçbirisi ıslık çalacak kadar aptal değildi.

Aramızdaki mesafeden bile, göğsünün genişlediğini görebiliyordum. kusursuz . . . dövme yok. Sanırım makyaj departmanı kapatmıştı. Muhtemelen videonun her yerinde adımın geçmesini istemediler.

Kellan/Sienna aşk festivalini desteklemeye çalışıyordu. Evlilik yüzüğü de büyük ihtimalle gitmişti.

Başka bir kadınla yatağa girmeden önce Kellan etrafına bakındı odaya girdi. Beni hemen fark etti ve bana kısa, sıkıntılı bir gülümseme verdi. Bu onun için zordu. Böyle olması beni daha iyi hissettirdi. Griffin haklıydı; Kellan bunu istemiyordu.

göstermek için başımı salladım ve kendimi bir adım daha yaklaştırmaya zorladım. Kellan yatağın ortasında Sienna'nın yanına sokuldu ve Sienna hevesle kollarını ona doladı. Ona bunu yapmasına gerek olmadığını söylemek istedim.

ama Nick bana dikkatle bakıyordu, ben de çenemi kapalı tuttum.

Başka bir asistan çarşafı çiftin kalçalarını örtecek şekilde ayarladı. Işıklar ayarlandı ve yansıtıcı paneller yerleştirilerek aşık çiftte ortam aydınlatması sağlandı. Kameralar vızıldadı, tepelerindeki kırmızı ışıklar hazır olduklarını gösteriyordu. Yanlarındaki büyük ekranlar kaydın bitmiş kurguda nasıl görüneceğini gösteriyordu. Bakışlarım gerçek çiftten ekrandaki çiftte kaydı. Televizyonu izlediğimde daha kolay hazmediyordum. Nedense bu daha az gerçek görünüyordu.

Ekranda, Sienna'nın yanında sırt üstü yatan Kellan gergin görünüyordu. Sienna dirseğini dayamış, ona doğru eğilmiş, siyah saçları omzuna değiyordu. Hiç de gergin görünmüyordu. Kendinden geçmiş gibiydi. Ben daha hazır olmadan yönetmen bağırdı ve salon sessizliğe gömüldü.

Kellan hiçbir şey yapmadı, kıpırdamadı bile. Sienna yaptı. Eğilerek dudaklarını onunkilere dokundurdu. Yanağımı o kadar sert ısırdım ki kan tadı aldım. Kellan da geçici olarak onu öptü ama bu kimsenin ateşli olarak nitelendirebileceği bir şey değildi. Garip daha iyi bir tanım olurdu. Dudaklarının onunkilere karşı her hareketi açıkça zorlamaydı. Biraz hayal kırıklığına uğramış görünen Sienna adamın karnına tırmandı ve kalçalarını adama doğru sürtmeye başladı. Tekrar, Kellan bu durumdaki birinin vereceği tepkiyi vermedi. Kız ona saldırırken tek yaptığı orada öylece yatmak oldu. Sienna kaşlarını hafifçe çatarak saçlarını omzunun üzerinden attı ve Kellan'ın ağzına doğru atıldı. İzlediğim ekrandaki yakın çekim sayesinde, dilinin adamın dudakları arasında gezindiğini görebiliyordum. Ayrıca çenesinin çok az hareket etmesinden, onun içeri girmesine izin vermediğini de anlayabiliyordum. Direniyordu; kendisine tecavüz eden bu kadından hoşlanmadığı gün gibi ortadaydı.

"Kes!"

Sessizliğin içindeki ani ses kalbimin küt atmasına neden oldu. Ellerimi açtım ve tırnaklarımın avuç içlerimde bıraktığı izleri ovuşturdum. Fark etmemiştim ama neredeyse orayı da kana bulayacaktım.

Sienna, Kellan ayağa kalkarken onun üzerinden yuvarlandı. "Bana çalışacak bir şey vermiyor!" diye bağırdı.

Kellan içini çekti ve ona baktı. "Özür dilerim. Deniyorum."

"Hayır, değilsin Kellan," diye mırıldandım. Kocamın filmde başka bir kadınla başarılı bir şekilde sevişebilmesi için ona moral konuşması yapmak zorunda kalabileceğim gerçeğinden nefret ediyordum. Kellan'ın filmde zaten bir ya da iki sevişme sahnesi çekmiş olduğunu düşünürsek bu iki kat daha garipti.

hayatı boyunca. Geçmişe baktığımızda, sahte seks filmi çekmek onun için çocuk oyuncağı olmalıydı. Ama açıkça mücadele ediyordu.

Nick Kellan'a programa uyması için bağırırken, Kellan beni aradı. Monitörlerin yanında dururken ona başımı salladım ve "Sorun değil," dedim. Tekrar iç çekti ve gözlerini kaçırdı.

Nick sanki Kellan'ın ılımlı ruh hali tamamen benim suçummuş gibi gözleriyle bana kurşun sıkıyordu. Belki de Kellan için daha kolay olması için gitmem gerektiğini düşünmeme neden oldu. Tam ben diğer D-Bag'leri izlemeye gitmeyi düşünürken, Diedrich huysuz oyuncusunun isteksizliğine karşı daha proaktif bir yaklaşım benimsedi. "Sütyenini çıkar, tatlım." Çok daha sessiz bir şekilde, "Öyle ya da böyle kanını pompalayacağız," diye ekledi. Etrafındaki adamlardan bazıları güldü. Olduğum yerde kalarak yumruklarımı tekrar sıktım.

Sienna omuz silkti ve ardından küçük siyah sütyenini çıkardı. Üzerini örtme zahmetine bile girmeden bir asistana uzattı. Bir insan nasıl olur da göğsünü bir oda dolusu yabancıya gösterecek kadar kendine güvenebilirdi? Aklımı başımdan aldı. Tıpkı dolgun göğüslerinin mükemmelliği gibi.

Bakışlarımı ondan ayırıp Kellan'a baktım. Gözlerini kaçırmıştı ve yatağın üzerinde sanki şimdiye kadar uzandığı en rahatsız yermiş gibi kıpırdanıyordu. Çoğu erkeğin sağ kolunu kesmek isteyeceği bir yerde olmasına rağmen, onun için üzülmekten kendimi alamadım. Perişan görünüyordu.

Sienna ya fark etmemişti ya da görmezden tercih ediyordu. Tekrar onun üzerine tırmanarak çıplak göğsünü onunkine bastırdı. Kellan tavana bakıp uzun ve eşit bir nefes verirken setten biri onun hiçbir yerinin görünmediğinden emin oldu. Ne vermezdim ki Şu anda ne düşündüğünü biliyordum.

Son bir meme ucu kontrolü yapıldıktan sonra, bir asistan Kellan'ın elini tuttu ve Sienna'nın kışına yerleştirdi. Sonra diğeri elini aldı ve Kellan'ın en sevdiğı noktalardan biri olan sırtının alçak çıkıntısına yerleştirdi. Sienna gülümsedi ve ona bir şeyler fısıldadı. Kellan onun yüzüne baktı ve karşılığında sıkı bir gülümseme verdi. Onunla ilgili her şey gergin görünüyordu, sanki rahatlayamıyordu ya da rahatlamaktan korkuyordu.

Diedrich yine bağırarak harekete geçti ve Sienna eğilerek onu tekrar öptü. Kalbim anında daha sert atmaya başladı ve derin temizleyici nefesler almak zorunda kaldım. Kellan onu hafifçe öptü, sert elleri Sienna'nın vücuduna . Bu sonsuz gibi görünen bir süre boyunca devam etti - Sienna onu tahrik etmek için elinden geleni yapıyor, Kellan ise zar zor karşılık veriyordu. Onu tanıdığım tutkulu adamdan çok farklıydı.

Tam Diedrich'in yine kes diye bağıracığını ve Nick'in beni binadan atacağını düşünürken Kellan derin bir nefes aldı, gözlerini kapadı ve canlanmaya başladı. Her şey elleriyle kızın teninde gezinerek, belkemiğinin girintisiyle oynayarak başladı. Sonra onu gerçek bir coşkuyla öpmeye başladı. Ne olduğunu anlamadan önce, onların Yüzümün hemen önündeki mega boyutlu ekranda diller buluşuyordu. Dudak şapırtıları bir süredir havada net bir şekilde görölüyordu ama şimdi Sienna ondan bir karşılık alıyordu ve hafif inlemeleri sessizliğı noktalıyordu. Tırnaklarım nihayet deriyi keserken avuçlarımdan aşağıya doğru bir sıcaklık aktığını hissettim.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Ne yapmasına izin verdim ki?

Artık "aktörleri" rollerine girmeye başlamıştı, Diedrich komutlar vermeye başladı hisset, şuna dokun, başını kaldır, orasını öp, onu yuvarla. Kellan onu sırt üstü yatırdığında, kendini tamamen yaptığı şeye kaptırmıştı. Gözlerim yaşardı ama kendimi izlemeye devam etmeye zorladım.

Yatağın ayak ucunda bir kamera ve yatağın yanında da bir kamera vardı. Ayak ucundaki kişi Kellan'ın belirgin sırtının etkileyici bir görüntüsünü alıyordu. İnce çarşaf stratejik bir şekilde Kellan'ın kalçalarının altına, iç çamaşırını örtecek kadar yerleştirilmişti ve izleyiciye onun çıplak olduğı yanılsamasını veriyordu. Çarşaf o kadar inceydi ki vücudunun hatlarını belli ediyordu ve Sienna'ya yaptığı her hamle tamamen açıktı ve rahatsız edici derecede grafikti.

Yatağın yanındaki kamera yüzlerini yakından çekiyordu. Bu beni neredeyse daha çok rahatsız etti, çünkü Kellan'ın yüzündeki ifade Yüzünü daha önce de görmüştüm... benimle birlikteyken. Gözleri kapalıydı.

çılginca öpüşmeler arasında sertçe nefes alıyordu. Sienna onun altında kıvranıyor ve inliyordu; eğer rol yapmıyorsa, eğer gerçekten onu memnun ediyorsa bu beni hiç şaşırtmazdı. Onu memnun ediyor muydu? Onu memnun ediyor muydu?

Uyarılmış mıydı? Hiçbir fikrim yoktu ve bilmemek beni deli ediyordu. Sanırım bilmek beni de çıldırtırdı.

Kellan'ın dudakları onunkilerin üzerinde oynadı. Dili kızın ağzına daldı, sonra kulağının dış hatlarını çizmek için kaydı. Yönetmenin isteği üzerine Kellan'ın parmakları kızın yan tarafına doğru ilerledi ve kameraya en yakın göğsünün üzerinde durarak onu kavradı. Bir ay boyunca kâbus görmeme yetecek kadar şey gördüğümü sanıyordum ama sonra Kellan burnunu kızın boğazında gezdirdi, dili hafifçe tenini tatmak için uzandı.

İçimi mantıksız bir kıskançlık kapladı. Bu *benim* en sevdiğim hareketti! Ve bunu bu kaltak üzerinde kullanıyordu! Doğru, bugün ne yapıp ne yapamayacağı konusunda herhangi bir sınır koymamıştık, ama bana olan saygısından dolayı, yatak odamızda kullanılan hareketlerden uzak duramaz mıydı?

Annemin geçen Noel'de bana söylediği sözler beynimde canlandı. *Göreceği tüm ilgiyi kaldırabilmek için özel bir insan olmak gerekir. O kadın olduğuna emin misin?* Annemin bu kadar ilgi göreceğini tahmin etmediğinden eminim ama söyledikleri birdenbire geçerli bir nedene dönüştü.

Bununla başa çıkabilir miyim?

Tiksinerek ondan uzaklaşmaya başladım ama sonra her şey başladığında yüzündeki ifadeyi hatırladım. Ve bunu yapması için grubu, plak şirketi ve hatta benim tarafımdan yapılan baskıyı hatırladım. Ve sonra onu işe ilk ikna ettiğimde, yapamayacağını söylediğinde ona ne söylediğimi hatırladım. *Sadece o benmişim gibi davran.* Gözlerim tekrar monitördeki ona kaydı. Yaptığı şey bu muydu? O benmişim gibi mi davranıyordu?

Yönetmen kes diye bağırdı ve Kellan donup kaldı ve hemen onun üzerinden yuvarlandı. Başını yastıklara yaslarken gözlerini kapalı tuttu. Göğsünün kabardığını görebiliyordum ve yutkunurken çenesinin titrediğini gördüğüme yemin edebilirim. Onun için duyduğum endişe, kısa süreli kıskançlığımın önüne geçti. Tanrım, bu onun için sorun değil miydi?

Sienna kesinlikle öyleydi. Sanki Kellan dilimlenmiş ekmekten sonraki en harika şeymiş gibi kendini yelpazeliyordu. Onun kargaşasından nasıl bu kadar habersiz olabiliyordu? Gözlerini açmaya korkuyormuş gibi sıkıca kapalı tuttuğunu fark eden bir tek ben miydim? Yanına koşup ona kızgın olmadığımı söylemek istedim ama birkaç hızlı ayarlamadan sonra Diedrich yine bağırarak harekete geçti ve öpüşme devam etti.

Kamera kayıttayken Kellan iyi görünüyordu -gülümsüyor, alay ediyor, tadına bakıyor, onu seviyormuş gibi görünüyordu- ama ara verildiği anda kaskatı kesiliyor ve gözlerini kapalı tutuyordu. Sonunda pes edip onu öptüğünden beri gözlerini bir kez bile açtığını sanmıyorum.

Düşündüklerimden, yüzümde göreceğini düşündüğü şeyden olmalıydı.

Çekimler saatler sürdü ve bittiğinde çok yorulmuştum.

Çok memnun görünen Diedrich yıldızlarına bol bol teşekkür etti ve yarın herkesle görüşeceğini duyurdu. Kellan yataktan fırladı, yakındaki bir ekip üyesinden bornozunu kaptı ve ben daha adını bile söyleyemeden setten fırladı. Sienna başından beri ilk kez, hâlâ çıplak olan göğsünün üzerine bornozunu geçirirken üzgün görünüyordu.

Onun melankolisini görmezden gelerek asık suratlı kocamı aramaya ama onu bulamadım. Burası koridorlar ve insanlardan oluşan bir labirentti. Ona rastlamadan önce diğer D-Bag'lerle karşılaştım. Sokak kıyafetlerine geri döndüğümde, gürültülü Evan beni kucakladı. "Kiera! Beni nasıl kucakladığına inanamayacaksın.

görünüyoruz!"

Beni yere bırakan Evan koridoru aradı. "Kellan nerede?"

Matt bana endişeli gözlerle bakarken ve Griffin yakındaki biriyle sohbet ederken

Kellan'ın cüppesini tuttuğunu fark ettiğim sarışın, omuz silkti. "Bilmiyorum.

. ... bir nevi havalandı."

Matt omuz silkti. "Belki hava almaya ihtiyacı vardı? Belki de arabada bekliyordur?"

Onu başka nerede arayacağımı bilemediğim için başımı salladım ve çocukların bana dışarı kadar eşlik etmesine izin verdim. Sienna soyunma odasının önünden geçerken bana el salladı. O da sokak kıyafetlerini giymişti ama fit vücudu hâlâ beynime kazınmıştı.

Kellan'ın dilinin boğazında dolaştığı görüntüsü gibi. Midem

Dışarı çıktığımızda biraz çalkalanıyordu ve temiz havayı onlarca yıldır durgun bir mağaradaymışım gibi içime çektim.

Evan sırtımı sıvazladıktan sonra bizi bekleyen siyah limuzini işaret etti.

"Araba burada. Gidip Kellan seni bekliyor mu bakalım." Gözlerim nemliydi, ona zayıf bir baş selamı verdim.

Biz yaklaşırken şoför kapıyı açtı. Bütün çocuklar içeri atlarken kalbim güm güm atıyordu. Evan'ın Kellan'ı selamladığını duydum. Demek arabada saklanıyordu. Griffin'in ona nasıl olduğunu sorduğunu duydum ve bayılacak gibi oldum. *Korkunçtu. İşte böyleydi.* Arabanın kapısında tereddüt ettim, Kellan'ı görmeyi henüz sindirip sindiremeyeceğimden emin değildim. Her şey çok tazeydi.

Kendimden nefret ederek arabanın içine daldım ve bilerek onun tarafına bakmaktan kaçındım. Araba hareket etmeye başladığında pencereden dışarı

baktım. Kellan'ın

Gözleri üzerimdeydi ama ona bakmaya cesaret edemiyordum. Bu şimdiye kadar yaşadığım en tuhaf duyguydu. Onun için ne kadar zor olduğunun farkındaydım, bunu atlatabilmek için benmişim gibi davrandığımı anladım ve onu rahatlatmak istedim, çünkü bunu yaparken ne kadar rahatsız olduğumu görmüştüm. Yine de aynı zamanda yüzünü görmek istemiyordum. Eğer , onunkini de göreceğimi biliyordum. Ve şu anda bunu kaldıramazdım.

Limuzindeki konuşmalar gerilim de artıyordu. Sonunda o kadar yoğunlaştı ki Griffin'in bile bunu hissettiğine inanmak zorunda kaldım. Aslında, "Siz ikiniz kavga mı ediyorsunuz?" diye sormaya başladı ama sözünü bitiremeden biri ona dirsek attı. İyi de oldu, çünkü kavga edip etmediğimizden emin değildim.

Tek bildiğim hâlâ hasta hissettiğim ve Kellan'ı hâlâ her şeyden çok sevdiğimdi.

Şoför kapıyı açar açmaz arabadan indim ve yatak odamızın kapısını çarparak üst kata fırladım. Onu görmek zorundaydım. Ondan kaçmam mümkün değildi. Sadece bir dakikaya ihtiyacım vardı. İçimde keder kabardı, hemen ardından suçluluk duygusu geldi. Bu benim fikrimdi ve onu izlemeyi ben istemiştim. Kendi kendime verdiğim tüm bu acı gereksizdi. Yine de hissetmeyi durduramıyordum. Salondakilerin sesini duyunca hızla banyoya girdim ve huzur içinde ağlayabilmek için musluğu açtım. Gözümün altındaki bir eklemi silerken, kendimi kestiğim yerdeki kanlı avuç içlerimi fark ettim. Gözlerimi kocaman açarak ellerimi soğuk suyun altında ovuşturdum.

Tam o sırada banyonun kapısı . "Kiera. ."

Sesinde o kadar çok acı vardı ki suyu kapattım. Hıçkırıklarımı tutamadım ve aynada kendime bakarak çalıştım. Bu sadece bizim yaptığımız kadar büyük bir meseleydi. Yüzündeki dehşet ifadesini, ilk birkaç öpüşündeki açık isteksizliği hatırladım. Bu görüntüler daha sonra gerçekleşen ateşli, tutkulu öpücükleri yok etmeye yardımcı oldu. Bunu yapabilirdim. Onunla birlikte olmayı kaldırabilirdim. Onun karısı olmayı başarabilirdim.

Nefes alışım normale döndüğünde, sesi bana tekrar seslendi. "Kiera. . . lütfen."

Sesi kesildi ve ondan bir daha asla duymak istemediğim bir ses duydum. Ağlıyordu. Ellerimi kurulayarak banyonun kapısını açtım. Başını ellerinin arasına almıştı ve omuzları titriyordu. Hemen kollarımı ona doladım. Başını boynuma gömdü ve mırıldandı: "Özür dilerim. Çok özür dilerim. Lütfen benden nefret etme. Lütfen beni terk etme."

Ona sıkıca sarıldım, gözyaşlarım yeniden yüzeye çıkmakla tehdit ediyordu. Saçlarını okşayarak onu susturdum ve fısıldadım: "Sorun yok. Kızgın değilim. Sorun yok."

Sonunda bana bakmak için geri çekildi; gözleri kızarmış, yanakları ıslanmıştı. "Gördüklerinden sonra nasıl kızmazsın? Nasıl ...

."-sesi titriyordu-"benden nefret mi ediyorsun?"

Yanaklarını avuçlarımda tuttum. "Bugün kimi öpüyordun?"

Kaşlarını çattı, kafası karışmıştı, sonra ifadesi yumuşadı. "Sen . . . Seni öpüyordum. Bana beni sevdiğini söyledikten sonra ilk seviştiğimiz zamanı düşünüyordum." Yüzündeki acı tabakasının altında bile gülümsemesi ısl .

Başımı salladım, gülümsemem onunkine uyuyordu. "Biliyorum. Anlayabiliyorum ve bu yüzden kızgın değilim. Benimle olduğunu biliyorum ve seni çok seviyorum."

Kellan kollarımın sarkarken içini bir rahatlama duygusu kapladı. "Tanrım, teşekkür . Seni kaybetmekten çok korkmuştum. Arabada bana bakmadın bile..."

Onu kendime çektim, ona sokuldum. "Özür dilerim. Sadece bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Bu ... yoğundu."

Kellan bana bakmak için geri çekildi. "Bir daha asla. Neyin tehlikede olduğu umurunda değil. Kimi hayal kırıklığına uğratacağım umurunda değil. Bunu sana bir daha asla yapmayacağım. Sana ya da bana. . . ya da bana. Onların oyununu oynamaktan bıktım."

Ona doğru sarktım, rahatlama da aynı derecede hissedilirdi. Kellan dudaklarını dudaklarıma değdirmeye başladı ve ben öfkelen dim. Onu geri ittiğimde gözleri kocaman açılmıştı, korku ve gerginlik yüz hatlarına anında geri dönmüştü. Utanarak ona dedim ki, "Sen . . . onun gibi kokuyorsun."

Kellan çenesini sıktı, yüz hatlarını öfke kapladı. "Uzun sürmeyecek." Duşa doğru yürüdü, yüksek sesi açtı ve giysilerini çıkardı. Tanıdık siyah boxer'ını görünce gülümsedim. Onu hiç görmek istemezdim.

Yine külot giyiyordu. Onları da çıkarıp duşa girdi. Ben de çabucak giysilerimi yığına ekledim ve arkasından içeri girdim. Bana bir kalıp sabun uzatırken kısa bir gülümseme verdi. "Ondan kalan her izi üzerimden çıkarmak istiyorum."

Başımı sallayarak sırtını temizlemeye başladım.

Ön tarafına geldiğimde, endüstriyel güçteki makyaj sonunda çözülene ve ismim yeniden canlanana kadar dövmesinin üzerini ekstra sert bir şekilde ovaladım. Tekrar görünür olduğunda gülümsedim ve silinmez mürekkebi öptüm. Kellan saçlarını dezenfekte etmeye başlarken bana sevimli bir sırıtış attı. Ben bacaklarını fırçalayarak temizlerken, o da köpük dolu gözleriyle bana bakıyordu.

Bacaklarının arasına doğru ilerlediğimde gözleri kapandı ve bana, "Dokunmadığı tek yer orası," dedi. Gözlerini araladı, "Ama titizliğini takdir ediyorum." Kıkırdarak onu öpmek için uzandım. Beni durdurmak için elini uzattı. "Bekle. Bir nokta daha."

Ben onun hangi noktasını gözden kaçırmış olabileceğimi düşünürken, Kellan şampuan şişesini kaptı ve ağzına biraz sıktı. Ona bakarken elimdeki sabun kalıbını düşürdüm. "Kellan!"

Parmağını kaldırarak iğrenç sıvıyı ağzında gezdirdi, sonra kusacakmış gibi bir yüz ifadesi ve tükürmek için eğildi. O boğulurken ve tükürürken ben gülmeye başladım. Gözlerim neşeyle doldu ve kendimi çok iyi hissettim. "Bunu yaptığına inanamıyorum!"

Kellan yüzünü duş başlığına doğru tuttu; ağzından köpükler çıktı ve çenesinden aşağı indi. Ben gülerken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü. Tüküren ve boğulan Kellan, dilini lif süngerinin üst ovdu. Midemi tutmak zorundaydım; yanlarıma kramp girmeye başlamıştı.

Suyu kapatan Kellan tiksintiyle dudaklarını büktü. "Tanrım, bu iğrençti."

Nefes alış kontrol altına alarak nemli tenimdeki mutlu gözyaşlarını sildim. "Buna hiç gerek yoktu, Kellan."

Kellan, hayranlık dolu gözleri yüzümü ararken sırıttı. "Evet, öyleydi."

Onu mümkün olduğuna inandığımdan çok daha fazla severek kollarımı boynuna doladım ve bacaklarımı beline dolayabilmek için zıpladım. "Seni seviyorum. . deli olsan bile."

Kellan duşun kapısını açarken kıkırdıyordu. "Güzel, çünkü sanırım bir hafta boyunca sabun köpüğü geçireceğim." Ellerimi saçlarının arasında dolaştırarak, kalbim yerinden çıkacakmış gibi olana kadar ona baktım. Gözlerime tereddütsüz karşılık verdi. "Ben de seni seviyorum, Kiera. Sadece sen. Sen benim her zaman."

Bölüm 13

Planlar

Klip çekiminin geri kalanı çok daha az travmatikti. Kellan kendi bölümünü grupta birlikte çekti ve Sienna'yla olan sahnelerini tamamladı - bu kez tamamen giyinikti. Grubun görüntüleri inanılmazdı. Onları derme çatma sahnede rock yaparken izlerken sanki Pete's'e geri dönmüş gibiydim. Kellan kalbini ve ruhunu mikrofona dökerken inanılmazdı. Ve ses kaydı video için kullanılmayacak olsa da, her çaldıklarında tam isabet kaydettiler.

Kalan yatak odası sahnelerini izlemek bu sefer gerçekten ilginçti. Çekimlerin acı veren çıplak kısmı sona erdiğine göre, Sienna'nın Kellan'ın yanında olmasını hazmedebiliyordum, her ne kadar onu yanağına bir öpücük kondurarak karşılama ihtiyacı hissetse de. Şarkının tamamı aslında güneye giden bir aşka uzun bir övgü niteliğindeydi. Diedrich'in tasavvuruna göre Kellan ve Sienna, çıplak bedenlerinin Diedrich'in seks sahnesi olarak adlandırdığı "tutkulu bir kucaklaşmanın" sancılarını çektiği yatağın etrafında dolaşırken bitmek üzere olan ilişkilerini anımsıyor ve tartışıyorlardı.

Tanrı'ya şükürler olsun ki tutkulu kısım çoktan çekilmişti, bu yüzden bütün bir günü ayrılık sahnelerini çekerek geçirdiler. İzlemesi büyüleyiciydi. Kellan yatağın bir kenarına eğilmiş, hiçbir şeye bakmadan repliğini söylüyordu. Ancak son versiyonda, Sienna'yla öpüşürkenki görüntüsüne bakıyor olacaktı. Çekimlerin bir noktasında, kireç yeşili tulumlar giyen bir çift yatağa atladı ve Kellan ile Sienna'nın dün yaptıklarını taklit etti. *Bunun* gerçekten birinin işi olması aklımı başımdan aldı. Sonra Kellan'ın parmaklarını Yeşil Sienna'nın kolunda gezdirmesini sağladılar. Son kurguda, Kellan'ın bir versiyonu Sienna ile birlikte, diğer versiyonu ise özlemle

elini kolundan aşığı indirdi. Eğer tiksınmeden bakabilirsem, video da şarkı gibi unutulmaz ve güzel olacaktı.

Düetin en öfkeli bölümünde Kellan ve Sienna kendi rollerini doğrudan birbirlerine söylediler ve her ikisi de arka planda, birbirine dolanmış bedenlerinin daha sonra dijital olarak ekleneceği yatağı kasıtlı olarak görmezden geldiler. Söylemek zorundayım, ben Kellan'ın yüzünde alaycı bir ifadeyle Sienna'ya şarkı söylemesini izlemeyi, dilini Sienna'nın çenesinde gezdirmesine tercih ederdi.

Şarkı Kellan ve Sienna'nın çekimden ters yönlerde çıkmalarıyla sona erdi. Diedrich, aşk sahnesinin Kellan'ın Sienna'nın üzerinden yuvarlanıp yastıkların üzerine uzandığı bölümünü kullanacağını açıkladı gözleri sımsıkı kapalı ve çenesi hafifçe titrerken, filmin son karesi video. O anda Kellan'ın yüzündeki ifadenin yaklaşan ayrılığın mükemmel bir habercisi olduğunu, böylece sürekli bir döngü halinde izlenebilecek ve yine de anlamlı olabilecek hiç bitmeyen bir video yarattığını söyledi. Bu konuda onun sözüne güvenmek zorundayım ama o önemli anda Kellan'ın yüzündeki acıyı düşündüğümde sahnenin duygusal açıdan güçlü olacağını biliyordum.

Gururlu bir baba gibi görünen Nick, çekimlerin son gününden sonra Kellan'a yaklaştı. Omzunu sıvazlayarak, "Gördün mü, o kadar da kötü değilmiş, değil mi?" dedi. Kellan'ın cevap vermesini beklemeden hemen ekledi: "Bu video çok ateşli olacak! Diğer her şeyi gölgede bırakacak." Ellerini birbirine sürttü ve zihnindeki para yığınlarını görebiliyordum.

Kellan kolunu omzuma dolayarak beni sıkıca kendine çekti ve Nick'e, "Bundan memnun olmana sevindim... çünkü bir daha asla böyle bir şey yapmayacağım," dedi.

Nick'in yüzündeki gülümseme anında kayboldu. "Asla asla deme. Bu işte çok yenisin."

Ses tonu Kellan ve grubunun da değıştirilebilir olduğunu ima ediyordu. Ben aynı fikirde değildim. Sienna ile yaptıkları single listelerde hızla yükseliyordu ve albümleri bir yıl içinde piyasaya çıktığında aynı başarıyı göstereceklerinden emindim. birkaç hafta.

Kellan önce bana, sonra Nick'e baktı. "Hayır, bir daha asla böyle bir şey çekmeyeceğim. Benden bu kadar. Bir söz verdim ve sözümü tutacağım. Albümün tanıtımına elimden geldiğince yardımcı olacağım, çünkü bunu grup arkadaşlarıma borçluyum, ancak karım her şeyden önce gelir ve bunu kabul etmeniz gerekir."

Kellan Nick'e dik dik baktı ve havada bir gerginlik hissettim. Nick kendisine hayır denmesinden hoşlanmıyordu ama Kellan'ın şirket çizgisine uymaktan başka çaresi yoktu. Belki de Kellan'ın kararlılığını gören Nick burnunu çekti, sonra *da* "Yapabileceğin bir şey var mı?" diye sordu.

Kellan başını salladı. "Mantık çerçevesinde tabii ki. Artık özel hayatımla oynamana izin vermeyeceğim. Özel olmayı tercih ederim ama sessiz kalmayacağım. Eğer biri bana ilişkilerimi sorarsa, ona dürüst bir cevap vereceğim." Eğildi, sesi alçaldı. "Ve kontratımı tekrar okudum. İşimin ne gerektirdiğini biliyorum ve sizin için ne yapmam ve yapmamam gerektiğini de biliyorum."

Nick, Kellan'ın bilmediği bir şey biliyormuş gibi sırıttı. Bir süre sonra omuz silkti ve hiçbir sorun yokmuş gibi gülümsedi. "Nerede durduğunu bilmek güzel."

Nick kısa bir süre sonra Sienna'yla birlikte ayrıldı; ikisi de aceleyle otoparktan çıkarken biraz sinirli görünüyorlardı. Kendimi harika hissediyordum. Taskmaster Tory dönüp D-Bag'ler yeni albümlerinin tanıtımını bitirebilsin diye bizi havaalanına götürdüğünde bile memnundum. Kellan ayak diremişti, artık sessiz kalmayacaktı. Özellikle benden *bahsetmemesini* istedim, çünkü bu düzeyde bir ilgi istemiyordum, ama o soran herkese Sienna'nın birlikte çalıştığı bir iş arkadaşından fazlası olmadığını ve "bir ilişki içinde" olduğunu söyledi. Tory, Nick'in cevaplamaması için özel talimat verdiği bir soruyu cevaplıyor olmaktan gerçekten hoşlanmıyordu ama Kellan ne onun ne de Nick'in ne düşündüğünü umursuyor ve her röportajdan sonra onu azarladığında ona sadece gülümsüyordu.

Bir şehirden diğerine koşuşturmanın çılgın temposu kaotik ve yorucu olsa da, artık kışkırtıcı bir müzik videosu çekmenin gerginliğinin başımızın üzerinde dolaşmaması ferahlatıcıydı. Üzerimizden bir yük kalkmış gibiydi ve Kellan da ben de kendimizi daha hafif hissediyorduk. Sienna kendi ülke turuna başladığından, muhtemelen onu çok uzun bir süre görmeyecektik bile. Sonunda dedikodular bitecek ve onun Kellan'la ne kadar harika bir çift olduklarını duymak zorunda kalmayacaktım. O günü dört gözle bekliyordum.

Tanıtım turunun sonunda, Justin ve Avoiding Redemption ile turneleri başlamadan önce grubun biraz ara vermesi gerekiyordu, bu yüzden hepimiz Seattle'a eve uçtuk. Son birkaç hafta çok yorucuydu ve hepimizin dinlenmeye ve enerji toplamaya ihtiyacı vardı. Kendi yatağında olmak hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

Döndüğüm ilk gece aralıksız on iki saat uyudum ve Kellan daha da uzun süre uyudu.

Nick'in tahmin ettiği gibi, Sienna ile yaptıkları single, D-Bags'in albümü çıkmadan hemen önce bir numaraya fırladı - albüm on dokuz numaradan giriş yaptı. Kellan Nick'le büyük bir oyun oynamış olsa da albümün başarısı karşısında biraz şok oldu. Ben şaşırmadım. Dünya onu tanıdığında büyük olacağını biliyordum.

Hepimiz grubun başarısını kutlamak için dışarı çıkmaya karar verdik ve Seattle'dayken kutlama için gidebileceğimiz tek bir yer vardı - her şeyi başlatan yer: Pete's Bar.

Kellan ve ben pencerelerde parlayan bar tabelasına bakarken el ele tutuştuk. İki saatten biraz fazla olduğuna inanmak neredeyse zordu. Kellan'ı burada ilk kez yıllar önce görmüştüm. Çok iyi bir oyuncu gibi görünüyordu ve sanırım o zamanlar öyleydi ama bu eski oyuncunun şaşırtıcı bir derinliği vardı.

Ben anılarımı anlatırken Kellan omzuma çarptı. "Denny ile Pete's'e girdiğin anda seni fark ettiğimi söylemiş miydim?"

Şaşırmış bir şekilde ona baktım. "Gerçekten mi? Sen çalarken mi? Bardaki onca insan varken mi?"

Geriye doğru yürüyen Kellan beni büyük, dikdörtgen binanın çift kapısına doğru çekti. "Evet. Kapıdan içeri adımını attığında sanki odanın içinde bir elektrik akımı dolaşıyor gibiydi. Sanki o andan itibaren bir daha asla eskisi gibi olamayacağımı biliyordum."

Bana çarpık bir sırıtma yaptı. Gözlerimi devirdim. "Öyle bir şey . Denny'yi fark ettin. Beni fark ettiğinden cidden şüpheliyim."

Kellan yürümeyi bıraktı ve ben de onun göğsüne doğru adım attım. Burada, Pete'in otoparkında onunla birlikte olmak, bana yolun yukarısındaki küçük aşk yuvarımız kadar evim gibi geliyordu. "Gözlerimi senden zar zor ayırabildim. Sadece sana bakmak bile başımı hafifletti, midemi ... karıncalandırdı. Seni izlemek hayatımı değiştirdi."

Sözlerinden etkilenmeden edemedim. Sonra onun çok müstehcen performansını hatırladım. Ona sinsi bir sırıtış attım. "Yine de seyircileriniz *arasındaki her* kadını zihinsel olarak soymayı başardınız."

Kellan yürümeye devam ederken güldü. "Evet, tamam, bunu sana vereceğim bir tane." Bana kaşlarını kaldırarak baktı. "Yine de seni fark ettim. Nasıl fark etmem?"

Ben onun sorusunu düşünürken, Griffin önümüze fırladı. Elinden geldiğince dramatik bir havayla ön kapıdan içeri daldı. Griffin görkemli bir şekilde ortaya çıktığında genellikle odanın içinde olduğum için, egomanyaktan *sonra* içeri girmek benim için biraz garipti.

Kellan sallanan kapıyı tutup benim için açarken eğlenen bir kahkaha attı. İçeri girerken onu yanağından öptüm.

Bar alkışlar, bağırışlar ve ısıklarla kaotik bir kargaşaya dönüştü. Bu ses beni ürpertti. Rachel da Matt'le birlikte içeri girdi. Saniyeler içinde çocukların etrafı yeni hayranlar ve eski müdavimlerden oluşan bir küme tarafından sarıldı. Kate ve Jenny, Rachel ve bana sıcak bir selam verirken erkeklerin akınına uğramıştı. Erkeklerden uzakta, kızlarla birlikte barın yanında dururken, Pete's'in ne kadar tanıdık ve farklı olduğuna hayret ettim. Burası Kellan için sakın bir teselli yeriymiş ama yeni keşfettiği şöhret onu buraya kadar takip etmiş ve bu huzuru biraz bozmuştu. Ön kapıların etrafında dolaşan gürültünün ortasında, insanlar bana tuhaf ve şaşkın bakışlar atarken Sienna'nın adının fısıldandığını duydum. Sanırım o da bizi buraya kadar takip etmişti.

Çocukların etrafındaki gürültü dağılmaya başlayana kadar Rachel, Kate ve Jenny'ye yetiştim. Sonra Jenny kollarını Evan'a dolamak için yanına gitti. Nazik dev, minik kadını kucaklayıp kocaman sarıldı, bacaklarını beline sararken kalçalarını tuttu. Evan'ın ona şöyle seslendiğini duydum "Hünnap" dedi ve aralarındaki özel şaka her neyse ona gülümsedi.

Rachel kibarca ilgi odağı olmaktan kurtulur kurtulmaz Matt'le birlikte sessizce oradan uzaklaştı. Griffin, yeni yüzlü bir masanın yanına çekildi. üniversiteli kızlar ve sonunda hevesli ve meraklı müşterilerin girdabında sadece Kellan kaldı.

Rita'ya dönerek, Kellan'ı beklerken çocuklara bira sipariş etmeye karar . Rita'nın tezgâhta tercih ettikleri biralardan birkaç şişe bulundurması şaşırtıcı değildi. Beyaz sarışın Kellan'a başını sallayarak sordu: "Kellan ve Sienna arasında gerçekten neler oluyor? Çünkü videoya bakılırsa, bu ne ilk sevişmeleri ne de sonuncusuydu."

Sorduğu soru beni şaşırttı, sorduğu için değil, videonun yayınlandığını fark etmediğim için. Sienna'nın adının etrafımda kısık sesle konuşulmasının nedeni bu olmalıydı. Kafasını kaşıyan Kellan'a bakarak omuz silkdim. "Her gördüğüne inanma." Gözlerimi beni değerlendiren barmene çevirdim. "Sienna'yı ne gördü ne de onunla konuştu."

Rita sıırttı. "Tatlım, en parlak dönemindeyken onlardan hiçbirini görmez ya da konuşmazdı."

Yüzüğümü göstermek için elimi kaldırdım. "Hâlâ birlikteyiz."

Rita elimi tutarken ısıklık çaldı. "Lanet olsun!" Kellan'a baktı. "Çocuk iyi bir zevke sahip." Ben orta yaşlı kadını izlerken

Kolajen enjekte edilmiş dudaklarını yalarken, bunun tamamen doğru olduğunu düşünmüyordum. Kellan'ın hayatında zevkinin oldukça tartışmalı olduğu noktalar olmuştu.

Kellan sorgudan kurtulduktan sonra grubun geleneksel masasına doğru ilerledi. Biz vardığımızda Sam masayı temizlemişti ve yerlerinden edilen müşteriler, aralarında iyi niyetli rock yıldızları olduğu için çok kızgın görünmüyorlardı. Denny ve Abby yakındaki bir masada yemek yiyorlardı. Kellan onların sandalyelerini çekerek bizimle oturmalarını sağlarken, Abby bu harekete güldü.

Şimdi sağında oturan Denny ve ben kadehlerimizi tokuşturduk ve birbirimize kadeh kaldırdık. Masadaki çocuklar albümlerinin başarısıyla övünürken biz de bir süre ayrı kaldığımız zamanları konuştuk. Kellan'a hızlı bir bakış atan Denny bana doğru eğildi ve "Siz hala iyi misiniz?" diye sordu. Onun sesi endişeyle doluydu.

Muhtemelen onun da klibi izlediğini bildiğim için içimi çektim. "Klip yüzünden demek istiyorsun, değil mi? Evet, ben iyiyim."

"Gördün mü?" diye sordu, sesi tereddütlüydü.

"Son hali değil... ama çocukların izledim." Kellan'ı Sienna'yla oynarken gördüğüm anı, şimdiki zamanın önüne geçmekle tehdit ediyordu ama onu geri ittim. Kutlayacak çok şeyimiz vardı ve ben bunun tadını çıkarmak istiyordum. Anın içinde kalmak istedim.

"Oh." Denny gerçekten şok olmuş gibiydi. Tepkisini anlayabiliyordum. Son videonun ne kadar ateşli olduğunu hayal edebiliyordum ve Kellan ve Sienna hakkında tüm dünyada hızla yayılan dedikodularla birleşince taşra . . . Bu durumu kabullenmem ve hatta filmin çekimlerine dikkatle katılmam, birkaç yıl önceki ürkek, kıskanç ve bencil kızıdan dünyalar kadar farklı görünüyor olmalı.

"Gerçekte olduğundan daha yoğun görüldüğüne eminim. Çekimler sırasında oldukça .. ılıktı." *En azından ilk birkaç çekimde öyleydi.*

"Oh," dedi Denny tekrar. "Bu çok inandırıcı."

İçimi bırakıp sol tarafımdaki Kellan'a baktım. "Biz Harika," diye yineledim Denny'ye. salladı ama Kellan'a bakarken gözlerindeki ifadeden iyi olup olmadığımı tekrar soracağını anlayabiliyordum. Muhtemelen beni her gördüğünde soracaktı.

Anna bitirdiğinde geldi. Yalpalayarak masamıza geldi ve kendini Griffin'in kucağına bıraktı. Kendini Griffin'den uzaklaştırmıştı. Biraları dağıtmaya başladıktan sonra kızların masasına gittim. Griffin'in kadınlar yerine birayı seçmesi beni biraz şaşırtmıştı ama Anna'nın yüzündeki gülümsemeyle

Kulağını kemirirken, kadınların onun için bir zamanlar sahip oldukları çekiciliğe sahip olup olmadıklarını merak etmeye başladım; kız kardeşimin mahrem yerlerinde kıvrılmasından memnun görünüyordu.

Cuma gecesi olduğu için Poetic Bliss çok geçmeden sahneye çıktı. Rain, Kellan'ın seyirciler arasında olmasını çok önemsendi. O gülerken, Rain onun masasına koştu ve onu sahneye sürükledi. Bekleyen kalabalık heyecanla çılgılık atmaya başladı. Ellerini havaya kaldıran Kellan, cesur rockçı hatunu şakacı bir şekilde kendisinden uzaklaştırdı. Kız ellerini küçük yumruklar halinde tutarak onun alaycı darbelerinden kaçtı; giydiği pileli etek o kadar kısaydı ki çömeldiğinde iç çamaşırının kenarını . Bu ikilinin bir geçmişi olmasından nefret de, sergiledikleri sevimli gösteriye gülmek zorunda kaldım.

Bir dakika daha kavga ediyormuş gibi yaptıktan sonra Kellan sonunda pes etti ve mikrofonu kapı. Kalabalığa doğru dönerek "Hey" diye mırıldandı. Onun tek bir kelime kulakları yırtan bir çılgılığın barda yankılanmasına neden oldu. Kulaklarımı çınlattı. Kellan güldü. Elini havaya kaldırarak kalabalığa, "Pete's'e geri dönmek çok güzel!" dedi.

Daha fazla çılgılık. Kız kardeşim parmaklarını ağzına götürdü ve ıslık çaldı. Onun bunu yapabilmesi beni hep biraz kışkırtmıştır; ben yapamazdım. Hayatımı kurtarmak için parmaklarımla ıslık çalarım. Kellan masmavi gözleri ışıdayarak bara baktı. "Bir iki şarkı için D-Bag'ler devralsa sorun olur mu?"

Kalabalığın tepkisine bakılırsa hiç de değildi. Kellan kız grubunun diğer üyelerine baktı. Hepsi başlarını sallıyor, alkışlıyor ya da ıslık çalıyor, spot ışıklarını paylaşmaya istekliydiler.

Kellan gülümsedi ve grubuna kendisine katılmalarını işaret etti.

Griffin hiç vakit kaybetmeden oturduğu yerden kalktı. Heyecandan neredeyse kız kardeşimi yere devirecekti ama Denny yakaladı ve bir sandalyeye oturmasına yardım etti. Matt Griffin'in kafasının arkasına vururken, Griffin isteksizce ona teşekkür etti. Yanımızdaki masa, Griffin'in tanıdık görüntüsü karşısında kıkırdadı.

Kuzenler kavga ediyor.

Bütün oğlanlar sahneye çıktıktan sonra kızlar onlara enstrümanlarını uzattı. Tuesday ona parlak pembe bas gitarını uzatırken Griffin kaşlarını çatı. Blessing Matt'e deniz mavisi gitarını uzatırken, Evan da Meadow'un davulunun arkasına yerleşti; davulun üzerindeki grup logosunun arka planında dev bir mor çiçek vardı. Kızlar erkeklere yer açmak için sahnenin kenarlarına doğru kayarken, kalabalık bu şekilde çalan erkeklere kıs kıs gülüyordu

kadınsı enstrümanlar. Rachel kadar kötü kıkırdadı ki hıçkırmaya başladı.

Başını sallayan Kellan'ın eğlenen ifadesi kalbimin daha sert atmasına neden oldu. Kellan sahnede. Yeryüzündeki hiçbir şey onunla kıyaslanamazdı.

Kalabalık da benimle aynı fikirdeydi. Evan intro'ya başladığında patlayan gürültüleri

ve Anna'nın su bardağında bozulma halkaları yarattı. Elini saçlarında gezdiren Kellan, popüler bir D-Bags şarkısı söylemeye başladı. Her eski hayranlardan biri şarkı söylemeye başlarken, yeni çığlık atmaya devam etti.

Mikrofonu standından çeken Kellan "çalımına" başladı. Bu, sahnenin ön kenarı boyunca ileri geri baştan çıkarıcı bir yürüyüşü ve izleyen her kadının onların farkında olduğunu bilmesini sağlıyordu. Her biriyle göz göze geldi, söylediği sözler arasında onlara yarım gülümsemeler ve ukala sırtımlar yaptı. Yolunun çeşitli noktalarında durur, ayağını bir hoparlöre koyar ve birkaç hayranına elini uzatmak için eğilirdi. Hayranları her seferinde ona elini uzatıyor, parmak uçları onunkine değdiğinde ciyaklıyorlardı.

Eskiden içimde küçük kıskançlık kıvılcımları çakardı ama onun eğlencesini ve onların neşesini görünce onu izlemekten mutluluk duydum. Hayranlarıyla güzel, neredeyse simbiyotik bir ilişkisi vardı; onlar onun enerjisinden, o da onlarınkinden besleniyordu. Şarkı doruk noktasına yaklaştığında Kellan durdu sahnenin ön tarafının ortasına oturdu. Yüzü eğlenceli bir beklentiyle doluydu ve kalabalığa bir soru yöneltti: "Tek istediğiniz bu mu?" Onlar da cevaplarını tutkuyla haykırdı.

Şarkı bittiğinde, D-Bags hemen başka şarkıya geçti. Belirli bir şarkı dizisi mi kullanıyorlardı yoksa Evan rastgele hangi şarkıyı çalacaklarına karar verdi ve diğerleri de tereddüt etmeden eşlik mi ettiler emin değildim. O kadar uzun zamandır birlikte çalıyorlardı ki, belki de her ikisinden de biraz vardı.

Bir sonraki şarkıları hızlı ve akılda kalıcıydı ve Jenny ile ben Rachel'ı bizimle dans etmesi için piste sürükledik. Anna da dansa katıldı. büyüyen kıvrımlarına rağmen. Denny'Abby'yi kalabalığın yanına çektiğini fark ettim; yüzlerinde parlak gülümsemelerle dans ediyorlardı - acı yok, kıskançlık yok, sadece huzur, onun için her zaman istediğim şey buydu.

Şarkı bittiğinde, Kellan hızlı bir selam verdi, kalabalığa teşekkür etti ve sonra hemen onların ortasına atladı. Bana ulaşmak için dolaşan avuç içi denizinin içinden geçti. Kollarımız birbirimize dolandı ve

Sonunda hayranların dostane parmakları geri çekildi. Rain'in sesi mikrofondan yükselirken Kellan bana birkaç hafif öpücük verdi.

"Teşekkürler çocuklar, ama şimdi kış tekmeleme sırası kızlarda!"

Kellan ona dönüp baktı ve sürüş ritimlerinden birine başlarken güldü. Jenny işine geri dönerken, Rachel da Matt'e katılmak üzere masadan . Anna oturmak için bir tabureye doğru ilerledi. Griffin bir süre onun kulağını kemirmek için yanına gitti. Denny, Abby'yle birlikte kapıya yönelirken bana el salladı. Kellan ve ben yoğun kalabalığın içinde Poetic Bliss'in bulaşıcı ritmiyle dans ediyorduk. Bir süredir

Kellan'la dans ettim; çocuğun hareketleri vardı. Arkamdan kayarak kalçalarını benimkilerle birlikte öyle baştan çıkarıcı bir şekilde salladı ki, birden bu halka açık kutlamayı bırakıp onun yerine çok daha özel bir kutlama yapmak istedim. Nefes

Boynuma sıcak sıcak dokunarak burnunu boğazımın kenarından geçirdi. Gözlerimi kapatıp başımı omzuna yasladım ve vücudunun benimkine değdiği hissine kap. Çeneme yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra müzik eşliğinde şöyle dedi: "Gitmek ister misin?

benimle bir yere gelir

misin?" Hem de nasıl.

Elleri kalçalarımın altına kayarak onları ustaca kendine doğru çekti. Neyin havasında olduğunu anlamak için vücudunu hissetmeme gerek yoktu ama kot pantolonunun içinden onun dış hatlarını hissetmek içimde bir ateş yaktı. Başımı ona baktım, şakacı bir yarım gülümseme verdim ve başımı salladım. Karşılık olarak sırtması da gözlerindeki ani parıltı kadar şeytaniydi.

Dudağımı ısırarak, koridora çıkana kadar onu insan kalabalığının arasından çekiştirdim. Sadece çalışanların girmesi gereken barın arka odasına doğru ilerlerken insanlar bizi durdurmaya çalıştı ama ben ustalıkla dolandım. Tuvaletten çıkan birkaç kızın etrafından dolanarak arka odaya girdik ve kapıyı arkamızdan hızla kapattık.

Kellan beni kapıya doğru bastırdı ve kilidi . "Yeni kilit hâlâ çalışıyor," diye fısıldadı, ağızma doğru eğilerek. Ben de kıkırdadım.

onu kendime çektim. Dans etmekten ya da içtiğim birkaç biradan ya da onu sahnede görmekten ya da sadece ona herkesin içinde sevgi göstermenin yeniliğinden olabilir - single için turnedeyken pek yapamadığımız bir şeydi bu - ama onu umutsuzca istiyordum.

Ağızlarımız çılgınca birlikte çalışırken, parmaklarım göğsünden aşağı kayarak kot pantolonunun düğmesini açtı. İnleyerek ellerini benimkilerin üzerine koydu. Kotunun fermuarını açarken, emin olmak için omzunun üzerinden baktım.

yalnızdık. Oda oldukça açıktı, herhangi bir yerde saklanan birini görmedim, bu yüzden tekrar dudaklarını buldum ve gözlerimi kapattım.

Kellan pantolonumu kalçalarımın altına indirmeye başladığında ellerimi kotunun içine soktum. Benim için o kadar hazır ki, sertleşmiş ve avuçlarıma doğru gerilmişti.

Ben onu sıkarken biraz inledi. Ondan hissettiğim ateşli tutkudan beslendiğim için nefesim hızlıydı. Sanki patlayacak gibiydi. bana sahip değildi. Çoktan uçuşumun kenarına geldiğinden emindim ve en ufak bir dokunuş bile onu uçuruma sürükleyebilirdi. Kellan'ın bir keresinde Denny'ye söylediği bir şeyi hatırlayarak, ellerinin giysilerimi çıkarmasını engelledim. Parmakları kot pantolonumun etrafında kıvrılırken hırlamaya yakın bir ses çıkardı. Kutlama yapıyorduk, belki de ona bir hediye vermeliydim, bu genelde onun için yapmadığım bir şeydi ama belki de vermeliydim, çünkü çoğu erkek bundan hoşlanırdı. Ya da ben öyle duymuştum.

Onu iterek sırtımı kapıdan aşağı kaydırardım. Kellan yüzünde belirgin bir şaşkınlıkla aşağı inişimi izledi. "Kiera . . . ?"

Belinde durduğumda nefesi kesildi. Yüzündeki ifade bana yalvarır gibiydi: *Lütfen yapacağını düşündüğüm şeyi yap.* Parmağı yavaşça aşağı uzanıp çenemde iz bıraktı ve kendimi daha önce hiç olmadığım kadar güçlü, arzulu ve güzel hissettim. Hayır.

Kendimi yoğun bakışlarından çekebildiğim için kıyafetlerini açıkta kalacak şekilde ayarladım. Birbirimize baktıkça beklentimiz artıyordu. Kellan tekrar nefes almaya başladı, öncekinden daha hızlı. Hiçbir şey söylemedi, bana hiçbir şekilde baskı yapmadı, sadece gözleriyle bana yalvarmaya devam etti. Titrediğini fark ettiğimde, belki de dudaklarımı ona yaklaştırma dürtüsüne karşı koyarak, ağzımı indirdim ve onu içime aldım. Kellan'ın nefesi kesildi, sonra

inledi. Alnı kapıya çarptığında bir gümbürtü duydum. Daha önce de birkaç kez onun tadına bakmıştım ama genellikle ikimiz de çıplak yuvarlanırken küçük bir iki yalamayla yetinirdim. Bunun gibi bir şey değildi. Hiçbir şey bu kadar bariz bir şekilde sadece onun için değildi.

Kellan'ın erotik nefesleri hızlanırken, eli yanağımı kavradı. Başparmağıyla tenimi okşarken ben de onun üzerinde hareket ederken rahatlamak için elimden geleni yaptım. Düşündüğümde daha hızlı bir şekilde, onun gerildiğini hissettim ve yakın olduğunu anladım. Ya şimdi ya hiç türünden bir andı ve ne istediğimden emin değildim ama onu tatmin etmek istediğimi biliyordum ve roller tersine dönseydi ne *isteyeceğimi* de biliyordum. Yine de Kellan'ın bu konuda kendi düşünceleri vardı. Hafif bir iniltiyle adımı mırıldanırken eli omzuma gitti ve beni geri itmeye çalıştı. Kalçalarını kavradım ve onu kendime çektim.

daha . Bunu yapmaya karar vermiştim ve sonuna kadar götüreceğim.

Bu agresif hareketim Kellan'ı uçurumun kenarına itti. ığlık atarak kapının kolunu tuttu ve bırakırken sıktı; metalin kilitteki tıkırtısını duyabiliyordum.

Bu beni tadından uzaklaştırmaya yetti. Hayal ettiğim kadar kötü değildi.

Yavaşça aşağı indikten sonra boxerını düzelttim ve kapıya ilerledim. Başı hâlâ tahtaya yaslanmıştı, ağzından nefes alıp verirken gözleri kapalıydı. Yüzü, bakışı, tepkisi... Hayatımda hiç bu kadar tahrik olduğumu hatırlamıyorum. Kollarımı ona dolayarak göğsüne sokuldum.

Başını boynuma gömmek için yer değiştirdi. "Kutsal ... aman ... lanet olsun," diye mırıldandı.

Vücudu benimkine doğru sarktı ve ben onun tamamen tutarsızlığına kıkırdadım. Sanırım onu tatmin etmiştim. Sırtını okşayarak, "Küfür etme." diye fısıldadım.

Kıkırdadı ve başını salladı. "zr dilerim." Sesi gibiydi, sanki yeni uyanmış gibiydi.

Vücudum ihtiyaçtan alev alev yanıyordu ama Kellan hâlâ kapıya yaslanmıştı; durumumla ilgili bana yardım edecek durumda görünmüyordu. Ve ben de gerçekten yardım etmesini istemiyordum. Onu tamamen bunaltmış olduğum gerçeğini seviyordum ve bu anın sadece onunla ilgili olmasını istiyordum. Aşağı uzanarak pantolonumun fermuarını yavaşça kapattım, sonra parmaklarımı onunkinin üzerine götürdüm. Hâlâ derin nefes alan Kellan geri çekildi ve kotunu bağladığımı hissedince aşağıya baktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Ona yumuşak bir öpücük verdim, bir paramın gerçekten derinleştirmek istediği bir öpücük, ona "Seni prezentabl hale getiriyorum, böylece arkadaşlarımızla kutlamayı bitirebiliriz" dedim.

Kellan cevabım karşısında daha da şaşırmış görünüyordu. "Ama yapmadın... seni tatmin etmemi istemiyor musun?"

Başının sorgulayıcı açısı bile kot pantolonunu yırtıp beni duvara yaslaması için yalvarma isteği uyandırdı. Ama ona gülümseyerek başımı salladım. "Beni tatmin ettin."

Kellan kaşlarını kaldırdı. "Ben mi yaptım? Emin misin? Çünkü genellikle tatmin olduğunda daha yüksek sesle konuşursun." Bana kışkırtıcı bir sırıtış attı.

Dudağımı ısırıp bacaklarımı birbirine sürterek fikrimi değiştirmeyi düşündüm. Onu biraz geriye iterek, "Bitirememiş olabilirim ama beni kesinlikle mutlu ettin" dedim. Bir tutam saçı gözlerinden uzaklaştırdım. "Sana bunu vermek istiyorum." Arkasındaki kapı kolunu tutarak mırıldandım, "Bu iyiliğe daha sonra karşılık verebilirsin." Koridora adım attığımda kıkırdadığını duyabiliyordum.

Avoiding Redemption ile turnenin yakında başlamasıyla birlikte, D-Bag'ler sevgilileriyle birlikte saklandıkları için yeryüzünden çekildiler. Sonraki beş gün boyunca kız kardeşimi ne gördüm ne de ondan haber aldım. Denny ve Cheyenne başta olmak üzere bölgedeki eski arkadaşlarımı ziyaret etmediğim zamanlarda, Kellan ve ben azalan boş zamanımızın çoğunu çarşafımıza dolanarak geçiriyorduk. Dizüstü bilgisayarım için çok mutluydum; Kellan ile kaşıklıırken çok ihtiyacım olan bazı işleri yapabiliyordum. Ve bundan daha büyük bir yazma ilhamı olabilir mi?

Geçmişimdiki dramaya bir ara vermek istediğim için el yazması dosyayı kapattım ve internette gezinmeye başladım. Kellan başını yastıktan kaldırdı ve omzumu öptü. "Sonunda bitirdin mi?"

"Hayır, sadece ara verdim. Ve hayır, henüz okuyamazsın." Gülümseyerek Sienna'yla birlikte söylediği şarkının adını yazdım: "Regretfully." Belki de izlemek istediğim için delirmiştim ama Denny "ikna edici" dediğinden beri merak içimi kemiriyordu. Zaten izlemek istememin nedeni Sienna değildi. Kellan'ı desteklemek istiyordum. İlk videosunu yayınlamıştı ve ben hâlâ izlememişim. Bu bana doğru gelmiyordu.

Kellan doğrulup oturdu, göğsünün üzerindeki çarşaf beline doğru kayd. "İyi, çünkü zaten şu anda okumak istemiyordum." Ona sert bir bakış attım, o da masum bir gülümseme takındı. "Gerçi durmadan yazmayı rahatlatıcı buluyordum." Ekranı baktı ve izlemek üzere olduğum şeyi fark edince kaşlarını çatı. "Bunu görmek istediğine emin misin?"

Ekranı yazdıklarımın yakın onlarca başlık vardı ama listenin en başında Kellan'ın yüzünün fotoğrafı bana bakıyordu. "Hayır, pek sayılmaz ... ama bu senin ilk resmi videon. İzlememiz gerektiğini hissediyorum. Belki birlikte yaparsak o kadar da kötü olmaz?"

Kellan başını salladı ve elimi tuttu. Alyansımı şefkatle öptü, yüzünde şimdiden bir özür ifadesi vardı. Uzanıp yanağını okşadım, sonra tekrar dizüstü bilgisayara döndüm. Bacaklarımın üzerinde durdukça daha sıcak hissediyordum, sanki üzerimi örten ince çarşafta yavaşça bir delik açıyordu.

Videonun linkine tıkladıktan sonra kısa bir parfüm reklamı oynamaya başladı. Beklerken videonun altındaki yorumlardan bazılarını okudum. "Kellan ve Sienna birlikte çok ateşli!" "Aman Tanrım, bu ikisine bayılıyorum!" "Birlikte olmaları gerek! Evleniyorlar mı?" "Çoktan evlendiklerini duydum vardı!" "OMG, Kell-Sex sonsuza dek!"

Kaşlarımı çattım. Kell-Sex? Hayranlar isimlerini çoktan birleştirmişti. Muhteşemdi. Ve onlara taktıkları isim düpedüz berbattı. Biraz daha şiirsel bir şey bulamazlar mıydı?

Video oynamaya başladı ve ben Kellan'ın elini sıktım. Onu ne kadar sıkı kavradığımdan şikâyet etmedi. Sienna'yla birlikte yatakta yuvarlanmalarını izlerken gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. Kabul ediyorum, ilk başta izlemek acı vericiydi ama bir süre sonra videonun güzelliğine ve sanatına kendimi kaptırdım ve neredeyse kendinden geçerek ağlayan adamın kocam olduğunu unutuyordum. Video sona erdiğinde, hayranların neye ilgi duyduğunu gördüm-Kellan ve Sienna ekranda cızırdıyordu.

Kellan boğazını temizledi ve ben de ona bakmak için döndüm. Ne düşündüğüme dair bir ipucu bulmak için yüzümü inceliyordu. Dürüstlüğü elden bırakmadan, daha o sormadan ona söyledim. "İkiniz birlikte harika görünüyorsunuz. Hayranların bu fikre neden bu kadar aşık olduğunu anlayabiliyorum." Kellan başını sallamaya başladı, ben de onu durdurmak için yanağını avuçladım. "Tüm bu olanlar boyunca gerçekten beni mi düşünüyordun?"

Başını salladı, yüzü gergindi. "Bunu atlatabilmemin tek yolu buydu."

bakarken kalbim kabardı. Gerçekten sadece benim için gözleri vardı. Dünyanın onun için ne istediğini bir kenara iterek, yalnızca *onun* ne istediğine, benim ne istediğime odaklandım. Kendimi durgun ve mutlu hissederek ona, "Kellan Kyle, benimle evlenir misin?" diye sordum.

Bilgisayarı kucağımdan kaldırıp üzerime tırmanırken bana alaycı bir gülümseme verdi. "Hiç sormayacaksın sanmıştım," diye mırıldanarak dudaklarını boynuma indirdi.

"Bu bir evet mi?" Kıkırdayarak sordum.

Dudaklarını kulağıma yaklaştıırken kalçalarını benimkilere bastırdı. "Seninle her zaman evet."

Dudaklarını tenimde gezdirirken annemi düşündüm... ki bu şu an için garip bir düşünceydi. Ama o sabah beni arayıp düğün davetiyelerini sormuştu; umutsuzca sipariş vermek istiyordu. Telefonda bunu saklamaya çalışmıştı ama benim geleceğim hakkında konuşurken sesindeki belirsizliği duymuştum. Emin değildi.

düğün hala ediyordu. Televizyon izledi. Dükkândaki dergileri fark etti. Dedikoduları en az benim kadar duyuyordu ve eminim Kellan ve Sienna'nın ne kadar ateşli ve terli olduklarını duymuştu. Onun yerinde olsam ben de Kellan'la hâlâ birlikte olup olmadığımızı merak ederdim. Ona hâlâ evleneceğimize dair güvence vermiştim ama kesin bir tarih vermemiştim.

Kellan'ın dudakları göğsüme ulaşmadan önce onu geri ittim. Bana baktı, gözleri arzuyla parlıyordu. Ona ne sormak istediğimi hatırlayabilmek için iki kez yutkunmak zorunda kaldım. "Noel için turne programına verilen ara ne kadar sürecek?"

Kellan omzumun üzerinden baktı, düşünüyordu. "Ah, emin değilim. Dört ya da beş gün, belki bir hafta?" Yüzünde küçük bir gülümsemeyle bana baktı. "Neden?"

Omuz silkerek kollarımı boynuna doladım. "Benimle Ohio'da bir düğüne gelmek ister misin?"

Kellan yanıma dönerek dirseğinin üzerine oturdu. "Tanıdığım biri evleniyor mu?" diye sordu, sesinde bir eğlence vardı.

Gülümseyerek tekrar omuz silktim. "Sadece dünyanın yarısının nefret ettiği sinir bozucu bir kız."

Kellan kaşlarını kaldırdı, sonra dudaklarını benimkilere indirdi. "Nefret etmiyorlar sen." Dudaklarıma karşı kıkırdadı. "Seni tanımıyorlar bile. Ve sen can sıkıcı ya da huysuz değilsin. En azından artık değilsin."

Güldü ve ben de omzuna vurdum. *Pislik*. Sonra kaşlarımı çattım. "Sonsuza dek Kell-Sex" hayranlarının beni bilmediği konusunda haklıydı. Ve muhtemelen bilmemeleri iyi bir şeydi. Eğer bilselerdi... benden kesinlikle nefret ederlerdi. Kellan ağzımın kenarlarını öperek endişe çizgilerini sildi. "Seninle Aralık ayında Ohio'da evlenmeyi çok isterim. .. tüm ailenin önünde." Geri çekilerek bana geniş bir sırtış attı. "Ailemin önünde."

Elimi göğsünde gezdirdim ve dövmesini parmakladım. "Molanın tam tarihini öğrenebilir misin? Böylece anneme söyleyebilirim?"

Başını salladı ve hemen yapacakmış gibi benden uzaklaştı. Omzunu kendime doğru çekerek onu durdurdum. Kalbinin üzerine hafif bir öpücük kondururken gözleri benimkilere kaydı. "Bunu biraz daha sonra yapabilir misin?" Kirpiklerimin altından ona baktım. "Önce seninle sevişmek istiyorum," dedim kesin bir ifadeyle. Gülümsememden gurur duyuyordum; ondan istemeden seks istemişim ve kelimeler üzerinde bile tökezlememişim.

Kellan'ın ağzı sahte bir şaşkınlıkla açıldı. "Neden, Bayan Kyle, yüzünüzü karşısında şok oldum." Sonra bana yıldız öğrencisiymişim gibi gülümsedi. Onun

cinsel protégée. Sekstégée'si. Dudağı hınzır bir sırtışıyla yukarı kıvrıldı. "Ben de inanılmaz derecede tahrik oldum."

Üzerime doğru eğilmeye başladı ama ben onu sırtına doğru ittim. Kellan ben onun üzerine çıkarken güldü ama sadece bir dakikalığına; ondan sonra gelen sesler hiç de eğlendirici değildi.

Bölüm 14

Gösteri Yapmak

Seattle'dan ayrılıp Avoiding Redemption ile bir tur otobüsüne atladığımız an göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş gibiydi. Geçiş o kadar hızlı oldu ki, önümüzdeki birkaç ay boyunca evimiz olacak otobüse adım attığımızda bir şeyleri unuttuğuma dair korkunç bir his vardı içimde. Hiçbir şey unutmadığımdan emindim - kıyafetlerim, diş fırçam, dizüstü bilgisayarım, notlarım ve rock yıldızı kocam vardı - biraz mahremiyet dışında başka neye ihtiyacım olabilirdi ? Bu turnede tüm gruplar iki otobüsü paylaşıyordu, yani etrafımızda çok fazla insan olacaktı; önümüzdeki haftalarda mahremiyet bulmak zor olacaktı.

İlk mekân Los Angeles'taki Sunset Strip'te bulunan House of Blues'du. Çocukların turnelerini başlatmaları için mükemmel bir yer olduğunu düşündüm. Tanınmış, ikonik ama yine de samimi bir yerdi; seyirciler arasındaki herkes harika bir manzaraya sahip olacaktı. Hayranlar kulise döndüğüm her yerde çığlık atıyor, bağırıyor ve aralarındaki rock yıldızlarından dolayı başları dönüyordu. Biraz kaotikti, bu da sadece havadaki beklentiyi arttırdı.

Kellan ve Justin diğerleriyle birlikte imza dağıtıyorlardı. tanıştım. Herkesi D-Bags tişörtleri içinde görmek eğlenceliydi. Bundan önceki turnede Kellan son dakikada eklenmişti ve hâlâ pek tanınmıyordu. Artık öyle değildi. Buradaki herkesin Sienna ile yaptıkları single'ı dinlediğinden emindim; çoğu muhtemelen albümü de almıştı. Bu kez insanların Kellan'ı sahnede görmesi mutlu bir tesadüf olmayacaktı. Hayır, bu hayranların çoğu, anlayabildiğim kadarıyla çoğunluğu, özellikle D-Bags için buradaydı. Bu, bu anı çok daha büyük ve çok daha heyecanlı hissettirdi. Justin bu turnenin başını çekiyor olsa da, bu kesinlikle Kellan'ın gösterisiydi.

Turnede D-Bags ve Avoiding Redemption'ın yanı sıra üç grup daha vardı. İlki gösteriyi ve müziği başlattı duvarlarda yankılandı. Sahne arkasında dolaşan kalabalık, konser devam ettiği için azalmamıştı. Aksine, partiyi bir kademe daha yükseltti - odanın ortasındaki bazı insanlar içkilerini havaya kaldırırken dans etmeye bile başladılar.

Odanın diğer ucundan Kellan'ın parlak kırmızı saç örgülü bir hayranıyla konuşmasını ve gülümsemesini izlerken etrafımdaki insanları dinledim. Çoğu Kellan'ın görünüşü hakkında konuşuyordu. "Vay anasını, çok seksi! Nasıl oluyor da daha iyi görünüyor?" "Kahretsin, şu vücuda bak. Kesik olduğu belli oluyor . . ama emin olmak için gidip gömleğini çıkarmalıyız. Araştırma, sen biliyorum."

Bu cümleyi duyduktan sonra içkime homurdandım ve bunu söyleyen kıza doğru hafifçe döndüm. Adam kesilmişti, ama kızın onu soymasına izin verecek olsaydım cehenneme giderdim. Onun "araştırması" sadece hayali olmak zorunda kalacaktı. Kocamı iyice incelemek isteyen kızıdan uzaklaşırken, daha az eğlenceli bulduğum konuşmalar duymaya başladım. "Sienna'yla çıkıyor, değil mi?" "Bilmiyorum, bir röportajda olmadığını söylediğini duydum." "Hep öyle derler, bu sadece bu konuda konuşmak istemedikleri anlamına gelir." "Çok ateşli bir çiftler, videoyu gördün mü?" "Çok kışkandım, ama birlikte mükemmeller!"

Kellan'a doğru ilerlerken bu cümlelerin yaklaşık üç düzine kez tekrarlandığını duydum. Sonunda ona ulaştığımda, Sienna'dan bıkmıştım. . . . ve o burada bile değildi. Bana sırtı bakan Kellan eğilip yanağımdan öptü. Biramı parmaklarımın arasından alırken kulağıma "Teşekkürler," diye mırıldandı.

Geri devirmesini izlerken ona ters ters baktım. "Bil diye söylüyorum, tamamen ters yıkandım."

Kellan yutkunmasının ortasında durakladı, sonra omuz silkti. İşini bitirdiğinde genişçe gülümseyerek, "Sorun değil. Sıvılarını seviyorum."

Justin burnunu kırıştırarak bize bakıyordu. Kellan'ın karnına hafifçe vurarak mırıldandım, "Griffin'le çok fazla takılıyorsun. çok." Kellan sadece kıkırdadı ve biramı içmeye devam etti.

Justin şakalaşmamıza güldü, sonra bir hayranıyla yüzleşmek için döndüğünde kız tam önüne çıktı ve kulakları tırmalayan bir çığlık attı. Odanın içinde çalan müziğin sesini bastırdı. "Seni seviyorum Justin!" diye bağırdı.

Justin'in yüz ifadesi Kellan'ın hayranlarıyla konuşurken sık sık takındığı nazik ve profesyonel ifadeye dönüştü. "Çok tatlısınız, teşekkür ederim." Tekrar çılgık attı ve bir CD kutusunu zorla Justin'in eline tutuşturdu; neredeyse birasını dökmesine neden oluyordu. Önündeki heyecan hiç etkilenmeyen Justin, sert plastiğin üzerine çevik bir hareketle imzasını attı.

Kız kendini yelpazeledi, sonra Kellan'a baktı. Gözleri neredeyse yuvalarından . "Aman Tanrım, Kellan Kyle! Ben senin en büyük hayranınım!" Justin bir an gücenmiş gibi baktı, sonra kızın arkasından gözlerini devirerek güldü.

Kellan'ın en büyük hayranı en sevdiği rock yıldızına ulaşmak için Justin'in yanından geçti. Sırıtmamak için dudağını ısırdım; kız titriyordu. Kellan ona nazikçe gülümseyerek, "Teşekkür ederim, minnettarım," dedi.

Başka bir CD kutusu çıkarıp Kellan'ın albümünü onun önüne itti. Titreyen parmaklarıyla tuttuğu D-Bags'in CD'sinin kapağına baktım. Plak şirketinin kullandığı resim, Kellan'ın diğerlerinin biraz önünde olduğu, tüm çocukların bir sıra halinde durduğu bir resimdi.

Kellan'ın başı eğikti ve kameraya bakıyordu.

baştan çıkarıcı yarı gülümseme. İnanılmaz derecede ateşli bir çekimdi, ama Kellan'ın ellerini rahatça kesiyordu, böylece alyansını göremiyordunuz. Nick'in Kellan'ın bekâr olduğu yanılsamasını yaratmak için katlandığı yollar sinir bozucu olduğu kadar eğlenceliydi de.

"Bunu *imzalar mısın, hayallerimin kızına?*" Bunu söyledikten sonra iç çekti. Justin kıs kıs güldü, sonra da uzaklaştı.

Kellan ona cevap verirken gizlice bana doğru baktı. Dudakları eğlenerek kıvrıldı ve "*Sevgilimin* bundan hoşlanacağını sanmıyorum," dedi. Gülümsememi gizledim.

Kalplerimizde evli olmamıza rağmen, Kellan bana saygı duyuyordu. ilişkimize açıklık getirmeyerek diledi. Genellikle sadece "biriyle görüştüğünü" ya da "hayatında bir kız olduğunu" söylerdi.

Hayran kız elini salladı. "Sienna ile birlikte olduğunu biliyorum ve gerçekten bir şansım yok, ama-" Kıkırdadı. "-mış gibi yapmak eğlenceli."

Kellan bakışlarını yelpazeye çevirdi. "Sienna'yla birlikte değilim. O benim kız arkadaşım değil. Sadece bir albümde ve bir klipte birlikte çalıştık." Klibi hatırlayınca kaşlarını çattı. Elimi kurnazca sırtına koydum.

Hayran gülümsedi ve başını salladı ama az önce söylediklerinin tek kelimesine bile inanmadığı belliydi. Kellan bana doğru bir bakış fırlattı ve ağzını açtı. Ne yapmak üzere olduğunu bildiğim için sırtını çimdikledim. Kellan o sırada

Benim hakkımda kitlelerce bilinmezlik olduğu için, muhtemelen hayranlarına bire açıklama yapmak konusunda iki kez düşünmezdi. Yine de bunu yapmamasını tercih ederim. İşi söz konusu olduğunda, mümkün olduğunca anonim olmayı tercih ederim.

Kellan ırkıldı ve ağzını kapattı. Albüme imzasını atan Kellan CD'yi hayranına geri verdi. Kadın onu bir bebek gibi kucaklayarak göğsüne bastırdı. O an sona ermiş olmasına rağmen uzaklaşmadı. Konserin geri kalanında bizimle takılabileceğini düşünmüştüm ama Griffin'in tuvaletlerden çıktığını gördü ve "Griffin! Seni seviyorum!"

İnanamayarak sadece başımı sallayabildim. Justin, Kellan, ve ... Griffin mi? Gerçekten mi?

Kellan yüzünü bana dönerek, "O da neydi?" diye sordu. Anlamadığım için gözlerimi kırpıttım. "Ne neydi?"

Sırtını ovuşturdu. "Şirin ısırığı. Ona sadece *senin* benim kızımdı, Sienna değil."

Yüzümü buruşturarak muhtemelen zedelediğim yere masaj yaptım. "Özür dilerim. Evet, öyle olduğunu biliyorum. Ben sadece Konserlerinizin etrafında dolaştırılmak ve elli bin meraklı insana tanıtılmak istemiyorum. Hepsinin bana , benim hakkımda konuşmasını istemiyorum. İçlerinden birinin buradaki tüm basına bir şey söylemesini istemiyorum. Benden haberdar olmalarını istemiyorum. Ve *gerçekten* birinci sayfa haberi olmak istemiyorum ve herkes seni Sienna'yla birlikte istediğinden, tam olarak bu olur. Son dakika haberi olurum. Ve ben sadece ..." Omuz silktilim. "Bizim hakkımızda belirsiz kalalım, tamam mı? Bu çılgınlık yakında sona erecek."

Kellan içkisini bıraktı ve kollarını belime doladı. "O zaman bunu yapmamalı mıyım?"

Kollarımı boynuna doladım. "değil. Hayatlarımızı yaşamayı bırakmamıza gerek yok, sadece bu konuda ayrıntılara girmemize gerek yok. Özel olabiliriz. Özel hayatta iyiyizdir."

Kellan sırtıttı, sonra da sarılmak için beni kendine çekti. "İnsanlar şu anda beni izliyor, bu yüzden muhtemelen senin benim kız arkadaşım olduğunu anlıyorlardır."

Gülerek onu geri ittim. "Hayır, güven bana, büyük olasılıkla 'Kellan'dan bir kucak al' çizgisinin nerede oluştuğunu anlamaya ." Kellan sadece güldü ama ben haklı olduğumu biliyordum.

Biz D-Bags'in sahnedeki sırasını beklerken Kellan ve çocuklar hayranları ve grup üyeleriyle sohbet ettiler. Ben Kellan'ın yanında kaldım,

Onunla birlikte gülüyor ve karışık arkadaşlığın tadını çıkarıyorduk. Diğer grup üyelerinden birkaçı son turneye katılmıştı ve çocukları iyi tanıyorlardı. Hatta birkaç grup üyesi beni Kellan'ın defterinden tanıdı ve selam vermeyi ihmal etmedi. Birkaç kıskanç bakış dışında, hayranlar Kellan'ın bana sarılması ya da elimi tutması gibi "flörtöz" ilişkim hakkında pek yorum yapmadılar. Birkaç başka hayran başarılı bir şekilde belki de onun arkadaş canlısı, hayranlarına istediklerini veren bir adam olduğunu düşündüler. Ve öyleydi de. Bir noktaya kadar.

D-Bags Justin'in grubundan hemen önce sahne alacaktı. Sahne alanına gitmeden önce eğildim ve Kellan'a yumuşak bir öpücük verdim. "İyi şanslar."

Bana sırtıırken gözlerindeki heyecan açıkça görülüyordu. Buna bayılmıştı. "Teşekkür ederim. Birazdan dönerim."

Şovuna başlamak için acele ediyordu ve sahne arkasındaki kalabalığın büyük bir kısmının çoktan ortadan kaybolduğunu fark etmeden edemedim - herkes D-Bags'in performansını görmek istiyordu. Sahnenin kenarına doğru ilerleyerek, ayak altında olmayacağım ama harika bir manzaraya sahip olacağım bir yer buldum.

İşte o zaman evin ne kadar dolu olduğunu anladım. Zemin sahne insanlarla dolmadan önce. O kadar sıkışıklardı ki, neredeyse kulübün bir şehir yönetmeliğini ihlal edip etmediğini merak edecektim; kesinlikle kapasitenin üzerindeydiler. Ama seyircilerden hiç kimse sardalye gibi sıkışmış olmalarını umursamıyor gibiydi, özellikle de Kellan sahneye çıktığında.

Gitarını sırtına asan Kellan, mikrofon standına doğru yürürken elini kaldırdı. Oda çılgınlarla inledi. Diğerleri yerlerini alırken Kellan mikrofona doğru eğildi ve mırıldandı, "İyi akşamlar."

Her zamanki selamlamasının tersini duymak beni kıkırdattı. Kalabalığın zıplamasına neden oldu. Çılgınlık biraz azaldığında, kalabalığın bir kısmı aynı anda "Seni seviyoruz Kellan!" diye bağırdı.

Kellan gözlerini üzerine vuran parlak ışıklardan korudu ve seyircileri taradı. "Ben de sizi seviyorum çocuklar." O güldü ve kızlar da Ön sıradakiler nefes nefese kalmış gibi görünüyorlardı - tabii eğer nefes alabiliyorlarsa.

Sırtındaki gitarı çıkaran Kellan kalabalığa "Herkes iyi vakit geçiriyor mu?" diye sordu.

Çığlık çığlığa gelen yanıtın sonra kulaklarım biraz çınladı. Kellan gitarı ters çevirip kayışını omzuna atarken başını eğdi. Gitarın gövdesi şimdi tam leğen kemiğinin önünde duruyordu ve bu konuda delicesine erotik bir şey vardı.

"Hmmm, bilmiyorum. Pek eğleniyor gibi görünmüyorsunuz."

Zıplayan ve çığlık atan kalabalık, ona gerçekten iyi vakit geçirdiklerini kanıtlamaya çalıştı. Bu görüntü beni güldürdü. Kellan başını salladı. "Tekrar deneyelim. Dedim ki, herkes iyi vakit geçiriyor mu?

zaman!" Bu kez sorusunu bağırarak sordu ve kalabalık çılgına döndü. Hatta ayaklarını yere başladılar; sanki binada deprem oluyormuş gibi bir ses çıktı.

Memnun olan Kellan tekrar Evan'a baktı ve başını salladı. Bunu bir işaret olarak alan Evan ilk şarkının girişini başlattı. Bu hayatta asla bıkmayacağım bazı şeyler vardı. Kellan'ın performansını izlemek de bunlardan biriydi.

Bu şeyler. Onda öyle bir kıvılcım vardı ki, seni

gözlerini ondan alamıyordu. İzlediğim pek çok şarkıcının aksine Kellan sadece mikrofonunun arkasında durup şarkılarını söylemiyordu. Hayır, kalabalığa aktif bir şekilde katılarak onları gösterinin bir parçası haline getirdi. Şundan emindim ki

Seyirciler arasındaki herkes konserin bir noktasında onunla bir bağ hissetti. Kellan'ın bir yandan eğlenceli ve olurken bir yandan da harika ses çıkarabilmesi onun en büyük özelliklerinden biriydi. En azından müzik söz konusu olduğunda. Aklıma sahnede olmakla ilgisi olmayan birkaç önemli özellik daha geldi.

D-Bag'lerin işi bittiğinde her biri selam verip sahneden ayrıldı. Kellan beni hemen kollarına aldı ve gösteriden aldığı enerjiyle havalara uçtuğunu söyleyebilirim. Boynuma sokulup mırıldandı, "Hadi otobüse dönelim."

Bunu düşünürken gözlerim kapandı. Sırada Justin vardı ve diğer grup üyelerinin çoğu hâlâ kuliste kaynaşp kutlama yapıyordu. Şu anda çıkarsak muhtemelen biraz mahremiyetimiz olacaktı. Son performans bittikten sonra, çocuklar otobüslere geri dönecek ve yola çıkacaktık, bu yüzden yalnız zaman söz konusu olmayacaktı.

Kot pantolonunun kemer tokası halkalarını kavırıyor ve kalçalarını kendime çekiyordum ki kalabalıktan gelen hırıltılı bir tezahürat duydum. Elimi açtım Gözlerimi açtım ve ne duyduğumu anlamak için kendimi zorladım. Kellan başını kaldırdı ve yüzünü sahneye çevirdi. Performansından dolayı terlemişti ve saçlarının kenarları nemliydi. Dikkat dağıtıcı bir görüntüydü, bu yüzden ben de yüzümü sahneye döndüm. "Ne söylüyorlar? Anlayamıyorum."

Kellan dinlerken kaşlarını çatdı. Grubun adı değildi, çok uzundu. Birkaç saniye sonra kalabalığın tezahüratları girdi ve söyledikleri kelime nihayet anlam kazandı. Kellan bana dönerek, "Pişmanlıkla' diyorlar. Single'ı dinlemek istiyorlar."

Ben de öyle duyduğum için başımı salladım. Bakışları sahneye döndüğünde Kellan kaşlarını çatdı. "Elimizde onun vokal parçası yok. Sienna olmadan bu şarkıyı seslendiremeyiz... tabii ..." Tekrar bana baktığında gözlerinde öyle şeytani bir parıltı vardı ki ne düşündüğünü çok iyi anladım. Onu ittim ve kollarından kurtulmaya çalıştım. Kellan gülerken beni sıkıca tuttu. "Üzgünüm bebeğim. Hayranlarımı hayal kırıklığına uğratmaktan hoşlanmadığımı biliyorsun ve burada Sienna'nın yerini doldurabilecek tek kişi sensin."

Kollarında iki büklüm olmuştum ve sırtım ona dönüktü; belimi sımsıkı kavramıştı ve kurtulamıyordum. " olmaz, Kyle! Oraya çıkmayacağım!"

Kellan hâlâ gülerken beni sahneye çıkarmaya başladı. "Üzgünüm ama bu gece benimle şarkı söylemek zorundasın."

Sonunda beni bırakana kadar beni gasp ediyormuş gibi bağırmaya ve tekmelemeye başladım. Gözlerinde kahkaha gözyaşları, "Kız grubu fantezini yaşamak istemiyor musun? Sana yardım edeceğim ve eğer hastalanırsan, köşede genellikle bir kova olur."

gözlerimle öldürerek, "Bu gece kendi bölmende uyuyacaksın" diye kesin bir dille söyledim.

Yüz ifadesi o kadar hızlı değişti ki gülümsememi gizlemek için arkamı dönmek zorunda kaldım. "Şaka yapıyordum, Kiera." Onu duymamış gibi davranarak hışımınla uzaklaştım.

"Kiera? Şaka yaptığımı biliyorsun, değil mi?"

Sahte öfkemi daha fazla koruyamayarak omzumun üzerinden bir gülümseme fırlattım. Karşılık veren sırtışı o kadar lezzetliydi ki, cesur açıklamamın gerçekleşmeyeceğini biliyordum. Kellan nereye giderse gitsin, bedenim, kalbim, ruhum otomatik olarak onu takip edecekti. O sahne hariç.

Turneye bir hafta kala tüm gruplar rahat bir rutine girmişti: seyahat, kurulum, çalma, dağılma, seyahat. Bazen grup üyeleri bir otobüsten diğerine geçiyordu, ama genellikle D-Bags bir otobüsü Avoiding Redemption'ın beş üyesiyle paylaşıyordu; diğer gruplar ise diğer otobüsü paylaşıyordu. İlk konserden hemen sonra Kellan otobüsteki tek yatağa yerleşmişti. Otobüse girilmemesi için birkaç sıra sarı bant çekmişti.

ve apraz X işaretinin ortasına kocaman bir tabela yapıştırdı: *Bay ve Bayan Kyle için ayrılmıştır. Dışarıda kalın. Yani sen, Griffin.* Griffin'in kirletmesine fırsat vermeden Kellan'ın yatak odasını ele geçirmesine çok minnettardım. şu anda tek eşlilik uyguluyor olabilirdi ama ben yine de yatağımı onunla paylaşmak istemiyordum.

Griffin suratını astı ama grup üyelerinin geri kalanı bunun komik olduğunu düşündü ve otobüsteki tek çift olduğumuz için yatağı bize verdiler.

Hayranların her gece Kellan'a Sienna'yı sorması ve şovun sonunda single'ları için tezahürat yapmaları dışında, ikilinin etrafındaki heyecan başlamıştı. Eminim Nick bundan nefret ediyordur. Sienna da . Ama o kendi işini yapıyordu, Kellan da kendi işini. Artık sızan fotoğraflar ve müstehcen videolar olmadığından, sözde çifti dedikodu haberlerinin zirvesinde tutacak ilginç bir şey yoktu.

Yine de bu soruları durdurmadı.

"Ee Kellan, Sienna Sexton'la aranızda gerçekten neler oluyor?" Bir radyocu mikrofonunun üzerine eğilmiş, boncuk gibi gözlerini Kellan'ın cevabına dikmişti. Neden ona ölüm kalım sormuş gibi göründüğünü bilmiyorum.

Kellan gülümsedi ama gözlerinin ardındaki i çekişi görebiliyordum. şehir şehir aynı şeyleri cevaplamaktan gerçekten bıkmış ve yorulmuştu. Sırf hayatını açıklamak için "Yorum yok" demeye geri dönebileceğini düşündüm. onu ıldırıyordu. "Biz iş arkadaşıyız. Bir projede birlikte çalıştık ama hepsi bu."

Kellan durakladı ve her zaman ardından gelen soruyu bekledi. "Yani bekâr mısın?" DJ'in yüzündeki ifadeye ve ses tonuna bakılırsa Kellan'ın kendisini düşündüğü her halinden belliydi.

Dudaklarında hâlâ rahat bir gülümseme olan Kellan başını salladı. "Hayır, bu konuda ayrıntıya girmek istemiyorum ama bir ilişkim var." Kellan onun önünde dururken ben DJ'in arkasında duruyordum. Gözleri DJ'in omzunun hemen üzerinden kayarak benimkilere kilitlendi. "Ve onu çok seviyorum." Bu ifadeyi bana yönelttiğini fark etmeden önce bakışlarını tekrar DJ'e kaydırđı.

Tanrım, gerçekten de dünyadaki en iyi kocaya sahiptim. Yüz hatlarımı elimden geldiğince düzelttim ama dudaklarımdaki küçük gülümsemeyi yok edemedim. DJ kendi dudaklarını büzdü. "Pekâlâ, siz çocuklar bize bir şarkı çalmaya ne dersiniz?"

Kellan, DJ'in verdiği cevap karşısında neden bu kadar ilgisiz görüldüğü konusunda kafası karışmış gibiydi. Ona doğrudan bir soru sormuştu, o da bir cevap vermişti. Duymak istediğı şey bu ama çok kötüydü.

Matt ve Griffin gitarlarını tıngırdatırken Evan tek başına trampet çalarak ritim tuttu. Kellan'ın mükemmel sesi stüdyoyu doldurdu ve ortam bir anda aydınlandı. D-Bags'in iyi olduğunu kimse inkâr edemezdi. Hayır, sadece iyi değil... harika.

Daha sonra, grubumuz bekleyen birkaç taksiye bindi ve tur otobüsüne geri döndü. Kellan ve benim bindiğimiz taksinin şoförü az önce ayrıldığımız radyo istasyonunu dinliyordu; DJ'in tiz sesini tanıdım. Takside bizimle birlikte Evan da vardı. Öne doğru eğilerek, "Sence artık gittiğimiz için bizim hakkımızda konuşurlar mı?" diye sordu.

Kellan ve ben omuz silktik, sonra onun söylediklerine daha yakından dikkat etmeye başladık. Anında keşke yapmasaydım dedim. "Kellan yalancı, hepsi bu. Sadece iş arkadaşları. Doğru. O lanet olası seksi kadının müzik videosu sahte miydi? Üzgünüm tatlım, Sienna o kadar iyi bir oyuncu değil. Bu ikisi şarkı sözlerinden çok daha fazlasını değış tokuş ediyorlar! İlişkileri mi var? Evet, bize bilmediğimiz bir şey söyle Kellan. . ."

Kellan inledi ve başını koltuğa yasladı. Bu duyguyu tamamen anlamıştım. Sanırım şimdi neden kimsenin onun söylediklerini gerçekten duymadığını biliyorum.

Kanal bundan sonra arayanları kabul etmeye başladı ve her biri Kellan'ın az önce söylediğı her şeyi tamamen başka bir şeye dönüştürmeye yardımcı olan sıkı Kell-Sex destekçileriydi: "Sienna'yı seviyor! Ve bunu söylerken sesini duydunuz mu? İç çekti. Gelmiş geçmiş en iyi erkek arkadaş!"

En iyi erkek arkadaş mı? Tanrım. Hayranlar Kellan'ı çalıp Sienna'ya vermekle , onun sevgililik becerilerine dair övgülerimi bile çalmışlardı.

Evan inanmayarak başını sallarken Kellan bana baktı, "Hatırlat da bir daha asla o radyo istasyonu için röportaj yapmayayım."

Not edildi.

Kaşlarını kaldırarak ekledi: "Hâlâ benimle çalışmak istediğine emin misin? belirsiz mi?" Dudağımı ısırdım ama başımı salladım. Bu heyecan er ya da geç bitecekti. Eğer mahremiyetimi koruyabilseydim, bunu isterdim.

Çocuklar bu gece başka bir House of Blues'da çalacaklardı ama bu sefer Dallas'taydılar. Daha önce hiç Teksas'a gitmemiştim. Bazı nedenlerden dolayı, sürekli

Gittiğimiz her yerde Kellan kovboy şapkası takıyordu. Bu beni kıkırdattı.

Kellan bunu çok sevimli buldu. Ona neden kadar çok güldüğümü söylediğimde, ağırlığını kalçasına verdi, elini Stetson takıyormuş gibi saç çizgisine doğru kaldırdı ve "Merhaba küçük hanım" dedi.

Griffin hemen Hacky Sack ile kafasının arkasına vurdu. "Dostum, biraz taşak büyüt. Sen penisler için bir utanç kaynağısın. her yerde."

Kellan yüzünde gergin bir gülümsemeyle uzandı, çuvalı kaptı ve otobüsün diğer tarafına fırlattı. Griffin'i tam kışından çiviledi. Griffin'in yüzü kıpkırmızı kesilip acı içinde iki büklüm olurken, yakındaki her çocuk ona acıyıp uzun bir "Ooooooh" çekti.

Justin Griffin'in omzunu sıvazlarken başını salladı. "Vay canına, ah. Sanırım artık orada çocuk sahibi olamayacaksın, değil mi Hulk?"

Griffin zayıfça elini kaldırdı ve onu tersledi.

Otobüsteki herkes kıkırdarken, Justin'in başçısı Mark aceleyle otobüse bindi. Etrafına bakınarak grup arkadaşlarını aradı. Önce Justin'i gördü ve ona "Burada kimin olduğuna inanamayacaksın" dedi.

Justin'in sevimli yüzünün şaşkınlıkla buruşmasını izlerken içimde gerçekten rahatsız edici bir his cızırdamaya başladı. "Ah, tamam, kim var burada?"

Kilitledim

Kellan'la göz göze geldik ve onun yüzünde de benim kalbimdeki ifadenin aynısını görebiliyordum. *Lütfen onun dışında biri olsun.*

Beni korkuyla dolduran Mark'ın bakışları Kellan'a döndü. "Sienna Sexton, dostum."

Kellan ve ben aynı nefes verdik. *Lanet olsun. Lanet olsun.* Kellan Mark'la yüzleşmek için döndü. "O burada mı? Neden?"

Mark omuz silkti. "Bilmiyorum. Yanında seni bulmamı söyleyen sinirli sarışın bir sürtük var. Kim gerçekten bu kelimeyi kullanır ki? 'stat'?"

Kellan tekrar iç çekti. "Bu Tory olmalı." Bana doğru baktı. "I Sanırım gidip Sienna'nın ne istediğine bakmalıyız." Kabul etmekten başka bir şey yapabilmeyi dileyerek başımı salladım.

Belki manevi destek için, belki de sadece hastalıklı bir merakla Evan ve Matt bizi Sienna'nın beklediği yere kadar takip ettiler. Griffin geride kaldı. Hâlâ dik oturamıyordu. Sienna kulüpte birinin alelacele yeşil odaya dönüştürdüğü özel bir ofisteydi. Şey 1 ve Şey 2 onun kapısını koruyor, tüm meraklıları uzak tutuyordu. Burada henüz personelden başka kimse olmadığı için bunun biraz gereksiz olduğunu düşündüm.

Her iki adam da Kellan'a kim olduğunu bilmiyormuş gibi . Kellan kapı kolunu tutmak için aralarına girdiğinde, her ikisi de bir kolunu onun yoluna koydu. Kellan sinirlenerek onlara şöyle dedi: "Ben Kellan Kyle, hatırladınız mı? Beni daha önce görmüştünüz?" Ne kaslar ne de kolları hareket etti. Sinirlenen Kellan ellerini kaldırdı. "Sienna beni istedi." İçlerinden biri kulaklıkla konuştu, birkaç saniye bekledikten sonra bize kapıyı açtı.

"İçeri girebilirsiniz. Bayan Sexton sizi bekliyor." Kellan elime uzanırken gözlerini devirdi.

Sienna kapıdan içeri adım attığımız anda kapıya döndü. Onu son gördüğümde olduğu gibi nefes kesiciydi; kusursuz, ışıltılı bir teni, dar, açık kıyafetlerle sarılmış mükemmel vücudu ve uzun, koyu renk, ışıltılı saçları vardı.

Hayal kırıklığıma rağmen, yollarımızı ayırdığımızdan beri onu ani bir deformasyon vurmamıştı. Lanet olsun. Tory onun arkasındaydı, renkli not kağıtlarıyla dolu bir ajandayı karıştırırken yüzünde çatık bir ifadeyle duvara yaslanmıştı.

"Aman Tanrım, Kellan! Çok uzun zaman oldu." Sienna ona sarılmak için hamle yapınca Kellan parmağını . Sienna kollarını ona dolamadı ama yanağını şimşek hızıyla öptü. "Seni görmek kesinlikle çok güzel." Henüz ne bana ne de Matt ve Evan'a selam vermediğini fark etmemiştim. Tüm dikkati Kellan'ın üzerindeydi.

Kellan elini arkasında salladığında, sonunda geri baktı. "Burada ne yapıyorsunuz? Turunuzda olmanız gerekmiyor mu?" diye sordu.

Sienna utangaç ama çapkın bir tavırla bir omzunu kaldırdı ve gözlerini kaçırdı. "Yakınlarda oynuyorum ve gece izinliydim." Tekrar ona . "Seni sahnede görme fırsatını kaçıramazdım."

Kellan yavaşça başını salladı. "İyi bir gösteri olacak."

Sienna ellerini birbirine kenetledi, yüzünde saf bir neşe vardı. "Muhteşem . Sabırsızlanıyorum!"

Kafası karışmış görünen Kellan, "sadece bu akşamki şovu izlediğini söylemek için mi görmek istedin?" diye sordu.

Sienna'nın yüzünde bana Nick'i hatırlatan bir ifade belirdi. Bu, en üst düzeyde saygı dışında hiçbir şekilde konuşulmasından hoşlanmadığı belli olan birinin kızgınlık ifadesiydi. Kellan'a geniş bir gülümseme verdiğinde bu ifade anında kayboldu. "Aslında aklıma parlak bir fikir geldi ve bunu sana danışmak istedim."

Kellan kasıtlı olarak bir kolunu diğerinin üzerine koydu. "Öyle mi? Senin fikrin nedir?"

Sienna onun duruşuna kaşlarını çatdı, sonra hemen yeniden parladı. Duygularının bir ileri bir geri gidip gelişini izlemek, duvardaki bir elektrik düğmesiyle oynamak gibiydi. "Sizi bilmem ama ben her konserde yeni single'ımı seslendirmem için durmadan sıkıştırılıyorum."

Soru sormak için kaşlarını kaldırdı. Kellan başını salladı. "Evet, bunu ben de çok duyuyorum."

Dudağını ısırarak iyi bakımlı bir tırnağını adamın göğsüne sapladı. "Sensiz bunu gerçekten yapamam."

Kellan parmağına baktı, sonra tekrar ona döndü. "Nick sana benim vokallerimi verebilir ya da benim bölümümü söylemesi için başka bir adam tutabilirsin."

Gözlerinde kızgınlık parladı ve ardından, "Aynı şey değil. Seninle tekrar çalmak isterdim. Hayranlarını gerçekten şaşırt. Bu şarkının kapağını patlat yer."

Kellan kaşlarını kaldırarak odanın etrafına bakındı. "Bu gece şarkıyı söylemek ister misin? Burada mı?" Şaşkınlığını anlıyordum. Sienna'nın çaldığı arenalara kıyasla burası duvardaki bir delikti.

Yine de Sienna bu fikirden çok memnun görünüyordu. Hararetle başını sallayarak, "Bu çılgınca olmaz mıydı? Kimse bunu beklemezdi. Sen ne düşünüyorsun?"

Kellan kararsız görünüyordu ve yol göstermeleri için Evan ile Matt'e baktı. Evan kaşlarını çatıyordu; medyanın Kellan ve Sienna'ya neler yaptığını duymuş ve görmüştü. Matt -her zamanki müdür- gülümsüyordu; bunun ne kadar büyük bir olay olacağını biliyordu. Bu olay gerçekleşirse ortalık çılgına dönerdi.

Hâlâ ikna edilmeye ihtiyacı olduğunu gören Sienna eğildi ve bize şöyle dedi: "Yarınki manşetleri ve bunun arkadaşlarınızın kariyeri için neler yapabileceğini bir düşünün. '*Sienna Sexton, Avoiding Redemption*'ın kapalı gişe turnesinde seyircileri şaşırtıyor ...'"

Kellan bana bakarken dudağını oynattı. Bunda bir sakınca görmediğim için başımı salladım. Tekrar ona bakarak, "Benden tek istediğin bir şarkı mı?" diye sordu.

Kıkırdayarak başını salladı. "Bu harika olacak. Hepimiz için." İçimi çektim ve bunun doğru olduğunu umdum.

D-Bag'lerin en son çıkmasına karar verildi, kim tarafından, bilmiyorum. Sanırım mantıklıydı. Sienna'nın en son çıkması geceye harika bir zirve olacaktı ve D-Bag'lerin performansından hemen sonra çıkması gecenin daha iyi akmasını sağladı. Ve bunu söylemekten nefret ediyorum, özellikle Justin'e, ama büyük kısmı

Kellan için buradaydı. D-Bag'lerin gösteriyi kapatması mantıklıydı. Kellan aynı fikirde değildi ve Justin'in kapanışı yapması için mücadele etti ama reddedildi.

Sienna tüm gruplar sahne alırken saklandı. Hayranlardan bir tanesi bile onun binada olduğunu fark etmemişti. Ben de İtiraf etmek gerekirse, böylesine büyük bir sürprizin içinde olmak beni . Bu bilgiyi biriyle paylaşmalıydım, bu yüzden Anna ve Denny'ye mesaj attım. O da hemen "*Gerçekten mi?*" diye cevap verdi. *Vay canına*. Birkaç dakika sonra ekledi, *Bekle, Dallas'ta bir gösteri yapmak için Montana'dan mı ayrıldı?* Anna da "*Kıskandım!*" diye mesaj attı.

Bu beni geçmişe götürdü. Montana'da mıydı? Bu nasıl "yakın" olabilir ki?

Endişelenecek zamanım yoktu çünkü D-Bag'ler ayaktaydı.

Belki de havadaki ekstra elektrikten kaynaklanıyordu ama sahnede harikalar yarattılar. Performansla ilgili her şey mükemmeldi. Sadece onları dinlemek bile yaratıcılığımı harekete . Son zamanlarda yazmaya biraz ara vermişim. Otobüsteki sessiz anlara sığdırmaya çalıştım ama çok fazla insan ve çok fazla aktivite vardı, bu zordu. Sahne arkası da daha iyi değildi. Hiç bitmeyen bir parti gibiydi, eğlenceliydi ama çok da eğlenceli değildi. kalp kırıcı romantizm yazmaya elverişli.

Çocuklar sahneden indiğinde kalabalığın en sevdiği şarkı için tezahürat başladı. İzlediğim açıdan, kalabalığın içinde birkaç Kell-Sex tişörtü görebiliyordum. Kellan ve oğlanlar sahneden indiğinde Sienna sahneye çıktı. Hemen bu planın bir dezavantajını gördüm ve bunun o kadar da iyi bir fikir olmadığını düşündüm. Dedikoduları bastırmaya çalışıyorduk, büyümelerine yardımcı olmaya değil. Ama çok geçti. Sienna çoktan hazırды ve harekete geçmeye hazırды.

Herkes sahnenin yanında bağırış çağırışın neredeyse çılgınca bir seviyeye ulaşmasını bekledi. Çocuklar sahneye geri dönmezse kalabalığın ortalığı yıkabileceğini düşündüm. Kellan yanımda durup yeniden ortaya çıkmak ve sürprizi hayranlara duyurmak için en uygun anı beklerken güldü. Seyircilerden gelen gürültü göğsümü titretirken onu sıkıca kavradım.

Tavan panellerinin üzere olduğundan emin olduğumda, Kellan bana uzun, kalıcı bir öpücük verdi. Çekildiğinde gözleri alev alev yanıyordu. "Yukarı çıksam iyi olacak, böylece bu işi bitirip seni yatağına götürebilirim."

Şimdiden kendimi daha iyi hissederek sırttım. "Bu planı sevdim."

Kellan kışımı tokatladı, sonra döndü ve sahneye fırladı. Gürültülü tepinme ve el çırpma kaosu yerini çığlıklara bıraktı. Kellan ellerini uzattı.

mikrofona ulaştığında. Gürültü kesilmedi, bu yüzden sesin üstünde konuşmak zorunda kaldı. "Hâlâ burada ne yapıyorsunuz? Her şey bitti."

Kellan seyircilerin gitmesini istercesine elleriyle onlara işaret etti. Bu görüntüye ben güldüm ve kalabalıktaki birkaç kişi de güldü. O bunu yaparken Sienna yanına geldi. Giydiği kıyafet daha önce geldiği kıyafet değildi. Daha önce dar bir kot pantolon ve kolsuz dar bir üst giymişti. şimdi ise şeffaf beyaz bir bluz ve altında siyah bir sütyen vardı. Siyah sütyen mi? şeffaf bir  stle mi? Ve ışıkların gömleğine vuruş şekliyle, *sadece* sütyen giymiş de olabilirdi.

Kalabalık çılgına döndü ve Kellan arkasından baktı. Plan bu değildi. Kellan kalabalıkla oynayacak, sonra da Sienna'yı sözlü olarak anons edecekti. Sienna'nın işaretini beklemesi gerekiyordu. Kellan ona bakarak doğrulurken, düzinelerce cep telefonu çıkarıldı.

Kalabalığa el sallayan Sienna, Kellan'a doğru yürürken gülümsedi. Kollarını Kellan'ın beline dolayarak şakacı bir şekilde omzunu öptü ve ardından başını omzuna yasladı. Kalabalık bu sevgiyi yalayıp yuttu. Kellan arkasını dönerek gizlice ondan uzaklaştı. Yüzüne kusursuz bir g l msemi yerleştirerek bağıran kalabalığa şöyle dedi: "Bayanlar ve baylar, Bayan Sienna Sexton."

Bunu söyleme şeklinden memnun olmadığı anlaşılıyordu. D-Bag'lerin geri kalanı yerlerini alırken bir personel Sienna'ya mikrofonu uzattı.

Kellan'ı bir an için görmezden gelen Sienna eğilerek kalabalığa teşekkür etti. Konuşması bittiğinde Kellan Matt'e şarkıyı başlatması için işaret etti. Kellan şarkı söylemeye başladığında hayranlar kesinlikle çılgına döndü ve profesyonelliği devreye girdiğinde Kellan'ın kızgınlığı azaldı. Kellan baştan aşağı bir şovmendi ve şarkı söyleyen partneri hakkındaki hisleri ne olursa olsun

kalabalığa verebileceği en iyi performansı verdi.

Kellan ile d et yaptıktan sonra neredeyse salon yıkılıyordu, Sienna iki elini dudaklarına götürdü ve mest olmuş hayran kitlesine sürekli öpücükler gönderdi. Onların bolca övgülerinin tadını çıkarırken, Kellan seyirciye minnettar bir el salladı, sonra omzunun üzerinden sahne dışında beklediğim yere baktı. Bakışlarımız kilitlendiğinde başını salladı, sonra da gizlice omuz silkti. Beğenin ya da beğenmeyin, bu şarkının devasa bir hit olduğu gerçeği yadsınamazdı ve Kellan ile Sienna'nın şarkıyı birlikte seslendirmesi heyecan vericiydi.

Bölüm 15

Kırgınlık Yok

Dallas'tan sonra tur Orta Batı'ya doğru ilerledi. Kellan'ın bana anlattığı kadar düz, açık ve ferahtı. Ortamın monotonluğunu rahatlatıcı buldum, zihnimin sürüklenmesine izin veriyordu. Ve sık sık gibi aklım Kellan'a, daha doğrusu Kellan'la olan geçmişime kaydı. Otobüste o kadar çok erkek varken otobüs gürültülü ve şamatalıydı, ama küçük cepler buldum. Gün boyunca arka odaya saklanıp bir ya da iki paragraf yazabileceğim zamanlar.

Bu otobüs Kellan ve arkadaşlarının bindiği son otobüse çok benziyordu, Konfordan çok kapasite için tasarlanmıştı. Arkadaki "yatak odası" temelde bir bölmenin daha büyük bir versiyonuydu; otobüsün arka kısmına itilmiş ince bir şilte. Sürekli motor egzozu gibi kokuyordu. Yine de dayanıksız kapı sesin bir kısmını kesiyordu ve yatak Kellan ve benim yan yana uyuyabileceğimiz kadar genişti, bu yüzden memnundum. Evimiz kadar güzel değildi ama ranzalardan daha iyiydi.

Sienna'dan yaklaşık bir hafta önce ayrılmıştık. Yüzünde bir sırıtışla turnesine geri dönmüştü ve biz de toparlanıp bir sonraki yere doğru yola çıkmıştık. Ertesi sabah manşetler büyüktü-Sienna *Sexton Turnedeki Erkek Arkadaşına Sürpriz Yaptı!* Bunu beklemem gerektiği halde, dedikodular beni şok etti. Kellan'ın ne söylediğinin ya da ne yaptığının bir önemi yok gibiydi; medyada her şey onun ve Sienna derin bir aşk yaşıyordu.

Sienna'nın o gece Kellan'ın omzunu öperken çekilen fotoğrafı her yerdeydi. Hatta hayranların Kellan'dan sahne arkasında fotoğrafın kopyalarını imzalamasını istediklerini görmüştüm. O hiç imzalamadı. Sienna'nın kız arkadaşı olmadığını ve fotoğrafın yanıltıcı olduğunu söyleyerek her zaman başka bir şey imzalayıp imzalamayacağını sordu. Ve hayranları ona her zaman Sienna'yla ilişkisini sürdürmeye olan bağlılığı gibi baktı.

Sienna'nın sessizliği . Onu Sienna'yı koruduğu için daha da çok , oysa Kellan beni koruyordu.

Kell-Sex'in yeniden bir numaralı dedikodu konusu olması karşısında hissettiklerimi anlatmaya "sinirlenmek" bile yetmez. En azından artık ayrı olduklarına göre eninde sonunda yatışacaktı. Ve Kellan, bir başka reklam gösterisi için "ortaya çıkarsa" başka bir düeti kabul etmezdi; zaten Ben öyle. Biz sabırla başka bir ünlü çiftin dünyanın kalbini çalmasını beklerken Kellan'ın söylentileri bastırmak için elinden yapması gerekiyordu. Ve bunun eninde sonunda olacağından emindim. İnsanlar güçlü çiftler hakkında bir şeyler duymaya bayılırdı, özellikle de güçlü çiftin sorunları olduğunda.

Bugün turun tanıtımı için Güney Dakota'daydık ve her düşündüğümde beni gülmekten kırıp geçiren bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinliğe sponsor olan radyo istasyonu buna "D-Bags ile Dart" adını vermişti. Grubu ve birkaç düzine yarışma kazananını ağırlamak üzere öğleden sonra için yerel bir bilardo salonu kiralamışlardı. Kellan dart atmayı dört gözle bekliyordu ama en iyi bilardo oyuncusu değildi. Ben de öyle. Gerçi diğer D-Bag'ler iyiydi; özellikle Griffin'in bu konuda gerçek bir yeteneği vardı. Radyo istasyonunun minibüslerinden biriyle salona giderken, Griffin Kellan'a bazı ipuçları vermeye başladı.

"Şimdi, eğer kız yapmak için ikiye bükölüyorsa, bu kesinlikle kıcını tutmanızı istiyor demektir."

"Griffin," diye inledim, gözlerimi kapatarak. *Kız kardeşim onda ne buluyordu?*

Griffin benimle alay etmek için Kellan'ın etrafına baktı. "Ne demek bu? Anlamı bu. Dünyada bir hatunun o kadar eğilmesi gereken bir atış yok. Bu açıkça, 'Şimdi beni yakala ve yasak yerlerime yaramaz şeyler yap' demek."

Kellana bakarak, "Sakıncası var mı?" diye sordum.

Gülümseyerek, "Hiç de değil," diye cevap verdi ve sonra uzanıp Griffin'in ensesine bir şaplak attı.

Griffin kafatasını ovuşturarak, "Tanrım, sadece yardım etmeye çalışıyorum, dostum," diye mırıldandı.

Griffin konuşmasını ön koltuktaki Evan'la değiştirirken, çenemi Kellan'ın omzuna yasladım ve ne istediğimi anladığı için ona sessizce teşekkür ettim. Hafifçe gülerken başımı öptü. Doğru, Griffin'e karşı daha nazik olmaya çalışıyordum ama bazı yorumlar iyi bir tokadı hak ediyordu. Anna bile bunun için onu pataklardı.

Bilardo salonuna vardık ve radyo personeli tarafından arka kapıdan içeri alındık. Kellan ve çocuklar DJ'lerle fotoğraf çekti. Ben bir grup stajyerle beklerken. Kızlardan biri Kellan'ın kameramana yürek hoplatan bir sırıtış atmasını izlerken dudağını . Belki de hayal görüyordum ama inlediğini duyduğumu sandım.

Alyansımla oynarken, dart oynamayı denemek isteyip istemediğimi tartıştım. Pek koordineli değildim ve sivri bir nesneyi odanın öbür ucuna fırlatırsam birinin yaralanma ihtimali vardı. Stajyer Kellan'ı izlemekten beni izlemeye geçti. Şaşkın bir ifadeyle ona baktım.

Gözleri yüzüğümde gezinirken, "Çocuklarla birlikte gelmişsin," dedi. "Onlardan biriyle evli misin?" Hayır demem için sessizce dua ettiğini anlayabiliyordum. Sinirlerim midemi sıktı. Birinin *bana* ilişkilerim hakkında soru soracağını tahmin etmemiştim. Doğru, bu bire bir görüşmeydi ve resmi bir röportaj değildi ama bu kız DJ'lerin kulaklarına sahipti. Ona bir şey söylemek tüm şehre bir şey söylemekle eşdeğerdi. Evet, Belki o kadar dramatik değildi ama yine de bu fikir hoşuma gitmedi.

Ne diyeceğimi bilemediğim için ona sadece "Hayır. Evli değilim." dedim. Doğrusu buydu, çünkü yasal olarak evli . Bana daha fazla soru soracak gibi görünüyordu, ama onun incelemesinden rahatsız olduğum için izin isteyip oradan uzaklaştım.

Yarışmayı kazananlar dört takıma ayrıldı ve her takıma kaptan olarak bir D-Bag atandı. Kellan'ın takımındaki kızlar çok heyecanlıydı. Diğer takımlardaki birkaç kız biraz kıskanç görünüyordu ama bunu çabucak atlattılar; ne de olsa rock yıldızlarıyla bilardo oynuyor ve dart atıyorlardı. Kellan'ın takımına sinsice girdim. Kazanmasına pek yardım edemezdim ama en azından kaybettiğimizde ona manevi destek verebilirdim. *Eğer kaybedersek*. Sanırım olumlu düşünmeye başlamalıyım. Bastır Kyle Takımı!

Her D-Bag'in karma takımında on yarışma galibi vardı. Takım daha sonra beş kişilik başka bir takıma karşı oynayacak beş kişilik bir takıma bölündü. Yakındaki bir duvarda, sonunda bize hangi "Torbanın en büyük D'ye sahip olduğunu" söyleyecek karmaşık bir parantez sistemi vardı. Hatta bir de Kazanan takım kaptanının eve götürmesi için gösterişli D şeklinde bir kupa. Ancak puanlama süreci okulda aldığım istatistik ödevlerinden daha karmaşıktı ve nasıl işlediğini bir türlü çözemiyordum. Tek bildiğim, Kellan ve ben aynı takımda olsak bile

Takım, dikkatimi dağıtmaya çalışmakta o kadar ısrar etti ki neredeyse her çekimi berbat ettim.

Dart oyunu sırasında Kellan tam atış yapacakken uzanıp arkasını çimdikliyordu. Üst üste üç kez tahtayı ıskaladım. Bir keresinde bunu yaptığında, hedefi vurmaya o kadar konsantre olmuşum ki -herhangi bir hedef- arkamda olduğunu fark etmemiştim. Tam atmaya hazırlanırken, elini kayıtsızca kalçamdan geçirip ön cebime soktu. Bu beni çok korkuttu. Fırlatırken döndüm ve dartı bیلardo oyuncularının arasına fırlattım. Griffin'in kışına isabet etti. Neyse ki ya da ne yazık ki elektronik dart oynuyorduk ve Griffin yaralanmadı. Yine de misilleme olarak mavi bir 1stakayı, yanlışlıkla kendisini etiketlediğini düşündüğü Matt'e fırlattı.

Kellan o kadar çok güldü ki oyundan uzaklaşmak zorunda kaldı. Kızlardan oluşan bir kalabalık, açık bir ton balığı konservesinin etrafını saran kediler gibi onun etrafında dolanıyordu. Ama yine de etraftakiler Kellan'ın benimle bu kadar flört etmesini garip bulmuyor gibiydiler. Muhtemelen hepsi utanmadan onunla flört ettikleri içindir. Bu Pete'in uyuşturucu kullanması gibiydi. Kellan oyun dışındaki zamanının çoğunu dokunaklı avuç içlerini uzaklaştırarak ve gezinen parmakları kibarca yönlendirerek geçiriyordu. Ben bile kabul etmek zorundaydım, oldukça eğlenceliydi.

Grubumuz bیلardo masalarına geçtiğinde, takımların sıralaması şöyleydi: Griffin'in takımı, Evan'ın takımı, Matt'in takımı ve sonra Kellan'ın takımı. Sonuncu olmamıza şaşırmamıştım. Ekibimizdeki hiç kimse çok iyi odaklanamıyordu, belki yarışmayı kazanan üç erkek hariç. Yine de, hatta Bu adamlar etrafta bu kadar çapkın kız varken bیلardo oynamayı zor buldular.

Kaybeden takımımızdaki iki adam, gözleri Kellan'dan başkasını görmeyen uzun boylu bir kızla asılırken, ona doğru eğildim ve fısıldadım: "Yirmi dolarına bahse girerim ki senden daha çok şut atarım."

Kellan benimle alay etti. "Kırk dolar, yirmi dolar kaybettiğini söylüyor." Sözlerine güldüm ve elimi uzatıp onunkini sıktım. Kellan'ın dudağı kalbimi hoplatan bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Hayır, bunu ilginç hale getirelim. Eğer ben kazanırsam, bu gece kuliste seks yaparız. Eğer sen kazanırsan, bu gece kuliste seks yaparız."

Tekrar gülmek istedim ama *seksi* söyleyiş şekli beynimi bir anlığına dondurdu. "Um . . . Bahislerin nasıl işlediğini anladığımı sanmıyorum."

Bana yaklaşarak yanıtını kulağıma üflerken elini karnıma dayadı. "Öyle değil mi?"

"Tamam," diye mırıldandım, elini biraz aşağı kaydırmasını istiyordum. "Anlaştık." Kulis alanı olan sirkte mahremiyeti nerede bulacağımız hakkında hiçbir fikrim yoktu ama o anda gerçekten umurumda değildi.

Kellan ve ben atış üstüne atış kaçırmaya devam ettik. Eğer sıfırla berabere kalırsak bahsin kurallarının ne olacağını merak etmeye başlamıştım ki güneş Kellan'ın üzerine doğdu ve sonunda bir topu cebe soktu. O da en az benim kadar şaşırmış görünüyordu. Yumruğunu havaya kaldırarak, "Evet!" diye bağırdı.

Takımımız hala sonuncu olduğu için, etraftaki herkes biraz dengesizmiş gibi bakıyordu. Yine de Kellan'ın umurunda değildi. Küçük bir çocuk gibi sırtarak bilardo ıstakasını gitar gibi çalmaya başladı. Ben gözlerimi devirdim ama onu izleyen kızlar kıkırdama krizine girdi.

Onlar onun ne kadar sevimli olduğunu anlatırken, o bana "Ben kazandım" dedi. I

Topu sokmak için muhtemelen bir daha olacağını biliyordum ve bunu yapma olasılığımın oldukça olduğunu da biliyordum. Ve ayrıca bu oyunu kimin kazandığının gerçekten önemli olmadığını da biliyordum - bu gece kuliste seks yapacaktık.

D-Bag kupasını kimin kazandığına gelince, bu onur sonunda Evan'a gitti. Bu, bilardo salonunda duyulan bir üzüntü oldu. Çünkü Griffin, takımı dört sayı farkla kaybettiğinde Cesur *Yürek'e yakışır* bir yenilgi çılgılığı attı. Plastik bir kupanın bu kadar gurur verici olduğunu kim bilebilirdi ki?

Evan, eve dönüş yolculuğu boyunca kucağındaki dev "D" harfini gururla sergiledi.

radio istasyonu. Hepimiz mekâna doğru yola çıktığımızda Griffin o kadar sinirlenmişti ki artık Evan'a bakmıyordu bile. "Hile yaptın," diye mırıldandı.

"Nasıl hile yapabilirim ki?" Evan karşı çıktı.

Griffin burnunu çekerek mırıldandı. "Bilmiyorum, ama kesinlikle hile yaptın." "Eğer senden daha iyi olarak hile yaptığımı kastediyorsan, evet, kesinlikle hile yaptım.

aldatıldım."

Kellan grup arkadaşlarına kıkırdarken Griffin Evan'a kaşlarını çatı. Konuşmalar daha az kavgacı konulara kayarken, Kellan gözlerinde saf, su katılmamış bir arzuyla bana baktı. "Ben gerçekten de bu gece göster. Sabırsızlanıyorum."

İmalı sözleri tüm gücümle üzerime gelirken yanaklarımın ısındığını hissettim. Onun şakacılığına uymak isteyerek mırıldandım, "Evet, biliyorum. Sanırım gerçek bir eğlence olacak." *Aman Tanrım, bunu yüksek sesle mi söyledim?*

Kellan'ın gülümsemesiyle birlikte gözleri de büyüdü. "Sanırım işim bittiğinde sıırıslam olacağım."

Hemen başka tarafa baktım. Tanrım, bu çok utanç verici ve ateşliydi. Geriye dönüp baktığımda sııttım ve ona "Evet, muhtemelen tamamen tükenmiş olacaksın" dedim. Bunu dürüst bir yüz ifadesiyle söylediğime inanamıyordum. Kellan da öyle. Başka tarafa baktı, dudakları seğiriyordu.

Tam kendini toparlamıştı ki, bu gece çocukların oynayacağı tiyatronun arka girişine vardık. Kellan kapısını açmadan önce bana, "Umarım bunu atlatacak dayanıklılığa sahibimdir," dedi.

Arabadan çıkarken peşinden gittim ve "Eminim doruğa ulaşacaksın" dedim.

Arabadan indiğimde bütün çocuklar bana bakıyordu. Matt ve Evan az önce söylediklerime şaşırmış görünüyorlardı; Griffin biraz tahrik olmuş gibiydi. Kellan eğlencesini zorlukla bastırıyordu. Kızardığımı hissederek Kellan'la gözlerimi kilitledim. "Bu yeterince ince değildi, değil mi?"

Başını salladı, sonra histerik bir şekilde gülmeye başlayınca dağıldı. Ellerimle gözlerimi kapattım. Tanrım. Sanırım hâlâ aptalın tekiyim. Matt ve Evan'ın kıkırdamaya başladığını duyunca parmaklarımın arasından baktım. Bana öyle sevecen gülümsüyorlardı ki, kendimi tutamayıp ben de gülmeye başladım.

Herkes tiyatroya gerçekten iyi bir ruh hali içinde girdi. Özellikle de birkaç adım arkamızda duran Griffin yürürken itme taklidi yapıyordu. Grubun gerisinde kalmaya başladığında inledi, "Beni bekle, geliyorum." Yanağımı ısırdım ve kışkırtıcı konuşmaları Kellan'la yalnız kaldığımız zamanlara bırakmayı aklıma not ettim, Griffin'e yakın bir yerde değil.

Matt ve Evan gösterinin hazırlanmasına yardım etmek için oraya giderken, Kellan arkama geçti ve kollarını belime doladı. "Nereye gidelim?" diye sordu eğilip boynuma sokulurken.

Hayranlar ve rock yıldızlarıyla dolup taşan odaya göz gezdirdim. Burada gerçekten hiç mahremiyet yoktu; tuvaletler bile insanlar kullandıkça sürekli açılıp kapanıyordu. Omzumun üzerinden bakarak ona "İddiada ciddi miydin?" diye sordum.

Kellan beni kollarında döndürdü. Birkaç hayranı durup ona baktı; belli ki Sienna'nın işveli erkek arkadaşı tarafından kucağa alınmak istiyorlardı. "Seks konusunda ciddi miydin? Her zaman." Eğilerek kulağıma fısıldadı, "Ve karşılığında bir iyilik yapmam gerektiğinden oldukça eminim." Bunu söylerken dudakları kulağıma değdi ve omurgamda bir elektrik çarpması oldu. İçimdeki

Isı vücuduma geri dönüyordu ama bu sefer utançla bir ilgisi yoktu.

Kellan elimi tutarak beni kalabalığın arasına doğru çekmeye başladı. Beni nereye götürdüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Belki de depoya? Yanından geçtiğimiz insanlar Kellan'ın hayranlarıyla çok samimi olduğunu mırıldanıyorlardı ama bunu heyecanlı bir şekilde söylüyorlardı. Hatta bir kızın şöyle dediğine kulak misafiri oldum: "Sienna'nın flört konusunda çok iyi olduğunu duydum, belki bir dahaki sefere kucaklaşırız!"

Bazı insanların ne kadar kalın kafalı olduğuna inanamıyordum ama bu onların suçu değildi. Onu tanımıyorlardı, beni tanımıyorlardı. İnanacakları tek şey paraya aç dedikodu dergileriydi. Bu beni, aslında tamamen saçmalık olan hangi ünlü hikayelerine inandığımı merak etmeye itti.

Kellan bir koridora doğru hızla ilerliyordu. Her beş adımda bir durup bir şeyler imzalaması gerekiyordu ama işi bittiğinde yoluna devam ediyordu. Onun bu kararlılığı beni kıkırdattı. "Senin şovun hazırlanmasına yardım etmen gerekmiyor mu rock yıldızı?" Turnede çok fazla yol görevlisi yoktu, bu yüzden çocuklar kurulum ve söküm işlerine yardım ediyordu. Kellan benimle kaçarak tembellik yapıyordu.

Kellan omzunun üzerinden bana sırtıttı. "Düzgün konsantre olabildiğimde, ben-"

Justin ona çarptığında yorumu yarıda kesildi. Gözlerini cep telefonuna dikmiş olan Justin bize dik bir yolda yürüyordu ve Kellan'ı zamanında fark edip ondan kaçamamıştı. Justin itilip kakılınca başını kaldırdı ve yüzündeki küçük gülümseme mahcup bir ifadeye dönüştü. "Oh, hey, özür dilerim, nereye gittiğime dikkat etmiyordum." Telefonunu bize doğru tuttu ve ben de köşede Kate'in fotoğrafını fark ettim. Onu orada gördüğüme çok şaşırmadım; onunla son konuştuğumda Justin'in ona birkaç günde bir mesaj attığını söylemişti. Onun adını andığında hep kıkırdardı. Justin ve Kate'in sık sık konuşuyor olmaları beni mutlu ediyordu; Justin iyi bir adamdı ve Kate de çok tatlı bir kızdı.

Ben ona Kellan, "Sorun değil, biz sadece bir işimizi hallediyorduk" dedi.

Justin sahne arkasında ne gibi bir işimiz olabileceğini anlamaya çalışıyormuş gibi alnını buruşturdu. Kellan'ı tekrar çimdiklemek için ani bir dürtü duydum. Genelde hikâye uydurma konusunda çok daha iyiydi.

Kellan Justin'in omzuna vurdu, sonra dolaşmaya başladı. Justin yanından geçmemize izin verdi, sonra seslendi, "Hey, sadece bilmeni istedim, seni tamamen anlıyorum ve kırgın değilim. Biz iyiyiz, dostum."

Kellan olduğu yerde durdu ve Justin'e baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Justin bize doğru bir adım attı. "Turdan ayrılıyorsun. Sadece anladığımı bilmenizi istedim. Siz bundan daha büyüksünüz. Bunu ben bile kabul ediyorum."

Kellan'ın çenesi düştü. "Ben ... gidiyorum ... ne? Sen neden bahsediyorsun?"

Justin'in yüz ifadesi korku, şok ve kafa karışıklığının garip bir bileşimiydi. "Bilmiyor musun? Bildiğini sanmıştım. Siktir, üzgünüm dostum."

Kellan'ın yüzü . "Neyi biliyor musun? Bu sabahtan beri ne haltlar oldu?"

Justin elini dalgalı saçlarında gezdirirken iç çekti. "Ah, . Şey, siz radyo istasyonuyla şu işi yaparken oldu.

Şirketten bir kodaman geldi ve insanlara emirler yağdırmaya başladı. Bu geceki gösteriden sonra eşyalarınızı 'toplamaları' için birilerini göndereceğini ve eşyalarınıza dokunan olursa bedelini cehennemde ödeyeceklerini söyledi."

Kellan'ın elimi tutuşu sıkılaştı ve ben de kurnazca ön kolunu okşadım. "Peki eşyalarımızı tam olarak nereye gönderiyorlar? Nereye gidiyoruz?"

Justin ayaklarının üzerinde kıpırdandı, kötü haberlerin taşıyıcısı olmaktan rahatsız olduğu belliydi. "Los Angeles'a dönüyoruz. Yarın gece Staples Center'da çalacaksın.

. . . Sienna Sexton ile. Şirket seni onun turnesine çıkarıyor."

Justin konuşurken bir an için Kellan'ın bir şekilde gerçekten yanlış bir şey yaptığını ve ceza olarak turdan atılacağını düşünmüştüm. Belki eve bile gönderilecekti. Emin değildim. Ama Justin *onun* adını söyledikten sonra her şey anlam kazanmaya başladı.

Sienna spot ışıklarının güçlenmesini istiyordu ve Kellan tam da ihtiyacı olan ekstra güçtü. "O kaltak!" diye haykırdım.

Justin önce bana, sonra Kellan'a . "O olduğunu sanmıyorum.

Sizler artık çok büyüksünüz. Yani, bizim gittiğimiz yerlerden on kat daha büyük mekânları satıyor olabilirsiniz. Şirket bunu biliyor.

Onlar sadece mantıklı olanı yapıyorlar ve haklılar. Bizimle turneye çıkman hiç mantıklı değil. Sienna'nın bizimle

düet için geldi." Kellan'ın kolunu sıktı. "Sen bunun ötesindesin, dostum. Seni geride tutuyoruz."

Aynı fikirde olmadığı belli olan Kellan başını salladı. Bir şey söylemeye çalıştı ama söyleyecek bir şeyi yoktu. Anlayan Justin gülümsedi, sırtına iki tebrik şaplağı attı ve sonra uzaklaştı. Kellan bana döndü. "Az önce ne oldu lan?" diye sordu.

İç çekerek ona, "Sienna ve Nick. Olan buydu."

Kellan telefonunu bulmak için cebini karıştırdı. "Hiç sanmıyorum." Nick'in numarasına ulaşana kadar kişi listesinde , sonra aramayı başlattı ve telefonu kulağına götürdü. Telefon çalarken, "Bu saçmalık ve bu iş böyle olmayacak," diye mırıldandı.

Kellan'ın gözleri sertleşti ve Nick'in toparlandığını anlayabiliyordum. "Ne yaptın sen?" Öfkelenen Kellan bir an sessizce dinledi, sonra yüz hatlarını şaşkınlık kapladı. "Neredesin?" Kellan daha önce yaklaştığımız koridora baktı. "Tamam, bir dakika sonra görüşürüz." Sanırım her şeye rağmen oraya gidiyorduk, ama şimdi tamamen farklı bir nedenle.

Kellan telefonu cebine geri soktu ve hışımla ilerledi. Hâlâ bana sıkı sıkı sarıldığı için onu takip etmekten başka çarem yoktu. Zaten bunu kaçırmak istemiyordum. Nick bunu yapamazdı. Kellan onun değildi. Nereye gideceğini ve kiminle gideceğini dikte edemezdi. Bu bana tamamen çizgi dışı ve Kellan'ın sözleşmesinin kapsamının çok ötesinde görünüyordu.

Koridor boyunca insanların tökezleyerek girip çıktığı birkaç oda vardı. Ama önünde kollarını göğsünde kavuşturmuş bir adamın durduğu tek bir oda vardı. Kellan doğruca o odaya yöneldi. Adam Kellan'ın gelişine bir göz attıktan sonra kapıya vurdu. "O burada."

Nick adama karşılık vermiş olmalıydı çünkü biz oraya varır varmaz adam bize kapıyı açtı. Kellan kapıdan içeri dalarken korumaya bakmadı bile ve bir ofis gibi görünen bir yere girdi.

tiyatroda. Nick, evrak işleriyle dolu bir masanın arkasında sabırla Kellan'ı bekliyordu. "Ne halt etmeye bizi turdan çektin?"

Nick son derece sakın ve soğukkanlı bir şekilde bize gülümsedi. Bu beni rahatsız etti.

Solumuzdaki birkaç sandalyeyi göstererek, "Neden ?" dedi. Birine doğru yürümeye başladım ama Kellan elimi sıkıca tuttu ve "Oturmayacağım ve Justin'in turunu terk etmeyeceğim" diye tersledi.

Nick içini çekti ve ellerini kucağına koydu. "Sanki bu konuda bir seçeneğin varmış gibi bir izlenime kapılıyorsun. Hayır, yok. Oyuncularımın nerede ve kiminle oynayacaklarına ben karar veririm." Ellerini iki yana açtı. "Genelde çok esnek bir adamımdır ve sanatçılara olabildiğince özgür bir ortam sağlamaya çalışırım.

mümkün olduğunca uzak." Buna homurdandım ve Nick bana sert bir bakış attı. "Ama bazı durumlarda," diye devam etti, "yeteneğim tamamen yetersiz temsil edildiğinde, devreye girip işleri düzeltme ihtiyacı, hayır, *görevim* olduğunu hissediyorum."

Ayağa kalktı, ellerini rahatça pantolonunun ceplerine soktu ve kasıla kasıla bize doğru yürüdü. Tavrı rahattı ama yine de bir şekilde göz korkutucuydu. "Buradaki acı gerçek şu ki siz çok büyük bir gösterisiniz. Siz stadyumlara a. Daha küçük bir yerde çalman hem paramızı hem de yeteneğini boşa harcamak olur. Ve ben hiçbir şeyi boşa harcayacak . . hiçbir şeyi."

Masanın kenarına oturarak omuzlarını silkti. "Sienna'nın turnesi senin ait olduğun yer. Seninle sahnede yaptığı düetten sonra bu bana açıkça belli oldu. İkiniz bir araya geldiğinizde sihir oluyor ve biz de bu sihirden faydalanacağız."

Kellan derin bir nefes aldı ve sonra, "Hayır, kalıyorum," dedi.

Nick az önce hiç konuşmamış gibi devam etti. "Sienna'ya haber verildi ve o da nezaket göstererek senin için bir oda hazırladı. Eşyalarınız bu gece taşınacak, bunu zaten bildiğinizi varsayıyorum. Setiniz biter bitmez bir araç sizi alacak ve havaalanına götürecektir. Sen ne zaman L.A.'e vardığınızda Bayan Sexton'ın izniyle bir limuzin bekliyor olacak."

Elimi bırakan Kellan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Kalacağımızı söyledim."

Nick yavaşça kalktı. Kellan'dan daha kısaydı ama bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. "Ben de başka seçeneğin olmadığını söyledim. Eğer söylediğin gibi sözleşmeni okuduysan, programın üzerinde son sözün şirkete ait olduğunu bilmen gerekir. Eğer seni bir turneden alıp başka bir turneye koymak istersek, bunu . Seni Alaska'da ellinin üzerinde single'ın olduğu bir gemi seyahatine göndermek istersek, . Ve sen de gideceksin, çünkü hala anlayamadığın şey şu..." Kellan'la burun buruna durarak, ona bir sır veriyormuş gibi eğildi. "Senin sahibin biziz."

Nick geri çekildiğinde Kellan'ın kolunu okşadı. "Ve ayrıca, bana söyledin, ve bunun doğrudan bir alıntı olduğuna inanıyorum, 'Albümü tanıtmana elimden gelen her şekilde yardım edeceğim ... mantık çerçevesinde.'" Burnunu çekti ve kolunu düzeltti.

Ceket. "Bence senden dünyanın en ateşli konser turnesinde sahne istemek çok ... makul." Kaşlarını kaldırdı. "Sizce de öyle değil mi?"

Kellan'ın buna söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Nick ona sahipti ve Nick de ona sahip olduğunu biliyordu. Bunu hep biliyordu. Bu yüzden Kellan ona son kez karşı çıktığında daha büyük bir sidik yarışı olmamıştı. Başından beri kontrol Nick'teydi.

Nick odadan çıktığında Kellan titriyordu. Nick odadan çıktığında Boynunun kenarlarında damarlar vardı ve kesinlikle öfkeli olduğunu biliyordum. Sessizce yanında durarak sakinleşmesi için ona bir dakika verdim. İşe yaramış gibi görünmüyordu. Kellan sinirli bir homurtu çıkararak yanımızdaki sandalyelerden birini kaptı ve duvara fırlattı; alçıpanda birkaç dairesel göçük izi bıraktı.

İrkildim, sonra elimi belli etmeden koluna koydum. "Her şey girecek, Kellan."

Başını bana doğru çevirdi. "Artık manipüle edilmeyeceğimi sanıyordum ama her seferinde bir ip daha çekiliyor."

Yanağını okşarken başımı salladım. Teni sıcak, gözleri ateş gibiydi. Ve lanet ki çok da çekici değildi. "Bunun berbat olduğunu biliyorum. İnan bana, biliyorum. Ama . . . Nick gerçekten haklı olabilir."

Kellan kaşlarını çatı ama öfkesi biraz dağıldı. "Ne demek istiyorsun?"

Sakinleştiğine sevinerek kollarımı boynuna doladım. "Justin ve diğerlerini ne kadar sevsem de, sen onlardan daha büyüksün. Yani, Kapanış sahnesi olarak onların yerini aldınız bile. Sen gerçekten de stadyum." Gülümseyerek parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. "Ve Staples Center, Kellan. Orası olabildiğince büyük."

Kellan kaşlarını çatı. "Ben küçük severim." Dudaklarında hoş bir kıvrım belirdi. "Samimi olmayı severim."

O lezzetli ağzı öpmek için uzandığımda mırıldandım, "Biliyorum. Ama sen de bundan hoşlanabilirsin. Denemezsen emin olamazsın." Omuz silktim. "Belki bu iyi bir şey olur."

Kellan başını bana doğru salladı. "Sanırım yine safça davranıyorsun."

Aklımdan milyonlarca korkunç senaryo geçti, bazıları muhtemeldi, örneğin Sienna'nın sürekli bela olması, plak şirketinin Kellan'ı bir geceliğine baştan çıkarabilmesi için ona uyuşturucu vermesi gibi bazıları son derece imkânsız şeyler. Uyuşturucunun neden olduğu tek gecelik ilişkileri

Sienna'nın dünyanın en çok beklenen çocuğuna hamile kalmasıyla sonuçlanacaktı. Nick ona "Platin" adını verecekti.

Hayal ettiğim senaryoya kaşlarımı çattım. "İyi tarafından bakmaya çalışıyorum."

Kellan uzun bir iç geçirdi. "Sanırım gidip çocuklara 'iyi' haberi versek iyi olacak."

D-Bag'ler performanslarını tamamladıkları anda hepimiz mekandan çıkarıldık. Kalabalık sadece "Regretfully" için haykırdı. Her zaman yaptıkları gibi, ama çocuklara bis yapmaları için zaman verilmedi. Hiçbir şey yapmaları için zaman verilmedi. Aslında, o kadar hızlı sürüklendiler ki Kellan değerli gitarını alamadı. Havada olduğumuz süre boyunca enstrümanı için endişelendi. Kısa bir süre için onlara katılmayı düşündüm.

Sadece kafasını dağıtmak için birlikte Mile-High Club'a gittim ama sonunda ona bebeğinin emin ellerde olduğunu söyledim.

Los Angeles'ta bizi bekleyen limuzin etkileyiciydi. Tipik bir limuzin değildi, uzun bir Hummer'dı, Griffin'in neredeyse epileptik. Hevesle içeri girdikten sonra hepimiz duyduk, "Aman Tanrım, Kell, buradaki barı görmelisin. Ve bir striptiz direği için kesinlikle yer var! Bir gün bunlardan bir tane alacağım."

Kellan, tekerlekli devasa zenginlik sembolüne binmeme yardım ederken bas gitaristine gözlerini devirdi. Adamlar bu konuda kararsız kalmışlardı. haberini verdiğimizde. Avoiding Redemption ve Ama Sienna ile turneye çıkmak büyük bir olaydı ve onlar için daha da büyük kapılar açabilirdi. Görünürlük alışılmışın dışında olacaktı.

Çok şaşırdım ama Sienna arabanın içindeydi. Elinde açık bir şampanya şişesi vardı ve Griffin'in tuttuğu bir çift bardağa biraz döküyordu. Biz yerimize otururken, "Hoş geldiniz, aşklarım," diye neşeyle bağırdı.

Matt ve Evan onu sıcak bir şekilde karşılarken Kellan sadece kısa bir tebessüm etti. Griffin'e şampanya kadehlerini dağıtmaya başlamasını işaret eden Sienna hüznü bir iç geçirdi. "Turunuzdan bu şekilde koparıldığınız için çok üzgünüm. Evet, Nick'in buna hakkı var ama diğer gruplara karşı profesyonel bir nezaket gereği bunu yapmamalıydı." Nick'i hiç anlamamış gibi görünerek, herkesin içkisini doldurmayı bitirirken başını salladı. "Ona hata yaptığını ve grubunuzu rahat bırakması gerektiğini söyledim ama ... şey, Nick kendini kaptırıyor bazen."

Sevimli ve sempatik bir gülümseme takındı ama ben tam olarak ikna olmamıştım. Söyledikleri kulağa hoş geliyordu ama bu işten en az Nick kadar onun da çıkarı vardı, dolayısıyla bu işte onun parmağı olmadığına inanmak için kendimi zor tutuyordum. Hepimizin elinde kadehler varken Sienna içkisini havaya kaldırdı. "Bu, birlikteliğimiz için ideal bir başlangıç olmayabilir ama ben en iyisini yapalım derim." Kadehini arabanın ortasına doğru uzattı. "Bunu herkesin gördüğü en iyi tur yapmak için."

Kellan iç çekti ama herkesle kadeh tokuşturdu. Kadeh kaldırmayı kabul ettikten sonra hafiflemiş görünüyordu. Benim gibi da muhtemelen Sienna'ya inanmıyordu ama onun düşüncelerine katılıyordu. Justin'den ayrılmak berbattı ama olan olmuştu ve hepimiz önümüze bakabilirdik.

Sienna yudumunu aldıktan sonra küçük bir kız gibi ciyaktı. "Otobüsünüzü görmek için sabırsızlanıyorum. Bayılacaksınız. Sizin bindiğinizden çok daha güzel."

Kellan etrafını zenginliğe baktı ama etkilenmiş gibi görünmüyordu. Sienna onu gerçekten tanıyor olsaydı, söylediklerinin Kellan için pek bir şey ifade etmediğini anlardı. Mutlu olmak için *bir şeylere* ihtiyacı yoktu.

Saat çok geç ya da çok erken olmasına rağmen Sienna bize otobüsleri göstermekte ısrar etti. Yaklaştığımızda ışıklar kapalıydı ama Sienna turun bir gece önce geldiğini ve adamların yakındaki bir otelde uyuduğunu söyledi. Bu benim moralimi düzeltti. Zaman zaman otellerde uyuyabilecek miydik? Justin'in turunun sahip olmadığı bir lükstü bu.

Neredeyse sevinçten parlayan Sienna bize uzaktaki yeni evimizi gezdirdi. Ana koridorda yürürken, güvenli bir şekilde sabitlenmiş masaları çevreleyen bazı pelüş sandalyelerin üzerinde elini gezdirdi. Kavisli bir kanepede "uzanma" alanının büyük bir bölümünü kaplıyordu ve bir de düz ekran televizyon vardı. önündeki duvara asılmıştı, yanında da video oyunları dolup taşan bir dolap vardı. Sienna haklıydı, bu otobüs daha önce bindiğimiz otobüsten *çok* daha güzeldi. Otobüsteki her türlü konforu, en saçma sözcükleri bile yüce gösteren büyüleyici bir aksanla sergileyen Sienna bizi uyku alanına götürdü. Bu otobüsün duvarlarında tıpkı önceki otobüste olduğu gibi bölmeler vardı ama sayıları o kadar fazla değildi, dolayısıyla her yeterli miktarda yer vardı. Eğer birbirlerine sokulurlarsa iki kişinin rahatça sığabileceğini söyleyebilirim.

Sienna bizi zaten devam etmekte olan bir tura sıkıştırdığı için Kellan ve benim hangi yatacağımızı merak ediyordum. Ben üst ranzanın alt ranzadan daha iyi mi yoksa daha kötü mü olduğunu tartışırken, Sienna

Kellan'ın elini tuttu ve onu arka tarafa açılan açık perdeden içeri çekti. Kellan'ın kaçırılmasına kaşlarını çatarak onları takip ettim. Uyku kabinlerini geçince, içinde duş ve her şey bulunan bir banyo ve arka yatak odası olduğunu tahmin ettiğim kapalı bir kapı vardı.

Sienna, Vanna White gibi kapının yanında duruyordu. Gülümsemesi coşkuluydu, kapı kolunu çevirdi ve kapıyı iterek açtı. "Mutlu çift için," mırıldandı, gözleri içeri adım atan Kellan'ın sırtında geziniyordu.

Kellan bana elini uzattı ve ben de ona katıldım. Justin'in otobüsünde uyuduğumuz yüceltilmiş bölmeden yüz kat daha güzel olmasının yanı sıra ilk fark ettiğim şey pencerelerdi. Otobüsün arka bölümünün üç duvarı da kocaman, siyah, tek yönlü cam panellerle kaplıydı. En azından tek yönlü cam olduklarını umuyordum. Görebiliyordum.

park her şey. Odanın açıklığını atlattıktan sonra, ortasındaki kocaman yatak dikkatimi çekti. Bir yatak... Gerçek bir yatakta uyuyacaktık ve şilte oldukça destekleyiciydi! Kapının yanında giysilerimiz için bir dolap ve hatta duvara cıvatalanmış bir televizyon vardı. Neredeyse Kendi özel stüdyo dairemiz gibi. Bu odaya sahip olabilmemiz için her şeyi yeniden düzenleyen Sienna'ya sarılabılırdim.

Kellan ve benim burada ne kadar rahat olabileceğimizin şaşkınlığıyla hayırseverimize . "Teşekkür ederim Sienna."

Minnettarlığımı elinin tersiyle itti. "Yardım edebileceğim her şeyi yaparım." Dudaklarını büzerek ekledi: "Bu anlaşmanın tüm taraflar için ... işe yaramasını istiyorum." Bakışları

Yüzünde samimiyet okunuyordu ve ona inanmayı çok istiyordum. Ama inanmadım.

Bölüm 16

Gözlük

Çocukların sahneye çıkmasını beklerken huzursuz bir enerji yığınıydım. Staples Center. Staples Center'da çalışıyorlardı! Burası küçük ya da orta büyüklükte bir yer değildi. Burası bir arenaydı ve sahne arkasından izleyicilere şöyle bir göz attığımda gördüğüm kadarıyla biletler tükenmişti. Bunun kaç kişiye denk geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama on binlerce kişi olduğundan emindim. Aklımı başımdan almıştı.

Kellan yanımdaki sandalyeye uzanmış, birasını yudumlarken gayet iyiydi; rahat tavırlarından bunun Pete's'te sıradan bir gece olduğunu düşünebilirdiniz. Ben kolyemle oynarken, gitar kolyesini ince zinciri zayıflattığı kesin olan tekrarlı bir şekilde soldan sağa çekerken, Kellan Sienna'nın diğer açılış grubu Holeshot'ın solisti Deacon'la tembel tembel sohbet ediyordu. Nick, Avoiding Redemption'ın turnesindeki D- Bags'i ele geçirene kadar tek grup onlardı.

Kellan'ın gözleri Deacon'la atışırken beni izlerken eğleniyordu. Sinirlerim yavaş yavaş midemde delikler açmaya başladığından ayağa fırladım ve volta atmaya başladım. Kellan ve Deacon yüzlerinde eğlenmiş ifadelerle beni izliyorlardı. Deacon'ın grubunun da radyoda bir şarkısı vardı ama Kellan'ın Sienna'yla yaptığı single kadar iyi gitmiyordu. Deacon, D-Bags'in turneye son anda eklenerek set süresini kısaltmasından dolayı çok üzgün görünmüyordu. Aksine, Deacon birlikte takılacağı birileri olduğu için mutlu görünüyordu. Bu iyi bir şeydi çünkü iki grup önümüzdeki birkaç ay boyunca aynı otobüsü paylaşacaktı.

Müzik hakkında sohbet eden Kellan ve Deacon'ı izledim. İkili gece-gündüz farklıydı. Kellan'ın açık kahverengi, dağınık, yatak başı saçları vardı. Deacon'ınki siyahtı ve benimkinden daha uzundu, neredeyse beline kadar geliyordu. Kellan'ın gözleri akşam gökyüzü gibi koyu maviydi. Deacon'ınkiler o kadar açık maviydi ki

neredeyse beyazdı. Kellan sinekkaydı tıraş olurken, Deacon'ın düzgün kesilmiş bir keçi sakalı vardı. Ama müzik konusunda ikisi de eşit derecede uyumlu görünüyordu.

Neyse ki adım atacak bolca yerim vardı ve bunu en iyi şekilde değerlendirdim. Bu turda hemen fark ettiğim bir şey, buradaki güvenliğin öncekinden çok daha sıkı olduğuydu. O turnede sahne arkası bir öğrenci evi gibiydi; kadınlar, içki ve rock'n roll. Bu çok daha düzenliydi. Bir grup hayran ses kontrolünden sonra çocuklarla buluşmuştu. Tory, olağanüstü idareci, hayranlara sıkı bir eğitim vermek için oradaydı.

rock yıldızlarına ne yapıp ne yapamayacakları konusunda talimatlar verdi. Çocuklar sahnede meşgulken, Tory radyo yarışmasını kazananlar grubuna, hepsi uysal ve itaatkâr olana kadar bir talim çavuşu gibi havlamıştı. Onlara çıkışmasını dinlemek beni şok etti ve dürüst olmak gerekirse, onun "kuralları" Kellan ve hayranlar için tüm olayı garipleştirdi. Bence Tory diğer turnelerde olduğu gibi grupların ve hayranların organik bir şekilde kaynaşmasına izin verseydi, her iki taraf için de çok daha faydalı bir deneyim olurdu. Çocukların hayranlara olduğu kadar hayranların da onlara ihtiyacı olduğunu anlamamış gibi görünüyordu.

Sahne arkasında artık sadece basın mensupları, mekân çalışanları, turne görevlileri ve grup üyeleri vardı. Beklediğimiz soyunma odasında sadece üçümüz vardık. Nedense etrafta insan olmaması beni Kellan için daha da endişelendiriyordu.

Deacon uzun parmağıyla beni işaret etti. "Her zaman böyle gergin midir?"

Kellan ağzına götürdüğü bira şişesinin etrafında bana gülümsedi.

Yutkunduktan sonra "Oldukça fazla," diye cevap verdi.

Odanın kapısı açıldı ve kulaklık takan bir adam kafasını içeri uzatıp Deacon'a baktı. "Gösteri başlıyor efendim. Sıra sizde."

Deacon başıyla onu onayladı, sonra ayağa kalkıp gerindi. "Diğer tarafta görüşürüz çocuklar."

Kellan başıyla onu onayladı ve o gittikten sonra dikkatini bana çevirdi. "Oturur musunuz lütfen?"

Avuç karnımın üzerine bastırarak kelebeklerin uçuşmasını engellemeye çalıştım. "Gergin değil misin? Birazcık bile mi?"

Kellan birasından bir yudum daha aldı. "Şey, *seni* izlemek beni biraz gerginim." İçkisini yakındaki bir masaya bırakıp kucağını sıvazladı. "Buraya gel ve rahatlamama yardım et."

Sırıtarak ona doğru yürüdüm. Vücudunda gergin bir kemik bile yoktu. En azından bu konuda değil. Kellan bunu çıplak bir şekilde

milyon insan ve sadece iyi olmak. Onda ciddi bir sorun vardı.

Kucağına oturdum, ellerimi saçlarına doladım. Yeterince yaklaşırsak belki sakinliği içime de sızabilirdi. Dudaklarına hafif bir öpücük kondurdum ve Kellan yumuşak bir kahkaha attı. "İşte, şimdiden daha iyi hissediyorum."

Etrafımızın insanlarla çevrili olmasına rağmen bu soyunma odasında tamamen yalnız olduğumuz gerçeğini severek, kalçalarımı onunkilere bastırdım ve yumuşak

öpücük daha derin bir öpücüğe dönüştü. Hafif bir inilti çıkardı ve ellerini sırtımda, gömleğimin altında gezdirdi. Göğsümü onunkine bastırdım, onun kokusundan zevk aldım, misk gibi ve erkeksi, tadı biradan biraz acı, hissi sıcak, sert ama aynı zamanda yumuşak. Kendimi kaybolmuş ve kaygısız hissederek etrafımızdaki dünyanın eriyip gitmesine izin verdim.

Kellan'ın parmakları sırtımı rahatlatıcı hareketlerle ovarken dili de hafifçe sırtıma değdi. Sonra o kurnaz parmakları sütyenimi çözdü. Geri çekilerek ona uyarıcı bir bakış attım; bir süre yalnız kalabiliriz.

Ama burası pek de özel bir yer sayılmazdı. "Tüh" diye mırıldanırken sırtı sırtı ukalacaydı.

Sütyenimi düzeltmek için uzandığım sırada odamızın kapısı tekrar açıldı. Kellan'ın kucağından sıçradım ve sırtım uzak duvara gelecek şekilde döndüm; sütyenimin kancasını yanlış takmıştım ve tekrar denemek zorunda kaldım. Yanaklarım alev alev yanarken Sienna odaya girdi.

İkimizin arasına bakarak, "Affedersiniz, bir şeyi mi böldüm?" diye sordu.

Kellan bana gülümseyerek, "Endişelenme. Alışmaya başladık."

Sienna güldü ve pelüş bir sandalyeye oturdu. "Duymak istediğim bir hikâye."

Sütyenim nihayet yerine oturduğunda Kellan'ın yanına oturdum. Sinirlerim geri gelmeye başladı ve enerjimi dağıtmak için topuklarımı zıplattım. Holeshot çalmaya başlamıştı ve müzikleri hoparlörlerden süzülüyordu. Oldukça iyiydiler. D-Bags kadar iyi değil ama iyi. Kellan arkasına baktı Sienna ona "Buna hazır mısınız?" diye sorduğunda.

Kellan birasını aldı, ona gösterdi ve bir yudum aldı. "Her şey hazır." Sienna sırtı ve başını salladı, onunla eğleniyordu; onunla eğlenmesinden biraz nefret ediyordum.

Kellan ve Sienna müzik hakkında hararetli bir tartışmaya girdiler. Sienna'nın oynadığı oyunlardan hoşlanmasa da, onu bir çocuk olarak umursadığını sanmıyorum.

kişi. Ailesi hakkında konuşmaya başladığında Kellan sustu. Yüzünde hiçbir duygu ifadesi olmayan Sienna ona şöyle dedi: "Annem ve babam Eğer hala gösterilerime katılmalarına izin verilseydi. Biraz korkmuş ... beni sahneye böyle göndermeyi severlerdi."

Kellan'ın ifadesi düşünceli bir hal aldı. "Bunu yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Teşekkür ." Sienna uzandı ve elini onun bacağına koydu. Onunla flört edişini izlerken gösteriyle ilgili gerginliğim birden kayboldu. "Annenle baban nasıl insanlar? Sıcak ve samimi mi?" diye sordu gülümseyerek.

Kellan kibarca ama kararlı bir şekilde elini tuttu ve tekrar kendi kucağına koydu. Kadın kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi. Kellan sandalyesinde arkasına yaslanarak birasından bir yudum daha aldı. "Hayır, kesinlikle değil." Birasını yere bırakıp omuz silkti. "Ama artık onlar için endişelenmeme gerek yok."

Elimi göğsüne koydum ve Kellan bana gülümsedi. O sıradan cümlenin Sienna'nın hayal edebileceğinden çok daha fazla acıyla dolu olduğunu biliyordum. Dudaklarımı rahatlatmak ve Sienna'ya şunu hatırlatmak için dudaklarına götürdüm: *Sana sempati duyuyor olabilir ama kalbi benimle birlikte*. Kellan beni kısa bir süre öperken Sienna, "Aile. Her şey öyle sanıldığı gibi değil."

Uçarı kız kardeşimi, aşırı korumacı babamı ve düğün takıntılı annemi düşünerek, "Ailem harika," diye atıldım.

Sienna'nın hüznünlü gülümsemesi alaycı bir hal aldı. "Eminim öyledir." Koyu renk gözleri Kellan ve benim aramda gezindi. "Peki, siz kendi ailenizi kuracak mısınız? Geleceğinizde çocuk var mı?" Bakışları karnıma kilitlendi.

Bacaklarımı sandalyenin üzerine çekerek vücudumu olabildiğince sakladım. "Bir gün, elbette."

Kellan omzuma kendi omzuyla vurdu. "Belki resmi olarak evli." Tereddüt etti, sonra Sienna'ya baktı. "Bilgin olsun diye söylüyorum, yirmi yedinci Aralık'ta, turneye ara verildiğinde Noel." Neyse ki Sienna ve Justin'in turları aynı anda tatil için ara veriyordu. Annem davetiyeleri gönderdikten sonra düğün tarihini değiştirmek zorunda kalsaydım, derimi canlı canlı yüzerdi.

Sienna'nın dudakları kıpırdadı ama çok yumuşak bir sesle, "Sanırım tebrikler sırası geldi," dedi. Tebrik etmek için Kellan'a sarılmak ister gibi bir hali vardı ama Kellan ve benim sarılma şeklimiz ona bu fırsatı vermiyordu.

Deacon için gelen adam Kellan'ı sahneye çıkarmak için geldi. Sienna, Kellan'la birlikte ayağa kalktı. Dirseğini ona doğru uzatarak, "Sana yolu gösterebilir miyim?" diye sordu. Belki benim hayal gücümdü ama soru çift anlamlıydı.

Kellan onun dirseğini tutmadı ama kibarca başını salladı. Onları kapıdan çıkarken takip ettim, parmaklarım Kellan'ın parmaklarının arasında gevşekçe duruyordu. Yerel radyo istasyonlarından birinin adını taşıyan boyunluklar takan bir grup kadın ve erkek Sienna'yı hemen fark etti. Elbette onu fark etmemek zor değildi.

Sahne kıyafetini giymişti - yetmişli yıllardan esinlenen, ışıklarda parlayan yapay elmaslarla dolu tek parça bir tulum. Boynuna halter şeklinde bağlanmıştı ve kesinlikle arkası yoktu; o kadar alçaktı ki kuyruk kemiğinin yanındaki gamzeler. Ve biz arka odada konuşurken öndeki V'nin ne kadar derin kesildiğini görmezden gelmek için çok uğraşıyordum. Sanırım çift taraflı bant her şeyi yerinde tutuyordu.

"Sienna! Kısa bir röportaj yapabilir miyiz? Belki birkaç fotoğraf?"

Sienna'nın gittiği her yerde etrafını saran korumalar, Sienna konuşana kadar insanların geçmesine izin vermedi. "Elbette."

"Kellan'la mı?" Süper dar kot pantolon giymiş bir sarışın sordu. Yüzündeki müstehcen gülümseme hiç de profesyonelce değildi.

Kellan başparmağını sahneye doğru salladı. "Üzgünüm, gitmem gerekiyor."

Sarışın ona dudak büktü ve elinde bir fotoğraf makinesi tuttu. "Mutlu çiftin hızlı bir mi?"

Kellan bana bakarken gözlerini devirdi. Onun biraz arkasında duruyordum, bu yüzden sarışın muhtemelen el ele tutuştuğumuzu anlayamadı. Sarışınla göz göze geldikten sonra Sienna'yı işaret etti ve sertçe, "Biz birlikte değiliz," dedi.

Sarışın, Kellan'a bilmiş bir gülümseme verdi. "*Anladım, Sienna'yla olan ilişkin hakkında henüz konuşmak istemiyorsun,*" diye düşündüğü o kadar açıktı ki. *Sırrın benimle güvende.* Kellan onu yola getirmek ister gibi görünüyordu ama kolunu çektim. Onu yola getirmek için kim olduğumu söylemesi gerekecekti ve ben bu gösterinin bir parçası olmak istemiyordum. Ayrıca, kulaklık takan adam acele etmemiz için bize çılgınca el sallıyordu.

Basından uzaklaşırken Sienna'nın Kellan'a bir öpücük kondurduğunu fark ettim. Kulak misafiri olmaktan çıkmadan önce radyoculardan biri beni işaret ederek "Kim o?" diye sordu.

Gülümsemesi hâlâ parlak ve çekici olan Sienna hemen, "Kellan'ın eski bir arkadaşı," diye cevap verdi. Bunu söyledikten sonra biraz sırtıttı ve ardından tüm dikkatini görüşmecilere verdi.

Kellan duymadı ama ben kızıp kızmamam gerektiğinden emin olamadan arkasından hançer gibi baktım. "Hiç kimse" deyip geçebilecekken bana eski bir dostum demişti. Sienna için ne hissetmem gerektiğinden emin değildim. Bir an o kadar da kötü değildi, sonra Nick çıkarıcıydı. Ne yapmaya çalıştığını anlayamadım.

Eski dostları düşünmek ve duygularımı gözden geçirmek bana Denny'yi hatırlattı. Boynumdaki All Access kartı sahne arkasında istediğim yere girmeme izin veriyordu, ben de cep telefonumu çıkardım ve ona göndermek için birkaç fotoğraf çektim. Çocukların oyununu izleyebileceğim yere ilerlerken, zıplayan devasa kalabalığın bir fotoğrafını çektim. Fotoğrafı *"Bu kalabalığın büyüklüğüne inanabiliyor musunuz?"* yazan bir mesajla gönderdikten hemen sonra Bir taraftarın havaya kaldırdığı kocaman bir pankartı fark ettim: "Sonsuza kadar seks! Tanrım, bu lakaptan gerçekten nefret ediyordum.

Denny mesaj attı, ben loş ışıklı arenada etrafıma bakınırken daha fazla işaret. *Kahretsin, onun yerinde olsaydım altına sıçardım. Sanırım en ufak bir gerginliği yok, değil mi?*

İyi olduğuna dair mesaj attığımda güldüm. Hatta soğukkanlı.

Işıklar kalabalığın üzerinde gelişigüzel desenlerle dramatik bir şekilde dans ederken sahne karanlıktı. Hayranlar sevinçle kükredi ve kollarını havaya kaldırdı. Sonra tüm ışıklar aynı anda sahneye doğru döndü ve kalabalık çığlık attı. Kellan ve çocuklar onlar bakmazken dışarı çıkmışlardı. İnsanlar onların orada durup beklediklerini fark ettiklerinde çılgına döndüler; hayranların D-Bag'lerin turneye eklenmesinden dolayı akıllarını kaybettiklerini görmek kolaydı. Gürültü göğsümü titretti. Gülerken kulaklarımı kapattım. Bulduğum noktadan Kellan'ın başını hafifçe salladığını görebiliyordum, önünde sallanan vücut yığını karşısında tamamen şaşkına dönmüştü. Bunu yaptığını binlerce kez görmüş olmama rağmen mikrofona yaklaşmasını izlerken içimi bir heyecan kapladı.

"İyi akşamlar, Los Angeles!"

Cevap olarak gelen çığlıklar kafatasımı titretti. Göğsüne bağladığı gitarını ayarlayan Kellan, kalabalığa külotunu indiren bir sırtış fırlattı. Gördüm ki Ön sırada oturan biri arkadaşlarının arasına düştü; sanırım dizleri tutmadı.

Diğer çocuklar yerlerini alırken, Kellan elini havaya kaldırdı. Kalabalık sustu ... bir . "Biz D-Bags'iz ve bu gece sizin için çalmaktan onur duyuyoruz." Sessizlik yerini çığlıklara bıraktı. Kellan onları susturmak için iki elini de havaya kaldırdı. "Şimdi, sizin için sadece iyiydin." Mikrofonu çıkararak sahnenin kenarına kadar yürüdü ve ayaklarının dibindeki kalabalığa baktı. "Peki ... iyi miydiniz?" diye sordu, sesi şehvetle doluydu.

Kalabalığın o kadar yüksekti ki Evan'ın introya başladığını neredeyse duymuyordum. Kellan ve diğerlerinin bunu duymasının tek sebebinin kulaklıklar takıyorlardı. Seyirciye arka tarafının muhteşem görüntüsünü veren Kellan, mikrofon standına geri döndü. Ekipmanı tekrar yerine yerleştiren Kellan gitarını çalmaya başladı. Mikrofonu da vardı ve gitarın tınısı arenada yankılandı.

Benim için klasik ama buradaki hayranların çoğu için yeni olan bir şarkı çalıyorlardı. Kalabalık şarkıyı yuttu. Kellan'ın sesi mükemmel ve ; tüylerim diken diken oldu. Bu işte gerçekten çok iyiydi, izlemesi çok ilham vericiydi. O çalarken, kelimeler ve hikayeler içimden süzüldü Başım. Kellan'a sırtımı dönmekten nefret etsem de, bu yaratıcı kıvılcımın benden uzaklaşmasına izin vermemeye karar verdim. Olabildiğince hızlı bir şekilde kâğıt bulmak için oradan uzaklaştım. Yerime döndüğümde D-Bag'ler şarkıları değiştirmişlerdi. Kellan'ın gitarı boş mikrofon standının yanında duruyordu ve Kellan sahnenin kenarında bir ileri bir geri kasılıyor, yakınlığıyla kalabalığı kışkırtıyordu.

Sesi kulaklarımın dibinden geçerken kelimeler beynimde yuvarlanıyordu. Kafamda bir film oynarken gördüğüm her şeyi not ettim. Üzerinde çalıştığım geçmişimin trajedisinden tamamen farklı bir hikaye görüyordum. Yeni bir şeye geçmek büyük bir değişim getirdi. dudaklarıma bir gülümseme kondurdu. Yazmak çok ödüllendiriciydi. Kellan'ın canlı performansını yazmak ise neredeyse coşku vericiydi.

Kellan seti bittikten sonra beni buldu ve neredeyse kollarına atlayacaktım, onunla gurur duyuyordum. Beni etrafında döndürürken sersemlemişti.

Daire. Tıpkı diğer gösterilerinden sonra olduğu gibi, seyirciler D- Bags için bağırıyor, Kellan için bağırıyorlardı. Beni yere bırakan Kellan kalabalığa baktı.

Evan ve Matt hayrete düşmüşlerdi. Griffin daha azını beklemiyormuş gibi . Kellan'ın omzuna vurarak, "Onlara bir şey vermeliyiz" dedi. tekrar."

Kellan başçıya baktı ve başını salladı. "Bizim başka bir şarkı çalma zamanı. Bu Sienna'nın gösterisi ve o yapıya çok önem verir."

Griffin dudaklarını büzdü ve Kellan'ın kolunu yakaladı. "Sienna'dan bana ne?" Kellan'ı öne doğru iterek sırttı, "Parlama zamanımız geldi bebeğim."

Matt ve Evan onu da öne doğru ittiler. Matt, "Kafanı çıkar ve el sall," dedi. Kellan omuz silerken Matt bana baktı ve güldü. "Kulaklarını tıka, Kiera."

Sahneye geri dönerken gruba sırtarak baktım ve Matt'in önerdiği gibi yaptım. İyi de oldu. Yapmasaydım kulak zarlarım patlayabilirdi. Paniğe kapılmış bir görevli ellerini çılgınca çocuklara doğru sallayarak sonunda onları spot ışıklarından indirdi. Tekrar bana katıldıklarında hepsi gülüyordu. Onların heyecanına kapılmaktan kendimi alamadım.

Kalabalığın bağırışları azalırken Kellan kollarını belime doladı. "Son şarkıda Sienna'ya katılmak için yakınlarda kalmamız gerekiyor ama çocuklarla caddenin karşıındaki bara gitmeyi düşünüyoruz. Gelmek ister misin?"

Bir yanım Kellan'ın performansı sırasında canlanan yeni romanım üzerinde çalışabilmek için olduğum yerde kalmak istiyordu ama Kellan'ın sırtışı bulaşıcıydı ve hayır dememin imkânı yoktu. Ayrıca, gelecekte ilham alabileceğim sayısız canlı performans olacaktı. Ben başımı sallarken Kellan göğsüme sardığım not defterini işaret etti. "Yazıyor muydun?" Başımı ısrarla sallamaya devam ettim ve o da sordu şarkı söylemek?"

"Sizi izlemek çok ilham verici," dedim.

Elini hafif nemli saçlarında gezdirirken yüzünde inanmaz bir ifade vardı. "Sana ilham mı veriyorum?"

Gözlerimde yıldızlar belirdi, "Her gün" diye iç geçirdim.

Kellan bana sanki bir kafam daha çıkmış gibi baktı. "Bir de bana saçma diyorsun." Defteri benden zorla alana kadar güldüm. Defteri geri almaya çalıştım ama onu soyunma odasından alan kulaklıklı adama uzattı. "Bu paha biçilemez bir edebi deha ve onu hayatın pahasına korumalısın."

Adam onu tutarken gözleri . "Evet, efendim." Neredeyse bizi selamlayacak sandım.

Memnun olan Kellan ona, "Gitar kutumun içine girdiğinden emin ol lütfen," dedi.

Adam havalanmadan önce tekrar "Evet, efendim," dedi.

"Az önce bana efendim mi dedi? . iki kez mi dedi?" Kellan kolunu belime doladığında güldü.

Karnına hafifçe vurdum. "Kafana girmesine izin verme."

Sırıtarak bana baktı. "Aklımdan bile geçmezdi."

Ondan sonra grubumuz çıkışa doğru yöneldi. Matt ve Griffin önden gidiyor, sanki bir yeri soyuyormuşuz gibi köşelerden gizlice dolanıyorlardı. "Gösteri devam ederken arenadan ayrılmamıza izin var mı?" Kellan'a sordum.

Etrafına bakınırken güldü. "Hiçbir fikrimiz yok ... bu yüzden Spy yukarıda 'a karşı."

Mümkün olduğunca herkesten kaçarak, üzerinde Çıkış işareti olan bir dizi kapıya doğru sürünerek ilerledik. Matt'in otobüslerin çıktığını söylediği koridora doğru gizlice . Otobüslere gitmiyorduk ama etraftaki kimsenin bunu bilmesine gerek yoktu. Dışarı çıktığımızda bir nöbetçi duruyordu.

Kapının dışında, etrafı gözlüyordu. Adamlar ona başlarıyla selam verdiler ve sanki buranın sahibiymişler gibi yanlarından geçip gittiler. Ya güvenlik görevlisi onları rock yıldızı olarak tanıdı ya da benim her yere giriş kartımı gördü. Her iki durumda da, arenadan çıkarken hiçbirimizi sorgulamadı. Sanırım kulisten çıkanlardan çok kulise *girmeye* çalışanlarla ilgileniyordu.

Normal caddeye çıktığımızda, gittiğimizi bilen kişi o güvenlik görevlisiydi. Bu tür bir özgürlük hepimize heyecan veriyordu;

Bir sürü kıkırdama ve şakacı şakalaşmalar oldu. Buna dahil olmak hoşuma gidiyordu. Griffin en yakın bara göre nerede olduğumuzu anlamaya çalışarak sokağı tararken, Kellan Matt'in kolunu dürttü. "Ne zaman dönmemiz gerektiğini biliyorsun, değil mi?" Matt bileğindeki saate dokunurken başını salladı. Umarım biliyordur. Çocuklar geç kalırsa bu hiç iyi olmazdı.

Griffin aniden sağını işaret ederek "Bar, ho!" diye bağırdı.

Hemen alkolik sığınağına doğru koşmaya başladı. Matt ve Evan da gittiler, ikisi de gülüyorlardı. Kellan bana baktı. "Bara son gelen Griffin'in yanına oturmak zorunda." O daha cümlesini bitirmeden ben hızla uzaklaştım.

Kauçuk karşılama paspasına bastığımda yan tarafımda ciddi bir ağrı vardı, ama ayağım Kellan'inkinden yarım saniye önce indi, bu yüzden bunu bir zafer olarak kabul ettim. Ellerimi dizlerime koyup ona bakarken nefesimi toparlamaya çalıştım. Depar atmaya uzun zaman olmuştu. "Yendim seni," diye nefes nefese kaldım.

Kapıyı açarken Kellan da daha ağır nefes alıyordu. "Kazanmana izin verdim. Manzara hoşuma gitti." Ben içeri eğilirken bana göz kırptı.

D-Bag'ler içeri girdiğinde bardaki tüm seslerin kesilmesini bekliyordum ama kimse onların kim olduğunu bilmiyor gibiydi. Onların hala biraz anonimlik. Heyecan yaratan tek kişi Kellan'dı, ama ben Bu tanıma mıydı, yoksa sadece bakışları mı küçük dairesel masaların etrafında fısıltıların dalgalanmasına neden oluyordu.

Griffin arka taraftaki bir masaya doğru ilerledi ve biz de onu takip ettik. Hepimiz masaya vardığımızda yüzü tuhaf bir şekilde ciddileşti. "Geçen seferkiyle aynı kurallar."

Matt gözlerini devirirken Evan güldü ve omuz silkti. Kellan kaşlarını çatı ve bana baktı. "Bu gece o oyunu oynamayacağız, Griff."

Griffin Kellan'ı bir aşağı bir yukarı süzdü. "Evet, öyleyiz." Gülümsemesi kibirli bir hal aldı. "Ne? Kaybedeceğinden mi korkuyorsun?"

Evan Matt'e döndü. "Kellan ne zaman kaybetti ki?"

Merak ettim ve turdayken barlarda rutin olarak hangi oyunu oynadıklarını bilmek isteyip istemediğimi merak ederek "Ne oyunu?" diye sordum.

Kellan bana döndü. "Bu çok aptalca. Griffin buldu bunu." Sanki *Griffin* ve *aptal* eşanlamlıymış gibi söylemişti.

Griffin homurdandı. "Sen bir . Kız arkadaşın burada diye mi gözün korktu?"

"Karısı," diye düzeltti Kellan.

"Her neyse, oynuyoruz. Ceplerini aç." Hemen kot pantolonunun iç kısımlarını çıkardı. Cepler boştu.

Kellan bana baktı ve hayır diyemeyecek kadar meraklı bir şekilde başımı salladım. Kellan ceplerini açtı, onlar da boştu. Bütün çocuklar bunu yaptıktan sonra Griffin memnun görünüyordu. "Güzel. Şimdi, sayılar bir puan, prezervatifler beş puan olarak sayılacak. En az puanı olan kişi hesabı ödeyecek. En çok kazanan aygır herkesten bir atış alır ... ve en üst rafta çok." Sırayla her bir erkeği işaret etti. "Ve herhangi bir Çekilde hile yapmak anında kış tekmeleme sebebidir." Parmaklarıyla önce kendi gözlerini, sonra Matt'in gözlerini işaret etti. *Seni izliyorum*. Matt içini çekti.

Hâlâ puan sistemini -kondomları- anlamaya çalışırken "Bekle, hangi oyun?" diye sordum.

Griffin çömeldi. "Ceplerini en çok hatunun telefon numarasıyla dolduran adam kazanır." Yavaşça söyledi, sanki zaten sarhoşmuşum da onu anlamam mümkün değilmiş gibi.

Gözlerim büyüdü ve kaşlarımı kaldırarak Kellan'a döndüm. "Ve sen bu oyunu hiç kaybetmedin mi?"

Kellan ellerini havaya kaldırdı. "Tamamen istek dışı, yemin ederim." Ona dudaklarımı büzdüm ve Kellan başını kaşdı. "Bir içki ister misin?"

Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Mmm-hmm."

Kellan hemen kuyruğunu kıstırdı ve bara yöneldi. Gülmek zorunda kaldım. Kalabalığın arasından başını eğerek geçerken biraz. Evan kolunu omuzlarıma doladı. "Gerçekten hiçbir şey istemiyor. İstemek zorunda da değil. Kızlar Kellan'ın önüne bir şeyler atma eğiliminde." Kaşını kaldırdı ve içinden geçen yüzük bana doğru parladı; neredeyse gözündeki eğlenen parıltıyla eşleşiyordu. "Sen sadece izle."

Merakla kocamı gözlemlemek için arkamı döndüm. İçkilerimizi almak için barda beklerken, birkaç kız ona yaklaştı. Onunla beş saniyeden fazla konuşmamışlardı ki, içlerinden biri elindeki peçeteyi ona doğru uzattı. Çenem düştü. Bu çok hızlıydı! Görünüşe göre Griffin de en az benim kadar şaşırmıştı.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın!" Ellerini havaya kaldırdı. "Sen bir fahişesin!" diye bağırdı Kellan'a. Bazı kızlar, belki de onları kastettiğini düşünerek, kaşlarını çatarak Griffin'e baktılar. Bu gece hiçbirinin ona numaralarıyla yaklaşmayacağını anlamıştım.

Kellan tekrar masamıza baktı. Benim eğlenen gülümsememi gören Kellan, peçeteyi Griffin'e alaycı bir şekilde salladı ve sonra cebine soktu. Griffin'in kaşları çatıldı. "O saksocunun beni yine kandırmasına imkan yok." Tıka basa dolu barın içinde gözden kayboldu ve içimden bir ses her bir telefon numarasının "talep edileceğini" söylüyordu. Ağır bir şekilde. Belki de rüşvetle.

Bu oyunun beni iğrendirmesi gerektiğini biliyordum ama Griffin dışında hiçbiri aktif olarak telefon numarası almaya çalışmadı. Doğal yakışıklılıkları ve karizmaları onlara bunu sağladı. Çabuk gülmeleri ve rahat tavırları kişilikler etraflarına insanlardan bir çember çizdi. Sanki biz Pete'in yerindeydik. Hatta bir ya da iki kez masayı boşaltmak için kendimi durdurmak zorunda kaldım. Ama Pete's'in aksine, Kellan'ın bir kadının yanından geçip parmağını gizlice cebine sokmasını sağlaması yeterliydi. Kaydığını ya da kızı kabul etmedi ve belki de yanıldığımı düşünmeye başladım. Belki de bu tıpkı Pete'inki gibiydi ve ben bunu fark etmemiştim. Belki Kellan'ın ayağı kaymıştır.

numaraları vardı ve ben hiç fark etmemiştim. Fark ettiyse de hemen atardı.

Ayrıca tüm çocukların oyuna büyük bir şaka gibi yaklaşması da yardımcı oldu.

Kellan ne zaman barda bir içki alsa ya da tuvalete gitse,

Döndüğünde biri ona kaç isim yakaladığını sordu. Griffin sinirli bir ifadeyle masaya geri döndüğünde, Matt

ona abartılı, sempatik bir "Ah, şansın yok mu?" dedi ve Griffin de zarafetle onu tersleyerek karşılık verdi.

Masamızda içkiler ve eğlence boldu ve D-Bag'lerle ülkeyi dolaşma kararımı giderek daha çok sevmeye başladım. Herkes acı hissetmezken Matt'in saatindeki alarm çaldı. Hepimiz

Bir an için ona baktı, sonra hala devam eden bir gösteri olduğunu hatırladı.

"Kahretsin, Sienna'nın seti bitmek üzere. Gitmemiz gerek." Matt birasını yudumlarken biraz paniklemiş görünüyordu.

Herkes masadan kalkmaya başladı ama Griffin ellerini kaldırdı. "Durun! Bize bir kazanan lazım. Cepler."

Sarhoş bir kıkırdamayı bastırırken, bu gece en çok hangi adamın kalbini kıracağımı merak ettim. Bahsimi Kellan üzerine oynadım. Sanki kızların telefon numaralarını değil de kazanan bir poker elini ortaya koyuyormuş gibi hevesle onun yanına eğildim. Evan tek bir telefon numarası yazarak işleme başladı.

bir kağıt parçasına karalanmış. "Sadece bir tane." Omuz silktili, gerçekten umursamıyordu.

Griffin yücelerek bir peçete, bir kartvizit ve ... yere attı. Yemin ederim. . tuvalet kağıdının bir bölümü. "Ha! Üç! Oku ve ağla." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve Kellan'a ters ters baktı.

Bundan çok daha fazlasına sahip olması gerektiğini bildiğim için onu kaburgalarından dürttüm. Kellan bana başını salladı, sonra ceplerinden ödülleri çıkardı. O kadar çok ödül vardı ki hepsini açması gerekiyordu. "Uh ... beş," diye mırıldandı ve onları masanın üzerine fırlattı.

Griffin elini masaya vurdu. "Lanet , Kellan! Senden nefret ediyorum."

Evan dudağının kenarını kaldırdı. "Sadece beş mi? Sakin bir gece mi, Kell?"

Kellan Evan'a gülerken, Griffin, "İyi, pislik, ne vuruşu istiyorsun?" diye mırıldandı.

"Peki ya Matt?" Sessiz gitariste bakarak sordum; dudaklarında gizemli bir gülümsemeyle değiş tokuşu izliyordu. "Nasıl oldu da

ne yapacaksın?"

Matt cevap vermek üzereydi ki Griffin araya girdi. "Pffft, Matt'in Kellan'ı yenmesine imkân yok. Bu iğ bitti." Soluk bir kağıdı kaldırdı. "Tabii biri sana prezervatif vermediyse?"

Matt yavaşça başını salladı. "Hayır..." Cebine uzanarak, yassı, kredi kartı görünümlü bir Çeyi yavaÇça çıkardı. Kartı masanın üzerine atarken yanaklarına renk geldi. "Bir motel anahtarım var."

Çocukların bağırıp çağırmalarına bakılırsa Matt'in piyango kazandığını sanırdınız. "Vay anasını!" Griffin haykırdı. "Bu bir anlık Kazan!" Ayaklarının üzerinde zıplayan Griffin, Matt'in omuzlarını tuttu. "Aman Tanrım, Kellan'ı yendin!" Matt'i kendi etrafında döndürerek bara doğru götürdü. "Millet! Bu benim kuzenim ve az önce Tanrı'nın Kadınlara Armağanı'nı tahtından indirdi!" Matt kırmızının milyonlarca tonuna dönerken, parmak eklemleriyle Matt'in bağınyı okÇadı.

Matt ondan sıyrılarak hızla bardan Çıktı. Griffin ellerini kaldırdı. "Dostum? ÇÇkileriniz?"

Evan o kadar Çok gülüyordu ki gözlerinden akan yaşları silmek zorunda kaldı. Ben de gülmeden duramıyordum. Evan konuşabildiğinde, "Sanırım kaybettim," diye mırıldandı ve cüzdanına uzanmaya başladı.

Kellan onu durdurdu ve garsona katlanmış bir yüz dolarlık banknot uzattı, ya da belki iki tane. Emin değildim. "Ben hallederim, Evan."

Evan onun omzuna vurdu. "Sağ ol, Kell," dedikten sonra Matt ve Griffin'in arkasından tökezledi.

Kellan elimi tutup beni de peşlerinden sürükledi, motelin anahtarını ve telefon numaralarını masanın üzerine bıraktı. Grubun tek bir üyesinin bile herhangi bir numarayı tutmaması beni gülümsetti ... Griffin bile. Dışarı Çıktığımızda, Kellan bana sordu, "Yani, sen gerçekten Deli misin?"

Ona alaycı bir gülümseme verdim. "Öfkeliyim." Kellan bana bir kaşını kaldırdı ve ben yine güldüm. "Griffin seni dövseydi bu beni daha da kızdırırdı."

Kellan, Griffin'in Çok utanmış kuzeninin "taşaklarının düştüğünü" sokağa duyurduğu yere baktı. Kellan başını sallayarak, "Asla olmazdı," diye mırıldandı.

Matt'in ısrarı üzerine, sersemlemiş olan D-Bag'ler tökezleyerek benimle birlikte arenaya geri döndüler. Arka girişteki güvenlik görevlisini geçmek, Çıkmaktan biraz daha zor oldu. Bu farklı bir şeydi.

ve çocukların gerçekten gösteride yer aldıklarına dair kanıt isteyip duruyordu. Kellan, Matt ve Evan'ın izin belgeleri yanlarındaydı ama Griffin kendi unutmuştu. Herkes mantıklı bir şey söyleyemeyecek kadar sarhoştı; Griffin ona boynumdaki kartı göstermeye devam etti ama bu sadece *benim* girişime izin veriyordu. Neyse ki Deacon otobüste dinleniyordu, tartışmaya kulak misafiri oldu ve Griffin'in kayıp kimlik bilgilerini onun için aldı.

İçeri girdikten sonra çocuklar sahneye doğru ilerlediler. Elinde pano olan aşırı telaşlı bir kişi onları aceleyle sahnenin arka doğru çekti. Kellan gözden kaybolmadan önce yüzümü tuttu ve beni öptü. Nefesindeki alkol ; umarım birazdan yapacağı düetin tüm sözlerini hatırlıyordur.

Sienna'nın geceyi tamamlamak için özel bisini anons etmesini izlemek için en sevdiğim yere geri döndüm. Kalabalık ne olacağını çoktan tahmin ettiği için çılgına dönmüştü. Sersemlemiş ve başım dönmüş bir halde kalabalıkla birlikte ıslık çalmaya çalıştım. Sesim düz ve havasız çıktı, daha çok bir iç lastiği şişiriyormuşum gibi.

Sienna'nın kolu sahnenin arkasına doğru sallandı. "Bayanlar ve baylar, lütfen olağanüstü Kellan Kyle önderliğindeki D-Bags için ellerinizi tekrar birleştirin!"

Belki de eskisinden daha uçuk olduğum içindir ama çığlıklar daha da delici geliyordu. Çocuklar Sienna'nın grubuyla yer değiştirirken yarı tökezleyerek topallaya topallaya dışarı çıktılar. Kellan Sienna'nın yanında durmak için yürüdü ve

Elini tuttu ve yanağından öpmek için eğildi. Bunu yapmayı bırakmasını gerçekten çok isterdim. Kellan kalabalığı selamlarken dikkat çekmeden ondan uzaklaştı. Bu gece bardaki ileri gelen kızlardan herhangi birinin numaralarını kimin kotuna soktuklarını fark edip merak ederek Kellan ve Sienna'nın bir numaralı şarkılarına başlamalarını izledim.

Kellan merkeze geri dönerken tökezleyip bir sokak lambasının üzerine düşmüş olsa da, hayali kalp kırıklığı hakkında şarkı söylerken tamamen kendinde görünüyordu. Sienna ona eşlik etmek için yanına gittiğinde o kadar yakındı ki Sienna'dan yayılan dumanın kokusunu alabildiğinden emindim. Kellan ve Sienna seyirciyle yüzleşmek yerine şarkıyı kendi içlerinde tutarak birbirlerine doğru söylediler ve neredeyse kalabalığı görmezden geldiler. Bu da şarkıdaki acıyı artırdı. Flaşlar deli gibi patlayarak her harareti anı yakaladı. Şarkı bittiğinde, Kellan sahneden fırlayacakmış gibi yaptı, sanki o kadar kızgındı ki artık onun yanında olmaya dayanamıyordu; videonun bitiş şekline de uyuyordu. Sienna yine de durumu değiştirdi.

Adam yanından geçerken kolundan tutarak onu kendi bedenine çekti. Karşı koyamayacak kadar sarhoş olan Kellan ona çarptı. Hızla yukarı uzanarak adamın başını kendi başına çekti. Ardından dudakları çarpıştı ve sahne karanlığa gömüldü; sadece cep telefonlarının flaşları vücutlarını aydınlatıyordu.

Kalabalığın tepkisi gök gürültüsünü andırıyordu. O kadar şaşırmıştı ki hareket edemiyordum.

Sienna'nın Kellan'ın isteklerine saygı duyması buraya kadarmış.

Her ne kadar Sienna'nın onu esas olarak evin önünde ptğnden emin olsam da

Fotoğraf ektirmek için izleyicilere baktığımda, onun da Kellan'a olan kişisel ilgisini ilan ettiğini hissettim. Dramatik onaylaması içime bir yıkım topu gibi çarptı. Tabii ki onu istiyordu. Kim istemezdi ki? Ama o *benim* kocamdı ve ona sahip olamazdı.

Muhtemelen turneden atılmak üzere olduğumu bilerek, sanatçıların sahneden inmek üzere olduğu arka girişe doğru hışımla ilerledim. Ellerimin yumruk haline geldiğini hissettim ve bir sperstarı dövmek üzere olup olmadığımı merak ettim. Yapmak istedim. Çok ileri gitmişti.

Ben arka tarafa doğru ilerlerken, Kellan merdivenlerden aşağı iniyor ve insanları iterek yolundan çekiyordu. Yüzü benim ateşli ruh halime uyuyordu. Evan bir adım arkasındaydı ve ona sesleniyordu. Sienna merdivenlerin tepesindeydi, elleri kalalarındaydı. "Ařırđ tepki veriyorsun aşkım," diye seslendi arkasından.

Dudakları gergin, Kellan gözlerini kapattđ. Durdum ve onu izledim. Birinin kafasını koparmak üzereyken genellikle böyle bir yüz ifadesi takınırdđ. Sienna'ya dönerek onu işaret etti. "Sana söyledim, dudaktan olmaz!"

Sienna yüzünde tatlı bir gülümsemeyle merdivenlerden inerek Evan'ın yanından geçti; Kellan'ın yüz ifadesini fark edince gerildi. Sienna Kellan'ın yanında durdu ve bir elini onun sert koluna koydu. "O anın sıcaklığıyla kendimi kaptırdım. Bir daha olmayacak." Omuz silkti, uzun, şık atkuyruğu omuzlarının etrafında sallanıyordu.

Ona doğru bakarak bir adım ne ıktım. "Lanet olsun, bir daha olmayacak!" Belki de karnımdaki sıvđ cesarettten kaynaklanıyordu ama birden bu kadına haddini bildirmek istedim. Evet, kesinlikle içki konuşuyordu. "O sana ait değil!"

İleri doğru atılırken biri omuzlarımdan tuttu. nce Kellan olduğunu sandım ama arkama baktığımda Sienna'nın her zaman yanımda olan korumalarından birinin beni tuttuğunu gördüm -şey 2, sanırım. Yüzü dingin olan Sienna önüme geçti. "O da bir insan, *tatlım*, bu yüzden herkes."

İzleyen herkese soğuk bir bakış attı, sanki tüm bu dram onun altında kalmış gibiydi. Gözleri benimkilere döndüğünde, karanlık derinliklerinde ateş vardı. "Ve eğer fark etmediyseniz, o tam olarak Ben." Sienna'nın meydan okuyan gözleri Kellan'a kaydı; Kellan'ın çenesi gerildi ama bir şey söylemedi. Sienna tatmin olmuş bir şekilde uzaklaştı ve Şey 2 gitmeme izin verdi.

Kendimi düzeltirken oflayıp pufladım. Haklıydı. Kellan'la gözlerimi kilitledim. Etrafımızdaki insanlar mini kavga sona erdiğinde ne yapıyorlarsa ona devam ettiler. Evan diğer D-Bag'lerle birlikte uzaklaşırken omzumu okşadı. Matt Griffin'i uzaklaştırdı. Neyse ki ya da belki de nankörlük ederek, medyadan hiç kimse "sevgililerin" tanık olmamıştı. O anda kocam hakkında ne düşüneceğimi bilemiyordum. Bir yanım anlıyordu - o bir sanatçıydı, sahnedeydi, bu kadar insanın önünde büyük bir gösteri yapmazdı. Geri kalan yanım ise Sienna'nın sözlerini bir mengene gibi sıkıca sarmıştı. Geri çekilmemişti. Onu geri öpmüş müydü?

Ona bakmaya daha fazla dayanamayarak topuklarımın üzerinde döndüm ve tökezleyerek uzaklaştım. Bir saniye sonra arkamdaydı. "Sarhoşum, Kiera. Her şey çok hızlı oldu, zamanım yoktu-"

Arkamı dönerek parmağımı yüzüne doğru kaldırdım. "Biliyorum!"

Arkamı döndüm ve o beni takip etmeye devam etti. "O zaman neden kızgınsın?"

İç çekerek tekrar arkamı döndüm. Biraz başım döndü. "Çünkü ben de sarhoşum!"

Tekrar dönmeye çalıştığımda Kellan kolumu tuttu. "Benden uzaklaşmayı keser misin lütfen?" Sinirlenerek elimden geldiğince ona baktım. "Bana kızgın mısın?" diye sertçe sordu.

Duygularım hâlâ çalkalanırken, "Bilmiyorum. Sen de onu öptün mü?"

Kellan'ın ağzı açık kaldı ve gözlerindeki mücadeleyi gördüm. Şarkı söyleyebildiği kadar kusursuz bir şekilde yalan söyleyebiliyordu. Onu bunu yaparken görmüştüm. Bu, ilişkimizi uzun süredir engelleyen pek çok sorundan biriydi. İki yüzlü davranmakta bu kadar rahat olan birine güvenmek zordu. Ama bu konuda konuşmaya kesinlikle yerim yoktu, bu yüzden bu gerçeği ona karşı asla kullanmamak için gerçekten çok uğraştım. İkimiz de korkunç şeyler yapabilecek durumdaydık. İşte bu yüzden dürüstlük bizim için çok önemliydi.

Ağzını sert bir şekilde kapatarak bana "Sadece bir saniyeliğine" dedi. Gözlerim buğulanırken, saçmalamaya başladı. "Sarhoştum, beni hazırlıksız yakaladı. İçgüdüsel. Dudaklarımı bir kez oynattım, sadece bir santimin küçük bir kısmı, ama yapmadım

Tekrar. Ne olduğunu anladığımda onu ittim ama o sırada ışıklar çoktan sönmüştü." Ellerini havaya kaldırdı.

"Griffin benden daha fazla aksiyon aldı, ama dürüst olmak gerekirse evet demek zorundayım."

Ona kızmak istiyordum, gerçekten istiyordum ama onu çok iyi anlıyordum ve aslında beyaz bir yalan çok daha kolay olabilecekken bana acı bir gerçeği söylediği için onunla gurur duyuyordum. Burnumu çektim, çünkü biraz acıtmıştı.

kollarımı boynuna doladım ve onu sıkıca çektim.

"değil," diye mırıldandım kulağına, "Sana kızgın değilim. Ona kızgınım."

Vücudu benimkine karşı gevşedi. "Ben de öyle."

Bölüm 17

Kanıt

Bu noktada ne kadar süredir yolda olduğumu bilmiyordum ama sürekli seyahat etmeye alışmaya başlamıştım. İlk başlarda uyumak zordu; otobüsün hareketi beni sürekli , özellikle de döndüğünde ya da yavaşladığında. Ama şimdi neredeyse hiç fark etmiyordum. Otobüs muhtemelen çarparak durabilir, beni yere atabilirdi ve ben uyanmazdım. Peki, tamam, *bu* beni uyandırabilir.

Gözlerimi her açtığımda olduğu gibi otobüs hareket ediyordu. Sienna'nın şovlarını yıkmak biraz zaman alıyordu - Justin'in küçük turnesinden çok daha teatraldı - bu yüzden otobüsler genellikle gece geç saatlerde ya da sabahın erken saatlerinde bir sonraki mekâna ulaştık. Bazı yıldızlar ve ekip üyeleri birkaç saat uyumak için sağlanan otel odalarını kullandılar, ancak Kellan ve ben otobüsteki özel odamızı sevdik, bu yüzden mümkünse kaldık.

Otobüsün uzak tarafındaki geniş pencereden akıp giden dünyaya baktığımda sabahın erken saatleri olduğunu fark ettim; gökyüzünde hâlâ pembe bir parıltı vardı. Kellan'ın geçen Noel'de ona hediye ettiğim oyuncak kaslı arabası çıkıntıya tünemiş, otobüsün sallanma hareketiyle hafifçe ileri geri yuvarlanıyordu. Sabahları her zamanki gibi ilk iş olarak yatağımızda yalnızdık. Kellan otobüsün zemininde sınav çekiyordu. Bu, ilk uyandığında rutin olarak yaptığı bir şeydi - sınav ve mekik. Vücudunu kondisyonlu tutmak için olduğunu söyledi ama bence zihnini de temizlemesine yardımcı oldu; Kellan her zaman iyi uyumazdı. O uyurken ben genellikle uyuyordum.

Egzersiz yapıyordum ama ara onu duyuyor, uyanıyor ve uyuklayıp dururken gizlice onu izliyordum. O yarı uyanık durumda genellikle oldukça fantastik rüyalar görürdüm.

Yatağın kenarından bakarken, çıplak sırtının çizgilerini zihnimde takip ettiğimde gülümsemem durdurulamazdı. Kellan'ın kolları aşağı yukarı hareket ederken titriyordu. Ben uyurken ne kadar süredir egzersiz yaptığını merak ediyordum. Bazen kendini gerçekten zorluyordu, sanki kendini cezalandırıyor gibiydi.

Umarım bu sabahki coşkusunun Sienna ile bir ilgisi yoktur. Onu sahnede bir daha öpmemişti ama o anın hayran fotoğrafları her yerdeydi. *Gerçek aşk bir öpücükle mühürlendi*, sık sık kullanılan *bir* slogandı.

Dedikodu dergileri Kellan ve Sienna'nın birlikte turneye çıkmalarından dolayı bayram . "Birbirlerinden nasıl uzak kalamadıklarına" dair sayamayacağım kadar çok haber görmüştüm. Başlıklar şöyleydi: "Kellan Kyle

Sevgilisinin Yanına Koşmak İçin Kefaretten Kaçınarak Turu Terk Etti" sözleri çok yaygındı. Herkes, ne olursa olsun ilişkilerini inkâr etmesine rağmen, Kellan görünüşe göre Sienna'dan uzak duramıyordu.

Kellan'ın bu sabah iyi olup olmadığını merak ederek, "İyi misin?" diye fısıldadım.

Yere bir santim kala durdu ve bana baktı. Sonra kolları gevşedi ve yere yığıldı. Biraz gülerek mırıldandı, "Evet, ben iyiyim." Ayağa kalkarak kollarını açtı; kasları esnedi ve gerildikçe serbest kaldı. "Sadece ağrım olduğunu hissetmeyi özledim, bu yüzden bugün fazladan birkaç şey yapıyordum. Seni uyandırmak istememiştim."

Gözlerim onun imzası niteliğindeki siyah boxer'ına kaydı. ". Kalkmaya hazırdım."

Yorganı kaldıran Kellan benimle birlikte tekrar yatağa girdi. Teni çalışmaktan sıcaktı; hafif nemliydi ama henüz yapış yapış değildi. Yine de ondan çekindim. "Terlemişsin."

Gülerek bacaklarını benimkilere doladı. "O zaman seni de terletmemiz gerekecek, böylece seni rahatsız etmez."

Kollarımı boynuna doladım ve onu kendime çektim; artık bu durum beni rahatsız etmiyordu. Dudakları boynuma inerken en yakın pencereden dışarı baktım. Sabahın erken saatlerinde şehir içi bir otobanda hızla ilerliyorduk. Hemen yanımda bir araba vardı ve sürücüsü sanki bir rock grubunun solistiymiş gibi bir şeyler söylüyordu. Camı tekrar merak ettiğimde donup kaldım. Koyu bir renk tonu vardı, ama o adam Beni görüyor musun?

Kellan dağıldığını fark etmedi ve dudaklarını boynumda gezdirmeye başladı. Parmakları gömleğimi çıkarmaya hazırlanırken onu sıkıştırmaya başladı. İnledim ve gözlerimi yarı kapattım ama bir şekilde Kellan'ın parmaklarını durdurmayı başardım. Yoğun yatak odası gözleri bana dikildi ve cama doğru başımı sallarken yutkundum. "Kellan, bizi görebiliyorlar mı?"

Kellan arabaya baktı, adamın yapıp yapamayacağını umursuyormuş gibi görünmüyordu. "Hayır," diye cevap verdi hemen, dudaklarını tekrar benimkilere yaklaştırarak.

Ona inanarak kendimi onun kollarına bıraktım. Halka açık olduğu yanılsaması yaratan bir yerde sevişmenin inanılmaz erotik bir yanı vardı. Üç yanımızda arabalar vızıldarken -her biri muhteşem bir manzaraya sahipti, keşke bilselerdi- vücudum kaynama noktasına kadar ısındı.

Nefes nefese Kellan'ın tüm giysilerimi çıkarmasına yardım ettim. Altında çırılçıplak kaldığımda, sıcak avucu göğsüme yapıştı ve nazikçe sıktı. Bu iyiliğe karşılık vermek isteyerek elimi şortunun önünden aşağı kaydardım. Benim için tamamen hazırды. Elimini onun üzerinde gezdirirken Kellan beni öpmeyi bıraktı. Gözlerini kapatırken nefesi hızlanmaya başladı. Onu izlemek muhteşemdi ve ben de çabalarımı artırdım. Başını omzuma bıraktı ve göğsünü benimkine yasladı. "Tanrım, bana dokunmana bayılıyorum," diye inledi kulağıma.

Sözleri doğrudan içime bir sızı gönderdi ve aniden ona dokunmaktan çok daha fazlasını yapmak istedim. Onu tutarsız bir yığına dönüştürmek istedim. Yine moloz yığınları. Onu öyle yüksek sesle ağlatmak istiyordum ki, yanımızdan hızla geçen bir arabadaki biri mutlaka onu duyacaktı. Tüm bunları yapabileceğimi bilmek beni hem güzel hem de baştan çıkarıcı hissettiriyor ve onunla birlikte olmayı daha da çok sevmeme neden oluyordu.

Yine de Kellan bana bir şans vermedi. Ben ona doğru hamle yapamadan vücudunu ulaşamayacağım bir yere çekti ve tenimde ilerlemeye başladı. Ağzı göğsümün üzerinde kapanırken parmakları bacaklarımın arasına kaydı. Yastığımı tutarak, ondan istediğim gibi haykırdım. Parmakları içimdeki yangını körüklerken sırtımı dikleştirdim ve arabaya baktım; otobüsü takip eden şoför çok sıkılmış görünüyordu. İnledim ve gözlerimi kapattım. Keşke bilselerdi.

Kellan'ın dudakları hızla karnımın üzerinde gezinerek tüylerimi diken diken etti. Belime yaklaştığında adını mırıldanmaya başladım. Ellerimle yastığı öyle sıkı kavırıyordum ki, her an yırtılacağından emindim. Kellan ona ihtiyacım olan yere uzandı, ama bir şey yapmadı.

Hiçbir şey. Beklerken ölecekmişim gibi hissediyordum. Kıvranan kalçalarımı sakinleştirdi, sonra hafifçe üfledi. Nefesim kesildi ve kendime orgazm olmamayı emrettim. Çok fazla irade gücü gerektiriyordu.

Güldüğünü duyduğumu sandım ama o sırada dili üzerimdeydi, bu yüzden eğlenip eğlenmediği pek umurumda değildi. Aşağı uzanarak parmaklarımı saçlarına . Ben parmaklarımı sıkıp açtıkça, o da yumuşak etimin üzerinde, üzerinde ve üzerinde dönüşümlü olarak geziniyordu. Daha fazla dayanamadım. İçimde bir coşku patlaması yaşarken, haykırdım. Kellan beni nazikçe aşağı indirdi, sonra tekrar vücuduma doğru ilerledi.

Altında yumuşacık, sıcacık, esnek ve biraz da terli bir şekerleme haline geldiğimde mırıldandı: "Seninle H'yi asla atlatamam."

Ne demek istediği hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama patlayarak boşalmamın etkisiyle sersemlemiştim ve gerçekten umurumda değildi. "Ne?"

Kalçalarını benimkilere sürtmeye başladığında elimi yavaşça sırtında gezdirdim. Beni tekrar tahrik ediyordu ve işe , ateş yeniden alevleniyordu. Dudakları köprücük kemiğimi takip etti. "Alfabe . . . Sen bitirmeden ben asla H'yi geçemem. . bitirmeden." Kapüşonlu gözleriyle bana baktı.

"Neden bahsediyorsun?" Mırıldandım.

Burnunu boğazımda gezdirdi, diliyle tenimi hafifçe tattı. O mucizevi dil kulağıma doğru ilerledi ve işte o zaman ne dediğini nihayet anladım. Eğlenen yüzüne baktım. "Sen alfabeyi çizerken. . . ?"

Hafif nemli yanağıma hafif bir öpücük kondurarak gülümsedi. "Alfabenin tamamını bitirmek benim hedefimdi ama henüz ." Sırıtsı ukalalığa dönüştü. "Yine de denemeye devam edeceğim."

Kellan boxerını çıkardı, sonra kalçalarını tekrar bana doğru bastırdı. Ucu içime doğru hareket etti ve ben nefes nefese kalıp sırtını sıktım. Geri çekildiğinde inledim; beni öldürüyordu. "Bunu sana kimse yaptı mı?" Kalçalarını tutup onu içime gömülmeye zorlamamak için kendimi zor tutarak sordum.

Kellan boynumu öperken durakladı. "Alfabe mi? Hayır, hiç sanmıyorum."

Ona ne sorduğumu ancak o zaman fark ettim. Bu bir Garip bir soru mu? Bu bir erkeğe yapılabilir mi? Hoşuna gider miydi? Bunu ona yapma düşüncesi bile daha önceki arzumun tüm gücüyle yeniden ortaya çıkmasına neden oldu.

Beni tatmin etmişti. Eğer ona bunun sadece bir kısmını verebilseydim . . .

Başka bir şey söyleyemedi onu geri ittim ve göğsünden aşağı doğru inmeye başladım. Yapmayı planladığım şeyi anladığında nefesi kesildi. "Bunun sana göre olmadığını biliyorum, Kiera. Beni memnun etmek için sevmediğin bir şeyi yapmak zorunda değilsin." Ben ona bakarken gözleri benimkilerle buluştu. "Seni tatmak hoşuma gidiyor, bu yüzden yapıyorum."

Sözleri içimde bir sızıya neden oldu. Göbek deliğine gülümseyerek mırıldandım, "Hayır, en sevdiğim şey değil. Ama senin buna verdiği tepkiyi seviyorum." Karnının alt kısmındaki yağsız kası şakacı bir şekilde ısırdım ve Kellan başını yastığa yaslarken gözleri kapandı.

"Uh . . . 'kay,' diye mırıldandı.

Ben onun ucunu öperken eli saçlarımın arasından geçti. Ne yapacağımdan pek emin olmadan onu yavaşça ağzıma aldım. Bu gerçekten en sevdiğim şey değildi ama Kellan'tepkisini, saçlarımı sıkıca kavrarken çıkardığı derin iniltiyi duymak en sevdiğim şeylerden biriydi ve ben de buna odaklandım. Elim uzun kısmının üzerinde gezdirerek, dönüşümlü olarak onu ağzımın derinliklerine götürdüm ve bıraktım, böylece dilimi onun üstünde gezdirdim. Ucunun etrafında her döndüğümde farklı bir harf çiziyordum. G'nin etrafında onu cidden delirttiğimi söyleyebilirdim. Bu beni de çıldırtıyordu. Kendimi kaybetmişim, gittikçe daha çok kaptırıyordum. Kellan'ın saçına sarılmış eli titremeye başladı, sanki beni ona bastırmaktan kendini alıkoyuyordu. L harfinde yatağın etrafında kıvranıyor, adımı inliyordu. Neredeyse kendimi kaybediyordum, ama ayrıntılı bir şekilde alay etmeye devam ettim. Dilimi onun etrafında dev bir O harfi şeklinde döndürdüğümde ayağa kalktı ve dizlerinin üzerine çökerek beni üzerinden çekti. Ne yaptığını anlayamadan dudakları benimkilerin üzerindeydi, sert ve muhtaç bir şekilde ve beni hareket ettirdi, böylece ona biniyordum. Tek kelime etmeden kalçalarımı aşağı çekerek beni üzerine yatırdı; nefesimi kesmişti, çok yoğundu.

Birlikte neredeyse çılgınca hareket etmeye başladığımızda birbirimize sıkıca sarıldık; onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Arabalar hâlâ yanımızdan hızla geçip giderken, tutkumuzdan habersiz, ben uçuşumun kenarına fırladım. Kellan bir saniye sonra kaskatı kesildi ve o da dibe çakıldı. İkimiz de tükendiğimizde birbirimizin kollarına yığıldık. Arkamızdaki sürücü hâlâ kayıtsız görünüyordu, zavallı ruh.

Kendimi dikkatlice Kellan'ın kucağından kaldırarak, memnun bir iç çekişle yatağa yığıldım. Kellan yanıma sokuldu, nefesi düzensizdi. Göğsüne sarılmak için döndüğümde, Kellan kısık bir inilti çıkardı. "Oh ... benim Tanrım... bu inanılmazdı."

Gülümsememi bastırarak mırıldandım, "Görünüşe göre ben de alfabeyi bitiremedim."

Daha sonra duşa doğru ilerlediğimde biraz titrediğimi hissettim. Odamızı ve banyoyu otobüsün geri kalanından ayıran perdenin diğer tarafından gelen horlama seslerini duyabiliyordum. Güzel, muhtemelen kimse bizi duymamıştır. *Vay canına, uyanmak için ne güzel bir yol.* Zihnim ve bedenim tamamen enerjikti ve yaratıcılığımı ortaya koyuyordum. Duşumu kısa tuttum, böylece yazmaya başlayabilirdim.

Odaya geri döndüğümde Kellan odamızda yoktu. Onu bulmam uzun sürdü. Ne de olsa otobüs çok büyüktü. Hâlâ uyuklayan insanların yanından sürünerek geçip otobüsün dinlenme bölümüne doğru ilerledim.

Şoför bana başını salladı ve ben de bir şey duymamış olmasını umarak el salladım. Bazen otobüslerimizin şoförlerini unutuyorum. Bu seferki çok tatlıydı.

Jonathan adında yaşlı bir adam. Jonathan rock yıldızları için çalışan profesyonel bir otobüs şoförüydü. Eminim çok şey duymuş ve görmüştür.

Kellan bir masanın yanındaki pelüş sandalyeye oturmuş gitarını tıngırdatıyordu. Bana bakıp gülümsedi ve ben de onu takdir etmek için bir an durdum

ben gelmeden önce. Masanın üzerindeki dumanı tüten fincana başını salladı. "Kahve? Hazır." Yüzünü buruşturdu. Banyoların yanında küçük bir mutfak alanı vardı, içinde bir mikrodalga fırın ve mini buzdolabı vardı ama hepsi bu kadardı.

Yine de fincanı nezaketle kabul ettim. "Teşekkür ederim."

Kellan notlarımı ve dizüstü bilgisayarımı kurmamı izledi, sonra gitarına döndü. Bir süre yan yana çalıştık, tek ses Kellan'ın gitarı ve benim klavyemden çıkıyordu. Sonra Kellan bir şarkı mırıldanmaya başladı. Daha önce duyduğum bir melodi değildi ve yeni bir şey üzerinde çalışmasını dinlemek için kafamdaki hikayeyi durdurdum. Sanırım bu sabah ilham alan tek kişi ben değildim. Birlikte olabilmemizi ama aynı zamanda kendi işlerimizi yapabilmemizi seviyordum. Her birimizin kendi hayatları, kendi eğlenceleri, kendi arkadaşları vardı. Mutluluk için birbirimize bağımlı değildik ama birlikte olmak bu duyguyu kesinlikle güçlendiriyordu.

Dakikalar ilerledikçe, kalan günlerimi bu şekilde huzur içinde geçirebileceğimi düşündüm. Sonra otobüsün arkasından bir şaşkınlık nidası duyuldu. Kellan ve ben dönüp baktık ama perde hâlâ yerindeydi ve hiçbir şey göremedik. Yine de onu duyduk. Daha doğrusu *onu* duyduk.

Griffin gerekenden daha yüksek sesle, "Aman Tanrım!" diye tekrarlayıp duruyordu. Diğer insanlar homurdanırken, birkaç kişi daha yüksek sesle onu susturdu; henüz çok erkendi. Dehşet midemde fokurdadı. Gerçekten de Griffin'i şok edebilecek herhangi bir şey hakkında endişeli.

Kellan gitarını yere bıraktı ve kalktı. "Neden burada kalmıyorsun?" dedi bana. Bir kez olsun dediğini yaptım. Perdenin Kellan'ın arkasından kapanışını izlerken kalbim daha sert atıyordu.

Bir sürü heyecanlı fısıltı ve mırıldanılan şikâyet duydum. Gerçekten neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kellan orada kaldıkça merakım daha da artıyordu. Birkaç kez yarı ayağa kalktım ama sonra tekrar oturdum. Gerçekten bilmek istiyor muydum? Evet ve hayır.

Sonunda dayanamadığımda, Kellan yeniden ortaya çıktı. Belki de hayal görüyordum ama biraz daha solgun görünüyordu. O bana yaklaşıırken, otobüsün en arkasında cep telefonumun çaldığını duyduğumu sandım. Sustuktan sonra tekrar çaldı.

Griffin başını perdeden dışarı uzatırken Kellan sessizce yanımdaki sandalyeye oturdu. Yüzündeki ifadenin inanmazlık mı, heyecan mı yoksa kontrol edilemeyen bir merak mı olduğunu anlayamadım. Birkaç saniye sonra tekrar uyku bölümüne çekildi. Kellan'la bakışlarımızı kilitlediğimizde gözlerim kocaman ve korku doluydu, karnım dehşet içindeydi. "Ne oldu?" Fısıldadım.

Kellan kaşlarını çattı, sanki bir şey bulamıyormuş gibiydi. Cep telefonum hâlâ aralıksız çalıyordu. O düşünürken ben mırıldandım, "Belki de açmalıyım. Kız kardeşim olabilir."

Kellan'ın ifadesi karardı. "Şaşırmazdım." "Kellan?"

İç çekerek elini dizime koydu ve "Joey kaseti sızdırdı. Bu sabah herkesin konuştuğu tek şey bu."

Kalbim sıkıştı ama çabucak dengelendi. Bu bombayı bekliyordum. "Oh, bir için beni endişelendirdin." Kellan dudağını çiğnedi ve ben daha fazlası olduğunu hemen anladım. "Ne?" Mırıldandım.

Sanki başı ağrıyormuş gibi başparmağını kafatasının şakağında gezdirdi. "Joey'nin kamerası muhteşemdi." Ses tonu sert ve alaycıydı. Zihin masajına ara vererek bana baktı. "O kadar grenli ki, kızın ne anlamak zor, bu yüzden Nick'in beni bu tura itmesi ve tüm hikayeler, fotoğraflar ve spekülasyonlar yüzünden herkes benim-"

Kalbim durdu. "Sienna ile seks kaseti çektiğini düşünüyorlar."

Kellan başını salladı. "Birbirlerine kadar ki hata yapmak çok kolay. Ayrıca, aç o kadar da iyi değildi ve kasette tarih de yok. Bu konuda net olan tek şey kesinlikle ben olduğum." Gözlerini devirdi.

"Kayda başladığımdan beri yüzümün net bir görüntüsü var ve Joey adımı sık sık söylüyor."

İçimden bir bulantı dalgası geçti ama onu geri ittim. O kaseti uzun zaman önce yapmıştı. "Oh, bir şey söylemeli misin?"

"Evet, kesinlikle, ama ..." Kellan omuz silkti. "Bunun önemli olacağından pek emin değilim. İnsanlar neye inanmak istiyorlarsa ona inanacaklar."

Birden çok yorgun görünen gözlerini kapattı. "Griffin bile kasetteki kişinin Sienna olduğuna inanıyor." Gözlerini yeniden açarak yanağımı okşadı. "Özür dilerim ama sanırım

istemeden de olsa onlara reddedilemez kanıtı vermiş oldum. Artık bunu durdurmanın mümkün olduğunu sanmıyorum."

Muhtemelen haklı olduğunu bilerek yorgun bir iç geçirdim. Bir açıklama yapıp herkesin birdenbire gerçekte neler olup bittiğini anlayacağını düşünemezdik. Halk Kellan ve Sienna'nın bir çift olduğu fikrine fazlasıyla aşıktı. Bu kaset yüzümüze patlamadan önce kimse Kellan'a gerçekten inanmamıştı. Şimdi de kesinlikle inanmayacaklardı. Kellan'ın ilk "Yorum yok" cevabıyla farkında olmadan bir lokomotifin ateşlenmesine yardımcı olmuştuk. Nick ve Sienna daha sonra kontrolü ele geçirerek lokomotif raylardan aşağıya göndermişlerdi ve bu seks kaseti de fren tellerini koparmıştı. Dedikodu treni artık kontrolden çıkmıştı. Tek yapabileceğimiz kaçınılmaz kazayı beklemek ve hepimizin enkazdan sağ çıkmasını ummaktı.

Artık ilham gelmediği için bilgisayarımı bir kenara ittim.

Ondan sonra bir sürü telefon aldım; kız kardeşim, Jenny, Cheyenne, Kate ve daha da korkuncu ailem. Neyse ki videoları izlememiş ya da herhangi bir görmemişlerdi ama annem ve babam bile Kellan ve Sienna'nın seks kasetinin küresel dedikodusundan kaçamadı. Düğünün hâlâ devam ettiğini söylediğimde annemin bana inandığını sanmıyorum.

Sonunda ailemi sakinleştirdim ama arkadaşlarımdan her birinin videonun yıllar öncesine ait olduğuna "ikna edilmesi" gerekiyordu. Sonunda iş dövmeye geldi. Hepsine videoyu izleme ve Kellan'ın göğsüne bakma görevi verdim. Kalbinin üzerinde benim adım kazılı olmasaydı, o zaman bunun biz çift olmadan önce çekildiğini şüphesiz bileceklerdi. Bu gerçek halk nezdinde işime yaramayacaktı, zira Kellan'ın dövmesini pek fazla kişi bilmiyordu, çünkü dövmesi video için akıllıca kapatılmıştı.

müzik videosu, ama arkadaşlarımı etkiledi. Telefonu kapattığımda bana istemeyerek de olsa inandılar.

Denny günün son telefonuydu ve en çok korktuğum telefondtu. Telefonum Kellan'la paylaştığım yatakta oturuyordum. Otobüs bir süre önce durmuştu ve çok sayıda yol görevlisi bu geceki gösteriyi hazırlamak için dışarıdaydı. Hangi şehirde olduğumuz hakkında hiçbir fikrim yoktu; çoktan izimi kaybetmişim.

Çocuklar keşfe çıkmışlardı ve muhtemelen Holeshot'ı küçük içki oyunlarıyla tanıştıyorlardı. İki grup birbirine çok iyi uyum sağladı.

Beni şaşırttı; D-Bag'ler uyumlu bir gruptu, çoğu insanla iyi geçinirlerdi. Kellan bana onunla çıkmamı teklif etmişti ama ben istememişim. Sonra benimle kalmayı teklif etti ama bunu da istemedim. Yalnız kalmak, pencere camından aşağı süzülen yağmura bakmak ve hayatımın garipliğini düşünmek istiyordum. O gittikten sonra banyo aynasına yapıştırılmış, üzerinde *özür dilerim* yazan bir çiçek yaprağı buldum. Üzgün olduğunu biliyordum. Ben de üzgündüm.

Sıkıntıyla çalan telefonuma baktım. Neredeyse bir başka arkadaşıma daha Kellan'ın bir ilişkisi olmadığını açıklayacak gücü kendimde bulamıyordum. Sienna Sexton. Herkesin "O bir D-Bag" trenine bu kadar acele etmesi biraz sinir bozucuydu. Ama klip, fotoğraflar, turne değişikliği ve şimdi de seks kaseti ile ona karşı kanıtlar oldukça fazlaydı. ve onları çok fazla suçlamadım. Burada Kellan'la birlikte olmasaydım ben de inanabilirdim.

Ekranımda Denny'nin adını görünce tereddüt ettim, sonra telefonu . "Hey, Denny," diye cevap verdim, uykulu hissediyordum.

"Hey . . . Eminim insanların seni aramasından bıkmışsındır."

Saatlerdir ilk kez gülümsediğimi hissettim. "Hiçbir fikrin yok. Ama beni aradığına sevindim."

"Peki sorabilir miyim?"

"Bu Joey'nin kaseti, sana bahsettiğim. Sonunda sızdırdı.

Herkes Sienna olduğunu sanıyor. Bu gerçekten üzücü. Joey onun ilgi odağı olmayı o kadar çok istiyordu ki belgelenmiş kanıtlara rağmen Orada." Benden mizahsız bir kahkaha kaçtı.

Denny uzun bir nefes verdi. "Ben de öyle olduğunu düşünmüştüm. İyi misin?"

İçimi bir rahatlama kapladı. Birini ikna etmek zorunda olmamak çok güzeldi. "Kellan'ın manşetlere çıktığını düşünürsek, olabileceğim kadar iyiyim.

başka bir kadınla haber. Diğer kadının kim olup olmadığından bağımsız olarak, yine de berbat bir durum. Bilgisayarımı açmaya bile korkuyorum."

"Biraz zaman ver. Yakında başka bir şeye geçeceklerdir."

Bakışlarımı camdan akan bir yağmur damlasına çevirdim. Yağmuru izlemek çok huzur vericiydi. Hayatım eskiden huzurluydu. Öyle değil miydi, sadece bu Sabah mı? "Biliyorum ama sonraki hikâyenin Kellan'ı da içermesi çok olası." Burnumu çektim, bunun beni etkilemesinden nefret ediyordum. "Ben sadece ... özlüyorum."

Sesim kesildi. Kimsenin onun kim olduğunu bilmemesini özlediğimi söyleyecektim ama bu asla doğru değildi. Kellan' etrafında her zaman bir şöhret girdabı vardı. O her zaman bir yıldızdı. Sadece Pete's'te çok daha küçük bir ölçekteydi. Onu paylaşmak yeni bir şey değildi, sadece şimdi daha geniş kapsamlıydı.

Denny açık uçlu ifademi yanıtladı. "Biliyorum." sessizlik uzadı, sonra Denny ekledi, "Her zaman eve gelebilirsin, Kiera. O dünyayı bir süreliğine bırakabilir misin?"

Dizlerimi göğsümde sıkıca tutarak düşündüm. Boş bir evde oturup bütün gün ve gece yazabilirdim. Kız kardeşimi, arkadaşlarımı ziyaret edebilirdim. Hatta ailemi görmek için eve uçabilirdim -kısa bir süreliğine- ve Denny ile vakit geçirebilirdim. Kulağa hoş, tanıdık ve rahat geliyordu ama kalbim Kellan'a bağlıydı. Ondan ayrı kalmak ruhumu zıt yönlerde. Acı vericiydi. Hayır, işkenceydi. O benim her şeyimdi ve sırf kısımları tatsız olduğu için yolculuğunun bir anını bile kaçırmak istemiyordum. Hayır. Onun karısı olmayı kabul ettiğimde, iyi günde kötü günde yanında olmayı da kabul etmiştim. Ve eğer o lanet müzik klbinin çekimleri sırasında onun yanında durabildiysem, o zaman pervasız gençliğinin sonuçlarıyla uğraşırken onun yanındaydım. Kaçmıyordum, kaçmıyordum, artık kaçmıyordum.

"Hayır. Ben buraya, Kellan'a aidim. Ama dinlediğin için teşekkürler Denny."

O gece Sienna'ya rastladığımda yüzü gülüyordu ve ilgiden çok hoşlanmıştı. Tabii ki kendisiyle röportaj yapanlarla konuşurken mahcup bir tavır takındı. Hatta bir dedikodu sitesi muhabirinin yanından ellerini havaya kaldırarak ve sanki bu kadar özel bir konunun gündelik bir sohbette gündeme getirilmesinden rahatsız olmuş gibi uzaklaşarak ayrıldı. Sadece bu hareketiyle bile söylentiler doğrulanmıştı: Kellan ve Sienna birlikte bir seks kaseti yapmışlardı. Dünya dedikoduya boğuldu.

tacirlik çılgınlığı ve çift olarak yceltilmeleri stratosferde patladı.

Kellan ateşini söndürmeye çalıştı. Fiziksel olarak ondan mümkün olduğunca uzak durdu, hatta diğer tarafta düetlerini söyleyecek kadar ileri gitti. sahnenin diğer tarafına geçti. Dinleyen herkese Sienna'nın videodaki kız olmadığını ve onunla bir ilişkisi olmadığını, hiçbir zaman da olmadığını söyledi. Yine de her şey için çok az ve çok geçti. Dedikodu trenini hiçbir şey durduramazdı.

Kasetin yayınlanmasından iki hafta sonra, kirli dedikodular hala güçlü bir şekilde devam ediyordu. Her zaman ziyaret etmek istediğim Atlanta, Georgia'daydık ve çocuklar öğleden sonra stüdyo içi bir radyo röportajı yapıyordu. Kellan ve çocuklar basınla konuşurken her zaman yanlarında olan Tory'nin yanında, duvara dayalı bir taburede oturuyordum. Ben duvara yaslanmış otururken, Tory dimdik, hafifçe öne eğilmiş, saldırmaya hazır bir şekilde oturuyordu.

Gözleri DJ'leri bir şahin gibi ya da yavrularını koruyan bir anne ayı gibi izliyordu.

"Yani, Kellan . . . söylentiler çılgına dönmüş durumda. Güzel ve oldukça yetenekli Sienna Sexton hakkında söylemek istediğin bir şey var mı?" DJ yetenekli kelimesini vurguladı ve odadaki herkes onun müziğinden bahsetmediğini biliyordu.

Kellan koltuğunda kaydı. "Bunu yaklaşık beş milyon kez söyledim ama o benim bir tanıdığım. Birlikte çalışıyoruz, daha fazlası değil." Kellan'ın itirafı karşısında Tory'nin gözleri doldu ama tıpkı Nick ve Sienna, Kellan'ın bu noktada söylediği hiçbir şeyin gerçekten önemli olmadığını söyledi; DJ de saniyeler sonra bunu doğruladı.

"Doğru... iş." Ortağına döndü. "Bu işi almak benim için sorun olmazdı."

Kellan'ın ifadesi kararırken ikisi de içten kahkahalar attı. "Sienna'yla bir ilişkim yok, hiçbir zaman da olmadı."

Adamlar kuşku gözlerini Kellan'a çevirdi. "Yani, kasette seninle birlikte olan değil mi?"

Kellan gözlerini kapadı ve cevap vermeden önce ona kadar sayar gibi yaptı: "Hayır."

İkinci erkek DJ ise şöyle cevap verdi: "Kesinlikle ona benziyor. Dondurulmuş çerçevesi bile."

Midem çalkalandı ve ellerim yumruk oldu. Bu odadaki herkesin Kellan'ın seks yaptığı kaseti görmüş olma ihtimalinin çok yüksek olmasından nefret ediyordum. Ben hariç herkes. Bu yeşil odada

izlediğim dünya. Bazı şeyler görmezden gelinemez ve Joey ile Kellan'ın porno yıldızları gibi sevişmeleri de bunlardan biriydi.

Kellan DJ'e bakarak açık bir şekilde şunları söyledi: "Bunların benim müziğimle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum, zaten bu yüzden buradayım. Videodaki kadın yıllar önce, Sienna'yla tanışmadan çok önce çıktığım bir kızdı. Her ne kadar ona benziyor olsa da Sienna Sexton *değil*."

Her iki erkek DJ de birbirlerine baktı. "O zaman hiçbir kızın ortaya çıkmaması biraz garip, değil mi? Yani, eğer çıktığın bu 'Sienna olmayan' kaseti sızdırdıysa ... nerede o?" Sanki Kellan'a hâlâ inanmıyormuş gibi tırnak işareti kullandı.

Ne yazık ki bu bizim için zor bir noktaydı. Joey gıkını bile çıkarmadı. Videoda gururlu bir katılımcı olarak hakkı için savaşmaya gelmemişti. Kellan'ın spot ışıklarının tadını çıkarmamıştı. O yapmamıştı şöhretini elinden aldı. Şimdiye kadar yaptığı tek şey bir fare gibi sessiz kalmak ve Sienna'nın tüm "şanını" almasına izin vermektir. Bu bana Joey'nin yapacağı bir şeymiş gibi gelmedi.

Kellan cevabını kekeleyerek verdi. "Ben Bilmiyorum." Kendi kuyusunu kazdığını anlayan Kellan arkasını dönüp Tory'ye baktı ve sessizce ondan konuşmayı değiştirmesini istedi.

Arka kabindeki bir kadın da düşüncelerini dile getirdi. "Bence Sienna'yı inkar ederek koruması çok hoş. Şövalyece bir davranış." İki DJ'i işaret etti. "Siz de bir iki şey öğrenebilirsiniz." Kıza bir kalem saplamak istedim. Kellan'ın daha ne kadar açık olması gerekiyordu?

Tory öne çıktı ve elini boğazına götürerek kesik bir hareket yaptı. Bunun anlamı DJ'ler için açıktı: *Bu soruyu sonlandırın yoksa yeteneğimi geri çekerim*. Röportajı hızla grubun o geceki konserine yönlendirdiler ve Kellan gözle görülür bir şekilde rahatladı.

Röportaj bittiğinde Kellan bana doğru yürüdü, yüzünde asık bir ifade vardı. Halkın kendisi hakkındaki algısını yönlendirememekten gerçekten nefret ediyordu. O sadece bir kuklaydı, şovun bir parçasıydı ama gerçekte bir parçası değildi. Hayır, bu gösteri tamamen Nick ve Sienna'ya aitti. Sempatı duyarak kolunu okşadım, sonra elimi yanına indirdim. Halkın sevgisini minimumda tutuyordum. Hâlâ dünyanın dikkatinin üzerimde olmasını istemediğim gibi, "Kell-Sex" ile ilgili şeyler de şu anda çok çılgıncaydı. Ve eğer Kellan insanların *onun* hakkında ne düşündüğünü kontrol edemiyorsa, o zaman kesinlikle insanların *benim hakkımda* ne düşündüğünü de kontrol edemezdi. Eğer dedikoducular kim olduğumu öğrenirlerse, bizi asla bırakmazlar. Beni diğer kadın olarak resmedeceklerdi.

Kell-Sex aşk ilişkisi. Nefret edilecek, aşağılanacak, hatta muhtemelen yumurtlanacaktım. Dünya çapında bir skandalın içinde olmak beni o kadar korkutmuştu ki Kellan'dan dışarı çıktığımızda evlilik yüzüğünü sağ eline takmasını bile . Kendim için gereksiz sorunlara neden olmak istemiyordum. Suların biraz durulması gerekiyordu. Ve bu tur biter bitmez sakinleşeceklerdi.

Saçma bir şekilde, Kellan'ın küçük kirli sırrıydım. Bu rahatsız edici derecede tanıdık bir duyguydu ve hiç umurumda değildi. Aralık ayındaki düğünümüzü nasıl gizli tutacağımız hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ya da yapabilirsek bile. Evlilik

Lisanslar kamuya , değil mi? Kellan hakkında yeterince bilgi arayan herkes bunu bulabilirdi.

Bu sabah şehre inmiş olmamıza rağmen gösteri akşama kadar sürdüğü için gruplar bir otel odasına yerleştirilmişti. Kellan ve ben otobüsteki aşk yuvamızı jakuzili geniş bir süit için terk etmeye karar vermiştik. Son derece büyük bir SUV D-Bag'leri ve arkadaşlarını otele taşıırken telefonum çaldı. Çantamı karıştırırken cep telefonumu boş zamanlarımda okumaya çalıştığım bir kitabın sayfaları arasında buldum. Yazmakla o kadar meşguldüm ki, Kellan bana okusa bütün bir romanı okuma şansım daha yüksek olurdu. Aslında bu kötü bir fikir değildi.

Ekrana bakarak, "Selam abla. N?" "Neredesin?"

Pencereden dışarı bakarak ona "Atlanta, neden?" diye sordum.

Kız kardeşim öfkелendi. "Atlanta'da olduğunu biliyorum. Tam şu anda Atlanta'nın ?"

"Yoldayız. Radyo istasyonundan yeni ve otele gidiyoruz, Buckheel, Buckhead'de havalı bir yer, onun gibi bir şey. Neden?"

Kız kardeşimin sesi parladı. "Oh, güzel! Bu akşamki gösteriye geliyorum. Beni almak için havaalanına uğrayabilir misin?"

Ne dediğini anlamam bir dakika sürdü. "Georgia'da mısın?"

Griffin ön koltuktan dönerek sorumu yineledi. "Anna Georgia'da mı?" Gözleri bu haberle neredeyse parlıyordu. "Harika. Nerede o?"

Ben Griffin'e "Havaalanı" diye cevap verirken, kız kardeşim de bana cevap verdi. "Evet!"

Uçağım az önce geldi."

Şaşkınlıktan aklıma gelen tek şey "Neden Gürcistan'dasın?" oldu. İkinci düşüncem *ise Swing by?* Havaalanı otelimize yakın bir yerde değildi. Aslında otelimiz bu akşam konserin Atlanta'nın biraz kuzeyinde, havaalanı ise güneyindeydi. Onu almaya gitmek yolumuzun dışındaydı. Ama onu havaalanında terk etmezdim. Griffin de öyle. şoföre geri dönmesini söylüyordu.

Anna soruma cevap vermeden önce homurdandı. "Sana nedenini söyledim. Şimdi gel beni al. Seni seviyorum!" Sonra bağlantıyı kesti. Telefonu çantama geri koyarken başımı salladım. Elbette kız kardeşim bir konser izlemek için bir hevesle ülkenin öbür ucuna giderdi.

Bölüm 18

Şirket

Benim spontane, düzensiz, uçarı kız kardeşim yarım düzine bavulla geldi. Sadece , *bir* konserden daha fazla kalacağını hissediyordum. Ve onu son gördüğümünden beri karnı çok büyümüştü. Paytak yürüyüşü gerçek bir yürüyüşe dönüşmüştü. Kollarımı ona doladığımda bebek karnıma bastırdı. Kıkırdayarak eğildim ve elimi çıkıntının üzerine koydum. "Merhaba Max," diye mırıldandım.

"Ben Maximus," diye araya girdi Griffin, Anna'yı kollarına almak için beni kenara itti. Yüzünü tutarak diliyle onu selamladı. PDA ölçeğinde biraz aşırıya kaçmıştı ama Griffin'i her zaman izliyordum

Anna ona hamile olduğunu söylediğinden beri başka kimseyle birlikte olmadığını itiraf ettiğinden beri ve gördüğüm kadarıyla doğruyu söylüyordu. Ve bu boynuzlu köpek için çok fazla perhizdi; neredeyse her gün ölüyor olmalıydı.

Ayrıldıklarında, kız kardeşimin koyu yeşil gözleri Griffin'in vücudunu sanki açıktan ölüyormuş ve Griffin de birinci sınıf bir kaburga yemeğiymiş gibi taradı. Kız kardeşim

"ve Griffin'inki kadar doyumsuz bir seks arzusu vardı. Harika. Kendimi bir yere kilitlemediğim sürece, onların seks oyunlarını duymamam ve muhtemelen görmemem mümkün değildi. Bu uzun bir ziyaret olacaktı.

İkisi arabanın içinde el ele ve dudak dudağaydılar. Otururken yüzünü buruşturuyordu.

Matt ikilinin yanında, "Doğruca otele dönüyoruz, değil mi?" diye sordu. Kellan ve Evan gülerken, ben de bu gerçeği görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Griffin ve kız kardeşim nefes nefese kalmışlardı. Bakışlarımı önümden geçen manzaraya dikmiştim ama giysilerin hışırtısını duyabiliyordum. Tanrım, umarım

ikisi de hala tamamen giyinikti. Eğer bir fermuar sesi duyarsam, otoyolda hızla gidiyor olsun ya da olmasın, arabadan dışarı çıkardım.

Devasa SUV nihayet St. Regis Atlanta'ya varmıştı. Gösterişli otel, zarafet ve zenginlik fişkırان uzun, görkemli bir binaydı. Önündeki fiskiye, kayrak taşına benzeyen levhalarla döşenmiş üstü kapalı bir iniş alanını vurguluyordu. Mimariyle ilgili her şey göz korkutmak ve etkilemek için tasarlanmıştı. Ancak binanın güzelliği o anda benim için kaybolmuştu; otelin ne kadar güzel olduğu umurumda değildi, sadece arabadan inmek istiyordum.

Araç durduğunda, grup üyeleri araçtan bir şey dökülür gibi döküldüler. toksik içeride serbest bırakılmıştı. Evan ve Kellan, Anna'nın bavullarını arkadan toplamaya başlarken hâlâ . Matt hasta görünüyordu. Anna ve Griffin arabadan inmediler.

Bir belboy sihirli bir şekilde elinde bavul askısıyla belirdi ve şoförümüz Evan ve Kellan'dan bavulları açma işini devraldı. Herhangi bir yere gittiğimizde kullanabileceğimiz bir avuç şoförümüz vardı. Hepsi de tarafından ayarlanmıştı. Bunun adı Paul'dü. Kibar, işinin ehli ve en de sessiz biriydi; sadece doğrudan bir soru sorduğumuzda bizimle konuşurdu. Şirketin onu bu yüzden işe aldığından emindim. Kim bilir kaç tane imzalamak zorunda kaldığı gizlilik belgeleri.

Evan ve Matt muavinle birlikte uzaklaşırken Paul şoför mahalline geri döndü ve arabaya bindi. Ben Kellan'la birlikte arkada durmuş, kız kardeşimin arabadan inmesini bekliyordum. Saniyeler dakikalara dönüştü. Orada hava Ekim sonu için çok güzeldi. Eve döndüğümde hava püfür püfür esmeye, yağmur yağmaya ve geceleri buz gibi olmaya başlarken, burada mükemmel esintili bir bahar günü gibiydi. Yine de bütün günümü kız kardeşimin lanet arabadan inmesini bekleyerek geçirmek istemiyordum.

Paul direksiyonun arkasında oturmuş, kibarca rock yıldızının Anna'ya her ne yapıyorsa bitirmesini bekliyordu. Onları bölmek istemediğim için Kellan'a döndüm. "Yapabilir misin? . . ." Önümüzdeki tankın arka koltuğunu gösterdim.

Kellan sırtı, gözlerinde intikam ateşi vardı. "Çok isterim."

Kasıla kasıla kapıya gitti, sonuna kadar açtı ve içeri uzandı. Tanrım, hâlâ giyinik olmalarını umuyordum. Bir saniye sonra, Kellan yanında darmadağın bir Griffin'le yeniden ortaya çıktı. Griffin Kellan'a ters ters bakarak ellerini ondan uzaklaştırdı. Kot pantolonu açtı. Bu manzara midemi bulandırdı. Griffin tam küfür dolu bir söylenmeye başlayacaktı ki kız kardeşim kapıdan çıktı. Griffin'in yanağını öperken

giydiği yapışkan hamile elbisesi. Griffin'in itirazları hemen . Anna bana yürüdü ve sanki dolu bir aracın arkasında üçüncü aşamayı geçmemiş gibi kolunu benimkine doladı.

"Bu çok eğlenceli olacak, Kiera!" diye ciyakladı, beni sıkıca kavradı. Beni otele doğru çekerken baktım. Griffin'in gözleri onun kışına takılmıştı; hâlâ pantolonunun fermuarını çekmemişti.

Lobiye girdiğimizde belboy bizi bekliyordu. Bu otele Wow bölümünde yüksek puan vermek zorundaydım. Lobi doğrudan *Rüzgâr Gibi Geçti* filminden fırlamış gibiydi; geniş merdivenler, kristal avizeler, parke zeminler ve zarif detaylara sahip halılar. Anna etrafımızdaki lükse ağzı açık bakarken, Matt ve Evan resepsiyonda onun için gerekli düzenlemeleri yaptılar. Çocukların kız arkadaşlarının ve eşlerinin kısa ya da uzun süreliğine de olsa kendilerine katılmasını bu kadar kolay kabul etmeleri içimi ısıttı. Yirmili yaşlardaki rock yıldızlarına bakılırsa, bu çocuklar klişe otel odası basan, grup seks yapan, bütün gece parti yapan divalar değildi. Çoğu öyle değildi ve Griffin'i hizada tutuyorlardı.

Görevli Anna'yı odalarımıza götürmek için onay aldığıında asansöre doğru ilerledik. Kellan ve Griffin o sırada dönmüşlerdi ama bir sonraki arabayı beklemeleri gerekiyordu. Bu otel evimde kaldığım otellerden daha güzeldi, Kellan'la balayı için kaldığım süitten on kat daha güzeldi. Asansörün iç kapıları parlatılmış pirinçten yapılmıştı ve Anna'nın ve benim yansımalarımız bize bakıyordu. Ben karnını incelerken Anna süslendi. "Seni gördüğüme çok sevindim Anna, ama gerçekten de durumu?"

Anna parmaklarını dümdüz, koyu kahverengi saçlarında gezdirmeyi bıraktı. "Hastalık mı? Ben hastalıklı değilim."

Görevlinin dudakları kıpırdadı. Başı öne bakıyordu ama yansıtıcı kapılar bakışlarının Anna'nın geniş göğsüne sabitlendiğini açıkça belli ediyordu. Onun görüşünü engellemek istediğimi kız kardeşime söyledim,

"Evet, ama ya erken doğum yaparsan, uçakta falan?" Anna kolunu bana dolayarak alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Çok fazla endişeleniyorsun. Ayrıca, bu hikaye ne kadar harika ?" Parmaklarını manşet okur gibi havaya kaldırdı. "'Erkek Bebek 30.000 Feet'te Doğdu.' Film 11'de."

Görevli homurdandı ve öksürüğe çevirdi. Anna ona ödüllü bir gülümseme fırlattı. Küçük bir kıskançlık duygusuna engel olamadım. Ah, kız kardeşim kadar rahat olmak. Her nasılsa, umurumda değil geni

beni atladı. Asansör durdu ve görevli kibarca önce bizim çıkmamızı işaret etti. Bu onun eğitimi miydi yoksa Griffin'in harekete geçmeye hazır olan arka tarafına bir göz atmak mı istiyordu emin değildim.

Kalın halı boyunca yürürken, kız kardeşimin onsuz yaşayamayacağına karar verdiği bol miktarda bavula baktım. "Bir konser için ne kadar çok şey getirmişsin," diye mırıldandım.

Elimi avuçlarının içine alan Anna kıkırdadı. "Aslında ben kalıyorum."

Çenemdeki tüm kaslar çalışmayı durdurdu. "Öyle mi? Peki ya işin?" Anna "aile" restoranı Hooters'da çalışıyordu. Müdürü ona iş konusunda akıl hocalığı yapmak için çok zaman ve enerji harcamıştı. restoranın yan tarafında. Düne kadar Anna'nın planı bebekten sonra yöneticilik yapmaktı. İşini bırakmış mıydı? Aslında bu beni hiç şaşırtmazdı.

Dünya umurunda değildi, Anna omuz silkti. "Doğum iznine çıkmaya karar verdim."

Rock yıldızlarının odalarının bulunduğu koridorun sonuna vardık. D-Bag'ler ve benim koridorun bir tarafında iki odamız vardı ve üç Holeshoot üyelerinin diğer tarafta bir odası vardı. Sienna çatı katındaki süitin tamamına sahipti. İçimden bir ses Anna ve Griffin'in D-Bag'lerin odalarından birine el koyacağını ve geri kalanımızın bir süre çok rahat edeceğini söylüyordu. Belki de Kellan ve ben otobüs sığınağımıza düşündüğümüzden daha çabuk dönerdik.

Odalardan birinin kilidini açmak için anahtarımı kullanırken hâlâ biraz şaşkınlıkla, "Ama bir ayın kaldı," diye mırıldandım.

Anna sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi. "Biliyorum! Vahşi, çılgın ve tamamen kaygısız olmak için sadece bir ay." Çırlıçıplak bir masaya doğru yürürken

yatağa uzandı ve özenle işlenmiş örtünün üzerine yayıldı. "Bir grup rock yıldızıyla ülkeyi turlamak varken neden son özgürlük şansımı bir restorana zincirlenerek harcamak isteyeyim ki?" Sanki tamamen anlamam gerekiyormuş gibi bana bir kaşını kaldırdı. Anlıyordum. Sadece onun durumunun gerçekliğini de anlıyordum.

Bavulları tekerlekli sandalyeyle odaya taşınırken yanına oturdum. "Peki ya bebek? Onu nerede doğuracaksın?"

Yüzü gülünç bir hal aldı. "Bana deli diyebilirsiniz ama ben onu hastanede doğurmayı planlıyordum."

Başımı salladım. "Ya doğuma girdiğinde yakınlarda bir yerde değilsek? Ya ıssız bir yerdeyse?" Aman Tanrım.

Kız kardeşimin bebeğini mi doğurtacağım? Tur otobüsünde mi? Bunu düşünmek bile midemi bulandırıyordu. Kan, sümük ve vahşetten hoşlanan biri değildim.

Endişelerimi elinin tersiyle itti. "Her şey girecek, Kiera. Bu kadar stres yapma."

Bebek sahibi olmanın doğum kısmının kaygısız kız kardeşimi gerçekten endişelendirdiğini biliyordum ve Seattle'dan kaçmasının gerçek bu olup olmadığını merak etmeye başladım. Kız kardeşim inkâr etmeyi herkesten iyi becerirdi.

Bir dakika sonra Griffin ve Kellan odaya girdiler. Griffin kız kardeşimin yanındaki yatağa uzanırken, Kellan belboyun bahşişini verdi. Ben daha arkamı dönmeye fırsat bulamadan elleri kız kardeşimin elbisesinin altındaydı. Dudak şapırdatma sesleri havayı doldururken yanaklarımın ısındığını hissederek aceleyle Kellan'ın yanına gittim. Yeniden bir araya gelmiş bu çılgın aşık çiftine hafifçe gülüyordu. Elini tutarak onu odadan çıkardım ve omzumun üzerinden, "Sonra görüşürüz çocuklar," dedim.

Anna bir şeyler mırıldandı, sonra da kısık bir inilti çıkardı. Hemen kapılarını kapattım ve D-Bag'ler için ayrılmış diğer odaya yöneldim. Anna ve Griffin o odayı tamamen kendilerine ayırabilirlerdi. Bu gayet iyiydi.

Tıpkı söylediği gibi, Anna konserden sonra da bizimle kaldı. Otobüsler toparlanıp Atlanta'dan ayrıldığında, kız kardeşim de toparlanıp bizimle birlikte yola çıktı.

Griffin, Anna yeniden onunla birlikte olduğu için yedinci cennetteydi. Bir bunun sadece düzenli seks yaptığı için olduğuna inanmak istiyordu.

Yine *çok* fazla düzenli seks vardı ama seksin arasında Griffin'in kız kardeşimi gerçekten sevip sevmediğini ve kız kardeşimin de onu gerçekten sevip sevmediğini merak etmeme neden olan kısa şefkat anları vardı.

Seyahat ederken otobüste biraz daha kadınsı enerjiye sahip olmak kesinlikle hoşuma gitti ve kız kardeşimin tekrar bana yakın olmasını sevdim; tüm bu çılgınlıklar hakkında konuşabileceğim birinin olması güzeldi. Sevmediğim tek şey evlilik yatağımı kaybetmek oldu. Griffin ve Anna, Kellan gemiye tırmanır tırmanmaz onu ve beni yatak odamızdan çıkardılar. Bu konuda şikâyet bile edemezdik çünkü o hamileydi, hem de çok hamileydi. Onu rahatsız bir bölmede uyutmak zalimlik olurdu.

Bu yüzden her gece isteksizce kendimi Kellan ve otobüs duvarının arasına sıkıştırdım ve mahremiyet, alan ve konfor eksikliğini görmezden gelmeye çalıştım. *Sorun değil, kız kardeşimi seviyorum ve onun odaya benden daha çok ihtiyacı var.*

Birçok rock yıldızı ranza arkadaşımın horlamaları, ayak sürüme ve sohbetleri arasında uykuya dalmaya çalışırken yatma zamanı mantrası.

Huzursuz bir gecenin ardından boynumda bir bükölme ile uyandığımda, Kellan ve ben turun geri kalanı için bir karavan kiralayıp kiralayamayacağımızı tartıştım. Duvardaki delikli ranzalar Justin'in otobüsündeki ince yatağımızı bile özlememe neden oldu. Odamız karanlıktı ve otobüs alışılmadık derecede sessizdi. Hâlâ erken ya da geç olduğunu düşündüm. Bilmiyordum. Gece geç saatlerde toparlanıp sabah erkenden yola çıkmak arasında gidip gelirken zaman anlamsızdı. Saat dilimleri arasında gidip gelmek de bu karmaşayı daha da artırıyordu. İç saatim her türlü . Başkaları uyuyor gibi görünürken ben sadece uyanık olduğumu biliyordum.

Otobüsün uyku bölümünde pencere yoktu ve bize mahremiyet yanılsaması veren ince gri perde tamamen açılmıştı. Sıkışık olsa da huzurluydu. Gözlerim ışık eksikliğine çabucak alıştı ve bloklu şekiller keskinleşerek belirgin nesnelere dönüştü. İlk fark ettiğim şey gülümseyen bir çift dudak oldu

"Günaydın," diye fısıldadı Kellan.

Sıkı eklemlerimi gerdim ve boynumu dikkatlice çevirdim; fena halde ağrıyordu. Yakında tedavi edici bir yastığa yatırım yapmam gerekecekti. "Günaydın.

. sabah mı oldu?" Esnedim.

Karnımdaki eli yanıma doğru kayarak beni çekti. "Hiçbir fikrim yok."

Kellan uzun boyluydu, bölmeler için biraz fazla uzundu ve dizleri kalçalarımın baskı yapıyordu. Birbirimize yaklaştıkça bacaklarımı onunkilere doladım. Tesadüfen vücutlarımız tam "orada" hizalanmıştı. Bana yumuşak bir öpücük vermek için eğildiğinde Kellan'ın sırtışı genişledi. "İyi uyudun mu?" diye sordu.

Boynum ağrıyordu, başımı salladım. "Pek sayılmaz. Yatağımızı özledim."

Kellan etrafında dönerken kaşlarını çattı; başı bölmenin üst kısmına çarparken ayakları yan tarafa tekme attı ve dirseği perdeye sürtündü. "Ben de, burada kendimi sardalya gibi hissediyorum."

İçimi çekerek kollarımı boynuna doladım. "Sanırım her zaman birlikte uyumak zorunda değiliz. Ayrı ayrı daha iyi uyuyabiliriz."

Kellan bana çıplak göğsüyle sarıldı, uzun kolları göğüs kafesimin altından ve üstünden geçiyordu. "Sensiz kalmaktansa uykusuz kalmayı tercih ederim."

Biz hafifçe öpüşürken, Kellan'ın elleri atletimin altına kaydı. Teninin benimkinin üzerinde dans edişini severek bedenimi onunkiyle birleştirdim. Belki de sıkışık olmak o kadar da kötü bir şey değildi, her ne kadar samimiyet sorunlarına yol açsa da. Kız kardeşim öldüğünden beri pek birlikte olmamıştık.

birkaç hafta önce tura katıldı. Onunla sevişmek için can atıyordum.

Kellan'ın da ölmek üzere olduğunu söyleyebilirdim, çünkü ellerinden biri Omurganın kıvrımından iç çamaşırımın altından geçerek arka tarafımda durdu. Bir iniltiyi bastırdım ve kalçalarımı onunkilere bastırdım. Sıkışık ya da değil, bu işi başarabilirdik. Eli tenime masaj yaparken öpüşmemiz hızlandı. Parmaklarım saçlarına dolanarak onu kendime çektim.

Biraz itiş kakış, küfür ve bölmenin kenarlarına hafifçe vurarak Kellan sırtüstü, ben de onun üstünde olacak şekilde yeniden konumlandık. Çok fazla yer yoktu ve sırtım neredeyse bölmenin tepesine değiyordu. Evan'ın sadece birkaç metre ötemde uyuduğunu bilmek bana garip bir his veriyordu. üstümdeydi. Üstüne çıktığımda Kellan'ın dizleri yukarı kalktı ve kalçalarını kaldırmak için bölmenin arkasına bastırdı. Matt'in kafasının aslında Kellan'ın ayaklarının hemen yanında olduğu düşüncesini bir kenara ittim.

Şimdi hassas bölgelerimiz engelsiz bir şekilde birbirine çarpıyordu, içimde filizlenen arzu patlaması vücudumdaki her sinire bir orman yangını gibi yayıldı. Bağırarak istemediğim için dişlerimi Kellan'ın omzuna kenetledim. Nefesini içine çekti ve salon pantolonumu indirmeye başladı. Lanet olası kıyafetler. Bu kadar dar bir alanda, özellikle de üzerimize örtüler sarılıyken çıkarması zordu ve ikimiz de onları kalçalarımın altına itmeye çalışırken efor ve heyecandan nefes nefese kalmıştık. Tanrım, neden çıplak uyumuyordum ki? Daha fazla küfür ve itiş kakışla sonunda onları bacaklarıma dolamayı başardık. Kellan uzandı ve onları ayağımdan çıkardı. Diğer ayağımla tekme attım, giysilerimin nereye gittiğini umursamadan

Bu noktada. Onları perdenin arkasından kaybolurken gördüğümü sandım.

Bir yandan Kellan'ın ağzına saldırırken bir yandan da boxerını yırttım. Onu o kadar çok istiyordum ki, o lanet şeyleri yırtıp atabilirdim. İhtiyaç dolu kalçalarımı durduran Kellan onunkini kaldırdı ve kıyafetlerini aşağı itti ama çıkarmadı. Bu için sorun değildi; sadece onları yolumdan çekmem gerekiyordu. Her an patlayacağımdan emin bir şekilde, serbest kaldığında kendimi ona doğru ittim. Kellan inledi ve ben de elimle ağzını kapattım. Burası hâlâ sessizdi ve sessiz olduğu sürece tamamen yalnızmışız gibi davranabilirdim.

Güçlü bir kararlılıkla birlikte hareket ettik. Ön sevişmeye ihtiyacım yoktu, alay etmeye ihtiyacım yoktu. Sadece ona ihtiyacım vardı. Çıkardığımız gıcırtilı sesin, nefesimizin doğal olmayan hızının, tenin tene değerken çıkardığı baştan çıkarıcı sesin fazlasıyla farkındaydım. Eğer biri uyanırsa, yaptığımız şeyi inkar etmenin bir yolu olmayacaktı. Artık umurumda değildi.

Kellan'ın yüzündeki ifade, bağlantı noktamızda alevlenen ateş... Aklımı doldurmasına izin verdiğim tek şey buydu.

Vücudumdaki sarmal doruk noktasına ulaşmaya başladığında, parmaklarımı Kellan'ın ağzından uzaklaştırdım ve dudaklarımı onunkilerin üzerine kenetledim. Kellan'ın eli

boynumun arkasına kadar geldi ve beni sıkıca yerinde tuttu. Şiddetli öpüşmelerimiz arasında inliyorduk. Daha fazla dayanamayacağımdan emin olduğum anda, uçurumun kenarına geldiğimde salıverilmemin ihtişamını hissettim. Kellan altımda sertleşti ve onun da kendi doruk noktasını hissettiğini biliyordum. Bunu birlikte yaşıyor olmamıza bayılıyordum. İçimde dalgalar halinde titreyen patlamayı sessizce altına alırken vücudum sarsıldı. Kellan kıpırdandı, gözlerini sıkarak kapattı. Her nasılsa, kendi kendime dayattığım sessizlik o anı daha da yoğun hale getirmişti.

Sonunda ayrıldığımızda ikimiz de ağır ağır nefes alıyorduk. O uzun ve sabit bir nefes verirken ben onun kollarına yığıldım. Nefeslerimiz eşitlenirken hareketin sesini duymak için kulak kabarttım ama Tanrı'ya şükür hiçbir şey duymadım.

Kellan'a sarılabildiğim kadar sarıldım ama vücudum tamamen Artık uyanmıştım ve tuvaleti kullanmam gerekiyordu. Koridora düştüğünü hatırlamadan önce pantolonumu aradım. Müthişti. Yan taraflarımı gıdıklama fırsatı bulan Kellan'ın üzerinden dikkatlice kayarak - mesaneme *hiç* yardımcı olmuyor - başımı perdeden dışarı uzattım. Yığının en altında olduğumuz için pantolonum çok uzağa düşmemişti. Pantolonuma uzandığımda, tam karşımdaki bölmede perdenin geri çekilmiş olduğunu fark ettim. Deacon kısmen oturmuş, yumuşak bir gece lambası eşliğinde kitap okuyordu.

Pijamamın alt yarısını almak için bana bakarken yüzümdeki tüm kan çekildi. Neyse ki üst kısmı hâlâ üzerimdeydi. Şimdi yatağa neden çıplak girmediğimi tam olarak hatırlamıştım. Ben dehşet içinde bakarken, Deacon elini küçük bir el sallamak için kaldırdı. Hava benim için çok karanlıktı. Utanmış olup olmadığından emin değildim ama gülümsemesi uygun bir şekilde utangaçtı.

Akvaryumundan çıkarılmış bir lepistes gibi ağzımı açıp kapattım. Ne söylemeliydim? Özür dilemeli miyim? O mu? Bu durumda uygun görgü kuralları neydi? Bayan Manners ne yapardı? Ben bu garipliği hafifletecek bir şeyler bulmaya çalışırken, Deacon uzanıp kulağındaki küçük hoparlörü çıkardı; uzun, siyah saçları

Gözümün önünden kayboldular. "Bir şey mi dedin?" diye fısıldarken yüksek sesli rock müziğin tiz sesi bana doğru geliyordu.

Anında rahatladım. Hiçbir şey duymamıştı. Ama Deacon aptal değildi. Pantolonumun yere düştüğünü görmüştü ve onu yerden kaldırırken bana bakıyordu. O biliyordu. Ne kadar zamandır uyanık olduğunu, kitap okuduğunu ve müzik dinlediğini gerçekten bilmiyordum. uykusundan uyandırmış olabilirdik ve hemen yanında neyle uğraştığımızı fark ettiğinde bizi duymamak için müziğini açmış olabilirdi. En azından kibardı. Griffin koridorun karşısında olsaydı, muhtemelen cep telefonuna sarılırdı. ve kaydetmeye başladı.

Pantolonumu tutarak hızla başımı salladım ve Kellan'la dolu odamın tesellisine geri döndüm. Başımı göğsüne gömdüğümde Kellan, "Sorun mu var?" diye sordu.

Göz ucuyla ona baktım. "Odamızı *gerçekten* özledim."

Kellan bana orantısız bir sırıtış attı. "Mümkün olduğunda otelde kendi tutmaya başlayacağız."

Bundan geldiğince rahatladım; kısa süreli mahremiyet hiç olmamasından daha iyiydi. Aceleyle giyinirken, yanlışlıkla aşkımın mahrem yerlerine diz çöktüm ve acı içinde kıvrınmasına neden oldum. Kendini tutarken bana ters ters baktı. "Özür dilerim," diye fısıldadım, yanağından öperek.

"Kesinlikle kendi odamız olacak," diye mırıldandı gözlerini kapatarak.

Kendimi hem kötü hem de eğlenmiş hissederek Kellan'ın yanından hızla ayrıldım ve tuvaleti kullanmak için otobüsün arkasına doğru . Gözlerimi bilerek yerdeki küçük LED ışıklardan ayırmadım. Başka açık bölmeler görmek istemiyordum.

Cehalet mutluluktu.

Öğleden sonra erken saatlerde Charlotte, Kuzey Carolina'ya giriyorduk; bu akşamki konser Time Warner Cable Arena'daydı. Otobüsteki herkes lounge bölümünde dinlenirken Anna dizüstü bilgisayarımı kullanarak internette geziniyordu. Kellan ve Evan odanın bir tarafında Deacon ve Holeshot'ın başçısı David ile poker oynuyorlardı. Neyse ki Deacon bu sabahki garip alışverişimiz hakkında bana tek kelime etmemişti. Matt cep telefonu ile sessiz bir konuşma yapıyordu, büyük ihtimalle Rachel'la. Holeshot grubunun diğer üyesi, davulcu Ray, Griffin'le Guitar Hero oynuyordu. Griffin açık ara kazanıyordu. Son bir saattir yaptığım gibi, sabırsızlıkla Anna'nın bilgisayarımı işini bitirmesini bekliyordum, böylece gösteriden önce bir iki paragraf yazabilecektim. Ne zaman geri istesem bana "bir dakika" parmağını gösteriyordu. Bir mağazayı ziyaret ediyordu.

Ebeveynlik sitesi olsa da, onu çok zorlamadım. Bir süre daha eski moda not defterime geri dönebilirdim.

Kuzey Carolina semalarında alçakta asılı duran kalın ve kasvetli bulutlara bakan Anna dudaklarını bükerek, "Florida'yı özledim," diye mırıldandı.

Atlanta'dan sonra Güneşli Eyalet'te biraz zaman geçirdik. Miami kız kardeşimin çok hoşuna gitmişti; hamile olmasına rağmen iyi vakit geçirmişti. Sonbaharın ortasında güneşlenebildiği için çok mutluydu ve hatta erkeklerin gösterisinden sonra biraz kulüp gezmeye bile hazırды. Ona birkaç hafta içinde doğum yapacağını hatırlattım, bu yüzden belki de bir gece kulübünde çarpışmak ve sürtünmek en iyi fikir değildi. Grubun konserleri yeterince gürültülüydü, bebek Maximus'un bas seslerinin yükseldiği gece kulüplerinde dans ederek sağır doğmasına gerek yoktu. Anna benimle alay etti ama sonunda büyük bir esnemeyle kabul etti. Geceyi Griffin ile özel olarak geçirmeye devam etti.

Kız kardeşime alaycı bir gülümseme vererek, Kellan'la nasıl yeniden bir araya geldiğimizi düşünürken kalemimi kâğıda vurdum. Hikâyemizin sonuna yaklaşıyordum, en sevdiğim kısma, gerçekten, korku içinde yaşamayı bıraktığım ve sonunda birlikte olmamız gerçeğini kabul ettiğim zamana. O an gözümün önüne geldi, beni içine çekti ve zihnim kalemimin yetişebileceğinden daha hızlı dönmeye başladı.

Ben hayatımın özellikle duygusal bir bölümünü gözden geçirirken Anna'nın dikkati yeniden önündeki bilgisayara odaklandı. Kısa bir huzur anından sonra Anna yüksek sesle homurdanarak konsantrasyonumu tamamen bozdu. "Ne?" diye sordum. Biraz tedirgin bir şekilde sordum. Her beş saniyede bir konuşması, kötü çalınan rock şarkılarının yüksek tınısı ve poker masasında -genellikle Kellan'ın aleyhine- devam eden iyi huylu şakalaşmalar arasında, muhtemelen nispeten sessiz ama sıkışık bölmede konsantre olma şansım daha yüksek olurdu.

"Sadece Kellan'ın Sienna ile seks kaseti olduğunu kanıtlamaya adanmış web siteleri olduğunu biliyor muydunuz?"

Bu soru tüm dikkatimi çekti ve uzun bir iç çekişle kâğıtlarımı yere bıraktım. Tabii ki vardı. Beni içine çektiğini gören Anna, ekranı görebilmem için dizüstü bilgisayarı masanın üzerinde döndürdü. Elbette, birisi Kellan ve Sienna'nın seks yaparken kendilerini filme aldıklarını -hiç şüphesiz- kanıtlamaya odaklanan bir blog oluşturmuştu. Bu da ne böyle?

Sayfa Joey'in filminden karelerle doluydu. Karanlık, grenli görüntüler büyütülmüş ve odak dışı , ancak fotoğraflardaki nesneler daire içine alınmış ve nesnelerin önemine ilişkin fantastik teoriler altlarında ayrıntılı olarak açıklanmıştı. Kellan'ın başka bir kadının içine daldığı sırada çıplak sırtını görmek, görmek istediğimden çok daha fazlasıydı. Bu bana O müzik videosunu çekerken yaşadığım dehşet aklımdan çıkmıyor. Ama bu daha kötüydü. Bu gerçektir. Ve artık görmek istemiyordum.

Yüzümü buruşturarak ekranı tekrar kız kardeşime doğru çevirdim. Yeşim rengi gözleri Kellan'a doğru baktı ve sonra çok gizli bir bilgi veriyormuş gibi öne doğru eğildi. "Sienna'nın fotoğraflarını karşılaştırıyorlar. orijinal kasette benzerlikler arıyorlar. Joey'nin uyluğunun iç kısmında Sienna'daki doğum lekesine benzeyen bir iz olduğunu söylüyorlar." Ben Joey'nin kalçasının fotoğrafını çekmek için gereken açıyı düşünmemeye çalışırken o gözlerini devirdi. "Daha da absürd olanı, odadaki çalar saatin 'Regretfully' klabinin çekildiği otelin yakınlarındaki bir saatle birebir aynı olduğunu iddia ediyorlar. Müzik için 'prova' yaptıklarını söylüyorlar. video." Eğlenerek kaşlarını kaldırdı. "Ne kadar zorlama, değil mi?" Tekrar bakmayı reddettiğim ekranı işaret etti. "İçinde bulundukları odanın Joey'nin odası olduğu o kadar belli ki."

Damarlarım aniden buzlu su enjekte etmişim gibi hissetti. Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Kellan ve Joey bunu onun evindeki eski yatak odasında çekmişler. *Benim* eski yatak odam. Denny ile paylaştığım yatak odası. Denny ile paylaştığım mobilyalar. Kellan ve Joey, Denny ve benim seks yaptığımız yatakta seks yapmışlar. Bu düşünce midemi bulandırdı.

Elindeki kartları yenilgiyle yere atarken Evan'a başını sallayan Kellan'a baktım. Joey'nin yatağında gerçekleşen altı derecelik ayrılığın farkında mıydı? Hepimizin o yatakta seks yaptığını biliyordu elbette, ama bunun hakkında çok fazla düşündüğünden şüpheliyim. Yani, *kendi* yatağında bir sürü kızla birlikte olmuştu ve *orada* onunla birlikte olmak beni rahatsız etmiyordu,

Eski yatağında olması neden önemli olsun ki? Olmadı, pek sayılmaz. Sanırım sadece Kellan ve Denny'nin aynı yatağı kullandıkları bilgisiydi. yatak beni biraz rahatsız etti. Yaptığım korkunç şeyler ne olursa olsun, asla çizgiyi aşıp Kellan'ı Denny ile paylaştığım yatağa davet etmemiştim. Bu keyfi bir çizgiydi, biliyorum ama en azından benim bir çizgim vardı.

Kellan'ın Denny'nin ve benim yatağında biriyle seviştiği görüntüsünü zihnimden uzaklaştırarak dikkatimi tekrar kız kardeşime yönelttim. "Nasıl anladın?"

Bu bulanık fotoğraflardan eski odam mı?" Gözlerimi kısarak hemen cevabı buldum. "Kellan'ın seks kasetini mi izledin?"

Anna elini umursamazca bana doğru salladı. "Bana söylemiştin, hatırladın mı?" Manikürlü tırnağı kalbinin hemen üzerindeki noktaya dokundu. "Ve haklıydın, dövme yok."

Buna sinirlenmek istedim ama bütün arkadaşlarıma Böylece Kellan olmadığını kesin olarak bileceklerdi. Sanırım gerçekten şikayet edemezdim. Sadece arkadaşlarımla bunu izleyeceğini hiç düşünmemiştim. Kellan'ın sadakati konusundaki sarsılmaz beyanımdan etkileneceklerini ve üçlü X görüntülerini izlemeden benim sözüme inanacaklarını düşünmüştüm. Daha iyi bilmeliydim. En azından Anna söz konusu olduğunda. Muhtemelen kocaman bir kase patlamış mısırın başına çökmüş ve Kellan'ı hevesle izliyordu. Yüzümdeki asıklık giderilemezdi.

Anna dudaklarını büzdü. "Oh, ama. Eğer Sex on a Stick ile çıkmıyor olsaydın, sen de kaseti izlemek isterdin. Acayip seksi."

"Anna!" Uzandım ve koluna bir şaplak attım. "Böyle şeyler duymak istemiyorum!"

Özür diler gibi bakarak yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim ama şuna bir bakın."

Elini Sex on a Stick'e doğru salladı ve ikimiz de Kellan'a bakmak için döndük. Senkronize hareketimiz onun dikkatini çekti ve bize doğru baktı. Gözleri aramızda gezinirken kahkahasının ortasında durakladı. kurabiye kavanozundayken yakalanmış gibi bakarak, "Ne?" diye mırıldandı.

Gözlerini Kellan'dan ayırmayan Anna, "Onun çektiği her şey çok seksi olurdu," diye mırıldandı. Kellan'a cevap vermeden tekrar kız kardeşime baktım. Bana, "Onunla olan kasetin bu bilgisayarı eritir," derken şehvetle sıırıyordu.

Onun yorumundan sonra kızgınlığım buharlaştı ve gerginliğimi gideren İçimden bir kıkırdama kaçtı. Anna ve ben Kellan'a dönüp baktığımızda, o hâlâ şaşkın bir ifadeyle bizi izliyordu. Anna ve ben kahkahalara boğulduk. Onunla olan seks kasetimin daha fazla ilgi çekecek olması beni gerçekten eğlendirmiş miydi?

Joey'inkinden daha mı patlayıcı? Hayatım ne zaman bu kadar gerçeküstü oldu?

Mekâna girdiğimizde eğlencemiz sona ermişti. Dizüstü bilgisayarımı kapatan Anna sonunda bilgisayarımı bana geri verdi. Otobüsün frenlerinin gıcırtilarını ve iniltilerini dinlerken, Anna garip bir şekilde ciddi bir ses tonuyla konuştu. "Son zamanlarda annemle konuştun mu?"

Sorusundaki içten endişe kalp atışlarımın hızlanmasına neden oldu. Annem iyi miydi? Bir şey mi olmuştu? Yıllardır kanser olmamıştı ama belki de bir şey yeniden ortaya çıkmıştı? Ama öyle bir şey olsaydı babam beni arardı. Ve onunla en son birkaç gün önce konuştuğumda sesi üzgün gelmemişti. "Kısa bir süre önce, neden?"

Anna'nın yüzündeki ifadeden hoşlanmadığım için dudağımı çiğnedim. "Onu hemen aramalısın." Telefonumu almak için otobüsün arkasına doğru koşmaya hazırlanırken, "Düğününüze bir aydan biraz fazla bir süre kaldığından ve her şeyden onu sorumlu tuttuğunuzdan, ki bu bana deli olduğunuzu düşündürüyor ... sizin için bir elbise seçti. Bana bir tane gönderdi. resim." Anna yüzünü tiksintiyle buruşturdu.

Pelüş koltuğa geri döndüğümde tamamen rahatlardım. Güzel, düğün dramasıyla başa çıkabilirdim. Ben kız kardeşime gülerken otobüs homurdanarak durdu. "Eminim sorun yoktur, Anna."

Anna tekrar öne eğildi, yüzü niyetliydi. "Hayır, bu şeyi görmedin. Kabarık kolları var, Kiera. Kabarık. Kolları. Bu konuda en kısa zamanda bir şeyler yapmalısın!"

İç çektim. Yoldayken bu konuda yapabileceğim pek bir şey yoktu. Ve sırf annemin moda tercihini aşağılamak için eve uçmak istemiyordum. Elbette, kabarık kollar bana pek de muhteşem gelmiyordu, ama bu tören zaten esas olarak onun için olduğundan, ne giydiğim gerçekten umurumda mıydı? Pek umurumda değildi. Tek umursadığım Kellan'dı. Diğer her şey önemsiz görünüyordu.

Kız kardeşimin başıyla oynayarak sırttım ve ona, "Elbisen için ne seçtiğini görmek için sabırsızlanıyorum, nedime" dedim.

Anna, gelin partimde ona en üst sırada yer verdiğim için mutlu bir şekilde geniş bir sırıtış attı. Sonra yüzü düştü. "Vay anasını! O yapmaz ..." Bakışlarımı tuttum ve gülümsedim. Evet, . Anna karnını tutarak masadan fırladı ve taftalı bir şey giymesinin mümkün olmadığını annemize bildirmek için otobüsün arkasına doğru ilerledi.

Gruplarla birlikte seyahat eden ekip, pratik bir kolaylıkla sahneyi kuruyor. Justin'in turnesinden farklı olarak, "yetenekler" ekipmana yardım etmedi. Aslında buna ihtiyaçları da yoktu; etrafta bununla ilgilenecek fazlasıyla insan vardı. Kısa bir ses kontrolünün ardından Sienna, Holeshot ve D-Bags hayranlarıyla bir saat kadar resmi bir tanışma ve selamlaşma gerçekleştirdi. Hayranların çoğunluğu Sienna ve Holeshot ile tanışma hakkını kazanırken

Çocuklar, Sienna hayranlarından bazıları VIP muamelesi satın almıştı. Her zaman olduğu gibi, Tory ve Sienna'nın korumaları neredeyse hiperventilasyon geçiren hayranlardan oluşan kalabalığı kontrol altına almak için hazırды. Boyunlarımız All Access kartlarımızla süslüydü, kız kardeşim ve ben odada beklenti dolu bir enerjiyle bekledik.

Tory hayranlar için temel kuralları belirliyordu; kimsenin grup üyelerine sarılmasına izin verilmiyordu ve herkesin sıraya zorla geçirilmeden önce kişi başına sadece on ila on beş saniyesi vardı. Her şey çok mekanikti, sanki bir rock yıldızı montaj hattı gibiydi. Kellan'ın dikkati hayranları bir noktada beni rahatsız etmişti, ancak bu *Burada* sergilenen mesafeli duruş -Bak ama dokunma- neredeyse kırılgan haykırılıyordu.

Ama Kellan'ın isteklerinin ne gerçekten önemli değildi. Bu Sienna'nın gösterisi ve Sienna'nın kurallarıydı ve o da hayranlarıyla arasında biraz boşluk olmasını tercih ediyordu. Geçmişte bazı kötü olaylar yaşayıp yaşamadığını merak ettim. Muhtemelen. Boş boş, Kellan'ın birkaç deliyi kendine çekip çekmeyeceğini merak ettim. Candy ve Joey'i düşününce, belki de çoktan çekmiş olabileceğini düşündüm.

Hayranlar rock yıldızlarıyla birlikte güneşin altında geçirecekleri anı beklerken büyük, dikdörtgen odada elektrikli bir vızıltı vardı. Odanın köşesindeki sandalyelerde oturan Anna ve ben eğlenen gülümsemelerle bu tuhaf şenliği izliyorduk. Kendilerine hayran olunan insanları tanımak gerçeküstü bir şeydi.

Her zaman olduğu gibi, grupta çok sayıda D-Bags taraftarı vardı; bunu tişörtlerinden anlayabiliyordum. Ne yazık ki, Kell-Sex tişörtü giyen birkaç kişi de vardı. Kellan/Sienna taraftarları son zamanlarda her yerde ortaya çıkmaya başlamıştı. Artık her gösteride devasa pankartlar ve hatta internette hayranların yaptığı montajlar vardı. Sanatsal açıdan güzel olsalar da, o lanet videolardan nefret ediyordum.

Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştıtararak önümde elinde bir çift iç çamaşırı tutan Kell-Sex hayranına baktım. Gerçekten Kellan'dan iç çamaşırını imzalamasını mı isteyecekti? Sonra iç çamaşırında ne olduğunu fark ettim ve ağzım göğsüme düştü. "Aman Tanrım, Anna"-İç çamaşırını gösteren genç kızı işaret ettim.

"Şunlara bak."

Anna baktı ve gülmeye başladı. İleri görüşlü bir kadın, önünde KK harfleri ve arkasında *Rock God* yazan bir çift dantelli külot işlemişti. Elime doğru gülerek, bunları Kellan için giydiğimi hayal ettim. Çıldıırırdı ... iyi anlamda.

Anna da aynı şeyi düşünüyor olmalıydı. Ayağa kalkmaya çalışırken, "Bunları almalıyım," diye kıs kıs güldü. Kıza doğru yürüdü ve gösterdi. Sonra bir şey söyledi ve başparmağını bana doğru salladı. Hayran ayaklarının üzerinde hoplayıp zıplamaya başladı ve hemen

İç çamaşırı Anna. Anna uzaklaştığında o ve arkadaşı ciyaklıyordu.

"Onlara ne söz verdin?" Beni bir şekilde ilgilendirdiğini çok iyi bildiğim için sordum.

Anna iç çamaşırını bana uzatırken Kellan'a yakışır bir gülümseme takındı. "Kellan'ın kişisel asistanı olduğunu ve malları teslim ederlerse onlara özel bir görüşme ayarlayacağını söyledi."

Ona gözlerimi devirdim. Bunu nasıl yapabilirdim ki? Tory hayranların binaya mümkün olduğunca çabuk girip çıkmasını sağlamakla . Özel bir için kimsenin geride kalmasına izin vermezdi. Elimdeki kumaşa sırtarak, Tory'yi ciddi şekilde kızdırmak zorunda kalsam bile bir yolunu bulmaya karar verdim. Bu külotlar kıza karşılığında bir şey veremeyeceğim kadar harikaydı.

Ayağa kalkıp iç çamaşırımı cebime tıktırırken rock yıldızları nihayet ortaya çıktı. Çığlıklar kesilene kadar kulaklarımı tıkadım.

Önce Holeshot geldi; Deacon, David ve Ray odanın uzun bir duvarı boyunca kendilerine ayrılmış alana doğru el salladılar. Oda ortasında kümelenen hayranlar doğal olarak grup üyelerine doğru kaydı. Deacon'a gülümsemek zorunda kaldım; uzun saçlarını şık bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplamıştı. Hayranlarıyla buluştuğunda bunu hep yapardı. Bana söylemişti Bir keresinde aşırı hevesli bazı hayranları yüzünden saçlarının büyük bir kısmını kaybetmişti, bu yüzden artık saçlarına biraz daha dikkat ediyordu. David ve Ray'in böyle bir sorunu yoktu. David kafasını tamamen kazıtmıştı ve Ray'in sarı saçları yaklaşık bir buçuk santim uzunluğundaydı.

Holeshot'tan kısa bir süre sonra D-Bag'ler ortaya çıktı. Ürktüm ve bu kez daha uzun süre kulaklarımı tıkadım. Bizim çocuklar Deacon ve grubunun yanındaki duvarda yerlerini alırken Anna da hayranların çığlıklarına katıldı. Matt kızarmıştı ve elini dikenli sarı saçlarında takıntılı bir şekilde gezdirirken korkunç derecede rahatsız görünüyordu. Bu bölüm onun hiç sevdiği bir bölüm olmamıştı. Onu anlıyordum. Ben de teşhir edilmekten hoşlanmıyordum.

Sıcak kahverengi gözleri insanlarla dolu odayı tararken Evan rahat ve . Kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken ön kollarındaki alevler mükemmel bir şekilde sıralanmıştı; sırtışı bulaşıcıydı. Griffin baktı

Sanki bu arenanın kendi kendini ilan etmiş hükümdarıydı ve huzurundaki herkes onun sadık hizmetkârıydı. Eline doğru üfledi, elini kontrol etti. nefes aldı, sonra avuçlarını birbirine sürttü ve sanki zavallı bir kız bu gece namusunu kaybedecekmiş gibi yırtıcı bir gülümseme takındı. Yine de bu numarayı yutmadım. Anna bir şekilde canavarı evcilleştirmişti, en azından şimdilik.

Son olarak Kellan vardı. Kocam her zaman olduğu gibi rahat giyinmişti; düz siyah bir gömlek ve bol bir kot pantolon onu gerektiği yerde sarıyordu. Kıyafetinin sadeliği yüzünün çekiciliğini . İnsan, kıyafetlerinin altında saklanan muhteşem fiziğinin ipuçlarından kurtulduğunda, saçlarıyla birlikte gözleri ve gülümsemesi de dikkatleri üzerine çekiyordu. Unutmak mümkün değil

yatak odası saçlarının imkânsız seksiliği. Kalabalığı tararken Kellan'ın yüzünde baştan çıkarıcı bir ifade vardı. Beni aradığını biliyordum ama aramızdaki hayranları onun yoğun mavi gözlerinin gözler potansiyel bir eş için kalabalığı tarıyordu. Ve birçoğu gönüllü olmaya fazlasıyla istekli görünüyordu, hatta gerçekten genç olanlardan bazıları bile, ki bu biraz rahatsız ediciydi.

Beni aramasını izlerken kıkırdadım. Cebimdeki sürprizi ona göstermek için .

Etrafında polen dolu bir çiçeği takip eden arılar gibi kaynaşan küçük bir grupta Sienna, tıklım tıklım dolu salona girdi. Tory'nin daha önce yaptığı konuşmaya göre, Sienna'nın hayran lokomotifinin son durağı olan kapıların yanında durması gerekiyordu. Ama Sienna, Tory'nin özenle hazırladığı planları umursamıyor gibiydi ve bilerek Kellan ile Matt'in arasına girerek, yüzü kızarmış Matt'i sıranın sonu yaptı. Kellan Sienna'ya baktı, ifadesi boştu. Sienna gülümsedi ve dostça bir arkadaşlık gösterisiyle omzunu onunkine çarptı. Kameralar birbirlerine delicesine ve derinden aşık olan bu güzel çiftin eğlenceli maskaralıklarını çekmeye başladı. *Evet, doğru.*

Elimden geldiğince sinirlerimi kontrol altında tuttum. Sienna, Kellan'la fotoğraf çekirmeden edemiyordu ve Kellan onunla resmen poz vermeyi reddetmeye başladığından beri, kendini samimi fotoğraflarla tatmin etmeye başlamıştı. Halkın ona olan ilgisini canlı tutmak için her şeyi yapıyordu. Belli ki Kellan onun oynadığı oyundan nefret ediyordu ve Sienna'nın yanında dururken onunla arasına nazik bir mesafe koydu.

Tory ve güvenlik ekibi hayranları düzenli bir şekilde uzun bir sıraya soktu ve ardından grupta birlikte düğün tarzı bir selamlama yaparak onları harekete geçirdi

Holeshot ile başlayan üyeler. Kellan ile Underwear Fan hakkında konuşmak istediğim için Anna ile birlikte büyük sıraya girdim.

Rock yıldızlarına yaklaşıırken etrafımdaki hayranların enerjisi beni biraz tedirgin etti. Elbette bu çok saçmaydı, çünkü hepsini horlayan, geğiren ve osuran ihtişamlarıyla görmüştüm, ama kalabalık zihniyeti için söylenecek bir şey var. Yanından geçerken Deacon bana hızlıca gülümsedi ve bu sabahı tekrar hatırladığımda içimde küçük bir utanç duygusu belirdi. Neyse. Olan olmuştu, üzerinde durmanın anlamı yoktu. Evan'ın yanına vardığımda, kollarını bana dolamak ve ayı gibi sarılmak ister gibi bir hali vardı. Ama yapmadı. kıkırdayan kızlar bu sevgi gösterisini grupların serbestçe dolaşması olarak algılayacaklardı. Birisi kesinlikle ezilirdi -muhtemelen ben.

Sırada Griffin vardı ve dudaklarını yalayıp önümdeki havayı öpünce sinirlerim tepeme çıktı. Gösteriye gülmek zorunda kaldım. Her zamanki gibi kabaydı ama bir zamanlar inandığım kadar kötü değildi. Anna onun önüne geçip beni Kellan'ı bekleyen kalabalığın arasına sıkıştırdığında, Griffin ellerini uzattı. "Vay canına, seksi hamile , seninle fotoğraf çektirmem lazım."

Anna ona gözlerini devirerek baktı, ama ona ayak uydurdu ve çantasından küçük bir fotoğraf makinesi çıkardı. "Hazırlıklı geldim," diye mırıldandı.

Griffin, eskiden tüylerimi diken diken müstehzi bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Bahse girerim her zaman hazırlıklı geliyorsundur."

Anna boğuk bir kahkaha atarak karnını ovuşturdu. "Bir kez hariç." Griffin'in gözleri çocuğuna kayarken yumuşadı. "Şanslı piç kurusu, Babası her kimse."

Anna ona, "O bir pislik" dedi, "ama onu seviyorum."

Kalabalıkta benden başka kimse az önce yaşananların büyüklüğünü anlamamıştı. Kız kardeşimin Griffin'e dik dik bakmasını izlerken kalbim göğsümde çarpıyordu. Griffin onun bakışlarına karşılık verdi ve rahatsız bir şekilde yutkundu. Tam ona cevap verecekti ki Anna'nın arkasındaki hayranları huzursuzlanmaya başladı. "Çek şu lanet fotoğrafını!"

Anna omuz fotoğraf makinesini bana uzattı ve onun yanına gitti. Griffin Anna'ya bakarken çok daha az ukala görünüyordu. Kolunu Anna'ya dolamadı ya da diğer bazı hayranlarına yaptığı gibi dilini çıkarıp şeytan boynuzu yapmadı. Sadece sessizliğe gömülmüş bir ona baktı. O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Kellan'a geldiğimde hâlâ şaşkınlık içindeydim. Sienna ile ortak fotoğraflar çekiyordu, bu beni biraz şaşırttı. Bu çift ama Sienna Kellan'a bakarken sıkışan hayranı kameraya ışınlandı. Sonra, mümkün olan en son saniyede Sienna yana kaydı ve başını Kellan'ın omzuna koydu. Kellan hemen geri çekildi ama artık çok geçti; şanslı hayran o anı çoktan yakalamıştı.

Sienna'dan uzaklaşan Kellan sinirli bir şekilde iç çekti. Sıradaki kişinin ben olduğumu fark edince şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Hey," dedi, yüzünde şakacı bir ifade vardı. "İmzalamamı istediğin bir şey var mı?"

Sienna'ya bakarak başımı salladım. Kellan kaşlarını çatarak, "Bir hayranım yalvardı. Kabalık etmek istemedim."

Anlayışla başımı salladım. Bu hayranlar uzun zamandır sıradaydı ve rock yıldızlarının önünden sığır gibi geçiriliyordu. Kellan sadece nazik davranıyordu ve Sienna bunu kendi avantajına kullanmıştı. Devreyi tamamlayan hayranları odadan çıkarmakla meşgul olan Tory'ye bir bakış fırlatarak Kellan'a yaklaşmasını işaret ettim. Bana doğru eğildi ve ben de onun büyüleyici kokusunu içime çekmek için bir an durakladım. Yeterince yakınlaştığımızda, bana özel hatırasını veren hayranımı işaret ettimBirkaç sıra arkamdaydı ve Evan dövmelelerinden bazılarını gösterirken kıkırdıyordu.

"Bana özel bir şey verdi. Benim için ona teşekkür eder misin?"

Kaşlarını lezzetli bir şekilde kaldırdı. "Sana ne verdi?" "Sonra göreceksin," diye cevapladım gülümseyerek.

Kellan'a ulaşmak için kız kardeşimin etrafından dolanan bir hayran tarafından arkamdan itilirken Kellan bana başıyla onay verdi. "Ne yapabileceğime bakacağım," diye mırıldandı, ben uzaklaşırken gözleri merakla parlıyordu.

Sienna'nın önüne çıktığımda sırtışımda soldu. Beni onaylarken gülümsemesi geniş ve kibardı. "Kiera," diye güldü, "benimle konuşmak için sırada beklemek değilsin, biliyorsun."

Biliyorum. Ve dünyayı kocamla yattığına ikna etmeye çalışmana gerek yok.

İstesem de düşüncelerimi yüksek sesle söyleme dürtüsüne direndim ve bunun yerine ona gülümseyip kibarca odadan çıktım. Onunla konuşamazdım. Burada olmaz zaten. Belki onu yalnız yakalayabilirsem, hayalindeki yangını söndürmek için hep birlikte nasıl çalışabileceğimiz hakkında konuşabilirdim. Kellan ile romantizm. Halkın inandığı şey gülünç olmanın ötesindeydi ve hayranlarının bu sahte ilişkiye olan bağlılığı bağnazlıktan başka bir şey değildi. Eğer

Sienna bir şey söyleyecek olsa aralarındaki sıcaklığın dağılmaya başlayacağından emindim. Ama iki albüm de listelerde yükseliyordu, bu yüzden ağzını açmayacağını biliyordum. Her ne kadar yanlış olsa da, etraflarındaki dedikodular her ikisine de maddi fayda sağlıyordu ve Sienna yorumlarını mümkün olduğunca belirsiz tutuyordu: "O olağanüstü bir adam," "Onunla her gün vakit geçirmeyi seviyorum," "Sanatına hayranım," ve "O her şeyiyle bir bütün

-Yakışıklılık, zekâ, karizma, yetenek ve trafiği durduracak bir vücut."

Sinir bozucuydu. Bir paparazzinin o anı yakalamasından ve hayranların çılgına dönmesinden korkmadan toplum içinde kocamın elini tutmak isterdim. Ayrıca Kellan'ın gittiği her yerde yüzüğünü takmasından dolayı kendimi iyi hissetmek isterdim. Ve takıntılı bir Kell- Sex hayranının gelecek ayki düğünümü basması konusunda endişelenmek zorunda kalmamayı gerçekten çok isterdim.

Bölüm 19

Reddetme

Tanışma faslı bittikten sonra Kellan, İç Çamaşırı Hayranı ve arkadaşını kenara çekti. İkisi de altlarına işemeye hazır görünüyordu. Tory programındaki akışın kesintiye uğramasından dolayı üzgün görünüyordu, ama yine de, heykelsi sarışın her zaman biraz üzgün görünüyordu. Ona kızgın olsan da umurumda değil gülümsemesini takınan Kellan, Tory'nin hoşnutsuzluğunu görmezden geldi ve hayran çiftine özel bir sahne arkası turu ısmarladı.

Bay Kyle'ın "kişisel asistanı" olduğum ve bu küçük turu ayarladığım için, peşlerine takılmamam garip kaçacaktı, bu yüzden hayranların arkasından gittim. Onları izlemek çok eğlenceliydi. Kellan önlerinde yürüyüp farklı alanlara, enstrümanlara ve insanlara dikkat çekerken, hayran çifti cankurtaran simidi gibi birbirlerine sarıldılar. Ve her uzuvları titriyordu. Neredeyse birinin ya da her ikisinin de aşırı endorfin yüklemesiyle yere düşmesini bekliyordum. Kellan onlara ne zaman doğrudan baksa, dudaklarından küçük ciyaklamalar çıkıyor, ardından da kontrol edilemeyen kıkırdamalar patlıyordu. Kellan'ın yanında hiç *bu kadar* gergin olmuş muydum? Ben öyle düşünmüyordum.

Kellan turu sahnenin önünden zıplayarak sonlandırdı. Hayranların kalkmasına yardım etmek için elini aşağı uzattı ve ikisi de hastalıklı bir beyaz tona büründü. Gerildim, bayılırsa birini yakalamaya hazırlanıyordum. Tanrım, o sadece bir adamdı - inanılmaz derecede çekici ve yetenekli bir adam, ama yine de bir adam.

Tepkilerine gülen Kellan onları sahneye çekti ve sonra bana doğru uzandı. Onların duyamayacağı kadar alçak sesle, "Yardıma ihtiyacınız var mı, Bayan Kyle?" diye sordu. Gözleri muziplikle parlıyordu.

Başımı sallayarak tek başıma sahneye çıktım. "Anladım, Bay. Kyle." Yanında durarak ekledim, "Ayrıca, bence sen de

Kızlardan biri bayılıp sahneden düşerse diye iki elini de serbest bırak. Size dava açılmasını istemem."

Arkasından, Kellan'ın poposunu açık açık süzen kızların ellerini ağızlarına götürerek kıkırdadığı yeri işaret ettim. Onlara baktı ve zıplayan fasulyeler gibi hoplamaya başladıklarında iki ahenkli tiz çığlık sahneyi doldurdu.

Kellan bana baktı, orantısız sırtışına ukala bir eğlence karışmıştı. "Sana baktığımda ciyaklamadığına sevindim." Eğildi, kolu benimkini okşadı. "Bunu hak etmeyi seviyorum," diye fısıldadı.

Dudaklarım aralanırken ve yanaklarım alev alev yanarken dikkatini tekrar vantilatöre verdi. Isınan tenimi serinletmek için kendimi yelpazelemek zorunda kaldım. Yazılı ya da sözlü, Kellan'ın kelimelerle arası iyiydi.

Özel tur tam bitmek üzereyken Sienna sahneye çıktı. Yakınında onu saygılı bir mesafeden izleyen korumalarını fark ettim. Megastar onlara doğru yaklaşırken iki hayranı heyecan girdabına kapıldı. Sienna şov için çoktan giyinmiş, bronz sırtının büyük kısmını açıkta bırakan daracık bir tulum giymişti. Saçları şık bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru taranmış, ince boynunu ve mükemmel elmacık kemiklerini ortaya çıkarıyordu. Yanıma yaklaştığında bir Yunan tanrıçası gibi görünüyordu.

Adonis-bir çift güzel, efsanevi yaratık hayata geçirildi.

Altın çift aynı karede yer alacak kadar birbirlerine yaklaştıklarında hayranları ceplerinden fotoğraf makinelerini çıkardı. Sienna Yakınlarda bekleyen arenanın güvenlik ekibinden birkaçına işaret ederken onlara Oscar'a layık bir gülümseme attı. "Vakit geldi, aşkım." Sıcak ve boğuk aksanı, vaktin gelmiş olabileceği her türlü şeyi ima ediyordu.

Kellan ona yanıt vermek için ağzını açtığı anda, hayranları sonunda biraz cesaret buldu. Gevezelik ederek, "Seni çok seviyoruz Sienna. Sen harikasın. Kellan'la birlikte bir şarkı kaydederken birbirinize aşık olmanızın da harika olduğunu düşünüyoruz. İkiniz hakkında bir film yapmalılar."

Sienna gülümsedi ve hemen cevap verdi, "Buna bayılırım! Kendim bile oynayabilirim!" Kellan'a muzip bir sırtış fırlatarak, sanki hep birlikte pijama partisindeymişler gibi kızlarla birlikte kıkırdadı.

Kellan hayranlarına kibarca Sienna ile bir ilişkisi olmadığını söylerken, güvenlik ekibi geldi ve kızları sahneden indirdi. Süperstarların yanından uzaklaştırılırken çocuk gibi surat astılar. İçlerinden birinin gözlerinde yaş bile gördüğümü sandım. Ve o

Hayranların yüzlerinden Kellan'ın sık sık tekrarladığı inkârına inanmadıkları anlaşılıyordu. Kell-Sex reklam makinesinin iki kurbanı daha.

Gözlerimi devirerek Kellan sahneden ayrılırken onu takip ettim. Ekip üyeleri birkaç saat sonraki gösteri için son hazırlıklarını yapıyordu ama kimse bizimle ilgilenmiyordu. Rock yıldızlarının arasında olmanın heyecanı bu profesyonellerde kaybolmuştu. Ben onların varlık topraklaması.

Kellan Sienna'nın üzerine yürüdü. "Konuşmamız gerek," diye hırladı, yüzü taş kesilmişti.

Etkilenmemiş görünen Sienna, "Elbette, aşkım," diye karşılık verdi. Parmağıyla onu takip etmemizi işaret etti. Sonra da bizim orada olup olmadığımıza bakma zahmetine bile girmeden soyunma odasına doğru ilerlemeye başladı.

Kesinlikle insanların ona itaat etmesine alışkın bir kadın.

Hâlâ bize bakmadan, kendisine tahsis edilen odaya doğru gözden kayboldu. Kapısına vardığımızda bir elimi Kellan'ın göğsüne koydum. "Sakıncası yoksa onunla yalnız konuşmak istiyorum, kadın kadına." dediğimde bana baktığında çenesi gerilmişti.

Kellan kaşlarını çattı ama başını salladı. Başını omzunun üzerinden eğerek mırıldandı, "Ben gidip biraz stres atacağım. İşin bittiğinde beni bul." Dudaklarını sıkı bir gülümseme süsledi. "Ve sen de onun üzerine fazla gitmen gerektiğini düşünme."

Elimi yanağına koydum ve Kellan hızla bileğimi öptü. O uzaklaşırken tenim karıncalanıyordu. Bunca zaman sonra beni nasıl hâlâ fiziksel olarak etkileyebildiğini asla tam olarak anlayamayacaktım. Ama çok minnettardım.

Cesaretimi toplayarak Sienna'nın soyunma odasına girdim ve kapıyı arkamdan kapattım. Sırtı bana dönük bir şekilde dururken, dramatik bir iç çekişle etrafında dönmeye başladı. "Şimdi canını sıkan nedir, Kellan, canım?" Çemberini tamamlayıp kara gözleri kocamın yokluğunu fark ettiğinde, "Sadece sen mi?" diye mırıldandı.

"Kellan'a seninle yalnız konuşabilir miyim diye sordum."

Sienna söylediklerimle eğlenmiş görünüyordu. Ellerini ince kalçalarının üzerine koyarak, "*Erkeğinden uzak durmazsam beni bedensel zarar vermekle mi tehdit edeceksin?*" diye sordu. Büyüleyici aksanı derin bir Teksas aksanına dönüştü.

Dürüst olmak gerekirse, ona ne söylemek istediğimi tam olarak düşünmemiştim. Fakat

Bu kelimelerin varyasyonları son zamanlarda beynime süzölmüş olabilir. birkaç saniye, sadece hemen atılmak için. Burada çözüm şiddet değildi.

Sorusuna vereceğim herhangi bir yanıtın onu savunmaya geçireceğini bildiğimden, soruyu görmezden karar verdim. "Hiç aşık oldun mu?" diye sordum, sesim yumuşak ve silahsızdı.

Sienna gözlerini kırıştırdı, uzun, takma kirpikleri neredeyse yanaklarına değiyordu. "Aşk için zamanım yok..." Sesinin kesilme şekline bakılırsa, verdiği cevaptan oldukça şüpheliydim.

Elimde işe yarar bir şey olduğunu hissederek ona doğru çekingen bir adım attım. "Kellan ve ben birbirimize aşığız, hem de *çok* aşığız. Birlikte çok şey yaşadık, o da tek başına çok şey yaşadı. Ve ikiniz arasında yaratılan 'ilişki' çok rahatsız edici. O yaptığı işi seviyor. Hayranlarına ve müziğe tapıyor. Ama bu tantana onu perişan ediyor. Onun mutsuz olması umurunda değil mi?"

Sienna bana kayıtsızca baktı. Kellan'ın iyiliğini önemseyip önemsemediğini kestiremiyordum. Öyle olduğuna inanmak hoşuma gidiyordu. Ne de olsa arkadaş sayılırlardı. Sonunda soğukkanlı bir kaşını kaldırdı. "Ona hiçbir şekilde zarar vermiyorum, onu dudaklarından öpmekle ilgili çizgisini de aşmış değilim."

İç çektim. Bunu zorlaştıracaktı.

Konuşmak için ağzımı Sienna benden önce davrandı. "Buraya geldiğin için sana saygı duyuyorum. Senden ve Kellan'dan gerçekten hoşlanıyorum ama Bu konuda hata yapmam: Kariyerim her şeyden önce gelir ve zirvede kalmak için ne gerekiyorsa yaparım, hatta evli bir adamla zararsızca flört ederim." Gözlerini devirdi. Bunun zararsız kısmından mı yoksa evli kısmından mı kaynaklandığından emin değildim. Her iki kavram da ona saçma geliyordu.

Çenemi sıktım ve kendimi odadan hışımla çıkmaya hazırladım. Onunla konuşmanın geçerli bir seçenek olmadığını biliyordum. Kellan'ın manipüle edilmiş ve kullanılmış hissetmesi umurunda değildi. Albümünün bir numaraya yükselmesini önemsiyordu. Kellan'ınkinden sadece birkaç hafta önce yayınlanmıştı ve henüz o zor hedefe ulaşamamıştı.

"Zamanınızı boşa harcadığım için özür dilerim. Sadece seninle Kellan hakkında medeni bir konuşma yapmak istedim. Belki herkesin mutlu olabileceği çözüm bulursunuz, çünkü bu anlaşmanın yürümesini istediğinizi söylemişsiniz. Ama görüyorum ki sen sadece *onun* senin için ne yapabileceğini önemsiyorsun.

seni yalnız bırakayım da kendi ihtişamının tadını çıkar."

Topuğumun üzerinde döndüm ve Sienna dirseğimi yakaladı. Koyu renk gözleri beni delip geçti. "İkiniz de aşırı tepki veriyorsunuz," diye tersledi. "Halkın gözü önünde olmanın gerçekliği bu. En azından ben hem Kellan'ın kariyerine hem de kendi kariyerime yardım etmeye çalışıyorum.

Kendime. Eğer gerçekten sandığınız kadar bencil olsaydım, Kellan şu anda benim yatağımda olurdu, sizin değil. Ama onun için bir şey yapmadım çünkü ilişkinize saygı duyuyorum."

Ona kaşlarını çatarak baktım, onu bu kadar kolay kazanabileceğini düşünmesinden nefret ediyordum. Kazanamazdı. Kellan'ın kalbi bana sabitlenmişti.

Kolumu bırakınca rahatladı ve ses tonu yumuşadı. Ben de kendimi rahatlarırken buldum. "Çok nefret ettiği bu medya sirki benim müdahalemle bağımsız olarak gerçekleşecek." Gülümsedi ve sonunda yüzünde bir sıcaklık izi belirdi. "Fark etmediysen söyleyeyim, Kellan çok çekici biri. Ve görünüşünün yanı sıra çok da yetenekli. Bu kombinasyon, en sofistike kadını bile titreyen bir ergen haline getirme konusunda esrarengiz bir yeteneğe sahip. Bence mutlu bir evliliği olan bir kadın bile onunla geçireceği bir gece için her şeyden vazgeçebilir."

Yumuşak bir kahkaha . Evet, buna katılmak zorundaydım. Kellan çok çekici biriydi.

Sienna elini neredeyse teselli edercesine koluma koydu. "Ellerimde güvenderken buna alışın, çünkü bundan sonra temas ettiği her kadınla bağlantılı olacak. Bu sadece işler."

Kalbim sıkıştı ama haklı olduğunu biliyordum. "Ama senin hayranlarınla durum farklı. Daha yoğun. Sizi güçlü bir çifte dönüştürdüler. Kell-Sex."

Sienna gözlerini devirdi. "Tanrım, şu lakap. Korkunç, değil mi?"

İlk kez rahatlamış hissederek gülümsedim. Dürüst hissettiğim için ona şöyle dedim: "yanındayken ona dokunmaya korkuyorum. Keşfedileceğimizden ve hayranlarımdan bana düşman olacağından korkuyorum." İçimi çekerek, "Sence beni bilseler ne yaparlardı?" diye sordum.

Omuz silkti, çok endişeli değildi. "Şikâyet eder, sızlanır ve seni internette çarmıha gererler. Peşinden dirgenlerle falan geleceklerini hiç sanmıyorum." Yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı ve midemde bir düğüm oluştu. Elini sallayarak, "Bunun ilişkinizi düşündüğünüz kadar olumsuz etkileyeceğinden şüpheliyim" dedi. Kolumu okşayarak bana en iyi arkadaş gülümsemesini verdi. "Hayranlar bunu atlatacaktır. Kellan'ı uzun süre takılmayacak kadar çok seviyorlar."

Bana göz kırptı ve sonra dönerek kendisi için hazırlanmış makyaj masasına doğru yürüdü. Masadan bir ruj tüpü alarak eğildi ve yansımasına baktı. "Eğer seni gerçekten bu kadar rahatsız ediyorsa, sarılmayı biraz azaltabilirim." Aynada bana baktı, bakışları sorgulayıcıydı.

"Çok memnun oluruz. Teşekkür ederiz." İsteklerimizi kabul ediyordu ama bu bir zafer gibi gelmiyordu. Tereddüt ettim ve sonra ona asıl sormak istediğim şeyi sormaya karar verdim. "Lütfen eşinize bir şey söyler misiniz? Hayranları mı? Onlara Kellan'ın bir ilişkisi olduğunu söyler misin? Benim adımları falan anma," diye ekledim çabucak, "sadece dedikoduları durdurmamıza yardım et?"

Sienna dolgun dudaklarının etrafına koyu kırmızı bir tabaka uygulamak için uzunca bir süre uğraştı. İşi bittiğinde dudaklarını birbirine sürttü. "Elbette, aşkım."

Görüşmemizin sona erdiğini düşünerek, o kendine son bir kez bakarken gitmek için döndüm. Ama sesi beni durdurdu. "Seni kuliste yazarken gördüm. Kitabın nasıl gidiyor?"

Bunu gördüğünü fark etmediğim için ona, " bitirmek üzereyim," dedim.

Bana doğru dönerek makyaj masasının üzerine oturdu ve kollarını arkasına doğru uzattı. Ayna bana kıyafetinin tam görüntüsünü veriyordu; tezgâh tulumunun zaten düşük olan sırtını aşağı çekiyordu, böylece kıcının üst kısmını görebiliyordum. "Sektörde tanıdıklarım var. Belki de sen isteyken bakabilirler. Bitti mi?"

Sienna'nın herhangi bir yardımını kabul etmek, beraberinde büyük ipler getirecekmiş gibi hissediyordum - kablo büyüklüğünde ipler ve hepsi de Kellan'a bağlı olacaktı. Bu yüzden sadece gülümsedim ve "Teşekkür ederim. Bunu aklımda tutacağım."

Sienna dostça bir el sallayarak beni başından savdı ve ben de bu konuşmanın iyi geçip geçmediğinden pek emin olmadan odasından çıktım.

Onu aklımın bir köşesine iterek en sevdiğim rock yıldızını bulmak için yola koyuldum. Onu bulduğumda yaptığı şey beni biraz şaşırttı. Ekip enstrümanları sahneye yerleştirmeyi henüz bitirmemişti. Sahnenin arkasındaki hazırlık alanında, çeşitli yalnız enstrümanlar yerlerinde duruyordu. çantalar -burada bir gitar, orada bir mikrofon. Dolu bir davul seti, organize kaosun içinde huzur içinde dinleniyordu. Kellan , Evan ona acımasızca gülerken bir D-Bags şarkısı çalmaya çalışıyordu.

Kellan'ı daha önce hiç davulun arkasında görmemiştim. Görüntü hem tuhaf hem de doğaldı - bulutların arasında süzülme yerine bir gölün üzerinde süzülen güzel bir mavi alakarga. Bu açıkça onun uzmanlık alanı olmayan bir şeydi ve karmaşık ritimlere konsantre olurken dudağını ısırıyordu. Onu bir şeye bu kadar dikkatle odaklanırken izlemek sarhoş ediciydi ve böyle hisseden tek kişi ben . Etrafımızda küçük bir grup insan toplanmış, onun çalmasını -daha doğrusu çalmaya çalışmasını- dinliyordu.

Evan beni fark etti ve kolunu bana dolamak için yanıma geldi. Hâlâ gülüyordu, Kellan'ın bir vuruşta beceriksizliğini ve neredeyse sopalarından birini düşürmesini izlerken gözlerinin kenarları kırışıyordu. "Bir konuda Kellan'dan daha iyi olduğumu bilmek güzel," dedi bana.

Kellan'ın küfredip başını sallamasını izlerken güldüm. Ritmi hızla kaybediyordu; çalmaya çalıştığını bildiğim şarkıyı zar zor tanıyabiliyordum. "Onun yeteneği başka yerde yatıyor," diye mırıldandım. Evan bana kıkırdadı, Beni sıkıca kavradı ve söylediklerimin edepsiz bir konuşma olarak algılanabileceğini fark ettim. "Bilirsin işte, şarkı söylemek falan."

Biraz daha sert güldü. "Evet, bunu kastettiğini anladım." Dikkati tekrar

Kellan'a kayınca, ona sordum, "Bu Jujubes kutusu mu?" Burnumu sokmayacaktım ama lanet olsun ki aylardır merak etmiyordum.

Evan yere baktı, bir parça utanç yanaklarını karartmıştı. "Ah, şu. Ah, Jenny ve ben, ilk kez ... bilirsin, onları atıştırıyorduk ve kutu ... bu sırada ... ezildi." Bana baktı. "Kutuyu sakladığını bilmiyordum." Gülümsedi, geniş, aşk dolu, tatmin olmuş bir gülümseme. "Duygusal kız."

Kalbim arkadaşlarım için ısındı. "Çoğumuz öyle." "Lanet olsun! Pes ediyorum!" Kellan seslendi.

Garip davul sesi sona erdiğinde etrafımızdaki kalabalık gülmeye başladı. Başımı Kellan'a doğru çevirdim. Elindeki bagetleri yere fırlatmış, yenilgiyle başını trampete yaslamıştı. Evan sırtımı sıvazladı. "Sanırım onu kırdım. "Sanırım onu kırdım. göster."

Kederli kocama doğru yürürken gülüyordum. Beni yanında hissettiğinde başını kaldırıp baktı. "Berbatım," diye mırıldandı, dudakları tam bir köpek yavrusu suratına dönüşmüştü.

Dudağını emme isteğine direnerek avucumu uzattım ve ayağa kalkmasına yardım ettim. "Her şeyde profesyonel olamazsın Kellan," dedim ona, parmaklarımı sağ elini bırakmadan önce evlilik yüzüğünü taktı.

Kellan'ın gözleri bana bakarken hararetlendi. Gözleri kadar boğuk bir sesle, "Haklısın. sadece gerçekten iyi olduğum şeylere sadık kalacağım." Bakışları vücudumda geziniyor, gözlerindeki ateş bir Dört Temmuz maytabı gibi tenimi karıncalandırıyordu.

Ona uslu durmasını hatırlatmak istedim ama anında ruh hali değişti. İfadesi artık meraklı olan adam, "Sienna ne dedi?" diye sordu.

Onunla birlikte çalışmakla meşgul insanların arasında yürürken, kafa karıştırıcı konuşmamı anlattım. "Aşırı tepki verdiğimizi söyledi." Devam ederken onu izledim. Bakışları spekulatif ve inanmazdı; aynı fikirde değildi. "Ayrıca sarılmayı azaltacağını da söyledi."

Kellan sırtıttı. "Bunu daha önce de söylemişti. Ama sonra bir kamera ona doğru çevriliyor ve o ... unutuyor." Gözlerini devirdi. "Vermek zorundayım hayranları ne isterse onu yapar. O özünde bir sanatçı."

"O böyle yetiştirildi. ocuk yıldızlıktan süper yıldızlığa geçişte böyle hayatta kaldı." Sözlerime göz kırptım. Gerçekten onu mu savunuyordum?

Boş soyunma odasının kapısını açarken Kellan da şaşırmış görünüyordu. "Bunu anlıyorum. Sanırım onunla ilgili gerçekten anladığım tek şey, onun çocukluğunun da benimki kadar berbat olduğu."

Kapı arkamızdan kapandı ve kollarımı boynuna doladım. Benim "Hayır, onun çocukluğu seninkine hiç benzemiyordu Kellan. Yakınından bile geçmedi."

Başını sallarken gözlerini kadim bir hüzün doldurdu ve sevgimin onların nefretinden daha güçlü olduğunu kanıtlamak için onu sıkıca kavradım.

Daha sonra, D-Bag'ler sahnedeysen, sahne arkasındaki görüş noktamdan Kellan'ın şarkı söylemesini izlerken Anna yanıma geldi. Genellikle her akşam bu zamanı yeni tasarladığım kitabım üzerinde çalışmak için kullanırdım. Aynı anda iki kitap yazmak muhtemelen *birini* bitirmek için en iyi yol değildi, ancak Kellan'ne zaman izlesem, yaratıcı sularım akmaya başladı ve dizüstü bilgisayarımın ekranına dökmekten başka seçeneğim yoktu. O benim kişisel ilham perimdi.

Cümlemin ortasında durdum ve kız kardeşime baktım. O biraz baktı Karnının sol alt tarafındaki bir noktayı ovuştururken rahatsızdı. Yeşil gözleri sahne ışıklarında biraz parlıyordu. Bunun bir şey olup olmadığını bilmiyordum. Çünkü duygusal hissediyordu ya da gerçekten yorgundu. Griffin'le uğraşmak bir yana, bir hayata destek olmak bile çok yorucu olmalıydı. Anna'nın bugünkü tanışma toplantısında yaptığı muazzam itirafı hatırlayınca iyi olup olmadığını merak ettim.

Dizüstü kapatıp yere koyduktan sonra ayağa kalktım ve düz sırtlı sandalyemi işaret ettim. "Oturmak ister misin?" ok da iyi bir yer değildi. Dünyadaki en rahat şeydi ama en azından ayaklarını dinlendirebiliyordu.

Gözlerini sahneye diken Anna, "Teşekkürler," diye mırıldandı ve sert metalin üzerine doğru ilerledi. Çocukları ya da belki sadece bir çocuğu alanında tutmak için başını eğdiğinde, gözlerinin altındaki koyu halkaları fark ettim

Gözleri. Gözlerini kapatıcıyla iyice kapatmıştı ama az olsa morumsu siyahı görebiliyordum. Bunu asla kabul etmezdi ama yıpranmıştı. Fırsatını bulmuşken eve gidip dinlenmeliydi.

Elimi omzuna koyarak, "İyi misin kardeşim?" diye sordum.

Hemen çenesini kaldırdı, sıvı gözleri kurudu. "Elbette, neden olmayayım ki?"

İşaret edebileceğim pek çok şey vardı ama bunun yerine onun için konuşması en kolay görünen konuya, hamile olmanın fiziksel rahatsızlığına odaklandım. "Sürekli yan tarafını ovuyorsun."

Yüzünü buruşturdu ve şimdi sıkıca tuttuğu noktaya baktı.

"Maximus beni sürekli aynı yerimden tekmeliyor." Gözlerini benimkilere çevirdiğinde iç çekti. "Sanırım bir ya da iki kaburgamı zedeledi."

, ben durduramadan ağzımdan çıkıverdi. "Başının belası olmasaydı Griffin'in bir parçası olmazdı."

Anna bana sıırttı. "Düşündüğün kadar kötü biri değil."

Son zamanlarda Griffin'le yaptığım birkaç şaşırtıcı konuşmayı hatırlayarak başımı salladım. "Biliyorum."

Anna gözlerini kocaman açtı, sanki az önce bir şeyi itiraf etmişim gibi inanmakta güçlük çekiyordu. Parmaklarımı omzunda gezdirdim ve kıkırdadı. Tavrında daha fazla mizah görünce, gerçekten yanıtını istediğim soruyu sordum. "Daha önce Griffin'le olanları . Griffin'le?"

Espri hemen kayboldu. "Ne demek istiyorsun?"

İçimden sinirli bir şekilde iç çektim. Bu ikisi o kadar inatçıydı ki, Kellan ve benden bile daha kötüydüler. "Ona onu sevdiğini söyledin ve sanki onu karbonite batırmışsın gibi dondu kaldı."

Anna kaşlarını çattı ve gözlerini sahneye çevirdi. "Hayır, bu beni rahatsız etmiyor Kiera. Seninle Kellan arasında olduğu gibi kalpler ve çiçekler üzerine kurulu bir ilişkimiz yok." Göz ucuyla bana hızlı bir bakış attı. "Ki bu iyi bir şey. O romantik saçmalıklara ihtiyacım yok." Omuz silkti. "Zaten sadece şaka yapıyordum. Öyle demek istemedim."

Ağzını kapattı ve arka arkaya üç kez yutkundu. Yeni bir nem tabakası gözlerinin derinliğini artırdı ve kız kardeşimin yalan söylediğini anladım. Ciddiydi. Onu seviyordu. Bu onu rahatsız etti. İstiyordu ondan daha fazla. Ama kabul etmesine ya da hissetmesine izin vermiyordu. Her şey başarısız olduğunda, inkar et, inkar et, inkar et.

Onun için başka ne yapabileceğimi bilemediğimden eğildim ve yanağına bir öpücük kondurdum. "Seni seviyorum, Anna." Griffin bunu söyleyemeyebilirdi ama bunu birinden duymalıydı. Anna başını kaldırıp bana baktı, tam o sırada yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Hemen elini çekti ve gözlerini D-Bags'in sahnesine çevirdi. "Bana seni sevdiğini söyledi," diye ekledim.

Sözlerimin onu daha iyi hissettireceğini düşünmüştüm ama sahnede Griffin'i izlerken sadece yorgun görünüyordu. Gerçi bu sadece hamilelikten kaynaklanıyor olabilirdi. "Otobüse dönüp biraz uzanacağım. Griffin'e haber verir misin? Eğer sorarsa ..."

Kalbim ağırlaştı, ona yapacağımı söyledim.

Griffin set bittiğinde onu sormadı ama ben yine de nerede olduğunu söyledim. Bana başını salladı, böylece beni duyduğunu anladım. Ama bebeğinin annesiyle birlikte olmak için otobüse gitmek yerine sessizce oturdu. D-Bags ve Sienna'nın gösteriyi bir numaralı hit şarkılarıyla kapatma zamanı gelene kadar düşündüm. Hayatımda ilk kez kendimi sahnede Kellan ve Sienna'dan çok Griffin'i izlerken buldum. Hatta tam ortasında ilgi odağı olan Griffin, alışılmadık bir şekilde dalgın görünüyordu. Buna ne anlam vereceğimi gerçekten bilmiyordum.

Gösteri bittiğinde ve kalabalık onayını haykırdığında, çocuklar sahne arkasında bana katıldı. Sienna bir adım arkalarındaydı. Griffin'in şimdi mutlaka Anna'yı görmek isteyeceğini düşündüm. Yarın gece yine bu mekânda çalacaktık, dolayısıyla boş vaktimiz vardı ve lüks bir otelde huzurlu bir gece uykusunu dört gözle bekliyorduk. Ben, kendi adıma Çünkü Kellan sözünü tutmuş ve bize kendi odamızı ayarlamıştı. Ama Griffin Anna'yı almak yerine Matt'e döndü. "Hadi içmeye gidelim."

Matt başıyla onayladıktan sonra geri kalanımıza "Dışarı çıkmak ister misiniz?" diye sordu. Kellan çoktan "Hayır" cevabını vermişti ki ben dizüstü bilgisayarımı bırakıp

Matt, "Elbette." Kellan bana dönüp baktığında gözlerinde inanmaz bir ifade vardı. Kellan ve ben, Kell-Sex patlaması gerçekleştikten sonra içki içmek için gruba pek katılmamıştık. Grubun, daha doğrusu Griffin'in dehşete neden olacak şekilde ikimiz de dikkat çekmemeye çalışıyorduk. Yine de bu sefer gitmemizi istedim. Griffin'in yüzündeki ifadeden hoşlanmamıştım. Griffin ellerini hevesle birbirine sürttü ve ben onun bakışını daha da az sevdim.

Bu sırada Sienna da bize katılmıştı ve en az Griffin kadar sevinçli görünüyordu. "İçkiler kulağa harika geliyor! Tam yerini biliyorum." Bir hamle yaptı

Kellan'a sarılacakmış gibi oldu ama şaşırtıcı bir şekilde bundan kaçındı. Onunla neredeyse gurur duyuyordum. Neredeyse.

Kellan gözlerinde açık bir soruyla bana baktı: *Griffin'le içmektense benimle bir otel odasında yalnız olmayı tercih etmez misin? I*

Kaşlarımı çatmak isterken kendimi gülümsemeye zorladım. Evet, şu anda onunla yalnız kalmayı tercih ederdim. Ama Anna benim kanımdan biriydi ve ona göz kulak olmam gerekiyordu.

Biz soyunma odalarına doğru yürürken Sienna telefonda ayarlamalar yapıyordu. Kuzey Carolina'da kimi tanıdığı ya da bizi nereye götürdüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Onunla takılmak isteyip istemediğimden bile emin değildim.

ama artık çok geçti. Kellan ve çocuklar gösterilerinin ardından beş dakika dinlendiler; hafif nemli tişörtlerini değiştirdiler ve biraz kolonya sıktılar. Griffin'inki çok güçlüydü, burun deliklerimin arkasını yakıyordu.

Sienna çok daha uzun sürdü ve tekrar ortaya çıktığında üzerimi değiştirsem mi diye düşündüm. Dans etmek için yapılmış gibi görünen parlak mercan rengi bir elbise giymişti. Bol ve cilveli, alt kısmı bir çiçeğin taç yapraklarını andıran geniş panellere sahipti. Taç yaprakları neredeyse beline kadar yırtmaçlıydı, bu yüzden her

Her hareket ettiğinde sıkı ve biçimli kalçalarını gösteriyordu.

Kot pantolon ve Keds spor ayakkabı giyiyordum. Ateşli.

Zaten üzerimde böyle bir kıyafet olmadığını bildiğimden, vücudumu saran sade hissi görmezden geldim ve Kellan'ın yanına gittim. Sienna'ya baktı, gözlerini devirdi ve sonra bana baktı. "Onun en iyi gününde bile sen daha çekicisin," diye fısıldadı.

Yüzüm kızarıırken birden Amerika Güzellik Yarışması'nı kazanmış gibi hissettim. İltifatı Sienna'yı korkunç derecede abartılı göstermişti, sanki fark edilmek için o kadar çok çabalıyordu ki göğsüne *I'm Sexy* sıkmış olabilirdi. Bu onun güzelliğini benim gözümde bir basamak aşağı indirdi ve soğuk geceye adım attığımızda kendimi onunla daha eşit hissettim.

Sienna ellerini çıplak kollarına sürerken donmuş gibi görünüyordu. Yine de uzun süre beklemesi gerekmedi. Sanki bir işaretmiş gibi, bir limuzin arka kapıya yanaştı ve hepimiz aceleyle içeri girdik. Parıldayan iç mekâna bakarken iç çektim. Yerel halkın arasına karışmak buraya kadarmış. Bu lüks aynı zamanda "önemimizi" de haykırıyor. Kellan'la Seattle'daki kulüplere gitmeyi özlememe neden oldu. Pete'in yerinde takılmayı özletti. Justin'in turunu özlememe neden oldu. *Daha basit zamanlar.*

Kellan limuzinde olduğumuz süre boyunca kolunu bana doladı. Sienna yüzünde tuhaf bir ifadeyle bizi izliyordu. Huzurluydu, destekleyici bir bakış, ama orada da bir özlem vardı. Ve belki bir parça hüzn. Kabadayılığı ne olursa olsun, sanırım daha önce birini sevmiştı ve sonu iyi bitmemiştı. Bir an için kişiliği çatlamış gibiydi ve neredeyse ünlü değil de gerçek Sienna'yı gördüğümü düşünenecektim. Sonra onu analiz ettiğimi fark etti ve baştan çıkarıcı güven maskesi tekrar yerine oturdu. Limuzinin diğer ucundan bana göz kırptı.

Şoför Poison adlı bir mekânın önüne yanaştığında, girişin etrafında bir fotoğrafçı sürüsü vardı. Sanki arabada kimin olduğunu biliyorlarmış gibi, limuzin durduğu anda fotoğraflarını çekmeye başladılar. Dışarıdaki fotoğrafçılara bakınca bir film galasına gittiğimizi sanırdınız. Kuzey Carolina'da paparazzi mi? Burada olmalarının tesadüf olmadığından emindim. Sienna bu küçük gezintiyi ayarlarken kimi aramıştı? Kendini bir milyon dolar gibi göstermek için zaman ayırmasına şaşmamalı.

Araba rölantide çalışırken, şoför kapımızı açmak için koştı. Ben dehşet içinde flaşları izlerken Sienna'nın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Bu onun için güneşin altında büyük bir an ; dedikodusu yapılan sevgilisiyle şehirde bir gece geçirecekti. Ayrı ayrı girseler bile yarın haber olmamaları . Peki bu senaryoda hayranlarım benim hakkımda ne düşünecekti? Belki de diğer grup üyelerinin kız arkadaşlarından biri miydim? Eğer Kellan ve ben birlikte içeri girersek, benim hakkımdaki spekülasyonlar da en az onun ve Sienna'nın dedikoduları kadar ses getirebilirdi. Bunu istemezdim.

Şoför kapıyı açtığında Sienna görkemli girişine hazırlanmak için elbisesini düzeltti. Şoför elini uzattı ve arabadan inmesine yardım etti. Flaşlar çılgına döndü. Sienna durdu ve Kellan'ı bekledi.

Vücudum adrenalinle dolup taşıyordu. Evan ve Griffin ayağa kalkmaya başladılar ama Kellan elini kaldırdı. Öne doğru eğilerek şoföre, "Buradan geçmeyeceğiz, bizi başka bir yere götür," dedi.

Şoför başını sallayarak Sienna'ya döndü ve kalmak mı yoksa gitmek mi istediğini sordu. Sienna tereddüt ederek hâlâ fotoğraf çekmekte olan kalabalığa baktı, sonra tekrar arabaya bindi. Uzakta sönen ampulleri seyrederken somurtarak, "Gerçekten mi? Şehirdeki en iyi kulüp orasıydı."

Kellan koltuğunda arkasına yaslandı ve ona çekici bir gülümseme verdi. "İstersen kalabilirsin."

Sienna gözlerini devirdi, sonra şoföre "biraz daha az kalabalık" olacağını düşündüğü başka bir kulübün adını verdi

Çok rahatladım, ikinci kulübe etrafta kimse yoktu. İçeri girdiğimizde, derin bas müzik kaburgalarımı titretti. Takım elbiseli hevesli bir adam bizi özel bir VIP alanına götürdü. Yüzündeki ifadeye bakılırsa bu gece burada olduğumuz için çok mutluydu ve muhtemelen bize istediğimiz her şeyi getirecekti. Belki de buranın sahibiydi. Yanında dar korse üstler ve siyah erkek şortları giymiş iki kız vardı. Ya garson ya da striptizciydiler. Gerçekten anlayamadım.

Sienna birkaç şişe Cristal ısmarladı ve az giyimli kadınlardan biri onları getirmeye gitti. Garson kız o zaman. Onun açık kıyafeti Pete'in sade tişörtlerini daha çok takdir etmemi sağladı. Ev sahibine gülümseyen Sienna bir şezlonga yanlamasına oturdu. Koyu kırmızı minder kıyafetiyle uyumluydu. Bu beni gülümsetti. Odada grup, işletme sahibi ve kalan tek garson dışında kimse yoktu. Tüm düzenli müşteriler kalın bir cam duvarın diğer tarafındaydı. Odanın bir tarafı boyunca uzanıyor ve bizi kulübün ana dans pistinden ayırıyordu. Dönen, gıcırdayan yüzlerce vücudu mükemmel bir şekilde görebiliyorduk. Dans edenlerin Çiftlerin onları görüp görmediğimiz konusunda herhangi bir fikri yoktu. Yine de bizi göremedikleri açıktı. Çok röntgenciydi. Bir adamın elini bir kızın eteğinde gezdirmesini izlemek beni utandırdı.

Griffin önce odaya, sonra da camın diğer tarafında yer değiştiren bedenlerden duvara baktı. "Piliçlere ihtiyacımız var," diye mırıldandı.

Ev sahibi anında tüm dikkatini ona verdi. Diğer garsona parmaklarını şıklatarak Griffin'e "Sarışınları mı, esmerleri mi yoksa kızılları mı tercih edersiniz?" diye sordu.

Griffin gülümsedi; bu benim midemi bulandırdı. "Yukarıdakilerin hepsi."

Ev sahibi Griffin'in mide bulandırıcı gülümsemesine karşılık verdi. Bir kaşını kaldırdı ve Kellan'a baktı. "Sanırım mükemmel bir onluktan aşağısı olmaz?"

Griffin başını salladı, hevesli sırıtışı büyüyordu. Ev sahibi yanındaki "mükemmel on" garson kıza hızlı bir bakış attı ve o da gitmek için döndü. Griffin arkasından seslendi, "Bana en az bir düzine lazım!" Kadın başını salladı ve gözden kayboldu.

Gözlerimi hem Griffin'e hem de adi kulüp sahibine diktim. Ben yapmadım kadınları da içki siparişi gibi kolayca sipariş edebileceğinizi fark ettim. Ben midemi kontrol etmekte zorlanırken Kellan ve ben kadife bir kanepeye yerleştik. Kellan saçlarıma fısıldadı, "İstediğimiz zaman gidebiliriz." Başımı salladım ama

bunun doğru olmadığını biliyordum. Kız kardeşimin erkek arkadaşını burada, Kolay İlişki Ülkesi'nde bırakmayacaktım.

Bölüm 20

Yeterli

Şampanyamız geldi ve dramatik bir şekilde yivli bardaklara döküldü. Kellan ve ben "eğlence" geldiğinde bizimkileri tokuşturduk. Griffin'in çok gidecek şekilde, seksi kadınlardan oluşan bir geçit töreni odaya akın etti. Hepsi de dar gömlekler, dar pantolonlar ya da dar etekler giymiş mankenler gibiydi. Belki de şehirde bir kongre vardı? Kıkırdayan ve kıkırdayan renkli göz alıcılar, ucuz bir parfüm gibi odanın içinde süzülüyordu. Bir avuç dolusu Sienna'nın şezlongunun yanında durdu, bir iki tanesi ilgisiz Evan ve kırmızı suratlı Matt'le oturdu, yarım düzinesi de King Griffin'in etrafına üşüştü. Geri kalanlar Kellan'a doğru ilerledi. Oldukça agresif bir tavırla Kellan'kucağına atladım ve kollarımı boynuna doladım. *Geri çekilin, sürtükler.* Çekilmediler ama ben çekilmeseydim muhtemelen çekileceklerinden daha fazla mesafe bıraktılar. Kızlara garsonlar tarafından içki bardakları dağıtılırken Kellan bana doğru eğildi ve "Üzerimde sahiplenici bir şekilde oturman hoşuma gidiyor. Belki de kızları bizi her yerde takip etmeleri için tutmalıyız?"

Bu yorumu karşısında yüzümü buruşturdum ama yüzümü tutamadım; sırtışı çok tahrik ediciydi. Saçma teklifine cevap olarak ağırlığımı kucağına verdim ve ona doğru yerlerden sürtünmeye başladım. Gözleri parladı. İçkimi kaptığı gibi yanımdan geçen garsonun tepsisine koydu. "Dans etmeliyiz," dedi. Ayağa kalktı ve benim de onunla birlikte ayağa kalkmaktan başka çarem yoktu.

Etraftaki kızlardan birkaçı pürüzsüz parke zeminin ortasında bize katıldı. Yüzümü Kellan'a dönerek onları görmezden geldim; o da onları görmezden geldi. Ellerini belime koyarak kalçalarımızı birbirimize sarılınca kadar birleştirdi. Birlikte, birbirimiz hakkında çok şey anlatan samimi bir şekilde hareket ettik.

gerçek bir ilişki. Ziyarete gelen kızlardan hiçbiri Kellan'ın alındığını anlamamış gibiydi - en azından ben anlamamıştım.

Bazıları Kellan ve Sienna'nın arasına bakıp duruyordu ama Sienna, Kellan'ın baştan çıkarıcı dansı karşısında diva boyutunda bir öfke nöbeti geçirmeyip sadece kapüşonlu gözlerle onu izlediği için kızlar kendilerini iyi hissediyorlardı.

onunla flört ediyordum. Kellan'ın elleri her ne kadar üzerimde olsa da Elleri yerindeydi. Gezinen avuçlarımı göğsünden birden fazla kez çekmek zorunda kaldım. Kellan elleri kışından uzaklaştırırken başını salladı. Bu kadar sık okşanmasına bakarak onun bir şans tılsımı olduğunu düşünebilirdiniz. Sanırım bir bakıma öyleydi. Onunla birlikte olduğum için kendimi şanslı hissediyordum.

Gümbürdeyen ritim loş odayı doldurdu. Vücudumu Kellan'inkiyle birleştirirken bir yandan da diğer çocuklara göz kulak oluyordum. Matt ve Evan'ın bir sorunu yoktu. Kendi aralarında hararetli bir şekilde sohbet ediyorlardı. Matt havada Evan'a gitar akorlarını gösteriyor, Evan ise yüzünde geniş bir gülümsemeyle başını sallıyordu. İkilinin yeni bir şarkı hayal ediyor olması beni hiç şaşırtmazdı. Etraflarındaki kızlar dikkatlerini nasıl çekeceklerini şaşırmış görünüyorlardı. Yanlarına gidip zamanlarını boşa harcamamalarını ve bedava Cristal'larının tadını çıkarmalarını söylemek istedim. Matt ve Evan sevgili kız arkadaşlarını incitecek bir şey yapmayacaklardı.

İki D-Bag'in biraz solunda Sienna vardı. Kellan'a bakmadığı zamanlarda, Abercrombie reklamlarından fırlamış gibi görünen birkaç çocukla flört ediyordu. Sanırım sahibi ona da birkaç ikram getirmenin adil olacağını düşünmüştü. Saçlarını omzunun üzerinden atarak zarif yakasını ortaya çıkardı. Onunla bir şansları olduğuna dair umutlarını beslerken güldüğünü, gözlerinin oğlanların vücutlarında gezindiğini görebiliyordum. Ama bakışları her zaman Kellan'a dönerdi. *Her zaman.*

Parmaklarımı Kellan'ın saçlarından geçirerek onu kendime biraz daha ; artık göğüslerimiz de birbirine değiyordu. Sadece bana odaklandığında Kellan'ın gülümsemesi şeytani bir hal aldı. İnanılmaz kokuyordu ve dudakları kışkırtıcı bir şekilde çok yakındı. Elleri sırtımda desenler çiziyordu; yanlardan boynuma, omurgamdan aşağıya, kışıma doğru. O ellerin çıplak tenimde olduğunu düşündüm ve arzunun içimi ürperttiğini hissettim. Bizi bekleyen bir otel odamız hatırlayarak, bu garip, özel partiden ayrılma teklifini düşündüm. Sonra neden yapamayacağımı hatırladım.

Korkuyla etrafta Griffin'i aradım. Onu dilini sarışının buldum. Saf zehir içime sızarken hemen kaskatı kesildim.

Damarlar. Anna kalbini döküyor ve o da ona böyle mi karşılık veriyor? Ne pislik ama! Kellan ve ben dans etmeyi bırakıp Griffin'in önündeki kızın kışını avuçlamasına bakarken iki kadın daha kollarından sarkıyordu. Canlı bir kızılın elleri adamın pantolonunun içindeydi. O kadar sinirlenmişim ki önümü bile zor görüyordum. Griffin'e ağzının payını vermek için Kellan'dan ayrıldım ama Kellan beni tekrar kollarına çekti. Kellan'ın dudakları kulağıma dokunduğunda gözlerim Griffin'i delip geçti.

"Onunla olay çıkarmanın hiçbir faydası olmayacak. Onunla sonra konuşacağım."

Kellan'ı geri ittim, ruh halim buz gibiydi. "Daha sonra mı? Ne yani, onları becerdikten sonra mı?"

Kellan başını bana doğru salladı ve tam cevap vermek üzereydi ki Sienna dönen bedenlerden oluşan grubumuza katıldı. Her iki kolunda birer güzel adamla Kellan'ın yanına sokularak ona "Bir sorun mu var?" diye sordu. Adamlarından biri bariz bir şekilde onun göğsüne bakıyordu; diğeri ise bariz bir şekilde Kellan'a bakıyordu. Tabii ki. Herkes Kellan'ı severdi. Şu anda ben hariç.

Kellan ona kısa bir gülümseme verdi. "Her şey yolunda."

Tüm kalbimle itiraz etmek üzereydim ki Griffin çevresel görüş alanıma girdi. Bir kolunu sarışına, diğeri kızıl saçlıya dolamıştı. Onları bilinçli bir şekilde VIP tuvaletlerine doğru götürüyordu ve bunun çışı geldiği için olmadığından kesinlikle emindim.

"Orospu çocuğu!" Tuvaletlere doğru bir adım atarak mırıldandım. Öylece oturup kız kardeşimi aldatmasını izleyecek olsaydım lanet olsun. Yine de Kellan elimi sıkıca kavramıştı. Sonuna kadar gerildiğimde ona dönüp baktım. "Bırak beni, Kellan."

Başını sallayarak beni kendine doğru çekti. "Onu değiştiremezsin, Kiera. Bunu istemesi gerek. Ve sen bağırıp çağırıyorsun diye orada her ne yapıyorsa durmayacak. Güven bana. İstedikinden çok daha fazlasını göreceksin."

Elimi çekerek göğsüne bastırdım. "O zaman git onu durdur. Onu New Jersey'deki o iki kız görünümlü adamdan uzaklaştırdığın gibi oradan da uzaklaştır!" Kız kardeşim için o kadar sinirlenmiş ve incinmişim ki Gözyaşlarım gözlerimin kenarlarını sızlatıyordu.

Bana doğru adım atan Kellan yanaklarımı avuçladı. "Seçimi o yapmalı, Kiera. Onu zorlamamın hiçbir anlamı yok."

Gözleri şefkatle yumuşamıştı. Haklı olduğunu biliyordum. Kellan ve ben Griffin her dışarı çıktığında ona göz kulak olamıyorduk ama

kenara çekilip bunun olmasına izin vermek. "Bu yanına kalmayacak, Kellan. Onun için yalan söylemeyeceğim." O anda Jenny'ye karşı ani ve acı verici bir saygı duydum. Griffin kız kardeşimi becerirken hiçbir şey yapmadığım için kendimi hasta hissediyordum. O da hiçbir şey yapmadığında aynı şekilde hissetmiş olmalıydı.

Denny'yle oynayıyordum. Ona şimdiye kadar dilediğimden çok daha büyük bir özür borçluydum.

Kellan yanağımı okşadı. "Anna onun nasıl biri olduğunu biliyor, Kiera. Yalan söylemek zorunda değilsin."

Mide bulantısı ve gözyaşlarımla savaşıyor, "Artık gitmek istiyorum," diye mırıldandım.

Kellan başını salladı ve bana sarıldı. Garson kızlardan birinden taksi çağırmasını isterken ona sıkıca sarıldım. Sienna ve *sevdiğim* D-Bag'lerle aceleyle vedalaştıktan sonra Kellan ve ben arka çıkıştan sıvıştık. Sarı ve siyah bir taksi bizi bekliyordu ve el ele tutuşarak içeri daldık. Kellan taksi şoförüne nereye gideceğini söyledi, sonra dönüp bana baktı. Yüzünde endişeli ve özür dileyen bir ifade vardı. Gözlerimden sıcak yaşlar süzülürken yüz hatlarını inceledim. "I

ondan nefret ediyorum," diye . Ve tam da Griffin'den hoşlanmaya başlamıştım. Kulağa ne kadar mantıksız gelse de, hem beni de kız kardeşimi aldatmış gibi hissediyordum.

Kellan yanaklarımı tuttu ve bana yumuşak, şefkatli bir öpücük verdi. Biraz zaman aldı ama taksi uzaklaşmaya başladığında, onun nazık dokunuşu sonunda katılaştıran kalbimi rahatlattı. Bütün erkekler berbat değildi.

Geniş, kral boy yatağında, uyuyan kocamın yanında uzanırken hayıflandım. Bin beş yüz iplik numaralı çarşafın ya da ultra sıcak kuştüyü yorganın tadını bile çıkaramıyordum. İpekli gümüş püsküller Parmaklarımı tekrar tekrar geçirirken yastığımın köşeleri stres gidericiden başka bir şey değildi. Griffin sertifikalı, A sınıfı bir pislikti. Eğer babam önce davranmazsa, ona bir suikast düzenleyebilirdim. Kellan'ı cesedi saklamama yardım etmesi için ikna edebileceğime emindim.

Tüm duyularım koridora odaklanmıştı çünkü Griffin'in otele geldiğini duyduğum anda ona saldıracaktım. Ve Kellan bu sefer beni durduramayacaktı. Bu sefer beni hiçbir şey durduramayacaktı. Otel güvenliği bile beni zapt etmekte zorlanacaktı. Griffin çok ileri gitmişti.

Kellan'ın haklı olduğunu biliyordum. İyi bir insan olma seçiminin yalnızca Griffin'e ait olduğunu biliyordum, ama Tanrı aşkına, Anna her çocuğunu doğurmak üzereydi. En azından oğlu doğana kadar bekleyebilirdi.

rastgele bebekleri becermeye devam ediyordu. Ve o kutudaki en parlak ampul değildi. Prezervatif kullanıyor muydu? Ya hatunlardan birini hamile bıraktıysa? Ya bir şey kapıp kardeşime bulaştırdıysa? Hepsi iğrenç derecede dehşet vericiydi. Bu benim zaten yüksek olan öfkemi daha da arttırdı.

Beklerken ayaklarım seğiriyor ve huzursuz oluyordu. Kellan yanımda huzur içinde uyuyordu, bu da öfkeme hiç yardımcı olmuyordu. Tüm bu olanlar hakkında nasıl bu kadar sakin olabiliyordu? Erkekler tuhaftı. Ama Griffin ve Anna da tuhaftı. Birbirlerine hiç bağlı olmamışlardı. Hamilelik ve Griffin'in tek eşlilik çizgisi yüzünden... Her şeyin farklı olmasını ummuştum. Belki de hissetmem gereken tek öfke, onun olgunlaştığını varsaydığım için kendimeydi.

Hayır. Griffin pisliğin tekiydi.

Nihayet koridordaki sesleri duyduğumda yataktan fırladım. Tanrı olsun, Griffin bunun bedelini ödeyecekti. Duyduğumun o olduğundan bile emin olmadan ağır dış kapıyı çekip açtım. Başı eğik ve elleri cebinde olan Griffin, koridora çıktığında tam karşımdaydı.

Kaderin onu pataklamamı *istediğini düşünerek* gülümsedim ve onu uzaktaki duvara doğru ittim. Bir anda ortaya çıkıp kendimi ona doğru fırlatmam Griffin'in dikkatini çekti. Benimkinin karşısındaki otel odasının kapısına çarptığında yüzü bembeyazdı.

Yüzündeki şaşkınlığı görünce gözlerim kıpkırmızı oldu. A Sınıfı Pislik, bu katta uyumaya çalışan diğer herkesle birlikte azar işitecekti. Ama umurumda değildi. Kız kardeşimin onuru söz konusuydu. Küçük bir parçam hareketlerimdeki ikiyüzlülüğü fark etti ama içimdeki cehennem bu parçayı . "Sen tanıdığım en büyük orospu çocuğusun!"

Sabahın bu erken saatinde çığlık atılması Griffin'in yüzündeki şaşkınlığı yok etti. Kaşlarını çatarak bağırdı: "Ne oluyor lan? Sen?"

Matt Griffin'in önünde, Evan da arkasında yürüyordu. Ben Griffin'e doğru hamle yaptığında ikisi de bana doğru bir adım attı. Belki de basıyıcı boğazlayacağımı anlayan Evan beni kollarının arasına aldı. "Kız kardeşim her an senin bebeğini doğurabilir ve sen dışarıda banyolarda fahişelerle düzüşüyorsun! Umarım Anna sonunda akıllanır ve kıcına tekme basar!"

Griffin'in yüzü . "Evet, Denny'nin seninkini tekmelediği gibi mi?" diye hırladı. "Griffin!" Kellan kapımızın önünde çıplak göğüsle duruyordu.

Benim

Çığlık onu uyandırmış olabilirdi ama Griffin'in yorumu

kanı pompalanıyordu. Gözleri buzlu noktalar halinde kısılmıştı.

Griffin Kellan'a sinirli ama temkinli bir bakış attı. "Anna seni sevdiğini itiraf ettikten dakikalar sonra, seninle yatacak ucuz fahişeler mi buluyorsun? Bunun nesi yanlış? Sen?"

Evan'ın kollarımdaki ellerinin yerini Kellan'ınkilerin aldığını hissedebiliyordum ama umurumda değildi. Bu noktada Kellan'ın beni susturmak için ağzımı tıkaması gerekecekti. Griffin bana doğru bir adım attı ve havadaki hava değişti. Evan ve Matt aynı anda birer ellerini Griffin'in kollarına koyarak onu sakın olması konusunda uyardılar. Griffin yüzüme doğru eğilerek bağırdı: "O kızların hiçbirisiyle bir şey yapmadım, tamam mı? O yüzden geri çekil!"

Ters ters bakarak tükürdüm, "Doğru. Ve buna inanmam gerekiyor. Seni gördüm."

Ruh hali tekrar değişen Griffin iç çekti. Sesi hâlâ tedirgindi ama öncekinden daha sessizdi, "Evet, sevişmeye başladık. İki kız da hazırlamıştım, külotları yerdeydi, üzerime atlamak için can atıyorlardı ama tek düşünebildiğim Anna'ydı." Ellerini havaya kaldırarak sesi güçlendi ve gürleştirdi. "O kızların ikisini de becermek çünkü senin lanet kız kardeşine aşığım! Şimdi mutlu musun, kaltak! Ben de diğer amcıklar gibi kırbaçlandım." Grup arkadaşlarını gösterdi.

Çenem düştü. Buna cevap bile veremedim.

Yine de başka biri cevap verdi. "Bana aşık mısın?"

Bütün başlar Anna'nın yaslandığı açık otel odası kapısına kaydı. Griffin onunla göz göze geldiğinde havadaki enerji yeniden değişti. Matt ve Evan, "Evet" diye fısıldadığında onu serbest bıraktılar. Sanki yenilgiyi kabul ediyormuş gibi biraz kederli görünen Griffin, "Sana aşığım ve başka kimseyi istemiyorum," diye mırıldandı. Kaşları çatılmıştı, sanki rastgele ilişkilerin nasıl olup da birdenbire cazibesini yitirdiğini anlamamış gibiydi.

Anna gülümseyerek koridora çıktı ve onun önünde durdu. "Ben de seni seviyorum ve başka kimseyi de istemiyorum." Yanağını okşayarak ekledi: "Sen bana yetersin."

Bu Griffin'e mantıklı geldi ve sonunda mutlu olmuş gibi gülümsedi. "Sen de benim için yeterlisin."

Anna onun elini tutarak odasına doğru geri geri gitmeye başladı. "Güzel, o zaman gel de şu an bana yet. Deli gibi azmış durumdayım."

Griffin koşarak ona yaklaştı ve arkasından tuttu. Ağızları buluşmadan önce "Tanrım, ben de," mırıldandı.

Midem bambaşka bir nedenle bulanıyordu, odama geri kaçmak için arkamı döndüm. Kellan hâlâ yolumu kesiyordu.

Az önce tanık olduğumuz romantik an ne olursa olsun, yüz ifadesi sinirliydi. "Hey, Griffin!" Griffin'in ağzını Anna'nınkinden isteksizce çektiğini görmek için ona doğru baktım. Kellan'ın kolu belime dolanırken Griffin'e, "Karıma bir daha sürük deme," dedi.

Griffin ona sıırttı, sonra Anna'ya döndü.

Kellan ve ben mutlu çiftin kırılma anından sonra yatağa geri döndük. Yine de uykumuz uzun sürmedi. Kellan'ın çağırması gereken bir dizi radyo röportajı vardı ve Tory acımasızca kapımıza vurarak ona bunu hatırlattı. "On dakika içinde telefon görüşmesi var, Kyle."

Halsiz ve yorgun olan Kellan, tembel bir hızla yatağımızda doğruldu. Göğsünü kaşıyarak yanağını öptü, sonra boynuma sokuldu. Kıkırdayarak uzandım ve parmaklarımı saçlarına doladım. Daha önce onunla yakınlaşamayacak kadar üzgündüm ama o anda kendimi mutlu ve huzurlu hissediyordum ve bu

Bu lüks yatağın boşa gitmesine izin vermek utanç vericiydi. On dakika çok uzun bir süre değildi ama kısa bir sevişme için yeterli olduğu kesindi.

Dudakları kulağıma doğru ilerlerken, bedenini kendi bedenimin üzerine çektim. "Günaydın," diye mırıldandı.

Bacaklarımı bacaklarına dolayarak kalçalarımı ona doğru bastırdım, onu *tamamen* uyandırmaya kararlıydım; uzun sürmedi. "Günaydın," diye fısıldadım gözlerimi kapatırken. Tanrım, çok iyi hissettiriyordu.

Kellan değerli zamanının bir saniyesini bile boşa harcamadı. ben de onunkileri çıkardım. Birbirimizin kollarında çırılçıplak kaldığımızda, hâlâ dokuz dakikadan fazla zamanımız olduğunu fark ettim. Kellan'ın vücudu sıcak ve yumuşaktı ama onu kendime çektiğimde çelik gibi sertti. Özel süitimizdeki özgürlük anımızın tadını çıkarırken, vücudu içime gömülürken kendimi tutamadım. Onunla tamamen yalnız olmanın verdiği yenilik, bir buçuk dakika içinde beni ulaştırdı. Tory beş dakika kala kapısına vurup ona görüşme programını mesajla gönderdiğini söylediğinde, ikinci boşalmamla birlikte haykırdım. Altmış saniye hatırlatmasıyla geri döndüğünde, üçüncümü yaşadım ve Kellan sonunda bana katılmasına izin verdi.

İkimiz de nefes nefese kalmıştık, ikimiz de iyice harcanmıştık, o yataktan sıvıştığında, elinde cep telefonu, randevulaştığı aramaları yapmaya gitti. Memnun bir gülümsemeyle, sıralamasında başka on dakikalık molalar olup olmadığını merak ettim.

Bugün seyahat günü olmadığı için biraz tembellik yapmaya karar vererek, oda ve çamaşırhane hizmeti sipariş ettim. Sienna'nın menajeri tur için otel rezervasyonu yapmıştı ve Sienna'nın abartılı zevkleri vardı - beş yıldızın altındaki hiçbir şey olmazdı. Kaldığımız otellerin çoğu, eğer arayıp sorarsak tüm kıyafetlerimizi bizim için yıkıyordu. Bu benim için büyük bir avantajdı, Çünkü çamaşır yıkamak dünyada en sevdiğim şey değildi. Sienna ile yolda olmanın birkaç avantajı vardı; kendimi şımartılmış hissediyordum.

Bu sabah giydiklerimiz de dahil olmak üzere tüm kıyafetlerimizi bir çantaya attıktan sonra banyodan birkaç pelüş bornoz aldım. Uzun, beyaz bornoz lavanta kokuyordu ve daha önce giydiğim tüm bornozlardan daha yumuşaktı. Kendimi devasa bir pudra ponponuna sarılmış gibi hissettiriyordu. Kısa bir süre çalmayı düşündüm.

Kellan balkona açılan kapıların yanındaki bir masada oturuyordu. Otel odamızdan Charlotte şehir merkezinin manzarası etkileyiciydi. çok sayıda güzel gökdelen bulutlara dokunmak için yukarı uzanıyor. Bu sabah bir saniyeden fazla bakamadım çünkü Kellan sandalyede cırlıçıplak oturuyordu ve bu çok dikkat dağıtıcıydı. Ona bir bornoz attım. O vücudu örtmek utanç vericiydi ama zavallı otel çalışanı içeri girip onu bu halde görürse kalp krizi geçirebilirdi. Kellan diğer hattaki DJ ile konuşurken bana gülümsedi. Bornozu giymedi ama kucağının üzerine koydu. Yeterince iyiydi.

Tam yine bornozların ikisini de çalmayı düşünürken yemeğimiz geldi. Yemeğin doğrudan yatak odama teslim edilmesi otellerde kalmanın en sevdiğim yanıydı. Yumuşak, dolgun yastıklara yaslanıp, dumanı tüten bir tabak domuz pastırması, yumurta, tarçınlı ekmek, portakal suyu ve kahvenin yanınızda durması gibisi yoktu. Hoşuma gitmişti. Kendimi kraliçe gibi hissettim. Aslında tur sona erdiğinde bu lüksü devam ettirmenin bir yolunu bulmayı planlıyordum. Belki her sabah bize yatakta kahvaltı getirmesi için arkadaşlarımdan birini tutabilirdim ya da belki Rita'yı. Eminim Kellan'ı üstsüz görme şansı için her gün uğramaktan rahatsız olmazdı. Hmmm, bir daha düşündüm de, belki de değildir.

Kellan'ın yemeği erkek bir çalışan tarafından masasında önüne konurken, ben de bir kadın çalışana bir araya getirdiğim çamaşır torbasını uzattım. Gittiğimiz her yerde çamaşırhane aramak zorunda kalmamak çok güzeldi. Taze yüzlü çalışan çok profesyoneldi ama gözleri birkaç saniyede bir Kellan'ın yarı çıplak vücuduna kayıyordu. Neredeyse gergin bir tiki varmış gibi görünüyordu.

Kellan her ikisine de teşekkür etmek için konuşmasına ara verdi, sonra onun için ne sipariş ettiğimi fark edince bana hızlıca sırttı - Denver omleti. Baştan çıkarıcı ifadesini görmezden gelerek, çalışanlara bahşış verebilmek için çantamı kaptım.

Erkek çalışan kibarca faturalarını aldı ve girdiği gibi sessizce çıktı. Kadın ise oyalandı. Onu geri zorla kapıdan dışarı itmek zorunda kalıp kalmayacağımı merak ederek isim levhasına baktım ve "Teşekkürler Leanne" dedim.

Adını duymak onu trans halinden çıkardı ve gözlerini Kellan'dan ayırdı. Yanakları hafifçe kızardı, gülümsedi ve bana dedi ki "Başka bir şeye ihtiyacın olursa haberim olsun" dedi ve kapıdan çıktı. Sanırım Kellan'ın mahrem yerlerini sadece kabarık bir bornozla örttüğü görüntüsü, her kadının bir anlık uygunsuzluğun acısını çekmesine neden olabilir.

Kellan ve ben günü odamızda uzanarak, huzurun ve mahremiyetin tadını çıkararak geçirdik. Gösteri için yola çıkma zamanı geldiğinde nihayet giyindik. Çamaşırlarımız temiz, kuru ve hâlâ biraz sıcaktı. İsteksizce bornozu yatağın üzerine koydum, sutyenimi ve Anna'nın benim için aldığı yeni yıkanmış KK iç çamaşırını giydim. Ne giydiğimi fark eden Kellan kot pantolonunun fermuarını çekerken durakladı. "O da ne?"

Kıçımdaki *Rock God* yazısını görebilmesi için hızlı bir dönüş yaptım. "Şanslı hayranım bana bunu verdi. Beğendin mi?"

Görünüşe göre sinirlenmiş olan Kellan kollarını göğsünde kavuşturdu. "İç çamaşırında benim adımın baş harfleri var. Tabii ki hoşuma gidiyor."

Kaşlarımı çattım. "O zaman neden bana kaşlarını çatıyorsun?"

Yüzü anında şeytani bir sırtışa dönüştü. "Çünkü bugün bunları giyiyor olabilirdin ve ben de onları dişlerimle senden söküp alabilirdim." Kalp atışlarım hızlanırken Kellan içini çekti ve pantolonunun fermuarını kapatmayı bitirdi. "Ama artık çok geç... fırsatı kaçırdın."

"Onları daha sonra da giyeceğim," diye mırıldandım.

Kellan beni duydu ve gözleri ilgiyle yanmaya başladı. Bakışlarımı ondan çekmekte zavallı Leanne kadar zorlandım.

Hepimiz şirketin kiralamayı çok sevdiği koyu renkli SUV'lere binerken, etrafta kız kardeşimi aradım. Odamdan hiç çıkmamıştım ve Griffin'le aralarındaki ilişkinin nasıl gittiğini merak ediyordum. Ben Kellan'ı beklerken Matt arabada yanımdaydı. Otelin dışında birkaç hayranı tarafından sıkıştırılmıştı ve

onlara imza dağıttı. Hiç şüphesiz Sienna da onun yanındaydı. "Anna'yı gördün mü?" Matt'e sordum.

Matt başını salladı. Solgun gözleri kaygılıydı, "Griffin'i gördün mü?" diye sordu. Ben başımı sallayınca Matt iç çekti. "Gösteriyi kaçırırsa onu öldüreceğim."

Omzunu okşadım. "Orada olacak. Aptalın teki ama aptal değil." Matt bana eğlenerek gülümsedi ve ben de kendi özetlememe güldüm. "Rachel nasıl?" Ona sordum.

Matt sırtarak koltuğunda öne doğru eğildi ve bana kızla ilgili her şeyi anlatmaya başladı. Matt genellikle konuğurken daha çekingen davranırdı, ama sesinde açık bir özlem vardı ve ben onun ani açıklığını hemen anladım. Matt ve Evan bir süredir sevdiklerini görme fırsatı bulamamışlardı. I Bunun nasıl bir his olduğunu biliyordum, çünkü Kellan ve ben geçen turda bunu yaşamıştık. Matt'in biriyle konuşmaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu, ben de dünyayı bir kenara bırakıp tüm dikkatimi ona verdim.

Daha otelden ayrıldığımızın farkına bile varmadan arenada durduk. Güvenlik bizi sahne arkasına götürdü ve Bugünkü buluşma ve selamlaşma zamanı geldiğinde gelip herkesi dair talimatlarla birlikte birkaç soyunma odası. Kellan'ın sırtına doğru yürüdüm, kollarımı karnına doladım ve omzunu öptüm. "Ben Anna'ya bakmaya gidiyorum. İyi olduğundan emin ol."

Kellan başını salladı ve sırtıttı. "Eminim gayet iyidir."

Yorumuna gözlerimi devirdim ve ayrılmak için döndüm. Arkamdan seslendi, "Sonra görüşürüz, KK."

İzlerimde durdum, yanaklarım ısındı. Gerçekten iç çamaşırimdan mı bahsediyordu? Bu odada sadece biz yoktuk! Aslında Deacon bana bakıyordu, yüzü eğlenmiş ve şaşkıındı. Oh neyse. Eğer Kellan benim iç çamaşırlarımdan bahsediyorsa, en azından üstü kapalı bir gönderme yapmıştı. Bilmeyen biri için, sadece baş harflerimi söylüyor olabilirdi ... ki şimdi onunkilerle aynı olduğunu fark ettim. Bu ani kavrayışla eğlenerek ona doğru döndüm. "Dört gözle bekliyorum, KK."

Kellan'ın gözleri büyüdü ve bu ince imayla ne demek istediğimi anladığını biliyordum. Kendimle biraz gurur duyarak, kaçırılması zor kız kardeşimi aramaya koyuldum.

Garip bir şekilde, onu hiçbir yerde bulamadım. Mürettebattan hiç kimse de onu görmemişti. insana geçerek, temas ettiğim herkese çok hamile bir kız görüp görmediklerini sordum. Kimsede yoktu. Aradım ve

Ona bir düzine mesaj attım ama henüz cevap gelmedi. Dakikalar uzadıkça gerçekten endişelenmeye başladım. Kız kardeşimin bunu kaçırmaması hiç hoş değildi. Esnemesine ve yorgun olmasına rağmen ses kontrollerine ve hayranlarını karşılamaya gelmişti.

Dünkü gibi karşılama odasında beklediğini düşünerek o tarafa doğru ilerlemeye başladım. Kazanan tüm hayranlar oradaydı ve rock yıldızlarıyla geçirecekleri kısa anı bekliyorlardı. Yüzlerine baktım ama bir şey göremedim. Anna'nın da olduğunu fark ettim.

Holeshot, çığlık çığlığa içeri girdi ve hemen ardından D- Bags geldi. Griffin aralarında değildi. Matt kuzeninin yokluğundan ciddi şekilde korkmuş görünüyordu ve cep telefonuna hırıliyordu. Nazik gözleriyle odayı tarayan Evan da endişeli görünüyordu. Kellan kaşlarını çatmıştı. Gözlerini bana kilitlediğinde, "Anna?" diye mırıldandı.

Başımı salladım. Onu henüz bulamamıştım. Ve görünüşe göre, Griffin'i de henüz kimse bulamamıştı. Tanrım, ya bir varsa? Ya bu sabah doğuma girdiyse? Şu anda hastanede doğum yapıyor olabilirdi ve benim bundan haberim olmazdı. Eminim beni arardı. Neden beni aramadı? Hangi cehennemdeydi?

Cep telefonumu çıkarıp hastaneleri aramaya başlayabilmek için odadan çıktım.

Hayranlar yıldızlarla geçirdikleri zamanı tamamlarken yanımdan geçip gittiler. Anna'yı bulma endişesiyle onlara sırtımı döndüm. Telefonumu çantama geri koyduğumda, numarasını alabildiğim her hastaneyi, kliniği ve veterineri aramıştım. Kim bilir Griffin kardeşimi nereye götürecekti, eğer bir bebeği olsaydı. Tanrım, umarım doğum sancısı çekmiyordur.

Ellerimi karnıma bastırarak zor telefon görüşmesini babamla yapmayı düşündüm. Benim güvenliğim konusunda o kadar endişeliydi ki, Anna'ya bir şey olabileceği ihtimalini düşündüğünden şüpheliyim. Anna Her zaman çok güçlü, çok sert ve kendi başının çaresine bakabilecek biriydi. Babamın onun benimle turnede olduğunu bildiğinden bile şüpheliyim. Aklını kaçıracaktı. Onu bulmaları için Ulusal Muhafızları çağıracaktı.

Telefonumu tekrar çıkararak sert bir katlanır sandalyeye oturdum ve ekrana baktım. Babam onu kaybettiğim için beni resmen evlatlıktan reddedecekti.

Babama ne söyleyeceğimi düşünürken Kellan yanıma geldi. Çömelip bana baktı. "Şansın yok mu?"

Başımı salladım, gözlerim yaşardı. "Ya ona bir şey olduysa?" Kellan kalçalarımı okşadı. "O Griffin'le birlikte. Eminim iyidir."

İğrenç homurtular duydum ve bize bakan iki hayrana Kellan da onları fark etti ve ayağa kalktı. Açık bir şekilde bana baktılar.

yüzlerinde hoşnutsuzluk vardı. Güvenlik onları ilerlemeye zorlarken, bunun ne anlama geldiğini merak ettim. Kell-Sex hayranları Kellan-Sex'e karşı bu kadar korumacı mıydı?

Kellan'ın bir arkadaşını bile teselli edemediği Sienna ilişkisi mi? Vay be.

Onların benden daha büyük kıskançlık sorunları varmış.

Onları aklımdan çıkarıp Kellan'a baktım. "Ne yapacağız?"

Elini saçlarında gezdiren Kellan içini çekti. "Griffin gösteriyi kaçırmayacak. Burada olacak ve Anna'nın nerede olduğunu bilecek. Bekleyeceğiz."

Elini uzattı ve ayağa kalkmama yardım etti. Sırtımı ovarak beni soyunma odasına götürdü, böylece özel olarak üzülebilecektim.

Kız kardeşimin nerede olduğuna dair haber beklerken günler geçmiş gibi hissettim. Cep telefonunu defalarca aradım ama hiç cevap . Kellan'a ne zaman ailemi aramam gerekip gerekmediğini sorsam, bana bir on dakika daha beklememi söylüyordu. Beklemekten yorulmaya başlamıştım. Matt de öyle.

Odada volta atarken telefonuna bağırdı, "Yirmi dakika içinde yayındayız, Griffin! Her neredeseyen, hemen buraya gel!"

Matt'i daha önce hiç kızgın görmemiştim. Üzücü bir manzaraydı.

Yanaklarına renk sıçramıştı, mizacı da saçları gibi dikenliydi. Sanırım öfkeli davranışlarının bir kısmı kuzeni için duyduğu endişeden kaynaklanıyordu. Eski evli çiftler gibi didişseler bile, birbirlerini hâlâ seviyorlardı. Matt de en az benim kadar endişeli olmalıydı.

Arkadaşının halıda bir delik açmasını engelleyen Kellan, Matt'e sakince, "Sakin ol, burada olacak," dedi.

Matt cep telefonunu sıkıca kavradı, Griffin'in kaybolmasından açıkça o cansız nesneyi sorumlu tutuyordu. "Peki ya değilse, Kellan? Gösteriyi eker miyiz, yoksa oraya basçı olmadan mı gideriz?"

Kısacık kesilmiş kafasını kaşıyan Evan, Holeshot'ın gösterisini bitirmekte olduğu sahne yönünü işaret etti. "David, Griffin gelmezse bizimle çalacağını söyledi."

Matt başını Evan'a doğru çevirdi. "Şarkılarımızdan herhangi birini biliyor mu?" Evan omuz silkti. "Numara yapacağını söyledi."

Matt ellerini havaya kaldırdı. "Sahte mi? Harika!" Matt yumruğunu açarak öfkesini cep telefonunun dokunmatik ekranından çıkardı ve bir yandan da Griffin'in numarasını çevirdi. Matt'in hassas cihaza zarar verdiğinden emindim ve Griffin nihayet odaya girdiğinde ona Griffin'i aramayı teklif etmek üzereydim. Kuzenini gören Matt elindeki son kozu da kaybetti.

Öfke. Cep telefonunu ona doğru , neredeyse Griffin'in yanağına çarpıyordu. "Hangi cehennemdeydin sen!"

Griffin aynı anda hem kaçmayı hem de Matt'in telefonunu yakalamayı başardı.

Bir an için hokkabazlık yaparak, "Tanrım, Matt! Neredeyse yüzüme çakıyordun!"

Anna, Griffin'den hemen sonra içeri girdi. Onda daha önce hiç görmediğim bir hava vardı. Daha iyisini bilmesem, gezgin kız kardeşimin tamamen ve tamamen huzur içinde olduğunu söyleyebilirdim. Onu canlı ve iyi görmek *beni* de tamamen huzura kavuşturdu. Telefonumu cebime atarak, henüz çocuk olan bedenini sarmak için yanına koştum. "Çok endişelendim. Neredeydin?"

Benden uzaklaşan Anna, mükemmel dolgunluktaki dudağını ısırды. "Şey, kızma ama ben biraz ..."

Griffin'e baktı, o da ona sırtarak karşılık verdi. İşte o zaman Griffin'in parmaklarının Matt'in telefonunun etrafında olduğunu fark ettim.

Parmaklarından biri çok parlak altın bir yüzükle süslenmişti. Hemen kız kardeşimin ellerini tuttum. Elbette, onun da yeni takılmış bir yüzüğü vardı.

"Aman Tanrım! Yüzüğünü almışsın.

Evli misin?"

Anna kıkırdamaya başlarken Griffin kolunu onun omzuna doladı.

"Başardık!" Bir çığlık atarak elini kaldırdı ve odadaki tüm erkeklere gösterdi.

Herkes yorum yapamayacak kadar şok olmuştu. Ben hariç. "Evlendin mi?" demekten başka bir şey söyleyemeyecek kadar şok olmuştum.

İstediği tepkiyi alamayan Anna suratını astı. "Evet." Yeni kocasını işaret ettim. "*Ona* mı?"

Anna ellerini kalçalarına koydu, dudak büküşü artık sert ve öfkeli bir çizgiye dönüşmüştü. "Evet."

Onu sarsmamak ve "*Bunu neden yaptın?*" diye bağırmamak için kendimi zor *tutuyordum*. Kellan geldi ve ona sarıldı. "Tebrikler, Anna."

Anna'nın soğuk ruh hali heyecanlı kıkırdamalara dönüştü. "Teşekkür ederim!" Kellan başını sallayarak Griffin'in omzunu sıvazladı. "Sana da, sanırım."

Griffin çenesini kaldırdı, yüzünde gurur ifadesi vardı. "Teşekkürler." ekledi: "Bekârlığa veda partisi bir sonraki durakta."

Kendilerini toparlayan Matt ve Evan sonunda tebriklerini sundular. Sonra Matt Griffin'in dirseğini tuttu. "Gitmemiz gerekiyor."

Bütün çocuklar odayı terk etti. Arka plandaki rock müziğin donuk gümbürtüsü tek gürültümüz olduğunda kız kardeşime döndüm ve tekrar sordum, "Sen evlendin mi? *Griffin'le mi evlendin?*" Koluma öyle sert bir şaplak attı ki, dişlerimin arasında hissettim.

Anna bana Belediye Binası'nda takılıp bir öğleden sonra evlenmeye çalıştığı romantik gününü anlatırken, Griffin'in artık resmen kayınbiraderim olduğu gerçeğini düşündüm. Tatiller, doğum günleri, aile toplantıları. . . hepsinde orada olacak, bir denizci gibi küfredecekti. Ve, Tanrım, eğer Kellan ve benim çocuklarımız olursa, onların amcası olacaktı. *Griffin Amca*. Bu düşünce bile tüylerimi diken diken ediyordu.

Şovu şaşkınlıkla izledim. Kız kardeşim Griffin'le *evlendi*. Bir hevesle. Çünkü onu sevdiğini söylemişti. Ve daha da şok edici olanı, Griffin, tanıdığım en büyük oyuncu, kız kardeşimle *evlendi*. O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Sanki dünya gıcırdayarak durmuş ve bir anda dönmeye başlamıştı. ters yönde. Anna beni mihraba nasıl götürmüştü? Ailelerimiz çıldıracaktı. Belki de etmezlerdi. Anna'yla böyle şeyler olmaya meyilliydi; ikisi de yıllar önce akışına bırakmayı öğrenmişti.

İnançsızlığımı biriyle paylaşma ihtiyacı duyarak Denny'ye mesaj attım. *Bilin bakalım bu öğleden sonra kim mantığı bir kenara bırakıp resmen Bayan Griffin I'm-a-God Hancock ol.*

Denny'nin cevabı çabuk geldi. *Anna Griffin'le mi evlendi? Gerçekten mi? Vay canına. Baban aklını kaçırarak.* Denny'nin tepkisine güldüm. Gerçekten birbirimize çok benziyorduk.

Bölüm 21

Parti Zamanı

Kız kardeşimin doğaçlama evliliğinden birkaç gün sonra tur Washington, D.C.'deydi. Kellan ve ben sabahın büyük bir bölümünü herkesle birlikte şehri keşfederek geçirmiştik ve bu geceki gösteriden önce biraz dinleniyorduk. Ulusumuzun başkentinde ne kadar çok miras olduğuna inanamıyordum. Döndüğümüz her yerde mutlaka görmem gereken muhteşem bir tarihi eser ya da anıt vardı. Sanki bir *School House Rock* videosunun hayata geçmiş haliydi. Kellan ve ben keşfetmek için daha fazla zamanımız olduğunda kesinlikle buraya geri gelecektik.

Kellan günlüklerinden birine bazı şarkı sözlerini karalarken, ben de hikâyeme *The End*'i yazdım, dosyayı kaydettim, sonra masanın diğer tarafına uzandım ve parmaklarımı Kellan'ın kollarına doladım. Sandalyede arkama yaslanırken içimi bir rahatlama ve tamamlanma hissi doldurdu. Tüm bunları kafamdan atmak, sonunda hikâyemi anlatmayı bitirmek gerçekten iyi hissettirdi. Kellan yüz ifademi fark edince başını kaldırdı. "Bitirdin mi? Sonunda okuyabilecek miyim?"

Tereddüt ettim, sonra dizüstü bilgisayarını ona bakacak şekilde çevirdim. Bunun hoşuna gitmeyecek kısımları vardı. Aslında bir sürü parçası vardı. Ama o istedi

biliyordum ve okumasına izin vereceğime dair ona söz vermiştim. Kalemini ve kâğıdını bir kenara bırakıp yavaşça dik otururken gözleri benimkilere kilitlenmişti. En derin düşüncelerimi okumasına izin vererek ona ne kadar güvendiğimi biliyordu.

Gözleri bilgisayar ekranına indiğinde midemi korkunç bir his doldurdu; yüksek dozda korkuyla karışık kötü bir sinir durumuydu. Birden otobüsten başka bir yerde olmak istedim. İşkence dolu kitabımı okurken Kellan'ın karşısında oturmaktansa bir basın toplantısında Kellan'ın kız arkadaşı olduğumu tüm dünyaya itiraf etmeyi tercih ederdim.

Kellan hikâyenin başına doğru ilerlerken ben kalktım. Gözleri benimkilere kaydı ve titreyen parmaklarımı salladım. "Sen okurken burada öylece oturamam." Nereye gideceğimi bilmeden boş otobüste etrafıma bakındım. Herkes hala gitmişti. Bazıları oteldeydi, bazıları hala şehri keşfediyordu. Kız kardeşim Griffin ile alışverişe gitmişti. Otobüsün arkasını çocuk odasına çevirmeye başlamıştı, bu da doğum yapana kadar gerçekten turda kalıp kalmayacağını merak etmeme neden oldu.

Kellan dizüstü bilgisayarını kapatmaya başladı. "Eğer seni rahatsız ediyorsa, okumayacağım."

Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek başımı salladım. "Hayır, yapmanı istiyorum. Sadece bunu yaparken seni izleyemem."

Kellan bilgisayarını yeniden açarken ben de dolaplara doğru yöneldim. Discman'ini alıp bir süre klasik şarkılar dinleyebilirdim. Otoparkın çevresinde dolaşan birkaç hayran vardı. Göz ucuyla onların çıldırmaya başladığını gördüm. Cep telefonu kameraları kayıttaydı, insanlar bağırıyordu. Bana zıplayan, gevezelik eden bir sırtlan sürüsünü hatırlattılar. Neden aniden öfkeli oldukları hakkında hiçbir fikrim yoktu; bir süredir burası oldukça sakindi.

Otobüsün kapısı hafifçe vuruldu ve Kellan'la ikimiz de dönüp baktık. Kapıyı çalan kimdi? Güvenlik mi? Ekipten biri mi? I gruptaki herkesin hala gitmiş olduğundan emindi. Ayrıca, kapıyı çalmazdı; geri döndüklerinde hemen içeri girerlerdi. Griffin hariç; o hâlâ Kellan ve ben ne zaman yalnız kalsak kapıyı çalmak için çaba sarf ediyordu. Saygılı olmaya mı çalışıyordu yoksa bir pislik olmaya mı çalışıyordu anlayamıyordum. Her iki durumda da benim için sorun yoktu, yeter ki tekrar içeri girmesin.

Ben otobüsün ortasına yakın bir yerde dururken, Kellan kapıya doğru yöneldi. Daha iyi görebilmek için camdan dışarı baktım ve gözlerimi devirdim. *Sienna*. Tabii ki Sienna'ydı. Kell-Sex hayranlarını başka kim çılgına çevirebilirdi ki? Kellan kapıyı açarken bir adım öne çıktım. "Sienna? Ne yapıyorsun?"

Burada mı?" Genelde otobüsümüzde bizi rahatsız etmezdi.

Sienna Kellan'a sevgi dolu bir gülümseme verdi. "İçeri girebilir miyim?"

Kellan geri çekildi ve kolunu sallayarak yapabileceğini işaret etti. Sienna kapı aralığında onun yanından geçerken durakladı. Kirpiklerini kırıştırtarak, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Kellan meraklı gözlerden oluşan kalabalığın üzerine kapıyı kapatırken yüzünü nötr tuttu. Hayranlar, Kellan'ın konuşması bitene kadar yorumlarını ve sorularını haykırdılar.

Kapı mührü onları . *Ne zamandır birliktesiniz? Evleniyor ? Sizi seviyoruz çocuklar! Sonsuza kadar Kell-Sex!* Bunu duyunca gözlerimin dolmasına engel olamadım. Hayali bir ilişki nasıl da

bazı insanlar için böyle bir odak noktası haline gelmesi beni aşıyordu.

Sienna otobüsün salon kısmına girdiğinde, sanki hiçbir şey olmamış gibi bana gülümsedi. "Kiera! Seni görmek ne güzel."

"Sen de," diye mırıldandım, aslında demek istememiştim.

Arkasından yaklaşan Kellan, "Ne ?" diye sordu. Yavaşça söyledi, sanki onun burada olmak için gizli bir nedeni olduğundan emin gibiydi. Ben de emindim ama az önce çekilen onca fotoğrafa bakılırsa, sanırım bunu çoktan başarmıştı.

Sienna ona doğru döndü, yüzünde nazlı bir gülümseme vardı. "Bir kız arkadaşlarına uğrayamaz mı? Etrafımda insanların olmasına alışkınım ama bu turnede otobüste sadece güvenliğim ve ben vardık. Biraz yalnızlık çekiyorum." Aklına bir şey gelince yüzü . "Siz ikiniz turnenin bir sonraki ayağında benimle gelmek ister misiniz?"

Kellan ağzını açtı ama ben ondan önce . "Hayır, yok, biz burada iyi." Eğer Kellan'la aynı otobüsü paylaşmış olsalardı, magazin basını Sienna'nın bir sonraki mekanda hamile olduğunu ilan ederdi.

Sienna çok üzülmüş gibi suratını astı. "Fikrini değiştirirsen teklifim hâlâ geçerli." Koyu renk gözleri evimizden uzaktaki evimizde gezindi. "Benim otobüsüm gerçekten de bundan çok daha güzel."

Kellan onun yanından geçerek dizüstü bilgisayarımı masanın üzerinden aldı ve Sienna'ya doğru döndü. "Aslında gösteriden önce biraz dinlenecektim. Umarım sakıncası yoktur." Sienna başını sallarken omuz silkti. Kellan bana döndü. "İyi misin?" İhtiyatlı bir şekilde Sienna'yı işaret etti ve ben ne demek istediğini anladım.

-Onunla yalnız kalmak senin için sorun olur mu?

Başımı salladım. O keleklerin geri döndüğünü hissederek parmağımla dizüstü bilgisayara dokundum. "Ben daha çok senin bunu okuman konusunda endişeliyim."

Kellan yanağımla öptü, sonra kulağıma nefes verdi, "Bu sana karşı hissettiklerimi değiştirmeyecek." Tenimdeki nefesi ensemdeki tüyleri diken diken etti.

Kellan arkaya doğru yürümeye başladığında Sienna'ya döndüm. Dudaklarında küçük bir gülümsemeyle onun gidişini izliyordu. "Biraz tuhaftı, değil mi?" Ona sordum.

Bakışlarını Kellan'ın arkasından ayırıp bana baktı. "Ne, aşkım?"

Ona geldiğinde içten bir şekilde gülümsedim ama bu bana sahte geldi. "Biz geldiğimizde tüm o fotoğraflar kulüpte mi bekliyordu?"

Sienna'nın mükemmel boyalı dudakları bir sırtışla kıvrıldı. "Pek sayılmaz. Konumum her gün sızdırılıyor gibi görünüyor. Bir tanık olmadan tuvaleti bile zar zor kullanabiliyorum." Eliyle boş otobüsü işaret etti. "Grubunuzun ne kadar kolay gelip gidebildiğini görmek beni biraz kıskandırıyor. Yani, kardeşin şu anda bir alışveriş merkezinde alışveriş yapıyor, değil mi?" Başımı salladım ve Sienna iç çekti. "Ben kalabalık olmadan bir alışveriş merkezine adımımı bile atamıyorum."

Onun hayatının nasıl olduğunu, Kellan'ın hayatının hızla neye dönüştüğünü düşünürken, ona "Her şeyi bırakıp uzak bir yere taşınabilir misin?" diye sordum.

Sienna koyu renk bir bukleyi parmağının etrafında döndürürken güldü. "Sahneyi bırakmak mı? Elbette bırakabilirim ama istediğin şeyi yapmadıktan sonra hayatın ne anlamı var ki? sizi en çok mutlu eden şey nedir? Aksilikleri olsa da, avantajları onlardan çok daha ağır basıyor. Şu anda dünyanın zirvesindeyim ve bunu hiçbir şeye değişmezdim. Bulunduğum yeri seviyorum."

Gözleri Kellan'ın saklandığı yere kaydı ve Sienna'nın elinden gelse değiştireceği *tek bir* şey olduğunu düşündüm - Kellan dünyayı yönetirken tahtında onun yanında olacaktı.

Sienna bir saat kadar benimle kaldı ve ziyaret etti. Birkaç kez dolaplara baktı ama Kellan bir daha ortaya çıkmadı. Belki sıkılmış, belki de hayal kırıklığına uğramış olan Sienna kaşlarını çatı ve Kellan'ın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Gösteride görüşürüz," dedi. Varsa bile cevap vermedi. Bir tokat atarak

Kusursuz bir gülümsemeyle Sienna gururla otobüsten ayrıldı.

Sienna gittikten sonra merakıma yenik düştüm ve Kellan'ı kontrol gittim. İçeri girdiğinde arkasındaki uyku alanının perdesini kapatmıştı. Çekinerek perdeyi kenara çektim ve başımı içeri uzattım. Bölmemizin ışığı yanıyordu ve mahremiyet perdesi açıktı. Kellan yan yatmış, dizüstü bilgisayara bakıyordu. Yüz ifadesi yoğun ve dalgındı.

Sessizce ona doğru yürürken, "Sienna gitti," diye mırıldandım.

Başladı ve bana baktı. "İçeri girdiğini duymadım. Ödümü kopardın."

Yorumuna gülümsedim ve yatağımızın kenarına oturdum. Dudağımı çiğneyerek bilgisayarı işaret ettim. "Benden nefret mi ediyorsun?" Fısıldadım.

Kellan bana uzun, sessiz bir an baktı. Yüzü hâlâ boştu. O kısa şaşkınlık anı dışında ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Denny'ye olan hislerimi okumuş muydu? Tanrım, seks sahnelerimizi okumuş muydu? Taslağın tamamını okumasına izin vermemeliydim. Düzenlemem gerekirdi. Nasıl

Bu konuda ne hissediyordu? Aklından geçenleri bilmemek beni öldürüyordu ama konuşmaya hazır olmasını bekledim. İcini çekip bilgisayar ekranını kapattığında kendimi en kötüsüne hazırladım.

delikten dışarı tırmanarak yanıma, yatağın kenarına . Başlarımız üstümüzdeki ranzaya yaslandı. Yüzü hüznle yumuşarken sonunda fısıldadı, "Sana yaşattığım tüm acılar için . . . sana yaşattığım tüm acılar için."

Gözlerim yaşardı. "*Bana* onca acı için mi? Kalbini söküp parçalara ayırdıktan sonra sana geri veren bendim."

Kellan sırttı. "Hikayede henüz o kadar ileri gitmedim. Hâlâ bir pislik olduğum kısımdayım."

Gülümseyerek omzunu çarptım. "Pisliğin teki olman hoşuma gidiyor."

Kellan yere doğru gülümsedi. "Bunu aklımda tutacağım." Tekrar bana baktı. "Ama ciddiym. Gerçekten çok üzgünüm. Sana karşı dürüst olmalıydım. Sana nasıl hissettiğimi söylemek istedim. Ama yapamadım. Çok zordu."

Yutkunarak başımı salladım. "Biliyorum. Ama özür dilemek zorunda değilsin. Sana yaptığım şey çok daha kötüydü. Özür bunu karşılayacak kadar büyük bir kelime değil." Kellan benimle tartışmadı. Sadece bana hüznü bir gülümseme verdi ve parmaklarıyla yanağımdaki bir damla yaşı sildi. Diz boyu pişmanlık içindeyken bunu şimdi söylemem gerektiğini düşünerek ekledim: "Denny'yle olan sahneler için çok üzgünüm. Onları okumana izin vermemeliydim."

Hangi sahnelerden bahsettiğimi anlayan Kellan parmağını dudaklarımın üzerine koydu. "Yapma. Anlıyorum. Bu işe girerken bizimle ilgili bir hikâyenin aynı zamanda ikinizle ilgili bir hikâye olacağını biliyordum. Öyle de olmalı. O senin hayatının büyük bir parçasıydı ve geçmişinle bir sorunum yok. Seni sen yapan o. Ve ben senin kişiye aşığım." Ona bakakaldım, empatisinin derinliği karşısında hayrete düşmüştüm. Biraz güldü. "Gerçi bu konuda bir şey okuyamadım. Birkaç bölümünü gözden geçirdim. Umarım sakıncası yoktur."

Başımı sallayarak kollarımı ona doladım. Hayır, tabii ki umurumda değildi. Gömleğini ellerimle kavrayarak başımı boynuna gömdüm. Tanrım, o inanılmazdı. Ona sıkıca sarılarak suçluluk ve pişmanlık dolu son birkaç damla gözyaşı döktüm. Hissim geçtikten sonra boynunu öptüm. "Seni seviyorum, seni biliyor musun?"

Beni sıkıca tutarak sırtımı okşayan Kellan, "Saçımı sevdiğini biliyorum," diye mırıldandı. Eğlenen yüzüne bakmak için geri çekildim; gülümsemesini zar zor zapt edebiliyordu. "Yani saçımı *gerçekten* seviyorsun... neredeyse saplantılı bir şekilde

Yani. Hiçbir fikrim yoktu." Sırtışı parlak ve çocuksu bir hal aldı. "Ve karın kaslarım." Bana bir kaşını kaldırdı. "Onları bir kalemle kazımayı denemek ister misin? Sana izin veririm. Gerçi yenilebilir boya çok daha eğlenceli."

Göğsünü benden uzaklaştırıp ayağa kalktım. Ahmak. Kellan gülerek kalçalarımından tuttu ve beni kucağına çekti. Kollarına gömülürken kıkırdadım. Parmaklarımı onun olağanüstü saçlarına dolayarak, "Sen beni aşındırırsan ben de seni aşındırırım," diye mırıldandım.

Kellan beni etrafında döndürdü, böylece ona sarılmıştım. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırırken gözleri heyecandan parlıyordu. Ağızlarımız birbirine önce "Anlaştık," diye mırıldandı. Sonra parmakları sanki sanat projesine hemen şimdi başlayacakmış gibi gömleğimin altına girdi.

Parmakları tenimde dans ediyor, beni okşadığı kadar gıdıklıyordu da. Eğlenceli öpüşmelerimizin arasında gülüyor ve keşke Bir şekilde bu otobüsten gizlice inip özel bir otel odasına kaçacaktım.

Arkamdan bir ses, "Bu tanıdık geliyor," dedi.

Kellan'ın dudaklarından ayrılıp artık açık olan otobüs perdesine baktım. İçeri dalmak beni eskisi kadar ürkütmüyordu ama yine de hoşuma giden bir şey değildi. Burada kimin olduğunu gördüğümde, içimden bir şok geçti. "Jenny?"

Sarışın en iyi arkadaşım ayak parmaklarının üzerinde zıplarken kıkırdadı.

"Sürpriz!"

Kellan'ın kulağına bir çığlık attım ve kucağından fırladım. Jenny ile çarpıştım ve yeni yaşlar gözlerimi yakarken ona sıkıca sarıldım. Sadece birkaç ay olmuştu ama onu son görüşümden bu yana sanki sonsuzluk geçmiş gibiydi. Coşkulu selamlaşmamızdan sonra arkasında kimin olduğunu fark ettim. "Kate? Rachel? Cheyenne?"

Seattle'daki tüm favori insanlarımı burada, başkentte görmek tuhafın da ötesindeydi. Bana Kellan ve başka bir kadını çevreleyen tüm tantanadan daha yabancı görünüyorlardı. Jenny, kız arkadaşlarımla Kellan'ın arasında dönüp dururken yüzümdeki ifadeye güldü; Kellan'ın yüzünde küçük, bir gülümseme vardı, bu yüzden ne olduğunu bildiğini anladım. "Neler oluyor?"

Griffin ve Anna alışveriş gezisinden dönmüşlerdi. Anna Cheyenne'in arkasında duruyordu, yüzünde neşeli bir ifade vardı. Griffin alışveriş poşetleriyle doluydu ve dramatik bir şekilde bir sandalyeye yığıldı; etrafına renkli poşetlerden oluşan bir deniz yayıldı ve birkaç mavi tulum yere düştü.

Kolunu Rachel'a dolayan Anna, taşıdığı tek şeyi, tamamen siyah plastik bir çantayı bana uzattı. Biraz gergin bir şekilde elinden aldım ve içine göz attım. İçinde bir sürü

ama dev bir penisin yüzüme bakması, beni en çok etkileyen şey oldu.

gerçekten dikkatimi çekti. Çantayı kapatırken gözlerim Kellan'ın kollarına kaydı. "Tamam, ciddem, neler oluyor?"

Kellan ayağa kalkıp kolunu bana doladığında güldü. "Gelecek ay resmen evleniyoruz ve Anna ile Griffin daha yeni nikâh masasına oturdular. Biz" -Anna'yı ve kendisini işaret etti- "küçük bir kutlama yapmaya karar verdik."

Anna ayak parmaklarının üzerinde zıplarken onun karnını tuttu. "İkili bekarlığa veda partisi, Kiera!"

Tüm arkadaşlarıma baktım, şok olmuştum. Hepsi de Anna ve benim düğünlerimizi kutlamamıza yardım etmek için neredeyse hiç haber vermeden ülkenin öbür ucuna mı uçmuşlardı? Ve sanırım Jenny ve Rachel'in durumunda, erkek arkadaşlarını ziyaret etmek için.

Her arkadaşına sırayla sarıldıktan sonra Kellan'a döndüm. "Bütün bunları sen mi ayarladın?"

Gülümsedi ve omuz silkti. "Hayatlarımız çılgınca. Hatırlanacak anlar yaşandığında, onları takdir etmek için bir saniye durmanız gerekir. Yoksa bunların hiçbirisi" -otobüsü işaret etti- "buna değmez. Ve sizinle evlenmek kesinlikle unutulmayacak bir an."

Gözlerim buğulanırken Kate'in dudaklarından hülyalı bir iç çekiş çıktığını duydum. Griffin en iyi yaptığı şeyi yaparak romantik anıma müdahale etti. Ağzını açtı. "Siz erkeklere bakıp ağzınızın suyunu akıtırken, biz yarı çıplak bebeklerle dolu bir denizde yüzüyor olacağız."

Anna onun karnına dirsek attı ama o güldü. Tekrar Kellan'a baktım. Başını iki yana salladı. "Gösteriden sonra bir bara gideceğiz. bu gece."

Griffin suratını astı. "Striptiz kulübü istediğimi söyledim."

Kellan ona düz bir bakış attı. "Ve ben bir bar istediğimi söyledim. Eğer ayrı ayrı bekârlığa veda partileri yapmak istiyorsanız, o zaman bu gece bir striptiz kulübüne gidin. Ama evliliğimi pahalı alkol ve parıltıyla kutlamak istemiyorum."

Griffin gözlerini devirdi ve kırbaç şaklatır gibi bir ses çıkardı. Kellan ona sadece gülümsedi. Kız kardeşimle yüzleştirdim. "Peki *bu* gece tam olarak ne yapıyoruz?"

Anna bana geniş bir gülümseme verdi. "Oh, detaylar için endişelenme. Her şey kontrolüm altında."

Saatler sonra aynada kendime bakıyor, kız kardeşimi öpsem mi yoksa yere mi sersem diye düşünüyordum. Evliliğimizi kutlamak için yaptığı ana plan, hepimize yarı Robert Palmer video civcivi yarı Muppet gibi eşleşen kıyafetler giydirmektir. Hepimiz daracık, kısa, uzun

kollu elbiseler. Jenny ve Anna herkesin makyajını yapmıştı -parlak kırmızı ruj ve dumanlı gözler- ve Cheyenne ve Kate herkesin saçlarını uzun, şık at kuyrukları şeklinde arkaya toplamıştı. Giyinme işini "Addicted to Love" dolgu malzemelerine benzemekte bırakacağımızı sanıyordum ama bunun kız kardeşim için yeterince gösterişli olmadığını bilmeliydim. Hepimiz tek tip giyindikten sonra, neon renkli peruklardan oluşan bir ürün yelpazesi çıkardı.

Yansımadaki parlak pembe saçları parmaklarken Anna da bana katıldı. Kendi elektrik mavisi saçlarına bakıp kıkırdarak, "Çok seksi görünüyoruz!" diye haykırdı.

Arkamı dönerek kız kardeşimin kıyafetini inceledim. *İki* küçük çocuğu barındıracak kadar büyük göbeğiyle bile iyi görünüyordu. Bir noktada ona asılacaklarından hiç şüphem yoktu. "Kendimi gülünç hissediyorum, Anna."

Anna umursamaz bir ses çıkararak kısa, pembe saçlarımı düzeltti. "Harika görünüyorsun."

"Gerçekten bunu giymek zorunda mıyım?" Otobüste Kellan ve arkadaşlarının şovlarına gitmeden önce bizi görmek için bekledikleri yeri işaret ettim. "Kellan'ın kendi gecesinde söz hakkı var. Benimkinde söz hakkım yok mu?"

Anna gülümseyerek başını salladı, neon rengi bir tutam mavi saç dudağına yapışmıştı. "Hayır." Yüzümü buruşturduğumda, Anna beni banyo aynasına bakmam için geri çevirdi. "Bu gece sen Kiera değilsin." Yüzlerimiz yan yana gelecek şekilde eğildi ve ilk kez daha önce hiç fark etmediğim bir şeyi fark ettim - kız kardeşim ve ben birbirimize çok benziyorduk. "Bu gece sen Kiki'sin, seks Tanrıça!"

İnledim ama sonra hemen güldüm. Tabii, neden olmasın. Zaten hayatıma kısa bir ara vermem gerekiyordu. "Tamam, Anna, sen kazandın."

Uzaklaşırken kışımı tokatladı. "Her zaman öyle değil miyim, Kiera?" Omzunun üzerinden bana sırtıttı. "Yani Kiki."

Fraggle Rock'ın canlı aksiyon versiyonunu çekmek üzereymişiz gibi hissediyordum, kızlar ve ben otobüsün ana bölümüne adım attık. Griffin kulakları bir çığlık attı. Matt'in yüzü renkten renge girerken, Evan'ınki geniş bir sırıtışa dönüştü. Ve Kellan, diyelim ki beni iyice inceliyordu ve gördükleri hoşuna gitmişe benziyordu.

Kireç yeşili saçlı Jenny, Evan'ın kollarına yığıldı ve yanağına parlak kırmızı bir ruj bıraktı. Kanarya sarısı bir peruk takan Rachel, Matt onu tutarken ellerini yüzüne kapattı ve kontrolsüzce kıkırdadı; kızlardan en az biri benim kadar utanmıştı. Kate yüzünü düzeltti.

koyu mor peruğu ve yüzünde parlak bir gülümsemeyle. Saçları bana Meadow'unkini hatırlatan alevli bir kıvılcıkta olan Cheyenne ise Kellan beni selamlamak için ayağa kalktığı anda omzuma vurdu.

Dudakları baştan çıkarıcı bir yarı gülümsemeyle kıvrıldı ve homurdandı: "Aklımda senin bu görüntün varken bu gece sahneye konsantre olamayacağım." Gülümsemesi genişleyerek ekledi: "İnanılmaz derecede seksisin."

İltifatını reddetme dürtüsüne direnerek, bunun yerine ona "Teşekkür ederim" dedim.

Kellan'ın yüzü artan özgüvenim karşısında gurur doluydu. Kız arkadaşlarım vedalaşıp eşyalarını toplarken Kellan yakınımı eğildi. Kulağıma mırıldandı, "Peruk sende kalacak, değil mi?"

Alt dudağını emerken parmakları pembe bir kilidin içinden geçti. Gözlerinde sıcaklık, ateş ve tutku yanıyordu ve birden onunla özel bir otel odasından başka bir yere gitmek istemedim. Dudaklarımı kulağına dayayarak ona, "Döndüğümde üzerimde tutacağım tek şey bu," dedim.

Kellan boğuk bir inleme sesi çıkardı, sonra kollarını belime doladı. Omzunun üzerinden çocuklara, "Planlar değişti, bu geceki gösteriyi iptal ediyoruz ve evde kalıyoruz," dedi.

Matt bir an ters ters baktı, sonra çantasını alan Rachel'a bakıp gülümsedi. Evan kabul ettiğini haykırdı ve Jenny'yi tekrar kucağına çekti. Griffin, "İşte bu," diye haykırdı ve Anna'nın kıcını çimdikledi.

Kellan'a gülümsedim. "İyi denemeydi ama bunu yapamayacağını biliyorsun." Bana kederli bir iç çekiş verdi. "Biliyorum ama güzel bir düşünceydi."

Ona yumuşak bir öpücük verdim, sonra ondan uzaklaştım ve kızlarımı topladım. Anna geri kalan kıyafetlerimizi dağıtmaya başladı ve ben bir inilti tuttum. Daha önce fark ettiğim penis gereçleriydi. Her kıza müstehcen bir kolye, pipet, emiciler ve peruk renklerimizle uyumlu tüylü boalar verdi. Boaların içinde parlak, cicili bicili penisler vardı. Hepimiz seks düşkünü manyaklar gibi giyinmiştik. Sanırım yanaklarım Cheyenne'in saçlarına uyuyordu.

Otobüsün önünde toplandığımızda, mütevazı büyüklükte siyah bir limuzinin otoparkın kenarına geldiğini gördüm. Kellan ve çocuklar yanımdan geçip gittiler.

"Şimdi içeri giriyoruz," dedi yanağımdan öperken. Süslü arabaya baktığımı görünce ekledi, "Bu akşam için sana bir limuzin kiraladım, böylece rahatlayabilirsin. Bu gece iyi eğlenceler. Bunu hak ediyorsun."

Bana göz kırptı ve ben de onun düşünceliliğine gülümsedim. "Teşekkür ederim. Sen

Erkekler de eğlenir." Benden uzaklaşırken kolundan tuttum. "Hey, eğer gerçekten bir striptiz kulübüne gitmek istiyorsan, benim sorun olmaz. Sana güveniyorum." Yutkundum, bu fikir beni heyecanlandırmamıştı ama Kellan'ın arkamdan, yanında olsaydım yapacağından farklı bir şey yapmayacağını bilecek kadar rahattım.

Kellan gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim. Yine de bir kulübe ihtiyacım yok." Omuz silkti. "Zaten benim için hiçbir zaman bir şey yapmadılar." Ona sinsi bir sırıtış attım. Bu muhtemelen doğrudu. Kellan'ın güzel, çıplak kadınların etrafında dolanması için para ödemesine gerek yoktu. Eğer isterse, evinde bir parti vererek bunu bir çırpıda elde edebilirdi.

Kellan otobüsten ayrılırken bir gürültü patlaması ve kamera flaşları patladı; sırada bazı hayranlar hâlâ etrafta bekliyordu. Bu gece onların şanslı bir geceydi. Sadece rock yıldızlarını yakından görmekle kalmayacaklar, aynı zamanda oldukça tuhaf giyimli kadınlara da göz atacaklardı. Lanet olsun benim özgür ruhlu kız kardeşime.

Kızlarla birlikte birkaç dakika daha bekledikten sonra arabamıza doğru koştuk. Ben grubun ortasında kaldım, başım eğikti ve neon pembe saçlarım yüzümü kapatıyordu. Biz yaklaşırken şoför kapıyı bizim için açık tuttu. Anna, Jenny, Rachel ve Kate'e katılmadan önce onunla birkaç kelime konuştu, Cheyenne ve ben geniş araçta. Poison adlı kulüpteki gösteriyi hatırlayarak, bizi takip eden biri var mı diye gözlerimi dört açtım. Renkli fahişeler gibi giyinmiş bir grup kadının bir rock yıldızının tur otobüsünden inip bir limuzine atlamasını merak edeceğimi biliyordum.

Anna kaburgalarımın dirsek attı. "Rahatla Kiki, özgürsün."

Paranoyama gülerek ön tarafa geçtim. "Evet, öyleyim. Hadi gidip biraz eğlenelim."

Kızlar benimle birlikte gülerken, şoför bize eğlenen, şaşkın bakışlar attı. Kız kardeşimin talimatları doğrultusunda bizi bir restorana götürdü.

Grubumuz arabadan inip Red Robin'e girdiğinde kendimi aptal gibi hissetsem de -kız kardeşimin canı baharatlı patates kızartması önce yemek yediğimiz için minnettardım. Açlıktan ölüyordum.

İlginçtir ki, restoranın kaotik ortamına canlı bir sanat eseri gibi uyum sağladık. Yine de mekandaki her müşteri bize bakmak için başını çevirdi. Herkesin gözlerinin üzerimde olduğu hissini bir kenara iterek kız kardeşimi merdivenlerden bara kadar takip ettim. Jenny, Kate ve Rachel bir tarafta, Cheyenne, Anna ve ben diğer tarafta olmak üzere altımız bir kabine yerleştik.

diğerini. Birkaç saniye sonra gelen taze yüzlü garsonun kıyafetlerimizden etkilendiği belliydi. "Merhaba, ben Gabe. Bu akşam size ben hizmet edeceğim." Kalemimi penis kakmalı boalarımıza doğrultarak sırtıttı, "Bekârlığa veda partisi mi?"

Boa'yı çıkarıp koltuğun üzerine koydum. Gösterişli fallik Bir aile restoranında şekiller muhtemelen en iyi fikir değildi, genç gözler ve her şey. Limuzinle gelirken kız kardeşimden penis kolyesini çantasına koymasını ve pipetini ya da emicisini burada kullanmayacağına dair söz almasını istemiştim. İstemeye istemeye kabul etmişti.

Kolunu bana dolayan Anna, Gabe'e gülümsedi. "Evet, benim kızım düğümleniyor, bu yüzden onu yakmamız gerekiyor!"

Gabe mavi gözlerini bana çevirdi. "Tebrikler."

Şaşırtıcı bir şekilde bakışları yüzümde gezindi. Vay canına, beni mi süzüyordu? "Teşekkürler," diye mırıldandım. "Biz de onun yeni düğününü kutluyoruz." Anna'ya döndüm. "Griffin'le evlendiğine hâlâ inanamıyorum."

Anna gözlerini devirdi. "Boş ver. Sen babamdan daha kötüsün." Bu yoruma gülmek zorunda kaldım. Babamın Anna'nın medeni durumunu bilmesi pek olası değildi. Seattle'dan ayrıldığını ona söylediğinden bile şüpheliydim.

Gabe'in gülümsemesi genişledi. "Kız kardeşler mi?" Bize doğru eğilerek herkese sırtıttı, sonra sadece bana odaklandı. "Neye ihtiyacınız olduğunu biliyorum. İçkilerinizi seçmemin sakıncası var mı?" Doğrulurken bana göz kırptı ve aklım dondu. Gerçekten bana asılıyordu.

"Uh, hayır, devam et." Başka ne yapacağımı bilemediğim için ona kibarca gülümsedim.

Anna bana doğru eğilerek ona şöyle dedi: "Uzun zamandır biriyle birlikte olmamıştım ama benimki bakire olsun, tamam mı?" Genişlemiş karnını ovuşturdu ve Gabe gözlerini benden ayırıp ona baktı.

Başını salladı, gözleri anında benimkilere döndü. "Yapacağım." Tekrar ayağa kalktı ve kalemimi tekrar bize doğrulttu. "Siz hanımlar hiçbir yere gitmeyin. Ben hemen döneceğim."

O gittikten sonra bütün kızlar aynı anda bana baktı. "Seni öyle bir süzüyordu ki!" Jenny haykırdı.

Sandalyeme çöktüm ve parlak saçlarımı parmakladım. "Hayır, değildi." Cümlemin sonunda kıkırdadım. *Evet, öyleydi.* Ne yazık ki Gabe'e göre ben bekâr değildim. Hayır, yakıcı güzelliği ruhundaki güzelliğin yanında önemsiz kalan rock yıldızı sevgilimle resmen evlenmek üzereydim. Bir insanın olabileceği kadar mükemmele yakındı ve o benimdi. Kutsanmanın da ötesindeydim.

Gabe birkaç dakika sonra elinde meyveli ve sert bir şeyle dolu kocaman, çılgin şekilli bardaklarla döndü; ilk yudumumu aldıktan sonra biraz ürperdim. Gabe bana tekrar göz kırptı. "Bu seni akşam için uygun şekilde hazırlar."

Ona teşekkür ettim ve ardından tavuk dilimleri sipariş ettim. Eğer bu içki gecenin nasıl dair bir gösterge ise midemde iyi bir tabana ihtiyacım olacaktı. Gabe yemeğimizin geri kalanı boyunca benimle flört etti. Söylemeye gerek yok, bir restoranda şimdiye kadar aldığım en özenli hizmeti aldım. Kızlar bu konuda benimle acımasızca dalga geçtiler. Gabe sevimliydi, bu yüzden gururum okşandı ama kalbim Kellan'daydı ve ilgilenmiyordum. İşimiz bittiğinde Gabe makbuzu bana uzattığında üzerinde numarası vardı. Ona bakarken gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Omuz silkti. "İşler yolunda gitmezse diye."

Bunu yapmasına o kadar şaşırmıştım ki tek cevabım "Teşekkürler" oldu. Kendimi toparlayarak ekledim, "Sanırım işe yarayacak."

Yanından ayrılmak için ayağa kalktığımda Gabe hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Kellan uzaklaşırken kadınların yüzünde o hayal kırıklığı ifadesini görmeye o kadar alışmıştım ki bunun bana yöneldiğini görmek tuhaftı. Fişi dışarıda kız kardeşime gösterirken aklıma bir fikir geldi. Eğer Kellan ve ben aynı oyunu oynuyor olsaydık çocuklar dışarı çıktıklarında oynamış olsalardı, bu gece *ben* kazanmış olurum. Bu düşünce bile beni kıkır kıkır güldürürken, diğer kızlar da yüksek sesle yuhalayıp bağıryorlardı.

Ne diyeceğini merak ederek fişin fotoğrafını çektim ve Kellan'a *kazandım mesajıyla birlikte gönderdim!* Bunu komik bulacağını ve ne yaptığımı konusunda endişelenmeyeceğini umuyordum. Ama ben ona striptizciler konusunda güveniyorsam, o da bana güvenmek zorundaydı. Ve güvendi de.

Bana geri mesaj atmadı ama da beklemiyordum. Bir gösterinin ortasındaydı, muhtemelen setini bitirmek üzereydi. Orada olmamak, onu dinlememek garipti ama ben kız kıza geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordum. Bundan sonra nereye gideceğimizden emin değildim ama Gabe'in içkisi yüzünden biraz kafam, bu yüzden pek umurumda değildi. Anna limuzin şoförümüzün yanağına hızlı bir öpücük kondurarak yaşlı adamın kızarmasına neden oldu. Kendimi yardımsever hissederek ben de onu yanağından öptüm.

karşı yanak.

Sonunda gittiğimiz yer bir striptiz kulübüydü. Araba, bir çift kadın bacağını tekmeliyormuş gibi gösteren parlak pembe neon ışığın yanına yanaştığında kaşlarımı çattım. Kulübün adını duyunca tüylerim diken diken oldu: Pole Palace. Anna'ya bakarak kararlı bir şekilde, "Bir grup yarı çıplak kadının evli erkeklerle flört etmesini izlemekle ilgilenmiyorum," dedim.

Anna bıkkın bir iç geçirdi. "Nerede senin macera anlayışın, Kiki?" Sinsi bir gülümsemeyle ekledi, "Bunu seveceksin, güven bana."

Her şeye hazır olan kız kardeşime güvenip güvenemeyeceğimden emin olamadığım için tereddütle limuzinden indim. Son anda şoföre, "Eğer beni binadan dehşet içinde kaçarken görürseniz, lütfen beni hemen eve götürün," dedim.

Şoför kapıyı açık tutarken bana gülümsedi. "Kesinlikle . . . Kiki."

Bir kez daha penis giydikten sonra, grubumuz ön tentenin altında toplandı. Jenny ve Kate başka bir yere gitmeyi ya da içeri girmeyi sorun etmiyor gibiydiler; Rachel da benim gibi bu yer hakkında kuşkulu görünüyordu. Cheyenne gülümsüyordu. Pole Palace'ın ön kapısına baktığımda, yanındaki şövale üzerinde duran devasa tabelayı fark ettim ve başımı salladım. *Bayanlar Gecesi! Şehrin en seksi erkeklerini görmek için gelin!* Bilmem gerekirdi.

Nedense, yarı çıplak erkeklerin evli kadınlarla flört etmesini izleyeceğimizi bilmek beni biraz daha iyi hissettirdi. Daha masum görünüyordu. Yine de, özellikle de bir Bratz bebeği gibi giyindiğim için, tüm bu olanlardan dolayı kendimi korkunç derecede utanmış hissediyordum. "Anna, sen Ciddi misin?"

Kulaktan kulağa bir sırtışla fedaiye doğru döndü. "Evet."

Jenny, Kate ve Cheyenne kıkırdayarak onun peşinden gittiler. Rachel ve ben baktık, bir anlık utanç duygusunu paylaştık, sonra çekingenliğimizi bir kenara bırakıp daha girişken arkadaşlarımızın peşinden gittik. Mekan her yaştan kadınla tıklım tıklım doluydu. Yuhalıyor, bağırıyor ve sahnedeki yağlanmış delikanlılara bağırıyorlardı. Dans eden erkekler beni biraz rahatsız eden müstehcen bir şekilde dönüyor ve kalça atıyorlardı.

Striptiz kulübüne gitmem konusunda konuşmadığımız için Kellan'ın burada olmamı sorun edip etmeyeceğini merak ederek Anna'nın kolunu tuttum. "Kellan . . ve çocuklar için sorun olmaz değil mi?" Bazılarını işaret ettim

GöMLEKSİZ erkek sunucular, arkadaş canlısı kadın müşterilerle fotoğraf çektiriyor.

Anna gülümsedi. "Bence bunu sorun etmezler."

Tam olarak emin değildim ve burada olduğum için kendimi biraz suçlu hissediyordum. Bu iri yarı, yakışıklı adamların hiçbirisiyle bir şey yapmayı planlamıyordum ama Kellan burada olduğumu bilmiyordu ve bilmemesi bana sahtekârlık gibi geliyordu. Onu aramak için telefonumu çıkardım ama Anna elimden kaptı. "Sorun etmez Kiera, nereye gittiğimizi de söyledim. Onun için sorun değildi." Anna

sahneyi gösterdi. "Bu gece erkek dansçılarla birlikte yer bulan kişi o."

Şaşkınlık içimi kapladı ama sadece bir anlığına. Elbette bunu o ayarlamıştı. Kellan arkadaşlarımla iyi vakit geçirmemi istiyordu ve etrafımızdaki kıkırdayan kadınlara bakılırsa, burada olmak *çok* iyi bir zamandı. Kellan beni utandırmayı da seviyordu ve hayal gücüne hiçbir şey bırakmayacak kadar dar pantolon giyen bir adam bana içki isteyip sorduğunda çok utandım.

Gülüşerek sonunda burada olmanın sorun olmadığını kabul ettim ve arkadaşlarımla rahatladım. Anna bizi sahnenin ön tarafına yakın bir masaya oturttu ve birkaç kadeh içtikten sonra seyirciler arasındaki diğer kızlarla birlikte bağırmaya başladım.

Danslar eğlenceliydi ve evet, çok seksiydi. Benim en sevdiğim kısım kostümlerdi. Şimdiye kadar bir itfaiyeci, bir polis ve bir inşaat işçisi vardı. Gülünç ötesi idi ve gülmeden duramadım. Sonra kovboy gibi giyinmiş bir adam sahneye çıktı.

Ağızına haydut gibi bir bandana takmış ve siyah kovboy şapkasını gözlerinin üzerine indirmişti. Ellerinden biri şapkasının ucunda, diğeri ise yanında duruyordu. Altında hiçbir şey olmayan yelek ve kaslarında hafif bir parlaklık vardı, sanki yağa bulanmış gibiydi. Her iyi kovboy gibi, bir çift koyu renk tayt külotun üzerine tozluk giymişti. Çok ateşliydi ve kalabalığı bir sessizlik kapladı. Müziğin başlamasını beklerken öylece durması bile baştan çıkarıcıydı ve kalabalığı coşturmakta iyi olacağını hissediyordum.

Havayı ağır bir ritim doldurdu. Şarkıyı Rhianna'nın kışkırtıcı hitlerinden biri olarak tanıdım. Ritim başladığında, kovboy gözlerini kaldırdı ve kalabalığa baktım. Penisimin pipetinden çıkan içkiyi tükürdüm. "Aman Tanrım!" Bu çılgılığı attığımda Jenny, Kate, Cheyenne ve Rachel dönüp bana deliymişim gibi baktılar. Anna yanlarını tutmuş gülüyordu.

Arkadaşlarımla sorgulayan bakışlarına cevap bile veremedim, çünkü kalabalığı tarayan bir çift baştan çıkarıcı lacivert gözü tanıdım. Kalçaları sallanmaya ve kalabalık bağırmaya başladığında, o tanıdık yatak odası gözleri bana kilitlendi. Ağızını göremiyordum ama bana gülümsediğini biliyordum. Bir deliğe girip ölmek istiyordum ama onu izlemeyi bırakamıyordum. Kellan'ın burada, bir striptiz kulübünde ne işi vardı?

Dans mı?

Gösterisine gerçekten başladığında, umursamayı bıraktım. Kellan doğal bir baştan çıkarıcıydı ve sahnede hareket ederken onu izlemek sarhoş ediciydi -Şarkı söylediği zamanki kadar sahip olduğu bir sahne. Kayarak ve titreyerek ön tarafta bir ileri bir geri ilerledi. Masamıza geldiğinde yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde yeleğini çıkardı. Kalbim saatte bir milyon mil hızla atıyordu. Kumaşı bana doğru fırlattığında neredeyse yakalayacak reflekse sahip değildim. Mükemmel göğsünü sergilediğinde kalabalık çılgına döndü. Kalbinin üzerinde benim adımın yazılı olduğu dövmesi sergilenirken, arkadaşlarım gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde bana döndüler; Kellan'ın dövmesini biliyorlardı. Şaşkınlıkla Jenny sordu, "Bu ... mı? ?"

Duyulmaktan korktuğu için onun adını yüksek sesle söylemedi. Söylemesine de gerek yoktu. Kime gönderme yaptığını hepimiz biliyorduk. Zayıfça başımı salladığımda

Evet, yukarıda poposunu sallayan Kellan'dı, hepsi gülmeye başladı. Anna kulakları patlatan bir ıslık çaldı. Evet, kocam striptiz yapıyordu.

Tıpkı D-Bags çalarken olduğu gibi, Kellan da kalabalığı etkiledi. Kızların kendisine dokunmasına izin verdi ama çok yaklaştıklarında ya da fazla samimi olduklarında geri çekildi. Ellerini kendi kaygan teninde gezdirdi, seyircilerin çoğunun ona dokunmayı hayal ettiğinden emin olduğum şekillerde kendini okşadı. Şarkının yarısında, gürleyen alkışlar eşliğinde pantolonunu çıkardı. Yüzümü ellerimin arasına gömdüm, utandım ve tahrik oldum. Bunu yaptığina inanamıyordum ama aynı zamanda şaşırmamıştım da; bu tam da Kellan'ın yapacağı bir şeydi.

Uzun şarkının sonuna doğru Kellan bana doğru yürüdü. Artık üzerinde sadece kovboy çizmeleri, dar tayt şortu ve yüzünü gizleyen bandanalı maskesi ve kovboy şapkası. Nefesimi tutarak kıyafetin onda kalmasını umdum. Kellan sahneden atlayarak masamızın hemen yanına indi. Kadınlar ona dokunmak için fırsat kolluyordu ama o beni tuttu ve ayağa kaldırdı. Yakındaki müşteriler kıskançlık içinde küfredip onaylarcasına bağırırken, Kellan bacağımı tutup kalçasına dolayarak kışkırtıcı dansını bitirdi. İçgüdüsel olarak onun vücuduna uyum sağladım ve bir an için ilgi odağı olduğumuzu unuttum. Şarkı nihayet bittiğinde Kellan beni aşağı indirdi. Beni yukarı çektiğinde, yüzlerimiz birkaç santim ayrıydı. Maskesinin altındaki hızlı nefesini görebiliyordum; benimkiyle eşleşiyordu. Kimin izlediğini umursamadan onu kumaşın üzerinden öptüm. Elleri kığımın üzerinde gezinirken gözleri dalgalanarak kapandı. Kalabalık çığlıklara boğuldu.

İzlendiğimizi hatırlayarak isteksizce ondan uzaklaştım. Kellan gülerek bana şöyle dedi: "Muhtemelen beni

Bu kıyafetle. Tutuklanabilirim."

Gölerek kaygan göğsünü kendimden uzaklaştırdım. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

Eğilerek elimi öptü. "Dayanamadım." Anna'yı işaret etti. "Bu onun fikriydi."

Kız kardeşime ters ters baktım, o da ellerini vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Tek söylediği "Sopa üzerinde seks" oldu.

Sunucu tüm dansçıları anons ederek bir sonraki gösteriyi başlatırken - beyaz üniformalı bir asker - Kellan bana son bir kez sarıldı. "Gidip *diğer* performansımı bitirmeliyim yoksa Matt kafamı koparacak." Kendine bakarak ekledi: "Benim de gidip şu yağ lekesini silmem lazım."

Güldüm ve yanağından öptüm. "Sen başka bir şeysin, biliyor musun?"

Başını bana doğru eğdi. "Sen de öylesin. Seni eğlenirken görmek güzel. Otelde görüşürüz."

Bir kaşımı kaldırarak baştan çıkarıcı ses tonunu taklit ettim, "Evet, kesinlikle yapacaksın."

Kellan'ın gözlerinin kenarları kırıştı ve bu kadınların dizlerinin bağıni çözecek bir sırtışla bana baktığını biliyordum. Görebilmek için maskesini çıkarmak istedim ama burada kimsenin onu tanımasını istemiyordum. Kellan'ın yarı çıplak bir kovboy gibi giyinmiş olması kesinlikle Kell-Sex hayranlarına vermek istemediğim bir imajdı; bu sadece ve sadece bana aitti, yani bana ve bir bar dolusu masum kadına.

Ayrıldık ve Kellan üstünü değiştirip konserine geri dönebilmek için sahneye doğru yol aldı. Yol boyunca birkaç kadın eli tarafından okşandı ve mincıklandı. Onların arasından geçerken bir ara durup Vücudunun alt tarafına doğru sürüklenen bir çift. Sahnenin kenarındaki basamakları tırmandıktan sonra bana baktı ve kovboy şapkasını eğdi. Gülümsedim, iç çektim ve ona daha da derin bir aşkla bağlandığımı hissettim.

Diğer gösteriler Kellan'ın yanında sönük kalıyordu ve kendimi *onları* izlemekten çok *onun* hakkında hayaller kurarken buluyordum. Anna'nın hızla tükenmekte olduğunu görünce, geceyi bitirmeyi önerdim. Herkes kabul etti ve bizi bekleyen limuzine doğru yola koyulduk. Kapıyı bizim için açtığında şoföre teşekkür ettim.

"Nasıldı?" sordu. "Harikaydı," diye iç geçirdim.

Bana başını salladı, ben de kıkırdadım. Anna başını uykulu bir şekilde omzuma yaslariken telefonumu bana geri verdi. Elektrik mavisi saçlarını okşuyordu,

Mesajlarımı kontrol ettim. Sadece bir tane vardı ve o da Kellan'dandı. İçinde Gabe'in telefon numarasının fotoğrafını çektiğimde, *"Hayır, seni bu gece ve her gece alıyorum, bu yüzden kazandığımdan oldukça eminim"* diye mesaj atmıştı.

Dudağımı ısırarak şoförümüzden otelimize kadar acele etmesini istedim. Muhtemelen Kellan'ın konserden sonra erkek erkeğe çıkacağı geceden dönmesini beklemem gerekecekti ama umurumda değildi. Pembe peruğum ve ben bütün gece onu beklemekten mutluluk duyacaktık ... ve umarım kovboy çizimleri ve birlikte çantama güvenle sıkıştırılmış yeleğiyle geri dönerdi.

Bölüm 22

Bir iyilik

Kate ve Cheyenne ertesi sabah eve döndüler, ikisi de taksiye bindiklerinde biraz yorgun görünüyorlardı. Onları tekrar görmek kalbimi ısıttı; evdeki arkadaşlarımı gerçekten özlemiştim. Jenny ve Rachel erkek arkadaşlarını ziyaret etmek için fazladan birkaç gece daha kalacaklardı. Otobüsümüz gürültülü ve tıklım tıklımdı, müzik ve kahkahalarla doluydu. Disneyland'in bu otobüsten hiçbir eksiği olmadığına kesinlikle inanıyordum; burası gerçekten de dünyanın en mutlu yeri.

Kardeşçe Sevginin Şehri Philadelphia'ya girdiğimizde otobüsteki insanlar öğleden sonrası için planlar yapmaya başladı. Jenny, Rachel, Matt ve Evan gezmeye gidiyorlardı. Deacon, Ray ve David aslen Philadelphia civarından oldukları için bazı arkadaşlarıyla hasret gidermeye gidiyorlardı. Anna ve Griffin dondurma ve turşu yemeye gidiyorlardı - kız kardeşimin canının çektiği bir başka şey. Birlikte biraz yalnız zaman geçirmek isteyen Kellan ve ben bizi dışarı davet eden her grubu geri çevirdik.

Tamamen yalnız kaldığımızda Kellan'a döndüm ve ona imalı bir gülümseme. "Peki, artık sadece siz ve ben göre, Bay Kyle, ne yapmak istersiniz?" Sesimi baştan çıkarıcı bir seviyeye düşürerek, "Belki bana hâlâ borçlu olduğun iyiliği geri ödersin?" dedim. Kendimle biraz gurur duyuyordum. Sadece kızarmadan ya da ciyaklamadan söylemekle kalmamış, sesim biraz erotik bile çıkmıştı. Bu işte iyiye gidiyordum.

Kellan ise şaşırtıcı bir şekilde kaşlarını çattı ve ayakkabılarına baktı. "Aslında . . . Senden bir iyilik isteyeceğim."

Yüz ifadesindeki ciddiyeti görünce kanepede ona doğru döndüm. "Ne oldu?"

Kellan dizlerinin üzerinde öne doğru eğildi. Üzerinde uzun kollu bir beyaz gömlek ve onun üzerine kısa kollu siyah bir gömlek. Bu

İki zıt renk onun mizacını mükemmel bir şekilde ifade ediyor gibiydi; hevesliydi, isteksizdi. Mutluydu, üzgündü. , melankolikti. Yüzündeki çatışmayı görmekten nefret ederdim, özellikle de ne hakkında çatıştığından emin olmadığım da.

Bir elini saçlarında gezdirdi ve bana baktı. "Bir şeyler yapmayı düşünüyordum. Bunu yapmayacaktım, bu yüzden bahsetme zahmetine bile girmedim, ama burada oturduğumuz sürece, bu beni daha çok yiyip bitiriyor ve ben sadece

. . . Bunu yapmak zorundayım. Bunu yapmam gerekiyor." Yutkundu, sonra yavaşça nefes verdi. "Ama bunu tek başıma yapamam. Sana ihtiyacım var."

Böyle bir şey söylemesini beklemediğim için elini tuttum ve sıktım. "Cevabım evet. İyilik ne olsun, cevabım her zaman evettir. Bana ne zaman ihtiyacın olursa, ben oradayım Kellan. . . Her zaman yanıdayım. sen."

Tekrar yutkunurken gözleri yaşardı. Bu kalbimi kırdı. Alnındaki saçları tarayarak, "Ne yapman gerekiyor?" diye sordum.

Bana anlatmaya çalıştı ama sesi o kadar kısıktı ki . Boğazını temizledikten sonra tekrar denedi. "Birini ziyaret etmem gerekiyor." Bundan sonra ağzını kapattı ve başka tarafa baktı; yüzündeki acı belliydi.

Omzunu öptüm. "Tamam." Kimi ziyaret etmesi gerektiğini bilmiyordum ve bunun bir önemi de yoktu. Kocam beni soruyordu ve ben de orada olacaktım.

Kellan bir taksi çağırırken ben de çantamı ve kalın bir ceket aldım. Şirket ihtiyaç duyduğumuzda ulaşımımızı ayarlıyordu ama bu genellikle sadece resmi görevler içindi; ayak işlerimizi kendimiz hallediyorduk. Kellan'ın isteği üzerine, dost canlısı otobüs şoförümüz Jonathan, otobüsümüzün kapısı diğer tur otobüsü tarafından gizlenecek şekilde park etmeye başlamıştı. Bu sayede otobüse girip çıkarken hayranlarımızdan ve fotoğrafçılardan bir nebze olsun uzak kalabildik. Ayrıca Sienna'nın daha fazla "eş ziyareti" fotoğrafı çekirtmeye çalışmasını da engelledi.

Taksi gelip güvenlikten izin aldıktan sonra iki otobüsün arasındaki çatlağın önüne park etti. Kellan deri ceketini giydi ve yanıma doğru yürürken bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Bunu yaptığın için teşekkürler," diye fısıldadı, beni döndürdü ve ceketimi giymeme yardım etti.

Omzumun üzerinden bakarak ve ne merak ederek ona, "Sorun değil Kellan. Sen asla bir sorun değilsin."

Taksiye yerleştikimizde Kellan'ın yüzü taştan bir maskeye dönüşmüştü; tamamen vurdumduymaz görünüyordu. Şöföre, "Gloucester Township, New Jersey'deki Saint Joseph Mezarlığı" dedi. Bu cevap Kellan'ın aklına gelen son şeydi.

Söylemesini beklerdim. Neden bir mezarlığa gittiğimiz konusunda kafam daha fazla karışmazdı. Kellan bana dönerek, "Burası ailemin gömülü olduğu yer," diye açıkladı.

Bugünün onun için ne kadar zor geçeceğini bildiğimden, elimi koydum. O da hemen elini benimkinin üzerine koydu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Kellan'ın bakışları yanımda bulanıklaşan şehir manzarasına kayarken ona "Neden ailen Seattle'a değil de buraya gömüldü?" diye sordum.

Hâlâ bana bakmayan Kellan omuz silkti. "Teyzem cenazeden sonra onları buraya getirdi. Washington'da onlar için hiçbir şey kalmadığını söyledi, o zaman neden onları oraya gömelim ki?" Sonra gözlerini benimkilere çevirdi ve gözlerinde belirgin bir sertlik vardı. "Onları *buraya*, annemle birlikte büyüdüğü yerin yakınına gömdü."

İçimi bir hüznün kapladı. Gerçekten de gençken Denny ve grubu dışında yanında kimse olmamıştı. "Teyzen burada mı yaşıyor o zaman?"

Kellan gözlerini tekrar pencereye çevirdi. "Bilmiyorum, umurumda da değil. Konuşmuyoruz... hiç ." Kellan açıkça onun hakkında konuşmak istemiyordu, bu yüzden konuşmanın bitmesine izin verdim.

Mezarlığa giderken çiçek almak için bir yerde durduk. Köşedeki bir dükkâna girip elinde iki buket çiçekle çıktığında kalbim kırıldı. Bana üzerinde "*İyi ki buradasın*" yazan beyaz bir gül yaprağı uzattığında gerçekten çok üzüldüm.

Mezarlığa gitmek yirmi dakikadan az sürdü ama dışarıdaki hafif yağmur biz vardığımızda şiddetli bir sağanağa dönüşmüştü. Yanımda şemsiye yoktu ama gerçekten değildi; Kellan'ın bunu yapması gerekiyordu. Kapanışa ihtiyacı vardı. Taksi, ortasında devasa bir beton melek bulunan bir çim adasının etrafından dolanan bir yolda durdu. Kellan şoföre bizi beklemesini söyledi ve taksiden indi. Elindeki iki kırmızı gül demetini sıkıca kavrayan Kellan, hemen taksiyi çevirmeye başladı.

Başını ileri geri hareket ettirerek geniş araziye inceliyordu. Taksiden indiğinde olmuştu; boş mezarlığa bakarken kaybolmuş ve yalnız görünüyordu.

Yanına geldiğimde başını salladı ve elini saçlarında gezdirerek kalın, ıslak dağınıklığı topladı. "Nerede olduklarını bilmiyorum."

Yağmur yüzünden aşağı akarken gözlerinde keder vardı. Ailesinin nereye gömüldüğünü bilmiyordu. Nemli havanın serinlettiği serbest elini tutarak mezar taşları denizine baktım. Etraftaki boşluk

çok büyüktü ve solumuzdaki bir yol, damlayan ağaçların aralarından görebildiğim daha da fazla mezara çıkıyordu. Günlerce arayıp ailesini asla bulamayabilirdik. Gerçi günlerimiz yoktu. En iyi ihtimalle birkaç saatimiz vardı.

Elini sıkarak ona kararlı bir şekilde "Onları bulacağız" dedim.

Zamanımız tükenmek üzereydi, bu yüzden aceleyle Bu kasvetli samanlıkta iğne arıyorduk. Sistematik bir şekilde sıralardan aşağı inmeye başladık. Ayrı koridorlarda, birbirimizden iki ya da üç sıra arayla yürüdük, böylece mümkün olduğunca çok yer kaplayabilecektik. İlk partiyi şanssız bir şekilde otuz dakikada bitirdik. Kuru arabasında kitap okuyan baktım, bu yolculuğun bize ne kadar mal olacağını merak ediyordum. Ama tıpkı bekârlığa veda partim için tuttuğum limuzin gibi, bu da Kellan'ın seve seve ödeyeceği bir masraftı.

Titreyerek ve dişlerimizi gıcırdatarak mezarlığın ikinci yarısına doğru ilerledik. Bu bölüm diğer tarafın en az iki katı büyüklüğündeydi; sadece bakarken bile yorulduğumu hissettim. Ama aramaya devam etmekten başka seçeneğimiz yoktu, biz de öyle yaptık. John ve Susan Kyle isimleri zihnimde parıldarken, önümdeki mezarların işaretlerini gözden geçirdim. Buraya her biri kendi hikâyesine, kendi aşklarına, sevinçlerine ve kalp kırıklıklarına sahip pek çok insan gömüldü. Bu Buradaki her bir kişinin iyi ve bazı durumlarda kötü yollarla kaç hayata dokunduğunu düşünmek çok zordu.

Kellan'ın ebeveynlerinin isimlerini bulmaya o kadar odaklanmışım ki, sonunda onları gördüğümde mektuplar neredeyse gözümünden kaçıyordu. *John ve Susan Kyle: Sevgili Dostlar, Aile ve Ebeveynler*. Şok içinde siyah mermere baktım. Onları bulmuştum. Gerçekten bulmuştum. Göz ucuyla Kellan'ı birkaç sıra önümde, hâlâ ararken gördüm. Elindeki çiçekler sıırılsıklamdı.

Yağmurun altında konuşmaya çalıştım ama sesim boş çıkıyordu. "Kellan."

Beni duydu ve başını bana doğru çevirdi. Gözlerini indirerek ayaklarımın dibindeki çift mezar taşını inceledi. Sakinleştirici bir nefes alıp bana doğru adım atışını izledim. Soğuktan olabilirdi ama yanıma ulaştığında titriyordu. Boş gözlerle mezara baktı. Tek kelime etmeden önlerinde çömeldi. Parmaklarını önce annesinin, sonra da babasının isminin üzerinde gezdirdi. Sonra elini mezar taşlarının hemen önündeki ıslak çimlerin üzerine koydu ve gözlerini kapattı.

Etrafımızda yağmur yağıyor ve yanaklarından aşağı dökülüyor olsa da, gözlerinden sızan yaşların belirgin izlerini gördüm. Sessiz bir destek olarak elimi omzuna koydum. Kellan gözlerini açtığında

Sulanmıştım ve boğazımdaki düğümü bastırmak zorunda kalmıştım. Bu insanlar onu daha ne kadar incitmeye devam edeceklerdi? Kellan şefkatle, sevgiyle her ismin altına bir buket çiçek yerleştirdi. Bu önem kalbimi kırdı. Ona yaptıkları her şeyden, her incitici sözden, her acımasız saldırıdan sonra, ona her türlü sevgiye layık olmadığını hissettirdikten sonra ... onları hala seviyordu. Mezar taşında "Sevgili Ebeveynler" yazmasının garip bir ifade olduğunu düşünmüştüm ama belki de öyle değildi. Doğru ya da yanlış, hak etmiş ya da etmemiş, oğulları onları sevmiştir.

Kellan yağmurun neredeyse bastırıldığı bir sesle onlara veda etti. "İstediğin, ihtiyacın olan şey olmadığım için özür dilerim." Gözleri annesinin ismine kaydı. "Senin için her şeyi mahvettiğim için özür dilerim." Gözleri babasınınkilere kaydı. "İkiniz için de." Titrek bir nefes verdi, Dudaklarından yağmur damlaları dökülüyordu. "Keşke her şey bizim için farklı olsaydı, ama ..dilemek hiçbir şeyi değiştirmiyor. Bu yüzden sadece veda istedim.

.. ve-" Yutkundü; yüzünde o kadar büyük bir acı vardı ki hıçkırığa hıçkırığa ağlamamak için kendimi zor tuttum. "İkinizi de seviyorum."

Kellan nihayet ayağa kalktığında burnunu çekti ve çenesi titredi. Kollarımı beline doladım, gözyaşlarımı yutarken onu elimden geldiğince rahatlattım. Bana sıkıca sarıldı, gözleri hâlâ anne babasıdaydı. Bir süre daha sessiz kaldıktan sonra sordu: "Sence benimle gurur duyarlar mı? Birazcık bile mi?"

Sesi kesildi ve onu daha sıkı sıktım. Dürüstlük anlaşmamızı bozmayı ve ona yalan söylemeyi düşündüm, çünkü ona pislik ebeveynleri hakkında gerçekten ne düşündüğümü nasıl söyleyebilirdim? Ama yapmadım. Bunun yerine ona şöyle dedim: "Bilmiyorum ama seninle gurur duyuyorum. Yaptığın her şey için, az önce yaptığın şey için."

Ona duyduğum sempati beni ele geçirdiğinde gözyaşlarımı tutamadım. Benim dağıldığımı görmek onun da dağılmasına neden oldu. Başını salladı, tutmaya çalışıyordu ama sonra parmakları gözlerine gitti ve küçük bir hıçkırık kaçtı. Başını omzuma doğru çektim ve beni sıkıca kavradı. Yüzünü boynuma gömüp ağladı; katlandıkları için, kaybettikleri için ve hiç sahip olamadıkları için ağladı.

İkimiz de duygusal olarak tükendiğimizde, Kellan başını benimkine yasladı. Yağmur Kellan'ın gözyaşlarıyla birlikte hafiflemişti ve şimdi üzerimize sadece hafif bir çiseleme düşüyordu. "Seni seviyorum, Kiera . . çok seviyorum."

Dudaklarımı onunkilere yaklaştırdım, yağmurla birlikte onun gözyaşlarının da tadına baktım. Biz öpüşürken etrafımızda huzurlu bir ciddiyet vardı; kuş cıvıltıları yoktu.

Gökyüzü, geçen arabalar yok, sadece artık ağırlığı taşıyamayan ıslak yapraklardan düşen yağmurun hafif sıçraması. Sessizlik katartıktı.

Doğal olmayan bir ışık parlaması dikkatimi çekti. Güneşin nihayet kendini gösterdiğini, belki de yakındaki bir buketin metalik folyosundan parladığını düşündüm, ama bu garip ışık huzmesiyle birlikte tanıdık bir vınlama ve tıklama sesi vardı. Birbirimizden ayrılırken Kellan ve ben aynı anda bir ağaç kümesinin yanında fotoğrafımızı çeken bir adam gördük. Bazıları Hırslı paparazzi taksimizi buraya kadar takip etmiş olmalı. Ve çekmişti de. Kellan'ın beni yağmurda öptüğü fotoğrafın binlerce dolar edeceğinden emindim.

Kellan'ın yüzü sinirli bir inançsızlığa büründü. "Benimle dalga geçiyor olmalısın."

Kellan'ın acısına duyduğum merhamet, izole edilmiş hayal kırıklığı hissimle karıştı. Kombinasyon değişti ve alev alev bir öfke cehennemine dönüştü. Tüm bu sözde dramadan bıkmıştım. Kell-Sex destekçileri, medya, Nick ve Sienna kıcımlı öpebilirdi! Ve çok özel bir anı bölen bu adam da öyle.

Ellerimi yumruk yapıp ona doğru yürümeye başladım. Bu hoşuna gitti. Kamerası daha da hızlı tıkladı. "Hiç mi terbiyeniz yok! Lanet olası bir mezarlıktayız!" Ellerimi Kellan'a savurdum. "Adam belli ki yas tutuyor! Biraz saygı gösterin!"

Artık adamdan sadece birkaç metre uzaktaydım. Kulaktan kulağa sırtıyor, onu azarlamamın her saniyesine bayılıyordu. Gözlerindeki dolar işaretlerini görebiliyordum. Kanımı kaynattı. O kadar da O güzel kamerayı küçük parçalara ayırdığımda eğleniyordu. Ona doğru hamle başladım ama Kellan kolumu yakaladı.

"Hayır, yapma-"

Kameraman dikkatini Kellan'a çevirdi. "Sienna'yı mi ediyorsun? Bu senin küçük kirli metresin mi, Kellan?"

Kellan beni arkasına savurdu ve parmağını fotoğrafçının göğsüne soktu. "O benim metresim *değil*! Ağzından çıkana dikkat et!"

Hâlâ fotoğraf çekmeye devam eden adam bir iki adım geri çekildi. "Sienna'nın arkasından bu sürtüğü beceriyorsun görünüyor. Küçük sırrını daha fazla saklayamazsın. Seni yakaladım dostum! Seni suçüstü yakaladım! Küçük sürtüğün manşetlere çıksın!"

Kellan sırtıttı. Fotoğrafçı muhtemelen onun eğlendiğini düşündü ama ben daha iyi biliyordum. Kızmıştı. Çok sinirlenmişti. Üç saniyedir

adama vurmaktan çok uzaktı. Yumruklarını sıktı, ağırlığını savurdu ve parmak eklemlerini adamın çenesine indirdi. Adama vurmasına bir saniye kalmıştı.

Fotoğrafçı dengesini kaybetti ve sert bir şekilde kalçasının üzerine düştü.

Onun

Fotoğraf makinesi elinden düştü ama boynuna bağlı olduğu için ne yazık ki kırılmadı. Hızla toparlanan adam makineyi yerden aldı ve fotoğraf çekmeye devam etti. "Boku yedin dostum! Şimdi sana saldırıdan dava açıyorum!" Dudağındaki kesik yüzünden çenesinden aşağı kan akmasına rağmen, Adam gülümsüyordu.

Kellan öne doğru bir adım attı ama onu geri çektim. Bu hızlı bir şekilde Kellan'ı buradan çıkarmazsam, saldırıdan da öteye gidecek. " ama. O buna değmez, Kellan."

Kellan'ın gözleri benimkilere kayd. " onda."

İçimi çektim ve başımı salladım. "O zaman resmim onda var. Bu yüzden tutuklanmaya değmez."

Kellan isteksizce de olsa onu, şu anda talihsizliğimize kıkırdayan adamdan uzaklaştırmama izin verdi. Sesindeki zehirle Kellan, "Sen bir pisliksin, bunu biliyorsun, değil mi?" diye çıkıştı.

Adam bağırdı, "Dünyanın en ateşli kıızıyla oynayan ben değilim! Aklından ne geçiyor senin!"

Kellan ona arkasını dönerek, "Dünyanın en ateşli kıızıyla evliyim ve asla onunla yatmam, pislik herif," diye mırıldandı.

Vücudum soğuktan uyuşmuş gibi hissetse de kolumu Kellan'ın beline doladım ve ona gülümsedim. "Belki en akıllıca hareket değildi ama o adamı yere serdiğin için çok mutluyum."

Kolunu bana dolayan Kellan, fotoğrafımızı çekmeye devam eden adama baktı. "Ben de."

Başımızı dik tutarak ikimiz taksimize doğru yürüdük. Kendimi spot ışıklarından uzak tutma çabalarımın hepsi boşunaydı; artık dışarıdaydım. O hıyarın yüksek kaliteli telefoto lensi sayesinde Kellan'la olan samimi anım manşetlere çıkmak üzereydi. Herkes yüzümü tanıyacaktı. Özgürlüğümün büyük bir kısmıyla birlikte anonimliğim de gitmişti. Artık göz önünde saklanamazdım. Çılgın, saplantılı Kell-Sex hayranlarının hepsi beni tanıyacaktı. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Mekâna döndüğümüzde, aceleyle otobüsümüzün sıcaklığına ve güvenliğine gireceğimizi düşünmüştüm. Ama Kellan'ın başka planları vardı. Elimi tutarak

Sienna'nın otobüsüne. Gerildim - oraya gitmek istediğimden emin değildim - ama Kellan'ın yüzü gökyüzündeki alçak bulutlar kadar fırtınalıydı ve bu yüzleşmeyi kaçıramayacağımı biliyordum.

Kellan, Sienna'nın adını söyleyerek kapısına vurdu. Tam Sienna'nın dışarıda olduğuna ya da gösterinin başlamasını beklediğine inanmaya başlamıştım ki Otel, Şey 1 otobüsün kapısını açtı. Görünürde silahımız olup olmadığına baktıktan sonra bizi içeri almak için kenara çekildi. İçeri girdiğimde Sienna'nın buradan neden ayrıldığını merak ettim. Tekerlekler üzerinde bir lükstü. Pürüzsüz deri koltuklar otobüsün ön yarısının kenarlarında. Otobüsün arka tarafında dev bir televizyona bakan pelüş koltuklar vardı. Yan tarafta tam donanımlı bir mutfak vardı ve görebildiğim kadarıyla uyku bölmesi yoktu. Sienna'nın odasının Arka taraf çoğu stüdyo daireden daha güzeldi. Birden kendimi son birkaç haftadır sefalet içinde yaşıyormuşum gibi hissettim.

Sienna koltuklardan birine yayılmış, bir moda dergisi okuyordu. Girişimizde başını kaldırıp baktı. "Kellan, Kiera, ne güzel bir sürpriz." Gözleri pencereye kaydı, büyük olasılıkla fotoğrafçıları kontrol ediyordu. "Bu güzel öğleden sonra size nasıl yardımcı olabilirim?"

Kellan gelip tam önünde durdu. Şey 2 arkadaki koltuğundan kalktı, Kellan'ın yüzündeki ifadeden hoşlanmadığı belliydi. "Bize tuzak mı kurdun?"

Gözlerimi Kellan'a çevirdim, onun bu sonuca vardığını fark etmemiştim. Yine de bu tamamen akla yatkın bir senaryoydu ve bakışlarımı Sienna'ya . Bize tuzak mı kurmuştu? Sienna başını eğdi, güzel yüzünde şaşkınlık vardı. "Sen neden bahsediyorsun? İkiniz de giyinik bir şekilde duş aldınız mı? Sırılsıklam olmuşsunuz." Parmağını şıklattı ve elini omzunun üzerine koydu. Emri üzerine koruması koridordaki dolaptan havlularını getirdi. Onları bize uzattı.

Kellan onun sorusunu cevaplarken.

"Kiera ve ben kameralı bir pislik tarafından pusuya düşürüldük. onu yakaladım ama Kiera'nın fotoğrafını çekmeden önce değil."

Sienna ona bilmiş bilmiş sırıttı. "Bu küçük böcekler oldukça rahatsız edici , değil mi? Ona vurma konusunda fazla endişelenme. Ben vururum. benim adamlarım ilgilenir. Onlara yeterince para vererseniz, on paparazziden dokuzu yasal tazminat talebinde bulunmayacaktır."

Ben saçımdaki suyu sıkarken Kellan gözlerini kıstı. "Onu sen mi ihbar ettin?"

Sienna kara gözleriyle onun yüzünü ararken dudak büktü. "Nereye gittiğin hakkında hiçbir fikrim yoktu. Birine senin yerini nasıl söyleyebilirdim ki? biliyor musun?"

Kellan onu incelerken gözleri kısıldı. "Bana doğruyu mu söylüyorsun yoksa saçmalıyor musun hiç bilemiyorum." Gülümsememi gizledim. Bunu ben de asla . Ve sırf bu yüzden Sienna'nın ona asla sahip olamayacağını biliyordum. Yarın bana bir şey olsa ve kalbine giden yol açık olsa bile, Kellan güvenemeyeceği biriyle asla çıkmazdı.

Gitmeye hazır olan Kellan havlularımızı kanepeye fırlattı ve beni kapıya doğru çekti. Sinirlenmiş görünen Sienna tekrarladı: "Benim bununla hiçbir ilgim yok. İlişkinizi sabote etmek isteyen bir dahi değilim. Hayat bana ne verirse onu yapıyorum ve size de aynısını yapmayı öğrenmenizi öneririm."

Kellan ona baktı, gözlerinde ateş vardı. "Eğer senin bu işle bir ilgin olduğunu öğrenirsem, işimiz biter. Eşyalarımı toplayıp bu turdan çekip gideceğim ve Nick'in bana ne yapacağı umurumda değil. Sözleşmeyi ihlal ettiğim için beni dava etsin. Artık oynatılmayacağım."

O gecenin ilerleyen saatlerinde Kellan sahneye çıktığında soyunma odasında kaldım, onu hoparlörlerden dinlemeyi ama izlememeyi tercih ettim. Aklımda çok fazla şey vardı. Fotoğraf birkaç saat içinde, en geç sabaha kadar çıkmış olacaktı. Güneş gökyüzünde yükseldiğinde çıkan vızıltı o kadar yüksek olacaktı ki muhtemelen beni uyandıracaktı. Midem sıkışmıştı. Tanrım, ilgi odağı olmaktan nefret ediyordum - bu, okuldaki her ilk günden daha kötüydü.

okul, yeni iş, mülakat, doğum günü partisi ve mezuniyet gerginliği yaşadım. Koridorda yürümek birdenbire çocuk oyuncağı gibi gelmişti.

Anonimliğimi kaybetmem beni fiziksel olarak etkiledi. Sanki rüzgar geçirmez, polar astarlı, kuş tüyü dolgulu, sıfır derece sıcaklıkta bir battaniyeye sarılmış, soğuktan korunmuş, korunaklı ve güvendedim ve sonra bu battaniye tenimden söküldü. Kendimi çıplak, açıkta, çiğ ve iliklerime kadar üşümüş hissettim. Kellan da özel bir insandı. Hiç tanımadığı insanlara hayatı hakkında konuşurken böyle mi hissediyordu? Belki, ama o, arkadaşlarının sevgisine ve hayranlığına sahipti.

Onu sıcak tutmak için fanlar. Onlardan güllük gülistanlık bir karşılama almayacaktım. Kellan'ın önünde bir engeldim ve gördüğüm kadarıyla hayranlar onu ya Sienna'yla birlikte istiyorlardı ya da kendileri için. Üçüncü bir seçenek yoktu.

Hayranların bana nasıl tepki vereceğini kontrol edemezdim ama buna nasıl tepki *vereceğimin* benim seçimim olduğunu biliyordum. Saklanmaya devam edebilir, otobüsten dışarı adımımı atmayabilir ve dramın kısa sürede sona ermesini umabilirdim. Ya da bir

ayakta durup kocamın yanında gururla yürüyordum. Bu tür bir teşhir en son isteyeceğim şeydi ama artık saklanmak istemiyordum. Kellan ve ben birlikte olmak ve birlikte kalmak için çok çalışmıştık. En dönmek istemiyordum. Sahip olduklarımızdan dolayı utanç duymak istemiyordum. Sahip olduklarımızı seviyordum. Tüm dünyaya Kellan'ın benim olduğunu ve her zaman da öyle kalacağını haykırmak istiyordum.

Jenny ve Rachel yarın sabah erkenden Seattle'a dönecekleri için çocukların gösterisini izliyorlardı. Anna bana eşlik ediyordu... sayılır. Rahat bir sandalyeye çökmüştü, ağzı açıktı ve hafifçe horluyordu. Sanırım Griffin'le öğleden sonra onu yormuştu. Kellan ve ben yolumuza çıkan bu boktan fırtınayla nasıl başa çıkarsak çikalım, yarının bugünden farklı olacağını bilerek kız kardeşimi dürterek uyandırdım.

İrkildi ve etrafına bakındı, "Uyandım anne" diye mırıldandı. Gözlerini kırıştırarak bana baktı. "Kiera? kaç?" Yüzündeki ifadeye bakılırsa saatin sabahın üçü olduğunu düşünebilirdiniz.

"Henüz erken, çocuklar hâlâ sahnede."

Başını arkaya yasladı ve gözlerini kapattı. "O zaman beni neden ?" Bana çarpık bir gülümseme verdi. "Johnny Depp ayaklarıma masaj yapıyordu."

Kız kardeşime gülümsedim, sonra ne yapmak istediğimi hatırladım. "Yarın ... şey, berbat olacak. Bu yüzden bu gece bir şeyler yapmak istedim, hâlâ tanınmıyorken." Anna gözlerini kırıştırarak açtı ve ben de ekledim, "Bir şeyler yapmam gerek. Benimle gelir misin?"

Kız kardeşim tereddüt etmeden ayağa kalkmaya başladı ya da kalkmaya çalıştı.

Maximus'un etrafını sarmak kolay bir iş değildi. Ayağa kalkmasına yardım ettim ve bana sorduğu tek soru "Nereye gidiyoruz?" oldu.

Ona ne yapmak istediğimi söylediğimde elini alnıma koydu. "Sen kimsin ve kız kardeşime ne yaptın?"

Elini . "Ben artık saklanmayı bırakmış biriyim. Dünyanın görmesini istiyorum."

Anna bana gülümsedi, gururu yüzünden okunuyordu. "O zaman yapalım şunu."

Anna ve ben fark edilmeden arka kapıdan sıvıştık ve yirmi dakika sonra bir taksi bizi şehrin şüpheli bir bölgesindeki bir dövme salonuna bırakıyordu. Taksi şoförü bize Philly'nin en iyisi olduklarını ve çoğu gece geç saatlere kadar açık olduklarını söylemişti. Caddenin karşısında yer aldıklarını düşünürsek

Bir motorcu barı gibi görünen bir yerden geç saatlere kadar hizmet vermelerinin muhtemelen akıllıca bir iş hamlesi olduğunu düşündüm.

Kapıyı zil çaldı. Anna'nın gözleri odanın etrafındaki cilt sanatı fotoğraflarına parladı. İkimiz de göğsünden yıldızlar fışkıran bir kadının fotoğrafını Anna bana "Bunu yaptığına inanamıyorum" dedi. Kolunu omzuma atarak ekledi: "Küçük kardeşim büyüyor."

Gözlerimi devirerek kolunu silktim. Ön tezgâha doğru döndüğümde, Anna parlak bir şekilde "Ben de bir tane almalıyım" diye bağırdı. kışını işaret etti. "Griffin'in adı, tam burada. Beni her kızdırdığında onu öpebilir."

"O zaman sürekli eğilirsin."

Anna bana son derece uygunsuz bir sırıtma yaptı ve ben de hemen konuşmanın yönünü değiştirdim. Bu, Griffin'in yer etmesine gerek *olmayan* bir görüntüsüydü. "Belki de dövme yaptırmak için Maximus gelene kadar beklemelisin."

Anna içini çekerek saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Sanırım bu iyi bir fikir olurdu." Güldü. "Sanırım arada bir sorumluluk sahibi olmayı denemeliyim."

Onunla birlikte güldüm, büyüyen karnını okşadım. "Zararı olmaz."

Parmaklarıyla karnındaki çocuğu kavrayan Anna inledi: "Tanrım, umarım yakında doğar. Hamile olmaktan çok sıkıldım!"

Kız kardeşime nihayet eve mi yoksa ailemize mi uçacağını sormak üzereydim ki arkadan çekici bir adam çıktı. Kollarının her santimetrekaresi bana Evan'inkileri hatırlatan renkli dövmelerle kaplıydı. Kulaklarında da tıpkı bizim D-Bag davulcusu gibi ölçü aletleri vardı. "Lobimde doğum yapmayın lütfen."

Bize elini uzatırken Anna ona sırıttı. Başparmağının etli kısmında Pişmanlık *Yok* yazan bir dövme vardı. Bu duyguya daha fazla katılamazdım ve ben de bunu bir dövme yaptırmayı düşündüm ama bu gece değil. Bu gece için başka planlarım vardı.

"Adım Brody. Senin için ne yapabilirim?"

Elini sıktıktan sonra sağ bileğimin iç kısmını işaret ettim. "Kocamın adını istiyorum, tam burada."

Brody başını salladı. "Popüler bir yer. Şanslı adamın adı ne?"

Sırıtişım güneşten daha parlaktı. "Kellan."

Anna ve ben dükkândan çıktığımızda bileğim kalın bir bandajla kaplıydı ve bir daha dövme yaptırmayı düşündüm. Bir iğnenin etinize defalarca batması pek de harika bir deneyim sayılmazdı. Zaten acı konusunda biraz korkak biriydim. En sevdiğim şeyler listemde çok çok aşağılardaydı. Gerçekten de tüm prosedür boyunca oturmuş olmam bir mucizeydi. Makine derimi deldiği anda neredeyse havaya fırlayacak ve kapıdan gözden kaybolacaktım. Dövme Kellan'ın adından başka bir şey olsaydı sanırım öyle yapardım.

Yarın Philadelphia'da bir konserimiz daha vardı, bu yüzden Anna ve ben konseri bitirmek için Wells Fargo Center'a dönmek yerine taksiyle otele geri döndük. Anna yorgundu ve benim de konseri dinleyecek halim yoktu. Kellan ve Sienna'nın geceyi, tüm bu karmaşayı başlatan tutkulu düetle kapatması gök gürültüsü gibi tepkiyle karşılandı. Yani Kellan endişelenmedi. Beni bulamayınca ona mesaj attım ve sonra yatağımıza uzanıp onu bekledim, üzerimde sadece iç çamaşırım ve hafif bir tişört vardı.

Fark ettiğimden çok daha fazla yorulmuştum ve başımı yastığa koyduktan kısa bir süre sonra uykuya daldım. Yatağa yanıma kayan bir beden beni yeniden hayata döndürdü. Teni serin ve biraz nemliydi ve mis gibi kokuyordu. Otelin sağladığı narenciye vücut yıkama suyu. Yatağa atlamadan önce duşa girmiş olmalıydı. Göğsü sırtıma bastırırken, kolları ve bacakları beni sararken titredim. "Üşüyorum," diye mırıldandı. "Isıt beni."

Ona yardım etmek isteyerek arkamı döndüm ve vücudumla onu koza gibi sardım. Başını boynuma doğru çekerek yanağından öptüm. Zevkle inledi. "Çok sıcaksın..."

Ellerimi soğuk sırtında gezdirirken gülümsedim, onu hem sürtünmeyle hem de teniyle ısıttım. Dudakları boynuma değdi ve arzunun devreye girmesiyle tenimin sıcaklığı yavaş yavaş azalmayı bıraktı. Dudakları, boynumun köprücük kemiğime yakın kısmındaki elektrikli noktaya ulaştı ve birden kendimi hissettim. Onu ısıtmak için vücuduna yerine, onu *canlandırmak* için vücuduna bastırmaya başladım. Çok uzun sürmedi.

Beni yatırdı, dudaklarını boğazımda ve boynumun diğer tarafında gezdirirken üzerime yerleşti. Kulağıma, "Beni azdırmana bayılıyorum," diye mırıldandı.

Vurgulama için kalçalarını benimkilere bastırdı ve düşük bir inilti benden kaçtı.

Benim için hazırdı. Onun sert uzunluğunun alaycı bir şekilde ulaşılamaz olması beni tamamen ateşlemeye yetti. O kadar duygusal bir gün geçirmiştik ki

Tatmin edici bir rahatlama tam da şu anda ihtiyaım olan şeydi.
Muhtemelen Kellan'ın da.

Çıldırımış gibi hissederek ağızını buldum ve boxerını pençelemeye başladım. Kellan hevesimi sorgulamadı. O da buna uydu ve kıyafetlerimi başladı. Bana dokunduğı her yerde gibi hissediyordum.

-Ağız göğsümde, eli kalçamdan aşağı , parmağı hassas göbeğimin üzerinde geziniyordu. Sırtım kemerli ve nefesim muhtaç, beni sahiplenmesine hazırdım. O da hazırdı. Nefes nefese, kalçalarını öyle bir eğdi ki sadece ucu içime girdi. İki elimle başımın altındaki yastığı kavradım. Ona yalvarmamdan ne kadar hoşlandığını bildiğimden, "Evet, Tanrım, lütfen ... evet" diye nefes verdim.

İçime derinlemesine dalmasını bekliyordum. Kendimden geçerek çığlık atmayı bekliyordum. Kalçalarını tutacak ve her zamanki yavaş ve istikrarlı yerine beni sert ve hızlı bir şekilde alması için onu cesaretlendirecektim. Her saniye artan acımı dindirmek için beni çalıştırmasına ihtiyaım vardı.

Ama beni almadı. Benim tarafıma geçti. Ağrım, acı verici bir ihtiyaın sınırına doğru kayarken inledim. Göğsünü öptüm ve bir bacağımyı kalçasına attım. O beni almazsa ben *onu* alacaktım.

Kellan iki elimi tutarken dikkati dağılmış gibiydi. "Kiera?"

Onu tekrar pozisyonuna getirirken ses tonundaki soruyu duymazdan geldim. Ellerimi bırakmadığı için biraz zor oldu ama kalçalarımı onunkilerin üzerinden geçirip aşağı doğru kaydurdım, böylece ucu tekrar ihtiyaım olan yere geldi.

Kellan kalçalarımın onu itmesini engellemek için ellerimden birini bıraktı. Eli, başparmağı tuttuğı bileğin kalın bandajına değıcek şekilde kaydı. "Bu da ne?" diye fısıldadı, sesi gergindi.

Onu içimde daha fazla zorlarken inledim. Elleri ve ağız beni etmeye başladığında dövmeıyı tamamen unutmuştum ve şu anda dünyada umursadığım son şeydi. "Bu senin için," diye inledim, kendimi başarılı bir şekilde onun üzerine iterek.

Kellan hızlı bir nefesle tısladı. Kalçamdaki elinin beni uzaklaştıracağınyı düşünmüştüm ama onun yerine beni kendine çekti. "Tanrım... Ne oldu?"

Kalçalarımız hareket etmeye başlarken ortak ellerimiz parmaklarımızı birbirine geçirdi. doldurup içine çekerken sorduğı soruya zar zor odaklanabiliyordum. Kısa, erotik inlemeler havayı doldururken onu kendime çektim. "Adın," diye mırıldandım, konuşabildiğimde.

"Ne ... neden ... ? Oh Tanrım . . . Tanrım, Kiera . . . çok iyi hissediyorsun ..."

Sorusunu unutarak inledi ve beni sıkıca kavradı. Dudaklarımız birbirini buldu ve bedenlerimiz giderek artan bir tempoyla birbirlerine doğru bastırıp çekerken tüm tutarlılık kayboldu. Zirveye yaklaştığımı hissedebiliyordum ve kısa, sessiz ses patlamalarım uzun, muhtaç çığlıklara dönüştü. Bu bana bir duvar gibi çarptı ve Kellan'ı sıkıca kavradım. Doruğa ulaştığında derin, tatmin edici bir inilti onu terk etti.

Nefes nefese sırt üstü dönerek beni göğsüne çekti. "Ne . . . ?" diye sordu.

Kıkırdayarak, artık sıcak olan göğsüne oturdum. "Ne, ne?"

Yutkundu, düşüncelerini toparlamak için bir an bekledi, sonra bandajlı bileğimi inceleyebilmek için elimi tuttu. "Ne yaptın sen?"

Doğrulup komodinin yanındaki küçük lambayı açtım, böylece ne yaptığımı tam olarak görebilecekti. Ani aydınlıkta irkildi, sonra gözleri büyüdü ve bandajın ne sakladığını anladığında çenesi düştü. Derimi boyayan parlak mürekkebi ortaya çıkarmak için dikkatlice sıyırdığımda, yüzü daha da inanmaz hale geldi.

İkimiz de adının etimdeki şişmiş, parlayan harflerine bakarken Kellan sessizdi. Belki de bundan nefret ettiğini ve bana nasıl söyleyeceğini bilemediğini başladım ama sonra bana baktı. Gözleri parlayarak, "Bunun kalıcı olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye mırıldandı.

Gülümseyerek gazlı bezi tekrar taktım ve ona dedim ki, "Biliyorsun *sen* kalıcı, değil mi?"

kaçırdı, sanki buna inanmakta zorlanıyor gibiydi. Sonra tekrar bana baktı ve gülümsedi. "Evet, biliyorum."

Şaşırmış gibi yaptım. "Benimle tartışmayacaksın, bana saçma demeyeceksin değil mi?"

Yanağımı avuçladı. "Hâlâ saçma olduğunu düşünüyorum ama hayatının geri kalanını benimle geçirmen konusunda seninle tartışmayacağım."

Kaşlarımı meydan okurcasına kaldırdım. "Çünkü sana sırılsıklam aşık olduğumu biliyorsun."

Kellan gülümsedi. "Evet."

"Ve sen iyi bir adam olduğunu biliyorsun." Tereddüt etti, sonra başını salladı. "Evet."

"Ve sevmeye layık olduğunu biliyorsun."

Kaşlarını çattı ve ben de onu kaybedeceğimi düşündüm ama uzun bir süre sonra dudakları eşitlendi. "Evet." Sesi titremedi bile ve içimden gurur fışkırdı.

Onu öpmek için eğildim ama Kellan geri çekildi. "Ve biliyorsun ki sen seksi, ilgi çekici, sevimli ve aşık olabileceğim tek kişisin. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel kız olduğunu biliyorsun."

Gece yarısı gözlerinin derinliklerindeki cüreti gördüm ve huzurlu gülümsemem daha da genişledi. "Evet, istiyorum."

"Güzel." Muzaffer bir sırtışıyla parlayan Kellan sonunda dudaklarımızın birleşmesine izin verdi. "Evet dediğini duymak hoşuma gidiyor." Kıkırdadım ve o da ekledi, "Ve dövmeni gerçekten çok seviyorum."

Yüzünü tutarak onu tekrar yatağa çektim. "Güzel, çünkü *seni* gerçekten seviyorum."

Bölüm 23

Sırt Ağrısı

Ertesi sabah yeterince huzurlu başlamıştı ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum, ufukta beliren teşhirle . Ama yanımdaki açık pencereden süzülen güneş ışığı, Kellan ve benim birbirine karışmış çarşaflarımızda uzanırken gösterdiğimiz çıplak deri parçalarını okşarken, bu Gelecek endişesi çok uzak bir olay gibi görünüyordu, henüz endişelenmeme gerek yoktu. Çocukken sahip olduğum tüylü kedi gibi memnuniyetle mırlamak isteyerek dünyayı kapattım ve önümdeki adama odaklandım. Zaten önemli olan tek şey oydu.

Kellan da yaralı bileğimi kaplayan hassas dikdörtgenin izini sürerken aynı derecede memnun görünüyordu. İkimizin de bugün yapmamız gereken işler olduğunu ve eninde sonunda kalkıp muhtemelen çoktan gerçekleşmiş olan dedikodu patlamasıyla uğraşmak zorunda kalacağımızı biliyordum ama birkaç dakika daha kaliteli zaman geçirmenin hiçbir zararı olmazdı. Ve bunun bir süre için geçireceğimiz son huzurlu an olabileceğine dair bir his vardı içimde.

Bu düşünce yaklaşık on dakika sonra benim için doğrulandı. Sanki gerçeklik huzurumuzun üzerine ıslak bir örtü seriyormuş gibi, benim cep telefonum çalmaya başladı ve birkaç saniye sonra da Kellan'ınki. Kellan'la bakışlarımızı kilitlediğimizde derin bir nefes aldım. İkimiz de çalan telefonu bir süre duymazdan geldikten sonra Kellan, "Neden cep telefonu aldık ki?" diye fısıldadı.

Gülerek burnunu öptüm. "Sanırım bunlara cevap vermeliyiz. Fotoğraflar şimdiye kadar çıkmış olmalı. İnsanlar muhtemelen endişeleniyordur." İçim burkuldu,

Ailemin fotoğrafları görüp merak ediyordum. Babam kızına fahişe dendiğini görse çıldırırdı.

Kellan iç çekti, sonra başını salladı. Arkasını dönmeye başladı ama ben yanağını avuçladım. Odadaki aralıksız çınlamayı duymazdan gelerek gözlerinin içine baktım. " sonra ne olursa olsun, bilmeni isterim ki

hiçbir şeyden pişmanlık duymam. Seninle olmak, seni sevmek, bunu seninle yaşamak . . her şeye değdi ve bunu birlikte atlatacağız." Gülümsedim. "Biz bir takımız. Dünyaya karşı biziz."

Açıklamamdan etkilendiğı belli olan Kellan mırıldandı: "Bize karşı Dünya? Kulağa harika bir gibi geliyor." Telefonlarımız bir an sustu, sonra tekrar çalmaya başladı.

Dudaklarına hafif bir öpücük kondururken kıkırdadım. "Hiç ihtimal olmamasından iyidir."

Kellan ve benim kendimizi çözmemiz bir dakika sürdü. Bir şekilde çarşafı üstümüze ve sarmıştık. Sonunda ortalığı toparladığımızda kıkırdıyorduk. Bu beni mutlu etti.

Kaos gırtlığımızı kadar dayansa da yine de küçük neşeli anlar bulabiliyorduk. Kellan boxer'ını çekerken ben de çabucak üzerime yeni kıyafetler geçirdim. Telefonuma koşmadan önce, Kellan'ın ipeksi siyah kumaşın sergilediğı sıkı karın kasları ve zayıf bacaklarının görüntüsünü tam olarak takdir etmek için beş saniye ayırdım. İçi de dışı da mükemmeldi ve dünyayı ona takıntılı olduğı için gerçekten suçlayamazdım.

Endişeli sevdiklerimden hangisinin bana ilk ulaşacağını merak ederek telefonu önce ekrana baktım. Denny'nin adını gördüğümde gülümsedim. Ne olursa olsun, Denny her zaman benim yanımda olacaktı.

"Hey, Denny," dedim telefonu kulağıma götürerek. Kellan odanın karşısındaydı ve şimdi de cep telefonu ile konuşuyordu.

"Kiera, iyi misin?" İsmimi kullandığı aksan ilk duyduğum günkü kadar sıcak, tatlı ve şefkatliydi. "Haberleri gördün mü? Yüzün her yerde. Seni biliyorlar. Hepsi sana Kellan'ın Hanımefendi."

Yatağın kenarına otururken iç çektim. "Henüz görmedim ama geleceğini biliyordum. Dün yalnız olduğumuzu sandığımız bir anda o sürüngen bizi pusuya düşürdü." "Peki, Kell-Sex fanatikleri ne kadar Benden nefret mi ediyorsun?"

Denny her şeyi anlatan uzun bir iç geçirdi. "Şöyle diyelim, çok tutkulu. Ve yaratıcı. Umarım kendini onlarla birlikte karanlık sokaklarda bulmazsın." Buna güldüm ve Denny tekrar iç çekti. "Bozuk plak gibi konuşmaktan nefret ediyorum dostum, ama her zaman İşler çok zorlaşırsa eve geri dön." Biraz gülerek ekledi, "Abby işler çok kötüye giderse seni dolabımızda saklayacağını bile söyledi."

Kadınlara yakışmayan bir homurtu çıkardım. "Evet, eve kaçıp eski sevgilim ve onun kız arkadaşıyla saklanmak hiç de garip olmazdı." Yorumumu duyan Kellan bana sırtıttı.

Uzun bir sessizlikten sonra Denny bana sessizce, "Nişanlım. Abby'ye evlenme teklif ettim ve o da evet dedi."

Bunu bekliyor olmama rağmen midem bulandı. Kellan ve ben onun gözleri önünde "evlendiğimizde" de böyle hissetmiş .

Yutkunarak, karnımdaki mikroskobik miktardaki acıyı bastırdım ve en iyi arkadaşım için hissettiğim destansı sevinci tamamen kucakladım. "Denny, bu Tebrik ederim. Sizin adınıza, ikiniz adına çok mutluyum. Sen Harika bir hayatı hak ediyorsun ve Abby'nin sana bunu vereceğini biliyorum."

Nefes verdi, sesinde rahatlama vardı. "Teşekkür . Sana söyleyeceğim için gergindim."

"Bana iyi haberler verdiğin için gergin olma. Sen ve ben ilişkimizde o noktayı bıraktık. Umarım öyledir."

"Öyleyiz," diye kabul etti.

Denny ile bağlantıyı kestiğim anda telefonum tekrar çaldı. Bugün çok fazla telefon görüşmesi yapacağımı hissediyordum. Telefonlara cevap vermekten gerçekten bıkmıştım. Ekrana bakarken yüzümü buruşturdum. Bağlan düğmesine basarak telefonu kulağıma götürdüm. "Merhaba baba."

Sesimi olabildiğince kaygısız tuttum ama işe yaramadı. Babamın cevabı, "Hemen eve gelmen gerek!" oldu.

Yatağa uzanıp kendimi rahatlattıktan sonraki yirmi dakikayı babamı iyi olduğuma, Kellan'ın da iyi olduğuna ve her şeyin yolunda gittiğine, dolayısıyla endişelenmesini gerektirecek hiçbir şey olmadığına ikna ederek geçirdim. Yalan söylemediğimi umuyordum.

Kellan, Jenny ve Rachel'in odaya girmesine izin verirken ben çılgınca babamla telefon görüşmesini sonlandırmaya çalışıyordum; babamın beni almak için Philly'ye gelmesine üç saniye kalmıştı. Başarılı bir şekilde bağlantıyı kestiğimde, Jenny bana sarıldı. "Hey, Rachel ve ben şimdi havaalanına gidiyoruz. Gitmeden önce veda etmek istedim."

Jenny'yle birbirimizden ayrıldığımızda, normalde parlak olan yüzünün her zamanki gibi neşeli olmadığını fark ettim. Yanındaki Rachel da aynı derecede sıkıntılı görünüyordu. "Medyanın sana yaptıklarından nefret ediyorum. Seni beş para etmez bir aşüfte gibi gösteriyorlar."

Kellan'ın telefonu tekrar çaldı ve iç geçirerek telefonu açarken arkasını döndü; hâlâ boxer'ının içindeydi. Rachel gözlerini bilerek kaçırıyordu.

Kellan'ın yontulmuş vücudundan; Jenny fark etmemiş bile görünüyordu.

Jenny'nin yorumuna iç geçirerek yatağa baktım. Kellan dün gece bana dizüstü bilgisayarımı ve gece çantamı getirmişti. Babamı endişelenecek bir şey olmadığına ikna etmekle meşgulken, hakkımdaki hikâyeyi bulmak için internete girdim. Zor olmadı. İnternette açılan haber sayfası "En Çok Okunan Haber" bölümünde yaşanan dramı gösteriyordu. Bir çift rock yıldızının flört sorunlarının saygın bir haber sitesine sızramasında gerçekten garip bir şeyler vardı.

Makalede Kellan ve benim üç fotoğrafımız öne çıkarılmıştı. Fotoğraflardan biri öpüşürken çekilmiş yüzlerimizin yakın çekimiydi. Kellan o fotoğrafta kederliydi ve yüzündeki sıkıntı dudaklarımın onunkiler üzerindeki etkisi kadar netti. İkincisi ise bir an sonra, filme alındığımızı fark ettiğimizde çekilmişti. İkimiz de doğrudan fotoğrafçıya bakıyorduk, yüzlerimizde şok ifadesi vardı; Kellan şaşırmış olsa bile acı çekmiş görünüyordu. Çekimler o kadar yakınlaştırılmıştı ki mezarlık hiçbir yerde görünmüyordu. Kellan'ın yüzündeki duygular sayesinde, gerçekten de Sienna'yı aldatıyormuş ve bu konuda çok üzgünmüş gibi görünüyordu. O sırada onu teselli ediyordum ama fotoğrafta onu sevdiği kadına sadakatsizlik etmesi için baştan çıkaran soğukkanlı bir zinacı olarak görünüyordum.

Para getiren son fotoğrafta Kellan fotoğrafçıyı yere serdikten sonra üzerinde duruyordu. İyice sinirlenmiş görünen Kellan adamı hırpalamaya devam etmek istiyor gibiydi - suçüstü yakalandığı için öfkelenen suçlu bir zina suçlusuydu. Bu bir dedikodu altın madeniydi ve hepsi çok yanıltıcı ve çok suçlayıcıydı.

Bakışlarımı takip eden Jenny bilgisayarı işaret etti. "Seni bu sirkın ortasında bırakmak zorunda kaldığım için kendimi çok kötü hissediyorum."

Kellan ile konuşurken elini saçlarında gezdirmesini izlemek "Onunla birlikte olmak her zaman bir sirk " dedim. Gülümseyerek ona geri döndüm. "Yine de buna değer."

Jenny bana bir kez daha sarıldı. "Gitmemiz gerek, ama ne zaman ihtiyacın beni ara. Tamam mı?" Ayrıldık ve eliyle kolumu ovdu. "Ve inancını kaybetme."

Aniden gelen gözyaşlarını yutarak ona . İnanç şu anda sahip olduğum birkaç şeyden biriydi. Rachel ve ben kısa bir süre kucaklaştıktan sonra iki arkadaşım tekrar hayatımdan çıktı. İçimde kısa süreli bir yalnızlık dalgası kabardı; kız kıza geçirdiğim zamandan gerçekten keyif almıştım. Hemen kendime şunu hatırlattım

Onları düşünümde tekrar göreceğimi ve bu arada kız kardeşimin bana eşlik edeceğini düşündüm. Bunu görüp görmediğini merak ettim.

Kellan nihayet telefonunu kapattığında odanın içinde etrafına bakındı. "Kızlar gitti mi?"

"Evet."

Kellan başını salladı ve telefonu parmaklarının arasına aldı. Dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle, "Babam ve Hailey aradı. İkisi de endişeli. senin hakkında. Hailey her şey açıklığa önce hayranların tarafından linç edileceğinden endişeleniyor." Kaşlarını çattı, sanki o da böyle düşünüyor gibiydi.

Kollarımı boynuna dolayarak ona, "Bunu halledeceğiz ama şu anda hazırlanman gereken özel bir performansın var" dedim. Tüm bu çılgınlık içinde hala yapması gereken bir işi olduğunu hatırlatırken kaşlarımı kaldırdım.

Kellan başını geriye attı. "Tanrım, bunu tamamen unutmuştum." Gerçekten hastaymış gibi görünerek, "Bu öğleden sonra biriyle oturup o resim hakkında resmi bir açıklama yapmayı umuyordum ama zamanım olmayacak," dedi.

Avucumu kalbinin üzerinde adımın yazılı olduğu dövmenin üzerine koyarak eğildim ve onu öptüm. Sanki söylediği şeyi vurgulamak istercesine, ikimizin de cep telefonları tekrar çalmaya başladı ve Tory kapımıza vurdu. "On dakika, Kyle!"

İlişkimizi saklamaktan bıkmıştım. Şirketin kiraladığı koyu renkli cip bizi mekâna bıraktığında, içeri girerken Kellan'la el ele tutuştuk. Güvenlik çitinin diğer tarafında bekleyen paparazzi sürüsü muazzamdı; hayatımda hiç bu kadar çok kamera görmemiştim. İkimizi birlikte gördüklerinde hemen tepki verdiler. Flaşlar ritmik ve rastgele bir şekilde yanıp sönüyordu. Kellan ve beni en iyi şekilde çekebilmek için birbiriyle yarışan kalabalık, ışıkları bu keskin sonbahar öğleden sonrasında güneşi gölgede bırakmaya çalışan geniş, kaotik bir Noel ağacına benziyordu. Ortadaki uzun adamın etkiyi tamamlamak için kafasında bir meleğe ihtiyacı vardı. Bunun için minnettardım.

Kellan'ın benimkini sıkarken elinden yayılan sıcaklık ve güç... Tüm vücudum parçalanıyormuş gibi hissediyordum, o kadar çok titriyordum ki.

Bu benim konfor alanımın o kadar dışındaydı ki, başka birinin konfor alanına çarptığımdan oldukça emindim. Ama sinmek ve saklanmak yerine başımı kaldırdım ve sırtımı dikleştirdim. Yanlış bir şey yapmıyordum ve utanacak ya da korkacak hiçbir şeyim yoktu. Kalabalıktaki hayranlarım kararlılığımı kibir olarak algıladı. Arazide kelimeler uçuşuyordu. *Orospu, sürtük, yuva yıkan, kaltak* ve aklıma bile gelmeyen birkaç kelime daha.

kendi kafamın içinde tekrarladım. Güvenli bir şekilde kapalı kapılar ardında olduğumuzda Kellan avucumu acı verici bir şekilde sıkıyordu. Parmaklarıma biraz kan akması için elimi .

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Birkaç kafaya vurmamak için sana zorunda kaldım."

Ona gülümsedim. "O kafalara bağlı bedenlerin çoğunun genç, kadın hayranlarınız olduğunu düşünürsek, hiçbirini yumruklamamış olmanızın çok iyi bir şey olduğunu söyleyebilirim."

Kollarını belime doladı. "İstemediğimi sanma."

"Benim de istemediğimi sanmayın," diye şaka yaptım. Yani yarı şaka.

Kellan ve ben D-Bags'in soyunma odasına giden yolu bulduk. İçeri girdiğimizde D-Bag'lerin geri kalanı çoktan oradaydı. Anna da oradaydı. Atıştırmalıklarla dolup taşan küçük bir masanın yanında durmuş, yeni patlamış mısır dolu devasa bir kâsenin içine bir paket M&M döküyordu. Bir sandalyeye doğru ilerliyordu,

kendini aşağıya bıraktı ve kâseyi karnının üzerinde dengeledi. Kellan Matt ve Evan'a doğru yürürken ben de onun yanına oturdum.

"Hey," diye mırıldandım, Maximus kâsenin altında hareket ederken kâsenin biraz kaymasını izledim.

Anna ağzına bir avuç patlamış mısır ve çikolata tıktırdı. "Hey, Sienna'nın erkeğini çaldığın için orospu bir fahişe olduğunu duydum."

Başımı sandalyeye yaslayarak kız kardeşime gülümsedim. "Evet. Resmen, dünya çapında berbatım."

Anna yemeğini bir dakika çiğnedi, sonra gülümsedi. "Amcık ya da değil, seni hâlâ seviyorum."

"Teşekkürler Bayan Hancock, ben de sizi seviyorum." Gülerek patlamış mısır almak için uzandım. Anna elimi tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Seni sevmem patlamış mısırimi paylaşacağım anlamına gelmiyor." Masayı işaret . "Kendi şekerlemelerini al, orospu fahişe."

Kederli bir iniltiyi abartarak kendimi ayağa kalkmaya hazırladım. Anna'nın ağladığını ve bir eklemine sırtına bastırdığını fark edince durakladım. "İyi misin kardeşim?"

Başını salladı. "Evet, sadece bir sırt ağrısı. Gelip gidiyor. Ben iyiyim."

Bana solgun göründü, yüzü solgun ve bitkin. Belki de her zamanki ustalıkla sürülmüş göz farı ve göz makyajı olmadığı içindi.

Maskara. Kız kardeşimi makyajlı görmeye alışmıştım. Nadiren makyajsız bir yere gitmesi babamı deli ederdi. Sık sık derdi ki, "Neden

"Karanlık bir sinema salonunda oturacaksan maskaraya ihtiyacın var mı?" Cevabı hep aynıydı: "Çünkü oraya gitmek için lobide yürümek zorundayım baba." Bugün gözlerini süslememiş olması bile ne kadar yorgun olduğunu gösteriyordu.

"Anna, belki de otobüse geri dönüp uzanmalısın."

Başını salladı; saçları bile bugün biraz cansız görünüyordu. "Gösteriyi dinlemek istiyorum. Griff benim için küçük bir solo yapacak." Gülümsemesi, hâlâ acı çektiği belli olsa da, kocasına duyduğu sevgiyle doluydu. Tanrım, bu kelimenin Griffin'le birlikte anılmasına hâlâ alışamamıştım.

Tory biraz sonra buluşma ve selamlaşma için çocukları almaya geldi. Hayranlarını gereksiz yere kızdırarak Kellan'ın işini aksatmak istemediğim için soyunma odasında kalmaya karar verdim. Anna Griffin'i takip edemeyecek kadar rahat görünüyordu, o yüzden benimle kaldı. Ya da belki de hiç rahat değildi. Anlayamadım. Görünüşte iyi görünüyordu ama birkaç dakikada bir yüzünde garip, odaklanmış bir ifade belirliyor ve yavaş, kontrollü bir şekilde nefes alıp vermeye başlıyordu. Sonra iyi oluyor ve patlamış mısırını yemeye devam ediyordu. Çok garipti.

"İyi olduğuna emin misin, Anna?"

Parmaklarının arasında bir M&M ezerek kaşlarını çattı. "Hayır, aslında." Başını eğerek atıştırma kasesini inceledi "Bütün çikolata kasesinin dibine kaymış" diye yakındı.

Ona alaycı olmayan bir ifade vererek sırtını işaret ettim. "Fiziksel olarak demek istedim. Her şey yolunda mı?"

Anna endişemi elinin tersiyle itti. "Sadece bir sırt ağrısı. Yüz kiloluk bir bowling topu taşırken olur böyle şeyler. Ayaklarımı yukarıda tutarsam geçer." Demek istediğini vurgulamak için önündeki sandalyeye uzattığı ayak parmaklarını oynattı.

"Bilmiyorum Anna, belki de bir doktora görünmelisin. En son ne zaman bir doktora göründün?" Anna Seattle'dan ayrıldığından beri kontrollerini pek aksatmamıştı. Tüm o doktor randevularında ne yaptıklarından emin değildim ama muhtemelen sırt ağrıları için tavsiyeleri vardı.

Anna bana gözlerini devirdi. "Sırt ağrısı için mi? Hastanede ne yapacaklar ki? isterler, o . . . Ve ben bunu yapıyorum, yani . . . Doktorumun emirlerini daha almadan yerine getiriyorum." Bana gülümsedi. "Çünkü ben *o kadar* iyiyim."

Alaycı yorumuna cevap vermek üzereydim ki inledi ve keskin bir nefesle tısladı. Patlamış mısır kasesi midesinden yuvarlandı ve

yere düştü ve her yere saçıldı. Her iki eli de sırtına , kalçalarının etrafındaki kaslara çılgınca masaj yapıyordu. Yüzündeki acıyı görünce onu döndürdüm ve arkasına geçtim. Başparmaklarımı sırtının derinliklerine bastırarak kız kardeşimin öne doğru eğilmesini ve acı içinde inlemeden sakın bir şekilde nefes almaya çalışmasını izledim. Bunun bir sırt ağrısından çok daha fazlası olduğunu fark etmeye başladığımda kalbim hızla çarpmaya başladı. Bu benim yeğenimin kapıyı çalmasıydı ve dışarı çıkmak istiyordu.

"Anna, hastaneye gitmelisin. Doğum sancısı çekiyorsun."

Başını iki yana salladı. Sesi zorlanarak tekrarladı: "Sadece sırtım ağrıyor, Kiera. Gelecek haftaya kadar doğum yapmayacağım."

Kellan'ın bazen Griffin'i tokatladığı gibi ben de kız kardeşimin kafasına vurmak istiyordum ama bu sırada ona masaj yapmaktan kendimi alamıyordum.

Çok acı çekiyordu. "Neredeyse hiç kimse vaktinde doğum yapmaz, Anna."

İnleyerek mırıldandı, "O zaman neden buna doğum tarihi deniyor? Buna tahmini doğum tarihi denmesi gerekir."

Gülümsememi kontrol ederek, "Adı ne olursa olsun, ne zaman doğacağına bebek karar verir ve siz ne dersiniz deyin, Maximus bugün doğmak istiyor gibi görünüyor," dedim.

Anna ve devrilmiş kâsenin kenarında duran renkli bonibon denizini işaret etti. "Ama benim çikolatam ..."

Bir elimle ona masaj yaparken çantamı kaptım ve telefonumu . "Atıştırmalıkların beklemek zorunda, Anna."

Telefonumu bir kez daha henüz yarısına geldiğim kitabın içinde saklanırken buldum. Sayfalardan çekip çıkararak numaralarım arasında gezindim ve Kellan'ı aradım. Açmadı. Sonra Griffin'i denedim. O da açmadı. Farklı bir şey beklemediğim için Evan ve Matt'i denedim, sonra tekrar Kellan'ı. Kimse açmadı. Çok şaşırmadım. Hayranlarla buluşma zamanı geldiğinde Tory'nin katı bir cep telefonu yasağı vardı. Deacon bir karşılama sırasında telefonuna bir kez cevap vermiş, hayranlar gittikten sonra da Tory onu bir daha aramıştı. Rock yıldızlarını öncelik listesinde genel halktan daha üst sıralara koyuyor olabilirdi ama CD'leri satın alanların kimler olduğunu biliyordu.

"Kahretsin, gidip onları almam gerekecek." Bu aynı zamanda Kell-Sex destekçileriyle dolu bir odaya dalmak zorunda kalacağım anlamına . Yine de başka seçeneğim yoktu.

Anna başını salladı, bir inilti kaçtı. "Griffin'i getirin. . . Griffin'i istiyorum." Sesi küçük bir kız gibi çıkıyordu, kaybolmuş ve korkmuştu.

Sırtını sıvazladım, sonra kocasını bulmak için ayağa kalktım. Sesi kapıda duraksamama neden oldu. "Kiera!" diye bağırdı.

Ona döndüğümde, yüzünde açıkça bir panikle bana bakıyordu. "Sanırım az önce altıma işedim."

Hemen ona doğru döndüm. Siyah streç pantolonu sıırıslıklamdı ve altındaki sandalye ıslaktı. Ağzım açık kaldı. "Hayır, sanırım suyun geldi."

Kız kardeşim resmen başladı. "Hayır, , hayır! Bir rock konserinin kulisinde doğum yapmayacağım. Bana yasal olarak verebilecekleri tüm ilaçlarla dolu bir hastanede olmam gerek!"

O kadar şaşırmışım ki, tek cevabım "*Gebe* kaldı.

Bir konserin kulisinde, bu yüzden bir konserde doğması çok uygun."

Anna kolumu tokatladı, ama nazikçe değil. Yarın morarmış olacaktım. "Beni lanet olası bir hastaneye götür, Kiera!"

Kendimi daha fazla tehlikeye atmak istemediğim için döndüm ve odadan kaçtım.

Bu tur başladığından beri ilk defa tek bir kişi bile bulamadım. Görünürde bir tane bile roadie yoktu. Genelde etrafta koşuşturan, bir şeyler yapan insanlar olurdu ama sahne arkasında kimse yoktu. Hayalet şehir gibiydi. Kötü şansıma lanet ederek, insanların olduğunu bildiğim tek yere koştum... bir sürü insan. Griffin o odada olduğu için zaten oraya gitmem gerekiyordu.

Odaya yaklaşırken gıcırtilar ve ciyaklamalar duyabiliyordum ve rock yıldızlarının geçit töreninin yeni başladığını anladım. Oraya vardığımda kapılar ardına kadar açıktı ve birkaç heyecanlı hayran dışarı çıkmaya başlamıştı.

yanakları ağlamış gibi kızarmıştı. Griffin'e ulaşmam gerektiğinden yanlarından geçip . Biri soluk soluğa, "Kellan'ın fahişesi mi o?" diye bağırdı. Bir diğeri, "Evet, sanırım öyle. Onun cesaretine inanamıyorum. Burada ne var?"

Çenemi sıktım ve onları görmezden geldim. Şu anda kafamda dedikodudan çok daha önemli şeyler vardı. Odaya daldığımda gözlerim anında Kellan'a kilitlendi. Beni görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. Yüz hatlarına yayılan endişe gün gibi açıktı. Kesinlikle gerekli olmadıkça buraya gelmeyeceğimi biliyordu. Hayranlarının onun bu telaşını panik olarak algılayacağını biliyordum - *Oh hayır, metresim kız arkadaşımın aynı odada - ama* Kellan'ın bir şeylerin yanlış olduğunu, çok yanlış olduğunu hissettiğini biliyordum.

Sienna'nın yanında durarak bana ulaşmak için adım öne çıkmaya çalıştı ama hayran kalabalığı hareket etmesine izin vermiyordu. Yine de görmek istediğim kişi o değildi.

Onu görmezden gelerek, Griffin'e ulaşmak için hayranların oluşturduğu kıvrımlı sırayı yarıp geçtim.

Bu bana istenmeyen bir sürü dikkat çekti. Etrafıma hızla sert fısıltılara dönüşen bir sessizlik çöktü. Bir sürü "Bu o! O burada! Ne kaltak ama!" İnsanlar kim olduğumu anlamaya başladıkça tepki göstermeye başladılar. İlk başta, aralarından geçmeme izin vermediler. Kibarca sordum, dürttüm ama sanki hayranlardan oluşan duvar aniden taşla dönüşmüştü; hepsinin soruları vardı ve bazı cevaplar alana kadar hareket etmiyorlardı. Panik başlamıştı. Kız kardeşimin bir bebeği olacaktı. Kocasına ihtiyacı vardı. Benim geçmem gerekiyordu. Tek düşünebildiğim buydu. Aceleyle onları itmeye başladım. Benden pek hoşlanmadılar, hemen geri ittiler. Etrafımdaki alan bir mosh pit'e dönüşmeye başlarken, biraz ilerleme kaydetmeye başladım ... özellikle de beni arkadan itmeye başladıklarında. Hey, beni Griffin'e götürmek için ne gerekiyorsa.

Tam ona yaklaşmıştım ki, parlak pembe bir sahte şal takmış, sert görünümlü bir kız tarafından itildim. O da bir Kell-Sex tişörtü giyiyordu. Gözlerinde tanıma parıltısı belirlediğinde iç çekmek istedim. dolaşabilmem için bana kibarca müsaade etme şansı bile vermedi. Hayır, etrafındaki herkesi çok memnun edecek şekilde bana bir tokat attı. Daha önce hiç tokat yememiştim ve bunun ne kadar berbat bir şey olduğunu yeni yeni anlıyordum. Bir daha asla bir insana vurmamaya yemin ettim, hak etmiş olsalar bile.

Sol kulağım çınılıyordu ama Kellan'ın "Hey!" diye bağırdığını net bir şekilde duydum. Arkamda bir kargaşa vardı ama hayranların dikkatinin dağıldığı anı fırsat bilerek Griffin'e doğru ilerledim. Gözleri en az Kellan'ınki kadar . "Lanet olsun, sana gerçekten vurdu. İyi misin?"

Sahte bıyıklı hayranına ters ters bakarken Griffin'in yüzünü öfke kapladı. Şu anda onurumu savunmasına ihtiyacım olmadığı için elini tuttum. "Anna'nın doğum sancısı . Suyu geldi. Onu hemen hastaneye götürmeliyiz!"

Ağzı açık kaldı. "O ..." Gözleri, artık düzenli sıralarda sabırla beklemeyen yüzlerce hayranın kapattığı kapıya kaydı. Tory'nin onları sakinleştirmeye çalıştığını ve Kellan'ın adımı çağırdığını duyabiliyordum. Griffin'e odaklandığım için hepsini görmezden geldim. Gözleri tekrar bana döndü, endişeliydi. "O iyi mi?"

Başımı salladım ve kolunu çektim. "Hayır, üzere ve seni bulmak için onu yalnız bırakmak zorunda kaldım."

Griffin başıyla onayladı, sonra da ite kaka ilerlemeye başladı. Benim kadar kibar ya da nazik değildi. "Çekil lan yolumdan!" Hâlâ elimi tutuyordu.

beni şaşkın hayranlar denizine doğru çekti. Matt ve Evan takip çalıştılar ama arkamızdan yaklaşan kalabalık tarafından yutuldular. Kellan'ın yanından geçerken gürültüye karşı bağırdım, "Anna! Hastane!"

Kellan hemen anladı ve Sienna'ya döndü. Odadaki zavallı, yıpranmış hayranların neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu ama Yarattığım kaosu, sosyal nezaketi bir kenara bırakıp sevdikleri yıldızların etrafını sarmak için bir fırsat olarak gördüler. Kellan, ilgisini çekmek isteyen hevesli insanlar tarafından duvarın arkasına sıkıştırıldı. Onu sevecek kadar yakın olmayan hayranlar benden nefret ediyordu. Bana küfredildi, çelme takıldı ve eminim biri saçma tükürdü. Griffin beni kargaşanın içinden çekip koridorun görece güvenli kısmına çıkardı. Biz ayrıldıktan sonra 1 ve 2 numaralı şeyler odaya koştu. Umarım Sienna'nın yanı sıra Kellan'ı da serbest bırakmak için zaman ayırmışlardır. Hemen hayranlarının ona zarar vermemesi için dua ettim ve Griffin'in peşinden kız kardeşime doğru koştum.

Oraya vardığımızda Anna odada volta atıyor, sırtını ovuşturuyor ve yüksek sesle nefes veriyordu. Kapıya bakarken alnında boncuk boncuk ter vardı. Griffin'i gördüğünde yüzündeki acı yerini rahatlamaya bıraktı. "Griff? Bu gerçekten acıtmaya başladı."

Griffin ellerini tekrar saçlarının arasından geçirdi. "Tamam, sorun değil. Seni hastaneye götüreceğiz ve seni bayıltacaklar." Ona doğru koştu ve odadan çıkmasına yardım ederken kolunu destekledi.

Anna'nın uyuşturucu için muhtemelen çok geç olduğu yönündeki balonunu patlatmak istemedim ama ikisinin de unutmuş gibi görüldüğü küçük bir ayrıntıdan bahsetmem gerektiğini hissettim. "Peki ya bu akşamki gösteri?"

Griffin hemen nerede olduğunu hatırladı. "Siktir!" Gözleri benimkilere dikilmişti. "Şarkılarımızı biliyorsun. Benim için çal."

"Gitarı zar zor tıngırdatabiliyorum!"

Griffin geçerken sırtımı sıvazladı. "İyi olacaksın. İyi şanslar!"

Gerçekten de D-Bags'in yedek başçısı olup olmadığını merak ederek uzaklaşmasını izledim. Başımı sallayarak Griffin'in peşinden koştum. "Hayır, ben sizinle hastaneye geliyorum. Zaten muhtemelen sahnede yumurta yiyeceğim."

Griffin, Anna'nın sırtını sıvazlarken grubunun kaderini umursamıyordu. "Matt halleder. O her şeyi halleder." Matt'in bu gece anevrizma geçirmemesi için sessizce dua ettim.

Arka çıkışı açarken taksi ya da ambulans çağırırsam mı diye düşündüm. Ancak benim de aramama gerek olmadığı ortaya çıktı. Bir araba

Anna oflaya puflaya merdivenlerden inerken etiket arabayı durdurdu. Genç şoför önündeki manzara karşısında irkilmiş görünüyordu ama Anna ve Griffin için kapıyı hızla açtı. İçeri girdiğimde, Kellan'ın etrafları sarılmadan önce Sienna'yla konuşmak için döndüğünü hatırladım. Buraya bir araba getirmesini istemiş olmalıydı. Sienna'ya daha sonra teşekkür etmeyi aklıma not ettim.

Şoför bizi Philadelphia sokaklarında hızla ilerletirken, hâlâ elimde tuttuğum telefonum çaldı. Arayan Kellan'dı. Ezilerek ölmediğine şükrederek cevap verdim, "Hey, iyisin."

Kellan uzun bir nefes verdi. "Ben de aynı şeyi söyleyecektim. O kaltağın sana vurduğuna inanamıyorum."

"Ben iyiyim." Yanağım tokattan dolayı hâlâ sıcaktı ve Cildimde parmak izleri olması beni şaşırtmıştı ama kız kardeşimden çok daha iyi durumdaydım. Zor nefes alıyordu, çenesini sıkıp acısını bastırmaya çalışırken gözlerinin kenarları yaşlarla doluyordu.

"Anna nasıl?" Ben ön koltuktan onu izlerken Kellan sordu. "O ... iyi."

Anna acı dolu bir ses çıkarırken gözlerini kapattı. Griffin, mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim kadar şefkatle onu kollarına aldı ve kulağına cesaretlendirici sözler fısıldadı. Yürek ısıtan bir manzaraydı ve birdenbire Griffin'in Noel sabahı ailemin yanında olması fikri o kadar da tuhaf gelmedi.

Kellan kulağıma, "Keşke seninle orada olabilseydim ama Matt gösteri yüzünden çıldırıyor. David Griffin'in yerini dolduracak ve onu hızlandırmak için acil bir alıştırmaya seansı . Ama Sienna'ya bu gece bis yapmayacağımı ve bizim setten sonra geleceğimi söyleyeceğim. Eminim anlayışla karşılayacaktır."

Yapıp yapmayacağından emin değildim ama Kellan'ın yerinde kalmasını istiyorsa onu zincirlemesi gerektiğini de biliyordum. "Tamam, görüşürüz o zaman. İyi şanslar."

"Evet, sen de." Kuru kuru güldü.

Şehirdeki birçok hastaneden birinin acil servisine geldiğimizde, hemen Denny'ye mesaj attım. Evde çok sayıda arkadaşımız vardı. Anna'nın bu gece doğum yapacağını kim bilmek isterdi ki, bu yüzden ondan mesajı iletmesini istedim. Griffin Anna'nın arabadan inmesine yardım ediyordu, ben de atlayıp ona yardım etmek için koştum. İkimiz birlikte onu acil servisin kapısına kadar götürdük. Çişini yapmak zorundaymış gibi çömelmeye çalışıyordu.

Düşündüğüm şeyi yapmadığını umarak ona ısrarla, "Henüz ıkınma Anna, neredeyse geldik" dedim.

Gözleri benimkilere kaydı. "Bu tam olarak kontrol edebileceğim bir şey değil.

Bunun bir his olduğu hakkında hiçbir fikrin yok!" "Biliyorum, sadece dene," diye başımı salladım.

Üçümüz huzurlu odaya girdiğimizde kafalar yukarı baktı; neyse ki sakın bir geceydi. Griffin masadaki hemşireyle göz göze geldi. "Yardıma ihtiyacımız var! Karım patlamak üzere."

Griffin'in küfretmeden neye ihtiyacı olduğunu söyleyebilmiş olması içimi biraz olsun rahatlatmıştı. Hemşire ayağa fırladı ve Anna için bir tekerlekli sandalye getirdi. Griffin'e bir pano dolusu evrak uzattı. "Ben onu yatırırken bunları doldurmanı istiyorum."

Griffin kâğıt yığınının yabancı bir dilde yazılmış gibi baktı. "Karım doğum yaparken ben lanet olası formları doldurmayacağım. Kafayı mı yediniz, hanımefendi?"

Öfkeyle nefes vererek Griffin'in elinden panoyu kaptım. Küfür etmemesi buraya kadarmış. "Ben onları . Sen Anna'yla git." Hemşireye, "Suyunun çoktan geldiğini düşünüyoruz." diye ekledim.

Hemşire başıyla onayladı ve Anna'yı çift kapıdan geçirmeye başladı. Griffin hemen peşindeydi. Gözden kaybolmadan önce omzunun üzerinden, "Teşekkürler Kiera," diye seslendi.

İçimi çektim ve oturdum, yeğenimin büyük olasılıkla ben lanet olası evrakları doldururken doğacağını biliyordum. Ama Anna ve Griffin'in bunu yalnız yapmaları uygun görünüyordu.

Pano ile işim bittiğinde, onu kız kardeşimi kabul eden hemşireye uzattım. Bana Anna'nın nereye götürüldüğünü söyledi. Oraya giderken bir hediyelik eşya dükkânının önünden geçtim ve kız kardeşime mavi bir oyuncak ayı almak için durdum. Ayının boynuna sarılmış ipeksi mavi kurdeleyi hissederek doğum odalarına doğru ilerledim.

Hemşire odasına doğru yürürken Griffin'i gördüğümde Anna'nın odasını sormaya başladım. Koridorda şaşkın şaşkın yürüyordu. Yüzündeki ifadeye bakınca içimi bir korku kapladı. Yanımdan geçip bekleme odasındaki bir sandalyeye yığıldı. Onunla konuşmak ve kız kardeşimin yanına koşmak arasında kaldığımda, geçici olarak yanına oturdum. "Griffin? Sen . İyi misin?"

Yüzü hâlâ boştu, bana doğru baktı. Solgun gözleri daha önce hiç görmediğim genişti. "Bu gördüğüm en iğrenç şeydi. iğrenç bir şeydi."

Korkum yok oldu. O iyiydi. Dizini okşadım ve ifadesi değişti. Yüzünü huzur kapladı. "Ve en inanılmaz olanı." Gözleri doldu

Boğazımın düğümlendiğini hissettim. "Anna'yı görmeliydin, Kiera. Çok cesurdu." Başımı salladım ve ona sarılmak için garip bir istek duydum. Ben yapamadan o ekledi, "Onu şimdi görebilirsin. O kesinlikle çok güzel.

. . mükemmel, tıpkı annesi gibi."

Söylediklerini anlaması bir dakika sürdü. "Kız mı? Anna'nın bir kızı mı oldu?" Griffin yanağından bir damla gözyaşı süzülürken salladı. "Lanet olası teknoloji yanılmış.

Anna haklıydı. Genelde öyledir." İçimden bir hıçkırık kaçarken ellerim ağzıma gitti. Sonra kollarımı Griffin'e doladım ve ona sıkıca sarıldım. Kollarımda güldü ve ağladı ve Griffin'e karşı daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissettim; derin, ailevi bir sevgi.

Yanaklarımı kurulayarak sandalyeden zıpladım. "Hangi oda?"

Griffin ayağa kalkarak az önce koridoru işaret etti. "İşte. Seni götüreceğim."

Odaya girdiğimizde kız kardeşim bitkin ve ıslıl ıslıl görünüyordu. Elinde pembe battaniyelere sarılmış ve pastel çizgili bir şapka takmış minik bir kundak vardı. Tekrar ağlamaya başladım. Anna bana baktığında yanakları ıslaktı. "Başardım, Kiera."

Şaşkınlıkla ona sarılmak için eğildim. "Harika olacağını biliyordum." Bebeğin yüzünü görebilmem için göğsünde yatan minik insanı düzeltti. Dolgundu, pembe mükemmellikteydi, yanakları öpülmek yalvarıyordu. İzlediğimi biliyormuş gibi arduvaz mavisini gözlerini açtı ve bana baktı. Ağzı açılmıştı, sanki gülümsemeye çalışıyordu.

Griffin haklıydı, kesinlikle nefes kesiciydi, büyük olasılıkla şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeydi. Hayır, o *kesinlikle* gördüğüm en güzel şeydi.

Küçük bir eli onu saran battaniyeden kurtulmuştu ve ona dokunmak için nazikçe uzandım. Parmakları içgüdüsel olarak serçe parmağıma dolandı ve ben yine hıçkırığa hıçkırığa ağladım. Diğer elimdeki mavi ayıyı kaldırarak Anna'ya, "Sanırım bunu pembe bir ayıyla değiştirmem gerekiyor," dedim.

Anna başını salladı. "O ineğe bir kızım olacağını söyledim."

Bebeğin parmaklarını okşarken ikisine de sordum, "Eee... Myrtle, ha?"

Anna alay etti. "Hayır. Bebeğime Myrtle adını koymamın imkanı yoktu. Daha iyi bir isim seçmiştik."

İkisinin arasına baktım. Ne zaman başka bir kız ismi seçmişlerdi? Aylardır Maximus'ta karar kılmışlardı. Griffin sırttı ve ben de yeğenime ne isim koydukları konusunda endişelenmeye başladım.

"Onun adı Gibson." Eliyle gitar çalıyormuş gibi bir işaret yaptı ve ben de göndermeyi anladım. Gibson bir gitar markasıydı. Bir bebek için garip bir isimdi, özellikle de bir kız bebek için, ama mükemmel bir isimdi. Bir rock yıldızının çocuğuna uygun bir isim. Hemen aşık oldum.

Gülümseyerek yanağından öptüm. "Merhaba Gibson, sonunda seninle tanışmak çok güzel."

Aklıma bir fikir geldi ve başımı kaldırıp ısıll ısıll parlayan kız kardeşime baktım. Annem son iki haftadır durmadan ablamı arıyor, doğumu kaçırmaması için Seattle'a uçmaya çalışıyordu. Anna onu oyalıyor, için çok erken olduğunu söylüyordu. Dürüst olmak gerekirse, sanırım annem ve babamın düşündüğü gibi Seattle'da olmadığını söylemek istemiyordu. Annem ilk torununun doğumunu kaçırdığı için çok kızacaktı.

"Anna," diye . "Annem bizi öldürecek."

Bölüm 24

Şirinlik ve Zalimlik

Anna ve ben sabah ailelerimizi aramaya karar verdik. Zaten doğumu kaçırmışlardı, birkaç saat daha cahil kalmanın ne anlamı vardı ki? Ayrıca, Anna henüz ne yapacağını düşünmek istemiyordu ve ailelerimiz bir cevap isteyecekti. Anna sadece yeni bebeğiyle huzur ve sessizlik istiyordu.

Anna uyurken ve Griffin Gibson'ı tutarken ben odanın köşesinde kitabımı okuyordum. Gözlerini ondan alamıyormuş gibi ona bakıyordu. Gülümsemesini de engelleyemiyordu. Griffin'i hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Arada bir Gibson sevimli bir şey yapıyor ve Griffin kıkırdıyordu. Onun böyle güldüğünü hiç duymamıştım. Çok sevimliydi ve kitap okumam hızla Griffin'i izlemeye dönüştü.

Şapkasını düzelden Griffin ince telli saçlarını okşadı. Gülümseyerek bana baktı. "Sanırım o da benim gibi sarışın olacak." Ona tekrar baktı, yüzünde hayranlık ifadesi vardı. "Umarım Anna'nın gözlerine sahiptir." Onlar şimdi koyu mavi-gri renkteydi, ama hemşire bize çoğu bebeğin bu renk gözlerle doğduğunu söylemişti. Olacakları renge yerleştiler. İlk yıl içinde hayat boyu sahip olur. Bunu gerçekten ilginç bulmuştum ama Griffin'in bu bilgiyi aklında tutmasına biraz şaşırmıştım.

Kellan, Evan ve Matt'le birlikte geldiğinde saat geç olmuştu, tam da ziyaret etmeleri için çok geç bir saatin eşiğindeydiler. Ama ben bir süredir ve Kellan'ın hemşire odasında gülümseyerek izledim. Tabii ki ziyaret etmesine izin vermişlerdi. Muhtemelen ona bir karyola bulmalarını ve sünger banyosu yaptırmalarını sağlayabilirdi.

Çocukların hepsi son gördüğümünden farklı giyinmişlerdi. Kellan sahneye düz, kısa kollu kırmızı bir gömlekle çıkmıştı ama gömleğinin altında

deri ceket artık beyazdı. Bunun için tazelenmiş olmaları beni gülümsetti.

Anna'yı bulmaya odaklanmış olan Kellan, çocuklarla birlikte uzaklaşırken beni görmedi. Bir kıkırdamayı bastırarak arkasından yaklaştım ve kıcını çimdikledim. Yaklaşık bir metre havaya sıçradı ve döndü. "Hey, yabancı, buraya sık gelir misin?" diye sordum.

Kellan ona saldıranın sadece ben olduğumu fark edince rahatladı. "Elimde olsa ," diye cevap verdi.

Yol tarifini almış olmasına rağmen Anna'nın odasını gösterdim. "İçeride."

Çocuklar ailelerinin en yeni üyesini görmek için acele ederken heyecandan dudağımı ısırdım. Gibson doğduktan sonra onlara mesaj atmıştım.

Anna ve bebek iyiydi ama hepimiz onlara cinsiyetini söylememeye karar vermiştik. Anna bunun bir sürpriz olmasını istemişti.

Matt yeni akrabasını görebilmek için herkesten önce kapıdan içeri girdi. Evan onun bir adım gerisindeydi. Kellan ve ben en son girdik. Anna artık uyanıktı, ama hâlâ yatağında dinleniyordu. Griffin hâlâ kızını kucağında tutuyor, Matt'in onu görebilmesi için yukarı kaldırıyordu. "Burnu tamamen bana çekmiş, değil mi?"

Matt tam bir şok içindeydi. "Bir kızın mı oldu?" Anna ile Griffin'in arasına baktı. "Tebrikler, çok güzel bir kız."

Griffin sanki bütün işi o yapmış gibi gülümsedi, oysa Gibson'ın yaratılmasında çok kısa bir rolü olmuştu. "Teşekkürler."

Anna, Griffin'in yüzündeki gurur ifadesine gülümsedi ve ardından uzak duvardaki işaret etti. "Yıkan ve onu tutabilirsin."

Normalde neşeli ve kaygısız olan bu rock yıldızlarının aralarındaki küçük insanı nükleer bir maddeden yapılmış gibi hokkabazlık yaparken izlemek beni güldürdü. Gibson sonunda Kellan'a doğru ilerlediğinde, avuçlarını kot pantolonuna sildi. "Şu anda çok gerginim," diye fısıldadı bana. "Ya düşürürsem onu?"

"Merak etme, kadınlarla aran iyi" diye omzunu ovuşturdum.

Kellan bana gözlerini devirdi ve Gibson'ı Evan'ın elinden nazikçe aldı. Ona bakarken yüzünde beliren sırıtış

Gözleri . Kellan kucağında bir çocuk tutuyor. Sahnede tamamen doğal görüldüğünü düşünmüştüm ama bunun yanında o hiçbir şeydi. Kellan'ın verecek o kadar çok sevgisi vardı ki, yüzünden okunuyordu.

Bana dönerek mırıldandı, "Çok güzel kokuyor. Neden bu kadar güzel kokuyor?" *Onun* neden bu kadar güzel koktuğunu sık sık merak ettiğim için sadece omuz silkebildim.

Onunla birlikte hafifçe sallanırken aptalca yüz ifadeleri takınarak gülümsemesini sağlamaya çalışıyordu. Onu izlerken yanağımdaki bir damla yaşı sildim. Burnunu sürtmek için eğildiğinde ve o da burnunu emmeye çalıştığında, hıçkırmaya başlamadan önce başka tarafa bakmak zorunda kaldım. Neredeyse çocuk istediğimi hissedebiliyordum. hormonlar devreye giriyor. Ama her şeyden önce, önümüzdeki ay bir düğünüm vardı.

Gözlerim kız kardeşimin gözlerini buldu. Çocuğunun sevilmesini izlerken o da gözyaşlarına boğulmuştu. Kellan'ı işaret etti ve "Bir bebeğe ihtiyacı var" diye mırıldandı. Sonra beni işaret etti ve elleriyle çok daha küçük olan karnını gösterdi. Ona başımı salladım ve daha önceki düşüncemi tekrarladım: *Her şeyin bir sırası var.*

Matt telefonuyla yaklaşık yüz fotoğraf çekiyordu. Benimkinde zaten milyonlarca fotoğraf vardı ama Gibson ve Kellan'ın fotoğraflarını çekmek için tekrar çıkardım. Matt sırtarak Griffin'e baktı. "Bunlardan bazılarını annemle babama göndereceğim. Aileni aradın mı?"

Griffin başıyla onayladı. "Evet, turne biter bitmez onu Los Angeles'a götürmemizi istiyorlar." Griffin ve Matt'in ikisi de aslen Los Angeles'lıydı ve aileleri hâlâ o bölgede, plak şirketinin evinin bulunduğu şehrin diğer tarafında yaşıyordu. Biz orada kalırken ikisi de ailelerini ziyaret etmişti ama çoğunlukla plak şirketinin evinde kalmışlardı. Griffin bir keresinde bana oranın "Ailemin evinden çok daha güzel" olduğunu söylemişti.

Bu arada ne yapacaklarını merak ederek konuyu kız kardeşime açmayı düşündüm. Ama Matt benden önce davrandı. Griffin'e ciddi bir yüz ifadesiyle, "Tur bu gece devam ediyor. Siz ne yapacaksınız?"

Griffin Anna'ya baktı, yüzü yırtılmıştı. "Otobüs hareket ettiğinde orada olmalıyız. Onlarla gitmek zorundayım."

Anna yutkunurken başını salladı. "Biliyorum."

Kellan'a bakarak Anna'ya, "Ben burada seninle kalacağım, Anna," dedim. Kellan gözlerini bana doğru çevirdiğinde kız kardeşime baktım. "Her şey giderse yarın taburcu olacağına eminim. Sonra seni eve, anne ve babanın yanına götüreceğim. Orada kalabilir ve taburcu olana kadar dinlenebilirsin. düğün."

Anna önümüzdeki bir ay boyunca ailemizle kalmayı düşünürken görünüyordu. Başka ne yapabilirdi ki? Seattle'a geri uçarsa,

Yılın en yoğun seyahat sezonunda bir bebekle iki kez zorunda kalacaktı. Bu bana çok aptalca geldi. En iyisi onu Ohio'da bir yere yerleştirmek. Şimdi. Ayrıca, annemin yardım etmek için yanında olması Anna için iyi olacaktı ... onu çıldırtsa bile.

Anna başını eğdi, bundan heyecan duymuyordu ama açıkça kaderini kabullenmişti. Ancak Griffin bunu hiç de kabullenmiyordu. "Hayır, hiç sanmıyorum." Kellan'a doğru yürüyerek kızını yavaşça kollarından aldı; Kellan onu bırakmaya isteksiz görünüyordu.

Anna başını kaldırdı; gözlerinde belki de daha iyi bir seçeneğin mevcut olduğuna dair umut vardı. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak Griffin'in nasıl bir seçenekle gelebileceğini merak ettim. Herkes gözlerini ona çevirdiğinde, Griffin kız kardeşimle bakışlarını kilitledi. "Gitmeni istemiyorum. Benimle otobüste kalmanı istiyorum." Griffin dönüp bana baktı. "Gitmesine izin verdiklerinde onu bana getir." İfadesindeki sıcaklıktan bunu istemediği anlaşıyordu.

Yüzümdeki şaşkın ifadeye engel olamadım. "Yeni doğmuş bir bebeği tur otobüsünde yanında mı istiyorsun?"

Griffin omuz silkti ve odaya . "Elbette. Neden olmasın?"

Anna çelişkili görünüyordu. Anelik içgüdüleri devreye girmişti ve bunlar onun doğal, kaygısız ruhuyla savaşıyordu. "Bilmiyorum Griff. Sağlıksız görünüyor."

Griffin homurdandı. "Ben muhtemelen otobüsteki en kirli şeyim ve sen her gece benimle yatıyorsun."

Buna gülmemeye çalıştım. Ve fena halde başarısız oldum. Kellan eğlenerek başını sallarken bana dirsek attı. Anna hâlâ kararsız görünüyordu. Gibson'dan bana baktı. "Ne düşünüyorsun, Kiera?" Gözleri kocaman açılmıştı, korkuyordu. Gibson artık elle tutulur bir nesne olduğu için Anna yanlış bir şey yapmaktan korkuyordu. Kötü bir seçim yapmaktan umutsuzca korkuyordu.

Griffin'in içimde delikler açtığını hissedebiliyordum ve kız kardeşimin yüzündeki umudu görebiliyordum ama sorusuna dürüstçe cevap vereceksem, ikisini bir kenara bırakıp Gibson hakkında düşünmem gerekiyordu. Onun için en iyisi ne olurdu? Eğer benim olsaydı, ne yapardım? Bebekler hakkında pek bir şey bilmiyordum ama otobüsümüzdeki insanlar hakkında çok şey biliyordum. Benimkiler dışında Her ikisinin de kız kardeşime yardım etmek için terk edemeyecekleri işleri olan ebeveynler, bu bebeği büyütmek için dünyada D-Bag'lerden daha iyi kimse yoktu.

kardeşime dönerek, "Bence çoğu durumda otobüste bebek sahibi olmak, bizim yaşadığımız hayatı yaşamak kesinlikle deliliktir," dedim. Anna kaşlarını çattı ve Griffin

itiraz etmeye başladı. Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Ama bu özel durumda, bence işe yarıyor." Anna'ya odaklandım. "Bebeğiniz asla tipik bir çocukluk geçirmeyecekti ve o otobüsten daha fazla sevinebileceği başka bir yer düşünmüyorum."

Anna'nın yüzünde ağlamaklı bir gülümseme belirince ekledim: "Ayrıca hemşire ilk birkaç ay sadece uyuduklarını, yemek yediklerini ve kaka yaptıklarını söylememiş miydi? Her neyse?"

Griffin bana başıyla teşekkür etti, sonra grubunun geri kalanına büyük bir yük bindirdiğini fark etmiş gibiydi. "Sizin için sorun olur mu?"

Kellan boynumu öperken kollarını belime doladı. "Bence kulağa harika geliyor."

Evan başını sallayarak onayladı; hiçbir şey onu fazla etkilemiyordu. Matt sırtıttı. "Günün ve gecenin her saatinde odanızdan gelen yüksek sesli ağlamalar" -Evan ve Kellan'a bakmak için döndü- "Sanırım biz buna alıştık bile."

Odada hafif kahkahalar yükseldikten sonra Kellan kaşlarını çattı ve Matt'e baktı. "Holeshot'la konuşmamız gerekecek."

Matt başıyla onayladı. "Deacon oldukça yumuşak başlıdır. Eminim bunu sorun etmeyecektir." Başımı iki yana sallayarak Kellan'a, "Her zaman Sienna'nın otobüsüne binebilirler."

Yalnız ata binmekten yorulduğunu söylememiş miydi?"

Kellan, Gibson'ı ürküten bir kahkaha attı. "Bu harika bir fikir."

Griffin ona ters ters baktı. "Dostum, sessiz ol. Kızımı korkuttun."

Kellan başçısına sırtıttı. "Özür dilerim." Sonra Griffin'in sık sık yaptığı gibi bir kırbaçlama sesi çıkardı. Çok yüksek sesle gülmek ve aşırı korumacı yeni baba tarafından azarlanmamak için başımı Kellan'ın gömleğine gömmek zorunda .

Kellan ve çocuklar bir süre sonra ayrıldılar. Gösteri bitmişti ve yıkma ve devam etme süreci muhtemelen çoktan başlamıştı. Evan, Matt ve Kellan'la birlikte koridorda beklerken Griffin şunları söyledi ailesine veda etti. Beklerken Kellan bana sarılıyordu. "Seni özleyeceğim," dedi.

Çenemi göğsüme yaslayarak ona baktım. "Ben de seni özleyeceğim ama sadece Doğu Rutherford'a gidiyorsun. Çok uzak değil."

"Uzak geliyor." Bana gülümsedi, sonra Anna'nın kapısına doğru baktı. "Sence Griffin iyi bir baba olacak mı?"

Gülümseyerek ben de kapalı kapıya doğru baktım. On beş dakikadan fazla bir süredir karısına ve çocuğuna veda ediyordu. "Evet, şaşırtıcı bir şekilde, bence harika olacak." Bu gerçek karşısında hâlâ şoktaydım.

Kellan bana döndü. "Bir gün iyi bir baba olabileceğimi düşünüyor musun?"

Kollarımı boynuna dolayarak hevesle başımı salladım. "Olacağını biliyorum." Kellan sözlerimdeki geleceğimize dair ince vaat karşısında gülümsedi. Çocuklar bizim için bir "eğer" meselesi değil, sadece "ne zaman" meselesiydi.

Griffin sonunda Anna'nın odasından çıktığında gözlerini kurnazca siliyordu. Yüzündeki saf duyguya aval aval baktım. Onu hiç bu kadar perişan görmemiştim. Hepimize ters ters bakarken kaşlarını çattı. "Ne?" Sonra karamsar bir tavırla koridorda yürüdü, az önce yanımıza gelen iki kişiden uzaklaştı.

onun tüm dünyası haline geldi.

Matt ve Evan peşinden koştular, Evan bir kolunu onun omuzlarına atarken Matt şakacı bir şekilde koluna yumruk attı. Kellan onların gidişini izledikten sonra içini çekti; bana bakarken yüzünde hüznü bir gülümseme vardı. "Sanırım ben işe gidiyorum. Yakında görüşürüz." Beni kendisine doğru çevirirken kaşları endişeyle çatıldı. "Lütfen dikkatli ol."

Eğilerek dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdum. "Ben her zaman dikkatliyimdir. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Benden uzaklaşırken, ayrı kaldığımız süre boyunca onu ne kadar özleyeceğimi düşünmemeye çalıştım. Kıyafetlerinin vücudunu sarışını izlemek bu konuda bana yardımcı oldu. Kapıya doğru döndü ve çıkmadan önce bana küçük bir el salladı. Yakınlardaki genç bir hemşirenin ona bakarken iç fark ettim. Biraz gülerek ben de el salladım. O gözden kaybolduğunda, ben de hemşire gibi kederli bir şekilde nefesimi verdim.

Beni terk ettikten yirmi dakika sonra telefonum çaldı. Cevap vermek için acele ettim. "Beni şimdiden özledin mi, Kellan?"

"Elbette." "Hey, sadece seni uyarmak istedim, biz hastanenin önündeyken bir grup hayranımız vardı. Gidiyorum."

Hemen ayağa kalktım ve pencereden dışarı baktım. Gerçi Anna'nın odası ön kapılara değil, hastanenin ortasındaki avluya bakıyordu. "Kell-Sex hayranları? Burada mı?" diye sordum. "Onlar nasıl ... ?" Benim Bir oda dolusu hayranıma aptalca bir şekilde hastaneye gittiğimi duyurduğumu hatırladığımda sesim kesildi. Daha hırslı olanlar Kellan'ı orada görme umuduyla beni takip etmiş olmalılar. . . ya da muhtemelen benimle yüzleşmek için . . . Emin değildim.

Kellan iç çekti. "Evet, sanırım öyle. Acil servisin kapısından çıktık, o yüzden beni görmediler. Hala orada olduğumu düşünebilirler. . . seninle birlikte. Onlara haber vermek için hastaneyi çoktan aradım, bu yüzden içeride rahatsız edileceğini sanmıyorum. Ama dikkatli ol, lütfen. Hâlâ o fotoğrafı açıklama fırsatı bulamadım."

"Evet, teşekkür ." Harika. Yeni doğan yeğenimi rock yıldızı babasına geri götürmeye çalışırken, muhtemelen benden nefret eden bir grup kuduz hayranla uğraşmak zorunda kalacak mıydım? Ve tam da hayatımın daha fazla artık gerçeküstü.

Ertesi sabah sırtımda bir düğümle uyandım, kendimi hiç dinlenmiş hissetmiyordum. Birkaç saatte bir bebeğe test yapmak için biri geliyordu ve ben her seferinde uyanıyordum. Tamamen kendime geldiğimde Gibson gitmişti.

Sanırım bu sabah erkenden derin bir uykuya , eğer benden habersiz çıkarıldıysa. Gibson'ın birileri fark etmeden hastaneden çıkarılamayacağından oldukça emin olsam da - tıpkı pahalı mallar gibi, bebeklerin hepsinin ayak bileklerinde ön kapıdan geçtiklerinde alarm çalan bilezikler vardı - yine de omurgama bir parça korku yayıldı.

Anna da gitmişti, bu yüzden kızıyla birlikte olduğunu düşündüm. Ayakkabılarımı giyerek yeğenimi bulmak için hastane odalarını tek tek dolaşmayı düşündüm. Yine de bu panik konuşmasıydı. Daha mantıklı olan yanımda, bir hemşireye nerede olduğunu sorabileceğimi biliyordu. Koridora adım attığımda bunun tamamen gereksiz olduğunu gördüm. Anna hastane önlüğüyle bana doğru yürüyor, kucağına aldığı Gibson'a mırıldanıyordu. Korkularımın yerini anında rahatlama aldı. Sonra içimi bir eğlence kapladı. Anna'nın birkaç adım arkasında bir erkek hemşire yürüyordu ve kollarında bir araba koltuğu, çiçekler ve iki şişkin spor çantası vardı. Doğumdan saatler sonra bile kız kardeşim erkeklere istediği her şeyi yaptırabiliyordu.

Yanımdan geçerken gülümseyen Anna, "Gibson az önce işitme testi yaptırdı. Tabii ki mükemmel." Anna kızına kıkırdayarak hemşireye eşyaları yatağına koymasını söyledi. Bunu yapmaktan oldukça mutlu ve hatta Anna'ya başka bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sordu. Anna başını salladı, gözleri Gibson'dan hiç ayrılmıyordu.

Hemşire isteksizce gittikten sonra Anna'ya döndüm ve malzemelerini işaret ettim. "Bu sabah alışverişe gittin mi?" Hastaneye sadece sırtımızdaki kıyafetlerle gitmiştik.

Anna Gibson'ın yanağına bir öpücük kondurdu. "Hayır, Sienna gönderdi. Oradan kaçtığımı ve muhtemelen yanımda bir şey olmadığını biliyordu... ve çocukların hiçbirinin bu tür ayrıntıları düşünmeyeceğini düşündü." Anna güldü; yüzü tamamen endişesizdi.

Sienna'nın hediyelerini incelerken gözlerimi kııptım. Gerçekten çok düşünceliydi. Umarım çantada banyo malzemeleri de vardır; bir diş fırçası için her şeyi yapardım. "Çok nazik bir davranış," dedim.

Anna yüzünü Gibson'a yasladı, sonra onu şeffaf plastik beşiğine yatırdı. "Evet, hatta bir araba ve şoför bile tuttu, böylece Gibson ve benim ayrılmamıza izin verildiğinde bizi tura geri gö." Çantalara doğru yürüdü, kendisi için kıyafetler, bebek için kıyafetler ve şaşırtıcı bir şekilde benim için de bir kıyafet çıkarmaya başladı.

İnançsızlık merakımı bastırdı. "Biliyor musun, halkı kocamla ateşli, albüm satan bir ilişkisi olduğuna inandırmaya çalışmadığı zamanlarda aslında oldukça düşünceli biri."

Anna kıyafetlerini ayırırken durakladı. "Hâlâ Kellan'ın peşinde olduğunu mu düşünüyorsun?"

Kaşlarımı çattım. "Aktif olarak onun peşinde olduğunu sanmıyorum ama onu geri çevireceğini de sanmıyorum."

Endişelenmeyen Anna yatağa oturdu ve çantayı boşaltmaya devam etti; oturduğunda biraz kasıldı ve hala acı çektiğini anladım. "Kimse onu geri çevirir mi, Kiera?"

Hayatımda gördüğüm en küçük pembe beyaz tulumu elime alarak ona "Umarım yaparsın" dedim.

Anna yumuşak pembe bir battaniyeyi yanağına sürterken homurdandı. "Bu kesin... Aynı şey senin için de geçerli, biliyorsun." Bir kaşını kaldırdı, ifadesi tamamen ciddiydi.

Kendi tükürüğümle boğuldum ve öksürmeye başladım. "Griffin? Ben ve Griffin için mi endişeleniyorsun?"

Anna o kadar çok gülmeye başladı ki gözlerinden akan yaşları silmek zorunda kaldı. "Hayır, hiç de değil. Sadece yüzündeki o ifadeyi görmek istedim." İç çekerek, eğlenerek başını salladı. "Bu paha biçilemezdi."

Hastaneden bir çocuk doktoru öğle yemeğinden sonra Gibson'ı kapsamlı bir fiziksel muayeneden geçirmek için geldi. İş bittiğinde stetoskopunu boynuna asarak Anna'ya şöyle dedi: "Kızınız mükemmel görünüyor ve tüm testler normal aralıklarda çıktı. İyi beslenmiş görünüyor, ama emzirme konusunda herhangi bir sorun yaşıyor musunuz?"

Aklıma bu sabah Anna'Gibson'ı kucağına almaya çalışırken bir denizci gibi küfrettiği an geldi. Görünüşe göre, bu düşündüğünüz kadar sorunsuz bir süreç değil. Ama Anna sonunda kızını başarıyla bağlamıştı. Anna bunlardan hiç bahsetmedi. Ayrıca bebeğini rock yıldızlarıyla dolu bir tur otobüsünde büyüteceğinden de bahsetmedi. Doktorlar bu küçük ayrıntıyı öğrenirlerse muhtemelen onu psikiyatri koğuşuna yatırırlardı. "Hayır, biz hallederiz."

Doktor gülümsedi ve başını salladı. "O halde de bugün taburcu edilmesinde bir sorun görmüyorum."

Üç saat sonra, "Yeni Doğan Bebeğinizin Bakımı" hakkında çok sıkıcı bir video izledikten sonra, Anna ve Gibson resmi olarak hastaneden taburcu edildi. Ben Kellan'ı arayıp yola çıkmak üzere olduğumuzu haber verirken, Anna da sonunda ailemizi aradı. Babam bu haberi pek iyi karşılamadı. Anna içini çekerek telefonu kulağından bir adım kadar uzakta tuttu. Arada sırada, "Baba . . . ama . . . Ben ..." Babam sözünü bitirmesine asla izin vermedi, o da kendini açıklamaya çalışmayı bıraktı. Bana gözlerini devirerek kızının parmaklarıyla oynadı ve bir yandan da babasının hayatındaki seçimlerle ilgili serzenişlerini yarı dinledi.

Anna azarlanmayı bitirdikten sonra telefonu bana verdi. Kellan'la konuşmaya devam ederken başımı salladım. Şu anda gerçekten de azar işitmek istemiyordum. Anna almam gerektiğini işaret etti ve ben de Kellan'ın kulağına iç çektim. "Hey, babam benimle konuşmak istiyor, o yüzden gitmeliyim."

Kellan'ın gülüşü beni gülümsetti. Onun kıkırdamasını özlemiştim. "İyi şanslar. Yakında görüşürüz."

"Evet, ." Kellan'la telefonu kapattıktan sonra isteksizce Anna'nın telefonunu aldım.

En kötüsünü bekleyerek telefonu kulağıma götürdüm. "Alo?"

"Merhaba canım." Şaşkınlık ve rahatlama doldu. Annemdi, babam değil. O halde Anna'nın yolda doğum yapma planına ortak olduğum için azar işitmemem için iyi bir şans . "Ben sadece Şükran Günü'nde seni görüp göremeyeceğimi merak ediyordum. Gelecek ayki düğünden önce konuşacak çok şeyimiz olduğu için seni görmeyi gerçekten çok isterim. Ve sana aldığım elbiseyi göstermek için can atıyorum. Kesinlikle göz kamaştırıcı, Kiera. Bayılacaksın."

Kız kardeşime ters ters baktım ve o da gülmeye başladı. Söyleyeceğim şey için kendimi kötü hissederek neşeli kız kardeşime sırtımı döndüm. "Aslında anne, Kellan Şükran Günü'nde babasını görmeyi çok istiyordu, biliyorsun, Noeli sizinle geçireceğimiz için." Daha sakın bir sesle ekledim, "Biliyorum

Konuşacak çok şeyimiz var ama Kellan ailesiyle hiç iyi bir tatil geçirmedi ve ben ona bunu gerçekten vermek istiyorum. Özür dilerim. Sorun olur mu?"

Annem birkaç saniye sessiz kaldı, sonra yenilgiyle iç çekti. "Evet, tamam. Tabii ki anlıyorum. Sen evlisin... neredeyse. Seni paylaşmaya alışmam gerekecek." Sesi titriyordu ve ağlamak üzere olmadığını umuyordum.

En neşeli ses tonumu takınarak ona şöyle dedim: "Seçtiğin her şeyi görmek için sabırsızlanıyorum. Ve biliyorum ki her şey mükemmel olacak. Benim için her şeyle ilgilendiğin için teşekkür ederim anne. Sana daha fazla yardımcı olamadığım için kendimi kötü hissediyorum."

"Ellerinin dolu olduğunu biliyorum tatlım." Sesindeki endişeyi duyabiliyordum. Şu anda işlerin stresli olduğunu biliyordu. Ona milyonuncu kez her şeyin yolunda olduğunu söylemek üzereydim ki sesi parladı. "Seni gelinliğin içinde göreceğim için çok heyecanlıyım!"

Biraz daha sohbet ettikten sonra ona veda ettim ve telefonu Anna'ya geri verdim. Yüzünde inanılmaz bir ifade vardı. "Şu kabarık kollara hâlâ bir son vermediğine inanamıyorum, Kiera." Kollarının çevresindeki hacmi abartıyordu. "Elizabeth dönemi bahsediyoruz. Tehlikeli gerçekten. Yanlışlıkla çok hızlı dönebilir ve kocanızı bayıltabilirsiniz." Kıkırdadı. "O zaman onu hayata döndürmek zorunda kalırım."

Sırıtarak ona plastik bir kustumuk tepsisi fırlattım.

East Rutherford, New Jersey sadece birkaç saat uzaktaydı, bu yüzden çocuklara yetişmenin sorun olmayacağını biliyordum. Acele edersek, muhtemelen buluşma ve selamlaşma için zamanında yetişebilirdik. Hayranlarla dolu bir odaya girip yine ortalığı karıştırmayı planladığımdan değil. Hayır, teşekkür ederim.

Anna, Sienna'nın geride bıraktığı şoförü aradı, böylece bizi alabilecekti. Geldiğinde, eşyalarımızı taşımamıza yardım etmek için odaya geldi. Daha doğrusu Gibson'ın eşyalarını. Gibson'ı araba koltuğuna oturtmamız otuz dakika sürdü. Anna onu yirmi kez çıkarıp yeniden ayarlamış olmalı. Onu arabaya bindireceği için gergindi. Kız kardeşim sevecen bir insandı ama endişelenmeye de yatkın değildi, bu yüzden onu stresli görmek hoşuma gidiyordu. Yirmi birinci ayarlamadan sonra, başka bir kayışı açmak için hareket ettiğinde Anna'nın ellerini tuttum. "O iyi, Anna. Bu mükemmel."

Anna kaşlarını çattı. "Emin misin? Kayışlar yeterince sıkı mı? Çok mu sıkı? Peki ya başının etrafındaki şey? Boynu güvende mi?"

Annanın gözleri korkudan parlıyordu. Yanaklarından tutarak ona kararlı bir şekilde, "O iyi ve her şey yoluna girecek. İnancını kaybetme."

Anna derin bir nefes aldı, sonra başını salladı. "Midemdeki bu korku çukuru berbat," diye mırıldandı.

Ona gülmekten kendimi alamadım. "Artık annemle babamın her gün nasıl hissettiğini biliyorsun."

Bu, Anna'nın Gibson'ın araba alırken duraksamasına neden oldu. "Aman Tanrım, haklısın. Anneme ve babama büyük bir özür borçluyum. Siktir." Sempatik bir şekilde sırtını sıvazladım.

Şoför uzun zaman önce çantalarımızı arabaya yerleştirmişti. Hastanenin ana girişinin hemen önünde bizi bekliyordu. Hastane lobisinden geçerken şık, siyah sedanı görebiliyordum. Ayrıca şoförün araçtan uzak tutmaya çalıştığı on-on beş kişilik bir insan sürüsünü de görebiliyordum. Lanet olsun. Kellan'ın beni uyardığı Kell-Sex hayranlarını tamamen unutmuştum. Şoförden bizi arka taraftan almasını isteyecektim ama aklımdan çıkmış. Dürüst olmak gerekirse, şimdiye kadar gitmiş olacaklarını düşünmüştüm. Pembe yanaklarından ve soluk soluğa nefes dışarının soğuk olduğunu anlayabiliyordum; dün gece dondurucu bir hava olmalıydı. Onlar mı

Bu sabah geri mi gelsinler, yoksa bütün gece mi ? Her iki durumda da, bunu neden yapsınlar ki? Kellan'ın başka bir programı olduğunu ve uzun zaman önce Philadelphia'dan ayrıldığını anlamış olmalılar. Gerçekten benim için mi buradaydılar? Ben o kadar

İlginç mi?

Neyse ki, şoförün heybetli cüssesi hayranları uzak tutmaya yardımcı oldu ve arabaya giden açık bir yürüyüş yolu vardı. Dışarıdaki insanlara bakınca, birden kendimi seilmeyen bir kararla sonuçlanan bir duruşmadan çıkıyormuşuz ve kaçmak için protestocuların arasından geçmek zorundaymışız gibi hissettim.

Anna otomatik kapıların ilk seti açıldığında kalabalığı fark etti. "Bu hayranlar da neyin nesi?" Bana doğru döndü. "Senin için mi buradalar?"

"Muhtemelen Kellan için buradalar. . . Ben sadece şanslı bir tesadüfüm."

Anna araba koltuğunu biraz daha sıkı tuttu. "Belki de şoförün etrafta dolaşmasını sağlamalıyız."

Ben de aynı şeyi düşünmeye başlamıştım ama kızlardan birkaçı bizi gördü ve diğerlerini uyardı. Bütün kafalar bana doğru döndü. Bütün yüz ifadeleri asıktı. Bu fanatiklerin hepsinin dedikodulara inandığı çok açıktı ve hiçbiri Kiera takımında değildi. Tanrım, umarım kafayı bulmak üzere değildim.

"Artık çok geç. Fark edildik." Anna ile göz göze geldik. "Bu işi bitirsek iyi olur."

Anna dudağını çiğnerken kızına baktı. "Evet, tamam."

Şoföre el sallayarak geldiğimizi ve hızlı bir kaçışa ihtiyacımız olduğunu bildirdim. Arabanın etrafında dolaşan grup Kapıya. Birbirimize bakarken eski bir spagetti Western filmindeymişiz gibi hissettim. Kızlar genç olsalar da, içlerinden biri eğilip bir tomar tütün suyu tükürseydi, hiç şaşmazdım. Belki biraz şaşırırdım.

Dışarıdaki gerginliği gören hastaneden birkaç iri yarı adam bize ana kapıdan çıkarken eşlik etti. Kibarca gruptan aylak aylak dolaşmamalarını istediler ama yabancı bir dilde de konuşuyor olabilirlerdi. Dışarı çıktığımızda kalabalık Anna ve benim etrafımı istilacı bir şekilde sardı. Kişisel alanınızda yabancıların olmasının verdiği garip his, aceleyle ilerlerken beni huzursuz etti. Birkaç cesur kız beni kız kardeşimin yanına itti ama esas olarak grup beni incitmek için sözlerini kullanıyordu. Ve size şunu söyleyeyim, bazen kelimeler bıçak kadar kötü keser.

"Kellan ve Sienna'yı rahat bırakın! Onlar birlikte olmak için yaratılmışlar! Sen bir hiçsin, bir hiç! Onların havasını solumaya bile layık değilsin, çirkin sürük! Hiç doğmamalıydın! Dünyaya bir iyilik yap ve kendini öldür!"

Anna'nın yüzü kıpkırmızı oldu ama kolunu sıktım ve arabaya binmesine yardım ettim. Kızını kucağında tutarken benim için kavga etmesine ihtiyacım yoktu.

Gibson arka koltuğun ortasına oturacağı için koltuğuma ulaşmak için arabanın etrafında dolaşmak zorunda kaldım.

Şoför ve hastanedeki görevliler yolu açmama yardım ettiler ve daha önce fark etmediğim bir şeyi fark ettim. Kalabalığın içinde birkaç fotoğrafçı vardı. Yerimi hayranlarımdan öğrenmiş olmalılar. Sosyal medya siteleri muhtemelen burada olduğuma dair haberlerle çalkalanıyordu. Bu arada Fotoğrafçılar yüzümün çekebildikleri her açısını çekerken, kızlar bana ateş etmeye devam ettiler.

"Kendini bir bok mu sanıyorsun? Kellan'ın seni umursadığını mı sanıyorsun? O Sienna'ya aşık, sürük! Sen sadece değersiz bir oyuncaksın. Seninle işi bittiğinde, seni de diğer çöplerle birlikte bir kenara atacak. İğrenç küçük Amcık!"

Gözlerim yaşardı ama nefretlerini görmezden geldim ve çenemi kaldırdım. Ne konuştukları hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Hiçbir fikirleri yoktu.

durumun aslı neydi. Hiçbir şey olmasa bile, en azından bağılılıklarına saygı duyabilirdim, ancak bir insana böylesine kötü niyetle sözlü olarak saldırılmasına asla göz yummazdım.

Koltuğuma oturduğumda titriyordum. Kameramanlar her şeyi çekerken kızlardan bazıları cama vuruyordu. Kapımı gizlice kilitledim. Şoför kalabalığa birkaç sert söz söyledi ve ben de dikkatimi Gibson'a çevirdim. Arkada duruyordu ve bana bakıyordu. Çok tatlı, yumuşacık tombul yanakları vardı. Dışarıdaki kötü niyetli kızları görmezden gelerek parmağımı Gibson'ın avucuna koydum; hemen elini avucuma kapattı.

Araba uzaklaşırken, fanlar son birkaç kez arabaya vururken, Anna mırıldandı, "Tanrım. İyi misin, Kiera?"

Ona baktığımda yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü. Hâlâ tepeden tırnağa titriyordum. Yüzleşmeyi bir kenara iterek Anna'ya başımı salladım ve tekrar Gibson'a baktım. "Yeğenim elimi tutuyor. Ben mükemmelim."

Anna'nın parmağının yanağımı kuruladığını hissettim. Bir anlık sessizlikten sonra, "Seni seviyorum" dedi.

Uzun, kısık bir nefes verdim ve sonunda titremeyi bıraktım. "Ben de seni seviyorum."

Yolculuk beklediğimizden çok daha uzun sürdü. Gibson için birkaç kez durmak zorunda kaldık. Bir kez altının değiştirilmesi, bir kez de karnının doyurulması gerekti. Ayrıca yol boyunca yoğun bir trafikle karşılaştık. otoyolu tek şeride düşürdü. Enkazın yanından geçerken Anna'nın enkaza bakmadığını fark ettim. Onun yerine durmadan kızının elini öpüyordu. Sadece Gibson'ın yanında güvende olduğu ve onu bırakmadığı için kadere şükrettiğini hayal edebiliyordum.

Mekâna vardığımızda konser çoktan başlamıştı. Anna ve ben çok yorulmuştuk, bu yüzden arenaya girmedik. Güvenlikten geçtikten sonra hemen otobüslere yöneldik. Uyumak istiyordum. Hem de çok.

Tüm çocuklar içeride oynadığından, arabayı boşaltırken dışarıda bizi rahatsız edecek hiçbir hayran ya da fotoğrafçı yoktu. Bu iyi bir şeydi, çünkü tekrar bağırılmayı kaldıracılabileceğimi sanmıyordum. Otobüse geri dönmek çok iyi hissettirdi, sanki eve dönüyorduk. Kapıdan içeri adımımızı attığımızda tüm tanıdık manzaralar ve kokular oradaydı; masaların üzerinde bira şişeleri, duran huysuz çoraplar, Evan'ın dev D kupası pencerenin üstündeki bir ilmeğe asılmıştı ve kanepenin üzerinde yarısı yenmiş bir kase ... bir şey ... vardı. Tanıdığım ve sevdiğim darmadağınık bir dağınıklığı.

Anna kaşlarını çatarak etrafına bakındı. "Bu çocuklar domuz. Artık Gibson da otobüse bindiğine göre arkalarını toplamaları gerekecek." Otobüsümüzün temizliği konusundaki ani endişesi beni kıkırdattı. Bugüne kadar o da en az çocuklar kadar dağınıklığa katkıda bulunmuştu.

Gibson hâlâ araba koltuğundayken arka yatak odasına doğru ilerledik. Bunalmış bir çizgi film karakteri gibi çenem göğsüme düştü. Yatak odası bekleştirilmişti. Yatak ile tek yönlü pencere arasına sıkıştırılmış dar, portatif bir oyun parkı vardı ve tepesine takılı bir mobilden doldurulmuş müzik aletleri sarkıyordu. Bir çift doldurulmuş hayvanlar, bir prenses için yeterince peluş görünen pembe bir battaniye ile birlikte derme çatma beşiğin üzerindeydi.

Yatağın diğer tarafında ince bir şifonyer vardı. Çekmeceleri açmak imkânsızdı, ancak üst kısmında bebek bezi değiştirmek için mükemmel olan kemerli kavisli bir şilte tutan yerleşik bir tepsi vardı. Tavana bağlı Masanın üzerinde, yine müzik aletleriyle süslenmiş şirin bir kumaş bebek bezliği vardı. Anna sevinçle kıkırdarken, gözlerim yatağa takıldı. Alışveriş poşetleriyle doluydu ve içlerinden pembeden başka bir şey dökülmediğini gördüm.

Anna araba koltuğunu yere bıraktı ve çantasını karıştırdı. Yumuşak, pembe, peluş bir gitar çıkarırken ciyaklayarak, "Gelmiş geçmiş en iyi kocaya sahip değil miyim?" dedi.

O kadar şaşırmıştım ki cevap bile veremedim.

Anna'nın, Griffin'in kızı için aldığı dağ gibi kıyafetleri kaldırmasına yardım ettim. Gibson'ın erkek olduğuna inandıklarında zaten bir sürü şey almış olduklarından, her şey için yeterli yer yoktu. Giysileri ve oyuncakları otobüsün her yerine tıktırdık. Müsait olan her bölmeye bir şeyler tıktırdık. Hatta birkaç geçirti bile saklamıştık.

Otobüs şoförünün kapısındaki cepte bezler vardı. Anna ve Gibson Rahat ve çökmüş bir halde Kellan'la paylaştığım bölmeye girdim. Hiç bu kadar harika hissetmemiştim. Battaniyemizi içime çektikten sonra iç çektim; kokuyordu

Kellan gibi. Uykuya dalarken, benim de Kellan gibi kokup kokmadığımı merak ettim.

Bölüm 25

Kendi Başımıza

Vücutuma dolanan kollar ve benimkilere dolanan bacaklar beni . Otobüs hareketsiz ve sessizdi ama yeni varış noktamıza ulaşıp ulaşmadığımızı ya da hâlâ Jersey'de olup olmadığımızı bilmiyordum. Gülümseyerek elimden geldiğince gerindim, sonra arkamdaki göğse sarıldım.

"Saat kaç?"

"Geç oldu," diye mırıldandı. "Hâlâ gösteriyi yıkıyorlar. Yarın bir ara gideriz. Dün gece seni çok özledim. Yanımda sen olmadan uyuyamadım."

Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm. Kapalı alan nedeniyle bu biraz çaba gerektirdi. Dirseğimi duvara çarptım ve neredeyse Kellan'ın kasiğine darbe daha indiriyordum. Yine de bu sefer hazırlıklıydı ve tam zamanında geri çekildi. Yüz yüze geldiğimizde tekrar birleştik.

Kellan yanağımı okşadı. "Hey."

Onu sıkıca çekerek dudaklarına karşı gülümsedim. "Hey."

Kellan'ın dudakları benimkilerle dans ediyor, dili hafifçe yokluyordu. Otobüste bir tek bizim olduğumuzu umarak gömleğine yapıştım ve çıkarmasını istedim. Kellan üzerime eğilerek bana yardım etti ve bir eliyle tişörtü başının üzerinden çekti. Onu köşeye ittim ve üzerime yerleşirken ellerimi çıplak sırtında gezdirdim. "Hey," dedim tekrar, gülümsemem öncekinden daha parlaktı.

"Beni soymak için her zaman çok hevesli," diye fısıldadı, dudakları boynuma doğru ilerlerken.

Gözlerimi kapatıp vücudunun üzerimde, etrafımda hissettiklerinin tadını çıkarırken bir kıkırdamayı bastırdım. Onun içinde kaybolmayı seviyordum. Parmakları gömleğimin altında ve kaburgalarımda gezinirken kulağıma nefes verdi, "Herhangi bir Hastaneden çıkarken sorun mu yaşıyorsunuz?"

Kalçalarının benimkinin üzerinde olduğunun aşırı farkında, benden birden fazla

kat kat giysiler içinde, hırıltılı bir nefes çektim. Tanrım, umarım başka kimse uyanmamıştır. "Bazı hayranlarımla keşke hiç doğmasaydım demeleri dışında mı? Hayır. Hiç sorun olmadı."

Parmaklarının ucu göğsümün dibinde durakladı. "Ne?"

Bana bakmak için geri çekildi, gözlerinde endişe vardı. Başımı salladım ve elinin yukarı kalkması için aşağı kaymaya çalıştım. İşe yaramadı. "Bir şey olmadı. Ben iyiyim."

Kellan yanıma kayd, eli geri çekildi. Yaşadığımız anın sona erdiğini bilerek dirseğimin üzerine oturdum. "Seni tehdit mi ettiler?" diye sordu, sesinde bir gerginlik vardı.

Başımı salladım. "Hayır... sadece hoşlanmadıklarını ifade ettiler. Hiç kimse dokundu-" Birkaç kez itilip hatırlayarak cümlemi "Kimse bana zarar vermedi" şeklinde değiştirdim.

Kellan oturabildiği kadar oturdu. Çok fazla değildi. Kalçasına dayadığı dirseğinin üzerine eğildi. Karanlık olmasına rağmen derin düşüncelere daldığı belliydi.

"Kellan, kimse bana zarar vermedi."

Bana baktı, dudakları sert bir çizgi halindeydi. Kızgındı. "Bu sefer. Bu sefer kimse sana zarar vermedi." Uzaklara bakarak mırıldandı, "Bu tam bir saçmalık. Sen benim karımsın." Tekrar bana baktı. "Tory bizi bir yarışmayı kazanan bir lise için tanışma ve selamlama konseri düzenlemeye zorladı. Bütün günümü aldı. O kadar meşguldüm ki konuşacak zamanım olan tek kişi sendin. Bunun bu kadar uzun sürmesinden nefret ediyorum. Benim Sessizliğin hiçbir faydası yok."

Henüz benim için ayağa kalkamadığı, tüm bunlar çok hızlı geliştiği ve tepki verecek zamanı olmadığı için kızgın ve sinirli görünüyordu. Onu öptüm ve tekrar çektim. "Sadece iki gün oldu ve bu senin hatan değil."

Kellan bana cevap , sadece belli belirsiz beni öptü. Hâlâ sorun üzerinde düşündüğünü söyleyebilirdim, ki bu sorunun hâlâ devam edeceğini biliyordum. Sabah orada olacaktım. Önemli olan birlikte olmaktı ve ben onunla şu anın tadını çıkarmak istiyordum. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek onu kendime çektim. Yumuşak bir inilti çıkardı ve beni çok daha yoğun bir şekilde öptü.

Kalçaları tekrar benimkilerle aynı hizaya geldiğinde, içime doğru nefis bir tempoyla, kendimden geçerek nefesimi verdim. Kahretsin, umurumda bile değildi.

Artık orada sadece biz yoktuk. Herkesin iPod'u vardı zaten. Kellan'a ihtiyacım vardı ve onun da bana ihtiyacı vardı. Eli salon pantolonumun arkasına, külotumun altına kaydı. Kapalı alanımızda sırtımı olabildiğince dikleştirdim ve bana dokunması için sessizce yalvardım. Kellan kulağıma homurdandı, "Seni istiyorum."

Bu beni mahvetti. İçimdeki sızı canlanırken ellerim Kellan'ın fermuarına doğru kaydı. Bana sarılmak isteyen Kellan henüz yatmak için hazırlanmamıştı. Soyunmasını bitirmesine yardım etmekten mutluluk duydum.

Kot pantolonunu çözdüğümde Kellan inleyerek, "Ama seni istiyorum. . . güvenli."

Durdum ve yüzüne baktım. Gözleri arzuyla parlıyordu, dudakları ayrılmıştı ve nefesi hızlıydı. Beni istediğini biliyordum ama hâlâ benim için endişelendiğini de biliyordum. "Kellan, endişelenme-"

Sözümü kesti. "Denny ile eve kaçmak hakkında konuştuğunu duydum. Şaka yapıyordun, ama ... belki de bu iyi bir fikirdir. Belki de ben bu işi yoluna koyana kadar eve gitmelisin."

Bunu gerçekten önerdiğine inanamıyordum. "Hayır, ben seninle olmak istiyorum. Evim senin olduğun yerdir."

Kellan tekrar yanıma kaydı. "Ben de seninle birlikte olmak istiyorum ama insanların senin hakkında konuşmalarına dayanamıyorum. Her kışını tekmelemek istiyorum. Ve senin için tehlikeli olacaksa yanımda olmanı istemiyorum." İtiraz etmeye başladım ama Kellan yine sözümü kesti. "O kızın seni tokatladığını gördüm Kiera, bu yüzden bana bunun tehlikeli olmadığını söyleme."

Ağzımı kapattım ve söylemek üzere olduğum şeyi değiştirdim. Sakin bir sesle ona, "Birbirimize zaman ayırmamız gerektiğini söylemiştin, aksi takdirde

bunların hiçbirinin önemi yoktu. Bana bunu söylediğini hatırlıyor musun?"

Kellan iç çekti. "Biliyorum, ama bu işler bu kadar önceydi." Parmağını yanağımda gezdirdi. "Ve bir açıklama daha yaptığımda bir şeylerin değişeceğini kim söyleyebilir? Hayatımı o kadar merak ediyorlar ki, hâlâ peşinde olabilirler. Senden hala nefret edebilirler, sana isimler takabilirler. Ben yapamam

Bunu hallet. Sürekli senin için endişelenirsem işimi yapamam. Sadece güvende olmanı istiyorum, bu ayrı kalmamız anlamına gelse bile."

İş kartını oynadığı için gerçekten suçlu görünüyordu, ancak durumdan dolayı hayal kırıklığına uğradığını ve bana karşı tamamen dürüst olduğunu biliyordum ve bu dürüstlüğü için ona saygı duydum. Benim ona cevabım da aynı şekilde açık sözlüydü. "Ve ben sadece seninle olmak istiyorum. Mafyalaşmayı kaldırayabilirim. Başa çıkabilirim

fotoğraflanmayı. Alay edilmeyi kaldırabilirim. Ve hatta bazen tokatlanmayı bile kaldırabilirim." Her iki yanağını da tuttum. " şey, insanların bizi belli bir şekilde davranmaya zorlaması. İnsanların bizi ayrı olmaya zorlaması. Artık onların oyununu oynamıyoruz, unuttun mu? Birlikte olmak için çok mücadele ettik. Dünyaya karşı biziz, Kellan, ve onlar ilişkimizi belirler. Biz ."

Kellan'ın dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. "Şu anda takındığın bu tavır çok çekici."

Kollarımı boynuna doladım ve dudaklarını yaklaştırdım. "O zaman beni uzaklaştırmaya çalışmayı bırak ve benimle seviş."

Hevesle öpücüğüme karşılık verdi ve sonunda kotunu çıkarmamda bana yardım etti.

Bir süre sonra uyandığımda çıplaktım. Kıyafetlerimi aradım ama hiçbir yerde bulamadım. Bu endişe vericiydi, çünkü küçük kıyafetlerin saklanabileceği pek fazla yer yoktu. Gözlerimi açarak etrafta pijamalarımı aradım. Hava aydınlıktı, bu yüzden etrafımdaki her şeyi net bir şekilde görebiliyordum ama yine de onları hiçbir yerde göremedim. Dirseklerimin üzerinde doğrulduğumda otobüsün hareket ettiğini fark ettim.

Kellan uyuyordu; eğer ben ondan önce uyandıysam, o zaman ben yokken önceki gece gerçekten iyi uyumamıştı. Kıyafetleri Hiçbir yerde de görünmüyor. Bu da böyle? Kıyafetlerimizi köşelere ittiğimizi çok net hatırlıyordum, çünkü yine koridora düşmelerini istemiyordum.

Kellan'ı kaburgalarından dürttüm. "Ne?" der gibi bir ses çıkardı ama gözlerini açmadı.

"Kellan? Kıyafetlerimiz yerde mi?"

Belki de dün gece kendimizi o ana o kadar kaptırmıştık ki, önlemlerime rağmen düşmüşlerdi. Kellan bir gözünü kırarak açtı, sonra esnedi. "Ne kıyafeti?"

Ona güldüm. "İkimizin de giymediği kıyafetler."

Kellan gülümsedi ve başını göğsüme koymak için yuvarlandı. "Bunlar benim en sevdiğim kıyafetler."

Elleri vücudumda gezinmeye başladı ve ben gözlerimi kapattım. Mmmm, elleri güzel hissettiriyordu. Kendini şakacı hisseden Kellan dişleriyle battaniyeyi kavradı ve göğsümü ortaya çıkardı. Ben onu durduramadan, ağzı göğsümü emiyordu. *Tanrım, ne kaçırıyordum?* Sağlıklı düşünebilmek için başını başka yöne çevirmeye zorlayarak ona ters ters baktım. "Bir göz atabilir misin? yerde mi?"

Kellan'ın gözleri göğsüme kilitlenmişti. "Bunu yapmamı istediğine emin misin?"

Kıkırdayarak omzunu ittim. "Evet, lütfen bul onları."

Kellan başını perdeden dışarı çıkardı, sonra hemen geri döndü. Kaşlarını çatmıştı. "Dışarıda hiçbir şey yok."

, dört bir yana ve hatta çarşafın altına baktım. Hiç giysi yoktu. "Eşyalarımız nerede o zaman?"

"Ben-" Kellan konuşmayı kesti, sonra içini çekti. "Yeni babam olsa da olmasa da o pisliği öldüreceğim."

Battaniyeyi koltuk altlarıma sıkıştırıp göğsümü tamamen örttüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Griffin kıyafetlerimizi mi çaldı?"

Kellan cevap olarak bir kaşını kaldırdı. Griffin'in ben uyurken beni dikizlemiş olmasından dolayı utanç duymak istiyordum ve battaniyenin tamamen örtmüş olmasını umuyordum ama Griffin'in ahmaklık etmesi o kadar normaldi ki sonunda kahkahayı patlattım. Normal iyiydi. Normal harikaydı. Neredeyse Griffin'i öpmek istiyordum. Neredeyse.

Kellan'ın bana bakışı, resmen aklımı kaçırdığımı düşündüğünü açıkça gösteriyordu. Belki de öyleydin, ama Griffin'in yaramazlığı Tamamen yabancı biri bana değersiz bir çöp olduğumu söyledi.

Kıkırdayarak Kellan'ın poposunu dizlerimle ittim. "Git bize yeni kıyafetler al."

Kellan bacaklarını perdenin dışına uzatırken inledi. "Oraya çıplak gitmemi mi istiyorsun?"

Battaniyeyi etrafımda daha sıkı tuttum. Griffin'in şakasının komik olduğunu düşünebilirdim ama burada üstümde hiçbir şey olmadan, sadece ince, dalgalanan bir perdeyle oturmak istemiyordum. "Çıplak olman umurunda mı Kellan?"

Kellan bana çarpık bir sırıtış attı. "Pek sayılmaz." Beni öpmek için eğildi, sonra zıplayarak bölmeden çıktı. "Yakında döneceğim."

Yüzümü kapatarak ellerimin içine güldüm. Tanrım, umarım çok fazla insan görmeden çantalarımıza girmeyi . Düşündüğümde daha uzun süre . Ben kaçırdım. Merakla kafamı perdeden dışarı uzattım. Kimseyi göremiyordum ama seslerini duyuyordum. Bazıları hâlâ horluyordu, bazıları da uzanma bölümündeydi. Gibson'ın ağladığını da duyabiliyordum. Eşyalarımız diğer yönde, banyoya yakın bir dolaptaydı. Tam Kellan'ın nerede olduğunu merak ederken, bölmeleri otobüsün arkasından ayıran perdeden yeniden ortaya çıktı. Tamamen giyinikti ve kendi kendine gülüyordu. Nedenini merak ettim.

Anna bir saniye sonra perdeden çıkana kadar. Tanrım, onu çıplak mı görmüştü?

Anna onun yanından geçerken sırtıttı. geçerken eğildi, saçlarını karıştırdı ve mırıldandı, "Kocanın güzel bir

paket." Ona baktı, göz kırptı, sonra tekrar bana odaklandı. "Şanslı kız."

Yüzüm ateşle doldu. Evet, sonunda Kellan'ı tüm ihtişamıyla görmüştü. Harika.

Anna gittikten sonra, Kellan elinde giysilerle önümde çömeldi. "Al bakalım." Güldü. Ben doğum günü kıyafetimle yakalandığım için utanırken, Kellan sadece eğleniyordu.

Salona doğru yürüdüğümüzde Griffin, Anna'nın Gibson'ı gizlice emzirmesini izliyordu. Birkaç gün öncesine kadar, onun Böyle bir hareketi izlerken gözlerinde skandal parıltısı vardı ama Anna'ya sinsi bir şekilde bakmıyordu. Aslında Anna'ya hiç bakmıyordu. Gözleri Gibson'a kilitlenmişti ve onun yemek yemesini izlerken yüzünde küçük, huzurlu bir gülümseme vardı.

Kellan kafasının arkasına vurarak onun anını böldü. "Dostum, ne oluyor lan?" Griffin kaşlarını çatı.

Kellan dolapları işaret etti. "Bu kıyafetlerimizi almak için."

Griffin güldü ve şimdi kontrolsüzce kıkırdayan Anna'ya döndü. "Evet, bu harikaydı." Elini Anna'ya uzattı ve Anna da ona beşlik çaktı. Griffin, yarı açıktaki kız kardeşimi titizlikle görmezden gelen Kellan'a dönerek ekledi: "Gibson uyumak istemedi, ben de onunla birlikte otobüste volta attım. Kot pantolonunun perdeden dışarı çıktığını görünce dayanamadık."

Griffin'in açıklaması üzerine Kellan bana kuru bir bakış attı. *Biz mi?* O ve Gibson artık suç ortağı mıydı? Anna hâlâ gülerek, "Sen gelmiş geçmiş en iyi DİF'sin Griffin," diye mırıldandı.

Koltuğunda arkasına yaslanan Griffin, atıldığı yerde bir kral gibi görünüyordu. "Teşekkürler, Milf. Sen de hiç fena değilsin."

Onların evcil hayvan isimleri beni . "Ugh, gerçekten sevecen olan sevgi sözcükleri bulamadınız mı?"

Griffin bana bakarken homurdandı. "Ne, Snookums gibi mi?" Parlayarak Anna'ya döndü, "Hey, Milfums, sıra bende, değil mi?"

Anna ona en baştan çıkarıcı gülümsemesini verdi. "Merak etme Dulfums, seni daha sonra tatmin edeceğim."

Biraz midemin bulandığını hissederek ikiliden uzaklaştıım. Tanrım ... boş ver, bir daha böyle bir şey söylediklerini duymadığım sürece evcil hayvan isimleri kalabilirdi.

Ben kahve almaya giderken Kellan da Evan'ın yanına oturdu. Bu günü atlatmak için biraz canlandırıcıya ihtiyaım olacaktı. Geri döndüğümde Kellan, Gibson'ı kuşağına almıştı. Onunla ne kadar doğal olduğunu görmek beni olduğum yerde durdurdu. Otobüsün ortasında durmuş, onu sallarken sallanıyordu. Ve ona şarkı söylüyordu. Kısık sesle söylüyordu ve Holeshot'ın oynadığı video oyununun sesinden kelimeleri tam olarak çıkaramıyordum ama anladığım kadarıyla ninni söylemiyordu. Bir D-Bags şarkısı söylüyordu. En sevdiğim D-Bags şarkısı.

Kellan beni görünce başını kaldırdı. Yüzünde daha önce hiç bu kadar yüce bir gülümseme görmemiştim. Kız kardeşim haklıydı; bu adamın sevecek bir çocuğa ihtiyaı vardı. Bir şeyler hissettim.

Anna'nın yanına oturup kahve fincanlarımızı masaya koyarken biraz titriyordum. Ona bir tane vermeye hazır mıydım? Vücudumdaki her annelik iğds *Evet, yap diye* bağırıyordu! Ama burada aklımı kullanmam gerekiyordu. Eğer bir çocuğumuz olsaydı, ayrı kalmak zorundaydık. Yoldaki bir bebek neyse de, yürümeye başlayan bir ocuk? Okul ağında bir ocuk? Bu tamamen başka bir şeydi. *Tüm* hayatımı yollarda geçirmek istemiyordum ama henüz bundan vazgeçmeye de hazır değildim. Sienna draması ve sıkışık yatak odaları dışında, D-Bag'lerle olan hayatımı seviyordum. Belki bencillik ediyordum ama birkaç yıl daha Kellan'ın tek aşkı olmak istiyordum. O zaman belki bir otobüs dolusu çocuğumuz olabilirdi.

İkimiz de Kellan ve Gibson'ı izlerken Anna kolunu bana doladı. Tam onun için başka bir şarkıya başlamıştı ki birden dondu kaldı. Yüzü buruştu ve Gibson'ı gğ्सnden bir adım uzakta tuttu. "Artık o kadar da güzel kokmuyor."

Anna esneme-kahkaha karışımı bir ses çıkardı ve ayağa kalkmaya başladı, ama beni eden Griffin ortaya çıktı ve ondan önce davrandı. Gibson'ı Kellan'ın elinden kurtaran Griffin, "dlele." diye alay etti. Gibson'ı bir futbol topu gibi tutarak onunla birlikte arkaya doğru yürüdü.

Anna'ya dönerek tüm ciddiyetimle sordum: "Griffin'e ne yaptın?"

Koyu kahverengi bir bukleyi parmağının etrafında döndüren Anna bana tembel bir gülümseme verdi. "Ben değildim. O kkk kız onu tamamen sarmış.

parmağını. O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Bu duyguyu anlıyordum; ben de o günü göreceğimi hiç düşünmemiştim. Uysal bir Griffin. Bununla ne yapacağımı bilemiyordum.

Pencereden dışarı baktığımda otobüsün New York'un kalabalık caddelerinde ilerlediğini gördüm. Baktığım her yerde gökdelenler vardı. Şehrin büyüklüğünü kavradıkça, orada yaşayan milyonlarca insanı hayal etmeye başladım. Sırf bana eziyet etmek için kaç kişi buraya gelirdi? Paparazzilerin bugün orada olacağından emindim. Kellan dedi ki Herkes onun hayatını merak ama belki de asıl merak ettikleri bendim. Ben bir muammaydım. Kellan'ın sıradan bir kaçamağı mıydım? oynuyordum, yoksa daha fazlası mıydım? Herkesin bilmek istediği de buydu.

Ben bu konuda ne yapacağımı düşünürken, Matt dolaplardan çıktı ve elini havaya kaldırarak bana el salladı. Ben de ona el sallarken Kellan'a telefon geldi. Cevap vermekte isteksizdi ve nedenini o cevap verdikten birkaç saniye sonra anladım.

"Sienna," dedi soğukkanlılıkla. Bir an durakladıktan sonra kaşlarını çattı ve "Evet, Griffin hariç herkes burada, neden?" dedi. Gözlerini devirerek, "İyi" diye mırıldandı. Telefonunu uzatarak boş boş baktı, sonra bana "Bunu nasıl hoparlöre alabilirim?" diye sordu. Kellan'ın teknik bilgi eksikliğine gülümsemekten kendimi alamadım. Bazen yirmili yaşlarında bir rock yıldızından çok doksan yaşında bir adam gibi görünüyordu.

Telefonu onun için düzelttim, sonra Kellan masanın üzerine koydu. Griffin hâlâ arkada Gibson'la birlikteydi ve anladığım kadarıyla küfrediyordu ama Evan ve Matt'e bize katılmaları için işaret ettik. "Sıra sizde, devam edin."

Küçük cihazdan Sienna'nın parlak sesi yükseldi. "Öncelikle ne kadar özlediğimi söylemek istiyorum! İşler o kadar yoğun ki sizi nadiren görüyormuşum gibi hissediyorum."

Kellan ve ben birbirimize şüpheli bakışlar fırlattık. Sienna'nın son zamanlarda Kellan kadar meşgul olduğu doğru olsa da, ortadan kaybolmasının nedeni bu değildi ve ikimiz de bunu biliyorduk. Sienna "yaralı aşık" rolünü oynuyordu. Ne zaman bir kamera onu görse, suratı asık ve gözleri yaşlı görünüyordu. Hatta kan çanağına dönmüş gözlerinin kenarına bir mendil sıkıştırırken çekilmiş fotoğraflarını bile görmüştüm. Kellan' düeti artık özlem ve kalp acısıyla doluydu ve tanışma toplantılarında onun yanında kalırken, grup bana onun tavrının odayı gerginleştirdiğini söylemişti. Uzun zaman önce Sienna'nın rol yapamayacağını söyleyen DJ yanılmıştı. Sienna'da ihanete uğramış kız arkadaş rolünü çok iyi oynadı. Tabii ki, o sırada öğrendiğim kadarıyla

Bana karşı samimi olduğu nadir anlarda, bu daha önce de oynadığı bir roldü.

"Size bu muhteşem haberi vermek için turun bitmesini bekleyemedim!" diye ciyaklarken artık son derece mutluydu.

"Ne haberi?" Kellan yorgun bir sesle sordu. Bazen Sienna'dan gelen harika haberler o kadar da harika olmuyordu.

Sienna küçük bir kız gibi kıkırdadı. "Az önce Nick'le telefonda konuştum ve albümün listelerde iki numaraya yükselmiş, benimkinin hemen altında." Yine ciyakladı.

Kellan ve ben önce birbirimize, sonra da telefona baktık. "Bir numaraya mı ulaştın?" "Bir numaraya ulaştın mı?" diye sordum, planladığı her şeyin tam da istediğı şeyi elde etmesini sağlamış olmasına şaşırarak.

"Ve D-Bags iki numarada! Muhteşem değil mi?"

Kellan her şeyi özümserken kalçasına yaslandı. Onun ifadesi de benimki kadar şaşkına dönmüştü. Sienna ve Nick halkı iğrenç, sahte bir aşka inandırmak için tamamen manipüle etmişlerdi. Zirvede olma arzuları yüzünden, planlarından zarar görebilecek diğer kişileri tamamen görmezden gelmişlerdi ve sonuçta bunun karşılığını almışlardı. Bu adil görünmüyordu ve kesinlikle doğru değildi. Anna ve çocuklar heyecandan kıvranıyorlardı ve belli ki sevinmiş gibi davranmak istiyorlardı ama Kellan'ın ve benim yüzümü görünce sessiz kaldılar.

Gözlerini kapatan Kellan elleriyle yüzünü ovaladı, sonra tekrar saçlarının arasından geçirdi. Gözlerini yeniden açtığında, duyguları hâlâ karışık görünüyordu; heyecanlı ve sinirli. Sienna grubumuzun heyecanla patlamasını beklerken Kellan bana döndü. "Pete's'i gerçekten özledim," dedi.

Sienna onu duydu ve kafası karışmış görünüyordu. "Bu inanılmaz bir haber. Hepiniz zıplıyor, avazınız çıktığı kadar bağılıyor olmalıydınız, az önce size en iyi arkadaşınızın taşındığını söylemiş gibi surat ."

Kellan telefona bakarken kaşlarını çatı. "Halk karımın bir fahiş olduğunu düşünüyor. Bundan hiç hoşnut değilim. Ve şimdi sen istediğini aldın, Nick de istediğini aldı, sıra bende. Ve senden gerçeği itiraf etmeni istiyorum. Her şeyi. En başından beri."

Sienna derin bir nefes aldı. "Mesele şu aşkım. Eğer tüm ilişkimizi satışları artırmak için uydurduğumuzu itiraf edersek, ikimizi de olumsuz etkileyecek bir kamuoyu tepkisi olacaktır. Bu skandal kariyerinin sonuna kadar seninle kalacak. Sırtında böyle bir yük olmasını gerçekten istiyor musun?"

Kellan gözlerini kapattı. "Bu *skandal* en başından beri senin başının altından çıktı.

başlıyor." Gözlerini açtı. "Ve şimdi bana bunu sorun edip etmediğimi mi soruyorsun? Hiçbir zaman sorun etmedim!"

Sesi artık tamamen işle ilgiliydi, Sienna , "Sen de kabul ettin, Kellan. Kimse seni zorlamadı."

Çenesi düştü. Benimki de. *Kimse bizi zorlamadı mı?* Her köşede zorbalığa uğradık ve manipüle edildik. Kellan halkı ikna etmek için elinden geleni yapmıştı ama bu oyunda çok geride kalmıştı.

"Kimse zorlamadı ..." Kellan bu cümleyi tamamlayamadı bile. Sanki onun iyi haberler geçit törenine yağmur yağıdırıyormuşuz gibi hayal kırıklığı içinde nefes verdi,

Sienna bize, "Bakın, ben sadece gerçeğin ortaya çıkamayacağını söyledim. Kell-Sex'in sona ermeyeceğini söylemedim. Eğer bu konuda dünyanın zirvesinde olmanın keyfini bile çıkaramayacak kadar sinirliysen, turneden sonra ". Kalbim kırılacak ama hızla yoluma devam edeceğim ve herkes yeni sevgilimle ne kadar mutlu olduğumu gördüğünde, sen ve karın huzur içinde çıkmakta özgür olacaksınız. Sorun çözülmüş olur."

Düşüncelerim o kadar karmakarışıktı ki, net bir şekilde konuşmadan önce birkaç kez kekeledim. "Bu neyi çözecek ki? Ben hâlâ seni ayıran diğer kadın olacağım."

Sienna içini çekti. "Birazdan mekânda olacağız. Sadece arayıp başarınızdan dolayı sizi tebrik etmek istedim." Bir başka kederli iç çekişle hat kesildi.

Masadaki herkes sessizlik içinde telefona baktı. İlk konuşan Anna oldu. "Gerçekten de size hiç yardımcı olmayacak, değil mi?"

Kellan başını salladı. "Hayır, o bize asla yardım etmeyecekti. Bunu kendi başımıza halletmeliyiz."

Anna elimi tuttu ve sıktı. Ne kadar hor görüldüğümü ilk elden görmüştü.

Griffin ve Gibson nihayet grubumuza katılırken Evan ve Matt yüzlerinde çelişkili ifadeler belirdi; yaşadığımız dram bir yana, grubun başarısı inanılmazdı ve kutlamamız gereken bir şeydi. "Ne bok yemeye Herkes kabız gibi görünüyor. Kötü kahve mı?" Eğilip yarısı dolu fincanımın içine baktı.

Evan Griffin'e bilgi verirken Kellan düşünceliydi. Griffin, D-Bags'in albümünün iki numara olduğunu duyunca çılgına döndü. Coşkusundan kızını düşüreceğinden korkarak hemen ayağa kalktım ve Gibson'ı kucağından aldım. Bebek pudrası gibi kokuyordu.

Griffin bir aşağı bir yukarı zıplarken ellerini havaya kaldırdı. "Whoooooooooooo! İki numara, bebeğim!" Çığlık atarak otobüsün koridorunda koştu. Holeshot üyelerinden herhangi biri hâlâ uyuyorsa bile artık uyumuyordu. Otobüs şoförümüz gülerek başını salladı.

Griffin'in coşkusuna kapılmamak çok zordu. Evan ve Matt otobüsün ortasında ona katılırken Kellan ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Yüzündeki sırıtış tamamen endişesizdi. Bizim dramamız bekleyebilirdi; çocukların başarılarının tadını çıkarmak için bir dakikaya ihtiyaçları vardı.

Çocuklar Çakayla birbirlerini itip kakarken, Matt dönüp Kellan'baktı. "İki numara, Kell! Biz iki numarayız!"

Huzurlu görünen Kellan güldü ve Gibson'ı kollarımdan aldı. "Biliyorum dostum. Bu çılgınlık." Grup arkadaşlarına gülümseyen Kellan, bir o yana bir bu yana sallanan Gibson'ı zıplattı. Ona gülümsediğine yemin edebilirim.

Evan başını sallarken açıkça sersemlemişti. "İki numara... Sienna Sexton'ın hemen arkasında. Altı ay önce bunun olacağını asla hayal edemezdim."

Griffin homurdanmaya ve kalçalarını Gibson'ın gözlerini korumak istememe neden olan kışkırtıcı bir şekilde itmeye başladı. "Ben değil. Bir gün Sienna'nın arka kapısına vuracağımı hep biliyordum."

Griffin Sienna'yla seks simülasyonu yaparken Holeshot üyeleri otobüsün salon kısmına akın etti. Her biri oturmadan önce Griffin'e üstünkörü bir bakış atmaktan fazlasını yapmadı; onun maskaralıklarına alışmışlardı. Griffin "orgazm" olmaya başladığında, dinlemek zorunda kalmamak için kulaklarımı kapattım. Yanlışlıkla gerçek bir şey duyduğumda yeterince kötüydü; Anna ve Griffin sessiz aşıklar değildi.

Griffin erotik performansını tamamladıktan sonra hepimizi selamladı. Anna ve çocuklarla birlikte gülmekten kendimi alamadım. Anna alkışladı. Griffin'in kabalığı beni etkilemeye başlamıştı. Bu hoşuma gidiyordu, ama bunu ona bir milyon yıl geçse de söylemeyecektim. Bu onu sadece beni iğrendirmek için daha fazla çaba göstermeye teşvik ederdi.

Matt başını sallayarak Griffin'in sırtını sıvazladı. "Bir koca ve baba olmanın seni en ufak bir şekilde değiştirmediğini görmek güzel, kuzen."

Griffin burnunu çekti ve solgun, çene hizasındaki saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Öyle olacağını mı düşünmüştün?"

Kahkahalar dindikten sonra Kellan sırayla her bir grup üyesine baktı. Onun yüz ifadesini gören Evan ve Matt tüm dikkatlerini ona verdiler. Matt, Griffin'i şapırdatmayı için tokatladı. Bir kez onlar

Herkes ona bakarken Kellan, "Yarın sabah bir radyo istasyonuna konser vermeye gidiyoruz. İki şarkı çalacağız, albümü ve konseri tanıtacağız ve gideceğiz. Bunu yapmak istemiyorum. Bunu yapmak istemiyorum. şarkı söyle." Hâlâ zıplayan Gibson bana doğru baktı. "Konuşmak istiyorum ve onlara her şeyi anlatmak istiyorum."

Sinirlerim tepeme çıkarken yutkundum. "Sienna ve Nick'in arkasından canlı yayına çıkıp ne yaptıklarını dünyaya anlatmak mı istiyorsun? Seni nasıl manipüle ettiklerini?"

Kellan başını salladı. "Ve onlara senin benim için tam olarak kim olduğunu söylemek istiyorum."

Dudaklarıma bir gülümseme yayılırken aynı anda midem de boğazıma kadar yükseldi. "O zaman seninle konuşacağım. Bu röportajı birlikte yaparız."

Kellan bir kaşını kaldırdı. "Emin misiniz? Doğu yakasının en büyük radyo istasyonlarından biri."

Binlerce insanın duyacağı bir mikrofona konuşacağımı düşündükçe gülümsemem yerini kaş çatmaya bıraktı. "Evet, eminim. Eğer plak şirketini ve gezegendeki en büyük pop yıldızını otobüsün altına atmak gibi pervasızca bir şey yapacaksan, o zaman ben de senin yanında olacağım." Bileğimi kaldırarak tenime kazınmış isminin dövmesini gösterdim. "Saklanmaktan bıktım. Ve şimdi gidip kusmam gerekiyor."

Kellan eğilip beni öperken bana güldü. Biz ayrıldıktan sonra Kellan çocuklara döndü. "Bu sizi de etkiliyor. Satışları artırmak için yaptıklarımızı herkese anlatırsam, bu bize zarar verebilir. Sienna bu konuda haklıydı - damga bizi yıllarca takip edebilir. Bu sizin için sorun olur mu?"

Diğer grup üyelerini dikkatle izledim. Kellan haklıydı, bu tüm grubu etkiliyordu ve Kellan onların acı çektiğini görmek istemiyordu. Kellan'ın en başta birlikte hareket etmesinin nedenlerinden biri de buydu.

Yanıma gelen Evan beni kucağına aldı ve canımı sıktı. "Tüm o Kell-Sex saçmalıklarını duymaktan nefret ediyordum, yüzden bitmek üzere olduğu için çok heyecanlıyım."

Kellan başını salladı, sonra Matt'e baktı. Matt her zaman diğerleri kadar yumuşak başlı değildi ve D-Bags'in kariyerini çok ciddiye alıyordu. İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, Kellan ve ben grubu, onlara gerçekten zarar verebilecek bir skandala bulaştırmak üzereydik.

Matt Kellan'ın gözlerini tuttu ama konuşmadı. Gerginliği hisseden Kellan omuz silkti ve ona, "Özür dilerim Matt. Bunların hiçbirini gerçekten beklemiyordum.

. ... ve herkes katılmazsa temize çıkmayacağım."

Matt gülümseyerek Kellan'ın omzuna vurdu. "Doğru yapıyorsun, dostum. Bunun için endişelenme." Her D-Bag'i işaret etti. "Tek yapmamız gereken

Bir sonraki albüm o kadar iyi olacak ki, tüm bunların hiçbir anlamı kalmayacak."

Kellan kolunu cııptı. "Anlaştık."

Bölüm 26

Temize Çıkmak

Ertesi gün radyo istasyonuna giderken arabada sinirlerim alev alevdi ve endişe vücudumdaki her hücreyi cızırdatıyordu. Arka planda olmaya alışmıştım. Orada rahattım. Spot ışıklarının altına itilmek beni biraz yakacaktı. Ama bunu yapmak zorundaydım. Bazı insanların benim hakkımdaki düşüncelerini değiştirmeyebilirdi ama kocam kendini riske atarken onun yanında durmalıyım. Eğer kırılırsa, en azından ikimiz birlikte düşerdik.

Büyük Elma'nın tıka basa dolu caddelerinde ilerlerken çocuklar etrafı inceledi. Buraya daha önce tanıtım turu sırasında kısa bir süreliğine gelmiştik ve New York'ta asla alışamadığım bir şey, kalabalık caddeleri dolduran araba ve taksi sayısıydı. Şehir hayat doluydu. Her yerde hareket vardı; yollarda, kaldırımlarda, binalarda, hatta pencerelerde bile. O kadar hareketliydi ki beni biraz heyecanlandırdı. Kendimi aniden huzursuz bacak sendromuna yakalanmış gibi hissediyordum; hareketsiz kalamıyordum. Elbette, bu sadece benim

Sinirlerim geriliyor.

Kellan arabada beni izliyordu, gözlerinde eğlence vardı. Bay Sinirsiz'e bunu saklamasını söylemek istedim ama boğazımda bir kurbağa vardı ve hiç konuşamıyordum

. . . henüz. Kellan cebine uzanarak bir şey aldı ve sonra bana uzattı. Merakla yere baktım ve elimde fuşya rengi bir gül yaprağı gördüm. Keskin kalemle *Sen birsin* yazmış ve küçük bir yıldız çizmişti. Kafam karışmış bir şekilde ona baktım. Yaprak işaret etti. "Kitabını bitirdim. Harika, Kiera. Gerçekten yayınlattımalısın."

Gülümseyerek parmaklarımdaki ipeksi taç yaprağına baktım. "Teşekkür . Hepsini okuduktan sonra nasıl hissedeceğinden emin değildim."

Kolunu bana doladı. "Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama seni daha çok sevdiğime eminim. Beni nasıl görüyorsun? Hiç düşünmemiştim

hiç kimse ..." Duyguları boğazını sıkarken sesi kesildi.

Anladığım için tekrar ona baktım. "Çünkü kendini benim seni gördüğüm kadar net göre."

Gülerek beni sıkıca çekti. "Tanrım, biz gerçekten bir elmanın iki yarısı gibiyiz, değil mi?"

Sinirlerim o kadar da kötü değildi, onun yanına sokuldum. Alyansımla oynarken, duygularımı tersine çevirme yeteneğine bir kez daha hayret ettim. Ve beni sürekli şaşırtma yeteneğine. Tekrar ona bakarak, "Bu yaprakları nereden bulup duruyorsun?" diye sordum.

Gözleri muzip bir şekilde mırıldandı: "Ben birçok gizemin adamıyım, Bayan. Kyle." Sonra tekrar gülmeye başladı.

Radyo istasyonuna vardığımızda kalabalık çok büyüktü. Nasıl insanlar gittiğimiz her yerde bizi bulurdu, asla anlayamazdım; neredeyse Sanki gittiğimiz her kasabada D-Bag alarmı çalıyordu. İstasyonun etrafındaki kalabalıktan bazılarının ellerinde en sevdikleri D-Bag'e olan sevgilerini ilan eden el yapımı pankartlar vardı. D-Bag için çok fazla işaret vardı. Kellan, ama diğer çocuklar da seviliyordu. Tanıdığım insanların *bu* seviyede idolleştirildiğini görmek gerçeküstü bir şeydi. Yani, bazı kızlar Grubun gelmesini beklerken hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorlardı -kırmızı suratlı, sümüklü burunlu hıçkırıklar. "Evlen *benimle*, Griffin" yazılı tabelayı tutan kızın Griffin'i *gerçekten tanıyor* olsaydı, muhtemelen yaprak gibi titremeyeceğinden emindim. Ya da elini istemezdi. Belki yeni, daha sakın, daha nazik Griffin'le. O kadar da kötü değildi. Ama Griffin'den önceki Griffin? Asla olmazdı.

Araba bizi ön kapıların etrafında toplanan kalabalığın tam önünde indirdi. Tory de bizimle birlikteydi elbette ve çocukları hemen istasyona yönlendirmeye çalıştı. Yine de hemen içeri girmediler. Evan bizi sıcak bir şekilde karşıladı.

hayranlarına imza dağıttı ve hatta birkaçıyla kucaklaştı. Matt biraz arkasında durdu, kalabalığın büyüklüğünden biraz rahatsız görünüyordu ama birkaç el sıkmaktan mutluydu. Griffin caddeden aşağı indi. Hayranlarının sonuna geldiğinde döndü ve ön tarafa doğru koşmaya başladı. Koşarken kollarını kaldırdı ve kalabalığı şöyle yapmaya teşvik etti

Aynı şekilde. Çığlık atarak onu taklit ettiler ve o zaman ne yaptığını anladım - hayranlara el sallıyordu. Salak.

Kellan arabanın yanında beni beklerken Griffin'in maskaralıklarına güldü. Birlikte olduğumuzda elimi tuttu ve beni hayranların yanına çekti. Birkaç farklı nedenden dolayı gitmekte tereddüt ediyordum: Birincisi, bu onun işiydi, benim değil,

ve buna dahil olmak kendimi müdahaleci hissettirdi; ve ikincisi, daha sözümü söylemeye fırsat bulamadan saldırıya uğramak istemedim.

Hayranlar varlığıma nasıl tepki vereceklerini bilemiyorlardı. Kellan'ın yanında oldukları için o kadar heyecanlıydılar ki bağırıyor, ağlıyor ve titiyorlardı. Ama

Yine de bir şekilde bana kötü kötü bakmayı başardılar. Umarım hiçbiri Kellan kendilerinden bir adım ötedeyken bana bir şey söyleyecek kadar cesur değildir. Böyle bir şey olursa kesinlikle kendini kaybederdi.

Kellan birkaç imza atmak için elimi bıraktı. Yerimde durdum ve yüzümde gururlu bir gülümsemeyle Kellan'ı izledim. Bu işte gerçekten çok iyiydi. Kendisine bir şey uzatan herkese merhaba demeye ve göz teması kurmaya özen gösteriyordu. Sıcak ve açıktı. Onlarla ve hatta müstehcen olmanın sınırlarında dolaşan sözler söyledi. Şaşırtıcı bir şekilde, bu beni en ufak bir şekilde rahatsız etmedi. Neden sırtıttığını ve çilek sarısı küçük bir kıza "onu da gördüğüne çok sevindiğini" söylediğini anladım. Bunu daha sonra onunla birlikte olma umuduyla söylemiyordu, onun için söylüyordu. Ona tutunabileceği bir anı veriyor, gününü güzelleştiriyordu. Hafif flörtleşme aslında tatlı bir şeydi.

Sadece bir kişi ona benim hakkımda soru sorma cesaretini gösterdi. Kell-Sex tişörtünü gururla giyen çatık kaşlı hayran başparmağını bana doğru salladı. "O neden seninle burada?" Her nasılsa "o" kelimesini küfür gibi kullanmıştı.

Kellan yüz ifadesini olabildiğince nötr tuttu. Cevap vereceğini sanmıyordum ama sakın bir sesle, "O benim karım. Ben nereye gidersem o da oraya gider."

Bununla birlikte elimi tuttu ve uzaklaştı. Binanın içine dalmadan önce duyduğum son şey bir avuç insanın aynı anda nefes nefese kalma sesiydi. Bana daha önce toplum içinde hiç böyle hitap etmemişti.

Lobiye girdiğimizde Kellan bana gülümsedi. "Bunu söylemek gerçekten iyi hissettirdi."

Özel hayatımızı ifşa etmeye daha da yaklaştığımız için yüreğim ağzıma geldi ve homurdandım: "Bunu bir de şu kişiye söylemenin ne kadar iyi hissettireceğini düşün.

birkaç dakika içinde milyonlarca insan."

Gerginliğimi gören Kellan kolunu bana doladı. "Milyonlar değil." Dudaklarını büzdü. "Milyonlar olmadığından oldukça eminim."

Bizi birbirinden ayıran Tory, güvenliğe girişimizi yaptırdıktan sonra asansörlere götürdü. Hepimiz arabaya sıkıştığımızda, göz korkutucu Sarışın Kellan ve bana odaklandı.

El ele tutuştuğumuz yere bakarak bize şöyle dedi: "Buraya öncelikle onlar için bir ya da iki şarkı söylemeye geldiniz, ancak setinizin başında size soru sormaları için onlara beş dakika izin verdim. Unutmayın ki Röportaj turne ve albümünüze odaklanacak. Size özel hayatınız, Sienna ya da Kiera' fotoğrafı hakkında soru sormamalarını söyledim ama muhtemelen araya bir iki yorum sıkıştırmaya çalışacaklardır." Soğuk bakışları bana doğru kaydı. "Muhtemelen toplantı boyunca koridorda kalmalısın. uygunsuz sorulara neden olmamak için mülakata girmemelidir."

Yüzü sakın ve soğukkanlı olan Kellan sadece gülümsedi. Bunu bir fırsat olarak

Tory asansörün kapısına doğru döndü. Kellan onun arkasından bana *bir* gülümseme fırlattı. Kalbim endişeli bir adrenalinle çarptı. Tanrım, umarım bayılmamışımdır.

Stüdyoya vardığımızda ışığın yandığını görebiliyordum - canlı yayındaydılar. Midemin bulandığını hissettim ama Kellan'a kendinden emin bir gülümseme verdim. Bunu yapabiliirdik. Bunu yapabiliirdim. Radyo istasyonundan bir stajyer bizi içeri aldı. Kendinden emin ve korkutucu görünen Tory önce içeri girdi. şahin gibi gözleriyle etrafındaki her şeyi süzüyordu ama bunu fark etmeyeceğinden emindim.

Karmaşık düğme ve anahtarlardan oluşan bir panonun arkasında duran uzun boylu, orta yaşlı bir adam grubumuzun içeri girdiğini görünce mikrofona gülümsedi. "D-Bag'ler az önce stüdyoya geldi. Sizi tekrar görmek güzel, çocuklar."

Kellan uzandı ve adamın elini sıktı. Buraya daha önce tanıtım turumuz sırasında gelmiştik ve bu stüdyo unuttuğum bir şeyi hemen hatırladım. Odanın her köşesine web kameraları . Dünya sadece itirafımızı duymakla kalmayacak, aynı zamanda görecek de.

DJ, grup için yerleştirilmiş bir grup sandalyeyi göstererek bize "Oturun" dedi.

Matt, Evan ve Griffin yerlerine otururken Kellan dizüstü bilgisayarın arkasındaki boz suratlı DJ'e döndü. "Fazladan bir sandalye alabilir miyiz?" Başıyla beni işaret etti.

Adam önce şaşkın, sonra da beni tanıımış gibi şaşırmış görünüyordu. Zıplayarak Kellan'a, "Elbette, sorun değil," dedi.

Kellan'ın sandalyesinin yanına benim için de bir sandalye konuğunda, Tory'ye bakma riskini göze aldım.

Öfkeyle bakıyordu; beni odada istememişti. Henüz buna bir son vermemişti ama konuşmaya başladığımızda son verebilirdi.

Başka bir dizüstü bilgisayarın arkasındaki çekici bir esmer çocuklara gülümsedi. "Geri dönmeniz çok güzel. Nasılsınız?" Gözleri önce Kellan'a odaklandı, bana kilitlendi, diğer çocuklara kaydı ve sonra tekrar bana kilitlendi. Ondan yayılan merakı hissedebiliyordum.

Çocuklara kulaklıklar takılırken, Kellan' bir mikrofon uzatıldı. Hem korktuğum hem de dört gözle beklediğim konuşmayı başlatmak için hiç vakit kaybetmedi. "Aslında o kadar da iyi değil."

Tüm DJ'lerin gözleri Kellan'a bakarken parladı. İnsanlar bu soru sorulduğunda genellikle doğruyu söylemezlerdi. Bu gerçekten de asıl sorular sorulmadan önce yolu yumuşatmak için yapılan bir nezaketti. Kadın bakışlarını Kellan'la benim aramda gezdirdi, sanki Kellan'la ilgili her şeyi biliyormuş gibiydi - en azından dedikodu dünyasında. Yüzündeki hevesli ifadeden, beni stüdyoda Kellan'ın yanında görmenin ama bu konuda hiçbir şey söyleyememenin onu çıldırttığı açıktı; bazı cevaplar umuyordu. Ve hayal kırıklığına uğramayacaktı.

Dikkatle beni gösterdi. "İşlerin zor olduğunu tahmin edebiliyorum. . . son zamanlarda?"

DJ'lere "kes" işareti yapmakta olan Tory'ye bir bakış attı. Kellan Tory'ye baktı, bir parmağını ona doğru kaldırdı, sonra tekrar DJ'e baktı. "Birkaç şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyor. Bugün sizin için sahne almamız gerektiğini biliyorum ama bunun yerine bir röportaj yapmak istiyorum. Sakıncası var mı?" Odadaki her radyocu başını salladı. Kellan beni işaret etti. "Kulaklık alabilir mi?"

Birkaç kişi hemen bana da almak için atladı ama kararlılığımızı gören ve ne yaptığımızı bilen Evan bana kendisininkini uzattı. Titreyen parmaklarımla aldım, teşekkür ettim ve giydim. Tanrım, kusacaktım.

Tory öne çıktı ve Kellan'ın yanına eğildi. Kulaklığını geri çekerek ona hararetle bir şeyler söyledi. Ne söylediğini anlayamıyordum ama bunun kapatması için bir uyarı olduğuna dair bir his vardı içimde. Kellan başını salladı ve tersledi, "Hayır! Susmayacağım. Bununla işim bitti." Onu itip kakacağını düşünmüştüm ama onun yerine DJ'lere döndü ve onu görmezden geldi. Tory çok öfkeliydi. Telefonunu çıkarıp odadan fırladı. Nick'in otuz saniye içinde bizi arayacağını düşündüm.

Kellan çenesini sıkarken bana bir mikrofon uzatıldı. Etrafımızdaki birçok kamerayı görmezden gelmeye çalışırken oda gerginlik ve beklentiyle doldu. Avuçlarım ter içinde Kellan'ın elini tuttum. Bana baktığında

Göz göze geldiğimizde, gözlerinin içine ilk kez gerçekten baktığım geri döndüm. O mükemmel yüzünde çerçevelemiş yoğun bakışları o zamanlar çok korkutucuydu, ama şimdi bir huzur kaynağıydı. Dünya konuşmamızı beklerken ben onu içime çektim.

Kellan hâlâ bana bakarken mikrofonu ağzına götürdü. "Sizi resmi olarak yanımdaki bu güzel kızla tanıştırmak istiyorum, Bayan Kiera Michelle Allen." DJ'lere geri döndü. "Benim karım."

Bu kadar çok insanı aynı anda yere sermenin mümkün olduğunu sanmıyordum ama herkes şaşkın görünüyordu. Çekingen bir şekilde mikrofonu dudaklarıma götürdüm ve "Merhaba" diye mırıldandım. Herkesin gözleri ellerimize kaydı. Başından beri evlilik yüzüğümü takıyordum ama spekülasyonları önlemek için Kellan'dan kendi yüzüğünü takmamasını rica etmiştim. Şimdi gururla takıyordu ve birbirine uyan yüzükler stüdyo ışıklarında parlıyordu.

Önce kadın DJ toparlandı. "Oh, şey... tebrikler. Bu yeni mi?"

Üzerinden büyük bir yük kalkmış gibi gülümseyen Kellan onlara, "Hayır, biz aslında geçen Haziran'da evlendik, bütün bunlardan önce. çılgınlık başladı."

Bir şeyi atladığını bildiğim için açıklık getirdim. "Şey, henüz teknik olarak evli değiliz. Küçük bir tören yaptık ... sayılır, ama yasal olarak işlemleri tamamlamadık." Boğazım o kadar sıkılmıştı ki sesimin kurbağa gibi çıktığından emindim.

Kellan omuz silkti. "Seninle o barda evlendim. Benim için önemli olan tek şey bu."

Pasaklı görünümlü DJ bu haberin üzerine atladı. "Bir barda mı evlendin? Ne güzel. Hayalimdeki düğün yeri orası. Gerçi ben hiç evlenmeyeceğim."

Sinir bozucu bir titreme duydum ve boğazımın rahatladığını hissettim. Kendimi daha güvende hissederek Kellan'ın elinin arkasını öptüm. "Haziran'da evlendik ama Mart'ta iki yıl olacak."

Kaşlarını çatan kadın Kellan'a, "Madem bunca nişanlıydınız, neden şimdiye kadar Kiera'dan kimsenin haberi olmadı?" diye sordu. Bana şakacı bir gülümseme verdi. "Nerede saklanıyordun?"

Biraz gülerek ona şöyle dedim: "Onun yanında saklanıyordum. Bu süre boyunca neredeyse birbirimizden ayrılmadık. Hatta o sırada ben de odadaydım.

Kellan 'bir ilişkisi olduğunu' söylediğinde röportajlar."

DJ ona baktı. "Neden onu ? Şuradaki benim kızım, değil mi?"

Uysalca elimi kaldırdım. "Bu benim yüzümden olabilir. Ben değilim. ilgi odağı olmaktan rahattım. Kellan beni spot ışıklarından uzak tutmaya çalışıyordu." Parmağımla odayı işaret ettim. "Tüm bunlar bende kusma, altıma işeme ya da bunların korkunç bir kombinasyonunu yapma isteği uyandırıyor. iki." Salonda gülüşmeler olurken, elimi gözlerime götürme karşı koydum. Bunu gerçekten de binlerce ve binlerce kişiye yüksek sesle mi söylemiştim? İnsanlar mı? Oh iyi.

Bana geniş bir gülümseme veren esmer kadın mikrofonunu eline aldı ve sanki bana bir sır veriyormuş gibi eğildi. "Sorun değil. Bu bende işeme isteği uyandırıyor
"

Kellan güldü ve ekledi: "Sienna ve benimle ilgili dedikodular başlayınca konuda sessiz kalamadım. Beni dinleyen herkese bir ilişkim olduğunu söyledim ama herkes bunu Sienna hakkında konuştuğum anlamına gelecek şekilde çarpıttı. Onlara Kiera hakkında ayrıntı veremezdim çünkü o bunu istemiyordu ve ben de karımı ona karşı kurtların önüne atacak değildim. dileklerimle." Elimin tersini öptü ve yemin ederim odada biri iç çekti.

Özür dileyen gözlerle Kellan benimle bakışlarını kilitledi. "Senin hakkında olabildiğince belirsiz davrandım. Belki de çok belirsiz davrandım. En azından seninle meşgul."

Başımı salladım. "Rahat olduğumu bildiğin , bu konuda kendini kötü hissetmene gerek yok." Gülerek ekledim, "Ve biliyorsun ki Sienna zaten nişan yüzüğü takmaya başlayacaktı." Kellan onun başını sallarken sırtıttı. "Evet, bunu yaptığını görebiliyorum."

DJ'ler neyi ima ettiğimizi hemen anladılar. Kadın olan eğilerek, "Kell-Sex olayını Sienna Sexton'ın düzenlediğini mi söylüyorsunuz?" diye sordu.

Kellan yavaşça DJ'e baktı. Bu onun için zordu. Sienna bizi nasıl manipüle etmiş olursa olsun, D-Bag'lere başlangıçlarını o vermişti. Onları haritaya koymuştu; bunun için ona borçlu sayılırlardı. O kadar da kötü biri değildi. Kız kardeşimi hastaneye götürmek için bir araba ayarlaması ve Anna'yı Gibson'a hediye yağmuruna tutması gibi cömertlik anlarını görmüştüm. Sienna'nın içinde, sürekli zirvede olma ihtiyacının altında derinlere gömülmüş bir ruh vardı. Bu dürtünün ne kadarının baskı dolu çocukluğuyla ilgili olduğunu merak ettim.

Kellan iç çekerek, "Bu tamamen Sienna'nın suçu değil ama evet, hayranların bizi birlikte görmesini sağlamak için kesinlikle üzerine düşeni yaptı," dedi.

DJ'lerin hepsi şaşkın görünüyordu. "Neden?" diye sordu dağınık olan.

Kellan biraz oturan grubuna baktı. İşte geri dönüşü olmayan nokta. Ama artık çok ileri gitmiştik. Eğer insanlar ne olduğunu gerçekten anlayacaksa, o zaman *tüm* gerçeğin ortaya çıkması gerekiyordu.

Evan uzandı ve elini Kellan'ın omzuna koydu. Sıkarak başını salladı. Kellan gözlerini soruyu soran DJ'e çevirdi. "Satışları artırmak için. Plak şirketi Sienna ve benim bir çift olarak ikimize de yardımcı olacak bir ses getireceğimize erkenden karar verdi. Klibi bu kadar patlayıcı yapmak onların fikriydi." Bana bakarken kaşlarını çattı. "Ve bunu yaptığım için kendimi asla affetmeyeceğim."

"Seni ben ikna ettim," diye hatırlattım ona.

Kellan başını sallayarak derin bir nefes aldı. Her sözümüze kulak kabartan DJ'lere dönüp bakarak, "Dedikoduların büyümesine izin vermem, dilimi tutmam için plak şirketi tarafından teşvik edildim. Grubumu hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Bu çocuklar benim ailem. Onlar için başarı istedim, bu yüzden . . . Başlangıçta bunu kabul ettim." Yorgun bir iç geçirdi, sonra omuz silkti. "Fikrimi değiştirip konuşmaya başladığımda artık çok geçti. Kimse bana inanmadı."

Yüzündeki çaresiz ifadeyi görünce DJ'lere şöyle dedim: "Şirket D- Bags'i Avoiding Redemption ile çıktıkları turneden çekti. Plak şirketi onları Sienna'nın turnesine çıkararak heyecanı artırmaya çalıştı. Sienna onların sürekli birlikte fotoğraflandılar. Kellan beni korumak için kaçamak davranıyordu."

Başımı sallayarak Kellan'a döndüm. "Hayranlarının onlara söylediklerine inanmamasına şaşmamalı. Burada kimsenin suçu yok."

Kadın DJ alay etti. "Şirketin ve Sienna dışında kimse. Bu işte yeniydin, muhtemelen bunalmıştın ve seni tamamen ezip . Bu iğrenç bir şey ve ben kendi adıma senin için çok öfkeliyim."

Kellan ve ben ona gülümsedik. Sonunda biri bizi anlamıştı. Biri bize inanmıştı. Ve bizim tarafımızda birinin olması düşündüğümünden çok daha iyi hissettirdi.

Sonraki birkaç dakikayı sordukları her soruyu yanıtlayarak geçirdik, buna kafa karıştırıcı seks kasetiyle ilgili pek çok soru da dahildi. Kellan onlara, "Hayır, o Sienna değildi. O benim eski bir oda arkadaşımdı. Birkaç yıl önce çekmiştik. Para için sızdırdı ve videodaki kız olduğu hakkında bir kez bile konuşmadığına göre, para aldığını varsayıyorum

büyük bir para." Bence çok iyi bir noktaya değindi. DJ'ler de öyle.

DJ'lerin soruları tatmin edildikten sonra, arayanlardan ek sorular aldık. Her ne kadar arayanların birçoğu Sienna ve Kellan'ın gerçek olmadığına şaşırılmış, öfkelenmiş ve üzülmüş gibi görünse de gerçekten iyi gitti. Bir hatta ağlıyordu. Kell-Sex hayranlarının kalbini kırmak istememiştim ama Kellan ve ben bunu daha fazla gizli tutamazdık. Sonunda, umarım bunu anlamışlardır.

Stüdyodan çıktığımız anda kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar yüksek ve mutlu hissettim; ilişkimizin açık olması hem korkutucu hem de özgürleştiriciydi. Şirketten ve Sienna'dan tepki görecektir olsak bile, en azından bundan sonra her şey dürüst olacaktı. Son birkaç haftadır ilk kez kendimi gerçekten umutlu hissediyordum. Ve gururlu. Ne kadar zor olsa da Kellan ve ben doğru şeyi yapıyorduk.

Tori koridorda bizimle karşılaştığında çok öfkeliydi. Tek kızan o değildi. Kellan'ın telefonu çalmaya başlamadan önce asansöre bile varmamıştık. Ekranı görünce ama yine de açtı. "Merhaba Sienna."

O kadar yüksek sesle çığlık attı ki onu duyabildim. "Az önce ne halt ettin sen?"

Kellan ona cevap verirken soğukkanlı ama sakindi. "Uzun zaman önce yapmam gereken bir şeydi. Ben barışçıl olduğumu söyledim."

"Az önce para için halkı manipüle ettiğimizi itiraf ettin! İkimizin de kariyerini mahvetmeye mi çalışıyorsun?"

Tory'nin yüzü kıpkırmızıydı ve Sienna'ya kesinlikle katıldığını düşünmeden edemiyordum; henüz bize saldırmamış olmasına biraz şaşırmışım.

Muhtemelen bunu arabada yapmak için bekliyordu. Sienna'nın hararetli, teneke gibi sözleri havada çınlarken grubun geri kalanı sessizdi.

Kellan telefonu kulağından çekti. "Albümlerimiz kendi adlarına konuşacak. Ve gereken de bu. Eğer müziğimiz kendi başına ayakta duracak kadar iyi değilse, o zaman zirvede olmamalıyız. Ve eğer düşersek . . . Ben sorun değil."

"Sen tanıdığım en büyük aptalsın! Kızını buraya geri getir. Şimdi!"

Hat kesildi ve Kellan telefonu cebine geri soktu. Asansör çaldığında ve kapılar açıldığında Kellan bana doğru eğildi ve "Sence kızgın mıdır?" diye fısıldadı.

Dudakları hem seksi hem de sevimli bir ifadeyle yukarı kıvrıldı. Asansörün içine adım attığımızda kollarımı boynuna dolamaktan ve onu iyice öpmeye başlamaktan başka çarem yoktu. Sadece bir mikrosaniye durakladıktan sonra, "Öyle olup olmaması umurumda değil," diye mırıldandım.

Araba aşağı inerken Kellan'ın telefonu çaldı ama birbirimize sarıldığımız için ikimiz de duymazdan geldik. Soğuk, kasvetli New York kaldırımına adım attığımızda iyi hislerim biraz azaldı. Daha önce dışarıda hayranların sayısı röportaj sırasında artmıştı. Mizaçları da farklıydı. Tepkiler şoktan öfkeye ve kedere kadar çeşitlilik gösteriyordu. Ancak merak, altta yatan faktör gibi görünüyordu. Belli ki hepsi de röportajı dinliyordu. röportaj. Hepsinin hala soruları olduğu da açıktı.

Kalabalığın içinde oldukça fazla sayıda basın mensubu da vardı. Etrafta dolaşıyorlardı, mikrofonlar hazır, kameralar parlıyordu. Haber ekiplerinin çoktan orada olması bana New York'ta her şeyin ne kadar hızlı geliştiğini bir kez daha gösterdi. Televizyonda yayınlanmaktan heyecan duymuyordum ama röportajdan sonra bu durum beni eskisi kadar korkutmuyordu.

Kellan ve ben medyaya, sadece ilginç bir dedikodudan biraz daha derin bir hikâye sunmuştuk. tarafından kullanıldığımızı açıkça itiraf etmiştik. Bu tür skandallar fark edilir. Topluluk üzerimize gelirken muhabirler sorular yöneltti: "Kellan, Kiera, plak şirketinin size yaptıkları hakkında yorumunuz var mı?" "Dava açacak mısınız?" "Turneyi bırakacak mısınız?" "Konuşarak kontratınızı ihlal ettiniz mi?"

Bunlar güzel sorulardı, ancak henüz cevaplarını bilmediğimiz sorulardı.

Hayranların da soruları vardı ama onlarınki daha kişisel düzeydeydi: "Gerçekten Sienna'yla birlikte değil misin?" "Bu gerçekten sahte miydi?" "Video çok gerçekçi görünüyordu, Sienna'ya karşı bir şeyler hissetmediğinden emin misin?"

Tory ve radyo istasyonu çalışanları, ayrılabilmemiz için kalabalığı kontrol altında tutmaya çalışıyorlardı. Belki de kalıp herkesin sorularını yanıtlamalıydık diye düşündüm ama etrafımızı sarmaya çalışmaları beni gerçekten klostrofobik ve rahatsız hissettirdi. Orada fazlaydı, çok yakındılar. Hoşuma . Yeterince konuşmuştuk. Şimdi. Sadece arabaya binmek ve otobüsümüzün mahremiyetine geri dönmek istiyordum.

Büyük hayran kümeleri ve kapıların etrafında dolaşan basın mensupları arasında kısa bir boşluk vardı. Güvenlik insanları Matt, Evan ve Griffin'in geçebileceği kadar geride tutuyordu.

rahatlamış bir şekilde bekleyen SUV'a koştular. Kellan ve ben taraftarların arasından yan yana geçemedik ama o beni insan denizinin içinden çekerken elimi sıkıca kavradı.

İlerlerken birkaç ışık parlaması fark ettim ve bu karışım da sadece basın olmadığını anladım. Paparazziler de ortaya çıkmıştı ve onlar hayranlardan ve muhabirlerden çok daha saldırgandı. Güvenlik sadece bu grupların önünde durup onları geride tutmak zorunda kalırken, paparazziler onları geçmek için bastırıyordu. Bir çift inatçı fotoğrafçı, Kellan ve benim önüme geçmek için sürünün arasından kendilerine bir yol buldu. Kellan beni bir adım geri atmaya zorladı ve ben de durmak bilmeyen parlak flaşlara karşı gözlerimi siper ettim.

Fotoğrafımızı çeken insanlar arabaya ulaşmaya çalışmamızı zerre kadar önemsemiyor gibiydiler. Soru üstüne soru soruyorlardı, cevap vermemiz için yeterince duraklamıyorlardı bile - zaten cevap vermeyecektik de. Kellan sinirlenerek birini geçmeye çalıştı ama iri yarı adam yerinden kıpırdamadı.

Bu adamlarla son karşılaşmamızda saldırıdan kıl payı kurtulduğumuz için fazla agresif olmamaya özen gösteren Kellan kibarca, "Gitmeye çalışıyoruz; lütfen geçmemize izin verin," dedi.

Sanki bizi duymadılar bile. Sadece çekmeye devam ettiler. Cipin güvenli kısmına baktığımda Matt ve Evan'ın endişeyle bizi izlediklerini gördüm. Bize ulaşmak için insanları bir kenara itmeye hazır görünüyorlardı. Ben bunu istemedim. Kellan da bilmiyordu. Ne zaman ki ben Bu kalabalıktan kurtulmak istiyorsak başka bir seçeneğimiz olmayacağına inandığımızda, sokağa giden dar bir yol açıldı. Bulunduğumuz yerin çok solundaydı.

Gitmek istedik ve heyecanlı taraftarların arasından geçtik ama bu noktada tek seçeneğimiz .

Kellan da benimle aynı anda umut ışığını gördü. Paparazzileri atlatmak için bizi sağa çekti, sonra sola döndürdü ve kapanış deliğine doğru koştuk. Kellan beni kalabalığın arasına doğru çekti, tam da kalabalık tekrar kapanmaya başlamıştı. Yol boyunca hayranlar tarafından okşandık ve okşandık ama saldırgan fotoğrafçılar bizi takip edemedi.

Artık yığılmayı aştığımız için biraz sıkışmış durumdaydık. Şirketin cipi caddenin biraz yukarısındaydı ve bir insan tarafından önümüz kesilmişti. Vızıldayan kalabalık arkamızdaydı ve cadde önümüzdeydi. Grubun geri kalanı güvenli bir şekilde saklandığından, Kellan ve ben artık tek ilgi odağıydık. Omzumun üzerinden, hepsinin yer değiştirdiğini görebiliyordum.

yolumuza. Kellan bizi uzaklaştırmak için elini bir taksiye uzattı ama herkes bize odaklanınca korkum omurgama yayıldı.

Muhabirler sorularına devam ediyor, büyük mikrofonları bize doğru tutuyor ve bir yanıt almayı umuyorlardı. Paparazziler hayranların arasından geçerek daha iyi bir açı yakalamaya çalışıyordu. Hayranlar da idollerinin kendilerine bu kadar yakın olmasından dolayı telaş içindeydi. Sienna hakkında söylediklerimiz umurlarında bile değil gibiydi, özellikle de Kellan'ın bizi uzaklaştırmaya çalışırken yanlarından geçip gittiği hayranlar. Bunlar sevinçli görünüyordu ve ona biraz daha dokunmak istiyor gibiydiler. Bu duyguyu anlıyordum ama kalabalığın içinde büyüyen coşkulu enerji beni tedirgin ediyordu.

"Kellan, bundan hoşlanmadım, hadi buradan çıkalım."

Kellan başıyla beni onayladı. "Hemen bir taksi bulacağız."

Tam bunu söylediğinde, hayranları onun uzaklaştığını fark etmeye başladı ve öne doğru fırladılar. Etrafımıza üşüştüler, el ele tutuşup kıkır kıkır gülüyorlardı. Kollar Kellan'ın etrafında dönüyor, eller göğsünde geziniyor, yüzüne kalemle tutuşturuluyor ve cep telefonları her anı kaydediyordu. Aramıza girip bizi ayırdılar. Kellan'ın elini tutmaya çalıştım ama gerilmiş bir lastik bant gibi sonunda koptuk.

"Seni seviyoruz, Kellan!" sözleri muhabirlerin gürültüsü arasında yükseldi ve

fotoğrafçıların bağırarak soru sorması. şaşırtıcı bir şekilde, Kellan'ınki kadar çok sayıda hayran benim ilgimi çekmek için çırpınıyordu. Sanırım ben de en az onun kadar ilgi odağıydım - Altın Çocuk'un kalbine sahip olan kadın. Bazıları onun gerçekte nasıl biri olduğunu, bazıları klip hakkında ne hissettiğimi, hatta bazıları hamile olup olmadığımı sordu. Bunalmış bir halde, içgüdüsel olarak geri çekildim.

Basın artık taraftarların arkasındaydı ve daha fazla ilerlediler. Meraklı seyirciler kalabalığa karıştı. Önümüzdeki meraklı ve hevesli hayranlar arkadan itildiler ve gidecek yerleri olmadığı için Kellan ve bana çarptılar. Kellan yerini korudu ama ben o kadar sert bir şekilde geriye itildim ki ayağımı kaybettim. Topuğum kaldırımın kenarından kaydı. Caddeye bu kadar yakın olduğumu fark etmemiştim bile. Tökezleyip trafik şeridine düştüğümde yakınlığımın daha da farkına vardım. Bir taraftar bana doğru uzandı ama ıskaladı; sert bir şekilde kığımın üzerine düştüm. Sersemlemiş, kafam karışmış bir halde üzerime doğru gelen bir çift fara baktım. Aklımdan geçen tek düşünce, bir kamyon tarafından çarpılmanın görüldüğü kadar acı verici olmadığını umduğumdu.

Ayağa kalkmaya başladım ama ne yapacağımı şaşırmıştım. zamanında yetişt; kamyon yavaşlıyor gibi bile görünmüyordu. Sonra, benim kişisel beyaz gecem gibi, ya da belki de daha uygun bir ifadeyle, açıkça dengesiz bir deli gibi, Kellan pervasızca sokağa fırladı. Kocamın ölümüne tanıklık etmek üzere olduğumdan yüzde yüz emindim. Resmi olarak evlenmeye bile fırsat bulamadan dul kalmak üzereydim. Nefes almayı bıraktım.

Kellan'ın parmakları bileğimdeki isminin dövmesinin üzerine kapandı ve beni ayağa kaldırdı; acı kolumu yırtarken omzumun bağlantısının kesildiğini hissettim. Sonunda bizi fark eden aracın frenlerinin gıcırdadığını duydum ama artık çok geçti. Kellan'ın göğsüne çarptığımda beni arkasından itti ve elini kamyonu dayayarak çarpışmaya . Yapacak tek zamanı buydu.

Garip bir şekilde, korkunç bir şeyin olmasına bir mikrosaniye uzaklıkta olduğumuzu bilmeme rağmen, yardım edemedim ama bize çarpmak üzere olanın bir çiçek dağıtım kamyonu olduğunu fark ettim. Aklıma Kellan'ın taç yapraklı mesajları geldi. Onları gerçekten özleyecektim.

Kamyon sola kırdı, bizden kaçmaya çalıştı ama başaramadı. Kellan'a çarptı ve onu mide hizasından vurdu. Kamyonun ileri doğru ivmesi bana da çarpmasına neden oldu. Kellan'ın sırtına çarptım, sonra yere düştüm. Korktuğum kadar canım yanmıştı. Darbe rüzgârımı söndürdü ve kendimi lastik gibi hissettim. Başım asfalta çarpmadan önce ellerim düşüşümü engelleyebilirdi. Kafa derimin yandığını hissettim, yıldızları gördüm ve sonra gördüğüm tek şey karanlıktı.

Bölüm 27

Bu Öylece Olmadı

Kendime geldiğimde biri gözlerime ışık tutuyordu. Acıdı. Canım yandı. Nerede olduğumu hatırlayamıyordum. Başım ağrıyordu ve midem bulanıyordu. Neden midem bulanıyordu? Beynimi delip geçen parlaklıktan nefret ederek başka tarafa bakmaya çalıştım ama boynumdaki bir şey bunu yapmamı zorlaştırdı. Neydi o?

Göz ucuyla şehrin bir caddesinde yattığımı görebiliyordum; başımın etrafında far camı ve enkaz vardı. Ve kanla kaplı sivri bir metal . Taze kan. Neden sokakta yatıyordum? Trafiği mi engelliyordum? İnsanlar bana çok kızmış olmalı. Ayağa kalkmalıydım. Yine de hareket etmek istemedim. Acıtacakmış gibi bir his vardı içimde.

Zihnim sisler içindeyken ellerin beni kaldırdığını ve düz, beyaz bir masanın üzerine yerleştirdiğini hissettim. Hareket etmek canımı acıttı, irkildim ve keskin bir nefes aldım. Neden biri beni bir masanın üzerine koyuyordu? Neden yolun ortasında bir masa vardı? Yansıtıcı ceket giymiş bir adam bana sorular soruyordu.

"Hanımefendi, nerede olduğunuzu biliyor musunuz? Ne olduğunu biliyor musunuz?"

Bedenim çok ağırdı. Zihnim çok yavaşlamıştı. Yüzümden aşağı kan damlıyordu. Gözlerimde hissedebiliyordum. "I . . . Ben ... yok ..."

Beynimde uçuşan anılar. Farlar bana doğru geliyor.

Frenler gıcırıyor. Düşüyorum. "Bana bir kamyon çarptı," diye mırıldandım.

"Evet, doğru." Başıma bir bandaj yerleştirildi. Başıma. Kafamı yere vurduğumu hatırlıyordum. Bu yüzden canım yanıyordu. Bu yüzden kanıyordum. Ama vücudum da acıyordu. Omzum ağrıyordu. Morarmış hissettim.

Kellan beni ayağa kaldırdı. Yere düşmeden önce ona vurdum.

Hemen doğrulmaya çalıştım. "Kellan!"

Sağlık görevlisi yere yatırdı ve dengemi sağlamaya çalıştı. Gözlerim Kellan'ın en son olduğu yere gitti. Tek gördüğüm cam ve kandı; Kellan yoktu. "Kötü bir keşiğiniz var . Bunu bandajlamam ve

başka bir yaranız yok. Hareket ederek işleri daha da kötüleştirebilirsin. Adını biliyor musun?" diye sordu, sesi nazikti.

"Kiera Allen . . . Kyle. Kocam nerede?" Sesim titreyerek sordum. Sağlık görevlisinin elleri başımın üzerinde çalışıyordu. Onun için hareketsiz durmaya çalıştım,

Ama tek yapmak istediğim Kellan'ın adını haykırarak sokakta bir aşağı bir yukarı koştırmaktı. "Diğer sağlık görevlileri onunla ilgileniyor, Kiera. Durumu iyi. eller."

Görüşüm biraz bulanık olsa da sağlık görevlisinin solumuza baktığını fark ettim. Ruhum korkuyla dolunca bakışlarım onu takip etti. Kellan da benim yattığım sedyeye benzer bir sedyede yatıyordu. O da kanla kaplıydı ve kanın onun mu yoksa benim mi olduğunu bilmiyordum. Ve bilmemek beni çok korkutuyordu. "Kellan!"

Adını bağırdım ama cevap vermedi. Titriyordu. Hasta görünüyordu. Sonra beni dehşete düşüren bir şekilde eğildi ve kan kustu.

Paniğe kapıldım ve ona ulaşmaya çalıştım ama sağlık görevlisi beni tuttu ve sedyem ambulansın arkasına itildi. "O iyi mi? O iyi mi?" Bunu tekrarlayıp durdum. Kendimi durduramıyordum.

Ben cevap alamadan kapılar kapandı ve araç etti. Siren sesleri kulaklarımı acıtiyordu ama göğsümdeki ağrının yanında bu hiçbir şeydi. Neden kan kusuyordu? İyi miydi? İyi olmalıydı.

Elimi tutan sağlık görevlisi bana, "Onun için ellerinden gelen her şeyi . Söz veriyorum." dedi.

Sözleri bana pek yardımcı olmadı. Hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladım.

Hastaneye vardığımızda kendimi uyuşmuş hissettim. Kelimeler kulaklarıma çarpıyordu ama hiçbirini algılayamıyordum. Birisi şokta olduğumu söyledi. Birisi beyin sarsıntısından bahsetti. Kafa travması. İç yaralanmalardan. Yine de hiçbirini aklımda kalmadı çünkü Kellan'ın kanlar içindeki görüntüsü düşünebildiğim tek şeydi. Dürtüldüm, dürtüldüm, midem itildi ve masaj yapıldı. Ağrım vardı, omzum zonkluyordu ama incinmemiştim. Sadece Kellan'ın kaderini bilmemek acı veriyordu.

Acil servise tam da bir hemşire kafama uyuşturucu enjekte ederken geldi; kafa derimdeki kesik için dikiş atılması gerekiyordu. Odamın önünden tekerlekli sandalyeyle geçirildiğini gördüm ve yataktan zıpladım. Kellan kusmuyordu ama uyanık da değildi. Tamamen cansız görünüyordu. Bu beni çok korkuttu.

Hemşirem aceleyle peşimden geldi ve onunla ilgilenmem gerektiğini söyledi. Kellan'ın etrafında dolaşan hemşireler aralarındaki doktora Kellan'a ne olduğunu anlatıyorlardı. Beni görmeden dinleyebilmek için geride kaldım;

Sorunun ne olduğunu öğrenene kadar sürüklenip götürölmek istemedim. "Genç erkek, yirmili yaşların başında, bir araba kazasına karışmış. Olay yerinde kafası karışık ve haldeydi, kan kusuyordu. Karnı şişmiş. taşıkardı ve hipotansiftir."

Doktor Kellan'ın hayati değerlerini kontrol ederken başıyla onayladı. Gömleğini yukarı çekti ve ben bile karnının şiştiğini görebiliyordum. Şefkatle üzerine bastırdı ve Kellan acı içinde nefes alırken gözleri açıldı. "İç kanaması var. Onu ameliyata hazırlayın."

Bu benim dikkatimi çekti. Bir adım öne çıkarak doktora sordum, "Ameliyat mı? Kötü mü? Kocam iyileşecek mi?"

Doktor bana kibarca gülümsedi. "Elimden gelen her şeyi yapacağım." Kellan uzaklaştırılırken yolumu keserek başımı muayene etti. "Bu kesik için gerçekten dikişe ihtiyacın var."

Başını hemşireye doğru salladı. Yavaşça kollarımdan tuttu ve beni muayene odasına geri çekti. Kellan çoktan gitmişti ve ben Takip etmeye çalışarak onun için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordum. Gözlerim yaşarak hemşireme döndüm. "Ona ne olduğunu biliyor musunuz?"

Hemşire beni masaya oturttu ve başıma gazlı bez bastırdı. "Büyük olasılıkla içinde bir şey yırtılmış. Kanaması var. Mümkün olan en kısa sürede hasarı gidermeleri ya da onarmaları gerekiyor."

Bir iğne ve iplik aldı ve ben boğazımdaki ani asidik safraya karşı savaştım. "O ölecek mi?" Gözlerimdeki yaşlar yanaklarımdan aşağı döküldü. Bu şekilde bitemezdi.

Hemşire bana hemen cevap vermedi ama cevap verdiğinde sesi profesyonel ve nazikti. "Burada ülkenin en iyi doktorları var. O emin ellerde." Bana hazır bir cevap verdiğini biliyordum. Ben gerçek bir cevap istiyordum.

Başımı kaldırarak ona ters ters baktım. "Bu bir cevap değil."

Başımı tekrar yerine çevirerek, "Biliyorum ama senin için sahip olduğum tek şey bu" dedi. Sözleri nazik ve kibardı ama kararlıydı ve ben de anladım: Sorum yanıtlanamazdı.

Başım dikildikten sonra bana bazı testler yaptılar, röntgen çektiler, MR çektiler. Omzumdaki gerginlik için bana soğuk bir paket verdiler ve her saat başı yirmi dakika buz tutmamı söylediler. Ağrı, sızı ve baş ağrısı dışında kendimi iyi hissediyordum ve bunu onlara defalarca söyledim. Tüm testler söylediklerimi desteklediğinde, hastane sonunda beni taburcu etti.

Evraklarımı doldurduktan sonra Kellan'dan haber beklemek için acil servis lobisine doğru yürüdüm. Henüz kimse bana bir şey söyleyememişti. Acil serviste yoğun bir gündü ve kalabalığı tararken merak ettim Bugün kaç zavallı ruhun hayatı değişti. Benim gibi. Gözlerim yaşlarla doldu ama onları tuttum. Yıkılmak için zamanım yoktu ve buna ihtiyacım da yoktu. Kellan iyi olacaktı.

Çantam göğsüme bağlanmıştı. Tüm kaza boyunca mucizevi bir şekilde bana bağlı kalmıştı. Soğuk kompresimi bırakıp çantamı karıştırarak cep telefonumu aradım. Umarım o da hayatta kalmıştı ve hâlâ çalışıyordu. Bir şeyler yapmam gerekiyordu. Aktif olmam gerekiyordu. Bir saniye bile durursam düşünmeye başlayacaktım ve düşünmek istemiyordum. Endişelenmek istemiyordum.

Neyse ki telefon sağlandı. Benim için önemli olan kişilerin listesinde gezinirken, birinin avazı çıktığı kadar "Kiera!" diye bağırdığını duyduğumda ilk kimi arayacağımı merak ediyordum.

Başımı kaldırdım ve bana bağırان kişiye bulana kadar hastaları taradım. Gözleri kocaman açılmış ve kan çanağına dönmüş olan kardeşim bana ulaşmak için lobide koşuyordu; Griffin ve Evan da hemen arkasındaydı. Anna beni bir adım geriye iten bir sarılmayla sardı. Canım ama umurumda değildi. Kollarımı savurdum ve ona aynı sertlikte sarıldım. "Anna," diye mırıldandım, hıçkırmamaya çalışarak.

Saçlarımı düzelterek, "İyisin, iyisin, Tanrı'ya şükür " diye fısıldadı. Geri çekilerek yanaklarımı avuçladı. "Beni bir daha *asla* böyle korkutma, duydu mu?"

Gözyaşlarıma karşı koyarken başımı salladım. Griffin ve Evan yanıma geldiler. Matt'i aradım ama hiçbir yerde göremedim. İki çocuk da solgun ve kasvetli görünüyordu. Griffin, Gibson'ı göğsünde sıkıca tutarken biraz yeşil görünüyordu. "Bize hiçbir şey söylemiyorlar. Gibson'a ne olduğunu biliyor musun?"

Kellan? O iyi olacak mı?" diye sordu, sesi kırılarak.

Anna'dan ayrılarak konuşabilmek için üç kez yutkundum. "Hâlâ ameliyatta." Sahte bir gülümseme takınarak, "Ama iyileşecek," ekledim.

Anna sırtımı okşadı, "Kiera, kazayı internette gördüm. Muhabirler her saniyesini yakalamışlar."

Gözlerimde biriken nemi kırıştıtararak onunla kilitledim. "O iyi olacak," diye tekrarladım.

Gözleri parıldayan Griffin kızına baktı. Evan beni sıcak bir kucakla sardı. Geri çekildiğinde kaşlarımı çattım; kısmen uyuşmuş başımla garip hissediyordum. "Matt nerede? O burada değil mi?"

Griffin burnunu çekti, sonra otomatik kapılara doğru baktı. "Hâlâ dışarıda. Buraya gelmeden önce bazı telefon görüşmeleri yapması gerektiğini söyledi. ."

Evan'ı son bir kez daha sıktıktan sonra kapılara doğru baktım. Uzakta Matt'in bir ileri bir geri volta attığını görebiliyordum. Sıkıntılı görünüyordu ama bu beklenen bir şeydi. "Gidip ona Kellan'ı haber vereceğim."

Herkes bana başını salladı. Anna Griffin'in yanına sokuldu. İkisinin birbirlerini kucaklayışları bir kez olsun iç açıcıydı ve birbirlerini gerçekten ne kadar sevdiklerine dair çok şey anlatıyordu. Birbirlerine bakışları daha da fazlasını anlatıyordu. Onlardan uzaklaşarak Matt'e doğru ilerledim. O da en az grup arkadaşları kadar endişeli olmalıydı.

Kapıya doğru giderken, hâlâ elimde tuttuğum telefon çaldı. Beni kimin aradığını gördüğümde acıyla karışık bir rahatlama hissettim. "Denny, aradığına çok sevindim, ben-"

Sözümü kesti. "Kazayı haberlerde gördüm. İyi misin?" "Ben iyiyim."

Denny uzun ve rahatlamış bir nefes verdi. "Çok endişelendim. Görüntüler çok korkutucu, tamamını televizyonda bile göstermiyorlar. Tanrım, sesini duyduğuma çok sevindim."

Matt'in hâlâ ileri geri yürüdüğü yere açılan kapıdan geçerken gözlerimi kapattım. "Ben iyiyim, ama Kellan-"

Denny'nin sesi o kadar ki, kapıların uğultusundan onu neredeyse duymuyordum. "Lütfen bana onun iyi olduğunu söyle."

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Tanrım, bunu söylemekten nefret ediyordum. Bunu düşünmekten nefret ediyordum. Bu anla ilgili her şeyden nefret ediyordum. "Ameliyatta. Emin değiller."

."

"Tanrım. Kiera. . . Ben . . . Çok özür dilerim."

New Yorkun ortasında olmamıza rağmen sessizdi. Hastanenin dışında. Huzurluydum. Etrafımda olup biten her şeyi duyabiliyordum.

-Arabalar geçiyor, bir çift kaldırımda yürürken konuşuyor, uzaktan bir siren sesi geliyor ve Denny kulağıma burnunu çekiyor. "Eminim iyi olacaktır, Kiera." Sesindeki acıdan, aralarında ne yaşanmış olursa olsun Denny'nin uzun süredir birlikte olduğu arkadaşı için gerçekten endişelendiğini anlayabiliyordum.

Acil servisin girişindeki çıkıntıyı destekleyen bir sütuna yaslandım. Matt volta atmayı bıraktı ve bana baktı. Gözlerindeki dehşet kalbimdeki korkuyla eşleşiyordu. "Öyle olmalı," diye fısıldadım. Onsuz bir hayat düşünemiyordum.

Denny'ye Kellan'dan haber alır almaz onu arayacağımı söyledikten sonra telefonu kapattım. Telefonu çantama geri koyduğumda Matt yaklaştı. "İyi olmana çok sevindim, Kiera. Bu hayatımda gördüğüm en korkunç ."

Ona doğru yürürken başımı salladım. Elinde cep telefonu vardı ve o kadar sıkı sıkıyordu ki parmakları kansız kalmıştı. Elimini onunkinin üzerine koyarak, cihazı ölümüne kavrayışını gevşetmeye çalıştım. "Kimdin sen? arıyor musun?"

Omzumun üzerinden kapılara baktı. "Ailem, Rachel. ." Bakışları benimkilere döndüğünde solgun gözleri parlıyordu. "İçeri girmeye korkuyorum. Orada," diye fısıldadı.

"Ben de öyle," dedim ona. Cep telefonunu başarıyla yerinden çıkararak elini tuttum. Sanki onu dik tutan tek şey benmişim gibi elimi bir mengene gibi sıktı. "Birlikte gireceğiz, tamam mı?"

Sonunda kendisine eve dönmesi için yol gösterecek birini bulmuş kayıp bir çocuk gibi görünen Matt bana başıyla onay verdi. Birlikte Kellan'ın kaderini beklemek üzere hastaneye doğru yürüdük.

Deacon ve Holeshottan diğer çocuklar, Taskmaster Tory ve bazı ekip üyeleri gibi acil servisin içinde bekliyorlardı. Hepsi en az bizim kadar endişeli görünüyordu. Herkes bir yere yerleşirken Beklemek için rahat bir yer bulduğumda aklıma gelen herkesi aradım - Jenny, Cheyenne, Kate, benim ailem, Kellan'ın babası. O ana kadar çoğu haberi çoktan duymuştu ama onlarla konuşmak bana Kellan için endişelenmek dışında yapacak bir şey veriyordu.

Telefonumdaki kişi listesini tükettiğimde, Anna beni temizlemek için banyoya çekti; hala kan içindeydim. Yüzümü ve ellerimi yıkadı ve kat kat uzun kollu tişörtlerinden birini yırttı. Bu bir hamile tişörtüydü ve bana çok büyüktü ama üstüme sıçrayan kanı etkili bir şekilde gizledi. Hâlâ duygu yüklü olan Anna başımdaki bandajı hafifçe öptü. "Başını bir daha asla sargı beziyle sarıllı görmek istemiyorum," dedi bana.

Aynada kendime bakarak başımla onayladım. "Ben de."

"İyi olmana çok sevindim." Kendini kaybetmeye başlayınca ellerini yüzüne .

Ağlamaya ihtiyacı olduğunu bildiğim için sıkıca sarıldım ve ağlamasına izin verdim. Yine de onunla birlikte ağlamamak için kendimi zor tuttum. Buna gerek yoktu. Kellan iyiydi.

Bekleme odasına döndüğümüzde, insanların pencereden dışarı baktıklarını, işaret ettiklerini ve fısıldaştıklarını fark ettim. Neyi bu kadar ilginç buldukları gerçekten umurumda değildi, sadece Kellan'dan haber almak istiyordum. Ama Deacon da onlarla birlikteydi ve beni yanına çağırdı. "Bunu görmelisin, Kiera."

Kendimi kaskatı, ağrılı, yorgun ve bitkin hissederek insanların toplandığı pencere duvarına doğru yürüdüm. Ne bekleyeceğimi bilmeden dışarı baktı. Neredeyse öğle yemeği vaktiydi ve caddenin karşısında, bir otoparkın yanındaki alçak duvara yaslanmış bir grup insan vardı. Baktılar Piknik yapıyorlarmış gibi. Büyüleyici. Tam ne olduğunu soracaktım ki ceketlerinin altındaki tişörtleri fark ettim. Hepsinin üzerinde D-Bags tişörtler vardı ve kaldırımında sıra halinde dururken ellerinde tuttıkları opak bardaklarda içecek değil, küçük İçlerine yerleştirilmiş şamdanlar bu kasvetli günde fincanlara neşeli bir parlaklık veriyordu. Kellan'ı seven daha fazla insan görünce kalbim kabardı. Buna inanamazdı.

Cevabı biliyordum ama yine de sormak zorundaydım. "Kellan için mi buradalar?"

Deacon büyüyen kalabalığa bakarken gülümsedi. "Evet."

Kellan için tutulan bu sessiz nöbeti izlerken içimi bir sıcaklık kapladı. Onlardan akan iyileştirici, pozitif enerjiyi neredeyse hissedebiliyordum. Kellan'ın bunu görmeye ihtiyacı vardı. Kendisine ne kadar değer verildiğini, ne kadar sevildiğini görmeye ihtiyacı vardı.

"Bayan Kyle?"

Arkamı döndüğümde boynunda stetoskop olan bir kadının arkamda durduğunu gördüm. Bekleme odasındaki herkese bakıyordu, yüzü nötrdü. Bu yüzün ne anlama geldiğini bilmiyordum. Acil serviste Kellan'ın yanında olan doktor bu değildi. Kim olduğunu ya da ne olduğunu bilmiyordum. O istedi. Hemşireyle birlikte hem Kellan hem de kendim için evrakları çoktan doldurmuştum, bu yüzden bana Kellan hakkında, hayatta olup olmadığı hakkında bilgi vermek için burada olmalıydı. Neden gülümseyemiyor, bana biraz umut ışığı veremiyordu? Göğsüm sıkışmıştı. Nefes almak imkansızdı. Ona doğru adım atarak başımı salladım ve elimi kaldırdım; tek yapabildiğim buydu.

Bana yaklaşarak sakince, "Kocanız ameliyattan çıktı. şey yolunda gitti ve onu görmek isterseniz üst kattaki bir odada iyileşiyor."

Dizlerimin bağı çözüldü ama Deacon beni yakaladı. "O iyi mi? İyi olduğuna emin misin?" Boğuk bir sesle söyledim.

Doktor sonunda gülümsedi. "Kaza sırasında dalağı yırtıldı, bu çok tehlikeli olabilir ama meslektaşım ve ben yırtığı onarıp organı kurtarmayı başardık. Ayrıca kalçası zedelendi, birkaç kaburgası kırıldı ve uzun süre ağrı çekecek ama çok şanslıydı. Çok daha kötülerini gördüm. Komplikasyonları gözlemleyebilmemiz için birkaç gün burada kalması gerekecek, sonra da bol bol dinlenmesi gerekecek..."

Konuşmaya devam etti ama ben tek kelimesini bile duymadım. *O yaşıyordu.*

Kellan'ı görmek için bekleyen topluluk üst kata yöneldi. Hemşire vardığımızda, saçlarını sıkı bir topuz yapmış uzun boylu bir kadın grubumuzu durdurdu. "Kimin için buradasınız?" diye sordu, rengarenk ekibimize bakarak.

Arkamdan çeşitli grup üyelerine ve yol arkadaşlarına baktım. Hemşirenin kim sandığını ancak hayal edebilirdim. Ona dönerek titrek ve heyecanlı bir sesle konuştu. "Kocamı görmeye geldim, Kellan Kyle."

Ağızına küçük bir gülümseme yerleşti ve onun adını tanıdığını söyleyebildim. "Oh, evet, o hala iyileşiyor, bu yüzden sadece biriniz-"

Sözünü bitirmesine izin vermeden bir adım öne çıktım. "Kocamı görmem gerek, lütfen."

Başıyla onu takip etmemi işaret etti. Bembeyaz koridorlarda yürürken hemşire bana baktı. "Birkaç hastamız var. ama hiçbirisi Kellan Kyle kadar büyük değildi. Kattaki kızların yarısı onun burada olmasından dolayı çılgına dönmüş durumda. Yani sen gerçekten onun karısı mısın?"

Gözlerim çılgınca geçtiğimiz tüm kapılardaki isimleri tarıyordu. *O neredeydi?* "Evet," dedim ona, sadece yarı dinleyerek.

"Oh," dedi şaşırmış bir sesle. "Sienna Sexton'la ilgili tüm o şamata ikiniz için de çok zor olmuş olmalı."

Başımı kaldırıp ona baktım. Genç görünüyordu ama gözlerinin ve ağzının etrafındaki kırışıklıklar görüldüğünden daha yaşlı olduğunu gösteriyordu. Bana gülümsemesi sempati doluydu. "Hiçbir fikrin yok." Ona alaycı bir gülümseme verdim.

Bana elini uzattı. "Benim adım Carly. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Elini hızlıca sıktım. "Teşekkür , gerçekten minnettarım." Burada olduğumuz sürece onun yardımına kesinlikle ihtiyacım olacağını hissediyordum.

Kellan'ın odasına girdiğimiz anda anlamıştım. Biliyordum çünkü bir grup genç hemşire açık kapının önünde durmuş içeriye bakıyorlardı. Carly'nin yüzündeki gülümseme kızlara kaşlarını çatarak bakarken kayboldu. "Eğer yapacak bir şeyiniz yoksa, eminim sizin için bir şeyler bulabilirim."

Kızlar tıngırdayarak . Carly kapıyı işaret ederken içini çekti. "Dediğim gibi, burada Kellan gibi biriyle hiç karşılaşmamıştık."

Kellan'ın özel odasına girdiğimde gergin bir kahkaha attım. Bizi yalnız bırakan Carly kapıyı kapattı. Işıklar kısıktı, perdeler çekilmişti. Ciddi ve sessizdi. Kellan'ın gözleri kapalıydı ve başı benden uzağa doğru eğikti. Yatağın üst kısmı biraz yükseltilmişti, bu yüzden desteklenmişti ve yorgan kollarının altına sıkıştırılmıştı. Elleri neredeyse doğal olmayan bir şekilde yanlarında duruyordu. Sol elinin arkasında bir serum vardı ve ona ilaç ve ağrı kesici pompalıyordu. Yüzüğü yoktu; ameliyattan önce çıkarmış olmalıydılar.

Kellan uzun boylu ve yapılıydı ama yatakta yatarken ufacık görünüyordu. Bu manzara gözlerimi yaşarttı.

Uyurken yüzündeki ifade o kadar huzurluydu ki, onu istemeden de olsa rahatsız etmemek için neredeyse olduğum yerde kalmak istiyordum. Yine de o kadar uzakta kalamazdım. Bir fare kadar sessiz, yanına doğru yürüdüm. Yüzünde küçük kesikler vardı ama bunun dışında mükemmel görünüyordu. Arkadan bağlanan utanç verici bir hastane önlüğü giymişti ve yatağın yanındaki komodinin üzerinde eşyalarının olduğu bir çanta duruyordu.

Onu incitmemeye dikkat ederek yatağının kenarına oturdum. Ona dokunmaktan biraz korkuyordum ama ihtiyacım vardı, bu yüzden parmaklarımı nazikçe koluna . Sıcaktı. "Kellan," diye fısıldadım, "uyanık mısın?" Başını oynattı ama bana cevap vermedi. Parmaklarımı kolunda gezdirdim ve Elini. "Ben buradayım, seni bekliyorum." Gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırırken, bir parmağımı yanağından aşağı indirdim. "Hiçbir yere gitmiyorum, bebeğim."

Onu bayıltmak için kullandıkları ilaçların etkisinin uyanmasına yetecek kadar geçmesini beklerken dakikalar geçiyordu. Sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi ve diğerleri onu henüz göremediği için içime biraz suçluluk duygusu çöktü. Ama uyandıığında orada olmam gerekiyordu. Buna ihtiyacım vardı.

Kendine gelmeye başladığını anlayabiliyordum. Gözleri kapaklarının altında hareket etti. Sonra derin bir nefes aldı ve nefes verirken kıvrandı. Umarım çok acı çekerek uyanmamıştır. Sonunda gözlerini açtığında, yüzümün yarılacağını sandım, o kadar çok gülüyordum ki. "Kellan, bebek?"

Bana doğru bakmadı, sadece yavaşça gözlerini kırptırdı ve hiçbir şeye bakmadı. Kafası karışmış olmalıydı. Kazayı hatırlayıp hatırlamadığını bile merak ediyordum. Şefkatle yanağını tekrar okşadım. "Kellan?"

Sonunda bana doğru döndü, ifadesi bomboştu. Gece yarısı gözleri yüzümü ararken, içimde beni hatırlamayacağına dair korkunç bir his belirmeye başladı. Doktor kafa travmasından bahsetmemiştii ama ya o da betona çarpmışsa? Ya hafıza kaybı yaşıadıysa? Tanrım, yeniden başlamak zorunda kalsaydık beni hâlâ sever miydi?

Kellan ağzını yokladı, sonra birkaç kez yutkundu. Alnını kırıstırarak, "Kiera? Ne oldu?" diye sordu.

Rahatlama ve eğlence içime doldu. Tabii ki beni hâlâ hatırlıyordu. "Sokağa itildim. Bana yardım etmek için dışarı fırladın ve bir kamyon sana çarptı. Hastanedesin."

Kellan'ın gözleri saç çizgimin kenarındaki bandaja sabitlendi. "İyi misin?" diye sordu.

Hâlâ benim için endişelendiğini düşünerek başımı salladım ve ona yumuşak bir öpücük verdim. "Yaşıyorsun. Ben mükemmelim."

Gözlerini kapatan Kellan, ağzından sığ bir şekilde nefes alırken acı çekiyor gibi görünüyordu. "Kendimi iyi hissetmiyorum."

Saçlarını geriye doğru düzelttim. "Biliyorum. Dalağın yırtıldığı için seni ameliyat etmek zorunda kaldılar. Onu kurtarmayı başardılar ama bir süre ağrın olacak."

Kellan bir gözünü araladı ve dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Oh, güzel, dalaksız olmaktan nefret ederdim." Gözlerini tekrar kapattı. "Dalak ne işe yarar ki zaten?"

Küçük bir kahkaha attım. Espri anlayışı kesinlikle hâlâ sağlamdı. "Okulda hatırladığım kadarıyla, bağışıklık sisteminizin yağ filtresi gibi bir şey ... ve bir zamanlar öfkenin kaynağı olduğu düşünülüyordu. Yine de bundan emin değilim."

Kellan kıkırdamaya başladı, sonra dondu kaldı. "Oh, beni güldürme." Yanağından öptüm. "Güldürmeyeceğim. Bir daha asla gülmeyeceğiz, söz veriyorum."

Gözlerini açarak tekrar kıkırdadı, sonra yüzünü buruşturdu. "Beni güldürme dedim."

Başımı onunkine yaslayarak fısıldadım: "Seni çok seviyorum. İyi olmana çok sevindim."

Kellan beni kucaklamaya çalıştı ama çok zayıftı ve çok ağrıyordu. Kendine zarar vermesini istemediğim için ellerini bıraktım ve onunla birlikte yatağa girdim. Kolumu dikkatlice göğsünün üstünden geçirerek omuzlarının üst kısmını nazikçe sıktım. Rahatlayarak iç çekti. "Ben de seni seviyorum."

Bugün az kalsın başıma gelecekler aklıma geldikçe gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı . Ona sıkıca sarılırken başını öptüm. "Sen benim hayatımı kurtardın," diye fısıldadım, sesim titriyordu.

Uyku sersemliğiyle bana "İyiliğinin karşılığını veriyordum" dedi.

Tekrar uyumaya başladı ve ben de diğerlerinin onu görebilmesi için gitmeyi düşündüm. Uzaklaştığımı hissettiğinde sırtımdaki eli sıkılaştı. "Sorun değil, ben de diğerlerinin gelip seni görmesine izin verecektim. Hepsi çok endişeli."

"Sadece bir dakika kal," diye mırıldandı.

Omzunu öptüm. "Ne kadar istersen, Kellan. Sen istediğin sürece."

Birkaç dakika sonra tekrar uyudu. Başkalarının onu görmesi gerektiğini bildiğim için dikkatlice yatağından çıktım. Kıpırdandı ama gözlerini açmadı. Bekleme odasına döndüğümde beni bir sürpriz bekliyordu. Justin oradaydı ve Evan'la konuşuyordu. Kellan'ın odasının etrafında dolanan hemşireler, aralarına düşen yeni rock yıldızına ağzı açık bakıyorlardı. Bu günün onlar için kötü şöhretle yaşayacağını düşündüm. Sanırım benim için de öyle.

Justin'in orada olmasından etkilenerek hemen kollarımı ona doladım.

"Justin, geldiğin için teşekkür ederim. Bu Kellan için çok şey ifade edecek."

Justin sırtımı dostça sıvazladı. "Turumuz çok yakındı.

Haberi duyduğumda, yapmak zorundaydım. O iyi mi?"

Geri çekilirken başımı salladım. "Evet. Groggy, ama iyi." Grup üyelerine baktım. "Artık onu görebilirsiniz."

Matt, Evan ve Griffin birbirlerine baktılar. HemÇire her seferinde bir kiÇinin girebileceğini söylemiÇti; önce kimin girmesi gerektiğine karar vermeye çalışıyorlardı. Matt omuz silkerek ellerini avuçlarının içine doğru uzattı. "TaÇ kâğıt makas mı?"

Griffin gözlerini devirdi. "Biz lanet olası rock yıldızıyız. Kuralları ne zaman önemsemeye başladık?"

Hâlâ Gibson'ı taşıyan Griffin az önce çıktığım odaya doğru yürüdü. Matt ve Evan birbirlerine baktılar, sonra da onu takip ettiler. Anna kıkırdayarak kocasının peşinden koştu. Kellan'ın üzerine çöken kalabalığı izledim, sonra Justin ve Holeshot'a benimle gelmelerini işaret ettim ve hepimiz D-Bag'leri takip ettik. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için.

Öğleden sonra ilerledikçe Kellan daha çok kendine geldi. Yorgun ve acı içindeydi ama çoğunlukla keyfi yerindeydi. Tory, Kellan'ı kontrol ettikten kısa bir süre sonra ayrıldı; hemen kamuoyuna bir açıklama yapacağını söyledi. Ama Kellan Ölüm'ün karanlık çağrısından kıl payı kurtuldu ve neredeyse trajik olan kazadan sonra yavaş yavaş iyileşiyor." Onun hikayesinin biraz dramatikti, ama gözlerindeki ışıltıdan, bu şekilde çerçevelemenin mükemmel bir tanıtım olduğunu söyleyebilirim. İhtiyacımız olduğunda bizim için parmağını bile kıpırdatmamasını, ancak markanın yararına olduğunda her şeyi yapmasını gerçekten ilginç buldum.

Rock yıldızları ve roadie'ler Kellan'ın iyileşme sürecinde odasının etrafında dolandılar ve her beş dakikada bir gelen hemşireleri çok memnun ettiler. Kellan'ın

Doktorlar ve başhemşire Carly, Kellan'ın sayısız misafirinden pek memnun olmadılar ve sonunda benim dışımda herkesin Kellan'ın odasını terk etmesini sağladılar. Holeshot ve turne ekibi üyeleri zaten bu akşamki gösteri için hazırlanmak zorunda olduklarından, vedalaşıp istemeye istemeye hastaneden ayrıldılar.

Justin kaldı, çünkü grubu çalmıyordu, ama Kellan ve bana Anna ve diğer D-Bag'lerle lobide takılarak biraz mahremiyet.

Hava kararmaya başladığında, dışarıya bakmak için pencereye doğru yürüdüm. Hemşirelerden dışarıdaki hayran kalabalığının bugün erken saatlerden beri oldukça arttığını duymuştum. Panjurdan bakmaya başladığımda Kellan sordu: "Sienna'dan haber aldın mı? . Buna biraz şaşırdım."

Yatakta ona tekrar baktım. Sırtının arkasına koyduğu kabarık yastıklarla daha yüksekte oturuyordu ama yine de midesini rahat ettirecek bir açıyla. Kucağında bir tepsi dolusu yenmemiş yemek duruyordu ve plastik bir kaşıkla bir fincan jöleyi karıştırırken kaşlarını çatıyordu.

"Buna ben de biraz şaşırdım," diye cevap verdim. Fotoğraf çektiler fırsatını kaçırmak Sienna'nın yapacağı bir şey değildi ve düşen meslektaşının yanına koşması bana kaçırılmış bir fırsat gibi geldi. Kellan'la aramızdaki ilişkiyi itiraf etmiş olsak bile

ve kimse onların çıktıklarına inanmıyordu - ve şimdi durumun gerçekten böyle olmasını umuyordum - Kellan'ı hastanede ziyaret etmek onu yine de iyi gösterecekti. Ve onun hakkında söylediklerimizden sonra, muhtemelen biraz pozitif PR'a ihtiyacı vardı.

"Çiçek göndermiş." Lana'dan gelen zarif bir zambak buketi ile bir zambak çiçeği arasında duran mütevazı bir çiçek aranjmanını işaret ettim. Nick'ten gelen kırmızı güllerle dolup taşan devasa vazo. Sienna'nınkine ilıştırılmış kartta yazan tek şey, "Çok üzgünüm. S."

Kellan onlara baktı, sonra kaşlarını çatarak bana baktı. "İnce bir geçmiş olsun buketi pek onun tarzı değil. Payetli, yere kadar uzanan bir elbiseyle bana elden teslim etmesini bekliyordum."

Ona sııttım. Evet, insanların dikkatini çekecek çirkin bir şey, isimsiz çiçeklerle neredeyse sessiz kalmaktansa Sienna'nın tarzına çok daha uygundu. Anlamadığım için başımı sallayarak pencereye döndüm ve yarıkları açtım. Güneş batalı çok olmamıştı ve hava henüz tam olarak kararmamıştı ama pencereden görünen çok sayıda

Hayranlar ellerinde parlayan mumlarla hastanenin etrafını sararken iğne ucu kadar ışık vardı. sevgi gösterisi karşısında boğazım düğümlendi.

"Kellan," diye fısıldadım, "bunu görmelisin."

Henüz ayağa kalkamayacağını biliyordum, bu yüzden yatağından ışıkları görebileceğini umarak panjurları kaldırdım. Sadece bir ya da iki adım uzakta olduğu için oldukça iyi bir görüş açısı vardı. Kaşığını tepsisine bırakırken yüzünü izledim. "Bu da ne?"

"Onlar senin hayranların. Senin için buradalar." Hayranlara el salladım. O zamandan beri

Kellan'ın odasındaki ışık yanıyordu ve dışarısı karanlıktı, beni tam olarak gördüklerini . Beni burada gördüklerinde nasıl tepki vereceklerinden emin değildim ama şaşırtıcı bir şekilde mumlar sanki bana el sallıyorlarmış gibi hep birlikte hareket etmeye başladılar. Bunu iyiye işaret olarak kabul ettim.

Kellan şaşkınlıkla bana baktı. "Bu benim için mi?"

Yatağına doğru yürüdüm, köşeye oturdum ve elimi saçlarında gezdirdim. "Çok seviliyorsun. Ve sadece olduğun şey yüzünden değil. Hayranların seni görüyor. Müziğin sayesinde seni görüyorlar. Ve seni seviyorlar." Avuçladım Mükemmel, dik açılı çenesini okşadım ve başparmağımla yanağını okşadım. "Sevdikleri sadece *bu* değil, biliyor musun? Seni seviyorlar."

Eğilip alnından öptüm.

Kapıda hafif bir tıkırtı duyunca başımı kaldırdım. Bizi izleyen bir grup insanı hıçkırı hıçkırı ağlamaya başlayacağını sandım.

Kapı çerçevesinin hemen içinde annem, babam ve Kellan'ın babası Gavin duruyordu. Hailey ve Riley babalarının arkasından odaya bakıyorlardı. O kadar şaşırmıştım ki ne diyeceğimi bilemiyordum. Her biriyle daha birkaç saat önce konuşmuştum ve hiçbirisi uçağa atlayıp buraya gelmekten bahsetmemişti.

Kellan da en az benim kadar şaşkındı. "Gavin, Caroline . . . Martin? New York'ta ne yapıyorsun?"

Gavin oğluna yaklaştı; yüzündeki endişe benim için gün gibi açıktı. Bu kalbimi ısıttı. Kellan'ın hayatının büyük bölümünde mesafeli durmuş olsa da onu gerçekten seviyordu. "Bu kadar geç kaldığımız için üzgünüm. İlk uçağa " Kellan'ın yanında duran Gavin elini onun omzuna koydu. "Hepimiz senin için çok endişelendik."

Hailey ve Riley gelip yatağın ucunda dururken Kellan'ın gözleri yaşardı. "Benim için mi endişelendiniz?" Hâlâ umursadıkları için şaşkın görünüyordu.

Gavin'in yüzü yumuşayarak gülümsedi. "Elbette öyleydim evlat. Kaza geçirdiğini duyduğumda dehşete kapıldım."

Hailey aşağı uzanarak battaniyenin üzerinden ayağını ovuşturdu. "Seni seviyoruz kardeşim." Riley başıyla onayladı.

Kellan hem fiziksel hem de duygusal acısını yutkunurken, benim Anne ve babam yatağa yaklaştı. Annem Gibson'ı göğsüne bastırıyordu ama uzanıp elini Kellan'ın bacağına koydu. "Biz de gelebildiğimiz kadar çabuk geldik." Yeşil gözleri benimkilere kaydı. "Sen ailedensin, Kellan."

Kellan bana döndü ve gözlerindeki acıyı ve sevinci görebiliyordum. Her zaman istediği şey buydu. Aile. Gerçek bir aile. Kendimi daha fazla tutamadım ve kocaman gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölmeye başladı. Babam bana bakarken aniden sağlığım için endişelenmiş gibi görünüyordu. Annem sadece etrafımda dolaştı ve bana bilerek sarıldı. Ailemin kocamı tamamen kabul etmesi bana ve ona verebilecekleri en büyük hediye idi.

Ben sakinleştiğimde Kellan da minderlerine geri yaslandı. Rahatsızlık içinde kıvranıyor olsa da bana gülümsüyordu. "Çok sevimli," diye mırıldandı.

Onu görmezden gelerek annemin Gibson'ın burnunu öpmesini izledim. "Nasıl da hepiniz burada bir aradasınız?"

Babam anneme sert bir bakış atarken kaşlarını çatı. "Annen Gavin'i bagaj alımında odanın tam karşısından gördü."

Onu görmezden gelen annem torununa mırıldandı. Bir kahkaha attım. Evet, Kellan gibi Gavin de kalabalığın içinde göze çarpıyordu.

Akşam geç saatlere kadar eden konseri ve Kellan ve D-Bags çalmadığı için üzülecek olan hayranları düşündüm. Ama solistleri olmadan çalamazlardı ve o da sahneye çıkacak durumda değildi. Sienna'nın kazadan duyduğu üzüntüyü konseri yeniden planlayarak göstermemesine biraz şaşırmıştım.

Bugün yaptıklarıyla ilgili her şey beni şaşırtıyordu.

Sanırım annem bütün gece Kellan'ın yanında, elinde bebek Gibson'la kalmak istedi ama ne kadar yorgun olduğunu görebiliyordum ve D-Bag'lere onu ve babamı otele geri götürmelerini söyledim. Sabah ilk iş olarak geri geleceğine söz verdi. Geleceğinden hiç şüphem yoktu.

Kızını annesinden alan Anna bana "Bizimle otele geliyor musun?" diye sordu. Ses tonundan cevabımı zaten bildiği anlaşılıyordu. Başımı salladım. Hayır, Kellan'ın yanından ayrılmayacaktım. Gitmem için beni dışarı sürüklemeleri gerekecekti.

Justin ve D-Bag'ler Anna ve birlikte yola çıktılar. Gavin ve çocukları da onlarla gitti. Herkesin enerjisi gidince oda biraz daha büyümüş gibi geldi ama içindeki sevgi seviyesi hiç azalmadı. Uzun dakikalar boyunca Kellan'a baktım, sadece zamanın durmasını istiyordum. Uyuşturucu, acı ve uykudan ağırlaşmış gözleriyle Kellan bana baktı. Sonra yüzü garip bir ifadeye büründü. "Kahretsin," diye fısıldadı. "İşemem lazım." Banyoya doğru baktı ve sanki çok uzaktaymış da başka bir ülkedeymiş gibi iç geçirdi.

Kıkırdayarak yanağına bir öpücük kondurdum. "Sana yardım edebilir miyim?"

Dudaklarını büzdü. "Hayır, ben hallederim. Bunu yapabilirim." Düşük, sabit bir nefes verdi. "Hemşire yine de kalkıp hareket etmem gerektiğini söyledi."

Ayağa kalkmak için öne doğru eğildi ve ben de ellerimi destek olarak sırtına koydum. "Yarın yapman gerektiğini söyledi."

Kellan bir iniltiyi bastırmaya çalışırken dudağını ısırды. İşe yaramadı ve kısık bir acı gümbürtüsü çıkardı. "Yarına sadece birkaç saat kaldı," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

O çarşıftan sıyrılırken ben de aceleyle diğer tarafa geçtim. serum askısını da getirdim. Ayağa kalktığında nefes nefese kaldı ve destek için direğe yapıştı. Düşmesin diye sabit tuttum. Solgun ve biraz hasta görünüyordu, pencereden dışarı baktı. Ağzı düştü.

Karanlığın içindeki mum ışığı denizini net bir şekilde görebilmek için gözlerini açtı. "Aman Tanrım, Kiera. Hâlâ buradalar."

Elini direğe vurarak onu ileri doğru ittim. "Tabii ki öyleler."

Kellan bir adım atana kadar acısını unutmuş gibiydi. Sonra inledi ve hafifçe karnını tuttu. Onun için bir şey yapamadığım için kendimi kötü hissederek banyonun kapısını açık tutmakla yetindim. Yanımdan geçerken yüzü gergindi. "Teşekkürler."

Kapıyı arkasından kapatmadan önce elimde olmadan elbisesinin arkasındaki bağların arasından görünen tenin tonlanmış kısımlarına baktım. Sadece Kellan Kyle hastane önlüğünü seksi yapabiliyordu. Kellan başladı Beni izlediğini fark edince kıkırdadı; anında yüzünü buruşturdu. "Beni güldürmeyi bırak ve kapıyı kapat."

Yapamayacağı için içten bir kahkaha atarak dediğini yaptım. Onu beklerken ve başının dönüp bayılmamasını umarken, iyi dileklerini ileten kalabalığı izlemek için pencereye doğru ilerledim. Onlar hastanenin karşısındaki kaldırım boyunca, neredeyse görebildiğim kadarıyla uzanıyordu; gerçekten etkileyici bir manzaraydı.

Kapının kısa bir süre çalınmasının ardından kibar bir ses düşüncelerimi böldü. "Bayan Kyle, rahatsız ettiğim için özür dilerim. Saat geç oldu ama kardeşiniz burada mı?"

Döndüğümde gece hemşiresinin kısmen açık olan kapıdan kafasını uzattığını gördüm. Yüzümü bilerek nötr tuttum. Kardeş mi? Benim bir kardeşim yoktu. Hemşire önce arkasına, sonra bana baktı. "Normalde onu sabaha kadar bekletirdim ama sizi görmek için ülkenin öbür ucuna uçtuğunu söylüyor?"

Bana şüpheyile baktı, sanki arkasındaki kişinin iddia ettiği kişi emin gibiydi. Haklıydı da; adam söylediği kişi . Hissettiğim şaşkınlığın yüzüme yansımaya izin verdim. "Denny mi? Denny burada mı?"

Hemşire rahatlamış görünüyordu ve kapıyı biraz daha açtı. "İçeri girmesine izin vereceğim ama sadece birkaç dakikalığına, tamam mı?"

Başımı salladım, bu kadar yolu geldiği için hâlâ şaşkınlık içindeydim. Hemşire geri çekildi ve eliyle bir hareket yaparken diğer eliyle de kapıyı sonuna kadar açtı. Denny odaya girdi, yorgun ve bitkin görünüyordu. Abby onun bir adım arkasından geldi. Denny'nin nişanlısını görünce daha da arttı.

Denny saygıyla hemşireye döndü ve "Yardıma için teşekkürler Renae" dedi. Bugün milyonuncu kez şok olmuştum; bunu hiçbir aksan belirtisi olmadan söylemişti. Hiçbir şey yoktu.

O gittikten sonra Denny bana döndü. Hâlâ şaşkın görünüyor olmalıydım çünkü gülmeye başladı. Aksanını tekrar takınarak bana, "Sesim sana benzemeseydi kardeşin olamazdım ve beni içeri aldıklarından emin olmak istedim," dedi. Dudaklarında en sevdiğim sırıtış oluştu. "Ve Amerikan aksanı taklidi yapmak kolay değil. Beni hemen anlayacağından emindim."

Kıkırdayarak ona doğru koştum ve kollarımı ona doladım. "Burada olduğuna inanamıyorum."

Denny iç çekerek bana sıkıca sarıldı. "Sadece geç kaldığım için üzgünüm."

Denny ve ben birbirimizden ayrılırken banyo kapısı açıldı. Kellan'ın yüzünde küçük bir gülümseme vardı ama Denny'yi fark edince bu gülümseme kayboldu. Benim hissettiğim şokun aynısı Kellan'ın yüz hatlarında da belirdi ve biraz sendeledi. Kızgın görünmüyordu, sadece çok şaşırmıştı. Başını eğerek sordu: "Sen benim ağrı hayal ürünü müsün? Yoksa gerçekten tam mı duruyorsun?"

"Gerçekten buradayım. Seni tek parça halinde görmek güzel, dostum." Denny gülümseyerek yanına gitti ve Kellan'a hızlıca sarıldı. Kellan'ın hızla güç kaybettiğini görmek oldukça kolaydı.

Denny yatağa dönmesine yardım ederken Kellan Denny ve Abby'ye baktı ve kekeleyerek, "Burada mısınız? İkiniz de buraya kadar mı geldiniz? Benim için mi?"

Kellan yatar yatmaz Denny içini çekti ve bir elini Kellan'ın saçlarında gezdirdi. "Evet, buraya senin için geldik." Abby'ye baktı, sonra tekrar Kellan'a döndü. "Yaralandığınızı öğrendiğimde ödüm koptu. Tek düşünebildiğim ..." Denny yutkunarak başka tarafa baktı.

Bu anın benimle hiçbir ilgisi olmadığını fark ederek duvara yaslandım ve dikkat çekmemeye çalıştım. Abby yanıma geldi ve elimi okşarken bana yumuşak bir gülümseme verdi. Yüzündeki ifadeden anladığım kadarıyla Bugün yaşadığım tüm acıları sessizce kabul ediyor ve bana desteğini ve dostluğunu sunuyordu. Minnettarlıkla elini sıktım ve sonra ikimiz de nişanlılarımızı izlemek için döndük.

Denny devam edebildiğinde Kellan'a şöyle dedi: "Eskiden çok yakındık. Kardeş gibiydik. Ve eğer sen ölürsen ... ailemden bir parça ölmüş gibi olur. Ve bunun farkında olduğunu sanmıyorum." Gözleri Kellan'ın kilere döndü. "Benim ne kadar ... olduğumu bilmeden ölmen fikrinden nefret ediyorum." Ağzını kapatarak burnunu çekti ve sonra, "Bilmiyorum, belki de senin için çok iyi bir arkadaş olamadığımı," dedi.

"Denny-"

Kellan sözünü kesmeye çalıştı ama Denny buna izin vermedi. "Babanla aranda neler olduğunu biliyordum Kellan ama kimseye bir şey söylemedim. Sana yapmam gerektiği gibi yardım etmedim."

"Sen daha çocuktun," diye mırıldandı Kellan.

"Sen de öyleydin," diye karşılık verdi. "Ve taşındığımda, söz verdiğim gibi irtibatı koparmadım." Kendisine kızdığı her halinden belli olan Denny başını salladı.

"Bana vardı ve ben yanında olamadım. Ve gerçekten üzgünüm. Bu benim için çok boktandı."

"Şaka mı yapıyorsun?" İnanamayan Kellan beni işaret etti. "Kız arkadaşınla defalarca yattım." İrkildim ve Abby elimi bir kez daha sıktı. biraz daha sıkı.

Denny kaşlarını çatı. "Bu yaptığın çok boktan bir şeydi." Hüzünlü bir gülümseme yüz hatlarını kararttı. "Ama seni cehennemde yalnız bıraktım ... ve neredeyse bunun daha kötü olduğunu düşünüyorum." Elini Kellan'a doğru uzattı. "Geçmiş çoktan geride bıraktığımızı ve arkadaş olduğumuzu biliyorum ama kafanda hiçbir şüphe olmadan hâlâ kardeş olduğumuzu bilmeni istiyorum. Beni anlıyor musun?"

Kellan hâlâ şok olmuş gibiydi ama başını salladı ve Denny'nin elini sıktı. "Evet, evet, tamam."

Bölüm 28

Ben yaparım.

Ertesi sabah hastaneye ilk dönen annem oldu - ertesi sabah erkenden. Elini omzuma koyduğunda ben hâlâ odanın köşesindeki uyuyordum. "Buradayım tatlım," diye fısıldadı.

Sersemlemiş bir şekilde gözlerimi açtığımda elinde tuttuğu dumanı tüten fincanı fark ettim ve gülümsedim. Kahve. Hem de iyi bir kahve; otomattan alınmış strafor bir fincanda değil, espresso standından alınmış kâğıt bir fincandaydı. Tanrım, annemi çok seviyordum. "Teşekkür ederim."

Annem pencere yaslanmış, kendi kahvesini yudumlarken Kellan'ın uyumasını izledi. Sonra gözleri Kellan'ın yatağının diğer tarafındaki sandalyede uyuyan Denny'ye kaydı. Dün gece Evan'ı arayıp Denny ve Abby'yi önceki gece grubun kaldığı otele götürmek için hastaneye dönmesini istemiştım ama Denny, Abby'nin yerleştiğinden emin olduktan sonra Kellan'la kalmaya karar vermişti. Belki de kritik bir an yaşandığını gören nöbetçi hemşire ona izin vermişti.

Annemin uzun kahverengi saçları at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmıştı ve bu sayede yüz ifadesini tam olarak görebiliyordum. Yine de ne düşündüğünü anlayamadım. Kremalı kafeinli ikramımdan bir yudum alırken, eski sevgilimin burada olmasının ona ne kadar garip gelmiş olabileceğini düşündüm. Kellan'la aldattığım eski sevgilim.

Bir başka sessiz düşünme anından sonra annem bana döndü. Serçe parmağıyla Denny'yi işaret ederek, "Seni gerçekten seviyor, değil mi?" diye sordu.

Endişeli görünüyordu, sanki bir şekilde Kellan için bir tehditmiş gibi. Kocam için koruyucu hissetmesi hoşuma gitmişti. Dudaklarım bir gülümsemeye dönüşürken başımı salladım. "Hayır, o Kellan'ı seviyor. Buraya onun için geldi." Gülümsemem

iki çocuğun da uyumasını izlerken büyüdü. "Kellan'a her şeyden sonra bile hâlâ kardeş olduklarını söyledi."

Kahvesinden bir yudum daha alan annemin gözleri büyüdü. "İkiniz de çok bağışlayıcı bir arkadaşsa sahipsiniz. Umarım sen ve Kellan bunun ne kadar nadir olduğunun farkındasınızdır."

Başımı salladım, gözlerim yanıyordu. Başardım. Yaptık. Ve bir daha asla onu incitecek bir şey yapmayacağız.

Çocuklar bir saat daha uyudular; hepimiz geç saatlere kadar konuşmuştuk ve ben uykuya daldığımda hâlâ fısıldaşıyorlardı. Sanırım Kellan daha fazla uyuyacaktı ama bir hemşire onu kontrol etmek için geldi ve uyandırdı.

Hemşire ona nasıl hissettiğini, ağrısının nasıl olduğunu, aç olup olmadığını, kalkmadığını, tualete gidip gitmediğini sordu; hemşirelerin karışık ortamlarda sormaktan çekinmedikleri tüm kişisel şeyleri. Yine de Kellan uykulu bir şekilde ona cevap verirken utanmış gibi görünmüyordu. Aslında memnun görünüyordu.

Gavin, çocukları ve babam hastaneye vardıklarında Kellan kahvaltıda sulu görünümlü bir omlet yiyordu; kazadan bu yana onu yerken gördüğüm ilk şeydi. Babam ve Gavin hastaneye girdiklerinde Odada Pittsburgh Pirates ve Cincinnati Reds hakkında hararetli bir tartışma yapıyorlardı. İki adam hangi beyzbol takımının daha iyi olduğu konusunda ileri geri konuşurken sırtımdan alamıyordum. Hiçbir konu babamı bir başkasına spor kadar hızlı bağlayamazdı. Ve ailemin Kellan'ın ailesiyle arkadaş olması çok iyi bir şeydi.

Abby, Anna ve D-Bag'ler Justin'le birlikte sabahın ortasında geldiler. Bu grup üyeleri için hâlâ erken bir saatti ve selamlamak için ellerini kaldırdıklarında çoğu esniyordu. Gibson odaya gireli daha iki saniye olmamıştı ki, annem Griffin'in kollarından pembe bohçayı çaldı. Anneme kaşlarını çattı ama kızının gitmesine izin verdi. Anna kolunu bana dolayarak güldü ve "Annem ziyarete geldiği süre boyunca onu başka kimse kucağına alamayacak" dedi.

bir düşünce geldiğinde annemin Gibson'ı sallamasını izledim. "Ne kadar kalacaksın anne? Şükran Günü yaklaşıyor. Eve misafir beklemiyor musun?"

Gözleri torunundan hiç ayrılmayan anne başını salladı. "İptal ettik. Şükran Günü'nde burada kalacağız." Sonunda başını kaldırıp bana . "Kellan seninle gelebilecek kadar iyi olduğunda geri döneceğiz." Gülümsemesini ona çevirdi. "Aile bir arada kalır."

Annemin haberine çok şaşırmadım ama bunu duymak harikaydı. Umutla Gavin'e baktım. Riley'nin video oyunu oynamasını ve Hailey'nin bir dedikodu dergisini karıştırmasını işaret etti. Kellan ve benim mezarlıkta öpüşürken çekilmiş fotoğrafımız kapakta yer alıyordu. "Çocuklar tatilde Okuldan geldim ve işyerine ailevi bir acil durum olduğunu ve Pazartesi gününe kadar dönmeyeceğimi söyledim." Sıcak gülümsemesi oğlununkini gölgede bıraktı.

"O zamana kadar benimle kalacaksın."

Kellan sıırttı ve yere baktı. "Bu benim için çok anlamlı. Teşekkür ederim."

D-Bag'lerin yüzlerindeki ifadeden tatil boyunca Kellan'a yakın duracaklarını anladığım için sormadım bile. Yine de Justin'in programından emin değildim; grubunun nerede hatırlayamıyordum. Ben sorduktan sonra bana "Bu gece bir konserimiz daha var, sonra gelecek haftaya kadar boşuz" dedi. Eğilerek Hailey ve Riley'e sordu: "Hey, çocuklar Bu gece Avoiding Redemption'ı görmek ister misin? Belki kuliste birkaç rock yıldızı?" Gavin boğazını temizledi ve Justin başını ona doğru çevirdi. "İzninizle tabii ki."

Hailey ve Riley yalvarıp koltuklarında bir aşağı bir yukarı zıpladıkları için Gavin'in evet demekten başka çaresi yoktu. Hailey'i işaret ederek ekledi, "Kardeşine göz kulak ol. Ve içki içmek yok."

Hailey gözlerini devirdi, sonra Kellan'a döndü. "Bak nelere katlanmak zorundayım."

Kellan ona çarpık bir gülümseme verdi. "Evet, o gerçek bir vahşi." Kellan'ın yorumuna kaşımı kaldırdım ama yüz ifadesi acı değil eğlence doluydu, bu yüzden gülmekte bir sakınca görmedim.

Odada hafif kıkırdamalar olurken bakışlarım Denny ve Abby'ye kaydı. "Peki ya siz ikiniz? Ne zaman dönüyorsunuz?"

Denny kolunu Abby'ye dolayarak onu kendine çekti. "Bu Abby'nin Amerika'daki ilk Şükran Günü ve tam bir tatil deneyimi yaşamak istedi. Hatta bana Macy's Şükran Günü Geçit Töreni'ni onunla birlikte televizyonda izleyeceğime dair söz verirdi." Abby ona şakacı bir kaş çatarken o gözlerini devirdi. Denny'nin yüzündeki kızgınlığa kıkırdadım ama daha iyi biliyordu. Muhtemelen Abby'ye geçit törenini izlemek de dahil olmak üzere rüya gibi bir tatil yaşatmayı dört gözle bekliyordu; Denny'nin sevdiği insan için yapmayacağı şey yoktu.

Denny, Abby'nin yüzündeki ifadeye güldü ve sonra bana, "Uçakta bu konuyu konuştuk ve tatil boyunca kalmaya karar verdik," dedi.

Abby onun göğsünü okşadı. Nişan yüzüğü açık pencereden gelen ışıktaki parlıyor, kişiliğiyle uyum sağlıyordu. "Denny beni geçit törenini bizzat görmeye !" Kıkırdadı ve şehrin içinden geçen devasa balonları izleyeceği için gerçekten çok sevinçli olduğunu söyleyebilirdim özenle dekore edilmiş şamandıraların üzerinde.

Griffin odanın öbür ucundan gizlice öksürdü, "Ödle." Anna kıkırdadı ama saygılı bir şekilde ona dirsek attı. En sevdiği kişi olmadığı için Denny'yi savunmak onun için oldukça büyük bir davranıştı. Sanırım buraya gelmesi onu gerçekten etkilemişti.

Herkesin birkaç gün kalacağını düşünerek gülümsedim ve kalktım. "O zaman bir teklifim var."

Kellan'ın komodinin üzerindeki eşya çantasına doğru yürüdüm ve içinde söz yüzüğünün bulunduğu fermuarlı çantayı bulana kadar karıştırdım. Büyük çantadan küçük çantayı çıkarırken Kellan meraklı gözlerle beni izledi. Açtım, yüzüğünü çıkardım ve ona gösterdim.

Yatağının kenarına yavaşça oturarak sol elini uzattım; omzum bu hareketle biraz ağrımişti ama şimdiden çok daha iyi hissediyordum. Sinir ve heyecanla çarpan kalbimle, sadece onun duyabileceği alçak bir sesle ona şöyle dedim: "Kellan Kyle, sen benim hayatımın aşkıydın. Şu andan itibaren sonsuza kadar kalbim seninle olacak. Lütfen beni dünyanın en mutlu kadını yapar mısın ve benimle evlenir misin? Perşembe günü."

Yüzüğü parmağına geçirdikten sonra Kellan elimi sıktı. Gözleri parlayarak, "Şükran Günü'nde burada mı evlenmek istiyorsun?" diye sordu. Klinik odasının etrafına baktı, mekanik yataktan sadece birkaç gün önce ayrılmıştı. Şimdiye kadar birçok kez. Romantizm çılgınlıkları atmıyordu.

Kararımdan bir şekilde başımı salladım. "Nerede olduğu önemli değil.. sadece

Kim. Seninle resmen evlenmek için bir ay daha bekleyemem ve bu şükran gününü karı koca olmaktan daha iyi ne şekilde kutlayabiliriz ki?" Odada bize bakan insanları işaret ettim. "Hayatımızdaki en önemli insanlar zaten burada." Kaşlarımı çatıttım. "Jenny ve kızlar hariç. Onları bize geri getirmemiz gerekecek. Bunun için gerçekten burada olmalılar."

Evan bir duvara yaslanmıştı, yüzü kontrol edilemez bir mutlulukla doluydu. "Sorun değil. Jujube'ye kızları toplamasını ve oraya gitmesini söyleyeceğim. Bunu kaçırmak istemez." Dudaklarını büktü. "Ve eğer kaçırsa bunun sonunu asla duyamam."

Ve bir anda tüm o an mükemmel hissettirdi. Tekrar Kellan'a baktım. "Gördün mü? İşte böyle evlenmemiz gerekiyordu."

Kellan'ın yüzü şaşkınlıktan meraka dönüştü. "Gerçekten benim karım olacaksın."

Gözlerim nemlenirken gülerek ona yumuşak bir öpücük verdim. "Ve sen gerçekten benim kocam olacaksın."

Arkamdan annemin yüksek sesle nefes verdiğini duydum. "Burada mısın, Kiera?"

Gerçekten mi?"

Dönüp ona baktım. Odada etrafına bakınırken kaşları sertçe çatılmıştı. "Ama davetiyeleri çoktan gönderdik. Eyalet dışından gelecek ailelerimiz, on yıldır görmediğin kuzenlerin var. Ve kilisemizde her şey hazır. Törenden sonra bir potluck olacak. Polly dünyaca ünlü kuru fasulyesini getirecek ve Gertrude sizin için org çalacağı için çok heyecanlı. O doksan sekiz yaşında, Kiera. Sadece bir ya da iki yılı kaldı ..."

Kuru fasulye mi? Yüz hatlarımı düzelterek Anna'ya bir bakış attım; sessizce gülmekten ölüyordu.

Ayağa kalkarak anneme doğru yürüdüm ve omuzlarından tuttum. "Anne, dün neredeyse kocamı kaybediyordum. Onun karısı olmak için bir dakika daha beklemek istemiyorum. Perşembe günü evlenmeme yardım eder misin?"

Annemin yanağından uzun, tombul bir gözyaşı süzüldü. "Tabii ki yapacağım."

Cildini kuruladım. "Güzel, o zaman çok kısa sürede bizimle evlenebilecek birini bul."

Annem hemen aktif planlama moduna geçti. "Tamam, eminim buralarda birileri insanları evlendirebilecek niteliklere sahiptir." Volta atmaya başladı. "Buraya biraz çeki düzen vermemiz, çiçek almamız gerekecek." Kellan'ın çok sayıdaki geçmiş olsun buketine baktı, hayranları onun burada olduğunu fark ettikten sonra giderek büyüyen buketler. "Bunlar işe yarar." Yavaşça zıplayan Gibson, bana doğru dönerken yüzü düştü. "Oh, elbisen ... Onu yanımda getirmeliydim. Mükemmeldi."

Hayal kırıklığına uğramış gibi görünmeye çalıştım ama kabarık kollu fiyaskosunu kız kardeşimden duymuştum. Anneme teselli edici bir gülümseme vererek omuz silktim. "Evet, bu çok kötü. Ama Anna ve ben bir şeyler bulacağız, eminim."

Anna ayağa fırladı. "Ve sana evlilik cüzdanını getireceğiz." Bana göz kırptı. İki kişinin de aynı anda başvurması gerektiğinden şüpheleniyordum ama Kellan şu sıralar yatağa düşküncü. Benim hiç

Anna'nın insanları, özellikle de erkekleri ikna etme yeteneğinden şüphe duyuyordum. Tanrım, umarım ilçe katibinin ofisindeki kişi bir erkektir.

Annem düşünölemeyecek bir şey yaptı ve Gibson'ı başkasına devretti. Annem odadakilere bir telefona, bir telefon defterine, bir kâğıda ve bir espressoya daha ihtiyacı olduğunu söylerken Griffin kızını geri aldı. Gavin anneme kahve getirmeye giderken, babam da annemin doğaçlama düğünümü gerçekleştirilmesi için ihtiyacı olan diğer her şeyi almak üzere odayı aradı. Onun işe koyulmasını izlerken çok mutluydum.

Anna kolumdan çekti. Yeşil gözlerinde anneminkilere benzeyen bir parıltı vardı. "Hadi bugün sana bir elbise bulalım!"

Kıkırdarak Kellan'ın yanına gittim ve ona hafif bir öpücük verdim. "Birazdan döneceğiz. Burada iyi olacak mısın?" Kellan da aynı şekilde Başını salladığında hissettiğim gibi coşkuluydum. Acı çeksin ya da çekmesin, şimdiye kadarki en mutlu anını biliyordum. Biliyordum, çünkü ben de tam olarak böyle hissediyordum. *Evleniyordum!*

Griffin, biz alışveriş yaparken Gibson'a bakıp bakamayacağını soran Anna'ya başıyla onay verdi. Çocuğunu tutuşuna bakılırsa Zaten onu vermeyeceği belliydi. Anna onu kısa bir süre önce beslemişti ama bu kısa tutmamız gerekecekti. En azından kız kardeşim için kısa bir süre; bütün bir günü sadece Ayakkabı bölümü.

Kellan son bir öpücük için bana yalvardıktan sonra Griffin mırıldandı, "Düğün günün Şükran Günü. Bu çok uygun." Kellan'ı işaret etti. "Muhtemelen yıldönümünüzü unutmayacaksınız." Anna'ya baktı. "Bunu yapmalıydık. Ben bizimkini çoktan unuttum."

Kellan'ın dudağı Anna Griffin'e sırttı. "Her zaman Şükran Günü'nde olmayacak Griffin."

Korkunç derecede kafası karışmış görünüyordu. "Ha? Evet, olacak."

Kellan dudağını ısırdı. Gülmemek için kendini zor tuttuğunu söyleyebilirdim, çünkü gülmek canını yakıyordu. "Şükran Günü her yıl aynı günde kutlanmıyor. Hareket ediyor etrafta."

Griffin Kellan'a ters ters baktı. "Benimle taşak geçmeye kalkma bile, Kell." Parmağını başına vurdu. "Senin peşindeyim."

Matt ve Evan'ın Justin ve Denny ile birlikte kıs kıs güldüklerini duydum. Babam başını iki yana sallayarak tavana . Kıkırdamamı engelleyemedim; zavallı Kellan birlikte gülmemek için uzun, yavaş nefesler vermek zorunda kaldı. "Griff, ben ... değilim."

Hâlâ gülerken Kellan'ın bacağını okşadım. "Muhtemelen bunun peşini bırakmalısın."

Kellan'dan bir kahkaha kaçtı ve hafifçe karnını tuttu. "Lanet olası aptal," diye mırıldandı, yüzü rahatsızlıkla buruşmuştu.

Kellan'ın emin ellerde olduğunu hissederek bacağını sıktım ve Anna'yla birlikte odadan çıktım. Koridora çıktığımızda, "Şükran Günü gerçekten de her yıl aynı gün değil mi?" diye fısıldadı. Ona gülmek için kendimi zor tuttum. Neredeyse.

Anna bir taksi çağırırken Carly'ye ne planladığımızı anlattım. Yardımsever hemşire, Kellan'la zaten evli olduğumuzu söylediğim için biraz şaşırmış görünüyordu ama bize yardım etmeyi kabul ederken yüzünde romantik bir gülümseme belirdi. Anna ve ben hastaneden çıktığımızda taksimiz ön kapının yanında bizi bekliyordu. Hastanenin etrafında dolaşan hayranların sayısı beni şaşırtmıştı. Kellan'ın odasındaki pencere bana tam bir görüş açısı sağlamamıştı.

Onlar. Sadece caddenin tam karşısında değil, aynı zamanda ara sokaklarda, sokak köşelerinde ve girişlerin etrafında büyük kümeler halinde toplanmışlardı. Çeşitli gruplar beni fark ettiklerinde işaret etmeye ve fısıldaşmaya başladılar.

Muhtemelen izlediği, benim bir kalabalık tarafından kazara sokağa itildiğim görüntüleri hatırlayan Anna hemen gerildi. "Acele edelim ve taksiye binelim, Kiera."

Yine de bekleyen insan kalabalığına bakmaktan kendimi alamadım. Gerçekten perişan görünüyorlardı; hatta bazıları gözyaşlarını . Gözyaşları. Kellan için.

Kalbim kırıldı. Hastaneden kimsenin bunları vermediğinden emindim. Kellan'ın nasıl dair herhangi bir ipucu yoktu. Muhtemelen sadece gitmelerini ya da en azından defalarca yollarından çekilmelerini istemişlerdi. Tory basına çarpıcı bir açıklama yapmıştı ama bir plak şirketinden gelen açıklama pek de rahatlatıcı sayılmazdı. Belki *ben* rahatlatıcı olabilirdim.

Midemdeki tüm kasların gerildiğini hissederek kız kardeşimle bakışlarımızı kilitledim. "Hemen döneceğim."

Gözlerini bana dikti. "Ne yapıyorsun?"

Yutkunarak kalabalığa baktım. Ne halt ben? "Sadece onun iyi olduğunu bilmelerini istiyorum."

Anna ve ben caddenin karşısına geçmeye başladığımızda, kaldırımdaki kalabalık aynı anda bize doğru kayar gibi oldu. Tüm vücudum titremeye başladı. Korku ve savaştım ve onlara başım dik bir şekilde yaklaştım. Kellan ilk gitmeye başladığında sinirlerini nasıl yendi?

sahne? Kalabalığı çıplak mı hayal ediyorum? Ne yazık ki, çıplak hayal edebildiğim tek kişi *bendim* ve bu endişeme hiç yardımcı olmuyordu. Onları ya da beni hayal etmek yerine, Kellan'ı yanımda, yüzünde büyüleyici bir yarı gülümsemeyle hevesli hayranlarına doğru yürürken hayal ettim. Kellan'ı düşündüm.

Bu insanlarla kurduğu simbiyotik ilişki, birbirleri için ne kadar önemli oldukları ve bugün aralarındaki boşluğu doldurmaya nasıl yardımcı olabileceğim. Gerginliğim kayboldu.

Yeterince yaklaşıp yaklaşmaz hayranlar konuşmaya başladı. Ve bana aynı sorunun çeşitlerini soruyordu: *Kellan iyi mi?* Ellerimi kaldırdım ve anında sustular.

Bir insan sürüsüne hitap ederken kullanabileceğime hiç inanmadığım kadar kendinden emin bir sesle onlara, "Kellan hepinize iyi olduğunu söylememi istedi," dedim. Her ayağa kalktığında ya da güldüğünde yüzünde beliren acılı ifadeyi hatırlayarak, "Ağrılı ... ama iyi" diye ekledim. Gözlerim yaşarırken ellerimi kalbime götürdüm. "Burada olmanız, sevginizi ve iyi dileklerinizi iletmeniz onu kelimelerle ifade edilemeyecek kadar duygulandırdı ve elinden gelse aşağı inip her birinize ayrı ayrı teşekkür edeceğini biliyorum. Desteğiniz onun için çok şey ifade ediyor. Bizim için de öyle. Size ne kadar teşekkür etsek azdır."

Son yirmi dört saatin duyguları beni yakaladı. Boğazımı sıktı ve gözlerimdeki suyun yanaklarımdan aşağı akmasına neden oldu. Gözyaşlarımı aceleyle silerken, kalabalığın minnettar teşekkürlerini mırıldandığını duydum. Ayrılmak için döndüğümde, arkadan biri "Sen gerçekten onun karısı mısın?" diye bağırdı.

Dudaklarıma yavaş bir gülümseme yayıldı. *Evet, öyle olacak.* Benim derinden sevdiğim kişiyi derinden seven bu yabancı kalabalığa kendimi yakın hissederek onlara gerçeği söyledim. "Uzun zamandır kalbimizde evliyiz, ama

... .
bu hafta resmileştiriyoruz." Kendimi tutamayarak, "Perşembe gecesi Bayan Kyle olacağım," derken .

Beni şaşırtarak, kalabalık çığlıklar ve tezahüratlarla patladı. Bu beni da çok güldürdü. Ve ağlattı. Beni kabul etmelerine şaşırtarak, kelimelerim duygusal bir karmaşa içinde ağızımdan kaçtı. "Şimdi gidip bir elbise bulmalıyım."

Yakındaki mağazaların isimleri ve adresleri bana bağıırıyordu. Her şeyi kavrayamayacak kadar bunalmışım ama kız kardeşimin bunları özümserken başını salladığını gördüm. Şükran Gün'ünün takvimde ne zamana denk geldiğini bilmiyor ama iş satışları ezberlemeye geldiğinde bir bilgeydi.

Anna ve ben taksiye bindiğimizde hâlâ gerçeküstü hayatım hakkında kıkırdıyordum. Anna telefonunu çıkardı ve şoföre

Zihinsel fihristinin en üstündeki mağazayı. Memnun bir şekilde koltuğuma geri yaslandım. Sonunda Kellan'la evleniyordum. Sabırsızlanıyordum. Bir dakika kadar süren sessizlikten sonra kız kardeşim kolumu dürttü. "Bunu gördün mü?" diye sordu.

Bana telefonunu gösterdi. Bir dedikodu sitesine girmişti ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde Kellan'ın kazasıyla ilgili bir haber yayınlanıyordu. Fotoğraflar dehşet vericiydi. Kellan'ın beni ayağa kaldırdığı, arkasına ittiği, elini uzattığı ve kamyonun ona çarptığı görüntüler birbirini izliyordu. Dün yaşadığım tüm korkuları zihnimde tazeledi. Kafa derimdeki yarayı sanki yeni olmuş gibi yeniden yaktı. Kamyon biraz daha hızlı gitseydi, Kellan geriye düşüp kafasını kaldırıma vursaydı, daha fazla iç organ zarar görseydi, onu kaybedebilirdim.

Gözlerimdeki yaşları silerken kız kardeşimin görmemi istediği şeyi fark ettim. Fotoğrafların altında hayranların yorumları vardı. Yüzlerce yorum. Hepsi de Kellan'ı yaptıklarından dolayı övüyor ve onu bir kahraman ilan ediyordu. Tüm içten düşüncelerini ve iyileşmesi için ettikleri duaları okumak içimi ısıttı. Yorumlarda kendim hakkında yazılanları okumak beni şaşırttı: *Onun için trafiğe çıktı! Onun hayatını kurtardı! İşte gerçek aşk budur. Onlar birbirlerine aیتler. Birlikte mükemmeller. Sienna ile birlikte olduğuna hiç inanmamıştım.*

İlişkimize verilen destek beni geçmişe götürdü. Sanki geçirdiğimiz kaza kitlelerin şalterini indirmiş gibiydi ve hepsi bizi yeni güçlü çift olarak ilan ediyordu. Göz açıp kapayınca kadar, Sienna'nın erkeğini çalmaya çalışan kınanmış diğer kadından Kellan'ın ruh eşine dönüşmüştüm. Değişim o kadar hızlı ve sertti ki zihnim bunu neredeyse kavrayamıyordu. Başımın ağrması ve dikişlerimin kaşınması da hiçbir şeye yardımcı olmuyordu.

Şaşkınlıkla Anna'ya baktım. "Bizi seviyorlar."

Anna bana alaycı bir gülümseme verdi. "*Herkes* eninde sonunda ikinize aşık olur. Siz birlikte olmak için yaratılmışsınız."

O kadar kısa sürede yapacak o kadar çok şeyimiz vardı ki, sürekli değişen kamu algısının gizemini çabucak aklımdan çıkardım. Elbise alışverişini bitirdiğimizde kendimi maraton koşmuş gibi hissettim, çok yorgundum. Ama ihtiyacım olan her şeye sahiptim. Anna ve ben evlilik cüzdanını bile halletmiştik. Bu konuda endişeliydim ama Anna cazibesini konuşturdu ve memur hastaneye gelmeyi kabul etti, böylece Kellan ve ben başvuruyu birlikte doldurabilecektik. Dürüst olmak gerekirse, sanırım kadın memur sadece

Kellan'ı şahsen görmek için. Evlenmek için izin isteyen kim olduğunu anladığında gözleri yıldızlar gibi .

Bu gerçekten olacaktı.

Hazırlıklar ertesi gün, çok sayıdaki nedimeler geldi. Jenny, Rachel, Kate ve Cheyenne Kellan'ın hastane odasına girdiğinde çılgılık attım. Dört arkadaşım beni ağlamaklı bir grup kucaklamasıyla sararken, odadaki çocuklar eğlenerek başlarını salladılar. Erkekler kız arkadaşların gücünü anlamıyorlardı.

Bunalmış ve duygulanmış bir halde Jenny'ye burnumu çekerek, "Burada olduğuna inanamıyorum. Bu kadar çabuk geri döndüğün için teşekkür ederim."

Jenny'nin puslu gözleri alnımdaki iyileşmekte olan kesiğe kaydı. "Düğün gününüzü hayatta kaçırmazdım." Bakışları yatağında yatan ve bize gülümseyen Kellan'a kaydı. "Ve senin iyi olduğundan emin olmalıydım. Ödümü kopardın Kellan."

Kellan'ın dudakları alaycı bir sırıtişla yukarı kıvrıldı. "Özür dilerim."

Jenny ona güldü, sonra yanına gitti ve ben sırayla her kıza teşekkür ederken ona hızlıca sarıldı. Kellan ve ben uçak biletlerini ödemiş ve otel odalarını ayarlamıştık, ancak her ikisi de bunun bizim için gerçekleşmesi için hayatlarını değiştirmek zorunda kaldılar. Onlara son derece minnettardım. Orada olan insanlar.

Selamlaşma faslı bittikten sonra Rachel Matt'e sarıldı, Kate endişeyle Justin'in yanında durdu ve Cheyenne Gibson'ı annemden uzaklaştırmaya çalıştı. Başarısız oldu. Jenny kollarını Evan'a doladı ve kıkırdadı. "Burada olduğum için çok heyecanlıyım ama bir hastane odasında evleneceğine inanamıyorum, Kiera."

Annem onaylayarak iç çekti. Askerlerimle yüzleşirken anneme gözlerimi devirdim. "Bugün yapacak çok işimiz var." bayat hastane odasını gösterdim. "Bu odayı yarınki düğün için uygun hale getirmeliyiz."

Abby'yle birlikte yanımda duran Denny, cafcıflı tıbbi ekipmanı ve kullanışsız mobilyaları incelerken yavaşça başını salladı. "Bu hiç kolay olmayacak," diye mırıldandı.

Başımı sallayarak onayladım. "Hayır, ama bana yardım ettiğin için teşekkür ederim." Yüzünde geniş bir gülümsemeyle bana "Benim işim bu" dedi.

Anneme bakarak, "Bizi evlendirecek birini buldun mu?" diye sordum. Çok sevinen annem, torununun başını öperken yüzü gülüyordu. "Ben yaptım!" Parmağıyla Kellan'ı işaret etti. "Dikiş yardım eden hemşirelerden biri

onu tekrar bir araya getiren kişi bir . Bir rock yıldızıyla evlenmekten heyecan duyacağını söyledi."

Kellan güldü, sonra bir elini karnına koydu. Hâlâ biraz solgun görünüyordu ve gözleri hâlâ biraz çöküktü ama yavaş yavaş iyileşiyordu.

Her şey yerli yerine oturuyor diye ellerimi çırparak odadaki tüm kızları işaret ettim. "Anna ve ben dün gelinliğimi aldık ama hepinize nedime elbisesi almamız gerekecek."

Abby şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Ben bile mi?"

Denny'nin etrafından bakıp ona gülümsedim. "Kesinlikle sen."

Abby'nin rengi kızarmıştı ve ona böyle bir nezaket gösterdiğim için gerçekten duygulanmış görünüyordu. Gerçi o Denny'nin bir parçasıydı ve o da benim en iyi arkadaşımdı. Onlar da en az Kellan ve ben kadar bir bütündü, bu yüzden ikisinin de dahil edilmesi doğruydı. Kellan'ın sağdıçlarına bakarken kaşlarımı çattım.

"Hmmm, bugün takım elbise giyebilecek misiniz?" Hepsinin üzerinde eski püskü kotlar ve yırtık pırtık tişörtler vardı. Onlara smokin giydirecek kadar gelinzilla değildim ama tipik gardıroplarından küçük bir adım yukarı çıkmaları iyi olurdu.

Kulaktan kulağa sırtan Griffin saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Merak etmeyin, istediğim takım elbiseyi seçtim."

Kaşlarımı daha da çatarak Matt'i işaret ettim. "Herhangi bir pastel renk giyiyorsa mağazadan izin vermeyin." Durakladım, sonra ekledim, "Ya da kıcı açık bir şey."

Matt gönülden onayladıktan sonra omuz silktim. "Geriye sadece akşam yemeği kalıyor." Gavin elini kaldırdı. "Martin ve ben dün küçük bir keşif yaptık,

ve mükemmel bir yer bulduk. Geleneksel Şükran Günü yemekleri servis ediyorlar ve tatilde de açıklar." Dudaklarında Kellanvari bir sırıtış yayıldı.

"Bizim için hastaneye teslimat yapmayı bile kabul ettiler."

Hayatımdaki iki babanın birlikte çalışmasına gülümsedim. Herkese gülümseyerek başımı salladım. "O zaman işe koyulalım."

Kızlar ve ben elbise bulmaya giderken, oğlanlar da takım elbise bulmak için ayrıldılar. Kellan'ı yalnız bıraktığım için kendimi biraz kötü hissettim ama Carly ona iyi bakkonusunda beni temin etti ve zaten dinlenmeye ihtiyacı vardı. Yine de ayrılmadan önce onu en az bir düzine kez öptüğümden emin oldum.

Herkes için birbiriyle uyumlu elbiseler bulmak yerine, kendi tarzlarını seçmelerine izin verdim. Kimsenin kabarık kollar gibi iğrenç bulduğu bir şeye zorlanmasını istemedim. Benim tek önerim, hepsinin

Aynı renkti; bana Noel'i, Kellan'ı ve aşkı hatırlatan zengin, koyu bir kırmızı.

Hailey eğlenceli ve flörtöz bir şey seçti, Anna ise nefes alabileceğinden şüphelendiğim kadar dar bir şey seçti. Diğer kızların stilleri kişiliklerine uygundu: Rachel için ağırbaşlı ve egzotik, Jenny için eğlenceli, Abby için sofistike ve Cheyenne ile Kate için romantik. Anna, Gibson için göz alıcı kırmızı firfırlı bir elbise seçti; hepimizi gölgede bırakacaktı. Annem bile kırmızı temasını benimsedi ve tatil sezonu boyunca defalarca giyeceğinden emin olduğum güzel bir kokteyl elbisesi buldu.

Elbise alışverişinden sonra hepimiz hastane odasını romantikleştirmek için beyin fırtınası yaptık. Abby ve Jenny özellikle dekorasyon konusunda çok iyiydiler.

iyi sonuç vereceğini düşündüğüm bir plan yaptım. Aynı zamanda hemşirenin sabrını da ama umarım düzenlerinin biraz bozulmasını tolere edebilirlerdi. Yani, ne sıklıkla bir rock yıldızının iş yerinizde evlendiğini söyleyebilirsiniz ki?

Hastaneye döndüğümüzde her zaman tetikte olan taraftarların yüksek sesli tezahüratlarıyla karşılandım. Sayıları yaklaşan tatil nedeniyle bile azalmıyordu. Aksine, nikâh haberim duyulduktan sonra gelenlerin sayısı artıyordu. Birkaç fotoğrafçı bile karışımdaydı. Yine de umurumda değildi. Gruba el sallarken başımı dik tuttum.

"Seni seviyoruz, Kiera!" diye cevap verdiler.

Bu hala inanamayarak başımı sallamama neden oluyordu. *Beni seviyorlar mıydı?* İfadelerine katılmasam da -beni gerçekten tanımıyorlardı, o halde beni nasıl sevebilirler- bu duyguyu takdir ettim. Göğsümü umut, sevgi ve dünyada her şeyin yolunda olduğuna dair genel bir hisle doldurdu. Ve bir insanın evlenmek üzereyken tam olarak böyle hissetmesi gerektiğini düşündüm.

Odaya döndüğümüzde çocuklar alışveriş gezisinden bile. Abby ve Jenny dekorasyon planlarını anlattılar. D-Bag'ler açıklamalar karşısında şaşkın görünüyordu ama Denny başıyla onayladı ve hemen işe koyuldu. Tasarım konusunda bir gözü ve estetik konusunda bir becerisi vardı. Onu işinde bu kadar iyi yapan pek çok şeyden biri de buydu.

Denny ve Abby odayı yeniden düzenlerken sorunsuz bir şekilde birlikte çalıştılar. İkisi arasında izlemesi çok sevimli olan, söze dökülmeyen bir iletişim vardı. Denny sadece bir şeye bakıp

Abby de başını sallayıp "Evet, bence de öyle" derdi. Gerçekten de birbirlerine çok yaklaşıyorlardı.

Annem Gibson'ı tutarken ve Anna odadaki tek yarı rahat sandalyeden gözetim yaparken, bir avuç dolusu arkadaşımız çirkin makineler. Riley ve ben basamaklı taburelerin üzerinde durmuş, beceriksizce tavana çok uzun bir keten çarşaf asmaya çalışıyorduk; sağ kolumu çok yukarı kaldırmayarak omzumu dinlendirmeye çalışıyordum, bu da dekorasyonu biraz zorlaştırıyordu. Kellan beni izlerken kaşlarını çatı. "Kendimi tamamen işe yaramaz hissediyorum."

Çarşafı bırakarak, gözümünden kaçan bir tutam saç huff diye çektim ve Kellan'a sııttım. "Eh, gidip bir iç organını yırtarsan olacağı budur. Belki bir dahaki sefere daha dikkatli olmalısın."

Kellan'ın dudakları seksi bir yarı gülümsemeyle kıvrıldı. "Bir dahaki sefere bize çiçek kamyonu çarptığında, bunu yapacağımdan emin olabilirsiniz."

Annemin yüzü soldu. "Hiç komik değil, siz ikiniz."

Süslemelerin yarısını bitirdiğimizde şehirden bir memur geldi. Kellan'ın yanında olduğu için görünüyordu ve Kellan kendini pek iyi hissetmese de onu rahatlatmak için elinden geleni yaptı. Belki de sonunda yardım etmek için yapabileceği bir şey olduğu için heyecanlı olan Kellan, kadınla biraz flört bile etti. Kadının yanakları kıpkırmızı oldu ve Kellan bana eğlenen bir bakış attı. Kellan benimle ilk flört etmeye başladığında tıpkı tezgâhtar gibi ben de kızarmıştım. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Yine de bu konuda bir şey yapamazdım. Kellan kendi iyiliği için fazla duygusaldı. Günün sonunda herkes yorgundu ama her şey hazır ve Hayallerimdeki adamla evlenmeye hazırdım.

O gece hiç uyuyamadım, özellikle de Anna beni kendisi ve kızlarla birlikte otele geri gönderdiğinden beri. Düğünümünden önceki geceyi nişanlımla geçiremeyeceğimi söyledi. Ona düğününden önceki geceyi kendi nişanlısıyla geçirdiğini söylediğimde yüzüme karşı alay etti. "Griffin ve ben, sen ve Kellan'dan çok farklıyız." Parmağıyla Gibson'ı tutan annemi işaret ederek, "Biz her şeyi tersine yaptık," diye ekledi.

Ertesi sabah, Abby birkaç saatliğine ortadan kayboldu.

Diğer kızlar beni büyük etkinliğim için hazırlarken Denny ile geçit töreni yaptık. Tatil olmasına rağmen manikür, pedikür ve rahatlatıcı yüz bakımı yaptırabildik. New York gerçekten de hiç uyumuyordu. Annem elbisemi hazırlarken Abby geri döndü ve Jenny ile Kate saçlarımı kıvırıyorlardı

uzun gevşek halkalar halinde. Doğal görünümün bana süslü bir kabarıklıktan daha çok yakıştığını söyleyerek saçlarımı sırtımdan aşağı ve omuzlarıma doğru dökülmeye bıraktılar. Bitmiş görünümümden memnun olduklarında, Anna makyajımı yapmaya koyuldu. Ona oldukça sade bir insan olduğumu, bu yüzden makyajımın çok fazla olmaması gerektiğini hatırlattım.

Hiç vakit kaybetmeden bana, "Merak etme, fahişe makyajını dün *gecene* bırakacağım" dedi. Eğilerek ekledi, "Bu arada, sizin için bir hemşire istedim ve dört ila altı hafta içinde yeniden sevişmeye başlayabileceksiniz."

Az önce rimelimi yapmış olmasına rağmen, annem de dahil olmak üzere odadaki tüm kızlar kıkırdarken utanç içinde gözlerimi kapattım. TMI, Anna. T. M. I.

Benim mahcubiyetimi gören Anna kıkırdadı ve neşeyle, "Sen Hoş geldin." Bir kahkaha attım ve gözlerimi açarak kız kardeşime sıcak bir gülümseme verdim. Sanırım bu bilmem gereken bir bilgiydi.

Kızlar beni güzelleştirmeyi bitirdikten sonra annem elbisemi giymeme yardım etti. Anna ve ben çok sade, saten, kolsuz bir elbise bulmuştuk. Parlak beyaz renkteydi ve biraz ışıltılıydı; zarif ve mütevazıydı ama aynı zamanda göz alıcıydı da; Anna bana çok yakıştığını söyledi ama ben şahsen Kellan'a çok yakıştığını düşündüm. Üzerinde ne dantel, ne boncuklar, ne kurdeleler, ne de özenle hazırlanmış kollar vardı. Sade ve güzeldi. Çünkü çok güzeldi. Kellan gibi, elbisenin de herhangi bir geliştirmeye ihtiyacı yoktu.

Bir çift sade beyaz ayakkabı giydim, sonra aynada kendime bakmak için döndüm. Baktığım kişinin ben olduğuma neredeyse inanamıyordum. Kabaran buklelerim, hafif dumanlı gözlerim ve pırıl pırıl parlayan beyaz elbisemle peri masallarından fırlamış gibiydim - prensiyle evlenmek üzere olan bir prenses. Ama bu prensesin boynunda taç yerine ışıltılı bir gitar kolyesi vardı. Ben bile kabul etmek zorundaydım. Muhteşemdim.

Annem bir eliyle telefonuyla fotoğraflarımı çekerken diğer eliyle Gibson'la hokkabazlık yaparken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Şimdiden ağlamaya başladıysa, düğüne kadar perişan olacaktı. Bir Valium'a ihtiyacı olabilirdi. İyi ki hastaneye gidiyorduk. Gözlerimin dolmaya başladığını hissederek onu uyardım, "Kes şunu, beni ağlatacaksın ve makyajımı mahvedeceksin."

Annem kendini kontrol etmek için cesur bir girişimde bulunurken burnunu çekti. "Üzgünüm tatlım, çok güzelsin."

Dirseğini tutarak derin ve sakinleştirici bir nefes aldım. "Ben hazırım. Beni kocama götür ki sonunda onunla evlenebileyim."

Babam hepimizi alması için bir limuzin ayarlamıştı. Sade bir evdi, kira skalasının en altında olduğu belliydi. Üzerinde hiçbir gösteriş yoktu. Duvarda şişelenmiş su tutan bir raf dışında içeride hiçbir şey yoktu. Mükemmeldi ve bu sadeliği Sienna'nın limuzininin abartılı şıklığına tercih ettim.

Limuzin bizi tam hastanenin önüne bıraktı. Dışarıdaki hayranlar beni görünce çılgına döndüler. Öyle çiçekli sözler söylediler ki yanaklarımın ısındığını hissettim, ama gülümsedim ve onlara bir Yine de zarif bir reverans. Paparazzilere bile el salladım. Yüzümü dergilerin her yerine sıçratmalarına izin verdim. Bu bana düğün albümüm için kullanabileceğim daha fazla fotoğraf verecekti.

Koridorlarda yürüyen maiyetimiz tuhaf bir görüntü oluşturmuş olmalıydı ama baktığım her yerde gördüğüm tek şey gülümsemelerdi. Hemşireler, doktorlar, diğer hastalar, herkes bu an için en az benim kadar heyecanlı görünüyordu.

Belki benim kadar değil. Annemin koluna yapıştığımda neredeyse dikişlerim patlayacaktı. Kellan'ın katına vardığımızda yere gül yaprakları serpilmişti. Parlak kırmızı kadifeyi görünce gözlerim buğulandı. Görüşüm sulanırken, çiçeklerle işaretlenmiş yolu takip ettim.

Kellan'ın odasına giden koridora ulaştığımda, gözlerimdeki nem felaket bir şekilde yoğunlaştı. Gri bir pantolon ve lacivert düğmeli bir bluz giymiş olan babam koridorun sonunda beni bekliyordu. On yaşında görünüyordu. Yüzünü gurur kaplamıştı. Gözlerinden yeni yaşlar dökülen annem beni babama teslim etti. Kulağıma "Seninle hiç bu kadar gurur duymamıştım" diye fısıldadıktan sonra beni sıcak bir kucakla sardı. Ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Hayatımı kurtarmak için babama tutunarak koridorda hayatımın yaralı aşkının beni beklediği yere doğru baktım. Koridorda en az bir düzine hemşire, doktor, teknisyen ve diğer personel sıralanmıştı ve hepsinin elinde dışarıdaki vantilatörlerin kullandığı hafifçe parlayan nöbet şamdanları vardı. Bazı hastaların kapıları açıktı ve çatlaklardan meraklı yüzler görünüyordu ama yabancıların gelip gelmemesi zerre kadar umurumda değildi. bu tuhaf gösteriyi izliyorduk. *Bugün evleniyordum.*

Koridorun zemini de kırmızı gül yapraklarıyla doluydu ve koridorun sonunda, Kellan'ın kapısının hemen önünde Deacon duruyordu. Deacon

Kellan'ın akustik gitarı boynuna asılmıştı. Beni görür görmez yüzü geniş bir gülümsemeye büründü. "Çok güzelsin," diye mırıldandı ve ardından en sevdiğim D-Bags şarkısını tıngırdatmaya başladı. Kendimi kaybetmek üzereydim. Annem kaybetmişti.

Carly, Anna ve Jenny'ye Kellan'ın hayranlarının hediyesi olan küçük buketler verdi; Kate, Cheyenne, Rachel, Abby ve Hailey'ye titreyen mumlar verdi. Bana da bir buket beyaz ve sarı Cala Lillie uzattı. Bunları Kellan'ın odasında görmemiştim. Şaşkınlığımı görünce omuz silktilti. "Onları bu sabah sipariş ettim."

Nedimelerimin her biri taç yapraklarıyla kaplı karoların üzerinde süzölmeye başladığında, şaşkın ve etkilenmiş bir şekilde ona hızlıca sarıldım; elbiseleri güllerle mükemmel bir uyum içindeydi. Onlar odanın içinde gözden kaybolduktan sonra Deacon'ın şarkısı geleneksel düğün marşı. O anda gözyaşlarıma engel olamadım ve annem hemen gözlerimi sildi, ardından da babamın beni kocama götürürken çekebilmesi için salonun sonuna doğru koştu.

Bunu nasıl yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama koridorun sonuna kadar dik durmayı başardım.

O kadar kötü titriyordum ki babamın bunu hissedebileceğinden emindim. Kolumu okşadı.

Bana yardım güven veriyordu. Deacon'a kısa bir gülümseme verdikten sonra Kellan'ın odasına doğru döndüm. Hazırlanmasına yardım etmiş olmama rağmen oda beni hayrete düşürmüştü. Uzun, ipeksi masa örtüleri tavandan aşağıya doğru sarkıyordu.

Odanın kenarları, hastanede olduğumuzu belli eden işaretleri gizliyordu.

Her bir çarşaf perdenin üst kısımları boyunca ve dikiş aralarına tüp aydınlatma telleri asılmıştı. Loş odayı sıcaklıkla yıkıyordu.

Hastane, kapıdan odanın diğer ucuna kadar kırmızı endüstriyel halılar sermişti; burada keskin siyah bir pantolon takım giymiş olan bakan geniş pencerenin yanında bekliyordu. Çarşaf lar tüp ışıkla sarılmış ve Çiçekler bir sunak gibi pencereyi çerçeveleyecek şekilde asılmıştı; pencerenin dışında, arka plandaki hayran sürülerini görebiliyordum. Zemin Nick'in gösterişli çiçek aranjmanının geri kalanıyla kaplıydı. Buketlerin geri kalanı pencere kenarına dizilmişti.

Kellan'ın yatağı dışında tüm mobilyalar odadan kaldırılmış, konukların ayakta durması için alan yaratılmıştı. Gözlerim Kellan'ı ve beni seven, her birinin elinde titreyen bir şamdan tutan tanıklarla dolu alanda gezinirken, sevgiyle dolup taşım.

Holeshot ve Avoiding Redemption'ın kalan üyeleri burada, kapının yanında kümelenmişlerdi. Hâlâ gitar çalan Deacon arkamdan odaya . Jenny ve Anna bakanın solunda duruyorlardı;

İkisinin de yanakları ıslaktı. Evan sağ tarafta duruyordu ve Denny de onun yanında büyük bir onurla duruyordu. kulağa sırtan Denny bana başıyla selam verdi ve mumunu hafifçe kaldırdı.

Büyük düğün partimizin geri kalanı Kellan'ın yatağına giden halının üzerinde sıralanmıştı; erkekler bir tarafta, kızlar diğer tarafta. Matt ve Griffin gurur dolu yüzleriyle Justin, Gavin ve Riley'nin yanında duruyorlardı. Onların karşısında da diğer kızlarım Rachel, Kate, Cheyenne, Abby ve Hailey duruyordu.

Griffin Gibson'ı ileri geri sallıyordu, minik bebek babasının kollarında derin bir uykuya dalmıştı. İçimi rahatlatan bir şey de Griffin'in de diğer çocuklar gibi düz siyah bir gömlek ve ona uygun, arkası olduğunu tahmin ettiğim siyah bir pantolon giymiş olmasıydı.

Babam ve ben gelin partisinin yanından geçip hastane yatağının ayak ucuna doğru ilerlerken bulanık görüşüm kocama kaydı. Kellan'ın gözleri bana bakarken parlıyordu. "Nefes kesicisin," diye mırıldandı. Ben yokken biri Kellan'ın gerçek kıyafetlerini giymesine yardım etmişti. Yorganın üstünde yatıyordu ve üzerinde koyu siyah pantolonunun üzerine bol, beyaz düğmeli bir gömlek vardı. Ve yalınayaktı. Biraz hırpalanmış bile, diye düşündüm. o da oldukça nefes kesici görünüyordu.

Yatağının ucunda durdum, onunla birlikte tırmanmaya ve yatarak evlenmeye tamamen hazırdım, ama Kellan beni durdurmak için elini kaldırdı. "Bekle."

Kendini acıya hazırlayarak başladı. Hemen babamdan bir adım uzaklaştım. "Hayır, Kellan, yapma. Hâlâ zayıfsın, uzanabilirsin. Bunun için ayakta durmana gerek yok."

Rahatsızlık içinde kıvranarak, beyaz parmak eklemleriyle serum sehпасına tutundu. "Hayatım boyunca seninle evlenmek için bekledim, Kiera. Sanırım ayakta duracağım."

Gavin elindeki mumu hemen Riley'ye verdi ve Kellan'ın yanına koştu. İkimizin de babasının mihraba gitmemize yardım etmesi beni neredeyse güldürecekti ama Kellan'ın davranışları beni ağlamaktan başka bir şey yapamayacak kadar etkilemişti -mutlu, gurur dolu bir ağlama.

Kellan sarsak adımlarla bizi evlendiren hemşireye doğru ilerledikten sonra babası geri çekildi. Babam beni bırakmadan önce yanağımdan öptü. Kellan'ın devrilmesinden korkarak, Gavin'in bıraktığı boşluğu almak için koştum. Kellan bana gülümsedi, sonra alçak sesle, kontrollü bir nefes verdi. "Ben iyiyim."

Kellan'a ayak uydurmak isteyerek ayakkabılarımı çıkarıp fırlattım; gül yaprakları ayaklarımın tabanına yapışmıştı. Kellan'ın destek için tutunduğu serum sehпасı bir kenara bırakılırsa

Bir sahilde ve arka planda okyanusun sesini kolayca hayal edebiliyordum - gerçi bu, izleyebilmek için kapının etrafında toplanmaya çalışan tüm insanların hışırtısı da olabilirdi.

Ben ayak parmaklarımı halının üzerinde kıvrırken Kellan güldü ve dünkü kadar yüzünü buruşturmadı. Bakan orada oldukları için herkese teşekkür ederken Kellan elini cebine attı ve avucuma bir şey koydu.

Dikkatlice baktığımda, *üzerinde Sonsuza Dek Kocan yazan* bir gül yaprağı gördüm.

kalın siyah harflerle yazılmış.

Gözyaşlarım acımasızca yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken onu elimde sıktım.

Eğilip onu öpmek istedim ama henüz o kısma gelmemiştik, bu yüzden kendimi tuttum. Kellan Kyle'ı öpmemek çok zordu, özellikle de bana hayatında gördüğü en mucizevi şeymişim gibi bakarken.

Bakan konuşmasını bize doğru yöneltirken Kellan'ın boştaki elini iki elimle kavradım. "Kellan Kyle, Kiera Allen, arkadaşlarınız ve aileniz bugün burada iki ayrı hayatınızın birleşmesini izlemek üzere toplanmış bulunuyor. Bu noktadan itibaren, tek bir varlık olarak hayatın zorlukları, sıkıntıları ve zaferleriyle yüzleşeceksiniz. Bedeniniz ve ruhunuz birbirine bağlı olacak ve Birinin arzuları, ikisinin ihtiyaçları için terk edilecektir. Ancak her biriniz için bu bağdan kazanılacak güç var. Birinin kırılabileceği yerde, iki kişi dimdik durabilir. Bir kişinin katlanabileceği yerde, iki kişi sağlam durabilir. Buradan dünyadaki günlerinizin sonuna kadar, size destek olacak biri olacak.

Zayıf zamanlarınızda yanınızda olur, kederli zamanlarınızda sizi teselli eder, korku zamanlarınızda sizi cesaretlendirir ve sevinç zamanlarınızda sizinle birlikte kutlama yapar. Bu, asla kötüye kullanılmaması ya da hafife alınmaması gereken bir armağandır. Tanrı'nın size değer verdiği gibi siz de birbirinize değer verin, böylece ikiniz de huzuru tadacaksınız."

Kellana bakarken elini sıktım. Şimdiye kadar çok şey atlatmıştık ama o haklıydı - birlikte olduğumuzda en güçlü bizdik. Birbirimizi yükselttik, birbirimizin içindeki en iyi şeyleri ortaya çıkardık. Birlikte daha iyi insanlardık. Arkamda bir yerden annemin hıçkırıklarla ağladığını duyabiliyordum.

Sağdıç ve nedimeye bakan papaz, "Yüzükler sizde mi?" diye sordu.

Anna gözyaşlarını parmak uçlarıyla silerken başını salladı. Kellan ve ben dekorasyon sırasında yüzüklerimizi teslim etmiştik. Anna'nın Kellan'inkini kaybetmemiş olması beni biraz rahatlatmıştı. Annelik onun sorumluluğunda harikalar yaratmıştı. Gözleri düşmeyi bekleyen daha fazla yaşla dolan Anna bana yüzüğümü uzattı.

Kellan'ın söz yüzüğü. Kellan'a evlilik yüzüğümü verirken Evan'ın yüzü de aynı derecede duygusaldı.

Kellan ve ben yüz yüze geldiğimizde hemşire eğildi ve "Standart yeminleri benim mi söylememi istersiniz, yoksa kendiniz mi söylemek istersiniz?" diye sordu.

Gözlerimin içine bakan Kellan hemen, "Bir şey söylemek istiyorum," diye karşılık verdi.

Onun lacivert derinliklerinde kaybolmuş bir halde, midemde büyüyen sinir yumağını söndürdüm, başımı salladım ve "Ben de bir şey söylemek istiyorum" dedim.

Memnun görünerek Kellan'a başlamasını işaret etti. Sabitleyici serum standını bırakan Kellan bir an için ayaklarının üzerinde yalpaladı. Evan onu dik tutmaya hazır görünüyordu ama yüzü solgun olan Kellan kendi başına başardı. Kellan sol elimi tutarak şefkatle parmaklarımı açtı; dokunuşunun sıcaklığı koluma .

Metal halkayı yüzük parmağımın ucuna yerleştirirken yumuşak sesi aramızdaki boşluğu doldurdu. "Kiera Michelle Allen, sen hayatıma girmeden önce hayatım . İhtiyacım olan her şeye sahip olduğumu sanıyordum, ama sadece kendime hiçbir şey istememe izin vermediğim için. Sonra seni gördüm ve sen içimde bir delik açtı. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. Ve hayatım boyunca hiç bu kadar dehşete düşmemiştim. *Tüm* hayatım boyunca," diye tekrarladı.

Yutkundum; bu cümlelerin ne kadar vahim olduğunu anlamıştım. Sanki aynı anda hem beni kesip açıyor hem de okşuyormuş gibi hissediyordum. Bir şey söylemek istedim ama Kellan'ın yüzünü mutlak bir şaşkınlık ifadesi kapladı. "Ve sonra, asla anlayamayacağım bir mucizenin ötesinde, seni elimde tuttum ve şimdi Bir şeyi *gerçekten* istemenin ne demek olduğunu yeni yeni anlamaya başlıyorum. Çünkü şimdi çok şey istiyorum. Seni mutlu etmek istiyorum. Sana dünyayı vermek istiyorum. Benimle gurur duymanı istiyorum. Seni rahatlatmak istiyorum. Beni teselli etmeni istiyorum. Korktuğunda sana sarılmak istiyorum. Korktuğumda bana sarılmanı istiyorum. Seni güldürmek istiyorum. Seni kızartmak istiyorum." Eğilerek fısıldadı, "Seni çılgılık attırmak istiyorum."

Daha sonra kızardım ve Kellan kıkırdadı. Yüzüğü parmağımın üzerinden kaydırarak bana şöyle dedi: "Sana bir yuva vermek istiyorum. Onu çocuklarla doldurmak istiyorum. Sana bakmak istiyorum. Seninle yaşlanmak istiyorum. Her gün yanımda olmanı istiyorum." Yüzüğümü taktıktan sonra elini benimkinin üzerine koyarak omuz silkti ve başını salladı. "Sadece seni istiyorum. Sen beni istiyor musun? da mı?"

Zar zor konuşabildim, boğazım düğümlemişti. Adamım, kelimelerle arası iyiydi.

şekilde "" demeyi başardım.

Kellan'ın yüzünde beliren gülümseme solgun yanaklarını aydınlattı. Bu konuşmanın devamını nasıl getirebileceğimi merak ederek sakinleştirici bir nefes aldım ve yarım düzine kez yutkundum.

Kellan'ın elini yavaşça tutarak yüzüğünü parmağına geçirdim. "Sen ortaya çıkana kadar kendimi sade ve sıradan biri olarak görmüyordum. Bana bakışın, beni görüşün... içimden bir şeyleri çekip çıkarıyorsun. Saklanmak istediğimde, beni ileri itiyorsun. Yeterince iyi olmadığımı düşündüğümde, beni iyi olduğuma inandırıyorsun. Kendimi güzelden başka bir şey hissettiğimde

Beni güzel olduğuma ikna et. Senin yanında olmak bile bana kendimi özel hissettiriyor. İnsanları sevme konusunda iyi olduğunu düşünmüyorsun ama öylesin. Arkadaşların, ailen... insanlara duyduğun sevginin seviyesi beni hayrete düşürüyor. İnsanların seni sevdiğini düşünmüyorsun ama seviyorlar. Seni şiddetle seviyorlar. *Ben* de seni şiddetle seviyorum. Senin kadar tutkulu, senin kadar iyi kalpli biriyle daha önce hiç tanışmadım. ..senin kadar muhteşem. Ruhunun her zerresiyle . Bana her gün ilham veriyorsun. Ve eğer kocam olmayı kabul edersen, benimle gurur duymak için elimden geleni yapacağım, sana ilham vereceğim."

Beni izleyen Kellan'ın yanağından bir damla yaş süzüldü. Ona teknik olarak bir soru sormadığımı fark ederek, "Yani ... yapacak mısın . . . yapar ? Beni alır mısın?" Gözlerimi açarak hemen ekledim, "Karın olarak."

Odada hafif kahkahalar koptu ve Kellan da onlarla birlikte güldü. Bu beni biraz utandırdı ama bu insanlar beni seviyordu, bu yüzden boş verdim ve onlarla birlikte güldüm. Kıkırdamayı kesen Kellan irkildi ve serum sehpasını tuttu. "Biliyorum," dedi bana, yüzü acı içindeydi. Nefesini düzenli bir şekilde verirken ekledi: "Çok sevimliydi. Hiç şansım yoktu."

Ben ona sırtıırken, papaz bize içtenlikle, "Bana yetkiye dayanarak sizi karı koca ilan ediyorum" dedi. Öne doğru eğilerek Kellan'a "Şimdi gelini öpebilirsin" dedi.

Yanağından bir damla gözyaşı daha süzülürken, "Tanrıya şükür, çünkü bir saniye daha dayanamazdım," diye mırıldandı.

Destekleyici duruşunu bırakan Kellan yüzüme doğru uzandı, aynı anda ben de ona doğru uzandım. Onu devirmemeye dikkat ederek kollarımı boynuna doladım ve kalbimi ve ruhumu döktüm. Sıcak ve yumuşak, tatlı ve tatlı öpücük umut, sevgi ve tutkuyla doluydu, ve sadakat. Bu, ikimizin de birbirimiz için dilediğimiz her şeyin bağlayıcı bir sözüydü.

O anın içinde kaybolmuştum, bütün gece boyunca dudaklarımı Kellan'ın dudaklarına değdirebilirdim. Alkış sesleri arasında papazın "Bayanlar ve baylar, Bay ve Bayan Kellan Kyle." diye anons ettiğini duydum. Gelen ıslıklar ve çığlıklar bir D-Bags konseri kadar sağır ediciydi.

. Resmen koca olmuştuk. Ve dürüstçe söyleyebilirim ki hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Bölüm 29

Yardım

Tezahüratlar ve bağırışlar azaldığında Kellan ve ben birbirimizden ayrıldık. Çok sevinçli ama yorgun görünen Kellan mırıldandı, "Uzanabilir miyiz? Şimdi mi?"

Yüzündeki rahatsızlığı ve çenesindeki gerginliği görünce başımı salladım ve onu yatağına doğru götürmeye başladım. Beni takip etmeye başladı, sonra pencerenin dışındaki bir şey dikkatini çekince durakladı. Yere düşmek dikişlerine iyi gelmeyeceği için çok baygın olmamasını umarak ben de pencereden dışarı baktım. Taraftarlar birlikteliğimizi kutlarken dışarıdaki mumluklar çılgınca ileri geri sallanıyordu. Odamız sessizleşirken belli belirsiz tezahüratlar bile duyabiliyordum.

Kellan gülümseyerek yönünü değiştirdi ve pencereye doğru adım attı. Onu desteklemek istediğim için ben de onunla gittim. Hafif tezahüratlar yüksek sesle İnsanlar Kellan'ı ilk kez engelsiz bir şekilde gördüklerinde çığlıklar attılar. Onlara el sallarken gözleri yaşarmıştı.

"Ne kadar sevildiğini görüyor musun?" Fısıldadım.

Dikkatini sadece bana çevirdi ve pırıl pırıl gözleri yüz hatlarımda gezinirken utanmaz bir hayranlıkla parladı. "Evet, biliyorum." Tam olarak Kellan sadık takipçilerinin bakışları arasında bana doğru eğildi ve şefkatli ama tutkulu bir öpücük verdi. Kalbimin daha hızlı atmasına neden olan bir öpücüktü. Bana karışık uzuvları ve görkemli salınımları hatırlatan bir tane. Bu benim nefesim hızlandı. Evliliğimi resmen tamamlamak için altı hafta beklemem gerektiği gerçeğine lanet etmeme neden olan bir şey.

Hayatımın en uzun altı haftası olacaktı.

Kellan öpüşmemizden geri çekildiğinde, gözleri arzuyla kaynıyordu ve hiç şüphesiz biliyordum ki, bunu asla tam altı yıl yapamayacaktık.

Haftalarca. Sadece çok ama çok dikkatli olmamız gerekiyordu. Kellan'ın işleri yavaş ve istikrarlı tutma konusunda uzman olması iyi bir şeydi.

Sonra irkildi ve ben de içinde bulunduğu durumu hatırladım. Buharlı düşünceleri bir kenara bırakarak onu yatağına geri götürdüm. Yüzüstü pozisyonuna geri döndüğünde rahat bir nefes aldı. İnsanlar bizi tebrik etmek için etrafımızda toplanırken ben de onun yanında yatağa girdim. Eminim içlerinden herhangi birinin en tuhaf düşüncüydü. Ben de muhtemelen en romantik düşüncü olduğunu düşünmüştüm. Ama yine de biraz önyargılıydım.

Annem bana sarılırken kendini filme çekerken hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Sonra Kellan'a sarılmak için neredeyse beni ezerek üzerime uzandı. Babam Kellan'ın elini sıktı. Babamı hiç bu kadar gururlu görmemiştim ve sonunda Kellan'ı kalbine kabul ettiğini biliyordum. O artık ailemdendi ve babam onu da kızlarını koruduğu gibi tutkuyla koruyacaktı. Daha önce hiç ağlamamıştım. Hayatım boyunca bu kadar çok gülümserken.

Sırada Anna vardı ve beni beynimi sarsan bir sarılmayla sarmaladı. Kellan'a aynı derecede sevgi dolu ama çok daha nazik bir şekilde sarılmak için yatağın etrafından dolandı. Griffin Anna'nın arkasındaydı ve bana doğru yaklaştığında nefesi elindeydi; bu beni tedirgin etti. Onu uyarmak için bir parmağımı kaldırdım. Griffin sırtıttı. "Sakin ol, bu senin için değil." Gülererek üzerime atıldı ve onun yerine Kellan'a ıslak bir yumruk indirdi.

Kellan onu uzaklaştırmak için fazla bir şey yapamadı, çünkü her hareketi onu incitti. Kellan sonunda başçısını geri iterken tüm oda kahkahalara boğuldu. Ağzını silerken Griffin'e kaşlarını çatı "Lanet olsun, dostum," .

Griffin, Kellan'ın kalçasına şaplak atarken kıkırdadı. "Tebrikler, dostum." Kellan'ı işaret ederek güldü ve "Hey, tavsiyemi dinledin. Dil konusunda gittikçe daha iyi oluyorsun."

Annem ve babam bu konuşma karşısında dehşete düşmüş ve şaşkın görünüyorlardı. O kadar çok gülüyordum ki mideme kramplar girmeye başlamıştı. Kellan başını sallayarak Griffin'i terslerken bana gülümsedi. Kendimi şaşırtarak Griffin'e bana sarılmasını işaret ettim. O da buna şaşırmış görünüyordu. Bana sarıldığında Kollarını bana doladı, kulağına fısıldadım, "Kız kardeşime iyi davran. İkinizi birlikte seviyorum."

Geri çekilirken, Griffin bana sinsî bir gülümseme verdi. "Beni seviyorsun." Gülümsemem biraz soldu. "Ben öyle bir şey demedim."

Başını sallayan Griffin beni serbest bıraktı. Şarkı söyler gibi, "Ama demek istediğin buydu. Beni kesinlikle seviyorsun!" Ayağa kalkarak ellerini havaya kaldırdı. herkes ona bakardı. "Kiera kesinlikle beni istiyor!"

Matt onun yerine geçerken onu itti. Ben Griffin'e bakarken Matt, "Sanırım ocukken çok drlm," diye mırıldandı. Matt bana mütevazı bir şekilde sarılırken ben de onun değerlendirmesine katıldım. Benden uzaklaşırken yanağıma hafıf bir öpücük kondurdu. "Kell'le başardığınız sevindim. Onu hiç seninle birlikte olduğu zamanki kadar mutlu görmemiştim." Kaşlarını attı. "Ayrıca, siz ayrı olduğunuzda gerçekten huysuzlaşıyor."

Kocama doğru gülümsedim.  hemşire ona evliliği için iyi dileklerde . Ona attıkları baştan çıkarıcı glmsemlere bakılırsa, bunu kastettiklerinden şüpheliydim.

Matt uzaklaştığında Evan onun yerini aldı. Kollarını altıma sokarak beni yataktan kaldırdı ve etrafımda döndürdü. Jenny arkasından . Jenny ile yüz yüze geldiğimizde bizi durdurdu ve onun da bana sarılabilmesi için biraz eğildi; Jenny'nin yanakları da benimkiler kadar gözyaşı doluydu. "I Seni seviyorum, Kiera," diye haykırdı.

Ona da onu sevdiğimi söylemek istiyordum ama gürültülü çift beni aralarında eziyordu. Evan beni yere bırakıp nefes almama izin verdiğinde her birine yanaklarından birer öpücük verdi. "Ben de sizi seviyorum ocuklar."

Kellan'ı tebrik etmek için yanımdan ayrıldıklarında Denny yanıma geldi. Ona bakarken derin bir nefes aldım. Çok daha yaşlı ve bilge görünüyordu. Ayrılığımız onu bir şekilde olgunlaştırmış, bir çocuktan bir erkeğe dönüştürmüştü. Ayrılığımızın ardından iyileşirken yaşadığı içsel mücadeleleri ancak hayal edebiliyordum. Ateşe atılmıştı ama bu onu kırılğan ya da sert biri haline getirmemişti. Sadece daha güçlüydü. şimdi karşımdaki adama baktığımda, birlikte yeni bir hayata başlamak için beni ülkenin öbür ucuna sürükleyen çocuktan çok farklı görünüyordu. O zamanlar ilişkimizin bu kadar hızlı parçalanacağını hayal bile edemezdim. Sonsuza kadar birlikte olacağımızı sanmıştım. Ama bir bakıma hâlâ öyle olacağımızı sanıyordum.

Bana bakarken yüzündeki glmsemi huzur vericiydi. Açtığında Kollarına . O her zaman benim arkadaşım olacaktı. Her zaman birbirimizi nemseyecektik. Kollarını bana dolayarak, "Senin adına gerçekten çok mutluyum, Kiera," diye fısıldadı.

Gözyaşlarım yüzümden akarken omzuna doğru başımı salladım. "Teşekkür ederim. Burada olduğun için de teşekkür ederim. Bunun benim için, bizim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

Sırtımı okşadı. "En iyi arkadaşımın evlenmesini kaçırmazdım."

Bu cümlede beni mi yoksa Kellan'ı mı kastettiğinden emin değildim ve emin olamamak beni gerçekten mutlu etti. Geri çekilerek ona gülümsedim. "Düğününüzü kaçıracağımı sanmayın. Ne zaman bu arada?"

Yatağın karşısındaki adamına bakarken gülümsemesi kesinlikle ışıltı ışıltı oldu. Nişanlısı Kellan'a sarılıyor. "Abby Sevgililer Günü'nü seçti." Adam güldü. "Tatillere karşı gerçekten bir ilgisi var. Bastille Günü'nü kutlamak için bizi güzel bir Fransız restoranına bile götürdü. . ve ikimiz de Fransa'ya gitmedik bile."

Abby'nin sevimli tuhaflığına güldüm. Onu bırakarak, "Düğününüzde orada olacağımı biliyorsunuz. Kellan da ben de." Ona çarpık bir gülümseme verdim. "Ve eğer bir gruba ihtiyacın olursa, sanırım senin için çalacak birkaç adam tanıyorum."

Denny gözlerinde eğlenceyle odaya baktı. "Seni bu konuda ikna edebilirim." İfadesi daha ciddileşince bana döndü. "Gitmeden önce Abby ve ben seninle ve Kellan'la bir şey konuşmak istiyoruz. Tamam mı?"

Kafam karışmıştı, başımı salladım. "Ne hakkında?"

Denny iyi dilekler sırasına baktı. "Sonra görüşürüz." Arkasını dönmeye başladı, sonra tekrar bana baktı. Alçak sesle, "Bilgin olsun, senin her zaman muhteşem olduğunu düşünmüşümdür. Sana böyle hissettiremediysem özür dilerim."

Kaşlarını çatması kalbimi biraz kırdı ve ona hızlıca bir kez daha sarıldım. "Sorun sen değildin. Benim . Her zaman benim . Mükemmel bir on kız kardeşe sahip olmanın bir yan ürünü." Omuz silktim.

Denny bana o dünyaca ünlü sırtışını verdi. "Senin her zaman Anna'dan daha yakışıklı olduğunu düşünmüşümdür." Gözleri Kellan'a kaydı. "Ve ben sadece bir tane." Denny gülerek uzaklaşırken yüzüme bir sıcaklık yayıldı.

Önce Justin beni, sonra da Kate'i tebrik etti. İkili arasında inanılmaz derecede çapkın bakışlar gidip geliyordu ve Kate eve dönene kadar resmi bir çift olacaklarından oldukça emindim. Onlardan sonra Rachel, Abby, Cheyenne, Hailey ve Riley bana kocaman sarıldılar ve Hailey Kellan'dan yakında Pennsylvania'yı ziyaret edeceğine dair söz aldı. Deacon, ailesiyle birlikte

Holeshot ve Avoiding Redemption'ın geri kalanı bize iyi dileklerini sundu ve ben de Deacon'a bu kadar güzel çaldığı için teşekkür ettim.

Yatağımdan uzaklaştıktan sonra Kellan ve bana Gavin yaklaştı. Kellan'babası havadaki duygu seviyesinden açıkça etkilenmişti. Kellan'inkine çok benzeyen derin gözleri ışıltı ışıltı parlıyordu. Ben

Gavin'in kendini toparlamak için verdiği mücadeleyi izlerken, Kellan'ın duygusal ve tutkulu yapısının kalıtsal olup olmadığını merak ettim.

"İkiniz adına da çok mutluyum. Bu anın tadını çıkarın. Bu duyguyu unutmayın, çünkü her zaman olmayacak. İnişleriniz olacak, çıkışlarınız olacak. Aşağılar." Güldü. "Birbirinizi delirteceksiniz. Ama buna katlanırsanız buna değer. Karım ölmeden önce onunla çok güzel yıllar geçirdim."

Eğlenen gülümsemesi yerini huzurlu bir bıraktı; bu da ürkütücü şekilde Kellan'inkine benziyordu. Kellan'ın annesinin ona yaptıklarını hoş görmüyordum ama Kellan'ın etrafında olmanın onun için ne kadar zor olduğunu anlayabiliyordum - Kellan öz babasına çok benziyordu.

Kellan Gavin'elini iki eliyle birden kavradı. "Teşekkür , baba."

Gavin'in gözleri büyüdü. Kellan daha önce ona adından başka bir şeyle hitap etmemişti. Belki de o anı bozmak istemeyen Gavin sadece başını salladı. Ya da belki de konuşamayacak kadar tıkanmıştı. Ben öyle olduğumu biliyorum.

Düğünümüzün resepsiyon kısmı için sandalyeler getirildi. ve geleneksel bir Şükran Günü yemeği yedik. Şükran Günü'nde evlenmek benim fikrim olsa da, bu benim için komikti ve hemşireler hindi dolması, patates püresi ve sos, kızılıcak salatası ve yeşil fasulye güveci ile tamamlanmış hindi yemekleri tepsilerini getirmeye başladığında ciddi bir kıkırdama vakası yaşadım. Ve bizim "düğünümüz" için balkabağı turtası yedik. Sanırım kuru fasulyeli bir potluck o kadar da olmazdı. Ama yemeğin bir önemi yoktu, sadece arkadaşlığın önemi vardı.

Gavin ve babam yemeği hazırlarken olağanüstü bir iş çıkarmışlardı. Hindi yumuşak ve nemliydi, patatesler zengin ve tereyağlıydı, turta ise doyulmazdı. Herkes yemek yerken kutlama yapıyordu; evliliğimizi kutluyor ve şükran dolu bir günü kutluyorlardı. Annem ve babam Anna ve Griffin'le sohbet ediyordu, annem Gibson'ı sıkıca tutuyordu. Gavin oğluyla hasret gidermek ve Gavin'in söylediği her şeyle çok ilgili görünen Carly ile konuşmak arasında gidip geliyordu. Evan ve Jenny

yemek yerken yan yana sandalyelerde kucaklaşıyorlardı. Rachel ve Matt yan yana oturmuş, her ikisi de gülümsüyordu. Abby ve Denny köşede bir şeyler tartışıyor, Cheyenne ise Hailey ve Riley'ye Avoiding Redemption konseri hakkında sorular soruyordu. Kate ve Justin pencere kenarında oturmuş, başları birbirine yakın bir şekilde konuşuyor ve flört ediyorlardı; yemeklerine dokunulmamış gibi görünüyordu. Kellan pek bir şey yemiyordu,

Ama beni bir iki kez gagalamasının arasında patateslerden küçük ısırıklar alıyordu.

Mükemmel bir gün için mükemmel bir sondu.

Ama sonunda iyi hisler ve arkadaşlık sona ermek zorunda kaldı ve insanlar dışarı süzölmeye başladı. Gavin, Hailey ve Riley ile ayrılmadan önce Kellan'a sıcak bir sarılma verdi. "Daha önce de söylediğim gibi evlat, evim sana her zaman açık. Belki turun bittikten sonra?"

Hailey onun bacağına çarptı. "Söz vermiştin," diye hatırlattı ona.

Kellan kız kardeşine güldü. "Bu harika olur. Kiera ve ben bunu yapmayı çok isteriz." Kellan bana baktığında başımı sallayarak onayladım. Son zamanlarda yaşadığımız onca çılgınlıktan sonra sakın bir tatil kulağına hoş geliyordu. Gavin, Kellan'ın odasından çıkarken mutlu ve huzurlu görünüyordu. Emin değildim ama Kellan'ın kapısının hemen dışında Carly'nin onun için numarasını yazdığını gördüğüme yemin edebilirim. Bu beni biraz güldürdü. Kellan'a çok benziyordu.

Sırada nedimelerim vardı. Jenny, Rachel, Kate ve Cheyenne kıkırdayarak aynı anda Kellan ve benim üzerine çullandılar. Kollar, saçlar, kahkahalar ve gözyaşları etrafımızı sardı. Jenny başıma bir öpücük kondurdu. "Bir daha sakın kendini hastanede bulma, anladın mı?" Kellan'a baktı. "İkinizden biri."

Kellan'ın dudakları sinsi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sanırım bebeği otobüste doğuracaksın, bebeğim."

Jenny'nin gözleri o kadar büyüdü ki kafasından fırlayacak sandım. Hemen uzandım ve Kellan'ın koluna bir şaplak attım. "Ben hamile değilim! Şaka yapıyor!" Kimse bana inanmadı ve sonraki birkaç dakikayı onları dokuz ay içinde bebek sahibi olmayacağıma ikna ederek geçirdim. Annem beni hastanede hamilelik testi yaptırmakla bile tehdit etti. Kellan gülmek için kendini zor tutarken çok acı çekiyordu. Hak etmişti. Ahmak.

Evan ve Matt sonunda kızları uzaklaştırdılar. Onları kapıya doğru götürmeye başladıklarında Justin, "Bekleyin çocuklar. Ben geliyorum." Kate'in topaz gözleri, rock yıldızı aşkıyla birkaç dakika daha geçirme fikrinden duyduğu mutlulukla parladı.

Yatakta Kellan ve bana doğru yürüyen Justin elini Kellan'a uzattı. "İyi olmana sevindim, dostum." El sıkışırken Justin'in yüzü daha da ciddileşti. "Şirketin Sienna ile sana yaptığı şey saçmalıktı. Tamamen saçmalık. Onları bırakırsan seni suçlamam." Kellan ona cevap vermedi; sanırım henüz ne yapmak istediğine karar vermemiştir. Bir

Kellan'ın cevapsız kalması üzerine Justin gülümsedi ve ekledi, "Bir sonraki turnede, D-Bags arenalarda headliner olduğunda, sizin için açılışı biz yapacağız." Diğerleriyle birlikte odadan çıkarken Deacon ve Holeshot'ı işaret etti.

Avoiding Redemption üyeleri. "İkimiz de sizin için açacağız."

Kellan ona sırtıttı. "Seninle turneye çıkmaya varım ama yakın zamanda stadyumlarda assolistlik yapmayacağız."

Justin bir elini çılgınca katlanmış saçlarında gezdirirken güldü. "Bundan emin misin? D-Bag'ler şu anda dünyanın zirvesinde. Büyük mekânlar *dışında* bir yerde çaldığınız günler geride kaldı diyebilirim."

Kellan başını salladı ama "Evet, hadi yapalım" dedi. Memnun olan Justin, Evan, Matt ve kızlarla birlikte dışarı çıktı; odadan çıktıklarında parmakları Kate'inkilere dolanmıştı.

Günün yorgunluğu ve muhtemelen hindideki triptofanın etkisiyle esneyen annem ve babam daha sonra ayrıldılar. Anna ve Griffin de onlarla gitti. Annem çocuklarını bırakmayacağı için pek fazla seçenekleri yoktu. Anna, aşağıya inmeden önce annemin Gibson'ı araba koltuğuna oturtmasını sağlamaya çalışırken bu durumdan şikâyet etti. "Anne, onu durmadan kucağına alırsan, buna alışacak ve ben onu asla bırakamayacağım!"

Annem Gibson'ı ileri geri salladı, belli ki henüz araba koltuğuna yaklaşmamıştı. "O iyi olacak Anna ve onu kucağıma almalıyım. Tutmak zorundayım. Onu senin kadar çok göremiyorum."

Griffin anneme hak verircesine başını salladı; bunun olacağını hiç düşünmemiştim. "Bebekler kucağa alınmalı. Bu onların bağ kurmalarına yardımcı olur."

Küfür dışında, bence iyi bir noktaya değindi. Ama Anna'nın düşüncesi de iyiydi. Belki de hayatımda ilk kez, iki ebeveynden hangisinin haklı olduğundan emin değildim. Kellan'a sırtıtarak, henüz bu tür sorularla uğraşmak zorunda kalmadığım için minnettardım.

Beşi de kapıyı kapatarak odadan çıktıktan sonra geriye sadece Denny ve Abby kalmıştı. Saatin ne kadar geç olduğunu fark edince, "Yakında otele dönecek misiniz?" diye sordum.

Sandalyesine geri yaslanıp Abby'nin elini tutarken başını salladı. "Evet, bir dakika içinde. Artık herkes gittiğine göre, Abby ve benim sizinle konuşmak istediğimiz bir konu var."

Daha önce söylediklerini hatırlayarak yatakta doğruldum. "Ne oldu?"

Denny bana cevap vermek için ağzını açtı ama Kellan'ın telefonu çalmaya başladı. Görmezden gelecektim ama Sienna'nın onu aradığını gösteren kişiselleştirilmiş zil sesini tanıdım - "You're So Vain" şarkısıydı. Ben de

Sienna onu en son aradığında, dedikoduları bastırmaya yardım etmeyi reddederek bizi kızdırdığında Kellan'ın telefonuna programlamıştı. Kellan bunun komik olduğunu düşünmüş ve o şekilde bırakmıştı. Ayrıca, nasıl değiştireceğini bilmediğinden de eminim.

Hepimiz Kellan'ın eşyalarını koyduğum komodine baktık. "Sienna," diye mırıldandı Kellan. "Ne istediğini merak ediyorum."

Ayağa kalkarak aceleyle yatağın diğer tarafına geçtim. Onun da ne istediğini merak ediyordum. Kellan'ın plastik çantasında telefonu buldum ve telesekretere düşmeden hemen açtım. "Sienna?" diye sordum.

"Oh, bu Kiera mı?"

Aksanını duyunca sesime biraz sıcaklık sızdı. Çiçekleri bir kenara bırakırsak, bu ondan duyduğumuz ilk haberdirdi. "Evet, Kellan şu anda biraz meşgul, ben de onun yerine telefonuna cevap verdim."

Sesi anında pişmanlık doluydu. "Çok özür dilerim. Çok ama çok üzgünüm. Ona ya da sana kötü bir şey olmasını asla istemedim." Burnunu çekti ve benim de öfkem biraz azaldı.

"İnsanların kafalarıyla oynadınız, gerçek bile olmayan ilginç bir hikaye uydurdunuz. Ne olacağını sanıyordun?"

Hafif ağlama sesleri duydum ve kalbim yumuşadı. "Sadece bir sıçrama yapmak istedim. Sadece biraz ilgi çekmek istedim. Peşine düşülmesini ya da takip edilmesini asla istemedim. Bana inanmak zorundasınız. Bunu asla istemedim."

İç çektim. Onun zarar görmesini istemediğine inanıyordum. "Bunu asla istemediğine" inanmıyordum. Kendimizi içinde bulduğumuz bu sirk tam da onun istediği şeydi. "Dayan Sienna. Seni hoparlöre alacağım."

Telefonu Kellan'ın kucağına koyarken ses ayarını değiştirdim. "Devam et," dedim ona.

Teneke sesi hemen fişkırmaya başladı. "Kellan, tatlım, sana olanlar için çok üzgünüm. Berbat hissediyorum, çok berbat. Ne olduğunu bile bilmiyorum. ne kadar korkunç hissettiğimi nasıl ifade edeceğimi bilmiyorum."

Kellan telefona bakıp sıırttı. "Evet, çiçeklerini aldım," diye kestirip attı.

Sienna içini çekti. "Bak, anlamadığını biliyorum ama yaptığım her şeyi senin için, ikiniz için yapıyorum."

Kellan gözlerini kısarken Denny düşünceli görünüyordu. "Haklısın, anlamıyorum."

Yumuşak bir sesle ona şöyle dedi: "Bir daha asla benim tarafımdan manipüle edilme konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. Sana söz . Ve sen de bir daha

Nick için de endişelenme. Son albümden sonra kontratım sona erdi. Seni bir daha rahatsız ederse çekip gitmekle tehdit ettim."

Kellan şok olmuş bir halde Denny, Abby ve benim aramda gidip geldi. "Sen . . . ne?"

Sienna daha derli toplu bir ses tonuyla ekledi: "Şirketin başkanı Nick'in babasıyla da konuştum. Oğlunun son zamanlarda işleri idare etme şeklinden pek memnun değil. Şirketin skandallarla anılmasını istemiyor. Radyoda plak şirketine seslenmen dikkatini çekti. Nick'in planlanmasına yardım ettiği şeyi ona itiraf etmem ... şey, Nick'in bundan sonra işlemek için muhtemelen izin alması gerekecek diyelim."

Denny onun yorumuna güldü; Kellan hâlâ . Benimse kafam karışmıştı. "Bunu neden yapasın ki?"

Sienna cevap vermeden önce bir an durdu. "Çünkü ikinize de haksızlık ettim. Ve bunu telafi etmeye çalışıyorum. Günlerdir bu konuyu düşünüp duruyorum ama artık herkesin önünde özür dileyeceğim. Kellan'a yapılanlarda benim de payım olduğunu itiraf edeceğim."

Yatağın kenarına oturup telefona baktım, şok olmuşum. "Hayranlarını kaybedeceksin. Sana sırt çevirecekler. Kariyerin . . . ?"

"Kendimi . Her zaman yaparım." Ses tonu o kadar emindi ki buna inandım.

"Bize yardım ettiğin için teşekkür ederim," diye mırıldandım.

Sessiz bir sesle, "İkinizi için yaptığım her şeyi bilseydin, aşkım, bunu geri alabilirdin," diye itiraf etti.

Başımı salladım. "O zaman bana hiç söylemesen daha iyi olur."

Kadından gırtlaktan bir kahkaha yükseldi. "Anlaştık. Ama bundan sonra ilişkinizi tamamen yalnız bırakacağıma dair size söz veriyorum."

Kellan kaşlarını çatarak Denny'ye baktı ve iki çocuğun da benim zaten merak ettiğim şeyi merak ettiklerini biliyordum. Bizi şu anda bulunduğumuz yere getiren rastgele gibi görünen her olayı o mu planlamıştı? Ona o kadar fazla kredi vermek istemiyordum ama bizi inandırdığından çok daha fazlasının arkasında olduğunu biliyordum. Bizi rastgele bulan fotoğrafçılardan herhangi birinin gerçekten rastgele olduğundan şüpheliydim.

Odadakiler bunu düşünürken Sienna, "Kitabın bitti mi Kiera? Ajansıma verebilir miyim?"

Dudağımı ısırdım. Bu gerçekten büyük bir soruydu. Hayatımı ve onunla ne yapmak istediğimi düşünebildiğim kısa huzur anlarımda üzerinde kafa yordüğüm bir soruydu. Sienna'dan yardım istiyor muydum? Muhtemelen beni bir yerlere getirebilirdi ve sonuçta her şey kimi tanıdığınızla ilgiliydi. Ama daha önce olduğu gibi, bunun beni kışkırmadan ısırp ısırmayacağını merak ettim. Oyunların

Bitmişti ve artık bizimle oynamıyordu ama ne kadar süre için? Onun yardımından uzaklaşmak yapılacak en doğru şeymiş gibi geldi. Kellan gibi ben de kendi değerlerimle başarılı ya da başarısız olmak istiyordum. Midemde kesinlikle iç hasara neden olan bir düğümle ona, "Bitti, ama ben, uh Bunu kendi başıma yapmak istiyorum."

Kellan ve Denny'nin ikisi de bana gülümsedi. Sienna gerçekten şok olmuş gibiydi. "Gerçekten mi? Bu şekilde bir yere varabileceğini mi sanıyorsun?"

Kararımdan memnun bir şekilde güldüm ve "Bilmiyorum... sanırım göreceğiz" dedim. Belki benim için bir kapı açmasına izin vermeyerek hata yapıyordum, belki yapmıyordum. Ama her iki da, başarı ya da başarısızlık, en azından yolculuk hakkında iyi hissedecektim.

Yardımlarını neden geri çevirdiğimi açıkça anlamamış olacak ki mırıldandı: "Pekala o zaman. Eğer fikrini değiştirirsen ..."

"Seni nerede bulacağımı biliyorum," diye sözünü bitirdim.

Hâlâ şaşkın olduğu her halinden belli olan kadın, "İyi şanslar Kiera," dedi. "Evet, sana da."

Kellan'a veda ettikten sonra telefonu kapattı. Kellan bana gülümseyerek, "Şu haline bak, gezegendeki en büyük yıldızlardan birinden gelen teklifi geri çeviriyorsun," diye mırıldandı.

Midem o kadar sıkışmıştı ki bir daha asla yemek yiyemeyeceğimden emindim. "Kahretsin, az önce büyük bir hata mı yaptım?" İki adamın arasına baktım.

En çok değer verdiğim görüşler.

İkisi de birbirlerine baktılar ve aynı anda "Hayır" dediler.

Kellan bir kez güldü, sonra hızlı ve acılı bir nefes alıp dudağını ısırdı. Denny ona sempatik bir gülümseme verdi, sonra bana döndü. "Oraya kendi yolunla ulaşacaksın Kiera ve bunu nasıl yaptığın konusunda kendini harika hissedeceksin. Henüz hikayeni okumamış olabilirim ama makalelerini okudum ve sen çok zekisin. Oraya ulaşacağını *biliyorum*."

Ona yumuşak bir gülümseme verdim. Bir şey yapmadan önce Denny'nin okumasına izin vermem gerekiyordu. Yayınlamadan önce onun iznini almamak ikimiz için de çok kişiseldi. Ama onun desteğini almak bile dünyalara bedeldi. "Teşekkür ederim. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Oda sessizleştiğinde, havayı bir beklenti duygusu doldurdu. Kellan ve ben birbirimize, sonra da Denny'ye baktık. Sienna'nın sözünü kesmesinden önce bir şeyler söylemek istemişti ve yüzündeki ifadeye bakılırsa hâlâ söylemek istediğinden emindim.

Abby'nin elini bırakarak dizlerinin üzerinde öne doğru eğildi ve avuçlarını birbirine kenetledi. Bir an için bana Nick'in bize "hayatımızın teklifini" yaptığı zamanki halini hatırlattı. o andan farklı olarak, içimde hiçbir endişe ya da korku yoktu. Denny söz konusu olduğunda değil. Kellan'ı saymazsak, tüm kalbimle güvendiğim tek kişi oydu.

Denny'nin koyu kahverengi gözleri yatakta birbirimize çok yakın oturan Kellan ve bana takıldı. "Abby ve ben son zamanlarda bir şey tartışıyorduk. Aslında bunu çok tartıştık."

Kaşlarımı çatarak Denny'nin yüz ifadesini okumaya ve ne dair bir ipucu bulmaya çalıştım. Hiçbir fikrim yoktu. Artık onu okuyamıyordum. "Neyi tartışıyorduk?" Kellan sordu.

Denny gülümsedi ve Abby'ye baktı. vakit kaybetmeden Kellan'ı işaret etti. "Sen, dostum."

Kellan şaşkın şaşkın baktı ve Denny güldü. "Sen ve grubun," diye açıkladı. Eğlencesi ve yüz hatlarını ciddiyet kapladı. "Abby ve ben ikinizin de kötü temsil edildiğinizi düşünüyoruz. Gruba sahip çıkılmıyor. Sizi koruması gereken insanlar korumuyor." Kellan'ın hastane yatağına sert bir bakış attı. "Bu çok açık."

Kendisini ve nişanlısını göstererek şöyle devam etti. "İkimiz de bir şeyleri, insanları, markaları pazarlama, olumlu halkla ilişkiler yaratma konusunda çok deneyimliyiz."

Duraklayarak sandalyesinde arkasına yaslandı. "Eğer ilgileniyorsanız, sizi yönetmek isteriz. Sizin adınıza konuşur, dünyaya sesinizi duyururuz. Sizi koruruz." Dışarıdaki karanlık dünyayı gösteren büyük pencereye doğru başparmağını salladı. "Ve başına gelenler gibi saçmalıklar Sienna bir daha asla olmayacak. En azından bu ölçüde olmaz."

Kellan sanki Denny onun aslında biyolojik babası olduğunu itiraf etmiş gibi görünüyordu. Tepkisini anlıyordum; ben oldukça şaşırmıştım. "Grubun ajanı mı olmak istiyorsunuz? Bunu bizim için yapar mısınız?"

Denny'nin dudakları sıcak bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Evet, elbette isteriz." Şaşkınlıkla başımı salladım. "Ama, sizin işiniz ..."

Başını iki yana salladı. "D-Bag'ler benim tek müşterilerim olacak ve tam zamanlı olarak yardımına ihtiyaç duyacağınızı sanmıyorum." Başıyla Abby'yi işaret etti. "Yapabildiğimiz sürece, işimize bir şekilde devam edeceğiz." Denny tekrar öne doğru eğilerek elini Kellan'ın koluna koydu. "Ama sen benim önceliğim olacaksın ve bana ihtiyacın olursa yanında olacağım. Senin için ayakta duran kişi olmaktan onur duyarım."

Kellan güçsüzce başını salladı. "Evet, tamam. Yani, çocuklara gerekecek, ama ... evet, hadi yapalım. Beni temsil etmenizden onur duyarım." Elini uzattı ve Denny sıktı, sonra Abby sıktı. Herkes gülümsüyordu. Bu kalbimi ısıttı. "Ve tabii ki size ödeme yapacağız."

Denny güldü. "O kısmı sonra konuşuruz." Kellan'ın vücuduna sıvı damlatan serumu gösterdi. "Belki uyuşturucu almadığın zaman."

Hepimiz güldük ve ben ne kadar ilerlediğimize hayret ettim. Birlikte yaşamaya başladığımız zamanki halimizden çok farklıydık; daha güçlü, daha kendinden emin, kendine daha güvenli. Ama yine de tamamen aynıydık. Birbirimizi önemsiyorduk. Birbirimizi destekledik. Birbirimizi kolladık. Ve şimdi ihanetin ve suçluluğun acısı arka planda sadece donuk bir sızı olarak kaldığına göre, üçümüz de her zaman en iyi arkadaş olacağımızı umduğum şeydik.

Bölüm 30

Başarı

Kellan hastaneden taburcu edildiğinde tekerlekli sandalyeye oturtuldu ve önümüzdeki altı hafta boyunca ağırdan alması söylendi. Kendi ayakları üzerinde yürüyemediği için sinirli görünüyordu. Şu anda çok daha iyi yürüyordu ve muhtemelen aşağıya inmeyi de gayet iyi başarabilirdi ama ben ona sineye çekmesini ve tekerlekli sandalyede kalmasını söyledim. İç organları dikilmişti ve ihtiyacı olan şey dinlenmekti, maço bir dokunulmazlık gösterisi değil.

Griffin ve diğer D-Bag'lerin çok hoşuna gidecek şekilde, Kellan onu koridorda ittiğim süre boyunca kaşlarını çattı. Kendime engel olamadığım için, itaatkâr bir köpek yavrusuymuş gibi başını okşadım. Dudaklarını büzerek bana baktı, hiç eğlenmemişti. Özgürlüğü görünce kapıya doğru kaçmaya çalışacağını düşünmüştüm ama şaşırtıcı bir şekilde sandalyesinde kaldı ve onunla ilgilenmeye devam etmeme izin verdi. Birkaç hemşire geçmiş olsun çiçekleri ve hediyelerle dolu arabalarla peşimizden geliyordu. Hayranlarının gönderdiği onca şeyi ne yapacağımıza dair hiçbir fikrim yoktu.

Kellan'ı, işi için yalvaran Nick'in nezaketiyle şık siyah bir limuzinin bizi beklediği dışarı çıkarırken, Kellan'a hediyeleri imzalatmayı ve hayranlarına dağıtmayı düşündüm. Onlar

Dışarıda her yerde. Elllerinde pankartlar, mumlar. . . birbirlerini . . . nihayet iyileşen rock yıldızlarını görebildiklerinde feryat figan tezahüratlarda bulundular.

Hastaneden gelen katılımcılar onları geri itmek ve bizi rölantideki arabaya yetiştirmek için acele ettiler. İri yarı bir adam sandalyesini benden uzaklaştırdığında Kellan elini kaldırdı. "Bekle, onlarla konuşmak istiyorum."

Hastane personeli onun "küçük insanlara" hitap etmek istemesine şaşırmış görünüyordu ama ben şaşırmadım. Kellan, bu hayranların onun için tuttukları nöbeti izlemişti.

soğuk gecelerden sonra. Sonsuz özverileri için onlara teşekkür etmek

en azından bunu yapabiliirdi. Kellan'ı tanıdığım kadarıyla, muhtemelen her bir kişiye sıcak bir sarılma ve kişiselleştirilmiş bir şükran mesajı vermek istemiştir. Gerçi onlardan çok vardı ve Kellan'la benim yetişmemiz gereken bir uçak vardı. Kellan şu anda tura devam edebilecek durumda olmadığından Gavin'in teklifini kabul et ve birkaç hafta boyunca Ohio'daki ailemi ziyaret etmeden önce Pennsylvania. Bu benim de, Kellan'ın da dört gözle beklediği bir molaydı.

Tekerlekli sandalyenin kollarını geri alarak Kellan'ı köşeye yakın duran büyük bir insan kümesine doğru yönlendirdim; diğer D-Bag'ler saygılı bir şekilde arabanın yanında kalarak Kellan'ın hayranlarıyla baş başa kalmasına izin verdiler. Çoğu saygılıydı. Matt, Griffin'in ilgi odağı olmaya çalışmasını engellemek için onu limuzinin içine itmek zorunda kaldı.

Kalabalıktan gelen çığlıklar kulakları tırmalıyordu. Hastanenin bu tarafı uyumaya çalışıyordu. Kellan yeterince yaklaştığında uzandı ve sessiz bir teşekkürle parmaklarını benimkilerin üzerine koydu. Diğer elini kaldırarak kalabalığı susturdu.

"Bağlılığınız ve dualarınız için size ne kadar teşekkür etsem azdır." Başını salladı ve hemen önündeki kızlardan bazıları iç çekti. "Seni gördüm. Her gece benim için burada soğukta beklediğinizi gördüm. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu, her birinizin benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz." Gözleri, olgun davranmaya ve küçük kızlar gibi çığlık atmamaya çalışan kalabalığı taradı. "Bunu asla unutmayacağım." O Elimi sıktı ve sadece taraftarları kastetmediğini . Bu yer, bu an bizim için sonsuza dek yaşayacaktı. Biz burada evlenmiştik.

Kellan kalabalığa teşekkür etti ve ben de onu çevirmeye başladım. Yanımızdaki cesur bir kız "Evliliğiniz için tebrikler!" diye bağırdı.

Kellan dudaklarında acı veren seksi bir yarı gülümsemeyle ona baktı. "Teşekkür ederim." Zavallı kız bayılacakmış gibi görünüyordu, ben de onu hızla uzaklaştırdım.

Gidişinin çığlıkları arasında eğildim ve fısıldadım, "Elinde değil, değil mi?" Masum bir ifadeyle, "Neye yardım edeyim?" diye sordu.

Gülümseyerek yanağından öptüm. "Gülünç derecede çekici olmak."

Limuzine binmesine yardım ederken başını sallıyordu. "Buradaki tek gülünç kişinin sen olduğuna eminim," mırıldandı, ağırlığını aktarırken acı içinde homurdanıyordu.

Arkasından arabaya binerken gözlerimi devirdim. İyi denemeydi ama Kellan çekici olduğunu biliyordu. Kimsenin onu gerçekten önemseydiğinden şüphe duyuyor olabilirdi ama görünüşü hiçbir zaman gözünden kaçmamıştı. Açıkça süzölmek

Sanırım gittiğiniz her yer size bunu yapıyor.

Havaalanına doğru yola çıktığımızda herkesin bavulu limuzinin içindeydi; Kellan'ın gitarı bile oradaydı. D-Bag'lerin yolları ayrılıyordu ve bu düşünce beni üzdü. Geniş ailemi özleyecektim. Ama turne onlar için sona ermişti. Kellan dönebilecek kadar iyileştiğinde Sienna'nın turnesinin sadece birkaç haftası kalmış olacaktı. Çocuklar son turda Sienna'ya katılmak yerine ara verip ikinci albümleri için şarkılar üzerinde çalışmaya karar vermişlerdi. Aslında bu tam olarak doğru değildi. Bu tamamen çocukların kararı değildi.

Sienna düğünümüzden bir gün sonra kamuoyundan özür dilemişti. Popüler bir sabah programına katılarak, hayranlarına Kellan'la olan ilişkisinin uydurulmasına ve uzatılmasına yardım ettiğini gözyaşları içinde itiraf etti. Hayranlarına "oyuna kendini kaptırdığını, paranın ve başarının genel ahlakın önüne geçer." Tüm hayranlarından onları yanlış yönlendirdiği için özür diledi ve affedilmeleri için yalvardı. Konuşmasını şöyle bitirdi Turunun geri kalanını D-Bag'ler olmadan tamamlayacağını dünyaya duyurdu, böylece Kellan'ın karısıyla birlikte dinlenmek ve rahatlamak için bolca zamanı oldu.

Hayranları doğal olarak ona oldukça kızgındı ve duyduğuma göre turnenin geri kalanı için bilet satışları önemli ölçüde düşmüştü.

Çok küçük bir jest gibi görünse de ona bir teşekkür kartı gönderdim. Nick hemen çocuklar için yeni bir tur planlamaya başladı, Justin'in tahmin ettiği gibi, manşete çıkacaklardı. Gavin, Riley ve Hailey ile birlikte huzurlu bir akşamın tadını çıkarırken Kellan'ı aradı. Kellan, olabildiğince kibar bir şekilde Nick'e her türlü Grup için ayarlamaların yeni menajerleri Denny Harris aracılığıyla yapılması gerekiyordu. Telefonu Nick'le kapattığında yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Çok eğlenceliydi."

D-Bags'in resmi muhatabı olarak Denny turun tüm detaylarını görüştü. Birkaç hafta sonra Kellan'ı arayıp bilgi verdiğinde, Denny'nin bu iş için kesinlikle doğru kişi olduğunu şüphesiz biliyordum. Grubu ve onların isteklerini anlıyordu. Mekanları küçük tutmak için mücadele etti - Justin'in son turnesinden daha büyük, ancak Sienna'ninkinden daha küçük - böylece deneyim hayranlar ve gruplar için daha kişisel olabilirdi. Bu tüm taraflar için daha az para demekti ama

Kellan parayı umursamıyordu ve Denny de bunu biliyordu. Zaten para artık bir sorun değildi. Kazadan sonra D-Bags'in albümü Sienna'ninkini geçerek bir numaraya . Ve orada kaldı. Mali açıdan D-Bags bir süre daha iyi olacaktı.

Denny kariyerim konusunda da bana yardımcı oldu. Kazadan dört hafta sonra, Kellan ve ben Noel için ailemle Ohio'dayken, sonunda Denny'nin kitabımı okumasına izin verdim. Ona e-posta ile gönderdiğimde yıkılmıştım. Kellan'ın izin vermekten çok daha kötüydü. Kitapta Dennyye yaptığım şey, gerçek hayatta affedilemezdi. Okumasına nasıl izin verebileceğini anlayamadım. Üç gün boyunca ondan haber alamadığımda, endişeden göğsümün patlayacağını düşündüm. Kellan bana defalarca her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Annem kendime gereksiz endişe çizgileri vereceğimi söyledi. Yine de elimde değildi. Kitap çok kişiseldi; ruhumun bir parçasıydı. Hemen bir tepki alamamak beni öldürüyordu. Ama belki de bunu hak etmiştim.

Evlenmeyi planladığım gün, volta atıyordum. oturma odasıdaydım ve Denny'nin beni arayıp aramayacağını merak ediyordum. Onunla konuşacağım için o kadar gergindim ki dışarı çıktım. Ailemin bahçesi karla kaplıydı ve dışarıdaki her şey boğuk ve yalıtılmıştı. Henüz günün erken saatleriydi, kuşluk vaktiydi ve Mahallede bir sürü hareket vardı. Denny'nin sesini kulağımda daha da netleştirdi.

"Hey, benim. Sonunda kitabını okudum."

Verandadaki banka oturdum ve yıllar önce Denny ile orada oturduğumu hatırladım. "Ve . . . ?" Cevabını duymak isteyip istemediğimden emin değildim.

Durakladı. "Ve bence harika. Bence yayınlamalısın."

bir rahatlama kapladı. "Emin misin? Bu çok kişisel bir şey. Seni zaten incitmiş olduğumdan daha fazla incitmek istemiyorum."

Denny içini çekti ve ilk kez seste kalıcı bir acı yoktu. "Ben de anlıyorum, Kiera. Kitabı okuyunca ... Ne olduğunu çok daha iyi anlıyorum. Keşke böyle olmasaydı ve senin de aynı şeyi hissettiğini biliyorum, ama artık iyiyim ve bu beni rahatsız etmiyor. Git hadi. . Edebiyat dünyasını şaşkına çevir. Bunu hak ediyorsun."

Bankta arkama yaslanırken ona "Teşekkür . Bunun benim için anlamı çok büyük." Gülümseyerek ekledim, "Sanırım bunu yayınlatmaya başlamalıyım. Bay Brilliant, yayıncılık sektöründe herhangi bir bağlantınız var mı? endüstri?"

Bana cevap verirken Denny'nin gülümsediğini duyabiliyordum. "Aslında, muhtemelen hemen geleneksel bir yayıncıyla çalışmayı düşündüğünüzü biliyorum, ama önce kendiniz yayınlamaya ne dersiniz? Biraz ilgi toplar geleneksel yola girmeden önce? Okumayı bitirir bitirmez araştırmaya başladım ve kendi kendine yayıncılık hakkında bir sürü makale ve web sitesi buldum. İstersen sana teknik konularda yardımcı olabilirim. Sonra da kitabı pazarlamana yardım ederim. Bu benim uzmanlık alanım, biliyorsun."

"Hayır, bunu düşünmemiştim ama bu fikir hoşuma gitti." Düşünmek için durakladım ve olduğunu anladım. Aldatmayla ilgili bir hikâyeyi bir yayıncıya satmak benim için zor olabilirdi. Kendim yayınlamak, hikâyenin değerini kanıtlamak için harika bir yol gibi görünüyordu. Denny'ye hâlâ hayret ederken başımı salladım. "Bunu gerçekten benim için yapar mısın?"

"Bana daha önce de söylediğin gibi, Kiera, senin için her şeyi yaparım. Sen ve Kellan için."

Buna ne diyeceğimi bile , sonunda sadece teşekkür ettim. Sonra koşarak eve ve kollarımı Kellan'ın boynuna dolayarak yüzünün her santimetrekaresini öptüm. "Yayınlanacağım!" diye bağırdım.

Kollarını bana doladı ve nazıkçe beni kanepede yanına oturttu, mırıldandı, "Biliyorum. Ve sen kocaman olacaksın." Dudakları sevimli bir ifadesiyle kıvrıldı. "Sen ünlü olduğunda ve ben bir hiç olduğumda, beni terk edeceksin, değil mi?"

Kıkırdayarak parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. "Birincisi, senin sayende *çoktan* ünlü oldum. İkincisi de dudaklarımı şefkatle onunkilere -"Seni asla bırakmayacağım." Geri çekilirken, kendimi onun muhteşem gözlerinde kaybettim. "Ve son olarak, sen asla bir geçmiş olmayacaksın. Benim için asla." Hayır, asla.

İki hafta sonra Kellan ve ben ailelerimizle vedalaştık ve Seattle'daki evimize geri döndük. Uçağımız tamamen durduğunda Kellan'ın neredeyse başı dönüyordu. Hemen ayağa fırladı ve beni kendime çekti. Nick'in hediye ettiği birinci sınıf bölümünden çıkarken neden bu kadar heyecanlandığından emin değildim. Kellan'ın sadece tanıdık bir yere döndüğü için mutlu olduğunu düşünmüştüm ama havaalanında birkaç hayranını selamladıktan, bagaj tesliminden eşyalarımızı aldıktan ve bir taksiye bindikten sonra heyecanının gerçek nedeni çok net bir şekilde ortaya çıktı.

Kellan taksi şoförüne adresimizi vermek yerine *Evan'ın* adresini verdi.

Adres. Kafam karışmıştı, ona baktım. "Neden Evan'lara gidiyoruz?" Çocukları görmek istemediğimden değildi. Ben istedim. Ama Kellan ve ben son altı haftadır ailemizle yaşıyorduk ve biraz yalnız kalmak istiyordum. kocamla vakit geçirdim. Gavin'lerde ve ailemde biraz mahremiyetimiz vardı elbette. Babam yasal olarak evli olduğumuz için Kellan'la aynı odayı paylaşmamıza bile izin vermişti. Ve uyarılmış olmamıza rağmen, doktorun yaklaşmamamız yönündeki emirlerini çiğnemiştik. Aslında bu kuralı üçüncü haftada bozmuştuk. Kellan'a direnmek zordu ve dilini köprücük kemiğimde gezdirirken bana iyi hissettiğini söylediğinde Sanırım güç hâlâ benim güçlü yanım değildi. Ama o kısacık anlar bana yetmemişti ve eve gitmeye hazırdım.

Kellan bana cevap verirken parlıyordu. "Evan'a gitmiyoruz, dükkâna gidiyoruz."

Neden bahsettiğini anlayana kadar bir an kafam karıştı - Evan'ın çatı katının altındaki oto kaporta dükkânı, Kellan'ın Chevelle'sinin garajını yapan dükkân. Ona gülerken gözlerimi devirmiştım. *Çocuklar ve oyuncakları*. Ne zaman Taksi bizi indirdi, Rox, Kellan'ı "çok iyi tanıyan" kadın tamirci anahtarlarını tutuyordu. Kellan çok heyecanlıydı, kızı kucağına aldı. Kışkandığımdan değil ama ürperdim. Sadece kendini yaralamasını istemedim. Ona temiz raporu verilmişti ama yine de dikkatli olmalıydı.

Kellan onu yere bıraktığında Rox gülüyordu. Yağ lekeli parmaklarıyla garajın içini işaret etti, odanın uzak tarafında Chevelle şeklinde kocaman bir levha görebiliyordum. Arabayı sakladıkları kadar korumuş olmaları da beni mutlu etmişti. Kellan'ın gözleri parlıyordu, zira anahtarları nazikçe ondan almıştı.

Arabasına doğru yürürken sevgiyle örtüyü kaldırdı. Yüzündeki ifadeye bakarak, belki de onu "bebeğiyle" bir dakika yalnız bırakmalıyım diye düşündüm. Gülümsemesi genişti, eli yavaşça parlak siyah aracın kenarından yukarı çıktı, sonra üstünü okşadı. İzlemesi erotik değilse lanet olsun; tüylerim diken diken oldu ve arabasını okşamayı bitirmesini, böylece beni de okşayabilmesini istedim.

Rox yanımdan mırıldandı, "O arabayı çok seviyor."

Kellan'ın yanağını çatıya yaslamasını izlerken gülmek zorunda kaldım.

Tanrım.

Gerçekten mi? "Evet, ."

Ben uzaklaşmaya başlarken Rox ağzından kaçırıldı, "Söylentilere hiç inanmadım.

. . sadece bil diye söylüyorum."

Yüzündeki garip ifadeden ona pek inanmadığımı . Ama ben Nazik olmaya çalıştığını biliyordum, ben de ona uydum. "Teşekkürler. Bunu duyduğuma sevindim."

Kellan'a doğru adım atarak elimi avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattım. Başını çatıdan kaldırarak, bu hareketime kaşlarını çattı. "Ne?"

Suratımı asmadan ona, "Ciddi bir ameliyattan sonra hâlâ iyileşme sürecinde olduğunu düşünürsek, bence araba kullanmamalısın," dedim.

Kellan'ın çenesi düştü ve parmakları sahiplenici bir şekilde tuşların etrafında kıvrıldı. "Ben iyiyim ve sen de iyi olduğumu biliyorsun. Seks araba kullanmaktan çok daha fazla enerji gerektirir ve biz bunu haftalardır yapıyoruz." Gözlerinde şakacı bir parıltıyla ekledi, "Ve bu sabah bana bindiğinde hiç acımadı. Aslında oldukça harika hissettirdi."

Gözlerimi açarak elimi ağzının üzerine kapattım. Rox gülüyordu, bu yüzden gürültülü dükkânın gürültüsünden onu duyduğunu biliyordum. Kellan'ın parmaklarımın altında güldüğünü hissedebiliyordum. Acıyıp acımadığını görmek için karnına yumruk atmayı düşündüm ama bir daha kimseye vurmamaya yemin etmişim, *bu* yüzden kendimi tuttum. Yine de kapının kilidini açmasını ve mümkün olduğunca çabuk içeri girmesini sağladım. Diğer tarafa tırmandığımda gülüyordu.

"Ne?" diye sordu, arabayı çalıştırırken. "Yanılıyor muyum?"

Ona sinsice sırtarak başımı salladım. Hayır, yanılmıyordu. Bu sabah oldukça şaşırtıcı geçmişti. Kellan'ın dayanıklılığı eskiden olduğu yere geri dönmüştü. Aslında, görünüşüne bakılırsa böyle korkunç bir kaza geçirdiğini anlamazdınız bile. Üzerinde görünen tek iz, doktorun dalağını kurtarmak için kestiği yerden karnının ortasına doğru uzanan hafif pembe bir yara iziydi. Ama çok iyi dikilmişti ve yeterince zaman geçerse bu hafif iz neredeyse görünmez olacaktı. Yara izinin hayatının geri kalanında görünür kalması umurunda değildi. İstemeden de olsa, yara izi onun hayatını kurtarmıştı. Ve tam olarak açıklanamayacak bir şekilde, seksi bir şeydi.

Artık yalnız kalmak isteyen Kellan ve ben eve doğru yola çıktık. Sokağımıza üzücü bir gerçeği hemen fark ettik. Bazen eve geri dönemezsiniz. Kellan'ın dar, arabalarla dolu sokağı artık kadar çok araç ve insanla doluydu ki, sokağa giremedik. Ana yolun yanında durup tonlarca insanın dolaştığı caddeye baktık. İki katlı evimizi seçebiliyordum ve fotoğrafını çeken insanları görünce dehşete kapıldım.

"Lütfen bana komşularının blok partisi verdiğini söyle," diye fısıldadım.

Kellan bana baktı; yüzü teslim olmuş gibiydi. "Bunun komşularımla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."

Biz bakmaya devam ederken, komşulardan birkaçı hışımla bahçelerine girip aylaklara bağırmaya başladı. Kellan'ın haklı olduğunu zaten biliyordum, ama bu onu doğruladı. Her nasılsa, Kellan'ın evi tanınmış bir turistik cazibe merkezi haline gelmişti. Polis çağırıp bu insanları uzaklaştırsak bile bir şey fark etmeyecekti. Geri geleceklerdi. Boş boş, eşyalarımızın iyi olduğunu umdum. Birinin eve girip eşyalarımı koklayacağı düşüncesi iç çamaşırı ya da Kellan'ınki, anında beynime hücum etti. Tanrım, umarım böyle bir şey olmamıştır.

Kellan iç çekerek trafiğe geri döndü. Anlamıştım. Oraya geri dönemezdik. Bu kalbimi biraz kırdı. O evde pek çok anım vardı. Bazıları iyi, bazıları o kadar iyi değildi. Ama bir yer sadece bir yerd. Onun kalbi benim evimdi ve oradan asla ayrılmayacaktım.

Kellan bizi Matt ve Griffin'in evine götürdü. Nispeten sessiz bir banliyödeydi ve arabayı çektiğimizde etrafta kimse yoktu. Hayranların burayı bildiğinden şüpheliydim, bu yüzden burada rahatsız edilmeyecektik. Griffin kız kardeşimin dairesine taşındığından, Matt'in bizim için odası vardı. Gerçi düşündüğümüz kadar çok oda yoktu; Rachel tatil sırasında taşınmıştı. Ama bu ikili sessiz ve çekingen insanlardı, bu yüzden onlarla birlikte yaşamamanın en azından şimdilik rahat olacağını biliyordum.

Matt bize Kellan'ın evinde neler olduğunu anlattı. Görünüşe göre Joey, internetteki iğrenç bir magazin dergisine verdiği röportajda Kellan'ın nerede yaşadığını ağzından kaçırmıştı. Kesinlikle hiçbir etik kural tanımayan dergi onun adresini yayınlamış ve bu haber birkaç saat içinde internette bir yangın gibi yayılmıştı. Sienna'nın halkı manipüle ettiğini itiraf etmesinin ardından, Joey de nihayet sonuçsuz kalan seks kasedinin gerçek yıldızının kendisi olduğunu ve Sienna'nın sessiz kalması için kendisine para ödediğini tüm dünyaya itiraf etmişti.

Röportaj beni hem şaşırttı hem de şaşırtmadı. Joey'e para şüphelenmiştik. Başka kimse ortaya çıkmadığı için Sienna'nın diğer seks kasetlerinin yayınlanmasını da engelleyip engellemediğini merak ettim. Ya da belki diğer kızların Joey'den daha fazla özsaygıları vardı. Artık her iki durumda da benim için çok önemli değildi. Bırakın serbest kalsınlar. Kocamı, erotik, kendi yaptığı pornoları izleyen hiçbir kadının tanıyamayacağı kadar iyi tanıyordum.

Kellan ve ben yaşamak için yeni bir yer ararken, kitabımı e-kitap olarak yayınladım. Denny, taslağı hazırlamama ve bir araya getirmeme yardım etti.

Şık, romantik ve insanların hemen dikkatini çekecek bir kapak. Bunu yayınlamak çok korkutucuydu. İnsanların nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ne diyecekleri hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama bunu yapmak zorundaydım. Bu benim hayalim, kariyerim, tutkumdu. Böylece, büyük bir korku ve heyecanla, bebeğimi siber uzaya yükledim ve umarım olumsuzdan çok olumlu bir şekilde değerlendirilir.

E-kitap yayına girdikten sonra içimi bir rahatlama duygusu kapladı.

Başarmıştım.

Bir hikaye yaratmıştım, ruhumdan bir parça ve bunu paylaşma cesaretini göstermiştim. Evrensel olarak kabul görmese bile, işin peşini bırakmadığım için kendimle gurur duyuyordum. İlk satışımı yaptığımda, içimi başka bir duygu kapladı: Heyecan! O andan sonra resmen bir yazar olduğumu hissettim.

E-kitap bir hayran kitlesi toplamaya başlarken, ben de ciltsiz kitabımı bir araya getirdim. Fiziksel kitabı elime almak için beklemek zorunda olmak bana acı veriyordu ve her gün kapıma gelecek kopyalarımı endişeyle kontrol ediyordum. geldiklerinde, Kellan paketi yakaladı. Jenny, Kate ve Cheyenne ile öğle yemeğindeydim ve Matt'in evine döndüğümde ön kapıya bir not yapıştırılmıştı. Sadece "*Gel beni bul*" yazıyordu.

Kellan'ın el yazısına bakıp sırtarak kapıyı açtım. Yerde gül yaprakları vardı. Her yaprağın üzerinde bir harf yazılıydı. "*Beni bulman için sabırsızlanıyorum, o yüzden acele et*" yazan izi takip ederken gülüyordum. Aşırı yaprak izi mutfaktan geçip oturma odasına doğru bir döngü çiziyordu. Garip bir şekilde, iz banyoda sona erdi. Kapalı kapıyı açmakta tereddüt ettim ama açamayacak kadar da meraklıyım.

"Kellan, burada tam olarak ne yapıyoruz?" Kapıyı iterek açarken mırıldandım. Ama içeride değildi. Onun yerine tuvalete yapıştırılmış kocaman not buldum. Büyük harflerle bana bağıırıyordu: "*Burada akıllara durgunluk veren bir seks için vaktimiz yok. Odaklan ve gelip beni bul!*"

Arkamı döndüğümde gülmeye başladım. "Kellan, ?" Banyo lambasının yanındaki bir işaret koridorun sonunu gösteriyordu, bu yüzden yatak odamızda olduğunu düşündüm.

Koridorda ilerlerken resimlerin üzerine yapıştırılmış post-it'leri fark ettim. *Heyecanlı mısın? Hazır mısın? Acele edip beni bulur musun?* Griffin'in bizim olarak kullandığımız eski odasının üzerine bir sürü taç yaprağı yapıştırılmıştı. Bir kalp oluşturuyorlardı. Kalbin ortasında yapışkan bir notta "*Sanırım buradayım*" yazıyordu.

Kıkırdarak kapıyı itip açtım. "Kellan? oluyor?" Ama o da içeride değildi. Gitar kutusu yatağımızın üzerinde açıktı ve Bir sonraki romanım için aldığım notlar her yere saçılmıştı. Parlak pembe bir not

"Geleceğin en çok satanı!" diye haykırdı. Daha çok güldüm ve etrafta Kellan'ı aradım. Onu hâlâ bulamayınca dolaba baktım. Bu evde bir yerlerde olması gerektiğini biliyordum. Ama dolapta değildi. Tek bulduğum, üzerine şarkı sözleri yazılmış bir günlük kâğıdı parçasıydı. Sözler güzel ve . Onları okurken Kellan'ın kusursuz sesinin kafamın içinde şarkı söylediğini duyabiliyordum. *Benim için ne kadar inanılmaz olduğunu, seni ne kadar çaresizce sevdiğimi asla bilemeyeceksin. Gerekirse her şeyi baştan yapardım. Senin için en başa dönerdim.*

Gözlerim bulanık, tekrar ona seslendim. Hala bana cevap vermedi. Sözlerinin bir ipucu olup olmadığını merak ederek başa döndüm ve ön kapıya . Hâlâ bir şey yoktu. Onu asla bulamayacağımdan emin olduğum anda kapıyı açtım ve dışarıya baktım. Karşılama paspasının üzerinde duran, solmuş mavi kot pantolonu ve siyah deri ceketle göz kamaştıran Kellan, bir elinde bir düzine uzun saplı gül, diğer elinde de benim kitaplarımın bir kopyasını tutuyordu. Hangisinin beni daha çok heyecanlandırıldığını bilmiyordum - sonunda onu bulmak mı, gözlerindeki elektrik parıltısı mı, elindeki mis kokulu çiçeklerin kokusu mu, yoksa altıya dokuz parlak kapağın her tarafına sıçrayan ismim mi?

Kellan kaşlarını kaldırarak ben cevap vermeden konuştu. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

Hem gülerek hem de ağlayarak kollarımı ona doladım ve onu soğuk havadan çıkarıp evin içine çektim. Başını kendime doğru bastırdım ve dudaklarının serinliğinde heyecanlandım. Kapıyı ayağıyla tekmeleyerek kapatan Kellan, hevesli ağzımın etrafında birkaç kelime konuşmayı başardı. "Senin için bir şeyim var."

Sonunda kitabımı elime almak için can atıyordum. Kellan'ı bırakarak ellerimi ödül için yalvaran küçük bir çocuk gibi uzattım. Kellan hemen gülleri kollarıma yerleştirdi. Güldüğünde kaşlarını çattım; güller muhteşemdi ama şu anda asıl istediğimin bu olmadığını biliyordu. Yüzünde alaycı bir gülümsemeyle, için can attığım kitabı işaret etti. "Benim için bir tane imzalayacağına söz verene kadar onu göremezsin."

Dudaklarımı büzdüm ama Kellan başını salladı. "Hayır. İmzalı bir kopyasını istiyorum."

İlk imzalı kopyayı istiyorum."

İnleyerek başımı salladım ve boştaki elimi ona doğru salladım. "Peki, ne istersen imzalarım, yeter ki görmeme izin ver."

Meraklanan Kellan mırıldandı, "Gerçekten mi? İstediğim bir şey var mı?" diyerek çiçeklerini geri aldı ve kitabı bana verdi.

İki erkeğin arasında duran bir kadının seksi siyah beyaz fotoğrafına bakarken onun imalı ses tonunu duymazdan geldim. Başlık, *Karşı Konulmaz*, üst tarafa yayılmıştı ve takma ad olarak kullandığım isim altta büyük kalın harflerle yazılıydı. Artık kim olduğumu saklamıyordum ama İnsanlar artık gerçek adımlı biliyordu ve ben de bu hikayenin sırf bir rock tanrısının karısı olduğum için. Kellan gibi, ben de hayatımı çevreleyen abartı yüzünden değil, kendi değerlerimle başarılı olmak istiyordum.

Kitabı tutmak gerçeküstü bir şeydi. Bunu gerçekten yaptım. Gerçekten bir roman yazdım ve yayınladım. Çılgınca.

"Seninle inanılmaz gurur duyuyorum, Kiera."

Kellan'a baktığımda bu gururun yüzüne yansıdığını görebiliyordum. Isınabileceğimi bilmediğim yerlerimi ısıttı.

Kellan'ın Holeshot ve Avoiding Redemption'ın açılış grubu olduğu yeni turnesi Nisan ayında başlıyordu. Şirketin mi yoksa Denny'nin mi işi olduğundan emin değildim ama çocuklar bu kez uluslararası turneye çıkıyorlardı. ABD turnesinin sonunda hem Birleşik Krallık'ta hem de Avustralya'da konserler ayarlamışlardı. D-Bag'lerin Avustralya'ya gitmesini çok komik bulmuştum. Hayatın dönüp dolaşıp aynı yere geldiği kesin.

Ancak Kellan'ın çocuklarla birlikte turneye çıkabilmesi için, ki bunu gerçekten dört gözle bekliyordu, hiç de dört gözle beklemediği bir şey yapması gerekiyordu. Ama kendimi şok ederek söylüyorum, bunu dört gözle bekliyordum.

El çantamı sıkıştırarak Kellan'ı bulmak için yeni yatak odama doğru yürüdüm. Birkaç hafta önce yeni ve geniş bir eve taşınmıştık. Daha önce yaşadığım tüm evlerden çok daha güzeldi. Sadece ikimiz için neredeyse çok fazlaydı, ama Kellan ailemiz genişlediğinde eninde sonunda odaya ihtiyacımız olacağı konusunda ısrar etti. Ve konumu da daha iyi olamazdı. Griffin mümkünse Medina'da, Bill Gates'in hemen yanında bir yer istemişti ama Kellan ve ben bunun yerine şehir dışına çıkmayı tercih etmiştik. Kuzeye doğru ilerlerken, on bir dönümlük bir arazide özel, gözlerden uzak bir ev bulduk. En yakınımızdaki

Komşumuz, taşınma minibüsümüzün geçtiğini görünce pasta ile uğrayan tatlı ve yaşlı bir çiftti. Kırsal kesimde yaşadığımız için hayatımız Seattle'da olduğundan çok daha münzevi olacaktı, ancak ne zaman dışarıda olsak işlerin ne kadar çığırından çıktığını düşünürsek, dikkatimizi dağıtacak çok az şeyin olduğu sakin bir ev hayatı ikimizin de tam olarak istediği şeydi.

Kellan'ın eski evinden eşyalarımızı almak zorlu bir süreçti. Arkadaşlarım yardım etmişti ve yakınlardaki kalabalığın arasından cesurca geçmişlerdi.

eve girmek ve eşyalarımızı toplamak için sürekli ziyaretçiler geliyordu. Başkalarının tüm eşyalarımızı toplaması biraz utanç vericiydi, ancak Kellan ve ben oldukça sade yaşıyorduk ve eski evde başlangıçta o kadar çok eşya yoktu. Ve hala oldukça sade yaşıyorduk. Yeni evimiz, sahip olduğumuz az miktardaki mobilyayla biraz boş görünüyordu. Doldurmak için yardım almam gerekecekti. İyi ki Jenny ve Denny

alışveriş ve dekorasyon konusunda son derece iyiydiler.

Yine de evimizi bir yuva gibi hissettirmek için elimden geleni yaptım. Her odada bana evimizdeymişiz gibi hissettiren kişisel dokunuşlar vardı. tam da ait olduğumuz yerdeydik. Geniş yatak odamızda yürürken, aşinalık karşısında gülümsemek zorunda kaldım -Kellan'ın rahat koltuğu bir köşede, lambaderin yanında duruyordu ve okumak için mükemmel bir alan yaratıyordu. Yatak odası

Ona verdiğim Ramones posterini çerçevelemişti ve duvarda D-Bags'in Bumbershoot yanında onurlu bir yer tutuyordu. Kellan'ın striptiz kulübünden aldığı kovboy şapkası yeni yatağımızın ayak ucundaki askıda asılıydı. Ve D-Bags'in CD'sinin kopyaları kitabımın kopyalarının yanında duruyordu. Sanki yıllardır burada yaşıyormuşuz gibi hissediyordum.

Banyoya girdiğimde, içinde uyuyabileceğim jakuzili küvete, iki kişilik devasa duşa ve geniş granit tezgahlara baktım. Sadece bu banyoda yaşayabilir ve mutlu olabilirdim. Beyaz, uzun kollu bir gömlek giymiş, kollarını dirseklerine kadar çekmiş olan Kellan yaslanmış, aynada kendine bakıyordu. Uzun ve derin nefesler alıp veriyordu. Daha iyisini bilmesem, gergin olduğuna yemin edebilirdim.

"Gitmemiz gerek. İyi misin?"

Kellan bana doğru baktı ve son derece kaygısız bir gülümseme takındı.

"Evet. Ben hazırım."

Ellerimi kalçalarımın koyarak soruma açıklık getirdim. "İyi olup olmadığını sordum."

Gülümsemesi baştan çıkarıcı bir hal alan Kellan döndü ve kollarını belime doladı. "Az önce güzel ve başarılı bir yazarla seviştim. Harikayım."

Yüzümde parlak bir sırıtma patladı. Sonra aklım tekrar Kellan'ın büyük haberine kaydı. "Ve grubun yarın En İyi Yeni Sanatçı ödülünü alacak, o yüzden uçağa atlayıp seni Grammy'ye götürsek iyi olacak."

Adaylar Kasım ayının sonunda, dünümüzden bir hafta sonra açıklanmıştı, ancak Kellan hala her şeyi inkar ediyordu. Her şeyin bu kadar hızlı gelişmesine bir türlü anlam veremiyordu. Bazen ben de yapamıyordum ama onun kadar . Kellan

tüm paket - görünüş, yetenek, karizma. İnsanların dikkatini çeken o "şey" faktörüne sahipti Grammy ödülleri sadece bir başlangıçtı.

Kellan içini çekti, gülümsemesi gevşedi. "Bu şeye gerçekten gitmek zorunda mıyım?"

Akranlarından bile olsa övgü kabul etme konusundaki isteksizliğine gülerek başımı salladım. "Sahneye çıkacaksın, yani evet, orada olmak zorundasın."

Kellan gözlerini kapattı. "Bunu yapmayı neden kabul ettim ki?"

Onu sıkıca kavrarken yumuşak bir öpücük verdim. "Çünkü sen bir sahneye karşı koyamazsın ve bu yüzden dünya daha iyi bir yer."

Kellan kuru bir inançsızlık ifadesiyle tek gözünü açtı. Gülerek onu tekrar öptüm. "Dünyayı yönetmeye gidiyorsun, rock yıldızı."

Beni bırakan Kellan yatak odamıza doğru gitmeye başladı. Omzunun üzerinden bana şöyle dedi: "Zaten kazanacak gibi de değiliz. Albümümüz çıkmalı yeterince uzun zaman olmadı."

Ağzımı kapalı tuttum ama bu durumda bunun bir önemi olmadığını biliyordum. Kellan'ın kazanacağından hiç şüphem yoktu.

Tören için Staples Center'a götürülmek üzere limuzine bindiğimizde, orada bulunmaktan duyduğum heyecanı tekrar gözden geçirdim. Hastane odasındaki düğünümdeki endüstriyel paspaslar dışında, hayatımda daha önce hiç kırmızı halıda yürümemiştim ve tüm o insanların önüne çıkma düşüncesi Fotoğrafçılar midemde sanki küçük bir insan limonlu turta için yumurta akı köpürtüyormuş gibi hissettirdi. Muhtemelen hasta olacaktım. Yanımdaki Kellan'a baktığımda, şaşırtıcı bir şekilde tam olarak Aynı şekilde. Girişi konusunda gergin olmadığından emindim, gerçi onu rahatsız eden daha çok yaklaşan galibiyetiydi. Kellan spot ışıklarına aldırılmıyordu ama övgüleri kabul etme konusunda pek de iyi değildi. Hatta bir keresinde kazanma şansı olmadığını, bu yüzden neden uğraştığını söyleyen bir konuşma yazdı.

Sinirlerimi yatıştırmak için telefonumu çıkardım ve hızlıca bir mesaj gönderdim.

Kellan ekranıma baktı. O da dikkatini dağıtmak ister gibi görünerek, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Sırıtarak ona "Hayranlarına tweet atıyorum." dedim. Telefonu kaldırarak ona mesajımı okudum. "Grammy Ödülleri'ne gitmek üzereyim. Bana şans dile."

Kellan bana gözlerini devirdi. Denny'nin Kellan'ın menajeri olarak yaptığı ilk şeylerden biri, onun bazı sosyal medya sitelerine katılmasını sağlamak olmuştu. Kellan'a, söylentileri ortadan kaldırmanın en iyi yolunun onunla doğrudan etkileşime geçmek olduğunu söylemişti. hayranları. Kabul ettim ve bunu neden daha önce yapmadığımı merak ettim.

Ama bakış

Kellan'ın yüzündeki şaşkınlık, isteksizlik ve kızgınlık ifadeleri her şeyi açıklıyordu. "Whatbook yapmamı mı istiyorsun? Ve Tweet? Bir kuş gibi mi? Ciddi misin sen?" demişti Denny'ye öfkeyle.

Kellan teknolojiden olabildiğince uzak durmuştu, olabildiğince uzun süre. Teknolojiyle ilgilenmiyordu. Bir bilgisayarı bile yoktu. Ya benim ya da Griffin'in dizüstü bilgisayarını ödünç alırdı. Benimkini kullanmayı tercih ederdi. Griffin'in klavyesinin yapışkan olduğunu söylerdi. Nedenini düşünmek bile istemiyordum. Ama Kellan neredeyse tekmelenerek ve çığlık atarak modern çağa girmeye zorlanıyordu. Kabul ettiğinde yüzünde beliren istifa etmiş ifadesi o kadar sevimliydi ki fotoğrafını çekmiştim. Belki bir gün duvarına asardım.

Kellan adına attığım Tweet'ardından iyi dilekler yağmaya başladı. Kellan sonunda güldü ve kaptırdı. Telefonuma o kadar uzun süre bakıp gelen yorumları izledik ki Staples Center'a vardığımızı fark etmedik bile. Kellan ve çocuklar daha önce prova yapmak için oraya gitmişlerdi ama bunun yanında o hiçbir şeydi. Her yerde insanlar vardı. Kameralar her yerdeydi. Ünlüler her yerdeydi. Hayatta bir kez yaşanacak o gerçeküstü anlardan biriydi.

Araba iniş alanına yanaşırken Kellan camdan dışarı bakarak, "Siktir git," diye mırıldandı. Durduğumuzda arabadaki diğer insanlar da korkmaya başladı. Ayrı ayrı binmek istemediğimiz için limuzinimiz oldukça kalabalıktı; Griffin, Anna, Evan, Jenny, Matt ve Rachel da bizimle birlikteydi. Herkes de harika görünüyordu. Anna ve Jenny saç ve makyaj konusunda kendilerini aşmışlardı ve erkeklerin hepsi gardırobumuzu tedarik etmeleri için büyük tasarımcılarla görüşmüşlerdi. Benim elbisem, muhtemelen bir yıl boyunca garsonluk yaparak kazandığımdan daha fazla paraya mal olan çarpıcı bir siyah tek omuzlu parçaydı. Lekelenmemesi, takılmaması ya da yırtılmaması için çok dikkatli davranıyordum.

Çocuklar biraz daha rahat giyinmişlerdi ama yine de inanılmaz görünüyorlardı.

Evan'ın üzerinde gri bir pantolon, ona uygun gri bir ceket ve altında siyah düğmeli bir gömlek vardı. Matt ise modaya uygun şekilde yıpranmış kot pantolon ve koyu renk

Beyaz gömlek üzerine mavi blazer ceket. Griffin . . gerçekten dar deri pantolon giyiyordu. Herkes onu bundan vazgeçirmeye çalışmıştı ama o başka bir şey giymeyi reddetmişti. Anna en azından üzerinde *Muff Master* yazan bir tişört giyme konusunda fikrini değiştirmesini sağlamıştı. Üzerinde ne yazdığı için değil, bir tişörtün ödül töreni için uygun olmadığını düşündüğü için. Kellan siyah bir pantolon, beyaz bir düğme ve siyah bir ceket giymişti.

Gömleğinin üç ya da dört düğmesi açıktı ve ceketinde sadece

Göğsünün yarısına kadar inen tek bir düğmesi vardı. Hem şık hem de çok seksiydi. Gözlerimi ondan ayırmak zordu.

Sahne ışıklarına çıkmadan önce hepimiz birbirimize cesaret, destek ve şükranlarımızı . Ve sonra gösteri zamanı geldi.

Sinirlerim kırmızı koridorun yarısında buharlaştı. Bu inanılmaz. İnsanların fotoğrafınızı çekerken bağırarak soru sormalarına ne kadar çabuk alışıyorsunuz. Bunu her zaman yapmak istemiyordum ama sık sık yapmak o kadar da kötü olmazdı. Kellan'ın gülümsemesi kusursuz, çalımları baştan çıkarıcıydı. Benden başka kimse onun anlayamazdı. Bunu biliyordum çünkü elimi ölümüne kavramıştı. Hangi konuda daha çok rahatlayacağından emin değildim.

-Kazanmak ya da kazanamamak. Çalmak muhtemelen sinirlerini yatıştıracaktı ama ne yazık ki grup, kategorileri bittikten sonra sahneye çıkacaktı. O ana kadar endişesinden kurtulamayacaktı. gerçek bitmişti. Ama bana sık sık yaptığı gibi, ben de ona bu konuda yardımcı olurum.

Tören boyunca otururken, kafasını dağıtmasına yardımcı olmaya çalıştım. Denny ve Abby'nin hafta sonu Gibson'a bakıcılık yapmaları ve Abby'nin Pazartesi gününe kadar kendi bebeğini doğurmak isteyeceği konusunda şakalaştık. Bunun üzerine iki gün sonraki düğün törenlerinde grubun hangi şarkıları çalması gerektiği hakkında konuşmaya başladık. Abby "Islands in the Stream "in büyük bir hayranıydı ama Kellan bu şarkıyı ya da Abby'nin yedek şarkısı olan "Endless Love "ı coverlamayı reddetti.

Kellan'ın kategori zamanı yaklaştıkça daha az konuşmaya ve daha çok kıpırdanmaya başladı. Ayrıca bileğimdeki isminin dövmesini obsesif-kompulsif bir şekilde öpmeye başladı. Bir ara o kadar kötüydü ki, kalıcı mürekkebi aşındıracağını düşündüm. İki spiker En İyi Yeni Sanatçı kategorisi için sahneye çıktığında Kellan'ın dizi aşağı yukarı zıplamaya başladı. Onu hiç bu kadar yıpranmış görmemiştim.

Uzanarak bacağını sabitledim. Gözlerini kocaman açarak bana döndü ve fısıldadı, ". Gerçekten çok gerginim. Ben hiç gergin olmam. Neyim var benim böyle?"

Gülümseyerek ona dedim ki, "Sen de insansın. Ve bence buradaki herkesin bir şekilde gergin olduğunu söylemek oldukça güvenli."

Mikrofonun önündeki çift gerçekten kötü bir komediyle ortamı yumuşatmaya çalışırken Kellan bana "Gergin değilsin" dedi.

Birkaç saniye Kellan'a baktım ve ona bir şey söyleyip söylememeyi düşündüm. Tüm tantana bitene kadar beklemeyi planlıyordum ama bunun kesinlikle sinirlerini bozacağını biliyordum. Gidiyordu

aklını başından almak için. Benimkini kesinlikle uçurmuştu. Kısa bir filmde aday gösterilen grupların klipleri oynamaya başladı. Kellan'ın mükemmel sesini duyduğumda salonu doldururken öne doğru eğildim ve sırrımı kulağına fısıldadım. Şok içinde bana bakarken ağzı bir karış açık kaldı. Sormadığı soruyu başımla onaylarken gözlerim yaşlarla doldu.

Spikerler hep bir ağızdan "Ve En İyi Yeni Sanatçı ödülünü kazanan .." diye konuşurken Kellan'ın yüzüne bir gülümseme yayıldı. Dramatik bir etki yaratmak için durakladıklarında, Kellan beni öpmek için öne doğru eğildi. "The D-Bags!"

Oda alkış ve tezahüratla inledi ama Kellan'ın bunların tek kelimesini bile duymadığından emindim. Yüzümü tutarak dudaklarıma doğru inişini tamamladı.

Diğer grup üyeleri ayağa kalkmaya başladı ama Kellan hâlâ sandalyesinde oturuyor ve yüzümü hafif öpücüklerle sıvıyordu. Milyonlarca izleyicinin bunu televizyondan izlediğinin bilincinde olarak, onu geri ittim ve ayağa kalkması için ısrar ettim. Sonunda ayağa kalktığında yüzünde heyecan vardı. Evan ve Matt onu sırtından alkışlayarak öne doğru ittiler. Ben de diğer kızlarla birlikte ayağa kalktım ve onlar sahneye doğru beceriksizce ilerlerken alkışladım. Kellan her beş saniyede bir bana dönüp bakıyordu, coşkulu yüzü hâlâ şaşkınlık içindeydi. Bunun kazanmaktan mı yoksa benim haberimden mi kaynaklandığından emin değildim.

Çocuklar sahneye çıkan merdivenleri tırmandılar ve kendilerini anons eden ünlülerle kibarca kucaklaştılar. Sanki bir işaretmiş gibi, Evan ve Matt geri çekilerek mikrofonu Kellan'ın almasına izin verdiler; Griffin her iki adam tarafından da omuzlarına birer "destekleyici" el konularak ustaca zapt edildi. Kellan başını sallayarak mikrofona doğru yürürken altın gramfon heykelini kavradı

"Oh . . . vay . . . Ne diyeceğimi bilemiyorum. Teşekkür etmek istiyorum .." Sesi kesildi ve gözlerimdeki yaşlar yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. Kellan elinin ağzına götürerek konuşmayı kesti. Başını tekrar sallayarak elini yavaşça indirdi. "Özür dilerim." Sesinde zorlukla kontrol altına alınmış bir duygu vardı. "Karım az önce bana hamile olduğunu söyledi." O anın etkisiyle tekrar geri adım atmak zorunda kaldı.

İnsanlar bağırmaya başladı. D-Bag'ler Kellan'ın üzerine atlayıp onu tebrik ettiler. Kız kardeşim ve kız arkadaşlarım da dahil olmak üzere çevremdeki her kafa bana doğru döndü. Henüz kimseye bundan bahsetmemiştim. Gerçekten de daha yeni öğrenmiştim. Tam olarak geçen hafta. Ve şaşkınlık ilk tepkimi tarif etmeye yetmez. Bir kere doğum kontrol hapı kullanıyordum, bu yüzden hamile kalmaktan endişe bile etmemiştim. Stresli ya da heyecanlı olduğum için geç kaldığımı düşünüyordum. Bir sürü büyük şey olmuştu.

son zamanlarda oluyor. Ama kendimi garip hissediyordum. Hasta falan değildim, sadece normal hissetmiyordum. Olmam gerekenden daha yorgundum ve aç olmamakla bir oturuşta iki somun ekmek yiyecek kadar aç olmak arasında gidip geliyordum. Herhangi bir hastalığı elemek için doktorumdan randevu almıştım. İspanyol gribine yakalanmadığıma ve hamile olduğuma dair beni temin etmişti.

Doktora titiz bir planlamacı olduğum ve hayatım boyunca hiçbir doğum kontrol hapını atlamadığım için hamileliğin imkansız olduğunu söylediğimde, bana piyasaya çıkan kötü bir parti hap hakkında bilgi verdi. Görünüşe göre haplar pakette yanlış dağıtılmıştı, bu yüzden dozajlar yanlıştı. Bildiğim iyi oldu. Yanlış etiketlenmiş tüm partiler toplatılmıştı ama görünüşe göre doğum kontrolünde turnayı gözünden vurmuştum. Bebeğimiz Eylül'de doğacaktı.

Kız kardeşim ve Jenny sessizce beni ayrıntılar konusunda sorguya çekmeye başlarken, Kellan sonunda kendini toparladı. Tekrar mikrofona yaklaşarak uzun bir nefes verdi. "Dürüstçe söyleyebilirim ki bugün hayatımın en güzel günü."

Alkışlar dindiğinde kalabalığa "Her birinize teşekkür etmek istiyorum. Bizi destekleyen tek bir kişi bile. Bağlılığınız dünyalara bedeldi ve siz olmasaydınız biz burada olamazdık. Baba olmak üzere olduğum için şu anda aşırı duygusal olabilirim ama her birinizi gerçekten çok seviyorum. Tüm kalbimle teşekkür ederim."

Oturduğum yerden anlayamıyordum ama el sallayıp mikrofondan uzaklaştığında gözlerinin yaşardığından oldukça emindim. Biliyordum. Bu duygusal an, yarın Grammy'nin önemli anlarını yayınlayan her programda tekrarlanacaktı. Her radyo istasyonunda konuşulacaktı. Her su soğutucunun etrafında bahsedilecekti. Ve bir kez olsun memnun oldum. Bu anın yaşamasını istedim. Bu anıyı sürekli hatırlamak istiyordum. Bu videoyu yirmi yıl sonra tekrar oynatmak istedim, böylece Kellan'ın, oğlum olduğunu öğrendiğinde yüzündeki ifadeyi hatırlayabilecektim. bir baba olacaktım. Ve bunu oğluma ya da kızımıza göstermek istedim - böylece hiç şüphesiz sevildiklerini bileceklerdi. İlk günden itibaren sevildiler.

Bölüm 31

Sonsöz

Denny, Abby'ye hayalindeki düğünü yaşatmak için hiçbir masraftan kaçınmadı. Her şey gelin dergilerinden fırlamış gibi mükemmeldi. Nefes kesiciydi. Tören Seattle şehir merkezindeki etkileyici Fairmont Olympic otelinde gerçekleşti. Yirmi metrelik tavanları, kristal avizeleri, tavandan tabana kemerli pencereleri, beyaz brokar çarşafları, masa etekleri ve porselen yer ayarları, yer üst çentik oldu.

Kellan ve ben düğün ekibindeydik; o sağdıç, ben nedime olarak. Pembe çiçekler ve parıldayan ışıklarla sarılı sunağın yanında durmak gözlerimi yaşarttı. Tabii ki, bu

Hamilelik hormonları devreye giriyor. Ama ben öyle düşünmüyordum. Denny'nin sevgilisiyle evlenmesini izlemektir. "Evet" dediğinde yüzündeki ifadeydi. Kellan'ın Denny'nin omzunun üzerinden arkadaşına gülümsediğini görmektir. Kocamın gözlerindeki az miktardaki nemdi. Kendi sade törenimde ettiğim yeminleri hatırlamaktır.

Uzun süren nikâh töreninin ardından mutlu çifti tebrik etmek için uzun kuyruklar oluştu. Karmaşık işlemeli, uzun kollu, pırıl pırıl beyaz bir gelinlik giymiş olan Abby'yi hiç bu kadar ışıltılı görmemiştim. Denny'yi de onun yanında gururla dururken hiç bu kadar neşeli görmemiştim. Sonunda ona sarılma sırası bana geldiğinde, duygularımı güçlkle ifade edebildim. Sanırım onu sıkıca kucaklarken onun adına mutlu olduğumu söyledim. Yanağımdan bir damla gözyaşını silerek bana, "Burada olduğun için çok mutluyum. Seni seviyorum, dostum."

Bu beni mahvetti ve dağılmaya başladığımda kıkırdarak Kellan bana eşlik etti, böylece oturabilirdim, belki biraz su falan içebilirdim. Tanrım, eğer şimdi bu kadar duygusal olursam, önümüzdeki yedi ayı asla atlatamazdım.

Kellan sırtımı okşarken, "toparla," diye mırıldandı. Bu düğün bizimkinden çok daha gösterişliydi ve sağdıçların hepsi smokin giymişti. Kellan dudak uçuklatacak kadar iyi görünüyordu. Ben de fark etmişim. Seyirciler arasında, gelin ve damadı görmezden gelerek tüm tören boyunca *onu* izleyen birkaç konuktan daha fazlası vardı.

Kellan sandalyemi çekerek oturmama yardım etti. Grammy ödüllerinden beri bunu yapıyordu, sanki zaten güçsüz olduğumu düşünüyordu. Yine de ona izin verdim. Hâlâ sürpriz açıklamamın etkisindeydi. Ben de öyleydim ama bu fikre alışmak için biraz daha zamanım vardı.

Her masa düzeninde zarif bir kaligrafi ile yazılmış kartlarla gümüş isim etiketi tutucuları vardı. Yeni adımın, *Bayan Kiera Kyle*'in yazılışını görmek beni yine gözyaşlarına boğdu. Anna ve Griffin masada solumuzda oturuyorlardı,

Evan ve Jenny , Matt ve Rachel ise karşımızda oturarak çemberi tamamladılar. Masaların geri kalanı Denny ve Abby'nin arkadaşları ve meslektaşlarıyla dolu görünüyordu.

Beş yıldızlı bir yemek, kadeh kaldırmalar ve düğün pastasının gelin ve damat tarafından kesilmesinin ardından D-Bags sahne aldı. Çocukları bu büyüklükte bir mekânda sahne alırken görmeyeli gerçekten uzun zaman . Sanki Pete's'e geri dönmüş gibiydim. Konserden daha samimi bir ortam vardı, ses net ve berraktı; inanılmazdı. Kellan kalabalıkla oynadı, onları coşturdu ve dans ettirdi. Gecenin sonunda kimse oturmuyordu.

Denny'ye bir hediye ve Abby'ye bir sürpriz olarak ve sanırım Kellan onun şarkı seçimlerini beğenmediği için, onlara ilk dansları için bir şarkı yazdı. açan birini bulmak, ona her geçen gün daha çok aşık olmak ve kendinizi daha iyi hissetmekle ilgili harika bir parçaydı.

Gittiklerinde nefesim kesiliyor, yaklaştıklarında ise nefesim kesiliyordu. Kellan gibi, şarkı da göz kamaştırıcı, seksi ve aynı zamanda son derece içten ve romantikti. Şarkıyı Denny ve Abby için yazmış olsa da, ilhamın bizden geldiğini biliyordum. Beni yine ağlattı.

Yeni evliler gecenin sonunda odalarına çekilerek gözden kayboldular. Sabah erkenden uçağa yetişeceklerdi. Balayına başlamak ve orada arkadaşları ve aileleri için ikinci bir düğün töreni yapmak üzere Avustralya'ya döneceklerdi. Denny'nin bu suareyi iki kez yaptığı için deli olduğunu düşünmüştüm ama Abby'nin istediği buydu, bu yüzden bunu yapmaktan çok mutluydu.

Kellan ve ben de Avustralya'ya gideceğiz ama birkaç ay daha kalacağız. Turne ilk olarak Vegas'ta başlıyordu.

hep ziyaret etmek istemişimdir. Denny bu tur için Kellan ve bana kendi otobüsümüzü ayarlamayı başarmıştı. Kendi özel otobüsümüz! İstedğim kadar gürültü yapabilirdim ve Kellan'dan başka kimse beni duyamazdı. Kellan ve sık sık unuttuğum otobüs şoförü ve korumamız. New York'ta olanlardan sonra, Kellan ve ben toplum içinde olduğumuz zamanlar için koruma tutmaya karar verdik. Bu benim için hâlâ garip bir kavramdı. Ama gerçek şu ki, Kellan ve ben dışarı çıktığımızda dikkat çekiyorduk ve bazen bu dikkat biraz fazla dostça oluyordu. Artık hamile olduğum için risk almak istemiyorduk.

Böylece, başlangıçta düşündüğüm kadar yalnız olmayacak olsak da, başımı döndüren ve turun başlaması için sabırsızlandığım kadar mahremiyetimiz vardı.

D-Bags'in ilk gösterisinin biletleri tükenmişti. Sonraki de öyle. Ve bir sonraki. Hangi şehre gidersek gidelim, bir heyecan yarattılar. Bir D-Baggery çılgınlığı. Ama hepsi olumluydu ve bu kez hepsi dürüsttü - artık ikiyüzlü dedikodular yoktu. Turne Amerika'da üç ay geçirecekti.

Kanada ve bir ay denizaşırı. Bu Kellan'ın ısrar ettiği bir şarttı. Yılın birkaç ayından fazla yollarda olmak istemiyordu-özellikle de bebek doğduktan sonra. Bu sonra, herhangi bir nedenle onunla birlikte olamazsam, turne zamanı daha da kısalabilirdi. Kellan hiçbir şeyi kaçırmak istemiyordu ve ben de

Onu suçla.

Tur ilerledikçe karnım da büyüdü. Bir gecede iki katına çıkmış gibi görünmem hayret vericiydi. Düz bir karından orta derecede bir şişliğe, kesin bir şişkinliğe, kavun büyüklüğüne ve bir karpuz yuttu-aynen ! Kellan gelişimimi görmeye bayılıyordu. Bazen birlikte yataktayken göbeğime bakar, sanki gözlerinin önünde genişlemesini bekliyormuş gibi sadece cildimi izlerdi.

Birkaç ay boyunca utanmadan çıplak karnıma sonra, bir akşam ona "İzlenen bir tencere asla kaynamaz, biliyorsun" dedim.

Gözlerini yüzüme dikerek mırıldandı: "Biliyorum. Sadece bebeğin ne kadar büyük olduğunu hayal ediyorum. Gözümde canlandırmaya çalışıyorum."

Yanağını okşarken verdiği cevaba gülümsedim. "Ben de öyle yapıyorum."

Kellan sırtarak başını dikkatlice çocuğumuzun şişkinliğine yasladı. Beş aylık olduğu için başını yaslayabileceği yeterli miktarda yer vardı.

Ben onun pürüzsüz tenini okşamaya devam ederken o bana baktı. "Ne yapıyorsun?" Sonunda ona sordum.

Memnun ifadesi rüya gibi bir hal aldı. "Onu dinlemek. Ya da onu." Cinsiyetini öğrenmemeye karar vermiştik. Sürpriz olsun istedik. Ve ayrıca, Anna'ya olduğu gibi, bazen teknisyenler hata yapabiliyor.

Gülerek ona "Hayır, akşam yemeğinde yediğim parmesanlı tavuğu dinliyorsun" dedim. Otobüsteki özel odamızın kapısına doğru bakarak, "Acaba ondan hiç kaldı mı?" diye mırıldandım.

Fısıldayarak "Şşşt Dinliyorum." Kellan sindirim sistemimi yoğun bir şekilde incelemeye devam etti.

Sonra hafifçe mırıldanmaya başladı, sanki iç seslerime eşlik ediyordu. Bebek hareket ettikçe karnımda bir yuvarlanma hissettim. Kellan'ın gözleri büyüdü ve bana baktı. Yüzündeki ifadeye güldüm. "Mırıldanmaya devam et," dedim ona.

Yaptı ve bebek tekrar hareket etti, sonra tekmeledi. Ben iç çekerken Kellan gülümsedi ve "Bebek babasının sesini seviyor" dedi.

Başını kaldıran Kellan çarpık bir gülümseme takındı. "Tıpkı annesi gibi. Ya da onun Anne."

Bir an için onu mu yoksa buzdolabındaki tavuğu mu daha çok istediğimi tartıştım. Sonunda her zaman seçtiğim şeyi seçtim. Kellan'ı dudaklarıma doğru çekerek, hamileliğin ikimize de sağladığı tek avantajın tadını çıkardım: cinsel dürtülerimizin artması.

Yedinci ayıma girdiğimde, D-Bag'ler uluslararası hale geldi. Kellan ilk başta turneye devam etmem konusunda endişeliydi. Sahne arkasında doğum yapma riskini almak istemedi. mümkün olduğunca güvenli. Ona sorun olmadığını, doğumdan çok önce evde olacağımızı söyledim. Kellan zaten o sırada benden uzak kalmak istemiyordu. Kelimeler onu kolayca ikna etti. Ayrıca, ona sonunda Mile High kulübünün üyeleri Avustralya'ya yapılan süper uzun uçuş sırasında. Kellan daha önce hiç uçakta seks yapmadığı için, deyim yerindeyse, meraklanmıştı.

En azından. Ne kadar ilerlemiş olduğumu düşünürsek, kulübe katılmak zorlu bir görevdi. Çok fazla kurnazlık, beceri ve ağzımı kapatan bir el gerekiyordu. Uçak banyosunda yapılan seks, tur otobüsünde seksle kıyaslandığında ferah görünüyordu ama biz bunu başardık. Kıkırdayan bir hostes bile daha sonra bize kanat verdi. Kellan gömleğine iliştiği kanadını biz aşağıdayken hep taktı.

Böylece, tombul ve hayat doluyken, bir rock yıldızıyla birlikte bir rock konserini dolaştım. Grup önce Perth'te çalışıyor, ardından Sydney ve Brisbane'e gidiyordu. Kulis alanı yarışmayı kazananlar, sıkı hayranlar, radyo çalışanları, ekip ve grup üyeleriyle doluydu. Güvenlik mevcut ve dikkatli olsa da, Kellan hayranların bir buluşma ve selamlaşma odasına hapsedilmemesi ve rock yıldızlarıyla dolaşıp kaynaşmalarına izin verilmesi konusunda ısrar etti. Hatta Sienna'nın asla izin vermediği bir şekilde, konser boyunca kalmalarına bile verilmişti. Ama Kellan yine de hayranlarıyla belli bir düzeyde yakınlık kurmak istiyordu. Hayranlarının birçoğu Bayan Kyle ile de konuşmak istediğinden, bu benim için yazmayı daha da zorlaştırdı. Ama dizüstü bilgisayarım elimde, onu dinlemek ve yazım üzerinde çalışmak için bir yer buldum.

İlk kitabımı yayınladıktan sonra ikinci odaklanmaya başlamıştım. Belki de Kellan'ın bana sayısız saatler boyunca *Gurur ve Önyargı* okumasından kaynaklanıyordu, ama zihnimi dolduran hikayelerin hepsi Jane Austen tarzı tarihi romanlardı. Bu zaman dilimini büyüleyici ve sürükleyici buluyordum ve artık otobiyografik hikayem

farklı bir şey yapma ve çağdaş romanlardan uzaklaşma fikrini sevdim.

Yazarken ara sıra sahnedeki adamımı izledim. Bu turnede çok iyi vakit geçiriyordu. Holeshot ve Avoiding Redemption ile takılmayı seviyordu. Üç grup hem kişilik hem de müzikal açıdan birbiriyle çok iyi kaynaşmıştı. Aslında turne sona erdiğinde Justin ve Kellan ortak bir şarkı kaydedeceklerdi, her ikisinin de sessiz zamanlarda üzerinde çalıştığı bir şarkı. Şarkıyı birlikte çalıştıklarını duymuştum ve tüylerim diken diken olmuştu. Hayranlarımın dinlemesi için sabırsızlanıyordum.

Kellan ve çocuklar bu kez albümü Seattle'da kaydetmeyi planlıyorlardı, o zamana kadar teslimata çok daha yakın olacağım için albümü eve yakın tutmayı planlıyorlardı. Gerçi Nick için sorun yoktu. Doğrusu Nick son zamanlarda pek çok şeyi sorun etmiyordu. Sienna ile yaşadığı skandaldan sonra babası tarafından korkutulmuştu. O adam en büyük iki eylemini kaybetmek istemiyordu.

Oğlunun işleri manipülatif bir şekilde yürütmesi yüzünden.

Sözüne sadık kalan Sienna bizden uzak durdu. Bir partide çocukları Grammy ödülleri için tebrik etmişti ama ondan duyduğumuz tek şey buydu. Duygusal ve dürüstçe halktan özür dilemesinin ardından albümü düşüşe ama yavaş yavaş toparlanmaya başlamıştı. Ve bunu yapacağından hiç şüphem yoktu. Eğer bir şey varsa, kadın inatçıydı.

Tur bittiğinde eve gitmeye hazırdım. Yorgundum ve çok ama çok hamileydim. Anna'ya hamileliğinin sonuna kadar turnede kaldığı için yeni bir saygı duymaya başladım. Yolda olmak eğlenceliydi ama yorucu bir yaşam tarzıydı. Ben de kız kardeşimi tekrar görmek için sabırsızlanıyordum. Griffin de öyle. Anna bu turda çocuklara katılmamaya karar vermişti. Gibson daha fazla ilgi ve rehberliğe ihtiyaç duyduğu bir aşamaya gelmişti - kesinlikle her şey o kızın ağzına giriyordu - bu yüzden Anna kalmıştı evde onunla birlikte. Bebeğin ihtiyaçlarını ilk sıraya koyduğu için kız kardeşimle gurur duyuyordum. Bu, birlikte büyüdüğüm Anna'dan fersah fersah farklıydı. Bu konuda endişeliydi ama harika bir anneydi. Umarım ben de onun kadar harika olurum.

Hamileliğimin dokuzuncu ayına girdiğimde, işim bitmişti. Kocaman olmuştum. Bitkin düşmüştüm. Ayaklarım şişmişti. Sırtım ağrıyordu. Hayatımı kurtarmak için rahat bir uyku pozisyonu bulamıyordum. Ve cinsel dürtülerim cızırdarak yok olmuştu. Bu çocuğun bedenimden çıkmasını istiyordum.

Kellan beni yatıştırmak için elinden geleni yaptı. Sadece bana özel bir dondurma çeşidi almak için yarım saatlik yoldan geldi. Bana geri verdi Her gece masaj yaptı. Hatta bana pedikür yapmaya çalıştı, bu beni o kadar güldürdü ki ayaklarım titredi ve parlak kırmızı oje ayak parmaklarıma ve ellerine bulaştı. Yine de çok tatlıydı.

Tam sonsuza kadar hamile kalacağım gerçeğini kabullendiğim anda kasılmalarım başladı. Hemen ne zaman olduklarını ve ne kadar sürdüklerini yazdım. Kellan onun şarkı sözlerinden birine bir şeyler karaladığımı fark etti. ve başını omzuma yasladı. "Ne yapıyorsun?"

Bir kronometreye bakarak, acı nefes alırken saniyeleri saydım. "Kasılmalarımı kaydediyorum."

"Sen nedin?" Kellan beni kendisine doğru çevirdi; gözleri kocaman ve panik içindeydi. "Vakit geldi mi? Seni şimdi hastaneye götüreyim mi? Arabayı çalıştırayım. Ben de çantanı alayım. Araba koltuğunu takmam lazım."

Sorularının tek birine bile cevap çekip gitti. "Kellan! Henüz erken." Kasılmalarım hafifti ve hala çok uzaktaydı. Ben bile daha çok zamanımız olduğunu biliyordum.

Yine de çok hareketliydi, bu yüzden bunu ona açıklama girmedim. Sadece kanepeye oturdum ve bir sonraki kasılmamın kaydedilmesini bekledim.

Kellan evin içinde koşuşturarak ihtiyacımız olduğunu düşündüğü şeyleri aldı ve unuttuğundan emin olduğu şeyler hakkında kendi kendine mırıldandı. "Kiera, bebek bezine ihtiyacımız olacak mı? Çocuk bezi alıyorum. Bebek bezi getirmeliyiz."

Omzumun bağırdım, "Kellan! Eminim hastanede vardır." Bana cevap vermedi ve Chevelle'in bagajının Seattle'daki çocukların yarısının altını örtmeye yetecek kadar çocuk bezi yüklenecekti.

Sakin bir şekilde oturan anneme baktım. Bir torunun daha doğumunu kaçırmak istemediğinden, doğum tarihinden önce Seattle'a uçmuştu. Bebek doğduktan sonra babam da ona katılacaktı. "Enkaz halinde," dedim.

Annem gülerek dizimi okşadı. "Hepsi ilk seferinde öyledir."

Doğurmak üzere olmama rağmen, yirmi dakika sonra Chevelle'e tıkıldım ve Kellan beni en yakın hastaneye yetiştirdi.

Hız göstergesine bakarak ona kararlı bir şekilde ". Daha çok zamanımız var."

Kellan bana gergin bakışlar fırlattı. "Emin misin? Nereden biliyorsun? Belki de gerçekten hafif bir doğum sancısı çekiyorsundur. Belki de senin için en kötüsü budur."

Annem eğlenerek arka koltukta kıkırdamaya başladı. Bunu rahatlatıcı bulmadım.

Saatler sonra kocamı öldürebilirdim, annemi öldürebilirdim ve yanlış etiketlenmiş doğum kontrol haplarının üreticisini öldürebilirdim. Öleceğimden emindim. Hayatım boyunca hiç bu kadar acı verici bir şey hissetmemiştim. Ama sonra, bulutlarla kaplı önlükler giymiş melek gibi bir hemşire bana ilaç verdi ... ve her şey çok çok daha iyi oldu.

Yine de korkunç derecede rahatsız edici ve zordu. Doğum yapma eyleminin ne kadar zor olduğunu hiç düşünmemiştim. Her zaman olduğu için bunun çok daha sorunsuz bir süreç olacağını düşünebilirsiniz. Yani, çığlık atan, homurdanan ve acı içinde kıvranan kedi ve köpekler görmezsiniz. Daha önce doğum yapan balinaların videolarını izlemiştim ve yemin ederim o canlılar yaptıklarını bile fark etmiyorlardı. Ve size şunu söyleyeyim, belden aşağım kısmen uyuşmuş olsa bile ben fark ettim.

Elimi tutan Kellan geldiğinde bana yardım etti. Kendini tamamen işe yaramaz hissettiğini ve daha fazlasını yapabilmeyi dilediğini söyleyebilirim. Elinden gelse muhtemelen benim yerime doğurmayı teklif ederdi. "Harika gidiyorsun tatlım, neredeyse Orada."

Doktor bana bir kez daha ıkınmamın olacağını söyledi ve neredeyse ağlayacaktım. Sadece bitmesini istiyordum. Bundan nefret ediyordum. Bunu bir daha yapmaktansa başka bir kamyonun altında kalmayı tercih ederdim. Annem diğer elimi sıktı. "Bunu yapabilirsin," dedi bana.

Ben de yapabileceğimi biliyordum ve elimden geleni yaptım. Rahatlama neredeyse anında oldu ve bebeğin ağlamaya başladığını duymadan önce bile işimin bittiğini biliyordum. Gözyaşları yanaklarından süzülen Kellan terli başımı öptü. "Harikasın," diye fısıldadı.

Gözlerimi kapatarak küçük, minnettar bir gülümsemeyi başardım.

Hemşirenin neşeli sesi beni uyandırdı. "Tebrikler! Oğlunuz oldu!"

Gözlerimi hızla açıp Kellan'bakarken annemin ağlamaya başladığını duydum. Bir oğlan mı? Bir oğlumuz olmuştu. Kellan'ın bakışları küçük hemşirenin kollarında. Yüzünde şaşkınlık ve sevinç karışımı bir ifade vardı. "Bir oğlum mu oldu?" Yanağından parıldayan bir gözyaşı süzüldü ve omzuma düştü.

Hayır, yanılmışım, yüzündeki o ifadeyi görmek için bunu binlerce kez daha yapardım. En azından iki ya da üç kez daha.

Hemşire oğlumla birlikte bana doğru gelirken başıyla onayladı. Ölmek üzereydim.

Onu görmek, kucağıma almak istiyordum ama başımı ona doğru hafifçe salladım ve Kellan'a bir bakış attım. Anlayışla bebeği ona uzattı. Kellan hayatında o kadar çok saçmalık yaşamıştı ki, çocuğunu ilk kucağına alan kişi olmayı hak ediyordu.

Hem kahkaha hem de hıçkırık gibi bir ses çıkaran Kellan, oğlunun gözlerinin içine baktı. "Hey, küçük adam," diye fısıldadı. "Ben senin babanım ve seni seviyorum.

. . çok fazla." Sesi titreyerek ekledi, "Burada olduğun için çok mutluyum." Kellan onu bana vermeden çok önce hıçkıra hıçkıra ağlıyordum.

Birkaç ay sonra, pembe ve beyaz balonlardan oluşan bir denizin içinde ilerliyordum. Evimin her yerindeydiler. Yani evimin *her* yerinde. Her lambaya, vazoya, tırabzana, kapı koluna öbek öbek takılmışlardı, dolap kulpu ve sandalye arkılığı. Tavan onlarla doluydu. Yerler de öyle. Oturma odasındaki insanlar onları ileri geri tekmeleyerek eğleniyorlardı. Umarım Gibson yakınlardayken kimse bir şey yememiştir. On beş aylık yeğenim domuz cennetindeydi.

kollarında taşıyabileceği kadar yumuşak balon vardı. Anna onu bir şahin gibi izliyor, balonların hiçbirinin patlayıp onu korkutmadığından ya da patlayıp lastik gibi olmadığından emin oluyordu. Bu küçük kızın hâlâ oral fiksasyon sorunları vardı. Ağzına her şeyi sokabiliyordu. *Her şeyi*. Anna bana Gibson'ın seks oyuncakları zulasını bulduğunu . Gibson'ı ömür boyu terapiye ihtiyaç duymaktan sadece birkaç saniyeyle kurtarmıştı. Artık her çeşit oyuncağı

Dolaplarının en üst rafında kilitli bir kutuda yetişkin oyuncakları. Ve bunu bilmemek için her şeyimi verirdim.

Mutfağında, geniş meşe masanın ortasında üç katlı bir pasta duruyordu. Kalp şeklindeydi ve her katında farklı bir pasta vardı. pembenin tonu. Plastik masa örtüsü bile pembeydi. Ve tabaklar. Ve gümüş takımlar. Pastanın etrafında çeşitli renklerde kurabiyeler ve şekerler vardı. renk ve stillerde, hepsi kalp temalı. Ve yenilebilir süslemeler olarak masanın üzerine küçük sohbet kalpleri serpiştirildi. Sanki aşk tanrısı için bir doğum günü partisi düzenliyor gibiydik.

Biz değildik. Düzenlediğimiz parti bir kutlamalar topluluğuydu. Arka taraftaki verandaya açılan sürgülü kapının üzerine yapıştırılan bir pankart tüm kutlamaları duyuruyordu: *Birinci yıl dönümünüz kutlu olsun, Denny & Abby! İkinci kitabınızı yayınladığınız için tebrikler.*

Kitap, Kiera! İkinci albümün 1 numaraya ulaştığı için tebrikler, D-Bags! Sevgililer Gününüz kutlu olsun!

Partiyi Abby ayarlamıştı. Sadece büyük bir tatil delisi değil, aynı zamanda inanılmaz derecede organize bir çoklu-görevciydi. Etkinlikleri birleştirme fırsatını gördüğünde hemen üzerine atladı! Olan tek şey Afişte eksik olan, küçük adamımın bugün beş aylık gerçeğiydi. Ama bu gerçek sadece Kellan ve benim için önemliydi. Çoğu İnsanlar birinin hayatının her ayında doğum günü partisi vermedi. Ama biz oğlumuzla birlikte en küçük kilometre taşlarını bile kutladık.

Dışarıda hafiften kar yağıyordu ama bu grubumuzun mangal yapmasını engellemiyordu. Evan kabarık ceket ve çorap şapkasıyla paslanmaz çelik ızgaramızın önünde hamburgerleri çeviriyor ve sosisleri döndürüyordu. Matt de onun yanındaydı, kolları yavaş yavaş donarak ölüyormuş gibi görünen Rachel'a sıkıca sarılmıştı. Soğuktan korunmak için eve gelen ve devasa afişin altına giren diğer insanları izlerken, yanımda birinin durduğunu hissettim.

Başımı çevirip Denny'ye gülümsedim. Tamamen tıraş olmuştu; üniversiteden beri onu ilk kez bu şekilde görüyordum. O zamanlar bebek yüzü ve genç gülümsemesiyle çok genç görünüyordu. Ama yıllar içinde büyümüşü ve şimdi kim olduğunu ve nereye gittiğini tam olarak bilen birine benziyordu. Yüzündeki huzurlu gülümseme *Hayatım güzel ve ben memnunum.* Onun bu şekilde baktığını görmek kalbimi ferahlattı.

Tatilden ilham alan şekerlemelerden oluşan masayı işaret ederek ona "Tatil fetişi konusunda gerçekten şaka yapmıyordun, değil mi?" dedim.

Denny bana doğru bakarken güldü. "Hayır, gülmüyordum. Sen ve Kellan gelecek ay Aziz Patrick Günü'nde bize gelmelisiniz. İnanamayacaksınız. Abby'nin servis ettiği akşam yemeği." Dudağını büktü. "Hiç yeşil patates yedin mi?"

Bu söze güldüm ve o anda pembe masamın asla yeşil olmaması gereken yiyeceklerle dolu yeşil bir harikalar diyarına dönüştüğünü hayal ettim. Meyveli pembe punçunu yudumlarken parmağındaki yüzüğe bakarak ona "Birinci yıl dönümünüzü kutlarım" dedim.

Fincanı ağzına götürürken durakladı. "Teşekkür ." Bir yudum daha aldıktan sonra bana, "Sana iyi haberlerim de var. Konuştuğumuz gibi, *Irresistible*'ı bulabildiğim her yayınevine verdim. İçlerinden biri dün beni aradı. Kitabın bu kadar iyi olmasından etkilenmişler ve hikayeyi kesinlikle sevmişler. Kitabı profesyonel olarak yayınlamak için seninle konuşmak istiyorlar."

Gözlerim açıldı. Geleneksel bir kitap anlaşması mı? Şu anda kitabım sadece internette mevcuttu. Kitabımın her yerdeki kitap raflarında yer alması tüm hayallerimin doruk noktası . Hayretler içinde ona, "Bunu yaptığınız için teşekkür ederim. Onlarla konuşmayı çok isterim."

Abby Denny'nin yanına geldiğinde hâlâ haberin etkisindeydim. Yüzümdeki ifadeyi görünce, "Ona söyledin mi?" diye sordu. Denny başıyla onaylayınca bana döndü. "Tebrikler Kiera, senin için çok heyecanlıyız. Afişi değiştirmek istedim ama Denny bunun için çok erken olduğunu söyledi. hiçbir şey duyurmayın."

Onun sevimli aksanına gülümsedim. Denny ve karısıyla takılmanın bana sağladığı avantajlardan biri de buydu; bir aksana karşılık iki aksan. "Teşekkür ederim. Hâlâ her şeyi sindirmeye çalışıyorum."

Abby kollarını Denny'ninkilere dolayarak başını salladı. "Peki, sen Sen Kellan da başarınızı hak ediyorsunuz." Dudaklarından muzip bir gülümseme geçti ve ekledi, "Tebrik pastanız da muhteşem değil mi?"

"Kesinlikle. Neredeyse düğün pastanızdan daha güzel." Abby bir elini kaldırdı

Bana kaşlarını çattı ve ben de gülmek zorunda kaldım. Düğün pastası Martha Stewart kataloğundan fırlamış gibiydi. Yedi kattan oluşuyordu. Ve bir fiskiye. Şaka yapmıyorum.

Denny de benimle birlikte güldü ama Abby ona surat asınca durdu. Ona sevgi dolu bir gülümseme vererek, "Yıldönümün kutlu olsun tatlım," diye mırıldandı.

Hemen canlandı ve onu öpmek için öne doğru eğildi. Aşk kuşlarına başımı sallayarak, onları biraz yalnız bırakmak için arkamı döndüm. Kimden Arkamdaki odada mikrofonla konuşan birini duydum ve irkildim. Kahretsin, birisi karaoke makinesini açmıştı. Kellan'ın beni bir tane almamız gerektiğine ikna etmesine neden izin verdiğimden emin değilim. Sadece bir kez, evde sadece ikimiz varken kullanmıştım ve o da utanç vericiydi. Ama Kellan devraldığında oldukça harikaydı, bu yüzden satın alma konusunda tamamen hayal kırıklığına uğramadım.

Denny ve Abby'den izin alarak oturma odasına için arkamı döndüm. Yoluma çıkan balonları hafifçe tekmeleyerek, beni hem güldüren hem de kalbimi ısıtan bir manzarayla karşılaştım. Griffin, tüm dikkat çekici ihtişamıyla Kellan'la birlikte şöminenin önünde duruyordu; Kellan da küçük oğlumuzu önden bakan bir bebek taşıyıcısında tutuyordu. Sevimli, onu tanımlamak için yeterince güçlü bir kelime değildi. Kellan'ın kucağındaki bebek tutan çekici bir adam . . .

Oturma odamızın geniş, açık bir düzeni vardı ve alanı bölmek için oraya buraya yerleştirilmiş mobilya yığınları vardı. Sahneye çıkmak üzere olan iki D-Bag'i merakla izleyen herkesi rahatlıkla görebiliyordum. Anna, Gibson ve Kellan'ın kız kardeşi Hailey de onların arasındaydı. Gavin'in üzüntüsüne rağmen Hailey üniversiteyi bitirdikten sonra buraya taşınmaya karar vermişti. Sanırım Gavin buna çok üzülmedi; bu ona ziyarete gelmek için bir neden verdi. Aslında, son gördüğümde Gavin ve Riley grubun "çalışma odası"ndaydı, çocukların yeni materyaller üzerinde çalışmak için kullandıkları ses geçirmez bir bina. Riley gitar çalma konusunda en az ağabeyi kadar ustalaşmaya başlamıştı. Aynı zamanda inanılmaz derecede çekici, kalp kıran biri haline geliyordu.

Boğazını temizleyen Griffin mikrofonu dudaklarına götürdü. "Bayanlar ve baylar, bu gece *The G and K Show*'a geldiğiniz için hepinize teşekkür etmek istiyorum." Dudaklarını yaladı, sonra kalabalığı havadan öptü. "Sizi eğlendirmek bizim için bir zevk." Kalçalarını müstehcen bir şekilde sallamaya başladı ve ben de elimi gözlerime götürdüm.

Önlerindeki sedirde oturan Anna bir kahkaha patlattı. Gibson da onun kucağında oturmuş kıkırdıyordu. Fırfırlı kırmızı bir elbise, beyaz tayt ve çok şirin bir çift Mary Janes giyen sevimli kızın sarı saçları simetrik atkuyruğu şeklinde düzgünce toplanmıştı. Anna bana Griffin'in saç örgülerini mükemmel bir şekilde sıralamak için otuz dakika harcadığını söyledi. Gibson babasının maskaralıklarını alkışlamaya başladığında etraftaki herkes gülmeye başladı.

Kellan da Gibson'a gülerek mikrofonunu dudaklarına götürdü. "Müziği başlatabilir misin, böylece bu işi bitirebiliriz?"

Griffin, Kellan'kaşlarını çattı ama makinenin Play tuşuna bastı. Ne zaman Debbie Gibson'ın "Lost In Your Eyes" şarkısı çalmaya başladığında Kellan mikrofonu indirdi ve Griffin'e inanamayarak baktı. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Söylemek istediğin şarkı bu muydu?"

Kız kardeşim gülmekten sırt üstü düşerken Griffin kızını işaret etti. "Bu Debbie *Gibson*, dostum. Gibson. Bu kızım için."

Kellan gözlerini kapatırken iç çekti. "Eğer düet yapacaksak, en azından 'Electric Youth' şarkısını söyleyebilir miyiz?"

Griffin müstehcen bir hareket yaptıktan sonra şarkı seçimini değiştirmek için makineye geri döndü. Arkasından Kellan gülmeye başladı.

Kellan mikrofonu tekrar tuttuğunda, minik bir el uzanıp kabloyu yakaladı. Oğlumuz Ryder'a gülümsedim. Kellan ona isim vermişti. Bu ismi çok sevmiştir.

üvey kardeşinin ismine benziyordu. Kulağa biraz rock 'n' roll gibi gelmesine bayıldım. Dünyanın en iyi gruplarından birinin solistinin oğlunun ilginç bir ismi olmalıydı.

Ryder'ın yüzü taşıyıcının hemen kenarındaydı; oyuncağını kemiren bir köpek gibi ucunu çiğniyordu. Küçük yumruğu taşıyıcının etrafında kıvrılmıştı.

mikrofon kablosunu zaferle çekiştirirdi ve bir iki kez çekiştirirdi. Kellan ona gülümsedi ve ayaklarının üzerinde biraz zıpladı. Bu ikisi zaten bir elmanın iki yarısı gibiydiler. Ryder beni şüphesiz seviyordu ama o tam anlamıyla babasının oğluydu. Ve tıpkı Kellan'a benziyordu - ne kadar aşağıda tutmaya çalışsam da yukarı çıkan kalın açık kahverengi saçlar ve derin, koyu mavi Akşam gökyüzüne benzeyen gözleri vardı. Belki biraz önyargılıydım ama onunla ilgili her şey mükemmeldi - yanakları, burnu, dişsiz gülümsemesi, boynunun arkasındaki sevimli küçük çil. Her şeyi.

Çocuklar bu yaz başarılı ikinci albümleri için bir tura çıkacaklardı. Ryder ve ben sadece nasıl gittiğini görmek için çocuklarla birlikte gidecektik. Eğer onunla turneye çıkmak çok zor gelirse, o zaman eve dönecek ve gelecekteki turneler için başka bir şey üzerinde çalışacaktık. Kısa ziyaretler, belki. Ama Kellan ve ben oldukça rahattık ve Ryder rüya gibi bir bebektir, bu yüzden bu turun iyi geçeceğini düşündüm. Ryder'ı halktan uzak tutmak en büyük endişemdi. Kellan'ın da. Bu yüzden bize katılan bir ekibimiz vardı - korumalarımızı ikiye çıkardık ve bir dadı tuttuk. Dadıya ihtiyacımız olacağını düşünmemiştim, ben her şeyin üstesinden gelirdim ama Kellan

Ekstra yardım buna değecekti. "Ayrıca," demişti bana, "bir dadıyla bir ya da iki gece baş başa kalabiliriz... randevular için." Bundan sonra ikna olmuşum.

Hoparlörlerden "Electric Youth" çalmaya başladığında Jenny kollarını bana doladı. Parmağında oturma odasının ışıkları altında parıldayan bir nişan yüzüğü vardı. Evan'la ilişkilerini ilerletmek için pek acele etmemişlerdi ama Evan nihayet geçen hafta ona evlenme teklif etmişti. Geriye Matt ve Rachel kalmıştı. Söylentilere göre Matt, çocukların bir sonraki turne için yola çıktıkları gün Rachel'a evlenme teklif edecekti. Matt'in bu konuda ter döktüğü de söyleniyordu. gerektirecek bir şey olmadığından emindim; Rachel evet diyecekti.

"Selam, Kiera. Harika parti."

Ona doğru eğilerek güldüm. "Teşekkürler. Gerçi çoğunu Abby yaptı." İç çekerek Kellan'a baktım. Griffin'le birlikte şarkı söylemeye başlamıştı ama o kadar çok gülüyordu ki sesi pek iyi çıkmıyordu. Yine de iyi görünüyordu.

Jenny homurdandı. "Kellan iddiayı kaybettiği için mi?"

Ona bakarken kaşlarımı çattım. "Ne bahsi?"

Sırıttı ve uzun saçlarını omzundan çekti. "Biliyor musun, Griffin onunla Kellan'dan önce Anna'yı tekrar hamile bırakabileceğine dair iddiaya girdi.

seni tekrar hamile bıraktı." Jenny gözlerini devirdi. "Kellan'ın iddiayı kabul ettiğini sanmıyorum ama yine de Griffin'in kazanmayı ne kadar sevdiğini bilirsin... her şeyi."

Gözlerim açılabilirdi kadar açıldı. Anna yine hamile miydi? Anna oturduğu yerden kalkarken bana doğru baktı. Önce yüzümü, sonra da yanımdaki Jenny'yi görünce, bildiğimi hemen anladı. Dudakları sırtarak kıvrıldı ve bana sadece omuz silkti. O kadar şaşırmıştım ki, kelimeler bulmakta zorlandım. Söylediğimde de inançsızlıkla doluydu. "Bu ikisi dünyayı aşırı nüfuslandırarak, değil mi?"

Jenny dudaklarını büzdü. "Evet. Muhtemelen."

Kellan ikinci dizede kıkırdamalarını kontrol altına aldı. Sonra kendini kaptırmaya başladı. Her zamanki performansıyla, seksenlerin sevimsiz teeny bopper marşına elinden gelenin en iyisini yaptı. Odadaki hiç kimsenin gözleri kurumamıştı. Cheyenne'in değil, Meadow ya da Poetic Bliss'in geri kalanı. Aşk koltuğunda sarılan Justin ya da Kate değil. Troy, Rita ya da Sam değil.

Kellan ve Griffin'in şarkısı bittiğinde, Kellan ve Ryder küçük bir selam verdi. Sonra Kellan mikrofonu Rain'e uzattı. Rain de en az Griffin kadar sahneye çıkmaya hevesliydi ve kanepeden atlayıp "sahneye" koştu.

Mikrofon kablosunu Ryder'dan uzaklaştırmak zorunda kaldılar, bu da onun ağlamaya başlamasına neden oldu. Yürürken onu zıplatan Kellan arka cebine uzandı ve ona gitar şeklinde bir çingirak uzattı. Minik dudaklarında bir gülümsemeyle hemen sallamaya başladı.

Kellan bana doğru yürüdü ve Ryder'ı taşıyıcısından çıkardı. Bebeğimi almak için ellerimi uzatırken yüzümde "ver bakalım" ifadesi belirdi. Kellan onu hemen bana teslim etti ve bunu yapmadan önce başını öptü.

Ryder'a sımsıkı sıcaklık ve yumuşaklık içimi kapladı. Saçımı bir avuç tuttuğunda derin bir nefes aldım. Kellan gibi kokuyordu.

Her nasılsa, ister kalıtsal olsun ister Kellan'a sürekli bu kadar yakın olmanın bir yan ürünü, Ryder her zaman babası gibi kokuyor gibiydi. Bu inanılmazdı.

Saatler sonra, parti bittiğinde, kırmızı Solo bardakları ve yarısı yenmiş kek parçalarıyla dolu evimde dolaşım. Kendimi tamamen huzurlu hissediyordum. Partiden arta kalan zamanlarda bile burası benim sığınağımdı. Buradaki yolculuğum en iyi ihtimalle çalkantılı olmuştu ama her sıyrığa, kalp ağrısına ve gözyaşına değmişti. Kellan ve ben sayede şu an olduğumuz kişiydik. Biz öğrendik

açılmak, birbirimize güvenmek, dünyayla birlikte yüzleşmek. Artık birlikte üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir şey olmadığına kesinlikle inanıyordum. Hiçbir engel, hiçbir engel, hiçbir aksilik bizi ayıracak kadar büyük değildi ve bu bilgide rahatlık ve güven vardı.

Bir şekilde üst katın yolunu bulmuş başıboş balonların yanından geçerken -Güvenli sığınağımı temizlemeyi sonra düşünürüm- Ryder'ın banyosuna doğru ilerledim. Su sıçradığını ve Kellan'ın sesini duyabiliyordum. Garip bir şekilde yine "Electric Youth" şarkısını söylüyordu. Şarkı kafasına takılmış olmalıydı. Açık kapıya yöneldim, çerçeveye yaslandım ve kocamın oğlunu yıkamasını izledim.

Ryder büyük küvetin içindeki küçük mavi plastik küvette yatıyor, güvende ve emniyette tutuluyordu. Kellan bir bardak suyu yavaşça başından aşağı dökerken, Ryder'ın ağzı genişçe açıldı ve dili dışarı fırladı, sanki bir şeyler içmeyi . Onun yerine elini ağzına soktu. Kellan beni izlediğimi fark edince başını bana doğru çevirdi. "İstersen gidip uzanabilirsin. Bunu ben hallederim."

Gülümseyerek başımı salladım. "İkinizi birlikte izlemek hoşuma gidiyor."

Kellan ellerine biraz sabun sürerek Ryder'a, "Duydun mu? Annen izlemeyi seviyor. Buna röntgencilik denir." Kelimeyi sanki Ryder'ın ona tekrarlamasını bekliyormuş gibi seslendirdi. Ryder onun yerine dudaklarını bastırdı.

dudaklarını mırıldanarak ve küçük yüzüne tükürükler saçarak üfledi.

Kellan'a yaklaşıp ayağımla poposunu dürttüm. Ahmak.

Kellan kıkırdayarak Ryder'ın saçlarını köpüklemeye başladı; saçlarında kurumuş buzlanma vardı. Ryder'ın bir anlık şakacı sıçraması sayesinde, banyo bittiğinde Kellan biraz ıslanmıştı. Onu küvetten çıkaran Kellan, Ryder'ı dev bir sarı ördek şeklindeki havluya sardı. Bebek tutan bir adam yeterince sevimli değilmiş gibi, ördek gagası şeklinde bir başlık takan bir adamın bebek tutması düpedüz keyif vericiydi.

Bunun normal olup olmadığından emin değildim ama oğluyla ilgilenmesini izlemek bile beni havaya sokuyordu. Belki de gidip , üzerimde sadece KK iç çamaşırlarımla yatakta onu . Ama onu Ryder'la birlikte izlemekten kendimi alamadım ve Ryder'ın yatak odasına yöneldiklerinde ikiliyi takip ettim.

Ryder'ın odasını bir sahneye dönüştürmüştük. Jenny boyamama yardım etmişti, çünkü sanatsal yeteneği olan tek kişi oydu. Bir duvar siyaha boyanmıştı ve iki yanında kalın kırmızı perdeler vardı. Ryder'ın beşiği siyah duvarın önüne, solist pozisyonuna yerleştirilmişti. Benim Ryder'ın odasını siyaha boyadığımı söylediğimde annem çılgına dönmüştü. Ama bu, hem Kellan'ın kariyerinin hem de ilişkimizin başlangıç noktası olan Pete's'e bir saygı duruşuydu; hatta Ryder büyüdüğünde duvara birkaç gitar asacaktık. Ayrıca, okuduğum her ebeveynlik dergisi bebeklerin siyah ve beyaz arasındaki kontrastı sevdiğini söylüyordu. Ve odasındaki diğer tüm duvarlar beyazdı. Her duvarın ortasındaki beş satırlık siyah çıta dışında beyazdı. Jenny onlarla olağanüstü bir iş . Ve mükemmel düz çizgiler üzerinde aşağı yukarı kayan notalar gerçek bir D-Bags şarkısına aitti, Kellan'ın tekrar bir araya geldiğimizde söylediği hüznü şarkıya. Bana yazdığı kaside. Bu odaya her girdiğimde kalbimi sıkıştıran bir anlamı vardı.

Kitap ve oyuncak denizinin içinden geçen Kellan, Ryder'ı alt değiştirme masasına yatırdı ve hemen bezini taktı. Bu ikimizin de hemen öğrendiği bir şeydi: Bir erkek bebeğe bez takmak için çok beklerseniz, işenirdi. Kellan bir keresinde yüzüne işemişti. O kadar gülmüştüm ki neredeyse bayılacaktım. Ryder güvende olduğunda, Kellan eğildi ve karnına ahududu üfledi. Dünyadaki en sevdiğim ses odayı doldurdu - küçük tatlı bir insanın sınır tanımayan göbek kahkahası

Kendinden utanmak hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bu bulaşıcıydı ve Kellan'la ben de onunla birlikte gülüyorduk.

Her iki ayağına, her iki eline ve yanaklarına birer olmak üzere yarım düzine öpücükten sonra Kellan sonunda onu pijamalarına soktu. Ryder'ın karnı çoktan doymuştu ve deli gibi gözlerini ovuşturuyordu, bu yüzden uyumasına saniyeler kaldığını biliyordum. Kellan hâlâ onu tutuyor ve uyuyana kadar sallıyordu.

Gözleri kapalı olsa da. Ve ona şarkı söyledi. Neredeyse her gece ona şarkı söylerdi. Ve ona her zaman onu sevdiğini söylerdi, sanki Ryder'ın bundan bir an bile şüphe etmediğinden emin olmak ister gibiydi.

Kellan uyuyan çocuğumuzu yatağına yatırdığında gözlerim ıslanmıştı. Bana bakarak çarpık bir gülümseme takındı. "Her seferinde," diye fısıldadı.

"Ne?" Burnumu çektim.

Elimi tutarak beni sessizce odadan çıkardı ve kapıyı arkasından kapattı. "Onu her uyuttuğumda ağlıyorsun. Bunu neden yapıyorsun?"

Çünkü seni bir insanın birini sevmesine izin verilenden daha çok seviyorum.

"Onu ne kadar çok sevdiğini görmek hoşuma gidiyor." Mutluluktan yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldüğünü hissettim.

Yanıma yaklaşan Kellan ellerimi tuttu ve alnını benimkine . Başparmağı bileğimde kendi adının izini sürdü. "Ben de seni seviyorum, biliyorsun."

Başımı salladım. "Biliyorum. Bana her gün gösteriyorsun." Geri çekilerek başımla yatak odamızı işaret ettim. "Ama neden şimdi bana tekrar ?"

Kellan'ın yüzüne yayılan gülümseme o kadar şeytani bir yakışıklılıktaydı ki, bir arzu dalgası kapladı. Vücudumda hâlâ böyle bir etki yaratmasına bayılıyordum. "Sana göstermeyi çok isterim, tekrar ve tekrar ve ." Dudağını ısırды, sonra gözleri vücudumu tararken dişlerini yavaşça üzerlerinde gezdirdi. Çok ateşli bir hareketti. Kendimi şimdiden çıplak hissediyordum. Ve seksi, ve sevilmiş, ve istenmiş.

Ona her zaman ihtiyaç duyduğum kadar ihtiyaç duyarak bedenimi onunkine bastırdım ve kollarımı boynuna doladım. Göğsümü ona yaslayarak, dudaklarım dudaklarına değene kadar ayak parmaklarımın üzerinde durdum.

"Beni odamıza götür ve benimle güzel ve yavaş bir şekilde seviş lütfen?"

Ondan bunu isterken içimde utançtan eser yoktu. Ona her şeyi sorabilirdim. Ona her şeyi anlatabilirdim. Onunla her şey olabilirdim. Onunla *her şey* olabilirdim.

Kellan beni koridorun duvarına doğru bastırdı ve nefesimin kesilmesine neden oldu. Dudakları dudaklarıma inerken, elleri aşağı uzandı ve bacaklarımı kavradı,

beline doladı. Aç ve tutkulu bir şekilde ağzını benimkinin üzerinde gezdirdi. Durakladığında ikimiz de daha ağır nefes alıyorduk. İkimiz de hazırдық ve birbirimiz için yanıp tutuşuyorduk. Duvardan uzaklaşıp beni pelüş yatak odamıza götürmeden önce, "Yalvarmana bayılıyorum," diye homurdandı.

Yatağıımıza ulaşana kadar beni bırakmadı. Kıyafetlerimi çıkarırken yanıyormuşum gibi hissettim. Gömleğini çıkarıp dövmesinin üzerinden öptüğümde nefes nefese kaldı. Aramızdaki arzu yarışından, yirmi dört saat değil, haftalardır birlikte olmadığımızı düşünebilirdiniz, ama bu sadece bizim için böyleydi-elektrik. Her seferinde.

Parmakları kot pantolonumun düğmelerini çözdü ve parmaklarım onunkinin kemerinin içine girdi. Onu çok istiyordum. Bana olan ihtiyacını hissettiğimde inledi. İkimiz de çıplak kaldığımızda, yakında patlayacağımı biliyordum ama Kellan'ın uzmanlığı işte o zaman devreye girdi. İkimizin de istediği şeyi olabildiğince çabuk bitirmek yerine, acele etmedi. Sürükledi. Beni sürekli diken üstünde tutuyor, daha fazlasını istiyordu. Bu bizim ilişkimize paraleldi.

-Her zaman ondan daha fazlasını isterdim, asla yeteri kadar sahip olamazdım. Elbette, her ilişkide olduğu gibi bizim de bazı anlarımız oldu, ama hangi kapasitede olursa olsun onunla birlikte olmak her zaman tatmin ediciydi. Ve sonunda ikimiz de doruk noktalarımıza ulaştığımızda verdiği tepkiden onun da aynı şekilde hissettiğini anladım. Bana daha ihtiyacı vardı. Beni her zaman yanında istiyordu. Onun gözünde her zaman ilk ben olacaktım. Biz iyi bir eşleşmeydik. Mükemmel bir eşleşme. Ruh ikiziydik.

Tutku, dostluk, aşk, sadakat, güven... Eğer doğru kişiyi bulduysanız.
.. gerçekten her şeye sahip olabilirsiniz.

Teşekkür

Her şeyden önce, tüm hayranlara teşekkür etmek istiyorum. Bu üçlemeyi sizlerle buluşturmak büyük bir keyifti! Bu karakterlere duyduğunuz sevgi beni her gün hayrete düşürüyor. Onlar benim çocuklarım gibi ve Başkalarının da onları en az benim kadar önemsedğini bilmek kalbimi ısıtıyor. Bağlılığınız için teşekkür ederim!

Dört temelime, Rena, Lesa, Toni ve Amy'ye, hepiniz hayatımda hiçbir şey için vazgeçemeyeceğim bir nimetsiniz. Aileme, eğer yeterince söylemiyorsam, hepinizi çok seviyorum! Wayne, Robin, Tyson ve Dean'e, hiç bitmeyen desteğiniz ve teşvikiniz için ve bana ve çılgın programıma karşı bu kadar sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim.

Akıl hocam Nicky Charles'a, kendi kendine yayıncılığın zorlu yollarında bana rehberlik ettiği için teşekkür ederim! Bana yardım etmek ve kulak vermek için her zaman yanımda oldun ve sana sonsuza dek minnettar kalacağım.

K.A. Linde'ye, dünyanın en büyük multi-tasker'ı, inanılmaz bir arkadaş oldun ve bu çılgın yolculuğa başladığım için çok onur duyuyorum seninle. Yıldızının görmek beni inanılmaz heyecanlandırıyor! Bunu hak ediyorsun! Seninle gurur duyuyorum!

Jenny'ye ... nereden başlasam. Benim kayam olduğun için teşekkür ederim! Amigo kızım olduğun için teşekkür ederim! Ve arkadaşım olduğun için teşekkür ederim! Sanırım sen olmasaydın hala bir köşeye büzülmüş hüngür hüngür ağlıyor olurdum. Seni çok seviyorum!

Becky, Monica, Lori, Gitte ve Sam'e tavsiyeleriniz ve uzmanlığınız için teşekkür ederim. Hikâyelerim sizin yardımlarınız sayesinde daha iyi! Bana özverili bir şekilde zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Lysa'ya kocaman bir teşekkür

Güzel web sitem için Pegasus Designs ve D-Bags mağazam için Okay Creations'dan Sarah. Ve Francine'e, logolarınız inanılmaz! Onları kullanmama izin verdiğin için çok teşekkür ederim!

Jamie McGuire, Colleen Hoover, Tammara Webber, Tina Reber, Tracey Garvis-Graves, Jessica Park, Abbi Glines, Jenn Sterling, Rebecca Donovan, Tarryn Fisher ve beni destekleyen, cesaretlendiren ve bitmek bilmeyen sorularıma yanıt veren diğer tüm yazarlara teşekkür ederim. Böylesine büyük bir topluluğun arasında olmaktan onur ve gurur duyuyorum.

ICM'den Kristyn Keene'e hem bir hayran hem de süper bir ajan olduğu için ve Gallery Books'tan Louise Burke, Jennifer Bergstrom ve Kate Dresser'a bu kitaplara inanıp bana şans verdikleri için yürekten teşekkürler.

Ve bu öykülere olan tutkularını haykıran eleştirmenlere ve blog yazarlarına kocaman bir teşekkür! Sesinizi duyurdunuz ve siz olmasaydınız ben şu an olduğum yerde olamazdım-Totally Booked, Maryse's Book Blog, The Indie Bookshelf, Lisa's Reads, Tough Critic Book Reviews, Book Snobs, My Secret Romance, Lori's Book Blog, Novel Magic, Flirty and Dirty Book Blog, Literati Literature Lovers, The Subclub Book Club, The Autumn Review ve çok daha fazlası!

İlk olarak 2013 yılında Simon & Schuster UK Ltd tarafından Büyük Britanya'da yayımlanmıştır
BİR CBS ŞİRKETİ

Telif Hakkı© 2013 by S.C. Stephens

Bu kitabın telif hakları Bern Sözleşmesi kapsamındadır.
İzin alınmadan çoğaltılamaz.
Tüm hakları saklıdır.

S.C. Stephens'in bu eserin yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakları, Tasarımlar ve Patentler Yasası'nın 77. ve 78. bölümlerine uygun olarak kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Simon & Schuster UK Ltd 1.
Kat
222 Gray's Inn Road Londra
WC1X 8HB

www.simonandschuster.co.uk

Simon & Schuster Avustralya, Sidney
Simon & Schuster Hindistan, Yeni Delhi

Bu kitabın CIP katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

ISBN: 978-1-47112-616-1
e-Kitap ISBN: 978-1-47112-615-4

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün bir ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

CPI Group (UK) Ltd, Croydon, CR0 4YY tarafından basılmış ve ciltlenmiştir

Ayrıca S. C. Stephens

*Düşüncesiz
Zahmetsiz*

İçindekiler

Bölüm 1: GEÇİCİ MUTLULUK

Bölüm 2: Aşık Olmak

Bölüm 3: Dürüstlük

Bölüm 4: Şimdilik Elveda

Bölüm 5: Uygun Bir Veda

Bölüm 6: Kız Zamanı

Bölüm 7: Elveda Seattle

Bölüm 8: Bir Teklif

Bölüm 9: Son Rötuşlar

Bölüm 10: Vızıltı

Bölüm 11: Çılgınlık Başlıyor

Bölüm 12: Video Sevgisi

Bölüm 13: Planlar

Bölüm 14: Gösteri Yapmak

Bölüm 15: Kırgınlık Yok Bölüm

16: Gösteri

Bölüm 17: Kanıtlama

Bölüm 18: Şirket

Bölüm 19: İnkâr

Bölüm 20: Yeterli

Bölüm 21: Parti Zamanı

Bölüm 22: Bir İyilik

Bölüm 23: Sırt Ağrısı

Bölüm 24: Sevimlilik ve Zalimlik

Bölüm 25: Kendi Başımıza

Bölüm 26: Temize Çıkmak

27. Bölüm: Bu Öylece Olmadı

Bölüm 28: Yaparım

Bölüm 29: Yardım

Bölüm 30: Başarı

31. Bölüm Sonsöz Teşekkür

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.